

Бібліотека Митропол.

573

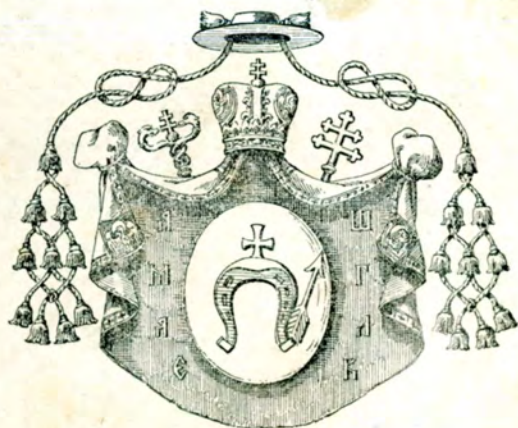
І. ОГОЛОВСКИЙ
СЛОВАР
ДО
ГОМЕРОВОЇ
ОДИССЕЇ І ІЛІАДИ

ЛННБ України ім.В.Стефаника

00899564 (+)

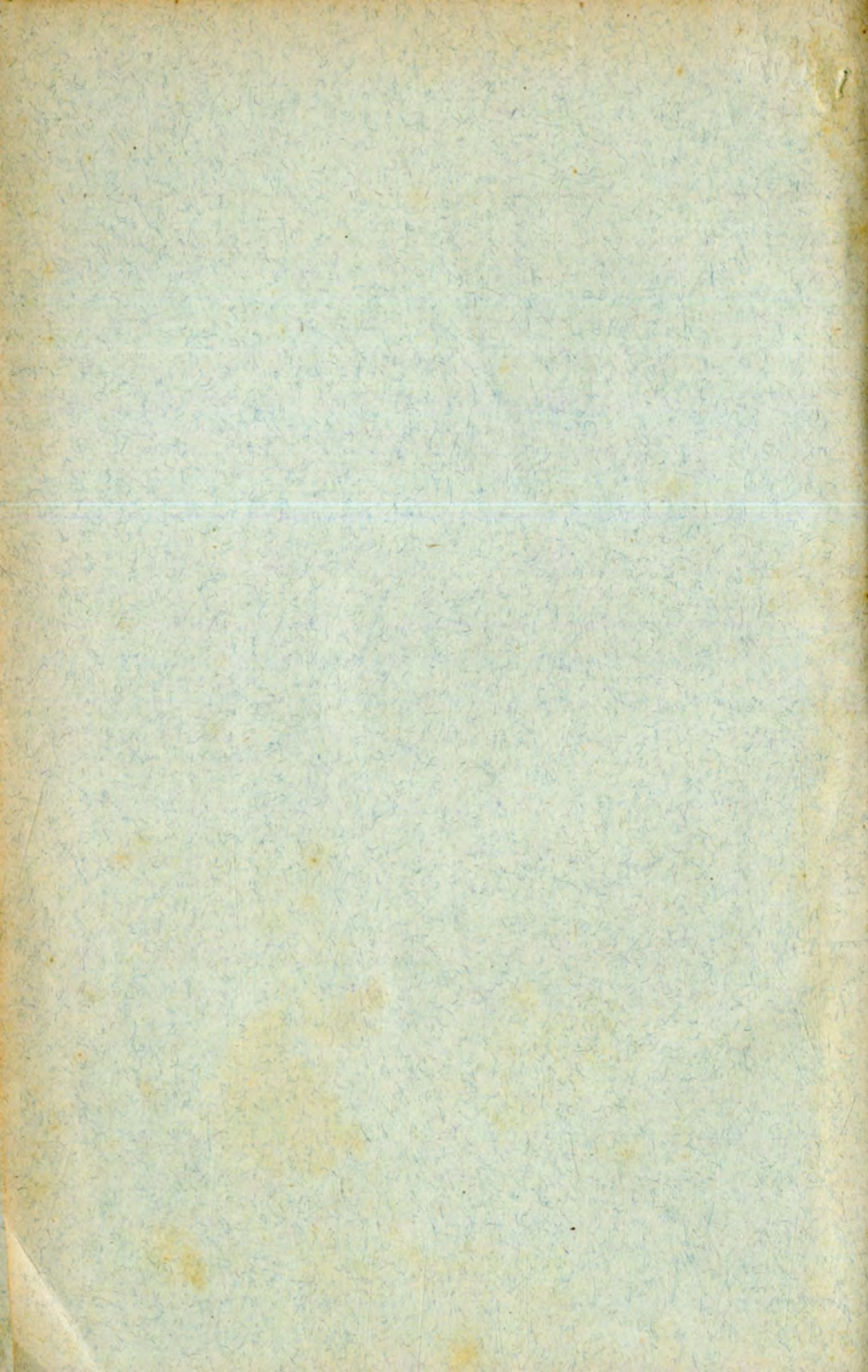
Бібліотека

Митрополита АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Ч. инв. ~~244~~ ~~177~~
573

244 / I
12006
2013

СЛОВАР

ДО

ГОМЕРОВОЇ

ОДИССЕЇ і ІЛІЯДИ

ЗЛАДИВ

Іляріон Роговський.

Ціна оправленого примірника 4 корони.

У ЛЬВОВІ, 1900.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка
при підмозі Сойму Галицького.

0.50 коп

и 23390

11

и 161159

Львівська бібліотека
АІІ РСР
№ и 161159

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

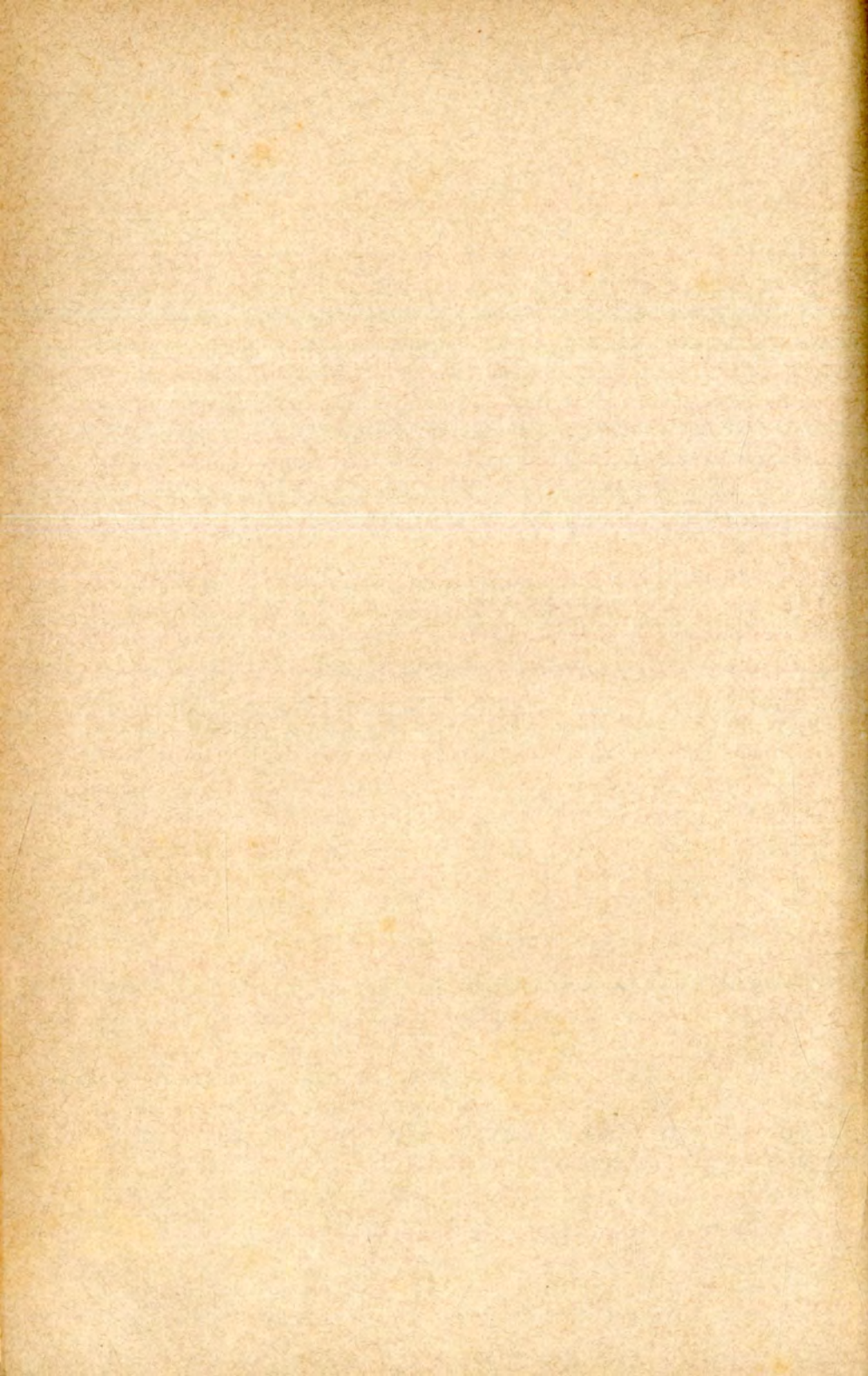
Памяти

Найдорожших Родичів,

бл. п.

Михайла і Катерини

Огоновских.

Недостача українсько-руського Словаря до Гомерових творів, що здавна вельми давалась відчувати в руських гімназіях, спонукала мене ще в р. 1892. забратись до такої роботи. Та хоч кілька років я працював над сим Словарем, всеж-таки я свідомий сего, що в праці, у нас на тім полі першій, не обійде ся без деяких хиб і недостач. Та про те я зважив ся книжку в світ пустити в тій надії, що она стане помічна при лектурі Одисеї і Іліади. ВП. Товаришам, що користати-муть з моєї книжки, вдячний буду, коли зволють подавати до моєї відомости всі помічені хиби.

В моїй праці я користував ся передовсім Словарями: Зайлера-Капелього (1889), Ебелінга (1890), почасти Автенріта (1897) і грец.-рос. Словарем вид. Київського відділу товариства кляс. фільології (1881). Словарем рос.-укр. Уманця і Спільки я міг користуватись що йно в другій часті моєї праці (після єго виходу літом с. р.). Крім сего мав я під рукою Словар Желехівського-Недільського та Партицького, відтак переклади: Петра Байди — Гомерова Одисея (1889), Ст. Руданьського — Іліади збірка третя, пята, шеста, сема, осьма і девята (Правда 1875—77), Кс. Климковича — Частина Гомерової Іліади співів I. (чит. V.), і Самійленка — Іліади пісня I (Альманах, Харків 1887).

На сім місці вважаю моїм обовязком зложити подяку В. Соймови Галицькому за підмогу (3000 корон) на виданє Словаря, а також Вис. ц. к. Раді Шкільній Кр. і Вп. послови Ол. Барвінському, що їх заходам сю підмогу завдячую.

ВП. Товаришам, що в сумнівих случаях не відказували мені свої поради, складаю теж щирю подяку, а передовсім дорогому Товаришеви дир. Софр. Недільському, що підняв ся труду прочитати цілий Словар в другій коректі та пересилати мені в часі друку свої цінні замітки.

В Березові вижнім дня 8. серпня 1900.

Іляріон Огоновский.

Пояснення і скорочення.

Мала грецька азбука при наведенню місць вказує на пісні Одисеї, велика на пісні Іліади.

Скобками () зазначені рускі слова, що їх значінє сумніве.

Скобками () зазначені грецькі слова вказують Etymon, або етимольогічне спорідненє слова.

Скобками зазначені поодинокі звуки або части грецького слова вказують, що побіч повної форми уживає ся і скорочена, н. пр. (ε)λάθη, (ε)σχα, (ε)μνήσατο.

act.	значить	activum.	opt.	значить	optativus.
aor. a.	"	aoristus.	pl. plur.	"	pluralis.
comp.	"	comparativus.	pf. prf.	"	perfectum.
coni.	"	coniunctivus.	plpf.	"	plusquamper-
d. dat.	"	dativus.			fectum.
du.	"	dualis.	prs. praes.	"	praesens.
f. fem.	"	femininum.	pt. prt. part.	"	participium.
f. fut.	"	futurum.	p. pss. pass.	"	passivum.
g. gen.	"	genetivus.	s. sg.	"	singularis.
if. inf.	"	infinitivus.	sbst. subst.	"	substantivum.
ipf.	"	imperfectum.	sup.	"	superlativus.
ipv.	"	imperativus.	sync.	"	syncop.
it. iter.	"	iterativus.	verb.	"	verbale.
m. med.	"	medium.	t.	"	тепер.
n. neutr.	"	neutrum.			

(Б) Петро Байда — Гомерова Одисея (1889).

(К) Ке. Климкович — Частина Гомерової Іліади (чит. V.).

(Р) Ст. Руданський — Іліади збірка 3. 5. 6. 7. 8. 9. (Правда 1875—77).

(С) Самійленко — Іліади пісня І. (Альманах, Харків 1887).

(У) Уманець і Спілка — Словар рос.-укр. (1900).

А.

А означає при наведенню місць першу пісню Іліади, а першу пісню Одиссеї.

α- в сполученю: 1) α- privativum, στερητικόν, перед самозвуками звичайно αν- (ἄνεν), заперечує понятє слова, з котрим є зложене і відповідає рускому не-, без: α-δωκίμων, не-свідомий, не-досвідчений, in-peritus, α-βουλος, без-радный. — 2) α- або α- copulativum, ἀθροιστικόν (відп. лат. con-), виказує спільність з понятєм слова, до котрого прилучає ся (рус. с у: су-єд, су-межний), або скріпляє те понятє: α-λοχος (λέχος) подруга, жінка, α-σπερχής дуже сильно; первісно α- як в α-πας і α-θρόος. — 3) α- protheticum в α-λείω, ἄσχυρος і. н. є чисто звуковий знак.

ά, о! ах! озн. біль, жах, тривогу або неохоту, гнів, особл. в ἄ δαίλει, о, бідолохо!

ά-άτος, ον (άάω), дуже нерозумний, божевільний, страшний, (дуже погубний), трудний, (почесний) άεθλος; (άFήρ) мрачний, хмарний, темний, Στυγός υδωρ.

ά-αής, ες (άγνομ), незломний, тугий, сильний, ῥόπαλον λ 575.

άάω і άάομαι, гл. άάω.

ά-απτος, ον, неприступний, χεῖρες, (важкий, сильний).

άάσχετος, Ε 892, гл. άσχετος.

άάω, ушкоджую, погубляю; med. πάνταз άάται Т 91 зводить, засліплює; від άω аог. άσας θ

237, άσε λ 61; від άάω аог. άάσ'(εν), άάσ(σ)хν, засліпляю, ошую, одурюю, обманюю, навіщаю нещастєм; άασαν μ' έταροι трутили в нещастє. — Med. даю ся одурити, пірвати, засліпити, похибляю, провиняю ся; Ζευς άσάτο, άάσάто, дав ся засліпити; pass. μέγ' άάσθη попав в тяжке засліпленє, в нещастє; ερένας σῖνφ запоморочив розум вином.

ά-βακέω, аог. άβάκησхν, я є невторопний, даю ся одурити, не догадую ся, не причуваю, не міркую нічого, ε 249.

Άβαντες, Абанти, найстарші мешканці Евбої, В 536, 541 д.

Ά-βαρβαρέη, (ά-βάρβαρος, без намулу), Абарбарєя, німфа жерела, Z 22.

Άβας, ανος, Абант, Троянець, син Евридама, що погиб з руки Діомєда, Ε 148.

Άβιοι (ά-βίх, мирні мешканці) Абійці, скитийский нарід північний, N 6.

Ά-βληρος (βαλεῖν), Аблєр, Троянець, що єго убив Антильох, син Нєстора, Z 32.

ά-βλής, ητος (βαλεῖν), невістрілений, неуживаний, новий, ίον Δ 117.

ά-βλητος, ον (βαλεῖν), не поцілений, не влучений, не ранений (стрілами) Δ 540.

ά-βληχρός, З. лагідний, супокійний θάνατος, слабый τεῖχος, мягкий, ніжний χείρ.

ἄ-βρομος, он, дуже крикливий, з великим гомоном, криком, N 41.

ἄβροτάζω (ἀμυρτάνω), сопі. аог. ἄβροτάζομεν, хибляю, розминаю ся, ἀλλήλοισιν K 65.

ἄ-βροτος, 3. безсмертний, божий, сьвятий, νόξ E 78.

Ἀβυδος, Абід, місто над Гелеспонтом, напроти м. Сесту, тепер Avido, B 836. — Ἀβυδόθεν Δ 500, з Аб.; Ἀβυδόθι, в Аб. P 584.

ἀγα- в сполученю: дивно, чудно, незвичайно, дуже.

ἀγαασθαι, ἀγαέσθαι, гл. ἀγαμαι.

ἀγαγον, ἀγαγεῖν, ἀγαγέσθαι, ἀγάγωμι, гл. ἄγω.

ἀγάζομαι, гл. ἄγαμαι.

ἀγαθός, 3. (ἄγαμαι, admirabilis), дуже й, сильний, здоровий, могучий, бойкий, хоробрий; добрий, відличний, знаменитий, βoήν, в поклику боевім, в бою; благородний, з н а т н и й, δ 611, о 324; φρένες розумний, здоровий, правий, чесний, набожний ξ 421; οὐκ ἀγ. неприязний, ворожий Θ 360; ἀγαθὰ προεῖν добре, щиро думати, радити, добра бажати, α 43, жичливо, приязно, чесно бути успособленим; εἰς ἀγαθὸν, -ὰ εἰπεῖν, μυθεῖσθαι на добре говорити, добре радити; πεῖθεσθαι εἰς ἀγ. доброї ради послухати; βίος щасливе; αἰδώς пожиточний, босенний. Neutr. pl. subst. ἀγαθοῖσι ξ 441 добром.

Ἀγαθών, ωνος, Агатон, син Пріама і Гекаби, Ω 249.

ἀγαῖομαι (ἄγαμαι), я є сердитий, гнівний, серджу ся, лютую, гніваю ся, κακὰ ἔργα υ 16, задля, через.

Ἀγᾶ-κλῆς, κλήος, Агакль, отець Епейтея, Мірміdoneць, Π 571.

Ἀγᾶ-κλεής, ἐς, κλήος (ἄγα і κλέος) вельми славний, високославний, преславний.

ἀγᾶ-κλειός, 3, вельми славний, високославний, преславний; ἐκατόμβη дуже славна, величава.

ἀγᾶ-κλυτός 3. (κλῶω, inclutus, голосний), дуже славний; знатний, сьвітлий, величавий, δώματα розкішні палати (B).

ἀγάλ-λομαι, блишу, сияю, пиш а ю ся, тішу ся чим, гороїжу ся, величаю ся, чваню ся, ви-чиняю ся, горджу ся ἵπποισιν, τεύχεα ἔχων; νῆες ἀγ. Δіос οὐρα що пиш а ють ся нагодним вітром від 3., що мають н. вітер, з вітром попутним (B).

ἀγαλ-μα, атос, τό, дума, гордість; стрій, одяг стрійний, оздоба, дорогоцінність, бисер; θ 509 дар (присьвячений богам), жертва.

ἀγᾶμαι, ἀγᾶομαι, ἀγᾶσθε, ἀγᾶσθε, inf. ἀγᾶσθαι, ipf. ἡγᾶσθε, ἀγᾶζομαι, аог. ἡγᾶσσομαι, ἀγᾶ(с)-сато (ἄγη), попадаю в зворушене, зворушаю ся, п о д и в л я ю, з подивом дивлю ся на що, дивую ся, чудую ся, πατέρ' ἔνδον ἔοντα π 203; подивляю (неохотно), дивую ся σ 71, ψ 175; δ 658 ἀγᾶσσομαι θυμός, в серцю похололо; гнї-ваю ся, серджу ся, ἀγᾶσσάμενοι κακὰ ἔργα неохотні, розгнівані за; ἀγ. ἡμῖν на нас, θ 565; τινί завидую, я є заздрісний, ε 122; τὰ μὲν που μέλλεν ἀγᾶσσεσθαι за те мав стати заздрісним, сего мав позавидувати; ἀγᾶσσάμενοι περὶ νίκης, зазистні задля моєї побіди, завидуючи побіди.

Ἀγαμέμνωνος 3. Агамемноновий.

Ἀγαμέμνονίδης, Агамемненко, Орест син Агамемнона, α 30.

Ἀγᾶμέμνων, онос (ἄγαν, μένω стою кріпко), син Атрея, внук Пельопса, король Мікен, володар Argos і верхівний вожд

Греків під Троєю; εὐρύ κρείων, ἀνὰ
ἀνδρῶν, ποιμὴν λαῶν, δῖος. Коли по-
вернув з Трої, Аїгіст убив его
в змові з его жінкою Клітайм-
нестрою, λ 409 і д. α 30, 300;
δ 91, 512 і д. ω 20—97, I 145.

Ἀγαμέμδης, Агамеда, донька Ав-
гея, жінка Мулія, Λ 740.

ἄ-γάμος, он, безженний, нежо-
натий, неодружившись, Γ 40.

ἀγά-ννίφος, он (ἄρα, σνίφω), дуже
снігом покритий, повен снігу,
сніжний, *Ολύμπος.

ἀ-γά-νός, 3. (γάν-υμαι), привіт-
ливий, приязний, ласкавий, при-
надний, приємний, βέλεα лагідні,
легкі; δῶρα милі, ἔπεα лагідні;
εὐχολαί приємні, милі, ширі.

ἀγάνο-φροσύνη, ή привітли-
вість, ласкавість, дружність, лю-
дяність, лагідність, кротість, до-
брота, λ 203.

ἀγάνο-φρων, онос, (φρήν), ла-
гідно успособлений, лагідний,
ласкавий, добрячий, Υ 467.

ἀγάομαι (ἄρη), гл. ἄχαμαι.

ἀγαπάω і αγαπάζομαι, ла-
скаво поздоровляю, вітаю, щир-
о приймаю, поважаю, оказую
любов, милую.

ἀγαπάω, аог. ἀγάπησα, прий-
маю, вітаю, поздоровляю, го-
лубю, прихилию ся до...; οὐκ
ἀγαπᾷς, δ хибаж ти не вдоволе-
ний, хибаж тобі мало, не до-
сить того, що...? φ 289.

Ἀγαπ-ήνωρ, орос, син Анкая,
вожд Аркадійців, В 609.

ἀγάπ-ήνωρ, орос (ήνωρέη), від-
важний, хоробрий, бойкий, бра-
вий.

ἀγαп-ητός, 3. (ἀγαπάω), любле-
ний, дорогий, любимець, втіха
єдина (Б), милий, жаданий.

ἀγά-ρροος, он (ἄρα, ῥέω), бисто-
течний, бистропливучий, сильно
филюючий, Ἑλλήσποντος, лише В
745 і М 30.

Ἀγα-σθένης, εος (σθένος), Ага-
стен, син Авгея, король Еліди,
отець Поліксена, В 624.

ἀγά-στονος, он (στένω), сильно,
голосно ревучий, шумячий, Ἀμφι-
τρίτη μ 97.

Ἀγά-στροφος, Агастроф, Тро-
янець, син Пайона, Діомед убив
его, Λ 338, 373.

Ἀγαυή, Агава, донька Нерея
і Дориди, Σ 42.

ἀ-γαυ-ός, 3. (ἄγαμαι, γαυ, γαυ),
гідний подиву, знатний, славний,
поважаний, гарний; πομπῆες браві
(Б), ἀχαυότατος о 229.

ἀγγελ-τή, ή (ἄγγελος), посоль-
ство, вість, звістка, відомість,
τινός про кого, ἐμὴ ἀ. відомість
про мене; πατρός, звістка про
батька, Ζηνός приказ Зевса; ἄγ-
γелίην (-ίης) ἐλθεῖν іти, прийти в
посольстві, яко посол, по відо-
мість, з відомостию, задля по-
відомлення.

ἀγγελίης, ου, ó (=ἄγγελος) Γ 206
N 252, О 640 (Δ 384, Λ 140), по-
сол, вістун, вістник, післанець,
з відомостию, ἦλθε ἀ. яко посол.

ἀγγέλ-λω, ірв. ἀγγέλλοντων, fut.
ἀγγελέω, prt. -έων, аог. ἤγγειλε,
соп. ἀγγεῖλωσι, орт. -αίμι, inf. ἀγγεῖ-
λαι, приношу, подаю вість, пові-
домляю; оповіщаю, оповідаю, до-
ношу, τινά про кого, ξ 120 і 123.
Велю, приказую νέεσθαι, γέροντας
λέεσθαι.

ἀγγελος, ó, ή, (gallus), післа-
нець, посол, вістун, вістник, пі-
сланка, післаниця.

ἄγγ-ος, εος, τό, посуда, судина,
начине, сконець, чарка, чашка.

ἄγε, ἄγετε (ἄγω, ірв.), ну же!
ге й же! ну те! нумо! дальше!
давай! стривай-но! ну... за ро-
боту! (Б), часто з наступ. plur.
також ἀλλ' ἄγε, ἄγε δή. Еї δ' ἄγε
а ну те! (Звич. замість: εї δὲ
βοῦλει, ἄγε!) по ірв. εїπ' ἄγε μοι.

ἀγείρω, opt. ἀγείροι, ipv. -όντων, aor. ἤγειρα і ἄγειρα, conl. ἀγείρω, омен, prt. -ας, aor. pass. ἀγέρθη, 3. pl. ἄγεσθαι, plpf. pass. 3. pl. ἀγγεράτο, aor. med. ἀγέροντο, (ἤγετο Н 434), inf. ἀγέρεσθαι (ἀγέρεσθαι), part. ἀγρόμενος, згромаджую, збираю, ἀγορὴν скликую. Med. і pass. збираю ся, згромаджую ся, ἀγείρόμενοι для себе, собі збираючи, v 14; θυμὸς ἀγέρθη ε 458 сила, жите вернуло, Δ 152 відвага вернула назад, ες φρένα до серця, в груди; εἰς ἀγορὴν ἀγέροντο зійшли ся на збори.

ἀγελ-αῖος, 3. (ἀγέλῃ), від, і з череди, належний до череди, в череді.

Ἀγέ-λαος і **Ἀγέ-λεως** (ἄγων λαόν), Агелай, 1) син Дамастора, жених Пенельопи, v 321, γ 131 136 і д., 2) син Фрадмона, Троянець, Θ 257, 3) Грек, що его убив Гектор, Α 302.

ἀγε-λείη (ἀγω, λείαν), що подає добичу, прізвище Атени.

ἀγ-έλλη, ης, ἡ (ἄγω), купа, гурт, череда, стадо, отара, βοῶν, ἱππῶν.

ἀγελη-δόν, чередою, купами, ватагою, Π 160.

ἀγέλη-φι, dat. loc. в череді, серед ч. В 480; в череду, на череду, Π 487.

ἀγέμεν зам. ἄγειν, inf. pr. від ἄγω.

ἄγεν, зам. ἐάτησαν, гл. ἄγνυμι.

ἀ-γέρασιος, ον (γέρας), без почесного дарунку, Α 119.

ἀγερέσθαι, aor. med., ἄγεσθαι, aor. pass. від ἀγείρω.

ἀγ-έρω-χος, ον, нагальний, відважний в бою, гордий, (дуже славний, поважаний).

ἄγη, ἡ, жах, страх (μ' ἔχει мене взяв), подив, зачуд.

ἄγη, aor. p. від ἄγνυμι.

ἀγγεράθ' (ατο), plpf. p. від ἀγείρω.

ἀγ-ηνορίη, ης, ἡ, -ησιν, хоробрість, відвага, гордість, сьмільість; ἀγηνόρησι ἐνῆλκας спонукав до гордості.

Ἀγ-ήνωρ, ορος, син Антенора Ф 546 і Теани Z 298; хоробрий вожд трояньский, Δ 467.

ἄγ-ήνωρ (ἄγ(ν), ἀνής), мужний, відважний, сьмільий, хоробрий, θυμός; гордий, думний, зухвалий, бутний.

ἀ-γήρᾱος, ον, ἀγήρως, ων, (γῆρας), нестаріючий ся, заєдно, по вік молодий; непроминаючий, вічний (εἰδα) В 447.

ἀγνός, 3. (ἀγνομαι), подивугідний, дивен, чудовий, славний (чим, що до), δέμας καὶ εἶδος асс. дивен і видом і станом (Б.).

ἀγ-ίνέω (ἄγω), εἰς, εἰ, inf. ἀγινέμεναι, ipf. ἄγινεον, ἀγίνεον (3 склад.) -νευν, iter. ἀγίνεσκον, в еду, проваджу, гоню (часто), приганяю, μῆλον, αἶγας, приношу, приводжу, воджу, провожаю νόμους, спроваджую ὕλην.

ἀγκ-ἄζομαι (ἀγκάζ), беру на рамена; νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο ὕψι, піднесли... з землі руками в гору, взяли на рамена, Ρ 722.

Ἀγκ-αῖος, ου, ὁ, Анкай, 1) син Лікурга, вожд Аркадійців, В 609, 2) борець з Плеврону в Айтолії, що его побідив Нестор Ψ 635.

ἀγκ-ἄλῖς, ἰδος, ἡ, лише dat. pl. ἐν ἀγκάλιδεσσι, рука, рамя Σ 555, X 503.

ἀγκ-ἄς, adv. на руки, на руках, руками, раменами.

ἀγκ-ιστρον, τό (ἄγκος, uncus), лише dat. pl. зазубче, гак, гачок вудки, δ 369.

ἀγκλίνας, prt. aor. від ἀνκλίνω.

ἀγκ-οίνη, ἡ, рамя, локоть руки, рука; лише ἐν ἀγκονίησι.

ἀγκ-ος, εος, τό, долина, яр, байрак, балка, розпаліна, бескеда,

рипа; лише асс. pl. ἀγκρα, δ 337, Υ 490.

ἀγκρεμάσσα, prt. aor. від ἀνακρεμάννυμι.

ἀγκυλο-μήτης, εω (μήτις), що (криві) хитрі наміри має, хитрощі видумує, лукавий, хитрий, хитромудрий, проворний, Κρόνος.

ἀγκυ-ῥλος, 3. (ἄγκυρος), закри-
в л е н и й, загнений, загнутий,
кривий, заокруглений, τόξα, ἄρμα.

ἀγκυλό-τοξος, ον, з закривле-
ним, загненим луком, В 848 і н.

ἀγκυλο-χείλης, ου (χείλος), з кри-
вим, закрученим дзюбом, клю-
вом, з закарлюченим носом (Б),
криводзюбий, τ 538, Π 427 і н.

ἀγκυ-ών, ὄνος, ὅ (ἄγκυρος), зігнена
рука в ліктя, локоть, рука;
ἀ. τείχεος кут, ріг, край (висту-
паючий залім) муру, Π 702.

ἀγλαῖ-ῖζομαι, inf. fut. -ῖεσθαι,
світлю ся, сияю, блищу; попи-
сую ся, чваню ся, величаю ся
(ἵπποισιν) К 331.

Ἀγλαΐη, Аіляя, мати Нїрея,
жінка Харопа, В 672.

ἀγλαῖ-τη, ἡ (ἀγλαός), блеск,
краса, врода σ 180; честь, по-
чот о 78; світлість, величавість,
гожість, принадість; ἀγλαΐης ἐνε-
κεν задля розкоші, приятности,
для пихи (Б.), τ 82 повага; pl.
ἀγλαΐας φορέειν, гордість пока-
зувати, заявляти, гордо нести
ся; розкішність, збиток. Dat.
ἀγλαΐῃσι πεποισθώς на красу гор-
дий, Z 510, О 267.

ἀγλαῖό-καρπος, ον, з красними
овочами, що видає красні овочі
μηλέα, η 115, λ 589.

ἀγλα-ός, 3. (ἀ-γάλλω), блиску-
чий, світлий, величний, знат-
ний, славний, гарний; κέρα що
пишавсь луком, ὕδωρ чиста, ἄλσος
гарний, ясний; οἶός, ἄποινα, τέκνα,
εὖχος, ἄεθλα, δῶρα, γυῖα.

ἀ-γνοέω, aor. iter. ἀγνώσασκε,
ψ 95 і ἀγνοιέω, con. ἀγνοήσῃσι, aor.
ἡγνοήσεν, part. ἀγνοήσασα, (ἀ-γνώω,
γγνώσχω), не знаю, не пізнаю, не
розумію; οὐκ ἀγνοιέω, знаю, знаю
добре, пізнаю, (бути добре зна-
комим).

ἀγ-νόος, 3. (ἄζομαι), чистий,
святій, поважаний, не-
винний, непорочний.

ἀγ-νῶμι (Fαγ), ἀγνυτον, prt. ἀγνυ-
μενάων, fut. ἄξω, aor. ἔαξε, ἤξε,
coni. ἄξῃς, η, ipv. ἄξον, inf. ἄξαι,
prt. ἄξαντε, aor. pass. ἐᾶγη, ἄγη,
3. pl. ἄγεν, ломлю, розлом-
люю, розбиваю, торощу;
pass. також ломлю ся, тріскаю,
пукаю, розбиваю ся, кришу ся.

ἀ-γνώος, ὅτος (γγνώμι), незнаний,
незвісний, незнакомий, ε 79.

ἀγνώσασκε, aor. iter. від ἀγνοέω.

ἀ-γνώστος, ον, не пізнаний,
незнаний; не до пізнання, що не
можна пізнати, що ніхто не пі-
знає, ν 191, 397.

ἀγξηράνη, coni. aor. від ἀναξη-
ραίνω.

ἀ-γονος, ον, неуроджений, що
не родив ся; [без потомства].

ἀγορά-ομαι, ἀγοράσθαι, ipf. ἡγο-
ράσθαι, 3. pl. -ρόωντο, -όντο, aor.
ἀγορήσατο, промовляю на зборах,
публично, починаю говорити, го-
ворю, τινί до кого; ἡγορόωντο на-
раджували ся, радили зібрані,
відбували збори.

ἀγορ-εύω, fut. ἀγορεύσω, ipv.
ἀγόρευε ipf. ἀγόρευες, inf. ἐμεναι, ἐμεν,
aor. ἀγόρευσεν, ipv. -σον, inf. -σαι, го-
ворю, кажу, розказую, ἐν, μετά
Τρώεσσι, оповідаю, оповіщаю, об-
являю, звітую; περὶ — ἣν ἀγ.
ділю, про котре говорю; ἀγοράς
ἀγ., держали бесіди на зборах,
радили (раду), нараджували ся,
В 788, πρὸς ἀλλήλους поміж со-
бою розмовляли.

ἀγορή, ἥς, ἡ (ἀγείρω), збори (народу, війська або князів), збори громадські. Plur. збори ради, бесіди, мови, наради, розправи на зборах; κωιδιάνειρα, βουλευφόρος, πολυφρημος, τετρηχῦτα. — Місце збору, майдан, ζ 266 і н.

ἀγορή-θεν, із зборів.

ἀγορήν-δε, на збори.

ἀγορή-τής, ὁ, (ἀγοράομαι), бесідник, речник, мовник, λιγύς.

ἀγορή-τύς, ὅς, ἡ, бесідництво, вимова, дар вимови, θ 168.

ἀγ-ός, ὁ (ἄγω), вожд, начальник, проводир, ватажок, гетьман.

ἀγ-οστός, ὁ. долоня, рука; ἔλα γαῖαν ἀγροτῶν вхопив рукою — (погиб в бою).

ἄγρ-ανλος, ον (ἄγρός, αἰλή), що ночує, живе, пробуває на полі, під голим небом, πομπένες, βοῦς; πόριες, телята в пільній загороді, оборі.

ἄγρει, pl. ἀγρεῖτε (ірв. від ἀγρέω), жваво! скоро! нуже! мерщій за роботу!; з наступ. ірв. або inf. Пор. ἄγες. Plur. υ 149.

ἄγρη, ἡ, (ἄγω), лови, ловля, до бича.

Ἄγριος, Агрий, син Портаона з Калідону, отець Терзита Ξ 117.

ἄγρ-ιος, (ἄγρός) ον, fem. ι 119 дикий, ἄγρια πάντα, всіляка дичина, звірина; дикий, жорстокий, суровий, грізний, страшний, χέλος, θυμός; ἄγρια εἰδέναι бути диким.

ἀγριό-φωνος, ον (φωνή), що має дикий, жорсткий голос, дикоголосий, Σίντιες θ 294.

ἀγρό-θεν (ἄγρός), з села, з поля.

ἀγροιάτης, ὁ, селянин, мугир, селюх; сільський, βουχέλοι, ἀνέρες.

ἀγρόμενος, зібраний, гл. ἀγείρω.

ἀγρόν-δε, adv. на село, на поле, на хутір.

ἄγρο-νόμος, ον (νέμω), що живе, пробуває на полі, пільний, νόμφοι ζ 106.

ἄγρός, οὔ, ὅ, ріля, поле, земля, баштан, царина; pl. поля, хуторі, землі, ґрунт, πόντες родючі, θ 757; добро, майно, хутір ω 205, καλός τετυγμένος, гарно впряжений (Б), πολυδένδρεος (поле) ψ 139, село, поле ζ 259; ἀγρούς ἵσμεν καὶ ἔργα степами і ланами (Б.); dat. ἀγρῶ, ἐπ' ἀγροῦ на полі, на селі; сільська посілість.

ἀγρότερος, 3. (ἄγριος), дикий, αἴγες, ἡμίονοι, ἔλαφοι; що похожає полями, що любить поля, пробуває, живе на полях, на царинах, Ἄρτεμις; або: ловниця від ἄγρa.

ἀγρό-της, ὁ, селянин, сільський чоловік, π 218 pl.

ἀγρώσσω (ἄγρη), полюю, ловлю (завсїгди), ганяю ся за чим (Б), ἰχθῦς ε 53.

ἀγρωσις, ιος, ἡ, (ἄγρός), пільна трава, отава, ζ 90.

ἄγ-υια, ἡ (ἄγω), їй, ἄγυιαν, αἶ, ἄς, дорога, шлях, вулиця, стежка, гостинець.

ἄγυρις, ιος, ἡ (ἀγορά), збори, збір, множество, товпа, тьма, громада, юрба: ἀνδρῶν γ 31. νεκρῶν; ἐν νηῶν ἀγύρει в таборі корабельнім.

ἀγυράζω, (ἀγύρτης, ἀγείρω), збираю, випрохаю, вижебрую, надбаю, χρήματα τ 284.

ἀγχε-μάχος, ον (ἄγχι, μάχομαι), що в битих рядах, що з близька воює; лише plur.

ἄγχ-ι, adv. (ἄγχω, anxius), близько, близько коло, при, біля; яко праер. з gen. μευ ἄγχι, з dat. σί ἄγχι Υ 283; τ 301 ἄγχι μάλ' дуже скоро.

Ἀγχι-ἄλος, οιο, Анхіяль, отець Ментеса, кор. Тафійців, α 180. — Феак θ 112. — Грек, що єго убив Гектор Ε 609.

ἀρχι-ἄλος, *ον*, (ἄλς), близький моря, надморський.

ἀρχι-βαθής, *ές* (βαθύς), близько берега глибокий, θάλασσα, *ε* 413.

ἀρχι-θεός, *ον*, близько споріднений з богами, Φαίητες; що веде рід свій від безсмертних (Б); лише *plur.* *ε* 35, *τ* 279.

ἀρχι-μαχη-τής, з близька воюючий, що в збитих рядах воює; лише *plur.*

ἀρχι-μολος, *ον* (μολεῖν), що близько приходить; *neut. adv.* ἀρχι-μολον *οἱ* ἤλθε, близько до него, *ρ* 336 скоро у слід за, зараз за ним, *ξ* 410 тимчасом, скоро, між тим; *εξ* ἀρχι-μολοῖο з близька.

ἀρχι-νοός, *ον*, розумний, бистроумний, догадливий, второпний, притомний.

Ἀρχι-σης, *αο* *і* *εω*, Анхіз, син Капіса і Теміди, отець Айнея від Афродити, король в Дарданії при г. Іді, В 819, Е 268. — *ψ* 296 отець Ехеполя.

Ἀρχιστάδης, син Анхіза Айней Р 754; Ехеполь *ψ* 296.

ἀρχιστα, *adv. n. pl.* від ἀρχιστος.

ἀρχιστ-ῖνος, *З.* близько оден другого, покотом, рядом.

ἀρχιστον, *adv. neutr.* від ἀρχιστος, (*superl.* від ἀρχι), *pl.* ἀρχιστα, дуже близько, недалеко, найближше, зовсім близько, αὐτῷ; ἀρχ. εἰσικός дуже схожий (Б); дуже скоро, сейчас; найбільше, ἀρχ. εἴκει був зовсім подібний, В 58.

ἀρχ-όθι, *adv.* = ἀρχοῦ, близько, біля; з *gen.* δεῖρῃς.

ἀρχ-οῦ, *adv.* близько, в близькім сусідстві з ким, Κουκλόπων, не далеко πύλων.

ἀρχ-ω, душу, стискаю, давлю, стягаю; *ірл.* ἀρχε μιν ἱμάς, дусив його ремінь, Γ 371.

ἀρω (*ago*), *f.* ἄξω, *inf.* ἐμεν(αι), *ірв.* *aor.* ἄξετε, *inf.* ἄξέμεν(αι), *med.*

fut. ἄξομαι, *inf.* εσθαι, *aor. med.* ἄξαντο, *ірв.* ἄξασθε, *aor.* 2. ἤγαγον *і* ἄγαγον, -όμεν, *inf.* -έσθαι, в е ду, проваджу, βούν κεράων за роги, ὑπὸ ζυγόν під ярмо, т. є. запрягаю в ярмо; гоню; верховоджу, проводжу, перед веду, стою на чолі; приношу, приводжу (з собою) ἐταίρους, ξείνον; λαίλαπα спроваджую бурю; відпроваджую, з а б и р а ю, Βριτηδᾶ Α 184. Про неживот. предм.: в о ж у, везу, ношу, приношу, забираю, причу, κόπρον вивожу *ρ* 298; κύκλον колесо творю, колесом замикаю, λόχον заставляю, κλέος славу голошу, розношу, νεῖκος повертаю, правлю, кермую. *Med.* як *act.*, беру для себе, везу свої εἴματα, беру з собою, везу собі, привожу з собою, *δ* 82, забираю з собою, *δ* 601; γυναικα беру собі (за жінку), υἱέι κόβρην привожу (в жінку), *ξ* 28 провожаю, веду до слобу (поїзжани); μῦθον διὰ στόμα перепускаю через уста, відзиваюся з мовою.

ἀρών, ὄνος, *ό* (ἄω), збори, з б і р (борців) *φ* 200, боевисько, борище, місце зборів або ігрищ *φ* 260; ігрище *φ* 259, ігровисько; зборище, місце збірне, становишко, νεών табор корабельний; θεῖος *ἀρ.* Н 298 храм або майдан храмовий, *Σ* 376 місце збору богів. комната, сьвітлиця богів (на Олімпі).

ἀ-δάημονίη, невідомість, незнане, невіжа, неспосібність; οὐκ *ἀδ.* *σ'* ἔχει ἀμφιπολεύειν ἔρχατον, *ω* 244, мастак (знаток) ти в саду-винограду поратись (Б).

ἀ-δάήμων, *ον*, несвідомий, необізнаний, що не знає, недосвідчений, з *genet.* μάχης, κακῶν; οὐ-πληγῶν *ἀδ.*, я вже спізнався з бідною (Б).

ἀ-δάκρυτος, *ον*, (δάκρυω), без

сліз, не заплаканий ὄσσε, що не плаче. Οὐδ' — ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε, не здержався від сліз.

Ἀδάμας, αὐτός, Адамант, син Азия, Троянець, М 140 і д.

ἀ-δάμαστος, ον (δαμάζω), неподимий, неволимий, Ἀϊδης I 158.

ἀδδεές, гл. ἀδεές.

ἀδδηκότης, ἀδδήσειε, гл. ἀδέω.

ἀδδην, гл. ἄδην, досить, подостатком, доволі.

ἄδε, ἀδεῖν, аог. від ἀνδάνω, подобаюся.

ἀ-δεής, ἀδδείης, ἀδειής, ἐς (δέος), без страху, що не лякаєся, сміливий, відважний Н 117; безсидний, безсоромний, зухвалий, злющий κύων.

ἀδελφεός і ἀ-δελφ-εός (від δελφός, uterus), брат, В 586, Е 21, Z 61.

ἀ-δευκής, ἐς, ёος, ворожий, болючий, гіркий, прикий, лихий, немилий, εἴμις поговір (лихі язики); πότημος, εὐθερος поганий, соромний.

ἀ-δέψητος, ον (δέψω), невинувачений, немятий, сирий βοήη.

ἀδέω, ἀδέω (ἄδος), ргс. неужив., від того лише opt. аог. ἀδήσεις і ргт. рf. ἀδηκότες, наситити ся, обмерзити, — наскучити собі; μή ξείνος δείπνω ἄ. щоби гість не обмерзів собі їди, не знеохотився до їди, не мав відрази до їди, щоб у смак попоїв (Б) α 134; ἀ(δ)δηκότες насичені, що навкучили собі. καμάτω ἤδὲ ὕπνω наскучивши собі працю і безсонність, утомлені працею і безсонністю.

ἄδ-ην, або ἄδην (ἀδέω), до несподівано, до сита, досить; ἄδ. ἐλάχυντινὰ κηκότητος, не трохи загнати когось в біду, в нещастє (ще багато таки заллю йому сала за

шкуру (Б.), ε 290; πολέμοιο дати ся в знаки, Т 423, Е 203.

ἀ-дһрһтос, ον (ἀ-дһрһω), безборби, пόνος борба не зведена, не порішена, Р 42.

ἀ-дһ-νός, ἀδινός, З. (ἄδην), густий, тугий, збитий, κһр важкий (зворушений); γός сильний, голосний, непроривний, безнастанний; ἔθνεα μελισσών ἄδ., μυιάων, густі рої пчіл; збитий в рої, в купу, в одно; мһла що тремляливо мішма бігають, що збиваються в купу; φόγγος Σειρήνων ἄδ. що голосно, жалісно сьпівають. N. sing. ἀδινόν і pl. -ά яко adv. сильно, голосно, тяжко, гірко; comp. ἀδινώτερον π 216.

ἀδινώς, adv., тяжко, голосно, глибоко, ἀνεγείχτο, Т 314.

ἀ-дһмһς, һтос (δαμ-άω), непоконианий, неосвоєний, невжяваний, һміονοι невпрягані, парθένος не одружена ζ 109.

Ἀ-дһмһтос, Адмет, син Фереса, отець Евмеля, король з Ферів в Тессалії, муж Алькести, В 713.

ἄ-дһмһтос (ἀ-дама́ω), З. неуборканий, некорочений, дикий, неосвоєний, невживаний, невпряганій, βοός, һπος, К 293, γ 383.

ἄδοι opt. аог. від ἀνδάνω.

ἄд-ос, ἄδος, τό, несіч, ситість, нехить, скука, неохота, скучність, Λ 88.

Ἀ-дһрһтεια, Адрестея, місто в Мизії над Пропонтидою, В 828.

Ἀ-дһрһστη, Адреста, служниця Гелени, δ 123.

Ἀ-дһрһσίνη, донька Адреста, Айтіялея, Е 412.

Ἀ-дһрһσтос (дһдрһσтω), Адрест, а) син Талая, король в Аргої і Сикіоні, що підняв похід сімох героїв на Теби, В 572. б) син Меропса, союзник Троян із Адрестеї, В 830, Λ 328. в) Троянець, що його убив Агамемнон

Ζ 37, 51 і д. г) Троянець, ко-
трого убив Патрокль, Π 694.

ἀδρο-τής, ἥτος, ἡ, лише асс.
-ῆτα, повна зрілість, мужеска
сила, повна сила; (иньші чит.
ἀνδροτήτα).

ἀ-δύτον, τό (δύω), найглубше
(недоступне) місце храму, храм,
святиня, тайник (Р.), Ε 448,
512.

ἀ-εθ-λεύω (пор. ἀθλεύω, ἀθλέω)
борю ся, дужаю ся, іду на пе-
рейми, на перегони, ἐπὶ τινι, в
чинюсь честь.

ἀ-έθλιον, τό, ігровисько, і гри-
щ с φ 108, герц; ору́же, збруя,
знаряди военні, φ 4, 62, 117;
нагорода (для боєвників),
ἀέθλια—ἄροντο вигри брали (Р.)
I 124 і д. X 160, Ψ 736, 823.

ἀ-εθ-λον, τό (пор. ἄθλον) бо-
рба (на перейми), ігрище; ἐπεν-
τύνωνται ἄεθλα ω 89 готовлять ся
до ігрищ; нагорода (за по-
біду) λ 548, φ 73, X 163 і н.

ἀ-εθ-λος, ό, борба (на перей-
ми), заводи, бій Γ 126, боротьба;
ігрище, грище φ 131; праця
λ 622, труд, біда, лихо, горе,
біль; μογεῖν ἀέθλους терпіти горе,
біду δ 170, ψ 248. τελεῖν военні
зливдні, труди, δ 262.

ἀεθλο-φόρος, он (ἄεθλον, φέρω),
що приносить, одержує нагоро-
ду, увінчаний нагородою, ἀθλ.
ῖπποι I 124.

αἰέ, αἰεὶ і αἰέν, adv. завсїгди,
безнастанно, заєдно, вічно; θεοὶ
αἰέν ἔόντες вічні.

αἰέδω (ἀ-ΐδ), ipf. ἤειδε, αἶειδε,
fut. αἰέσομαι, aor. αἶσε, ipv. αἶσον,
inf. αἶσαι, сьпівую, осьпівую,
μῆνιν, про гнів засьпівай, κλέα
ἀνδρῶν, про славні діла, οἶτον;
звучу, звеню, бреню, брящу, гу-
джу φ 411.

ἀ-εικέλη, ἡ (αἰκής), зневага,
кривда, наруга, обида; αἰκελίας

φαίνειν допускатись безличности,
поганих діл, заподїяти кривду,
зневагу.

ἀ-εικέλιος, 3. і 2., непригожий,
непристойний, негідний, пога-
ний, соромний, ἀλαωτός, ἄλγος,
πληγαί; гидкий, мерзкий, пога-
ний, нужденний, простий, πῆρη,
κοίτη, διερρος.

αἰκελίως, adv. погано, гидко,
соромно, нужденно.

ἀ-εικής, ές, έος, (εἰκός), пе-
при-гідний, непригожий, негідний,
соромний, поганий, νόος, λογός,
ἔργον; гидкий, нужденний, лихий,
μισθός, ἄποινα; αἰκέα ἔσσο, ти був
погано, драгтиво одягнений; πῆρη
погана, нужденна; αἰκέα μερμηρί-
ζειν, μῆχανασθαι недобре, погане діло
видумати, вигадати; στόνος, стра-
шний, переразливий, жалісний.

ἀ-εικ-ίζω (αἰκήζ), fut. αἰκίω, ipf.
αἰκίζην, aor. αἰκίσσα, con. αἰκί-
σσωσι, med. αἰκισσάμην, opt. -σσαι-
μεθα, inf. -ίσσασθαι, pass. -σθήμεναι,
зневажаю, ганьблю, ругаю, збез-
чещую νεκρόν, обиджаю, кривдую,
з'огиджую, споганую. Т 26.

αἰρώ, ipf. αἶρε, aor. αἶρε, ἤειραν,
opt. αἶραι, inf. αἶραι, prt. -ας, -αν-
τες, aor. med. αἶράμενος, aor. pass.
αἶρθη, αἶρθεν, prt. αἶρθεις, від
αἶρω part. αἶροντας, prt. aor. p.
αἶρθεις, п і д н о ш у, взношу, під-
воджу, піднимаю в гору, ιστόν,
λαῖν; Ὀδυσσεῖα ἐκ νῆος αἶραν виса-
дили, знесли; μῆλα (занявши) за-
брали, відпровадили; νεκρόν ἐκ
βελέων забираю, виношу, виво-
джу; ἄχθος αἶραν змогли унести,
вміщали γ 312; μή μοι οἶνον αἶρε
не приноси, не подавай мені
вина Ζ 264; беру, набираю σί-
τον, хватаю; μάστιγας махаю, ви-
махую. — Med. беру, приношу
(зі свого), πέπλον вибираю; τοῦτ'
ἀρέσθαι α 390 одержати, ося-
гнути; κλέος α 240 придбати; ἔσσ'

ἤρατο δ 107 переніє. Підношуся, підіймаюся, лину, ἐς αἰθέρα взнієся до етеру, підняв ся в гору; аог. р. κῆρες — ἀερθεν піднялись в гору; ὑψός ἀρθείς θ 375 підскочивши, ἐφύπερθεν ἀρθείς, підплигнувши в гору (Б.); plpf. р. μάχαιρα ἄωροτο був завішений, висів; одержую, досягаю, доступую, набуваю, добуваю; ἀείρω (εἶρω), звязую, συν δ' ἤειρεν ἱμάσι звязав разом, К 499.

ἀ-εῖσαι, inf. аог. від ἀείδω.

ἀ-εκαῶμενος, 3. (ἀέκων), проти волі, неохотний, нерадний, на силу, приневолений.

ἀ-εκήλιος (ἐκήλος), поганий, ганьбачий, соромний; ἔργα гідкі діла, люте горе, лихо, тяжка доля, Σ 77.

ἀ-έκητι (гл. ἀέκων) з gen. проти волі, θεῶν, σέθεν, ἐμεῦ ἀ. проти твоєї, моєї волі.

ἀ-έκων, 3. стягн. ἄκων, неохотний, нерадний, проти волі, присилуваний; σε-ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα (gen. abs.) коли ти не хотів (проти твоєї волі) забрав тобі корабель, δ 646; без наміру, мимохитів.

ἀ-ελλα, ἡ (ἄημι, ἄω), буря, вихор; παντοίων ἀνέμων, ὑπεραήης; туман пороху, курява, Π 374.

ἀ-ελ-λής, ἐς, κονίσσαλος (εἴλω), густий туман пороху, курява, тьма, Γ 13.

ἀελλό-πος (πούς), вітроногий, вітристий (Р.), скорий як вихор, Ίρις.

ἀ-ελλής, ἐς, εὖρος, несподіваний, несподівано, ε 408.

ἀ-ελπτεύω (εἴλω), не сподіваюся, ἀελπτεύοντες не маючи надії, стративши надію, Η 310.

ἀε-νᾶων, 3. що не устає, за-всїгда пливе, не висихає, ν 109.

ἀέντων, gen. pl. part. від ἄημι, вію, повіваю, дую, дму.

ἀ-έξω (αὔξω), збільшаю, помножую, кормлю, живлю; ἔμβρος ἀέξει нарожає (Б.), спричиняє ріст, доспілість, ростить, видає οἶνον, ι 111, οἶον зростить, позволить йому виховати ся ν 360; виховую, благословлю; ἔργον ἀέξουσιν благословляють, спмагають працю; μένος-ἀέξει додає сили, відваги, кріпить силу; πένθος φρεσὶ смуток збільшає, ховає в серцю, серцем нудить (Б), λ 195. Med. збільшаюся; помножуюся, росту, прибуваю β 315, виховуюся, Τηλέμαχος νέον ἀέξετο Т. якраз що йно виростав, входив в літа; κῶμα піднімаєся κ 93; ἀέξετο ἤμαρ день прибував; ἔργον ἀέζεται діло іде, доспіває, праця видає добрі овочі.

ἀ-εργίη, ης, ἡ, лінивість, ліність, недбалість, бездільність, ω 251.

ἀ-εργός, ον (ἔργον), бездільний, без діла, нероботящий, ледащий, лінивий.

ἀερθείς, ἀερθεν, аог. pass. від ἀείρω.

ἀερсі-πος, одος (ἀείρω πόδας), піднимаючий ноги, бистро біжучий, що йде гоном, рисом, бистроногий, ἵπποι.

ἄεσα, аог. τ 342, ἀέσαμεν γ 151, ἄσαμεν, ἄεσαν γ 490, inf. ἀεσαι (νύκτα), ніч перебути, спочати, переночувати, ночувати.

ἀεσι-φροσύνη, ἡ, необачність, нерозум, ο 470.

ἀεсі-φρων, ον, ονος (ἀάω, φρήν), нерозумний, невторопний, засліплений, необачний, легкодушний.

ἄξ-ἄλѐος, 3. (ἄζομαι), сухий, зісохлий, вялий; ὕλη, δρύς; βῶξ ἄξ. щит із сухої шкіри волової Η 239; οὖρος ἄξ. суха гора, з сухим бором (богата в сухе дерево).

Ἀζειδης, αο, Актор, син Азея.

ἄζη, ἡ, бруд, пліснь, осуга, χ 184.

ἄζ-ηχῆς, ἐς, ἐός, що безнастанно кричить, проникаючий, переймаючий ἐδύνη, неустаючий, ὀρυμλγδός, безнастанний. — Neutr. ἄζηχῆς яко adv. безнастанно, безперестанно, завжди, заєдно, тягом; дуже голосно.

ἄζ-ομαι, схну, усихаю, Δ 487.

ἄζ-ομαι (ἄζος), ірв. ἄζεο, -εу, бою ся, жахаю ся, лякаю ся, маю по честь, τιμά перед ким, почитаю, поважаю; ἄζόμενοι і 200 задля почеси; з inf. бою ся, жахаю ся, або з μή, Ξ 261.

ἀηδών, ὄνος (ἀεῖδω), соловій. Як соловій оплакує донька Пандіона безнастанно свого сина Ітиля, τ 518 і д.

ἀ-ηθ-έσσω (ἀηθής), ірф. ἀήθεσσον я ще не навик, не при звичаєний, τινός до чого, К 493.

ἀ-ημι (ἄφημι), 3. dual. ἄητον, inf. ἄηναι і ἀήμεναι, part. ἀέντες, 3. sg. ірф. ἄη, вію, повіваю, дую, дму; ἀήμενος (провіяний, вітром висічений, прошиблений), εἰς... ἀήμενος іде серед заверухи, бурі, під вітром ζ 131; θυμός ἄητο гадка ворухилась, стреміла, важилась, Ф 386.

ἀ-ήρ, ἡ (ἄφηρ, аѳг) gen. ἡέρος, dat. ἡέρι, асс. ἡέρα, долішний, густіший воздух; м р а к а, облак; смерк, сумрак, темнота, туман η 15, E 356; облаки, хмари; βα-θείη, ἐρεβένη, πολλή.

ἀήσυχος, ον, погубний, злобивий, проступний, негідний, страшний, ἔργα E 876.

ἀ-ήτης, ου, ὁ (ἄημι), вітер, вітрець, віяне, подув Ζεφύροιο; нагін вітру; λιγυ πνεύων, δεινός.

ἀ-ητος і αἷητος, ον, бурливий, нагальний, опалистий, завзятий, божевільний θάρσος Ф 395; не-

всипущий (тяжко віддихаючий) πέλωρ, Ф 395.

ἀ-θάνατος, 3. невмирущий (С), безсмертний, вічний, непроминаючий, αἰρίς, δόμοι, незрушимий.

ἀ-θάπτος, ον (θάπτω), непогребаний, без похорону, непохоронений.

ἀ-θεεῖ (θεός), без бога, без божого допущу, без помочи, волі богів, σ 353.

ἀ-θεμίστιος, ον (θέμις), без законний, σ 141, несправедливий, злобивий, зухвалий, свавольний, проступний; ἀθεμίστις ἦδη, що не знав законів, беззаконник (Р.) і 189, був злобивий.

ἀ-θεμίστος, ον (θέμις), без законний, без (охорони) закону, проступний, злобивий, несправедливий, ρ 363, I 63.

ἀ-θερίζω, ірф. ἀθερίζον, горджу, гордю, цураю ся, маловажу, по горджую, не дбаю; я є рівнодушний, гордю, ψ 174.

ἀ-θέс-φάτος, ον, неказаний, безмежний, безкрайний, θάλασσα; безмірно, дуже великий, дуже багато σίτος, οἶνος; безконечно довгий νόξ; безконечний, безмірний, нескінчений.

Ἀθ-ῆναι, ἁών і ἕων, А т е н и, столиця Аттики. Sing. Ἀθήνην (εὐρυάγριαν) η 80.

Ἀθ-ηναίη, і Ἀθήνη, ης (пор. ἄνθος). А т е н а (Мінерва), улюблена донька Зевса; в ній сполучились найгарніші прикмети: второпність, сила і врода; она є покровителькою міст в часі супокою і війни (ἐρυσίπολις, Ἀλαλχομενής), богинею розумно веденої війни (λασσοβός, ἀγελείη, ληΐτις, Παλλάς), розумної ради (πολύβουλος) і покровителькою всіляких штук: будови корабля,

φ 493, золотарства ζ 232, а передовсім жіночих робіт β 116, η 110, I 390; є гарна, γλαυκῶπις, εὐπλόκαμος, ἡύκομος, велична δεινή. В Одиссеї являє ся передовсім покровительскою Одиссеєю, в Іліяді неприятельскою Трої.

Ἀθηναῖοι, Атенці, пор. Ἀθῆναι.

ἀθηρη-λοιγός, ε. псовач колося, вираз вирочні на віячку = лопату, λ 128 і н.

ἀθλεύω, тружду ся, мозолю ся, зношу труди, Ω 734.

ἀθλέω (ἄθλος), prt. aor. ἀθλήσας, терплю лихо, зношу, мозолю ся, борю ся; prt. aor. ἀθλήσαντες πολίσσαμεν з великим трудом виставили, збудували II 453.

ἀθλη-τήρ, ἥρως, бовівник, борець, φ 164.

ἀθλον, τό і ἀθλος, ε гл. ἄεθλος, ігрище, заводи, борба на пейми; нагорода (за побіду).

ἀθλο-φόρος, гл. ἀεθλοφόρος.

Ἀθόως, έω, Атос, гора на македонськім півострові Акте, 1935 м. висока, тепер Monte Santo, Ξ 229.

ἀθρέω, aor. ἀθρήσεις, inf. -ῆσαι, prt. -ήσας, придивляю ся, приглядаю ся, гляджу на що, достерігаю, бачу, примічаю, вдивляю ся, εἶς τι або τινα.

ἀ-θρόος і ἀθρόος, 3. лише plur. збиті в товпу, товпою, в купі, разом зібрані, зібравшись, згромаджені; ἀθρόα πάντα все разом α 43; всі разом γ 34, юрбою, покотом τ 540, на купі, разом.

ἀ-θυμος, сн, несмілий, трусливий, тривожливий, боязливий, що зажурив ся, κ 463.

ἀθυρεα, τό, гра, забавка, σ 416, σ 323 цяцька, игри, марниця, дурниця, нісенітниця; ἀ. ποιεῖν робити собі забавку, O 363.

ἀθύρω, ων, бавлю ся, іграю O 364.

Ἀθως, гл. Ἀθόως.

αἶ γάρ, з opt. також з inf. як η 311 і н. колиб то, як би, колиб тільки. — αἶ κε(ν), єсли би, єсли би знать, колиб тільки, коли би; в надії що. В незалеж. питаннях: чи би може, αἶ κε ποθι чиби прецінь (може) α 379 і н.; в божбі: бодайби так.

αἶα, ης, ἡ (γαῖα), земля, край; πατρὶς αἶα, вітчизна, рідна земля, δ 521, В 162.

Αἰαίν νῆσος, айайський (ейський) острів; острів Айая (Ея), житло Цирцеї (на західнім побережжю Італії) κ 135, μ 3. — Прізвисьце Цирцеї: Айайка (Ейка, ейска) ι 32, μ 268.

Αἰακίδης, ας, Аякид, а) син Аяка Пелей II 15, Σ 43. б) внук Аяка, Ахіль λ 471, В 860, I 191 і др.

Αἰᾶκος, Аяк, син Зевса і король острова Айїні, отець Пеллея, Телямона і Фокоса, φ 189.

Αἷ-ας, αντος, Аянт, а) Τελαμώνιος, син Телямона, короля Саламіні, брат Тевкра, найхоробріший Грек після Ахілля В 768, λ 550, (μέγας, πелώριος); в борбі о збрю Ахілля побідив єго підступом Одисея, λ 543, тому з ним навіть в Адї не хотів помирити ся, λ 551; єго щит наче вежа ἥντε πύργος. — б) Οἰλλῆρος ταχὺς Αἷας, син Ойлея, вожд опунтийських Локрів; в повороті з Трої погіб, тому що глузував з Позейдона, δ 499, В 527.

Αἶγ-αί, αἰ Айги, місто на північнім побережжю Ахаї, славне місце почитання Позейдона, ε 381 θ 203.

Αἰ-γαίωv, ωνος, Айгайон, стопаменний велитень морський (Βριάρεως), Α 404.

αἶγ-ανέη, ης, ἡ (αἶξ, αἶσσω), dat. -έησι, рогаatina, списа, копїє, δολύχουλος ι 156.

Αἰγείδης, син Айгея, Тезей
Α 265.

αἶγ-ειος, 3. і *αἶγεος* (αἶς), від
кіз, козячий, τυρός козячий сир;
з козячої скіри, козиний,
ἀγκός ζ 78, Γ 247; κινέη шапка
ω 231.

αἶγ-ειρος, ἡ, чорна тополя, со-
кора; λεῖτή, μακροθή η 106, ὕδατο-
τροφέης.

αἶγ-εος : 196 гл. αἶγειος.

Αἰγῆ-ἄλεια, Аїгіялея, донька
Адреса, жінка Діомеда, короля
в Аргої, Ε 412 і д.

Αἰγῆ-ἄλως, Аїгіяль, а) давне
назвиско Ахаї В 575. — б) мі-
сто Генетів в Пафлягонії В 855.

αἰγῆ-ἄλως, ὁ беріг морський,
поморе, побереже, καῖλος χ 385,
πολυρχής і н.

αἰγῆ-βοτος, ον (βέστω), що пле-
кає кози, багатий в кози, де
водить ся багато кіз (Б.), δ 606 :
subst. ἀγαθή αἶγ. добре пасовиско
для кіз, ν 246.

Αἰγῆ-λιν, ἡ, Аїгілін, місце-
вість на Ітації, В 633.

αἰγῆ-λιν, ἡ, високий, стрім-
кий, (на вітер виставлений).

Αἶγ-ῖνα, ἡς, Аїгіна (Егіна),
остров в сароньскім заливі, В
562.

Αἶγ-ῖον, Аїгіон, місто в Ахаї
В 574, тепер Bostizza.

αἰγῆ-οχος (що їде серед бурі),
οιο, ον, лише : 275 (ἐχω), що дер-
жить егіду, егидодержавець, ко-
зарний (Р.).

αἰγίς, ἰδος, ἡ (буря, громова
хмара), егіда, страшний щит
Зевса, що его виготовив Гефайст
Ο 308, Ε 738, В 448, Χ 297 і др.
украшений 100 тороками, θυσσα-
νόςσας.

Αἶγ-ισθος, οιο, Аїгіст, син Ти-
еста і Пельопії, звів Клітаймне-
стру, жінку Агамемнона, в часі

его неприсутности і убив его,
коли сей повернув з Трої, δ 512
λ 387; відтак в осьмім році его
пановання в Мікенах убив его
Орест, α 35, γ 196. сл.

αἶγλη, ἡ блеск, сьвітло;
блиск, полиск, блеск лучів,
сьвітло денне, ζ 45.

αἶγλή-εις, εντος, 3. блиску-
чий, ясний, яскравий, блистю-
чий (про Олімпі).

αἶγυπῖος, ὁ (γύψ), биркут, сун,
шуляк (Р.); γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι
Π 428.

Αἶγυπιος, Аїгіптії, отець
Антифа і Евринома, старець на
Ітації, β 15.

Αἶγυπιος, 3. єгипетський; subst.
Αἶγυπιος, ἡ, Єгиптянин, -нка.

Αἶγυπιος, ὁ, ріка А.. т. в. Ніль
ξ 258, δ 477, ρ 427; *Αἶγυπιόν-δε*,
до ріки А.. до Нілю ξ 246. *Αἶ-
γυπιος*, ἡ Єгипет ρ 448, *Αἶγυπ-
ιόν-δε* до краю Є. δ 483, ξ 246,
ρ 426.

αἰδέομαι, ἰρν. praes. від αἰδέομαι.
αἰδ-έομαι, fut. αἰδέ(σ)ομαι, ἰρν.
prs. αἰδέομαι, aor. ἤδεσάμην, con.
-έ(σ)εται, ἰρν. αἰδέσσαι, aor. pas.
3. pl. αἰδέσθην, ἰρν. αἰδέσθητε, prt.
αἰδέσθεις, від *αἰδομαι* ἰpf. αἰδέομαι,
ἰρν. αἰδέομαι, prt. αἰδόμενος, бою ся,
лякаю ся, жахаю ся; віддаю
честь, почитаю, поважаю ξ 388,
Α 23; з inf. лякаю ся, стидаю
ся, стидно мені, соромлю ся,
ζ 66.

ἀ-ἰδ-ηλος, ον (ἴδ, ἰδεῖν) гидкий,
мерзенний, пакосний, дуже
погубний, безсоромний, зу-
хвалий, буйний, ἀνὴρ χ 165 зрад-
дик (Б), ἐμῖλος пакосний (Б),
ἄρης погубний, πῶρ спонищующий,
погубний; adv. *αἰδήλως*, огидно,
погано, погубно, страшно, Φ 220.

Ἀ-ἰδης, ἄο, εω, і Ἄιδος, (ἀ-ἰδεῖν,
„невидимий“), Αἰд, син Кроноса

і Реи, володар світа підземного, ἐνέροισιν ἀνάσσειν О 188, ἀναξ ἐνέρων Υ 61, Ζεὺς καταχθόνιος I 457. Εἰς Ἀἶδαο (δόμους, δόμον) до Аїду; εἰν Ἀἶδαο (δόμοις, -οισιν) в Аїді; ἐξ Ἀἶδαο (δόμων, δόμου) із Аїду. κρατερός, κλυτόπωλος, πυλάρτης, πελώριος, στυγερός і н.

αἰδ-οῖος, 3. (αἰδώς), стидливий, несмілий, журливий, маркотний, боязкий, банний, соромливий, ἀλήτης ρ 578; гідний почеси, достойний, поважаний м'ягкнр, ἐκυρή; subst. αἰδοῖοι поважані, чесні люди, о 373. Subst. neutr. pl. αἰδοῖα, стидливі члени, N 568. — Adv. αἰδοῖως, чесно, почесно, з почотом (Б), τ 243.

αἰδομαι, гл. αἰδέομαι.

Ἄ-ιδος, Ἀιδι, гл. Ἀΐδης.

Ἄιδός-δε, adv. до (дому) Аїда.

ἄ-ιδреїη, ἦ, -ησι, незнане, несвідомість, невіжа; αἰδρεїησιν ἐποντο нерозумні поpxались (Б), κ 231.

ἄ-ιδρις, ιος, що не знає, χῶρου несвідомий, недосвідчений; αἰδρεї, Γ 219.

Ἀιδωνεύς, ἥρος, Айdoneй Υ 61, E 190; гл. Ἀΐδης.

αἰδ-ώς, ἦ, gen. οὔς, dat. οἷ, acc. ὦ, стид, стидливість, чувство приличности, несміливість, скромність, сором, поважане, почесь, шаноба, θ 840; αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ майте почуте сорому в серцю N 122, O 561; стидливість, несміливість, трусливість γ 14, ρ 347; αἰδώς δ' αὖ, не яло ся, не пристало, γ 24; αἰδώς, Ἀργεῖοι, сором вам, Аргеї, ганьба, E 787, Θ 228. — Стидливий член, нагота, B 262, X 75.

αἰεί, гл. αἰέ, завсїгди, безперестанно, заедно, вічно.

αἰει-γενέτης, αο, вічний, безсмертний, віковичний, gen. -τάων, dat. -τήσιν.

αἰέν, гл. αἰέ, завсїгди, безперестанно, все.

αιενᾶων, (αἰέν νᾶων), завсїгди пливучий, невисихаючий, погожий (Б), ὕδατα ν 109.

αἰετός, ó (ἄημι), орел, віщий птах Зевса; τελειότατος πετεηνῶν, Διός ταχὺς ἄγγελος, αἰθῶν, μόρφεος, ὑψιπέτης, ἀγκυλοχεῖλης.

αἰ-ζηλος, ον, дуже ясний, в и р а з н и й, зрозумілий; τὸν — αἰζηλον θῆκεν зробив его, поставив знаменем, на знамя чуда, або: αἰδηλος невидимий, B 318.

αἰζήσιος і **αἰζήσιος**, ó (ζέω), в силі віку, сильний, кремизний ἀνήρ; subst. сильний муж, герой, B 660; молодець θαλερός, Ἀρηΐθρος, διοτρετής.

Αἰήτης, αο, Αἰτ, брат Цирцеї, син Геліоса і Перси, отець Медеї, проворний король в Кольхиді, ρ 70, κ 137.

αἷητος, ον, гл. ἄητος.

αἰθαλό-εις, 3. (αἰθω), саджею покритий, почорнілий, окоптілий, κόνις брудний, чорний порошок, Σ 23, ω 316; μέγαρον, μέλαθρον окоптілий, χ 239, B 415.

αἰθε, з opt. коби то, бодай би то, як би то, о колиб то! В полученю з ὤφελον, ες, ε і inf. виказує бажане, що не може сповнити ся.

Αἰθ-η (αἰθός, гнідий). Айта, кінь Агамемнона, Ψ 295 і и.

αἰθ-ήρ, έρος, ἦ, ó (αἰθω), етер, горішній чистий воздух, простір, звід небесний, небо; αἰθερίων в просторі небеснім, в небі; Δία, ἀσπετος, ἀτρώγетος і и.

Αἰθ-ιxες, (червоноскірі) Айтики. тессалійський нарід при Пінді, B 744.

Αἰθι-опες, ων, оі (acc. pl. Αἰθιοπῆας від Αἰθιοπεύς), Айтиопи (αἰθω, обгорілі від сонця), по-

божні любимці богів, тому αἰόμενος, що живуть на скрайнім сході і заході, ἔσχατοι ἀνδρῶν, α 22—25, A 423 Ч 206.

αἰθόμενος, 3. (part. від αἶθω запалюю), горючий пур, що палить ся, запалений, δαίδες.

αἶθ-ουσα, ἡ (αἶθω, освічений сонцем), стовповий ходор, стовпові хороми, сїни, присїнок, зверху покритий а спереду отвертий. Plur. θ 57 Z 243, бо оден зараз при брамі, звернений до подвіря αἶθ. αὐλῆς, де звичайно переходувано більші знаряди, а другий проти него з передної сторони хати αἶθ. δώματος, також πρόδομος; тут спять звичайно подорожні; ἐρίδουπος, ξεστή.

αἶθ-ου, σπος (αἶθω), блискавий, яскравий, огнений, блискучий, криштальний; καπνός темний, сірий.

Αἶθρη, Айтра, донька Пітея, жінка Айгея а мати Тезея, Γ 144.

αἶθ-ρη, ἡ (αἶθ, пор. αἶθ-ήρ), чистий, ясний, погідний воздух, погода, ἀνέφελος небо.

αἶθρη-γενέτης, ε 296 і

αἶθρη-γενής, ές, в етері (горішнім воздуху) зроджений, холодний, Βορέης.

αἶθ-ρος, ό (αἶθρη), ранний воздух, холодний в., холод, студінь, мороз ξ 318.

αἶθ-υια, ἡ, плиска, лиска, нурок-риболов, ε 337, 353.

Αἶθ-ων, ωνος, Айтон, прибране імя Одиссея, ι 183. — Кінь Гектора (ясно каштановатий) θ 185.

αἶθων, ωνος (αἶθω), жовтий, бурий, половий, гнідий, буланый, λέων, ἵπποι, βόες; блискучий σίδηρος, ясний, огниетий (живий, горячий, бистрий).

αἶ κ', зам. αἶ κε, гл. αἶ.

αἶκ-ή, ἡ (αἶσσω), сильний нагін, напір, лет (стріли), стріл. τῶων ἀνκκί O 709.

αἶκως = *αἰκῶς*, безчесно, гидко, погано, соромно, на поталу X 336.

αἶμα, ατος, τέ, а) кров, μέλαν, φοῖνιον, πορφύρεον, κελαϊνόν, κελαϊνεφές; б) пролив крови, убийство, різня; в) родина, рід, споріднене, μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν по власних родичах, θ 583.

αἶμαστόή, ἡ, тернина, терен, терновий корч, пліт, огорожа, терен для плоту (Б.), σ 359, ω 224.

αἶματό-εις, 3. (αἶμα), окровавлений, кровавий: ψιάδες каплі крови; ἥματα, πόλεμος.

Αἰμονίδης, син Гаймона, Майон, Δ 394.

Αἰμονίδης, ας, син Аймона, Ляерк, Ρ 467.

αἶμο-φόρυκτος, ον (φορύσσω), окровавлений, покривавлений, кровавий, сирий κρέα, υ 348.

αἶμῆλιος, ον влізливий, облесний, солодкий, омизливий, обманчивий, λόγος, α 56.

Αἶμων, ονος, а) Гаймон, Грек, герой з Пільосу, Δ 296; б) отець Майона.

αἶμων, ονος, що знає ся на чім (τινός), свідомий, досвідчений в чім, θήρης E 49., що розуміє ся на чім.

αἶν-ἄρετης, (αἶνός, ἀρετή), лише вое. -ρέτης, страшний, погубний лицар, виновник нещастя, страшно, на лихо хоробрий, Π 31.

Αἶν-είας, ας і εἰω, і *Αἶνέας*, Айней (Еней), син Анхіза і Афродити, к. Дарданів, потомок Троса; після Гектора найхоробріший герой троянський;

однак, задля распри з Пріямом, бере малу участь в борбі.

αἰνέω (αἶνος), f. αἰνήσω, ipv. αἶνεε, аог. ἤνυσσα, хвалю, похваляю, одобряю, дозволяю на що, π 403, пристаю на що, годжу ся, θ 9.

αἰνίζομαι, величаю, славлю, хвалю, похваляю, N 374, поважаю θ 487.

Αἶνιος, Аїній, Пайонець, ко- того убив Ахілєу, Ф 210.

αἰνό-θεν, степенує αἰνῶς як superl.; λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰν. α. се буде найстрашніша ганьба, H 97.

αἰνό-μορος, ον, (αἰνός), нещасливий, бідолашний, сіромаха.

αἰνο-παθής, ἐς (παθεῖν), що страшно терпить, дуже нещасливий, σ 201.

αἶνος, ὁ (αἶω), похвальна бесіда, похвала, мова (реч) похвальна.

Αἶνος, місто в Тракії при гирлі Гебру. Αἰνόθεν з Αἶνосу, Δ 520.

αἰνός, 3. страшний, грізний, жорстокий; нещасливий, αἰνὰ τεκοῦσα, що на нещастє породила, Α 414; *αἰνά* neutr. pl. adv. страшно, дуже, сильно, гірко.

αἰνῶμαι, ipf. αἶνωτο, б е р у, знимаю, хватаю, пориваю, огортаю, набираю, τυρῶν зі сира ι 225; πόθος αἶν. με, туга мене огортає, жаль збирає за (τινός) ξ 144.

αἰνῶς, adv. (αἰνός), страшно, сильно, дивно, чудно, дуже; αἰνῶς κακά (εἴματα) ρ 24.

αἶξ, αἰγός, ὁ, ἡ (dat. pl. αἶγεςιν K 486), козел, коза: ζατρεφής, ἔξαλος, ὀρεσκόμος і и.; τόξον αἰγός з рогів козячих, Δ 105.

αἶξασθαι, *αἶξασκε*, аог. від αἶσσω.

Αἰολίδης, ὁ, син Аїоля (Еоля) γ 237 Кретеї, Z 154 Сизиф.

Αἰολίη, νῆσος, а й о л ь с к и й остров, житло Гіппотада Аїоля, χ 1 і д.; після старинних оден з ліпарийських островів.

αἰόλ-λω, обертаю υ 27, кручу.

αἰολο-θώρηξ, κος, з лискучим (пестро мінявим, миготіючим) панциром, з кільцевим панциром.

αἰολο-μίτης, ην, з лискучим (пестро миготіючим) поясом, E 707.

αἰολό-πωλος, ον, з швидкими кіньми; що уганяє, герцює кіньми, Γ 185.

Αἰόλος, ου і οο, а) Аїоль, син Гіппота і Мелянїпи, володар вітрів на аїольському острові χ 2 і д. б) отець Сизифа, кор. Тессалії Z 154.

αἰόλος, 3. рухливий, живий, жвавий, швидкий, скорий, πόδας легконогий T 404; οἰστρος літаючий, γ 300, підлітаючий; ἔρις вюнкій, M 208; σφῆκας μέσον αἰόλοι, оси рухаві (з рухавим туловищем) в середині; εὐλαί рухаві, шпаючі. — Мінявий, лискучий, хибкий (P.), τεύχεα, σάκος.

Αἶπεια, А й п е я, місто в Месенії над морем, I 152.

αἰπ-εἰνός, (αἶπος), високий, стрімкий, високо положений, що високо піднімає ся.

αἰп-ήεις, 3. (αἶπος), повен гір, гористий, окружений горами Ф 87.

αἰ-πόλιον, τέ, череда, турма, стадо, αἰγῶν.

αἰ-πόλος, ὁ, (αἶξ, πέλω), пастух, ἀνὴρ, αἰγῶν козовід.

αἰπός, 3. високий, високо положений, стрімкий, спадистий; ῥέεθρα биетрі, пропасні (P.).

Αἰψό, Аїпи, місто в області Нестора, В 592.

αἶπός, 3. в и с о к и й, стрімкий, глибокий, що високо піднімає ся, високо положений; βρόχος αἶπός високо звисаючий посторонок λ 278; ἐλεθρός, φόνος, скоро, неминуча погибіть, смерть; πόνος тяжкий, прикрий; χόλος сильний, нагальний, страшний; αἶπός N 317 тяжко.

Αἰπύτιος τύμβος, курган Айпіта, володаря в Файзані, в Аркадії В 604.

αἰρέω, f. αἰρήσω, ipf. ἤρεε, ει, 3. pl. ἤρεον, aor. εἶλον ἢ ἔλον, iter. ἔλεσκον, ipv. ἔλεу, inf. ἐλέειν, ἐλεῖν, part. prs. med. αἰρέμενος, ipf. ἤρειτο, aor. εἰλόμην, ἐλόμην, беру, вибираю; 334, забираю, імаю, хватаю, τινὰ κόμης когось за волося; χεῖρός беру за руку, χερσὶ руками; доганяю, піймаю, ловлю φ 330; починаю φ 500; ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν уста заткавши (рота затулявши) руками; γουγῶν обіймаю, τινὰ πρὸς οἱ притискаю до себе, обнимаю; εἴμαθ' ἐλεῖν одіж вдягнути ρ 58; позискую, осягаю, достаю κῶδος; φιλότῃта стаю знов приятелем; πόλιν, νῆας займаю, здобуваю, беру, забираю, пориваю, граблю, рабую; χόλος — ἤρει φ 304 взяв гнів, від гніву затрусив ся (Б.); οἶκτος ἔλε жаль взяв; огортаю; δελφίνας ловлю; ἔγχει, вбиваю, ζωὸν тина беру в полон Z 38, Ф 102; ἀχλὺν, знімаю. — Med. беру для себе, собі, вибираю; τόξα ἀπὸ πασσάλου знімаю; δέρπον, δειπνον споживаю, їм; ὕπνου δῶρον уживаю Н 482; ἀλκίμον ἦτορ набираю відваги, одержую Σ 500, пєйдр осягаю; νόστιμον ἦμαρ я діждав ся; ὄρκον тινός відбираю від кого присягу δ 746; γέρας забираю собі, граблю, рабую, хватаю; пориваю, імаю; ἀπὸ θυμὸν ἐλ. позбавляю житя.

Ἄϊρος, (ἄ- Ἴρος), Не-Ір, с 73. **αἶρω**, гл. αἰρίζω.

Ἄϊς, неужив. ном. гл. Ἀἰδής.

αἶσα, ἡ (ἴσος), судьба, талан, доля η 197, допуст; часть приналежна ληΐδος; ἐτι — ἐλπίδος αἶσα ще є надія, можна сподівати ся, ще не пропала надія (Б.); αἶσα μίνονθα твоє жите є коротке, твій вік к.; призначене, приналежність: ὑπὲρ αἶσαν проти волі судьби, Z 487; κατ' αἶσαν — ὑπὲρ αἶσαν по справедливости — проти справ.; αἶσα μοι судьбою мені призначено, мені судилось, доля присудила; δαίμονος αἶσα від бога призначена судьба; ἡ αἶση на таку саму долю χ 477; κακῇ αἶση на лиху долю, на нещастє. Αἶσα уосібн. богиня судьби η 197, γ 127.

Αἶσ-ηπος, а) Айзеп, ріка в м. Мизії В 825, Δ 91, М 21.

б) Троянець, син Буколїона, Z 21.

ἀ-ιοθω, ipf. αἰσθε, видихаю, θυμὸν віддаю духа.

αἶσ-ημος, 3. (αἶσα), призначений судьбою, суджений: ἦμαρ день судьби, день смерти; пригожий, приличний, пристойний, ялий, належний, справедливий: αἶσιμα ἔργα чесні діла, αἶσιμα тіней, παρειπεῖν, εἰδέναι що є справедливе, що яло ся, що приналежить ся; αἶσιμα εἰδώς що має здорову, справедливу гадку, знає що справедливе; ἀ. ἦδη ξ 433, відав усякі порядки (Б); ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα, краще як всему є міра (Б); πίνειν пити в міру; αἶσιμα εἰπεῖν, сказати справедливо; φρένας αἰσίμη розумна.

αἶσ-τος, он (αἶσα), щасливою судьбою даний, нащастє післаний, пожаданий, жичливий, пражаний, η 376.

αἰσσω (αἰκή), *ipf.* ἤισσον, *aor.* ἤϊξα, *con.* αἰζω, *iter.* αἰζασκε, *aor. pass.* ἤχθη, ἄχθη, *inf.* ἀχθήναι, *med.* αἰξασθαι, *спішу*, поспішаю, пориваю ся, пускаю ся, кидаю ся, гоню, біжу, лечу, лину, майну, скачу, скоро віддаляю ся, скоро підношу ся σ 506; διαπρὸς ἤϊξεν μελίη наскрізь перейшла; піднимаю ся в гору, взношу ся (блеск, орел, дим); αἰξας, ασα, αντε, скоро, бігом; αἰξαντε φυγῇ скоро утекли, пустились у ноги (Б.); σκιαί літають, тиняють ся. Так само *med.* і *pass.* ἔγχρος ἤχθη, ἡνία ἤχθησαν ἐκ χειρῶν, поводи, важки випали з рук; φασγάνῳ, ἔγχρει, ἔπποισ кидаю ся, ударяю, нападаю, напіраю; φόβονδε чимскорше утікаю, кидаю ся, пускаю ся утікати; καθ' ἔππων з воза зіскакую; χαῖται — αἰσσωται гриви — літають; ὥς δ' ἔτ' ἂν αἰξῇ νόος, як гадка скоро лине; πύλαων ἀντίον спішу до брам.

αἰ-ιστος, *ον* (ἶδ, ἰδεῖν), що ніхто не видів єго, без сліду, що пропав без сліду; ὤχετ' αἰστος щез без вісти α 242. Καί χε μ' αἰστων ἔμβαλε πόντῳ — так що мене ніхто не бачив би, що пропав би без сліду.

αἰστώ-ω, *aor.* αἰστώσα, *opt.* αἰστώσειαν, роблю невидимим, нищу, винищую, викорінюю; αἰστώθησαν стали невидимі, зникли, щезли, пропали, κ 259.

αἰσθητήρ, ἥρος, князівський, Ω 347.

Αἰσῦ-ήτης, αο, а) Айзие, отець Антенора, Троянець В 793. — б) отець Алькатоя N 427.

αἰσῦλο-εργός, нечестивий (Р), злочинний, проступний Е 403.

αἰσῦλος, *ον* (αἶσα), злощасний, погубний, зловивий, злочинний, нечестивий, проступний; αἰσῦλα

ῥέζειν незаконности діяти, допускати ся злочинів, кацости діяти (Р).

Αἰσῦμη-θεν, з Айзими, міста в Тракії, Θ 304.

αἰσῦ-μνητήρ, ἥρος, ε, володар, володитель, κοῦρος αἶσ. князівський, Ω 347.

αἰσῦ-μνήτης, ε (αἶσα, μνη-, μνη-μα), судия на ігрищах, судець, управитель, впорядчик, δῆμος θ 258.

Αἰσῦμνος, Айзимн. Грек, Α 303.

αἰσχος, εος, τό, ганьба, сором, встид, неслава, наруга, бешкет, безчесть; *pl.* αἰσχεα, погані, безчесні діла. — бесіди, лайка, зневага, наруга; ὅς ῥ' ἔδη — αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων, що відчуває погані бесіди, наругу (тягар прилюдної ганьби) Ζ 351.

αἰσχροός, 3. *comp.* αἰσχίων, *ιον*, *sup.* αἰσχιστος, поганий, огидний, гидкий, осоружний, мерзкий, безчесний, соромний. *Adv.* αἰσχροός погано, безчесно, з наругою, ἐνέμιπτε σ 321 почала докоряти (Б.).

αἰσχ-ένω (αἰσχος), *inf.* -έμεν, *aor.* ἤσχυναι, *prt.* *pf.* *p.* ἤσχυμένος, а) роблю гидким, з'огиджую, споганюю πρόσωπον, κόμην, Σ 24, 27; б) соромлю, збезчещую, зневажаю, ганьблю β 86, обезславляю, осоромлюю, соромом покриваю. *Med.* стидаю ся, соромлю ся, бою ся, φάτιν ἀνδρῶν людських поговорів (Б.); маю згляд.

Αἰσῶν, *ονος*, Айз он, син Кре-тея і Тирони, отець Язона, король в Йольку в Тессалії, λ 259.

αἰτέω, *ipv.* *ei*, *fut.* αἰτήσω, *ipf.* ἤτεον, *aor.* ἤτησα, жадаю, бажаю, забагаю, хочу, домагаю ся, ве-лю; правлю (чого), упрощую, прошу, прохаю, випрошую, τινά τι кого о щось, τίні для когось, σ 49 жебраю, старцюю (Б).

αἰτιά-ομαι (αἷτιος), 3. pl. αἰτιά-ονται, -ιέωνται, opt. -έωτο, -έωτο, inf. -ιάσθαι, ipf. ἡτιάσθε, -άοντο, -έωντο, обвиняю, виновачу, виню, ганю.

αἰτίζω (αἰτέω), жадаю, прошу (о милостиню), старцюю, жебраю; ἀντήσεις-αἰτίζων не давати-меш спокою жебрацтвом (Б.), у 178.

αἷτιος, 3. (αἷτις), винний, винен, виноватий, довжний, провинник; οὐτι μοι αἷτιοί εἰσιν нічого не провинили. нї в чому менї не повинні (С).

αἰτιόωνται, αἰτιόω, -όωτο, гл. αἰτιάομαι.

Αἰτωλίος, 3. айтолїйский Г 399. **Αἰτωλός**, ó, Айтолїецъ, мешк. Айтолїи, краю в Гелядї.

αἷχμ-άζω, fut. αἷχμάσσω, кидаю ратищем, копїем αἷχμάς, Δ 324, воюю ратищем.

αἷχμ-ή, ἡ (acus), конецъ, остро-конецъ (ратища, копїя) δουρός; ратище, копїе, χαλκήη, Δ 461 і н.

αἷχμη-τής і **αἷχμητά**, ó, ратїшник, ратай, що боре ся копїем, хоробрїй в бою, борець, боевник.

αἷφα, adv. скоро, сейчас, зараз.

αἷψ-ηρός, 3. скорий, швидкий, поспїшний; λῦσεν δ' ἀγορὴν αἷψηρήν скоро розпустив збори, β 257 і н.

αἷω (ἄψ, audio), ipf. αἷε (ἄ) і αἷεν (ἄ), спостерїгаю, добавчаю, помічаю, пізнаю, знаю, чую βοής, φθόγγης, κτύπον; πλῆγής чую; οὐκ αἷεσι чи ти не помічаєш, не добавчаєш? σ 11; розумію, починаю, знаю, К 160, О 248.

αἷω (ἄημι), ipf. αἷον, видуваю, видихаю; φίλον αἷον ἦτορ я (вже майже) віддав духа, розстав ся з своїм житєм, О 252.

αἷών, ὦνος, ó і ἡ (αἷψ, aevum), протяг житя, житє, вік; γλυκός, εἰλη.

ἀ-κἄκητα, ó (ἀκ-έομαι, ἀ-κακός), збавитель, спасающий, вибавник, спаситель.

ἀκἄλα-ρρεΐτης, ας (ἀκαλός, ῥέω), спокійно пливучий, тихий.

Ἀ-κἄμας, αντος, Акамант, а) син Антенора і Теани, вожд Дарданів, що єго убив Меріон В 823, Ξ 476 і н.; б) син Евсора, вожд Тракійців; єго убив Телямоньский Аянт, В 844, Е 462, Ζ 8.

ἀκ-ἄμας, αντος (ἀ-κάμω), не-утомний, невсипущий, безвтомний, безвпинний; ἡέλιος, Σπερχεΐς, σῶς.

ἀ-κἄμᾱτος, ον (ἀκάμας), незмучений, неустающий, незгасимий πῦρ, у 123, Е 4.

ἀκ-ανθα, ἡ (ἀκή), осет, чортополох, терне, бодяки ε 328.

Ἀ-καστος, Акаст, король в Дуліхїонї, ξ 336.

ἀκαχεΐατο, ἀκάχημαι, ἀκαχεῖν, ἀκαχημένος, гл. ἀκχίζω.

ἀκαχίζω (ἄχος), аог. 2. ἤκαχον, аог. 1. ἀκάχησα, аог. т. ἀκάχοντο, opt. -οίμην, pf. ἀκάχημαι, 3. pl. ἀκαχέσθαι, inf. ἀκαχέσθαι, ἀκάχησθαι, prt. ἀκαχήμενος, ἀκαχημένη, plpf. 3. pl. ἀκαχεΐατο, завдаю біль, мучу, засмучую, досаджую, кривджу π 427. — Med. сумую, баную, тужу, побиваю ся, бідкаю ся; prf. я є засмучений, сумний, ἦτορ в серцю, маю смуток в серцю, з журбою на серцю; ἔπων ізза коний, θανόντι про него, за ним, коли би погіб α 236, μοι про, ізза мене, ψ 360.

ἀκ-αχ-μένος, 3. (ἀκή), заострений, закінчений, острый.

ἀκαχοίμην, ἀκάχοιτο, гл. ἀκχίζω.

ἀκέομαι, ἀκείομαι (ἀκέων), prt. ἀκειόμενος, ipf. ἀκέοντο, аог. ἤκεσάμην, ipv. ἤκεσαι, ἀκέσασθε, лічу ἔλκεα; νῆας направляю, лагоджу;

δίψαν заспокоюю, гашу; помагаю, справляю, полагоджую, зараджую; ἀκείωμεθα θάσσον зарадьмо лиху чимскорше.

ἀ-κερσε-κόμης (κείρω), з нестриженим волосем, довговолосий (Апольон) Υ 39.

ἀκ-εσμα, τος, τό (ἀκείωμα), лік, δδυνάων (на, проти) Ο 394.

Ἀκесоῦμενός, οῖο, Акесамен, король в Тракії, отець Перібої Φ 142.

ἀκ-εστός, 3. (ἀκείωμα), що можна вилічити, справити, що може бути вилічений. справлений, що можна ободрити, додати відваги, ἀκισταί φρένες N 115.

ἀκ-έων, adv. Δ 22, Θ 459, φ 89; part. fem. ἀκέουσα Α 565, 569, λ 142, асс. ἀκέοντα β 311, dual. ἀκέοντε ξ 195, тихо, спокійно, мовчки.

ἀ-κῆδ-εστός, он (κῆδέω), полишений, непогребаний, непохоронений, Z 60.

ἀ-κῆδ-έστως, adv., без милосердя, немилосердно, X 465, Ω 417.

ἀ-κῆδ-έω, ipf. εις, аог. ἀκῆδεσα, занедбую μεῖ, залишаю, опускаю, не вступая ся, не стараю ся за... (τινός).

ἀ-κῆδής, ἐς, ἐός (κῆδος), без старання, без журби, без клопоту; γυναικες безчуживенні, недбалі ρ 319; без страху, безпечний, без перешкоди, Φ 123; εἴματα, ἔντα, занедбані, без догляду; ξεῖνος невважаний, без призову (Б.), собі полишений; σώματα непогребані, непоховані ω 187 і и., θεοί безклопотні, безжурні, Ω 526.

ἀ-κῆλητος, он (κῆλέω), немолитий, ненаклонний, неподатливий, нічим не вразимий (Б.), непобідний, νόος κ 329.

ἀκ-ημα, τό, лік, гл. ἀκесμα.

ἀκῆν, adv. асс. тихо, мовчки спокійно; ἀκῆν ἔσαν, мовчали β 82; ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ були спокійні і мовчали, мов води в рот набравши мовчки сиділи (Б.).

ἀ-κῆρᾶσιος, он, незмішаний, правдивий, чистий, οἶνος, ι 205.

ἀ-κῆρᾶτος, он (κῆρ, або κείρω і κερᾶν), ненарушений, не початий, неущкоджений, κτήματα; незмішаний, чистий (про воду).

ἀ-κῆριος, он (κῆρ), цілий, ненарушений, неущкоджений, без шкоди, без нещастя, безпечно, μ 98, ψ 328.

ἀ-κῆριος, он (κῆρ), без серця, без душі, мертвий; Α 392, Φ 466; несмілий, трусливий, боязливий, Η 100, Ε 812.

ἀκηχέδαται, ἀκηχέεται, ἀκηχεμένη, гл. ἀκхχίζω.

ἀ-κιδνός, ῥ, он, соmp. ἀκιδνότερος, слабий, вялий, охлялий, марний, немічний, σ 130; εἶδος невизначний, меньше вдалий (славний) статисти, що не вдався красою, статисти (в кого).

ἀ-κικνς, υος, безсильний, слабосильний, слабый.

ἀ-κίχητος, он (κίχων), недосажний, недосажливий, недостижимий; ἀκ. διώκειν, гонити за недосажними річами, Ρ 75.

ἀ-κλαντος, он (κλαίω), неоплаканий, без плачу λ 54, 72, X 386; без сліз δ 494, що не плаче.

ἀ-κλής, ἐς, ἐός (κλέος) і ἀκλήης, ἀκλειής, асс. sg. ἀκλέα, pl. ἀκλειείς, що не має слави, без слави, безславний; adv. ἀ-κλειῶς, без слави, безславно.

ἀ-κληρος, он, без наслідства, без батьківщини, без маєтку, убогий, λ 490.

ἀκ-μή, ῥ вістре; ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς на вістрю ножа, близький порішення, рішаюча хвиля, K 173.

ἄ-κμηνος, ον (ἄκμη), натщій, що нічого не їв; σίτοιο що не покріпив ся (непокріплений) стравою, без страви, голодний.

ἄκμη-νός, ὅν (ἄκμή), вирослий, високій, дуже великий, сильний θαμνός, ψ 191.

ἄ-κμής, ἥτος (χάμνω), неутомлений, невисипущий, сьвіжий, з сьвіжими силами, Λ 802, Ο 697 Π 44.

ἄκμó-θετον, τό (θεῖναι), підстава ковала, пень, колода під клепало, під ковало.

ἄκ-μων, ονος, ὅ, клепало, ковало.

ἄκνησις, ιος, ἡ (ἄκνηθα), спина, хребто, похребтина, κ 161.

ἄ-κοίτης, ου, ὁ (κοίτη), муж, чоловік.

ἄκοις, ἡ, асс. pl. ἀκοίτις, κ 7, жінка, подруга.

ἄ-κολος, ὅ, одробина, окрушина, кусок, дрібка, крихта, недоїдки, ρ 222.

ἄ-κομιστή, ἡ (κομίζω), брак, недостача догляду, опіки, недостаток, (невигода) φ 284.

ἄκοντ-ίζω (ἄκων), ipf. ἀκόντιζον, aor. ἀκόντισ(σ)α, ἡκόντισαν Π 336, кидаю списою, стрілою, ратищем; кидаю, мечу, δουρί, ἔγχει, також з асс. αἰχμάς, δοῦρα; стріляю.

ἄκοντ-ιστής, ὅ, що кидає списою, ратищем, копієм σ 262, що воює копієм; ратишник, копішник.

ἄκοντ-ιστής, ἡ, боротьба на списи, на копія Ψ 622.

ἄ-κόρητος, ον (κορέννυμι), ненасичений, ненаситний, не ситий, μόθου, πολέμου, αὐτῆς, μάχης, ἀπειλῶν.

ἄκ-ος, τό, лік, средство, поміч.

ἄ-κοσμος, ον, неприличний, безсоромний, зухвалий, непри-

стойний, неялий, нечемний, ἐπακ В 213.

ἀκοστέω (-άω), лише prt. aor. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ добре напаснений, що добре попоїв при жолобі, Ζ 506, Ο 263.

ἀκουάζομαι, слухаю, прислухую ся, τινός кому або чому; πρώτῳ-δαίτῳς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο ви перші чуєте від мене про бенкет, т. є. вас перших запрошую на бенкет Δ 343.

ἀκουή, ἡ, чутка, поголоска, вість, звістка; μετὰ πατρός ἀκουήν шоби про батька почути звістку, провідати (Б.), за вісттю про батька; ἔκασθεν γίγνεται ἀκουή здалека чути.

ἀ-κουρος, ον, без сина, що не мав сина, без наслідника, η 64.

ἀκούω, inf. -έμεν(αι), dat. pl. prt. ἀκουόντασι, ipf. ἀκουον і ἤκουον Λ 768, fut. ἀκούσομαι, εαι, aor. ἤκουσα і ἀκουσα, чую, слухаю, прислухую ся, довідую ся, τί τινός що від кого, про кого; αἰδοῦ послухати кобзаря, φθονῆς і також περὶ τινος; τεθνηῶτος що помер, погиб, Ὀδυσσῆος-ζωῶς що Од. жив, про Од., що він жив; πατρός ἀκ. про віття, δ 114; рідко з асс. πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκ. Praes. зі знач. pf.: я чув, знаю γ 193 і д. Слухаю, я є послушний, θεοῦ, δοκλῆτῆρος, τινός ὁτρύνοντας; ви слухую εὐξαμένω, ἀνέρι κηδόμενῳ. — Med. τινός, слухаю, чую Δ 331.

ἀ-κράντος, ον (κραίνω), недокінчений, недовершений, безхосенний, дармий, ἔργον; несповнений, що не сповнить ся, що не збуває ся, марний, θεοπροπίη, β 202, τ 565.

ἀκρ-αής, ὅς, εἶ (ἄκρος, ἄημι), що сильно віє, острый, сильний, сьвіжий, попутний (Б.).

ἄκρη, ἡ (ἄκρος), верх, вершок, верхів'є, шпиль гори; пригірє, ріг; κατ' ἄκρης ε 313 із вершка, з гори (на долину); κατ' ἄκρ. ἐλέειν зовсім здобути, до нащаду; κατ' ἄκρη-θεν, з гори (до долу), зовсім; гл. κατὰκρηθεν.

ἄ-κρητος, ον (χεράννυμι), незмішаний, чистий; οἶνος, ποτόν, γάλα; σπονδαί з чистого вина.

ἀκρίς, ἴδος, ἡ, саранча, сарана, Ф 12.

ἄκρις, ιος, ἡ, асс. pl. ιας (ἄκρη), вершок гори, верхів'є.

Ἀκροῖωνη, ης, донька Акрізія, короля в Аргосі, Данаа, Ξ 319.

ἀκριτό-μυθος, ον, що без ладу говорить, безладний, запутаний; ονειροί сні, що їх годі витолкувати, марні, пусті, химерні (Б.) τ 560; (неясний, темний); говірливий, бесідливий, свавільний, говорун, торопата, нерозумний бовтун В 246.

ἄ-κρίτος, ον, (ἀ-κρίνω), невідділений, нероздільний, τύμβος епільний; ἀκριτα πολλὰ ἀγόμευον багато непутнього, неададного; μῦθοι: неададні, недорічиві; νεῖκεα непорішені, неададжені; безмірний, безчислений, безконечний, без кінця, Γ 412. **Ἀκριτον**, adv. безконечно, безнастанно, без кінця, раз-в-раз, без міри.

ἀκριτό-φυλλος, ον (φύλλον), густолистий, густим листем покритий, ὄρος Α 868.

ἀκρο-κελαινιάω, лише part. -νέων, що зверха затемнює ся, мутний, чорніючий зверха, що котить темні філі, Ф 249.

ἀκρό-κομος, ον (κόμη), що на вершку голови носить (густе) волосє, з чубом волосє на голові, чубатий, з високою чуприною, Δ 533.

ἄκρον, τό (ἄκρος), кінець, острокінець; верх, вершок; ріг, при-

гірє; κύκλου край, беріг; ἄκρον ἐπὶ ῥηγμίνος по поверхні, поверха збурених філь.

Ἀκρό-νεως, Акроной, Фаяк, Ф 111.

ἀκρό-πολις, ἡ, горішня часть міста, замок, город.

ἀκρο-πόλος, ον, (πέλω), високоверхий, що високо здіймає ся, шпильастий, високий (про гори).

ἀκρο-πόρος, ον (πείρω), кінцем пробиваючий, на кінці заострений, ὄβελοι γ 463.

ἄκρος, 3. (ἀκή), послідний, останний, скрайний, горішний, найвисший, що є на кінці, на верху, острій; οἶμον ἄκρον кінець стерна, керми; ἐπ' ἄ. τύμβος на самім вершку могили; ἀκρότατον παρ' οὐδέν при самім порозі; ἄ. ρυμός кінець дишла; ἄ. χεῖρ кінець руки; ἐπ' ἄ. χεῖλει на самім березі; ἄ. πόδες кінці (палці) ніг, ὕδωρ ἄ. поверхність води, (поверха); ὦμον ἄ. верх (горішня часть) рамен, плечий; πόλις ἄ. найвисша часть міста, горішне місто, замок; -τάτη κόρυς вершок шолома, ἀκρότατος χαλκός верхня мідяна верства; ἄκρον яко adv. у 229 поверха, верхи, верхом по, через; на кінці, на верху.

Ἀκταίη, Актая, нереїда Σ 41.

ἀκτή, ἡ (ἄκρος), високий, стрімкий беріг, скалистий беріг морський; ν 98, ω 378 скеля, ріг, пригірє; προβλής, προῦχουσα, ἀπορρώξ, ἐρίδουπος.

ἀκτή, ἡ, овоч, збіже, (разова) мука, ἀλφίτου ячмінна, крупи ячмінні.

ἀ-κτῆμων, ονος (κτῆμα), що не має, убогий, χρυσοῖο на золото I 126, 268.

ἀκτίς, ἴνος, ἡ, dat. pl. ἀκτίσιν, ἀκτίνεσσιν, луч, промінь, ἡέλιος, К 547.

Ἀκτορίδης, αὐ, син Актора, Ехекль, II 189.

Ἀκτορίς, ἰδός, Акторида, служниця Пенельопи, ψ 228.

Ἀκτορίων, ὤνος, dual. Ἀκτορίωνε, 1) внуки Актора, Амфімах і Тальпій, В 621; 2) его сини, Ктеат і Еврит, лицарі з Елїди, що побідили Геракла, та сей вбив їх пізнійше коло Клеонів. Sing. N 185. По матери зовуться они також Μελίονε.

Ἀκτωρ, ορος (ἄκω), 1) син Форба і Гирміни, отець Еврита і Ктеата; 2) син Азея, отець Астиохи, дід Аскаляфа і Яльмена з Орхомену В 513; 3) син Дейона і Диомеди, дід Патрокля, Λ 785.

ἄκυλος, ἡ (aesculus), жолудь, κ 242.

ἄκ-ωκή, ἡ, кінець, острокінець, вістрє; ἔγχος, βέλκος, δουρός.

ἄκ-ων, οντος, ὅ, рогатина, списа, спис; ὄξυς, εὐξεστος.

ἄκων, гл. ἀέκων, неохотний, нерадій.

ἄλᾱ-δε (ἄλς), до моря, на морє, в морє; також εἰς ἄλᾱδε, κ 351.

ἄλᾱεν, ἀλάλημαι, гл. ἀλάομαι.

ἀλάληтός, ὅ (ἀλάλᾱω), голоєний крик, военний крик, крик тревожний Ф 10, радісний крик, оклик побідний.

ἀλαλε, -εῖν, -εμεν, -εμεναι, -κὼν, гл. ἀλέξω.

Ἀλ-αλκ-ομενής, (ἀλαλκεῖν, охоронителька), Алялькоменьска, прїзвище Атени [від бойотийського міста Алялькомені] Δ 8, Е 908.

ἀλάλῳκτῆμαι, (prf. р. зі знач. praes. до ἀλῳσσω, ἀλῳω), тревожу ся, непокою ся, журю ся, побиваю ся, К 94.

ἀλ-άομαι (ἄλη), 3. pl. ἀλᾱονται, ἀλῳνται, ipv. ἀλῳω, ἀλᾱεу, ipf.

ἡλῳμην, ἡλᾱто, ἀλῳμην, -ᾱто, aor. ἀλῳθην, prf. (зі знач. prs.) ἀλᾱλημαι, inf. ἀλᾱλησθαι, -ῆσθαι, part. ἀλᾱλῳμενος, блукаю ся, скитаю ся, вештаю ся, сновигаю (Б.), швендяю ся.

ἀλᾱός, ὅν, сліпий, невидючий, осліплений.

ἀλᾱо-σκολіη, ἡ, сліпа т. в. недбала сторожа; οὐδ' ἄλ. εἴχεі вїн не надармо стоѧ на сторожі, держав ст., глядїв, слїдив, Ф 285, К 515 і и.

ἀλαῳω (ἀλᾱέ), aor. ἀλᾱωσα, о с л і п л я ю, ἐφαλμῳ позбавляю ока, виколюю око, α 69, ι 516.

ἀλᾱπαδ-νός, 3. comr. -νότερος, Δ 305, що легко дає ся поконати, безсильний, слабій; σθένος οὐκ ἄλ. непобідна, незборима (Р.) Е 783; невоєнний В 675.

ἀ-λᾱπάξω, fut. -ξω, ipf. ἀλᾱπάξε, aor. ἀλᾱπάξα, нищу, нівечу, псую, забираю, погубляю; πόλιν пуєтошу, грабую; στήχας ἀνδρῳν, νέων φαλαγγας перемагаю; одолїваю, поборою, поконую, вбиваю Λ 750.

ἀ-ластῆω (ἄластос), ipf. ἡλᾱστεον, -ευν, я є неохотний, гнівний, гнівваю ся, серджу ся.

Ἀлаστορίδης, син Алястора, Трос, Υ 463.

ἀ-ластос, он (λαθέσθαι), незабутний, незноєсний, незнієсний, невидержимий, безмірний, дуже тяжкий, πένθος, ἄχος; безнаєтаний; (Ахїль про Гектора) проклятий, мерзений, огидник, (котрому годї забути і простити убїєство Патрокля) Χ 261; ἀлаστον ὀδῳρομαι, безнаєтання побиваю ся, ξ 174.

Ἀλᾱστωρ, ορος, Грек Δ 295, Θ 333, N 422. — Лікієць, товариш Сарпедона Е 677. — Отець Троса Υ 463.

ἀλᾶωνός, ὅς, ἡ (ἀλάω), осліплене, сліпота і 503.

ἀλγ-έω (ἄλγος), сonj. аог. ἀλγῆσете, part. ἀλγῆσας, чую (маю) біль, болю; сумую, терплю, журю ся, побиваю ся, гризу ся р. 27.

ἀλγ-ίων, сomp., ἄλγιστος, sup. до ἀλγεινός (ἄλγος), зовсім, дуже але, тим (ще) гірше, досить сумно, дуже тяжко; пор. ἀλγεινός.

ἄλγ-ος, εος, τό, удар, біль, терпіне, горе, мука, нужда, біда, смуток, нещастє; κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός в жалощах серце вялить ся (Б.); ἄλγεα τιθέναι, лиха накоїти (С.), А 2; ἀλ. διδόναι, нещастя зсилати.

ἀλδ-αίνω (ἄλδω), аог. ἤλδανε, скріпляю, збільшаю, роблю щось видатнішим, здоровим, дужчим, (красою наділяю).

ἀλδ-ήσκω, дозріваю, до-співаю, росту, збільшаю ся, Ψ 599.

ἀλέασθαι, inf. аог. від ἀλέομαι.

ἀλεу-εινός, 3. зам. ἀλγεινός, (ἄλγος), сomp. ἀλγίων, supl. ἄλγιστος, болесний, болючий, прикрий, тяжкий, утяжливий, страшний, небезпечний, погубний; ἵπποι ἀ. δαμῆναι що їх тяжко покониати, вкоротити, повздержати, осилити, смирити; що тяжко знести; ἄλγιον зовсім (дуже) зле, дуже сумно, тим гірше, тим більше болюче.

Ἀλεηνορίδης, ας, син Алеенора, Промах Ξ 503.

ἀλεγίζω (ἀλέγω), ipf. ἀλέγῃς, дбаю про що тινός; οὐκ ἀλεγίζω, мені байдуже, я не вважаю.

ἀλεγύνω (ἀλέγω), ipf. ἀλέγυον, думаю об чім, стараю ся; δαίτη, -ας, приготвую, приладжую; справляю, споживаю.

ἀ-λέγω, стараю ся о що, дбаю, зважаю на що, я вбач-

ливий, поважаю; οὐκ ἀλ. тινός не дбаю про кого, не журю ся, мені байдуже, не вважаю; νηῶν ἐπλα линви, корабельні снасті (Б) ховаю, складаю, прячу; κύνες οὐκ ἀλέγουσαι байдужні, безчуживенні, невірні, зухвалі (про невольниць).

ἀλε-είνω, (ἀλέη), ipf. ἀλέεινε, оминаю, виминаю, шукаю викрутів δ 251; вистерігаю ся, утікаю, хороню ся, κῆρα, βέλεια; бою ся, γέλον, θυμόν.

ἀλέη (ἄλη), ἡ, оминене, вихід, утеча, X 301.

ἀλέη (εἴλη), ἡ, тепло сонічне, ρ 23.

ἀλ-ειαρ, ατος, τό (ἀλέω), мука, особл. пшенична мука; pl. υ 108.

ἀλείς, ἀλείσα, -εν, гл. εἴλω.

Ἀ-λείσιον, ου, Алейзион, місцевість в Елїді, В 617. Ἀλεισίον κολώνη, горбок при Ал. або курган (пам'ятник) Алейзия А 757.

ἀ-λείσον, τό, пугар, чаша, кубок, стакан; χρύσειον, ἀμφοτερον і и.

ἀλείτης, ου (ἀλιτέω), зводник, спокусник, проступник, паплюга (Б.).

ἀλειφαρ, ατος, τό, масть, масло, миро, олій; λίθοι ἀποστίλζοντες ἀλειφατος, блискучі (якби) від олію γ 408.

ἀλείφω (λίπ), аог. ἤλειψα і ἀλ., аог. m. ἀλειψάμην, намащую, натираю; κηρὸν ἐπ' ὧσιν, заліплюю, затикаю воском уха. — Med. намащую ся, натираю ся, λίπ' ἐλαίω (гл. λίπα), χράα своє тіло.

Ἀλεκτρών, ὄνος, отець Лейта, Арїонавт Ρ 602.

Ἀ-λέκ-τωρ, ορος, син Пельопса, отець Іфілохи, знатний Спартанець δ 10.

ἀλέν, ἀλέν, аог. pass. від εἴλω. ἀλεξάμενος, ἀλέξασθαι, гл. ἀλέξω.

Ἀλέξ-ανδρος, ου (ἀλέξω, ἀνήρ),
Александр, друге імя Париса;
δῖος, θεοειδής Γ 16; гл. Πάρις.

ἀλεξ-άνεμος, он, охороняющий
від вітру, (теплій) χλαῖνα ξ 529.

ἀλεξ-ητήρ, ἥρως, ό, (ἀλέξω), по-
мічник, оборонник, μάχης у борбі
Υ 396.

ἀλεξι-κάκος, он, що відвертає
нещастя, μητις К 20.

ἀλέξω (ἀλκ-ής, arceo), inf. ἀλε-
ξέμεναι, -έμεν, f. ἀλεξήσω, opt. aor.
ἀλεξήσεις, aor. 2. red. ἀλάλκε, inf.
ἀλάλκεῖν, -έμεν, -έμεναι, conl. 3. sg.
ἀλάλκησι, opt. ἀλάλκοιμι. Aor. conl.
med. ἀλεξώμεσθα, inf. ἀλέξασθαι,
проганяю, відпираю, відвер-
таю, віддаляю; бороню, охоро-
няю, не даю, не допускаю, ра-
тую; νήεσσι πῦρ хороню, охоро-
няю, закриваю від; τοῖ κρατὸς
ἀλ. καθὼν ἡμᾶρ від голови відвер-
таю день погибелі (смертну
годину, Б.); τινί помагаю кому;
стаю за кого, стаю на поміч;
незалежно: бороню ся. Med.
відвертаю від себе, відпираю;
незал. бороню ся, τινά проти ко-
го, від кого; стережу ся.

ἀλέομαι і ἀλεύομαι (ἀλῆ), ipf.
ἀλεύετό, ἀλέοντο, aor. ἤλευτο і ἀλ.,
conl. ἀλέηται, opt. ἀλέαιτο, ipv.
ἀλευσι, pl. ἀλέασθε, inf. ἀλέασθαι,
prt. ἀλευάμενος, сходжу з дороги,
уступаю, подаю ся, минаю; ух-
джу, втікаю, спасаю ся, хороню
ся; бою ся, остерігаю ся ξ 400,
відхиляю ся υ 300; βέλως, κῆρα,
δόρυ, μῆνιν, χέλον; θεούς ховаю ся
од гніву (Б.), бою ся; з inf. ля-
каю ся.

ἀλεται (ἄλεται), conl. aor. від
ἀλλομαι.

ἀλε-τρέω, мелю, καρπὸν η 104.

ἀλετρίς, ἱδρος (ἀλέω), що меле,
γυνή мельника-жінка υ 105.

ἀλευαι, ἀλεύεται, гл. ἀλέομαι.

ἀλ-έω, aor. ἄλεσσαν, мелю зо-
всім, змелюю; гл. κατ-αλέω.

ἀλε-ωρή, ἡ, оборона, охорона,
τινός проти чого, θηῶν ἀνδρῶν;
оминане, відступлене, утеча,
Ω 216.

ἀλῆ, ἡ, блукане, блуканина,
блуканка, тиняння.

ἀληθείη, ἡ (ἀληθής), правда,
παῖδός про сина.

ἀληθείς, ἀλήθην, гл. ἀλάομαι.

ἀλη-θής, ἐς (λήθω), що не за-
криває, правдивий; отвертий,
нескривающий, чесний. Neutr.
правда.

Ἀλῆιον πεδίον, τό (ἄλῆ „блудне
поле“), А л ь і с к а рівнина в Кі-
лїкїї, Z 201.

ἀ-λήιος, он (λήιον), без поля,
без посїлости, незаможний, убо-
гий, бідний.

ἀ-(λ)ληκτος, он (λήγω), неуста-
ючий, безнастанний, безпере-
станний, Νέτος; неподатливий,
буйний (Р.), неуступчивий, не-
примирливий, завзятий θυμός.

ἀλήμεναι, ἀλῆναι, гл. εἴλω.

ἀλή-μων, онос, блукаючий, що
скитає ся, тиняє ся, з ἀνδρες або
і без, заволока, волоцюга, при-
блуда.

ἀληται, conl. aor. від ἀλλομαι.

ἀλη-τεύω, блукаю ся, ски-
таю ся, шатаю ся, волочу ся,
вештаю ся, тиняю ся.

ἀλή-της, ό (ἀλάομαι), бродяга,
волоцюга, скиталець, старець,
жебрак, прошак; ἀνδρες ἀλ. же-
браки; δούστηνος, ἐπίμαστος, ἄχθος
ἀρούρης і и.

Ἀλθαῖη, Альтая, донька Тее-
тия і Евритеміди, мати Меле-
агра I 555.

ἀλθομαι, здоровію, гою ся;
ἄλθετο χεῖρ, рука сцілилась, E
417.

ἀλι-αῆς, ες, (ἄημι), gen. έος, що віє на морю, морський, οὐροι δ 361.

Ἀλτ-αργος, Галїярт, місто в Бойотії, над копайським озером, тепер Mazi, В 503.

ἀ-λίσστος (ἀλζομαι), ненаклонний, упертий, неуступний; сильний, нагальний, страшний, завзятий πόλεμος, μάχη. Neutr. якo adv. сильно, тяжко (безнастанно).

ἀ-λίγκιος, он, подібний, рівний, τινί, рівня.

ἀλι-εύς, ηος, ό (ἄλς), рибак, μ 251, γ 384; мореплавець, корабельник, моряк ω 419; adi. έρέται ἀλιηες веслярі, гребці на морю, π 349.

Ἀλι-ζώνες, Галїзони, нарід в Бітинії над Понтом, В 856, Е 39.

Ἀλίη, Галїя, череїда; βρωπις з 40.

Ἀλτ-θέρης або Ἀλ., Галтерз, син Местора, віщун і приятель Одисея на Итації β 157, 253, ρ 68 і и.

ἀλτ-μυρήεις, 3. (ἄλς, μύρω), що до моря вливає ся, в море несе ся (Б), впадає; (повний води морскої), ε 460, Ф 190.

Ἀλτος, Галїй, син Алькіноя θ 119, 370. — Е 678 Лікієць, що его убив Одисей.

ἄλ-ιος, 3. (ἄλς), 1) до моря приналежний, що живе в морю, морський; γέρων морський дід, старець (Нереї, Протеї); ἀθανάται ἄλιαι, ἄλιαι θεαί і само ἄλ. морські богині. 2) Марний, пустий, надаремний, безхосенний, дармий; ἐδός, βέλος, μῦθος, ἔρκιον, πέπος. Neutr. sg. **ἄλιον** якo adv. надармо, N 505.

ἄλιο-τρεφής, ές (τρέφω), у морі живучий, — роджений; ἐδμή ἄλ. φακίων смрід з тюленів у морі живучих, δ 442.

ἀλιώω (ἄλιος), aor. ἀλίωσα, ὤσαι, зніяти, знівочити, одмінити (Б), νόον Διός; βέλος надармо випустити стрілу.

ἀλτ-πλοος, он (πλέω), що пливає у морі; ἀλίπλοα τείχεα θεΐναι у морі затопити, морем покрити M 26.

ἀλτ-πόρφυρος, он, (πορφύρα), морско багрянний, крашений багрюю, червоний; блестячий як море, (срібнястий, Б.).

ἄλς (ἄληναι), adv., юрбою, громадою, глітно, товпами, богато, численно; μέλισσαι роями; досить, доволі, подостатком.

Ἀλυσіον, Λ 757, гл. Ἀλείσιον.

ἀλίσκομαι, aor. ἔλκων, conі. ἄλῶω, opt. ἀλοήην, ἀλόφην, inf. ἄλῶναι, -μεναι, part. ἄλούς, -όντε, мене їмають, хватають, поривають, займають, здобувають, убивають, паду; θανάτω смерть мене пориває, загигаю, гину, вмираю; ἀψίσ... ἄλόντε спіймані (попавши) в сїти, Е 487.

ἀλτ-αίνω (ἀλιτέω), aor. ἔλιτον, med. ἀλιτόμην, ἔλ., conі. ἀλιτώμαι, inf. ἀλιθέσθαι з act. знач., похибляю ся, грішу, прогрішаю ся, провиняю ся, тινά супроти когось, Διός έφετημάς проти законів Зевса, переступаю з 3.

ἀλττήμενος, 3. prt. prf. ps. від ἀλιταίνω, грішний, що згрішив, θεοίς перед богами, в очах богів.

ἀλττήμων, онος (ἀλιταίνω), грішний, наклонний до гріха; subst. беззаконник, безбожник.

ἀλιτρός (ἄλιτέω), шкідний, проступний, грішний, несправедливий; subst. грішник θ 361, беззаконник, δαίμοσι супроти богів, в очах богів; ε 182 хитрий, лукавець, хитрець.

Ἀλκείδης, Алькатой, син Айзиета і Гіпподамеї, трояньський

герой; его убив Ідоменей, М 93, N 428 і н.

Ἀλκ-άνδρη, Алькандра, жінка Поліба з Тебів в Єгипті, δ 126.

Ἀλκ-ανδρος, Алькандр, Лікієць; его убив Одиссей Е 678.

ἄλκαρ, τό, оборона, охорона, поміч, спасенє.

ἀλκή, ἤς, ἡ, dat. ἀλκί побіч ἀλκῇ (пень ἀλκ, агсео), сила; ἐπιειμένος ἀλκὴν наділений силою, відвагою, хоробростию, вельми дужий (Б); оборона, охорона, захист γ 305, поміч, допомога (Р.) Διός, Е 532, Θ 140, μ 120; відвага, хоробрість; μὴπω μεθέετε θούριδος ἀλκῆς не уставайте в завзяті хоробрости, Δ 234; Е 740 уοσίβн. яко богиня.

Ἀλκ-ησις, Алькеста, донька Пелія і Анаксибії, жінка Адмета, короля з Ферів в Тессалії В 715.

ἀλκί (dat. до ἀλκή) πεποιθώς, що числить на свою силу, що довіряє своїй силі, в надії на свою силу (Б.).

Ἀλκῆ-μέδων, онτος, Алькімедонт, син Ляерка, вожд Мірмідонів, по смерті Патрокля візник Ахілля II 197, Р 481.

Ἀλκῆ-μίδης, Алькімід, Ментор, син Алькіма, γ 235.

Ἀλκῆ-μος, Алькім, 1) отець Ментора, γ 235; 2) Мірмідонець, приятель Ахілля, Т 392, Ω 474, 574.

ἀλκῆ-μος, 3. (ἀλκή), сильний, дужий, хоробрий, відважний; до борби спосібний, здатний, міцний, сильний, ἔγχοє, δοῦρε.

Ἀλκῆ-νοος, Алькіной, син Навзитоя, король Файків на Схеррі, муж Арети, отець Навзикаї, приймає гостинно Одиссея ζ 12 і д. φ 118.

Ἀλκ-ιππη, Алькіпа, служниця Гелени в Спарті δ 124.

Ἀλκ-μαίων, ωνος, Алькмайон, син Амфіярая і Ерифілі, брат Амфілоха, вожд Епігонів під Тебами, ο 248.

Ἀλκ-μάων, ονος, Грек, син Тестора; его убив Сарпедон, М 394.

Ἀλκ-μήνη, Алькмена, жінка Амфітриона в Тебах, мати Геракля від Зевса і Іфіклія від Амфітриона, β 120, λ 266, ε 323, Т 99, і н.

ἀλκ-τήρ, ῆρος, ὁ (ἀλκή), оборонник, освободитель, ἀρῆς Σ 100, 213; заслона від, оборона проти κυνῶν καὶ ἀνδρῶν; местник, ἀρῆς Ε 485.

Ἀλκῶ-νη, Алькіона, жінка Мелетра, донька Ідаса і Марпесси, прізвище Клеопатри, I 562.

ἀλκῶν, ονος, ἡ, (ἄλς, κύειν, alcedo), зимородок морський, I 563.

ἄλλὰ (ἄλλος), але, однак, однакже, одначе, тільки, пак, а; часто на початку слідующего реченя, н. пр. ξ 151 в значіню: то, отже; по негациї: лише, але, но, однак, прецінь, же, міжтим, тимчасом; εἰ περ — ἀλλὰ, коли-б навіть, хочби, нехай би, — то однак; по οὐκ ἄλλος або ἕτερος як, хиб а, як тільки, лише тільки, крім; перед imperat. і copul. отже, лише, алеж; ἀλλ' ἄγε нужно, дальше; ἀλλ' ὅρμεν нуते, нужно, ідїм, отже ходїм, ідїм же; ἀλλὰ καὶ ὧς, але й так, але мимо того, всеж таки А 82, 281 і н., а однак; ἀλλ' οὐδ' ὧς, але й так не, таки навіть так не, мимо того не; ἀλλ' ἦτοι але однак, але певно, конечно, алеж-бо, правда, А 140 але справді, ἀλλ' οὐ γάρ тільки — не.

ἄλλεγεν, ἀλλέξαι, гл. ἀναλέγω.

ἄλλη, ἄλλη (adv. dat. sg. fem. від ἄλλος), де инде, на иньшій місци; ἄλλον ἄ. αἶςδε сьпівав, як

оден ту, другий там..., кождей де инде, (хто — де); ἄλλη ἀπιέναι, трéπειν куди инде, де инде; μοί γέρας ἔρχεται ἄλλῃ, іде куди инде, пропадає; ἄλλη βούλεσθαι, инакше хотіти, иньші бажання мати.

ἄλληκτος, гл. ἄληκτος.

ἄλλήλων (ἄλλος), pron. recipr. dual. ἄλλήλων, оден другого (другому), оден одного, себе, собі взаїмно, поміж собою, з собою, разом, обопільно.

ἄλλό-γνωτος, он, (иньшим знакомий), чужий; ἄλ. ἐνὶ θήμῳ β 366.

ἄλλο-δᾶπός, 3. чужий, захожий, стороньський, чужинецький; subst. чужинець, чужосторонець Г 48.

ἄλλο-ειδής, ἐς, (εἶδος), ν 194 ἄλλοειδέα 4 склад. (ἄλλοιδῆ), иньшій з виду, в иньшому виді, инакше виглядающий, змінений.

ἄλλο-θεν, adv. звідки инде, з иньшого місця, з чужих сторін; ἄλλοθεν ἄλλος, оден звідси, другий звідтам, (з сеї — з тої сторони), зі всіх сторін.

ἄλλο-θι, adv. де инде, на иньшій місці φ 83; ἄ. γαίης в иньшій краю, в и. землі; πά-τρης далеко від вітчизни.

ἄλλό-θροος, он, (ἄλλος), що инакше, або чужою мовою бесідув., чужий, ἀνθρώπους, α 183 і и.

ἄλλο-ιδής, ἐα, ἧ = ἄλλοειδής.

ἄλλοιός, 3. (ἄλλος), иньшого роду або свійства, π 181 иньшій, другий, чужий.

ἄλλομαι (salio), aor. 2. ἤλόμεν, copul. ἄλῃται, -εται, (ἄλεται), 2. і 3. sg. aor. 2. ἄλσο, ἄλτο, part. ἄλμενος, скачу, кидаю ся, впадаю, прибігаю; ἄλτο ἐπ' αὐτῷ прискочив до него, накинув ся на него; οὐστός полетіла стріла.

ἄλλο-πρόσ-αλλος, он, непростійний, несталій, змінчивий, нестаточний, відмінний, (Арес).

ἄλλος, η, ο (alius), иньший, другий; ἄλλο щось иньшого, впрочім, зрештою; οἱ ἄλλοι, другі, прочі, решта; τᾶλλα (τᾶλλα) проче; сὺ — τὰ τ' ἄλλα — ἄγ-γελός ἐσσι, ти-ж прецінь завсїгди був післанцем ε 29; τὰ τ' ἄλλα — ἀνοήμων в иньших ділах, взагалі р 273.; ἄλλος μὲν — ἄλλος δέ оден-другий; ἄλλος ἄλλοισιν ἐπιτέρπεται ἔργοις оден знаходить приємність в тих, другий в иньших ділах, той в сему кохається, сей у другому (Б). Деколи значить: крім того, впрочім, β 412 οὐδ' ἄλλα θμωαί ανῖ з другої сторони служниці, та й сл. не.. ζ 84, φ 368. Neutr. adv. ἄλλο, -α, иньшим разом, впрочім. Subst. чужинець, чужий, υ 213.

ἄλλο-σε, adv. куди инде, на иньше місце.

ἄλλο-τε, adv. иньшим разом, коли инде, иноді; ἄλλοτε μὲν — ἄ. δέ, ὅτε μὲν — ἄ. δέ, ἄ. μὲν — ὅτε δέ, ἄλ. μὲν — ἄλ. δ' αὖτε — раз — другий раз, то (отсе) то (знов), тепер — описля, відтак; ἄλλοτε ἄλλω раз сему, раз тому.

ἄλλό-τριος, 3. (ἄλλος), иньшому, другому приналежний, чужий і неприяний, ворожий фώς; ἄλλοτρίων χαρίσασθαι з чужого добра щедрим бути, щедрий, щоб дарувати чуже (Б); γναθμοῖσι γελοῖων ἄλλοτρίοισι сьміялись чужими, вимушеними, (викривленими) щокками, щелепами (щокками) не своїми вони реготали (Б.).

ἄλλοφος (ἄ-λοφος), он, без ки-тиці на шоломі К 258.

ἄλλο-φρονέω, д у м а ю о б ч і м и н ь ш і м, я є з а н я т и й и н ь ш и м и г а д к а м и х 374; — я є н е п р и т о м н и й, б е з п а м я т н и й, Ч 698.

ἄλλυδις (ἄλλος), к у д и н д е; ἄλλυδις ἄλλος оден сюди (ту), другий туди (там); ἄλλυδις ἄλλη то сюди то туди, ту і там, в р і ж н і с т о р о н и, г е т ь с к р і з ь : 458. раз так, раз сяк; τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη з м і н я є б а р в у щ о х в и л і, р а з - в - р а з.

ἄλλύεσκεν, р о з п у с к а л а, р о з с н о в у в а л а р а з - у - р а з; ἄλλύουσα, г л. ἀνάλω, р о з в я з у ю, в і д в я з у ю, р о з п у с к а ю, у в і л ь н я ю.

ἄλλως (ἄλλος), и н а к ш е, и н ь ш и м с п о с о б о м, в п р о ч і м; καὶ ἄλλως і так вже, і без того, Υ 99; к р і м т о г о, з и н ь ш о г о з г л я д у, ξ 124 т і л ь к и т а к н е п о т р і б н о, б е з ц і л и; в и н ь ш о м у ч а с і ο 513, п р и и н ь ш и х о б с т а в и н а х; и н а к ш е, л і п ш е υ 211; н а д а р м о, д а р м о Ч 144.

ἄλ-μα, ατος, τό (ἄλλομαι), с к а - к а н е, с к о к, (скакати) θ 103, 128.

ἄλ-μη, ἡ (ἄλς), с о л о н а, б р у д н а в о д а м о р с к а, с о л о н а р о п а, б р у д, м у л с о л о н и й, πικρή.

ἄλ-μυρός, 3. (ἄλμη), с о л о н и й, с і л ь н и й, ὕδωρ, м о р с к а р о п а, с і л ь - н а в о д а.

ἀ-λογέω (λόγος), н е д б а ю, н е з в а ж а ю, н е к л о п о ч у с я, м е н і б а й д у ж е; п о г о р д ж а ю, л е г к о - в а ж у, Ο 162, 178.

ἀλό-θεν, adv. (ἄλς), в і д м о р я, εἰς ἀλόθεν з м о р я Φ 335.

ἀλοιάω (att. ἀλοάω), ipf. ἀλοία, м о л о ч у, б ю, γαῖαν χερσίν I 568.

ἀλοιφή, ἡ (ἀλείφω), м а с т ь, о л і й, о л і й о к, т о в щ, с а л о; θαλερῆ, τεθαλυῖα.

Ἀλόπη і **Ἄλος**, А л ь о п а і А л ь о с, м і с т а в Т е с с а л і ї, п і д в л а с т и ю А х і л л я В 682.

ἄλο-σύδνη, ἡ (ἄλς, σύδνη, = ἔγ- γονος), д о н ь к а м о р я, з м о р я з р о - д ж е н а, м о р с к а.

ἄ-λοφος, ον, б е з к и т и ц і н а ш о - л о м і К 258.

ἄ-λοχος, ἡ (λέχος), п о д р у г а, ж і н к а, н а л о ж н и ц я; αἰδοίη, καλλι- κρήδεμνος, κεδνή, κουριδίη, μνηστή, θυμαρχής, πολύδωρος і н.

ἄλώω, ἄλδωνται, г л. ἄλχομαι.

ἄλς, ἄλός, ὅ, з е р н о, г р у д к а с о л и; в п р и п о в і д. οὐδ' ἄλα δοίης н е д а в б и і г р у д о ч к и с о л и; с і л ь θείος, звич. в plur. Ἡ ἄλς, м о р - с к а в о д а, м о р е: δία, ἀτρύγετος, πολυή, πορφυρέη, μαρμαρέη і н.

ἄλσο, ἄλτο, aor. від ἄλλομαι.

ἄλ-σος, εος, τό (ἄλδω, ἄλδαίνω), г а й, л і с, д і б р о в а, л у г; ἀγλαόν, δενδροήεν, ἱρόν, κλυτόν, σκιερόν; Ἀθή- νης, Προσιδήιον; ἄ. αἰγείρων.

Ἄλτης, αο, εω, А л ь т, о т е ц ь Л я - о т о ї, к о р о л ь Л е л а г і в в П е д а з і Φ 85 і д. X 51.

ἄλτο, г л. ἄλλομαι.

Ἀλῆβας, αντος, f. (ἄλη), А л і - б а н т, м і с т о, б л и з ш е н е з в і с н е ω 304.

Ἀλῆβη, ης, А л і б а, м і с т о н а д П о н т о м В 857.

ἄλυσκ-άζω, у т і к а ю (раз-в-раз), у с т у п а ю (з а с ѣ д н о), с х о д ж у з д о - р о г и, о м и н а ю, у с у в а ю с я, в і д - м а г а ю с я, в і д с т у п а ю, в і д в е р т а ю с я н а з а д.

ἄλυσκ-άνω, ipf. ἄλύσκανε, с х о - д ж у з д о р о г и, у с т у п а ю, в т і к а ю, κῆρξ с п а с а ю с я в і д с м е р т и, γ 330.

ἄλ-ύσκω (ἄλη), f. ἄλύξω, opt. ἄλύξοι, aor. ἤλυξα і ἄλυξα, с п а - с а ю с я в і д, у х о д ж у, в т і к а ю, м и н а ю, ἔλεθρον, θάνατον; ἐταίρους в і д д а л я ю с я в і д т о в а р и ш і в, л и - ш а ю, т р а ч у з о ч и й.

ἄλύσσω (ἄλύω), я є б о ж е в і л ь - н и й, о д у р е н и й, ш а л е н и й, в п а д а ю в л ю т ь, л ю т у ю, н е т я м л ю о с о б і;

ἀλύσσοντες роздразнені, розлючені, скажені X 70. Prf. ἀλαλύκτημαι, тревожу ся, непокою ся, журю ся.

ἄ-λυστος, ον (λύω), що не дає ся розв'язати, розмотати; нерозривний, що не прорве ся, δεσμοί, πέδαι, πείραρ.

ἀλύω (ἄλη), блукаю ся, тиняю ся; божеволлю, лютую, біснюю ся; χερσὶν ἄλῶν лютуючи; божеволлю з радости σ 332 (де-ру носа — Б.); ἀλύεσσα E 352 безпам'ятна, тяжким болем при-бита.

ἀλφ-ἄνω, лише аог. ἤλφον, opt. ἄλφοι, працюю: набуваю, узи-скую, збираю, заробляю, при-ношу, придбаю μυρίον ὥνον, βίστον, роздобуваю.

Ἀλφειός, Альфей, ріка в Аркадії і в Елліді, тепер Alfeo; бог тої ріки, отець Орзильоха γ 489, E 545.

ἀλφειό-βοιος, 3. (ἀλφεῖν, βοῦς), що вносить, приносить воли (родичам молоді як дарунок від жениха), що вносить майно; pl. Σ 593 богатими дарами пози-скувані; (богаті на женихів, хороші).

ἀλφ-ηστής (ἀλφάνω), трудя-щий, роботящий, запопадливий, робітний, невтомний; [ἄλφ., ἐσθίω споживаючий плоди, хлѣб].

ἀλφίτον, τό, ячмін'є, ячмінні крупи, ячм. мука; μυελὸν ἀνδρῶν, μυλήφατον, ієρόν і н.

ἄλφοι, opt. аог. від ἀλφάνω.

Ἀλφειός, ἤρος, Альсей, син По-зейдона, отець Ота і Ефіяльта від Іфімедеї λ 305, E 386.

ἀλώη, ἡ, (пор. ἀλοιάω), тік (до молоченя збіжа); ієρή, εὐκτιμένη рівнина; ἀλώη οἰνέπεδος винниця, сад-виноград (Б); сад, ріля, поле, нива; ἐριθηλής, τεθαλυῖα, πολύκαρπος.

ἀλόφῃ, ἀλώῃ, ἀλώμεναι, ἀλῶ-ναι, -ων, гл. ἀλίσκομαι; ἀλώμενος, prt. до ἀλάσμαι; ἀλώω, conl. аог. до ἀλίσκομαι.

ἄμ, скороч. з ἀνά, перед β, π, ρ. ἀμᾶ (σύν, simul), р а з о м, рі-вночасно; з dat. разом з ким, спільно; ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο, так скоро як подув вітру, рівно з по-дувом вітру, як вітер.

Ἀμαζόνες, Амазонки, лицар-ський нарід жіночий при Термо-доні в Понті; нападали на Фри-гію і Лікію Γ 189, Z 186.

Ἀμάθεια, Аматея, nereїда Σ 48.

ἄμαθος, οω, ἡ (ψάμαθος), пісок, порох E 587.

ἄμαθ-ἔνω, εἰ (ἄμαθος), в порох (попіл) обертаю, пустошу, нищу, πόλιν I 593

ἀ-μαιμάκετος, 3. (μαίμαω, май-мáсσω), лютий, сердитий Χίμαιρα; величезний іστός, ξ 311.

ἀμαλ-δύνω (ἀμαλός), inf. аог. -δύναι, 3. sg. conl. pr. p. -δύνεται, prt. -δύνας, зм'ягчую: нищу, руй-ную, з в а л ю ю τεῖχος.

ἀμαλλο-δετήρ, ἤρος, ó (ἄμαλλα, дѣю), що вяже снопи, в'язаль-ник Σ 553.

ἀ-мáлός, (μαλακός), м'який, ніжний, слабий.

ἄμαξα, ἡ (зам. ἄμαξα; ἄμα, ἄγω), віз (ε 273, Σ 487 громада зьвізд т. є. великий медвідь); в'юч-ний віз, τετράκυκλος.

ἄμαξ-ίτος, ἡ, дорога, гости-нець X 146.

ἀ-мáρη, ἡ, рів, канал, водотік, водяний рів Φ 259.

ἀ-μαρτάνω, fut. ἀμαρτήσομαι, аог. ἤμαρτον, ἤμβροτον, схибляю, невці-ляю, не влучаю; οὐδὲ — σκοποῦ ἤμβροτον не хибив ціли, попав добре в ціль ϕ 425; ἀμαρτήσεσθαι ἐπωπῆς бути позбавленим зору, σ τ р а т и т и зір, збутись очий (Б);

οὐκ ἤμαρτανε μύθων не говорив не-
доладно, недорічиво (говорив за-
всїгда до річи); οὐ τι νοήματος
ἡμβροτεν ἐσθλοῦ не показала бра-
ку здорового розуму (показала
благородну вдачу); δώρων не за-
небдував приносити дарунки;
хибляю, похибляю ся, не
осягаю ціли, ошукую ся в чім
(φ 155), блуджу, грішу v 214,
I 501; я винуватий, τέδε в тім
χ 154.

ἀμαρτέω, гл. ἀμαρτέω, зустрічаю
ся.

ἀμαρτῇ або **ἀμαρτῇ** (ἄμα і ἄρ-
αρον), разом, рівночасно.

ἀμαρτο-επής, ἐς, ὅ, (ἀμαρτεῖν,
ἔπος), пустий говорун, торопата,
бовтун; говіркий, бесідливий, го-
вірливий, N 824.

Ἀμαρυνκείδης, син Амаринкея,
Діор В 622, Δ 517.

Ἀμαρυνκεύς, ἐός, Амаринкей,
син Алектора, володар Епейців
Ч 630.

ἀμα-τροχόων (= -τροχάων, трé-
χω), що разом біжить, що раз-
в-раз вибігає (Б), о 451.

ἀμα-τροχή, ἡ (τρέχω), вдарене
коліс, возів об себе, Ψ 422.

ἀ-μανρός, 3. (μάρμαρος), не-
виразний, неясний, тінявий (ма-
ра), темний.

ἀ-μᾶχητι (μάχη), без борби,
без бою, Φ 437.

ἀ-μάω, орт. ἀμῶεν, іpf. ἤμων,
аог. ἄμησα, відтинаю οὐατα; ко-
шу, скошую, жну, збираю;
(γάλα) ἀμησάμενος поздіймавши
верхи, коли зібрав (підсеїле) мо-
локо.

ἀμβαίνω, **ἀμβάλλω** гл. ἀναβ.

ἀμ-βάτός, он (ἀναβαίνω), доступ-
ний, досяжний.

ἀμ-βλήδην (ἀναβάλλω), почина-
ючи, вибухаючи, γρώσσα вибуха-
ючи плачем; сильно, тяжко
плачучи, X 476.

ἀμ-βολάδην, adv. (ἀναβάλλω),
підкидаючи в гору, кипячи, буль-
котаючи, шипячи, клекотючи
Φ 364.

ἀμ-βροσίη, ἡ, амброзия, страва
богів і корм божих коний; єї
уживають яко пахощів, олійку
δ 454, Π 670, яко мила О 170,
до бальзамованя Т 38.

ἀμ-βρόσιος (ἀ-βροτός) 3. божий,
божеский, сьвятій: νόξ, ὕπνος, πέ-
διλα, κάλλος, πέπλος і н.

ἀμ-βροτος, он, безсмертний
θεός; божеский, божий, сьвятій
ἔλαιον, νόξ, αἶμα.

ἀ-μέγαρος, он (μεγαίρω), сум-
ний, страшний; ἀμ. αὐτῇ ἀνέμων
страшні буруни вітрів (Б); не-
щасний, лихий, лютий; ρ 219,
φ 362 проклятий, нужденний;
прикрий, страшний πόνος.

ἀ-μείβω (moveo, muto), іpf.
ἄμειβεν, ἀμείβετο, f. ἀμείψω, ομхи, аог.
π. ἡμείψατο, міняю, змінюю, пе-
ремінюю, за міняю ἐντεα, τεύ-
χεα, πρὸς τινα з ким; γόνυ γουνός ἀμ.
колїнами рушаю т. є. поволи
взад поступаю; Ψ 712 οἱ ἀμεί-
βοντες поперечні крокви, кізли в
даху. Med. між собою зміняти ся,
собі зміняти, заміняти; ἀμ. κατὰ
οἴκους ходячи від хати до хати,
в своїх хатах по черзі (Б), α 375;
χαλεποῖσιν ἀμείβ. ἐπέεσσιν спередча-
ючись між собою прикрими сло-
вами; θρώσκων ἀμείβεται скаче на
переміну О 684; μύθος, μύθοισι,
ἐπέεσσι τινα відповідаю кому,
δώροισι відплачую ся, віддячую
ся; ἀμείψεται (φάρμακα) ἔρκος δδόν-
των κ 328 через уста перейде
(перепустить), доторкнеть ся зу-
бами (Б); ἀμειβόμενοι ἐπὶ на пе-
реміну, по черзі сьпіваючи; ψυχῇ
ἀμ. ἔρκος δδόντων жите виходить
через огорожу зубів (уста); 409.
ἀ-μείλικτος, он (μειλίσσω), не-

примиримий, невмолимий, завзя-
тий, лютий, твердий, εἴψ.

ἀ-μείλιχος, он, невмолимий,
твердий, Αἰδής, ἥτορ.

ἀ-μείνων, он (μένος), сопр. до
ἀγαθός, ліпший, відважніший,
сміливіший, хоробріший, спо-
сібніший μαντεύεσθαι; розумні-
ший, позиточніший; πείθεσθαι
ἀμεινον добре, порадо в слухати.

ἀ-μέλω (mulgeo), ipf. ἤμελε,
дою, μῆλα, εἶες; εἶες ἀμελόμεναι
γάλα, вівці з котрих молоко до-
ять, що доять ся.

ἀ-μελέω (μέλει), лише аог. ἀμέ-
λησα, занедбую, не дбаю, забу-
ваю про κατεργήτοιο.

ἀμεναι, гл. ᾶω, насичую.

ἀ-μενηνός, он, безсильний,
слабий, немічний; безсущний,
пустий, марний, манячий (Б).

ἀ-μενηνώω, аог. ἀμενήωσα, обез-
силию, ослабляю, віднімаю си-
лу, позбавляю сили, αἰχμήν N 562.

ἀ-μέρω (μαρμαίρω), осліплюю,
позбавляю δφθαλμῶν; позбавляю
блеску, споганую έντα; αὐγή
ἀμερδεν εἶστε блеск поражає, слі-
пив очи, хватає за очи. — Аог.
ἤμερσα, ἀμερσα, ограблю τον ὁμοί-
ον, позбавляю (природного пра-
ва). — Pass. conі. аог. ἀμερθης,
я є позбавлений, трачу, δαιτός,
αἰώνος.

ἀ-μέτροτος, он (μέτρεω), безмеж-
ний, безмірний, величезний;
сильний, надзвичайний, πένθος,
πόνος.

ἀ-μετρο-επής, єс (μέτρον, ἔπος),
без міри, — без кінця говірки,
неуміркований в словах, говір-
ливий В 212.

ἀμνητήρ, ἥρος, ό (ἀμάω), косар,
жнець А 67.

ἀμητος, ό (ἀμάω), кісьба, ко-
совица, жниво Т 223.

ἀ-μνηχήνη, ἥ, непорадність,
біда, потреба, лихо, клопіт t 295.
ἀμ. ἔχε θυμόν в нас розум зовсім
помутив ся (Б).

ἀ-μῆχανος, он (μῆχος), безпо-
радний, безпомічний, нещасли-
вий; ἐγὼ σέο ἀμῆχανος жалко мені
тебе (Б), я клопочусь ізза тебе.
Pass. трудний, неможливий; ἐναι-
ροι, невідгадні, невияснені, що
їх годі вяснити (чудернаккі. Б);
страшний ἔργα; непокоаний, сὺ
δ' ἀμῆχανος невмолимий, упертий;
ἀμ. εἶσαι π. πείθεσθαι тобі немо-
жливо (тяжко) слухати; злий,
злісний, лукавий, хитрий. Неу-
томний, невиспущий К 167; ἀμῆ-
χανον річ неможлива.

Ἀμίσωδάρος, он, Амизодар, ко-
роль в Кариї, отець Атимніа
Π 328.

ἀ-μυτρο-χίτωνες, оі, в панци-
рах без пояса, неопоясані, нео-
перезані, Лікійці Π 419.

ἀ-μυθᾶλδεις, 3. (δμύχλη), имла-
вий, мрачний, темний, хмарний,
Λήμνος Ω 753.

ἄμμε, ἄμμες, ἄμμι, гл. ἤμεις.
ἀμμίξας, prt. аог. від ἀναμίσγω.
ἀμ-μορή, ἥ, нещастє, недоля,
υ 70.

ἀμ-μορος, он (μέρος), що не
має участі; λοστρόν Ὀλεχροίο що
не купає ся в...; нещасливий
Ζ 408.

ἀμνιον, τό (ἀμνός), жертовна
чаша, миска для крови γ 444.

Ἀμνισός, Амніз, пристань ко-
ло Кнозу на Креті τ 188.

ἀ-μογ-ητή, adv. (μογέω), без
труду, легко А 637.

ἀμό-θεν (ἀμός), звідкись, звід-
ки небудь; τῶν ἀμόθεν εἰπέ, про
се, з (від) чого небудь почина-
ючи α 10.

ἀμοιβ-άς, до відміни, до пе-
реміни, про запас (Б), χλαῖνα
ξ 521.

ἀμοιβή, ἡ, віддяка, нагорода, заплата, відплата, взаїмний дарунок.

ἀμοιβη-δής, adv. на переїмну, чергою, по черзі, оден по другім.

ἀμοιβός, (ἀμείβω), що змінює ся з ким, заступник; ἡλθον ἀμοιβοί прийшли виручити.

ἀ-μολγός, ἑ, темнота; лише νυκτὸς ἀμολγῶ в темну, глибоку ніч, о півночі.

Ἀμ-οπάων, ονος, син Поліаймона, Троянець; его убив Тевкр Θ 276.

ἀμός або **ἀμός**, зам. ἡμέτερος, 3. наш.

ἄ-μoton (μέμω), adv. дуже жваво, прудко; завзято, безмірно, безперестанно, заодно, у одно.

ἀμπ—, перед дієсловами, гл. ἀναμπ—.

ἀμπείρας, part. aor. від ἀναπείρω.

ἀμπελό-εις, 3. 2. багатий в виноград, в вино, виноградний (Р).

ἀμπελος, ἡ, виноградна літо-рость, виноград.

ἀμ-πεπαλὼν, гл. ἀναπάλλω.

ἀμπερές, гл. διαμπερές; лише διὰ δ' ἂ. на скрізь.

ἀμπ-έχω (ἀμπί, ἔχω), ipf. ἀμπεχον, обіймаю, обводжу, окружаю, покриваю скрізь ζ 225.

ἀμπήδησε, гл. ἀναπηδάω.

ἀμπνεῦσαι, ἀμπνεε, ἀμπνύνθῃ, ἀμπνυντο, гл. ἀναπνέω.

ἀμπνξ, ὅκος, ὅ (ἀμπέχω), чілка, вінець, начолко, або перепаска (до звязування волося на чолі, подібна до στεφάνη, з дорогого металю) X 469.

ἄ-μυδης, або **ἀμυδης** (ἄμυ), громадою, товпами, разом καθίζεν δ 659, στήσαι, θύνουν товпами, рiвночасно ε 467 μ 415; зараз.

Ἀμυδών, ὄρος, місто в Паїонії над Аксієм В 849 П 288.

Ἀμυθάων, ονος, син Кретея і Тирони λ 259.

Ἀμύκλαι, αἱ, Аміклі, столиця Тиндарея в Ляконії, недалеко Спарти В 584.

ἀ-μύμων, ονος, бездоганний, знатний, сильний, могучий, великий; почесний, поважаний οἶκος; знаменитий, благородний θυμός; славний, чудний, гарний, αἶνος, μῆτις, πομπή, νῆσος.

Ἀμύντωρ, ορος (ἀμύνω „помічник“), син Ормена, отець Фойніка I 448, К 266.

ἀμύν-τωρ, ορος, ἑ, оборонник, помічник, хоронитель, покровитель.

ἀ-μύν-ω (munio), inf. ἐμν(αι), ipf. ἀμυνον, ето, ἡμύνοντο М 179, aor. ἤμυνε, ἤμυνε, opt. ἀμύναι, αἰμην, ipv. ἀμυνον, inf. -ύναι, відвертаю ἀρήν, νηλεές ἤμαρ, визволяю із; проганяю, відбиваю, відпираю, віддаляю, τί τιιν або τί τινος, щось від кого: κῆράς τιнос, Δαναοῖσι λογιόν, Τρῶας νεῶν, Δαναῶν ἀπὸ; бороню νηῶν; мщу ся περὶ Πατράκλαιο, σθένει силою; τινί бороню, помагаю, даю поміч. — Med. відвертаю, відпираю від себе; бороню ся, борю ся за νηῶν, ναῦται, περὶ πάτρης, π. τέκνων; також независ. П 556.

ἀμύσσω (misco), ipf. ἀμυσσε, fut. ἀμύσω, роздираю, роздрапую στήθεα χερσίν, Т 284; θυμόν, раню, гризу, засмучую.

ἀμφ-ἀγαπάω, обіймаю з любовію, мило обходжу ся, щиро, гостинно приймаю, ξ 381.

ἀμφ-ἀγείρομαι, aor. 2. ἀμπαγέροντο, збираю ся, згромаджую ся; θεξι-μιν около неї Σ 37.

ἀμ-φάδιος, 3. (ἀναφαίνω), явний, публичний, прилюдний, дійсний γάμος. Асс. fem. ἀμφάδιην яко adv. явно, прилюдно, отверто, безоглядно, ε 120, Н 196 і н.

ἀμφᾶδά і **ἀμφᾶδόν** (ἀναφαίνω), adv. neutr. прилюдно, явно, у відкриту (Б); ἀμφ. κτείνειν, βαλέειν в отвертій бою.

ἀμφ-αἰσσομαι, (ἀμφі, αἰσσω), зі всіх сторін прискакую, нападаю Λ 417; χαῖται ὦμοις грива довкола карку політає Z 510.

ἀμφ-αλείφω (ἀμφі, ἀλείφω), inf. aor. — ἀλείψαι, довкола, скрізь намащую, Ω 582.

ἀμφ-ἀράβειω, aor. ἀμφαράβησε, довкола звеню, — брясчу, бряскачу довкола, гримлю, Φ 408.

ἀμφᾶσιν, ἡ (зам. ἀ-φασία), безмовність, німота, онімілість; μιν ἀ. ἐπέων λάβε слова не міг вимовити.

ἀμφ-αὔτέω, impf. -αὔτευν, довкола брешу, звеню, брясчу, звучу M 160.

ἀμφ-ᾄφάω, (ἄπτω), part. ἀμφαφῶν, -ῶσα, ῶντας, med. inf. ἀμφαφάσθαι, ipf. ἀμφαφῶντο, мацаю, обмацую, дотикаю ся чого, беру в руки ἔρπον χειρῶν; обходжу ся з чим τόξον, правлю, орудную.

ἀμφέθετο, aor. med. від ἀμφιτίθημι.

ἀμφεποτάτο, ipf. від ἀμφιποτάομαι. — **ἀμφέλω**, гл. ἀμφιέπω.

ἀμφ-ἐρχομαι, aor. ἀμφήλυθον, обходжу, окружаю; досягаю; με ἀμφ. αὐτή до мене залетів, почувсь мені голос (Б); κνίσσης αὐτμή до мене залетів, мене обвіяв.

ἀμφέχανε, aor. від ἀμφιχαίνω.

ἀμφέχυντ', ἀμφεχύθη, гл. ἀμφιχέω.

ἀμφ-ήκης, -ες, εος (ἀκή), двоєчний, з обох боків острій.

ἀμφ-ήλυθε, гл. ἀμφέρχομαι.

ἀμφ-ημαί, ipf. ἀμφі δ' εἶατο сиджу довкола, на округи O 10.

ἀμφ-ηρεφής, ἐς (ἐρέφω), довкола закритий, по обох сторонах (з гори і з долу) замгнений, A 45.

ἀμφ-ήριτος, он, (ἔρις), оспорений, заперечений, непевний, сумнівний, непорішений; ἀμφ. (αὐτόν) ἔθηκεν, бувби вчинив побіду сумнівою, було-б не порішене, хто побідив, Ψ 382.

ἀμφі (з ἀμφіς, від ἀμφω), з обох сторін, по обох сторонах, довкола, довкруги; δακρύοισι-ἀμφі πρόσωπα, на обох щоках σ 173; навкруги, довкіль, з'усюди, скрізь; так само ἀμφі περί і περί τ' ἀμφі. — Яко граєр. 1) з gen.

ἀμφі πίδακος μάχεσθαι о жерело; ἀμφі φιλότητος αἰδεῖν про любов. 2) з dat. на, при, коло, за; ἀμφ' Ὀδυσῆι δαίεται ἦτορ за Одисеем розриває ся серце; ἀμφ' ὦμοισι на рамена; ἀμφі πυρί при, на огні; κτεῖνε ἀμφ' ἐμοί, при мені, побіч, коло мене λ 423; ἀμφ' ὀχέεσσι βάλε κύκλα, до воза приправила колеса, E 722; ἀμφі κεφαλῇ, ὦμοις, στήθεσσι наоколо голови, ramen, грудий; ἀμφі οἱ коло него: ἀμφі πόλῃσιν μάχεσθαι коло брам; ἀμφ' ἐβελόισιν κρέα πείρειν на рожни, на шпички застромити; о, за, за д ля, і з за:

ἐμόγησεν ἀμφ' ἐμοί перетерпів за д ля мене; ἀμφі τινι μάχεσθαι B 70, ἄλγεα πάσχειν Γ 157; о, о ким, про кого: ἀμφ' Ὀδυσῆι μυθεῖσθαι, εἰπεῖν про Од.; βουλῇ ἀμφ' ἐμοί, ἀμφі νεχροῖσιν що ся тикає (що до) померших. 3) з accus. о к о л о, на, при, довкола: ἀμφі δέ με χλαῖναν βάλεν на мене наділа, одягла у жупан; ἀμφ' ἄλα коло моря, при морю, ἀμφі ἄστρῳ довкола, скрізь по місті; ἀμφі ῥέεθρον здовж ріки; οἱ ἀμφі Πρίαμον Пр. і его дружина, свита; κλαίειν, ὀδύρεσθαι ἀμφі τινι над ким.

ἀμφι-αγείρομαι, гл. ἀμφαγείρομαι.

Ἀμφι-ἄλος, Амфіяль, Фаяк, син Полінея φ 114, 128.

ἀμφι-ἄλος, *ον* (ἄλος), облитий морем (Итака).

Ἀμφι-ἄρῃος, *ου*, Амфірай, син Ойкля, погиб в тебанській війні, на котру виправила його жінка Ерифіля, що бї підкупив Полінейк золотим нашийником; яко віщун знав він наперед свою смерть с 244, 253.

ἀμφι-ἰάχω (ἰάχω), *prt. pf. ἀμφι-ιχῶν*, побиваю ся за ким, довкола, — на всі сторони кричу В 316.

ἀμφι-βαίνω, *pf. ἀμφιβέβηκας, -κε, соні. -βεβήκη, plpf. -βεβήκει*, ходжу довкола, обходжу, окружаю, кружу; ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει сонце в обігу досягло середини неба, зійшло на середину неба, стояло на середині неба, т. в. було полудне; νεφέλη μιν ἀμφιβέβηκε хмара его закрила, оповила: ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν біль стискає его серце, огортає, наповняє душу, на думку прийшло єму горе велике (В) & 541. Бережу, бороню, хороню, стережу, опікую ся, заслонюю: ἔς Ἴσμηρον ἀμφιβέβηκει що охороняє, що є покровителем І. Τρώων νέφος *ἀμφ.* νηυσίν, окружає кораблі.

ἀμφι-βάλλω, *fut. ἀμφιβαλεῖμαι, prt. aor. ἀμφιβαλὼν, inf. aor. m. ἀμφιβαλέσθαι*, закидаю, надягаю фάρος, χλαῖναν одягаю, з асс. особі і річи μιν φάρος, також з *dat. μὲν ῥάκος*; з'оружаю ся, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες узброєні в велику силу, наділені великою с.; обнимаю, обіймаю, хватаю: ἀμφὶ δὲ χεῖρας βάλλομεν руками его схватили δ 454; γούνασι χεῖρας обіймаю руками коліна; ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι скільки руки при набраню змістили (в руках — змістилось); ἀμφιβαλόντε ἀλλήλους обіймаючи себе; τῷ δ' ἀμφιβαλὼν θάλαμον θέμεν до-

вкола него я (зложив і) збудував комнату. — *Med.* закидаю, вкладаю на себе; ἀμφ' ὤμοισι βάλλετο πήρην через плечі перебісв торбу; одягаю ся.

ἀμφι-βάσις, ἡ (βάλω), окружене: виступлене до оборони, оборона, Е 623.

ἀμφι-βορῶς, 3. що закриває, охоронює мужа; ἀσπίς В 389 А 32 і и.

Ἀμφι-γένεια, місто Нестора в Елїді В 593.

ἀμφι-γυῖεις, 3. (γυῖον), о сильних раменах, сильнораменний, плечистий (Гефайет); *subst.* художник, мистець, κλυτός, περίκλυτος.

ἀμφι-γυῶς, лише -οισιν (γυῖον), по обох кінцях (боках) острый, з обох к. о., двокінчастий, (копіє, що крім властивого вістря αἰχμή має і на другім кінці вістрі σαυρωτήρ або οὐράχος і в заковане).

ἀμφι-δαίω, *prf. ἀμφιδέδωκα, plpf. -δεδῆκε*, довкола запалюю, горю, лю тую скрізь довкола, кипю; πόλεμος ἄστει *ἀμφ.* кипить довкола міста Z 329.

Ἀμφι-δάμας, *αντος*, Амфідамант, 1) лицар із Скандеї на Кипері К 269; 2) Опунтиєць Ч' 87.

ἀμφι-δάσις, 3. довкола косматий, тороками обвішаний, αἰγίς О 309.

ἀμφι-δίνεω, *prf. p. ἀμφιδεδίνηται*, обкручую, обкладаю довкола; κολέον-ἀμφιδεδίνηται піхва обведена довкола, виложена, виточена (В); ᾧ περί χεῦμα κασιτέροιο *ἀμφ.* довкола є обвідка вилита з цини.

ἀμφι-δρόφης, *ἐς і ἀμφιδρόφως* (δρόπτω), по обох боках, з обох сторін подрапаний, роздрапаний παρειάі А 393; ἄλοχος зовеїм, скрізь подрапана (на лиці) В 700.

ἀμφι-δύμος, ον (δύο), подвійний, двоякий, λικμένες по обох сторонах, δ 847.

ἀμφι-έλισσα, лише fem. по обох сторонах (з переду і з зад) вигнутий, зводистий, зі зводами, подвійно дугастий, крутобокий (Б).

ἀμφι-έννυμι, fut. ἀμφιέσω, aor. ἀμφίεσ(σ)α, ἰρν. -ιέσασθε, вдягаю, одягаю, даю щоби надягнув, єйματα, ἐμὲ χλαῖναν. — Med. одягаюся, вдягаю на себе, закриваюся, νεφέλην ἀμφι ὥμοισι; часто осібно.

ἀμφι-έπω і **ἀμφ-έπω**, лише ἱμрf. (ἀμφι-ἔπονθ'), я в околу чого занятий, ходжу коло чого; огортаю, об н и м а ю, обступаю, окружаю; ἀμφ. δόλοισι на хитрощі пускаюся (Б); πρόμνην, γάστρην τρίποδος πῦρ ἀμφεπε обняв, обхвativ; пораяю ся, заходжу ся коло чого, займаю ся чим, βούς розчвертовую, розбираю, φ 61; ἵππους ἀμφιέποντας ζεύγνυσαν коло коний порали ся і їх впрягали; βούν ἱερεύσαντας ἀμφεπον забили — і поралися коло него; κρέα приладжую, приготавляю, στήχας порядкую; τάρον уряджую, справляю.

ἀμφι-εύω (εύω), опалую до-вкола, осмалую і 389.

ἀμφ-ιζάνω, сиджу на —, на-сїдаю, прилягаю до чого, при-падаю (порохом); τέρρην χιτῶνι ἀμφ. Σ 25.

ἀμφι-θάλής, ἐς, подвійно щасливий, (про діти, що вітця і ма-тір мають ще при житю).

Ἀμφι-θέη, Амфітея, мати Ан-тиклεί, бабка Одисея, жінка Автоліка τ 416.

ἀμφι-θετος, двоушний, φαίλη, ψ 270, 616.

ἀμφι-θέω, бігаю довкола, μη-τέρα матери, κ 413.

Ἀμφι-θόη, Амфітоя, нерейда Σ 42.

ἀμφι-κάλυπτο, -ει, opt. -οι, fut. -λύψω, inf. -ειν, aor. ἀμφεκάλυψα, cop. -λύψη, inf. -ψαι, prt. -ψας, вкриваю, закриваю, скриваю, заслонною, обкутую; δόμος ἀμφε-κάλυπέ με приняв мене (я заїхав в гості, Б.); ἔρως με φρένας ἀμφ. помутила мені розум; πόλις ἀμφ. ἵππον прийме; θάνατος, θανάτου νέ-φος ἀμφ. покрила, νύξ заслонила; ὕπνος βλέφαρα ἀμφ. сон, що закриває повіки; ἔρος πόλει ἀμφ. взношу гору около міста, заслонною, заста-вляю місто горою; νύκτα μάχηю ночью борбу оповиваю, покри-ваю туманом; σάκος τινί когось щитом заслонною; νέφος τινί хма-рою закриваю.

ἀμφι-κάρης, ἐς (κάρα), з двома сидженнями, підніжками ρ 231.

ἀμφι-κεάζω, part. aor. ἀμφικε-άσας, довкола обтісею, обрубую ξ 12.

Ἀμφι-κλος (κλέος), Амфікль, Троянець, що вго Ахіль убив Π 313.

ἀμφι-κομος, ον (κόμη), довкола, густо листем покритий, θάμνος Ρ 677.

ἀμφι-κῦπελλον, δέπας, дво-уш н и й, (дводонний, Б., подвій-ний, двоятий, С) кубок.

ἀμφι-λαχαίνω, обкопую, об-сапую, φυτόν, ω 242.

Ἀμφι-λοχος, Амфілох, син Амфіярая і Ерифілі, віщун з Ар-гоєу і учасник походу Епігонів на Теби, а також борби під Троєю. По повороті з Трої за-ложив з Мопсом місто Мальєс в Кілікії ο 248.

ἀμφι-λόχη νύξ (λευκός, λύχνος), сумерк, сумрак, розсвітот, роз-світ Н 433.

ἀμφι-μαίωμαι, лише ἰρν. aor. ἀμφιμάσασθε, дотикаю ся, обма-цую; τραπέζας σπύργοισι витераю скрізь губками.

ἀμφι-μάχομαι, борю ся за ко-го, о кого, о що, для охорони чогось *τείχεος, Σαρπήδονος, νέκυος*; облягаю, добуваю *πόλιν, στρατόν, νῆσον*.

Ἀμφί-μάχος, Амфімах, син Но-міона, вожд Карийців, котрого убив Ахіль В 870. 2. Син Ктеата, вожд Епейців з Еліди, В 620, ко-трого убив Гектор N 185, 203.

Ἀμφί-μέδων, онτος, Амфіме-донт, син Мелянея, жених Пе-нельопи, котрого убив Телемах, *χ* 242, 277, ω 103 і и.

ἀμφι-μέλλας, λαίνα, αν, довкола темний, (про краску болони, пе-репонки або серця), т е м н о т о ю о п о в и т и й; пристрастю зво-рушений, пристрасний, чорний від жовчи (Κ), гнівний, сердитий; *φρένας*.

ἀμφι-μυκάομαι, лише pf. ἀμφι-μέμυκε зі знач. praes., довкола реву, гомоню, гримлю, лопочу, лускочу, відгомонюю; *δάπεδον* -ἀμφ. по підлозі луна роздаєть ся (Β), скрізь дрожу, л у н а ю.

ἀμφι-νέμομαι, онται, ipf. ἀμφε-νέμοντο, довкола мешкаю, скрізь замешкую, Ἰθάκην, Σάμον і и.

Ἀμφι-νόμη, Амфінома, нере-їда Σ 44.

Αμφι-νομος, Амфіном, син Ніза з Дуліхіону, π 394; его убив Телемах *χ* 89.

ἀμφι-ξέω, аог. ἀμφέξεσε, довко-ла обрубую, обтісую, обти-наю, вигладжую, ψ 196.

Ἀμφίος, Амфій, В 830, син Меропа, бр. Адраста, троянь-ський вожд. — 2. Е 612 син Се-ляга з Пайзу, котрого убив Те-лямонський Аянт.

ἀμφι-πέλομαι, порушаю ся довкруги, я є около кого, окру-жаю, обходжу кого; *αἰοιδὴ ἀκού-οντες* доходить уший, дає ся чути, гомонить довкруги α 352.

ἀμφι-πένομαι, лише -νονται і ipf. ἀμφεπένοντο, я є занятий ким або чим, — заходжу ся коло кого *Μενέλαον*, пильную; *πατέρα* ἀμφ. з батьком товаришували (засідали в раді) ο 467; пораю ся коло чого *σύν τ* 455, *δῶρα* T 278; доглядаю, стараю ся, дбаю про що; опадаю, нападаю, ки-даю ся на кого (про псів і риби).

ἀμφι-περί, довкола, гл. ἀμφі.

ἀμφι-περι-στέφομαι, обводжу довкола, украшаю; οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν, принад-ність не красить его слів θ 175.

ἀμφι-περι-στρωφάω (*στρέφω*), ipf. -στρώφα, довкола кручу, на всі сторони обертаю, повертаю, поворочую, гоню, уганяю, ἵππους θ 348.

ἀμφι-πίπτω, паду на кого, ки-даюсь на кого, припадаю до кого, обіймаю; аог. part. πόσιν ἀμφιπεσοῦσα припавши до... θ 523.

ἀμφι-πολεύω, я є занятий ко-ло чого, стараю ся, дбаю про що, служу, доглядаю; *ἔδραον* — *Ερινύσιν ἀμφιπολεῖν*, віддали в службу (на кару) υ 78; ходжу коло чого, пильную *δρακον*, сте-режу, бороню, хороню *βίον*.

ἀμφι-πολος (*πέλω*), служачий; subst. fem. с л у ж н и ц я, нянь-ка, покоївка; ἀμφ. *ταμίη* ключ-ниця: *κεδνή, εὐπεπλος, εὐπλόκαμος, λευκώλενος*. Ἀμφίπολοι стоять ви-ше як *δρυῶς*, є звичайно близько пані і часто єї супроводять. Часто лучить ся з другим імен-ником, як: *γρηῦς, ταμίη, γυναικας*.

ἀμφι-πονέομαι, fut. ἀμφιπονήσο-μαι, я є занятий чим, заходжу ся коло кого, пораю ся, стараю ся, дбаю о що, займаю ся чим, полагаджую щось; *τάφον ἀμφεπο-νεῖτο* справив похорон.

ἀμφι-ποτάομαι (*πέτομαι*), літаю

довкола, облітую; ἀμφεποτάτο τέ-
κνα, В 315.

ἀμφι-ρῦτος, 3. (ῥέω), довкола
(морем) облитий, νῆσος α 50, 198.

ἀμφίς (= ἀμφί, а) Adv. з обох
сторін, по обох сторонах,
ἀμφίς ἔχοντες (ζυγόν) маючи на
собі (по обох сторонах); зі всіх
сторін, довкола, скрізь, на-
вкруги θαλερὴ ἦν ἀμφίς ἀλοιφῇ;
δεσμοί - ἀμφίς ἔχουσιν нехай мене
окрутили би... (В) Ф 340; τάφος
ἀμφίς ἐοῦσα що окружає табор;
ὀλίγη δ' ἦν ἀμφίς ἄρουρα мала бу-
ла просторонь по обох сторо-
нах (поміж о. с.); ἀμαρτῇ δοῦρασιν
ἀμφίς (βαλὼν) з обох сторін, (о-
бома руками). — З двох сто-
рін, з далека, далеко від се-
бе μένειν; окремо, осібно,
γαίαν καὶ οὐρανὸν ἀμφίς ἔχουσιν роз-
ділюють; ζυγὸν ἂ. ἐέρχει розділює;
ἀμφίς ἑστέγη розломилось на двоє;
ἀμφίς Ἀχαιοὺς крім того Ахайцям,
ἀμφίς εἶναι бути довкола, ме-
шкати I 464; ἀμφίς ἕκαστος з о-
сібна, ἀμφίς ἕκαστα все з осібно,
одно по другім; ἀμφίς φράζεσθαι,
φρονεῖν, бути ріжної гадки, инак-
ше думати, незгоджувати ся в
гадках. — б) яко праер. кладе
ся ἀμφίς звичайно по своїм від-
мінку: 1) по genet. довкола
ἄριμτος ἀμφίς ἰδεῖν оглянути віз;
осібно, далеко, з далека від
ἐκείνων, φυλόπιδος, Διός; ἀμφ. ὁδοῦ
поза дорогу. 2) по dat. довкола,
навкруги, ἄστων довкола, на осі, по
обох сторонах осі. 3) по accus.
Ποσειδήϊον ἀμφίς довкола..., Κρόνον
ἀμφ. коло Кр.

ἀμφι-στέφω, кладу довкола
чого, обводжу, вінчаю, вкриваю
чим, νέφος κεφαλῇ Σ 205.

ἀμφ-ίστημι, ipf. p. ἀμφίστατο,
-ντο, aog. ἀμφέστην, 3. pl. ἀμφέστην
стаю, стою довкола; ἄστυ обля-
гаю.

ἀμφι-στράϊνμαι (στράτος), impf.
3. pl. ἀμφεστράτωντο (τάοντο), обля-
гаю. πολὺν Α 713.

ἀμφι-στρεφής, ἐς, ἐως (στρέφω),
що ве ся, або обертає ся до-
вкруги, звернений в ріжні сто-
рони, κεφαλῇ Α 40.

ἀμφι-τίθηνι, кладу довкола
чого, обкладаю, вкладаю на що,
вдягаю, оповиваю, δέρμα μελέεσσιν;
вкладаю на що, κεφαλῇ κυνέην. Med.
вкладаю на себе; ἀμφέθετο ξίφος
перевісив собі, припняв. Pass.
κυνέη ἀμφιτεθείσα наложений ше-
лом.

ἀμφι-τρέμω, довкола, скрізь
дрожу, трясу ся Ф 507.

Ἀμφι-τρίτη, Амфітрита, nere-
їда, донька Нерея і Дориди, бо-
гиня морська, що живить морські
звіріята; κυανώπις, ἀγαστρονός ε 422,
μ 60.

ἀμφι-τρομέω (τρόμος), дрожу
о кого, трушу ся за ким (В),
лякаю ся о кого, τινός δ 820.

Ἀμφι-τρέων, υἱος (τρέω), син
Алькая, короля в Тиринті і Гіп-
поної, внук Персея, муж Алк-
мени, отець Іфікла (опікун Ге-
ракля); убив ненароком свого
вуй Електриона і утік до Кре-
она в Тебах λ 266.

ἀμφι-φάλος, ον, з обох сторін
(з переду і з задуга) дашком
осмотрений, подвійно гребеня-
стий, з двома каблучками, зату-
лами.

ἀμφι-φορέω, 3. pl. aog. p. ἀμφε-
φόβηθεν, довкола лякаю, полошу;
pass. мене довкола лякають, я
є затревожений, утікаю, τινά
довкола кого (від кого) Π 290.

ἀμφι-φορέυς, ἦος, ὅ (φέρω), бо-
клаг, збанок, банька (з глини
або металю, з двома ухами, на
вино, мід і и), також урна,
кухва.

ἀμφιφράζομαι, добре роздумую, — розважаю, Σ 254.

ἀμφι-χαίνω, аог. 2. *ἀμφέχανε*, поглотну, поглину, ἐμὲ κήρ ἀμφέχανε Ψ 79.

ἀμφι-χέω, аог. -*χεῦε*, -*χέε*, обливаю, розливаю по чім, розпростираю, простягаю довкола, перетягаю скрізь, переплутую довкола, окружаю. Med. ipf. *ἀμφεχέμεν*, аог. *ἀμφεχόμεν*, -*έχῃτο*, розливаю ся довкола, окружаю, огортаю, паτέρα обіймаю; τὴν ἄχρως ἀμφεχῖθαι εἰ обняв, обгорнув смутком, підкосив (Б); ὕπνος ἀμφεχῖθαι обіймаючий, усипаючий, обгортаючий; θεῖν μιν ἀμφ. ὁμῆν голос звенів в ухах; πάρος κόνιν ἀμφεχῖθῃναι, заким порох довкола розніс ся, в гору підняв ся (щоби Одиссея обікрити, заслонити) Ψ 764.

ἀμφι-χῦτος, он, (*χέω*), довкола висипаний, викинений, τεῖχος οἰκί, вал Υ 145.

Ἀμφίων, ἰωνος, 1) Син Язиз і Перзефони, отець Хльориди, кор. в Орхомені в Бойотії λ 283. 2) Син Зевса і Антиопи, муж Ніоби, брат Зета; відзначав ся грою на цитрі і сьпівом, так що коли при помочи брата бугдував мури Тебів, каміне після звуку струн Амфіона само склало ся, λ 262 і д. 3) вожд Епейців N 692.

Ἀμφότερος, Амфотер, Троянець, котрого убив Патрокль II 415.

ἀμφότερος, 3. (*ἄμφω*), оба; pl. також при dual. *χεῖρε ἀμφότερα*. Neutr. adv. з обох зглядів, з огляду на одно і друге, взагалі, одно і друге разом, обі річи p.; *ἀμφότερῃσιν*, обома руками.

ἀμφότερω-θεν, з обох сторін, по обох сторонах, в обох напрямках (ἐδός).

ἀμφότερω-σε, на обі сторони. *ἀμφ-ουδὶς*, (ἀμφ' οὐδεῖ), adv. на землі, т. зн. за ноги, ἀείρειν підняти, ρ 237.

ἀμφράσσαιτο, гл. ἀναφράζομαι.

ἄμφω, ambo, оба, лише пом. і асе.

ἀμφ-ωτος, он (οὗς, ὠτός), двоушний, ἄλειπον χ 10.

ἀμφεν, opt. від ἀμάω.

ἀ-μώμητος, он (μωμέομαι), бездоганий, знатний M 109.

ἄν, частиця, значінем зближена до *κέ*: мабуть, може, знати, чей, часом; звич. не дасть ся перетолкувати; означає зазвєгди, що щось може наступити лише під певними усливьями, і дасть ся в рускім язиці часто виразити доданим до слова би; тому *ἄν* не сполучає ся з ind. praes. або perf. лише:

1) З ind. а) історичного часу (impf. і аог.) в насліднику услівної періоди, щоби виразити, що, коли услівє є не дійсне, не сповнене, також наслідок не наступив або не може наступити: ὅσ' ἄν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, εἰ περ ἀπῆμυν ἤλθε, скільки (добра) Од. певно ніколи не добув би собі з Трої, коли би безпечно вернув домів, є 39; попередник треба часто доповнити: οὐκ ἄν τόσσα θεσπεσιῶν ἀγόρευες, стільки ворожб ти був би не висказав (доповнити зі стиха 183: εἰ σὺν Ὀδυσσεὶ κατέρχου) β 184; ἢ τ' ἄν πολὺ κέρδιον ἦεν справді було би багато ліпше (коли би я був слухав). б) з indic. fut. (рідко, частійше *κέ*), щоби вискавати, що оуцenne того, що в будучности мало би стати ся, є залежне від обставин, або є услівне: αὐτὸν δ' ἄν πύματόν με κύνες ἐρύουσιν, ἐπεὶ

κέ τις... мене-ж самого певно на останку пси розшарпають і т. д. X 66.

2) З *coni.* а) в реченнях незалежних, щоби виразити, що щось є залежне від обставин: οὐκ ἂν τοι χαρίσῃ κίθαρις тоді тобі к. нічого не допоможе; ταχ' ἂν ποτε θυρὸν δλέσῃ, скоро ачеї він втратить своє житє А 205; б) в реченнях залежних, щоби виразити, що твердженє реченя головного лише тоді має вагу, коли наступить те, що містить ся ся в реч. згляднім: ὅς ἂν ἀμύμων ἔη, хто тільки є без догани (хто-ж непорочен, Б) τ 332.

3) З *optat.* а) в реченях (позірно) самостійних, щоби виразити чинсь гадку або погляд: κείνοισι δ' ἂν οὐ τις — μαχεῖτο (не в силі ачеї воювати); так само в питаннях і в приказах або просьбах. б) в насліднику услівної періоди, коли попереджає єї з *opt.*: ἥ σ' ἂν τισαίμην, єї μοι δύναμις γε παρείη, справді я відомстив би ся на тобі, коли-б мав силу.

4) З *infin.* при повтореню мови прямої, в котрій було ἂν при дієслові, I 684.

ἀν, скорочене з ἀνά перед зуб. ν, δ, τ: ἂν δ' Ὀδυσσεύς, ἂν νέκυας, змінє ся перед губними в ἀν: ἀν. πεδίων; перед λ в ἀλ-, перед піднеб. в ἀγ.

ἀν- в зложеню є ἀ privativum.

ἀνά, скороч. ἂν, перед губн. ἀν, означ. напрям з долини до гори: горі, в гору, до гори, д' горі, на; ἀλλ' ἀνα тож до діла, геть звідси! — Яко *praepos.* 1) з *genet.*: на, на що, ἀνά νηὸς ἔβην. 2) з *dativ.*: на, на д, ἀνά σκήπτρῳ в горі на; ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται держать ся оден за одного;

ἀνά ὄρω на рамени, на плечах, ἀν. βωμοῖσιν τιθέναι і н. 3) З *accus.* означає ἀνά напрям до гори або в далечину: горі, в гору, на гору, на, по, через, з довж, між, в, до: ἀνά δῆμον між людьми, в громаді; ἀνά ἄστυ, по місті, через місто; ἀνά δῶμα по (в) цілїм домі; ἀνά ῥώγας по сходах, ἀνά κίονα на стовп; ἀνά στρατόν, серед війська, в війську; ἀν. πόνον ἀνδρῶν до борби; ἀν' Αἰγυπτίους проміж Єгиптянами; νεῖον ἀν' = ἀνά νεῖον ν 32; γ, в, ἀνά θυρὸν Διὸς в душі, в умі; ἀνά στόμα ἔχειν мати на устах, говорити; ἀνά θυρὸν ὀρμαίνειν, φρονέειν роздумувати в душі; ἀν' ἰθὺν просто в гору, просто наперед. — О часі: ἀνά νύκτα, серед ночі, через ніч. В зложенях має ἀνά крім того ще значіння: назад, знов; ν уподобляє ся слїд. співзвукowi, н. пр. ἀμβαίνω, ἀγγλίνω, ἀλλύεσθε і н.; часто є ἀνά відділене від свого дієслова: ἀνά δ' ὄρτο, ἀνά δ' ἴσχεο.

ἀνα, 1) гейже, нуте, нумо. 2) *vos.* від ἀναξ.

ἀνα-βαίνω, ἀμβαίνω, а. ἀνέβην, -εβήσето, *prt.* -βησάμενοι, *inf.* ἀναβήμεναι, ступаю, іду до гори, піднимаю ся в гору, виходжу на гору; ἀνέβαν' ὑπερώια пішла в горішню свѣтлицю, οὐρανόν вийшла на; також εἰς τι і ἀνά τι; εἰς δίφρον або ἐν δίφροισι сїдаю, скачу на віз; νεκροῖς ступаю, дончу по трунах; ἔνθ' ἀναβὰς вийшовши на беріг ξ 353; νῆα, νηὸς сїдаю на корабель (часто без νῆα); ἀναβ. εἰς Τροίην відплисти до Т., ἀπὸ Κρήτης відплисти з К.; φάτις ἀνθρώπου ἀναβαίνει добра слава іде, розходить ся по людях. В знач. перехідн. аог. ἀνέβησα я велїв сїдати, вступити на корабель; так само *med.* νῶ ἀναβησάμενοι;

велівши нам єїсти на їх корабель. Часто осібно від дієслова.

ἀνα-βάλλω, кидаю в гору, відкидаю, зволікаю, відкладаю *ἀεθλον* τ 584. Med. 1) починаю *ἀεϊδεν*; 2) відкладаю; *μηδ' ἀμβυλλώμεθα ἔργον*, В 436. Осібно р 262.

ἀνα-βέβροχθε (*ἀναβρόχω*), Prf. зі знач. праes., *ὑδωρ* вода трискає в гору, витрискує Р 54.

Ἀνα-βροτ' νεως, Анабезиней, Фаяк θ 113.

ἀνά-βλησις, ή (*βλῆσιν*), провола, відволока, зволіканє, проволіканє, *κακῶς*.

ἀνα-βραχεῖν, аог. лише 3. sg. *ἀνέβραχε*, затріщати, залопотіти, заскрипіти, загудіти (загули двєрі, Б.), зазвеніти, забрясчати, бряскотати.

(*ἀνα-βρόχω*) opt. аог. *ἀναβρόξετε*, знов проковтїю, глїтаю, знов в себе втягаю, сербаю; pt. аог. pass. *ὑδωρ ἀπολέσκει ἀναβροχέν* вода щезала всякаючи знов (в землю), висихаючи, (назад проковтнена).

ἀνα-βρόχω, -βρόχω, гл. *ἀναβρέβρυχε*.

ἀνα-γινώσκω, лише аог. *ἀνέγνω*, opt. *ἀναγινώσκην*, prt. *ἀναγινούς*, -οῦσα, пізнаю знов, ясно, певно, докладно пізнаю, знаю, відаю, догадую ся, признаю.

ἀναγκαίη, ή, доконечність, нужда, біда, потреба, насїла, напір; dat. *ἀναγκαίη*, *ἀναγκαίηφι* на силу, з конечности.

ἀναγκαῖος, 3. доконечний, насильний; *μῦθος* тверде, острє, прикре слово; *χρεῖω* конечна потреба; *ἡμερ ἀναγκαῖον* день неволї; приневолений, поневольний, закріпощений *δμῶες*, *πολεμισταί* приневолєні, з конечности.

ἀνάγκη, ή, (*ἄγχω*), насїла, напір, конечність, потреба, примус; *ἀνάγκη* по-неволї, з конечности, з потреби, приневолений; *ἀνάγκη ἔσχει* держить насильно, на силу; *καὶ ἀνάγκη* навїть, і то проти волї; *ὅπ' ἀνάγκης* по-неволї, з конечности.

ἀνα-γνάμπτω, аог. *ἀνέγναμψα*, а. р. *ἀνέγναμψθην* відгинаю, розвязую *δεσμὸν* (верівки, Б); *αἰχμὴ ἀνέγναμψθι* загнув ся.

ἀναγνοίη, *ἀναγνούς*, *ἀναγνοῦσα*, аог. від *ἀναγινώσκω*.

ἀν-άγω, fut. *ἀνάξω* ipf. *ἀνήγχο*, *ἄνχο*, аог. 2. *ἀνήγχο*, проваджу, веду (в гору), приводжу, привожу, завожу, відвожу, виводжу; часто розум.: на отверте море, морем, на кораблї...; *γυναῖκα ὅνδε δόμονδε* завожу до свого дому, *ἐξ ἀπίης γαίης* з далекого краю; проваджу, спроваджую, приношу, *εἴρερον εἰς* забираю в полон (Б). Med. відпливаю (на море); *τοὶ δ' ἀνάγοντο* відплили.

ἀνα-δέδρωμε, pf. від *ἀνατρέχω*.

ἀνα-δέρkw, аог. *ἀνέδραχον*, гляджу, дивлю ся в гору, очї зводжу на що; *ὁφθαλμοῖσιν* знов отвїраю очї Ξ 436.

ἀνα-δέσμη, ή, (δέω), обвязка, стрічка, виплїтка (на голову), стяжка до волося, *πλεκτή* X 469.

ἀνα-δέχομαι, аог. *ἀνεδέξαμην*, *ἀνεδέγμην*, беру на себе, *οἷόν* терплю, зношу; переймаю, одержую, видержую *πολλὰ* (доурака).

ἀνα-δύομαι (δύω), аог. *ἀνέδυσετο* (-δύατο), аог. 2. act. *ἀνέδυν*, 3. sg. opt. *ἀναδύη*, (-δύη), inf. -δύναι, виринаю, винирнаю, випливаю, *λίμνης*, *ἄλως* з моря; *κύμα θαλάσσης* на филї, на верх моря: уступаю, відтягаю ся, вертаю назад, відступаю, подаю ся взад *ἐς ἔμμιλον* (за людий ховаю ся, Р.);

N 225 ἀνδύεται (зам. ἀναδ.) πόλεμον, оминає, відмагає ся від війни, цурає ся, утікає.

ἀνᾶ-εδνος, ον (ἐδνον), без дарів слюбних (від жениха), необдarena, невинувана.

ἀν-αείρω, аог. ἀνάειρε, opt. -αείραι, inf. -αείρει, підношу, піднімаю (на гору); беру, одержую (яко нагороду побіди), εὖω τάλαντα, χρητῆρα.

ἀνα-ερχομένω, гл. ἀνέρχομαι.

ἀνα-θηλέω (θᾶλλω), fut. -λήσω, знов зеленію, знов розвиваю ся, ростки пускаю A 236.

ἀνά-θημα, τό (ἀνα, θεῖναι), додаток, прибавка, причинок; α 152, ς 430.

ἀνα-θρώσκω, скачу в гору, підскакую, відскакую, N 140.

ἀν-αιδείη, ἡ, безличність, безстидність, безсоромність, зухвалість; ἀναιδείης ἐπέβησαν пішли дорогою безличности, ледащиці вдали ся (Б), зухвало, ледачо собі поступали; ἀναιδείην ἐπιειμένος вельми безличний, безустидний (Р).

ἀν-αιδής, ἐς (αἰδέομαι), безличний, безстидний, безсоромний, μνηστῆρες; безпощадний, безмилосердний, страшний, скажений (Б), λάας, κудоιμός, πέτρη.

ἀν-αἵμων, ον (αἷμα), без крови (смертної), безкровний E 342.

ἀν-αιμωτί, adv. без розливу крови, без крови.

ἀναίνομαι, 2. sg. -έαι, ipf. ἡναίνοτο і ἀν., аог. ἀνήνατο, заперечую, не йму віри (Б); δόσιν відказую, відмовляю, δ 651, відкидаю, σ 287; ἔργον αἰκίως відкидаю, цураю ся; σέ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα маловажить, не важить (Р), не цінить, погорджає; ipf. ἡναίνοτο з inf. відмагав ся, нехотів; ἀναίνοτο μηδὲν ἐλέσθαι, перечив, будьто би він що одержав.

ἀν-αίρω, fut. m. ἀναίρησμαι, part. aor. ἀνελών, аог. med. ἀνελόμεν i ἀνελ., підіймаю, підношу, βούν ἀπὸ χθονός (т. в. голову і шию); беру, несу, даю, πολλά ἀνελόντα (= λαβόντα); ἀέθλια одержую. — Med. підношу (для себе) ἄλυσσον, беру за, хватаю ἔγχος, ἀσπίδα; κόρυνη беру на руки; беру на себе, підіймаю ся, ἀέθλια πατρός славу батька здобуваю (Б); κόρυας ἀνέλοντο θύελλαι вхопили, пірвали з собою; ἐπιπροσύνας набираю ся розуму, беру ся за розум (Б); εἰ σ' ἀνελόμην, коли-б я тебе прийняв до себе, в службу, σ 357; ἀέθλια собі забираю.

ἀν-αῖσσω, аог. ἀνήϊξ, prt. ἀναίξας, скачу в гору, вискакую ἄρμα на віз; скоро встаю, піднімаю ся, зриваю ся, рвону ся; πηγαὶ ἀν. випливають, бють; епішу, улітаю.

ἀν-αῖπος, ον (αἶψα), без вини, неповинний, безвинний.

ἀνα-καίω, палю; запалую, розпалую, πῦρ.

ἀνα-κεράννυμι, знов мішаю, мішаючи наповняю, ἀνά χρητῆρα κέρασεν γ 390.

ἀνα-κηκίω, витікаю, випливаю, добуваю ся; αἷμα, кров заструмила (Р.).

ἀνα-κλίνω, аог. ἀνέκλινα, inf. аог. ἀνακλίνει, part. ἀνα-, і ἀγκλίνας опираю о що поті ἐρκίον, спираю; τόξον поті γαίῃ об землю; λόχον, θύρην відхилаю, відчиняю, отвираю; νέφος розсуваю. — Med. опираю ся, похиляю ся; ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος похитнув ся (Б) і —; εὖδεν ἀνακλινθεῖσα опершись, схилившись.

ἀν-ᾶκοντίζω, підкидаю; αἷμα ἀνᾶκοντίζε, брызнула (в гору), бухала, ринула.

ἀνᾱ-κόπτω, відпихаю, відтрусую, відсуюваю, ὀχῆας засови 47.

ἀνα-κράζω, скрикую, вигоруююся; аог. 2. ἀνέκρχον (= ἀνεφώνου) почав говорити 467.

ἀνα-κρεμάννυμι, part. аог. ἀγκρεμάσασα, завішую; а. πασσάλω повісила на кілок α 440.

ἀνακτόριος, 3. (ἀνάκτωρ), належний до пана, панський, хозняйський, 3εс о 397.

ἀνα-κνυβάλλιάζω (κνύβη), з лоскотом (з бряскотом) перевертаюся, П 379.

ἀνα-λέγω, ipf. ἀλλέγον, inf. аог. ἀλλέξει, збираю; осібо А 755.

ἀν-αλκείη, ή, неміч, безсильність, трусливість; лише ἀναλκείησι θαμέντες.

ἀν-αλκис, ιδос (ἀλκή), безсильний, боязливий, трусливий γ 310, ι 475, слабий; асс. -ιδα і -ιν, γ 375.

ἀν-αλτος, он (ἀλδαίνω), ненаситний γαστήρ, прожора.

ἀνᾱ-λύω (ἀλλύω), pl. ἀλλύουσα, ipf. iter. ἀλλύεσκειν, розвязую, відвизую, іστόν розпускаю, розсновую, розбираю; ек δεσμῶν у вільняю, осібо: ἀνά τε πρυμνήσια λύσαι відвизати ι 178.

ἀνα-μαιμάω, бішуся, бушую, лютую, ἄγχεа по балках Υ 490.

ἀνα-μάσσω, змиваю, натираю; ο σή κεφαλή ἀναμάξεις що спокутуєш (накладеш, Б.) своєю головою, τ 92.

ἀνα-μένω, аог. ἀνέμεινα, чекаю, жду, очікую, 'Ηῷ δῖαν τ 342.

ἀνα-μετρέω, знов мірю, перемирюю; переїзджаю, перепливаю в-друге, μ 428.

ἀνα-μιμνήσκω, аог. ἀνέμνησα, нагадую, пригадую, τινά τι кому щось, γ 211.

ἀνα-μίννω (μένω), ipf. ἀνέμιννον, жду, вижидаю; додержую, ви-держую.

ἀνα-μίσγω, prt. аог. ἀμμίξας, змішую, при—, перемішую; ἀνὰ δὲ κρὶ λευκὸν ἔμιξαν δ 41; домішую сітф φάρμακx x 235.

ἀνα-μορμύρω, ipf. iter. ἀναμορμύρεσκε, шумю, пінюся, клекочу, μ 238.

ἀνα-νέομαι, піднімаюся в гору, сходжу; ἀννεῖται ἡέλιος x 192.

ἀνα-νεύω, похиляю голову взад (на знак заперечення і відмови у старин. Греків): заперечую, заборонюю, відказую; моргнувши заборонюю, наказую, не дозволяю, киваю καρῆατι; ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω (χλάειν) моргнувши — спинив ридання (Б) ι 468.

ἀν-αντα, горі, до гори, д' горі, під гору, на гору, Ψ 116.

ἀναξ, κτος, ό, voc. ἀνα лише про богів, Ζεῦ ἀνα, dat. pl. ἀνάκτεσιν о 557, (охоронитель, оборонник), володар, владика (Б), державець (С), вожд, цар народу (Р), батько, пан οἰκοιο, володитель; передовсім Агамемнон яко верховний вожд, (46 разів); хазяїн δ 87, x 216, ι 440, ξ 60.

ἀνα-ξηραίνω, conі. аог. ἀγξηράνη, висуюшу, ἀλωήν, Φ 347.

ἀναοίγесκον, гл. ἀνοίγω, отвираю, відчиняю.

ἀνα-πάλλω, part. аог. ἀμπεπαλῶν, піднімаю в гору, розмахую (Р); ἔγχοs ἀμπεπαλῶν προίει розмахнув і кинув ратищем. — Med. піднімаюся, кидаюся в гору, підношуся; ἀναπάλλεται ἑχθός підскакує; аог. ἀλγήσας ἀνέπαλτο з болю став дуба; 'Αχιλλεύs ἀνέπαλτο підєкочив (з радості).

ἀνα-παύω, аог. ἀνέπαυσα, здержую, спинаю; χειμῶν ἀνέπαυσεν ἀνθρώπους ἔργων, спинає працю людей P 550.

ἀνα-πείρω, part. аог. ἀμπείρας, на рожен беру або настромлюю, проколюю, застромлюю, σπλάγχνα B 426.

ἀναπεπταμένος, prt. pf. ps. від ἀνα-πίτνημι (-πετάννυμι), відчинений, отворений.

ἀνα-πετάννυμι, розпростираю, розпускаю, розвиваю, розпинаю, напинаю, натягаю; ἀνά θ' ἰστίᾱ λευκᾷ πέτασσαν, A 450, δ 783, θ 54, κ 506.

ἀνα-πηδάω, аог. ἀμπήδησα, підскакую, вискакую, випадаю, ἐκ λόγῳ із засідки, A 379.

ἀνα-πίμπλημι, fut. ἀναπλήσω, аог. ἀνέπλησα, сповняю, виповняю, докінчую, доконую, довершую, πότμον, κακὸν οἶτον; зношу, переносу, видержую, терплю; ἀλγεᾶ бід натерпіти ся (B), κήδεα, κακὰ πολλὰ.

ἀνα-плέω, inf. fut. ἀναπλεύσεσθαι, пливу (в гору), στενωπὸν через вузину мореку, пливу по широкому морю, ἐς Τροίην, A 22.

ἀνά-πνευσις, ἡ, віддих, відпочинок πολέμοιο.

ἀνα-πνέω, ipf. ἀνέπνεον, аог. ἀνέπνευσα, inf. ἀμπνεύσαι, ipv. ἀμπνῦе, віддихаю, приходжу до себе, випочиваю, вертаюсь до памяти (B), отямлююсь по, після κακότητος, πόνοιο; аог. med. ἀμπνῦτο і pass. ἀμπνύνθη він знов відотхнув, очумавсь (B), прийшов до себе.

ἀν-ἀποινον, (ἀποινα), adv., без окупы, без викупу, даром A 99.

ἀνα-прήθω, prt. аог. ἀναπρήσας, виливаю, проливаю δάκρυα; в слюзах тону, ринуть мені слюзи (B), тяжко ридаю (P), β 81.

ἀν-ἀπτω, ipf. ἀνῆπτον, аог. ἀνῆψα, inf. ἀνάψαι, impr. pf. pss. ἀνῆρθω, причіпляю, привязую πρυμνήσια; ἐκ δ' αὐτοῦ (ἰστοῦ) πεῖρατ' ἀνῆρθω до неї-ж самої (до щогли) мають бути прив'язані кінці ливв; ἀγῆματα завішую (в храмі) жертovní дари; причіпляю, μῶμον, соромом покриваю (B), покриваю ганьбою, оклеветую.

ἀνᾶ-πυστος, ον (πυθέσθαι), відомий, загально знаний, зв'язний; ἀνάπυστα θεῖναι, відкриваю, викриваю, λ 274.

ἀνα-ροιβδέω, гл. ἀναρροιβδέω.

ἀν-αρχάζω, аог. ἀνῆρπασι і -παξα, part. ἀναρχάξας, пориваю в гору, вириваю, схоплюю, підхоплюю (B), пориваю; τινὰ ἀπὸ μάχης, виводжу, спасаю, забираю.

ἀνα-ρρήγνυμι, opt. аог. ἀναρρήξειе, prt. ἀναρρήξας, розриваю, роздираю, βοὸς βοεῖτην; γαῖαν лупаю, розсаджую; пустошу, руйную; τεῖχος звалою.

ἀνα-ρριπτέω, ipf. ἀνερρίπτουν, ν 78 і ἀναρρίπτω, аог. ἀνέρριψα, кидаю в гору, викидаю, підкидаю; ἀλᾶ пηδῶ підбиваю в гору, гребу, орудую веслом, спіною море (B), κ 130 без пηδῶ.

ἀνα-ρροιβδέω, аог. ἀνερροιβδήσα, назад проликаю, -злокаю, проковтую, знов втягаю (вбираю, B) в себе, ὕδωρ.

ἀν-ἀρσῖος, ον (ἄρ-σαι), незгідливий, суперечний, противний, неприязний, лихої волі, ворожий, лихий.

ἀν-αρχος, ον, без вожда або провідника, що не має вожда.

ἀνα-σεύω, кидаю в гору; αἶμα ἀνέσσυτο (аог. med.) бризнула в гору, A 458.

ἀνα-σπάω, аог. m. ἀνεσπασάμην, тягну назад, витягаю; ἔγχεος ἐκ χροός витягаю копіє з тіла N 574.

ἀνασσα, ἡ (ἀναξ), королева, пані, володілька, княгиня, цариця (Б).

ἀνάσσω (ἀναξ), я є володарем, паном, королем, першим; паную, царюю (К), володїю, правлю, господарю; звичайно з dat. рідше з genet. δώμασιν, κτεάτεσσιν, Μυρμιδόνεσσιν над М.; Γενέδοιο, πεδίοιο, Καδμείων; ἐν Φαίηξιν, ἐν ἀνδράσιν, μετ' ἀθανάτοισιν між безсмертними; Τρώεσσιν τιμῆς τῆς Πριάμου з достоїнством Пріама, маючи достоїнство королівске Пріама; τιμῆς, ἥς περ ἀνασσες, яке (достоїнство) ти мав, з яким володїв. — Pass. ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ остають під моїм пануваннєм, під моєю державою (Б). — Med. ἀνάσσειν володїти γ 245.

ἀνα-σιᾶδόν, adv. (ἀνίστημι), просто стоячи; встаючи, вставши. **ἀνα-σπενᾶχίζω**, impf. 3. sg. ἀνеспενᾶχιζε, вдихаю, зітхаю (глубоко), стогну, К 9.

ἀνα-σπενᾶχω, і med. ἀνασπενᾶχοντο, глибоко вдихаю, стогну, жалкую, бідкаю ся, падькаю за чим, над чим, голосно оплакую, побиваю ся за ким, Πάτροκλον, Σ 315.

ἀνα-στοναχίζω, гл. ἀνασπενᾶχίζω.

ἀνα-στροφῶ, opt. aor. 3. pl. ἀνστρέψειαν, обертаю, вивертаю, перевертаю διφρούς. — Med. обертаю ся, перебуваю, нахожду ся, я опинив ся, γαίαν в землі, в краю.

ἀνα-στροφάω (στρέφω), раз-ураз обертаю, повертаю; τόξον πάντη, повертаю сюди й туди (Б), на всі сторони, φ 394.

ἀνασχέμεν, ἀνάσχεο, -σχέσθαι, -σχόμενος, -σχών, гл. ἀνέχω.

ἀνα-σχετός, скороч. ἀνσχετός (ἀνέχω), що можна видержати, терпіти, перенести.

ἀνα-τέλλω, aor. 3. sg. ἀνέτειλε, рощу, видаю, достарчаю ἀμβροσίην амброзійську траву E 777.

ἀνα-τίθημι, fut. 3. sg. ἀναθήσει, кладу на чім, накладаю; ἐλεγχεῖν τινί роблю кому закиди, безчещу, зневажаю, ганьблю X 100.

ἀνα-τλήναι, inf. від aor. ἀνέτλην, беру на себе, зношу, терплю, зазнаю, κήδεα, διζύν; видержую φάρμακον.

ἀνα-τολή, скороч. ἀντολή (ἀνα-τέλλω), схід (сонця).

ἀνα-τρέπω, обертаю, вивертаю, перевертаю; aor. med. ἀνετράπετο, упав, звалив ся, перевернув ся на-взнак.

ἀνα-τρέχω, aor. ἀνέδραμον, prf. ἀναδέδρομα, біжу назад, подаю ся; ἀνά τ' ἔδραμ' ἐπίσσω E 599, ὦν' ἀπέλεθρον A 354, αὐτίς; біжу в гору, вибігаю, вискакую; ἀναδέδρομε πέτρῃ піднімає ся, сторчить (Б) скеля; ἐγκέφαλος ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, мозок бризнув в гору з рани; σμώδεγγες ἀνέδραμον синці, басамани, гүзи (мозолї) понабігали; ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος стрілив в гору, виріс наче молода літорость, Σ 56, 437.

ἀν-αυδος, ον (αὐδή), безмовний, німий, що не може ні слова промовити, що не говорить.

ἀνα-φαίνω, aor. ἀνέστηναι, сьвічу, розсьвічую, розпалюю огонь σ 310; об'являю, Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσι ἀναφ. кажу, зраджую, що Од. є між Тр. (в Трої); оповіщаю, θεοπρεπείας об'являю, відкриваю; ποδῶν ἀρετήν показую; виявляю, показую, піднімаю, ἐπεσβολίας починаю нерозумну, пусту бесїду, хвастаюсь розумом (Б). Med. показую ся виразно, πατρὶς ἄρουρα κ 29; ἐκ νεφείων ἀναφ. ἀπτήρ ізза хмар виступає, за-

блистить; ἀναφαίνεται ἔλεθρος являе-ся, показує ся, заглядає в очи, грозить.

ἀνα-φανδὰ і *ἀναφανδόν*, adv. (φαίνω), очевидно, явно, прилюдно, видимо.

ἀνα-φέρω, aor. ἀνένεικα, med. -λάμην, виношу, випроваджую, виводжу в гору, (на сьвіт) κύνα (керберa) ἐξ Ἀΐδαο λ 625. Med. ἀδινῶς ἀνενείκατο глибоко зітхнув, голосно, тяжко засто-гнав.

ἀνα-φλύω, кипю, бризкаю в гору, піню ся, бухаю φ 361.

ἀνα-φράζομαι, opt. aor. ἀμφράσ-σαιτο, спостерігаю,—пізнаю знов; οὐλήν τ 391.

ἀνα-χάζομαι, part. aor. ἀναχασ-σάμενος, уступаю, іду назад, від-ступаю ся, подаю ся в зад, на-зад рвонусь (Б.).

ἀναχέω, aor. ἀνέχευα, ἀνά-χευα вливаю на що, в що, до того доливаю : 209.

ἀνα-χωρέω, fut. -χωρήσω, aor. ἀνεχώρησα, уступаю, іду назад, вертаю; виходжу, відскакую, уходжу; μυχόνδε втікаю в куток, заховуюсь в куток (Б.).

ἀνάψαι, inf. aor. від ἀνάπτω.

ἀνα-ψύχω (ψύχος), охоло-джую ἔλκος, прохолоджую, хо-лодним подувом осьвіжую, ἀν-θρώπους покріпляю; ἤτορ прихо-джу до себе, випочиваю; так aor. pass. 3. pl. ἀνέψυχθεν εἶλον ἤτορ покріпили ся в серцю, на душі, набрали нової відваги, охолонули, отямили ся, К 575.

ἀνδάνω (σφαδ, ἀδ), ipf. ἀνδανε, ἦνδανε, ἐήνδανε, aor. ἄδε, εὔαδε, opt. ἄδοι, inf. ἀδεῖν, part. prf. acc. sg. ἐαδέα, подо баю ся, я в ми-лий, τινὶ θυμῷ, κραδίῳ в серцю; οὐκ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ, Ага-мемнона серцю не було до впо-

доби (Κ); (δε) ἀνδάνει αὐτῷ, хто їй по серцю прийдець ся (Б); ἦνδανε μύθοισι через слова, бесіди, речами уподобав ся (Б); δίχῃ δέ σρισιν ἦνδανε βούλῃ, була у них думка двояка; prf. pf. ἐαδέως, милий, сердешний, μῦθος слово.

ἀν-δίχᾶ, adv. (ἀνά, δίχῃ), на дві часті, на двоє, καίσειν, δάσασθαι.

ἀνδρ-άγρια, τὰ (ἀνδρὸς ἀγρᾶ), здобута зброя, добича, полон, Ξ 509.

Ἀνδρ-αιμονίδης, Андраймонїд, Тоас; син Андраймона, Н 168.

Ἀνδρ-αίμων, onος, отець То-аса, муж Горіони, доньки Ой-нея; після Ойнея володів в Ка-лідонї в Аїтолії, ξ 499, В 638.

ἀνδρᾶ-κάς, adv. оден в дру-гого, кожний з осібна γ 14.

ἀνδρᾶ-ποδον, τὲ, лише dat. pl. ἀνδραπόδεςσι, невільник, раб, під-даний, Н 475, слуга, батрак.

ἀνδρ-αχθής, ἐς (ἀνήρ, ἀχθος), gen. έρος, що є тягарем (за тяж-кий) для (звичайного) чоловіка, важкий κ 121.

ἀνδρεΐ-φόντης (φόν-ος), що у-биває, -убийник мужів, Ένυχλιος.

ἀνδρεοσι, зам. ἀνδράσι, гл. ἀνήρ.

ἀνδρῶ-κιητος, on (κίμνω), людь-ми зроблений, людиною рукою виставлений, успанний Λ 371.

ἀνδρο-κτασίη, ης, ή (κτανεῖν), убиванє мужів, убійство, січа.

Ἀνδρο-μάχη, Андромаха, донь-ка Еетіона, короля Теб в Кілі-кії, жінка Гектора, найзнатніша з невіст, взір жінки, матери і господинї, Θ 187, Z 371 і д. X 460 і д. Ω 723, πολύδωρος.

ἀνδρό-μεος, 3. (ἀνδρὸς), люд-ський, чоловічий; κρέα, αἷμα люд-ске мясо, кров; ψωμοί куєні люд-ського мяса; ἐμίλος товпа людей.

ἀνδρο-τής, ή, мужність, хоро-брість, зрілість, мужеска сила, повна сила Η 857, X 363, Ω 6.

ἀνδρο-φάγος, οιο (φαγ-εῖν), людожир, людоед, про Полифема x 200.

ἀνδρο-φόνος, ον, що убиває мужів, людогобець (Κ) "Αρης, душоубийний (С. про Гектора); φάρμακον що убиває людей, смертельний, α 261.

ἀνδύεται гл. ἀναδύομαι.

ἀνέβην, ἀνεβήσεται, гл. ἀναβαίνω.

ἀν-εγείρω, аог. ἀνέγειρα, inf. -εῖραι, буджу, розбуджую, ἐξ ὕπνου, ἐκ ληθέων; ἀνέγειρα δ' ἐταίρους ἐπέεσσιν, заохочував, загіривав x 172.

ἀνέγγων, аог. від ἀναγγινώσκω

ἀνεδέγμεθα, аог. від ἀναδέχομαι.

ἀνέδραμον, аог. від ἀνatreχω.

ἀνέδν, аог. до ἀναδύομαι.

ἀν-έεδνος, гл. ἀναέδνος.

ἀν-έεργω (атиц. ἀνείργω), ipf. ἀνέεργον, здержую, спляняю, від-шираю, відвертаю.

ἀν-εἰμι (εἶμι), prt. ἀνών, ipf. ἀνήιον, іду в гору, у верх, сходжу; ἡελίου ἀνιόντος, де сонце сходить (встає), α 24; тільки сонце зійде Θ 536; ἄμ' ἡελίου ἀνιόντι зі сходом сонця; ἐς περιωπὴν ἀνήιον вийшов на стражницю, пригірок (Β); παρὰ νηὸς ἀνήιον, від човна пішов я горі (в середину краю); ἐκ Τροίης, ἐκ πολέμου повертаю; ἀνείσι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους іде до, звертаєсь з просьбою до товаришів батька.

ἀν-εἰμων, ονος (εἶμα), без одержи, що не має одержи, плаття, γ 348.

ἀν-είρομαι (εἶρομαι), питаю, випитую, розпитую, γαῖαν про землю, край; ὅ μ' ἀνείρεαι о що мене питаєш.

ἀνειρώτων, ipf. від ἀνερωτάω.

ἀν-εἶσα, (ἀνέζω), аог. 1. defect., від чого у Гом. лише opt. 1 sg. ἀνέσαιμι і prt. ἀνέσαντες, вкладаю,

всаджую на що; ἐς δῖον ἀνέσαντες ἄγον всадили его на віз (зложили на возі) і повезли N 657; εἰ καίνω εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι колиб я їх знов міг спровадити до їх постелі Ξ 209.

ἀνέκραγον, аог. від ἀνακράζω.

ἀν-εκτός, ον (ἀνέχω), що можна зносити, перенести, перетерпіти, видержати; ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, горе терпить ся легше (Β); ἔργα οὐδ' ἐτ' ἀνεκτά, діла вже зовсім нестерпими (C.); οὐκέτ' ἀνεκτῶς, що вже годі видержати.

ἀνελθὼν, part. аог. від ἀνέρχομαι.

ἀν-έλχω, ipf. ἀνέλκε, тягну в гору, витягаю, натягаю, νεурὴν жилу лука φ 128, 150; τόξον πῆχυν натягаю дугу лука, лук. Med. притягаю до себе; ἔγχος виймаю, витягаю своє копів; ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν виривав собі волосе.

ἀνελών, гл. ἀναιρέω; *ἀνέμεινα* гл. ἀναμείνω.

ἀνέμνησα, гл. ἀναμνήσκω.

ἄνεμος, ό, вітер, легот, хуртовина: ζαῆς, ζαχρηῆς, δυσакῆς, λγρύς, ἀργαλέος, βύκτης, εἰλυφόων. Гомер згадує про 4 вітри: Евра, Нота, Зефіра і Борея.

ἀνεμο-σκεπής, ἐς, ёс (σκεπας), що охороняє, заслонює від вітру, γλαῖνα II 224.

ἀνεμο-τρεφής, ἐς, ёс (τρέφω), вітром кормлений; κῆρυα вітром збурена Фила O 625; ἔγχος вітром закалене ратище, A 256.

ἀνεμώλιος, ον (ἄνεμος), вітряний; марний, пустий, порожний, непотрібний, безхосенний; про особи: що нічого не докаже, безсильний, слабкий Y 123; κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν пусті слова говорити, нісенітниці плести — не гоже (Β); neutr. sing. adv. ἀνεμώλιον αὐτως так надармо.

Ἀνεμ-ώρεια, місто в Фокиді коло Дельфів В 521.

ἀνενεῖκατο, гл. ἀναφέρω; **ἀνέ-ξομαι**, гл. ἀνέχω.

ἀνέπαλτο, гл. ἀναπάλλω.

ἀν-ερείπομαι, аог. ἀνιρέιψαντο, пориваю (в гору), хапаю, хватаю, уношу, геть забираю, зглітую (Б).

ἀνέρες, ἀνέρος, гл. ἀνήρ.

ἀν-ερώω, тягну в гору, витягаю, підіймаю, підношу, протираю, розпинаю; ἀνά θ' ἰστία ἐρύσαντες понапинавши вітрила, натягнувши і 77, μ. 402.

ἀν-ερχομαι, аог. 2. ἀνῆλυθε, ргт. ἀνελθών, іду в гору, піднімаю ся, підношу ся, виступаю в гору; ἐς σκοπὴν виходжу, ἄστυδ' приходжу; ἕρνος (δόρυ) ἀνερχόμενον паросток, літорость, галузку вирастаючу; іду назад, повертаю з ἄψ або αὐτίς.

ἀν-ερωτάω, іpf. ἀνιρώτων (ἀνιρώτων), розпитую, випитую, знов питаю δ 251.

ἀν-έσαιμι, ἀνέσαντες, гл. ἀνείσα.

ἀνέσαν, ἀνέσει, гл. ἀνίημι.

ἀνέστην, аог. від ἀνίστημι.

ἀνέσσунто, аог. від ἀνασείω.

ἀν-έστιος, он (έστία), без власного вогнища, бездомний, I 63.

ἀνέσχεθον, ἀνεσχόμεν, ἀνέσχον аог. від ἀνέχω.

ἀνέτλην, гл. ἀνατλήναι.

ἀν-ευ, праер. з genet. без; οὐκ ἀνευ θεοῦ, не без божої волі або помочи; ἀνευ ἐμέθεν без мови відомости і волі; ἀνευ δηῶν без неприятелів т. є. здалека, далеко від н.

ἀνευ-θε(ν), 1) adv. далеко, здалека, одалік, в віддалену, на стороні, на боці, окрім від кого. 2) праер. з genet. а) без: ἀν. θεοῦ без бога, без божої помочи; б) далеко, з далеко

від ἀνευθ' ἐτάρων; ἀνευθε δέ σε μέγα νῶν далеко від нас віддаленого.

ἀ-νέφελος, он (νεφέλη), незахмарений, погідний, ясний, αἶθρη ζ 45.

ἀν-έχω, coni. 3. sg. ἀνέχησι, аог. 2. ἀνέσχε, inf. ἀνασχεῖν, -σχέμεν, part. ἀνασχών, побіч того ἀνέσχεθον, inf. ἀνασχεθῆειν; fut. med. ἀνέξομαι, аог. ἀνέσχετο і 2. sg. ἄνσχεο, ірв. ἀνάσχεο, ἄνσχεο, opt. ἀνασχοίμην, inf. ἀνασχεσθαι, держу до гори, взношу, підношу, піднімаю, αἰχμᾶ, κεφαλῇ; χεῖρας θεοῖς, Δεῖ, витягаю, піднімаю, підношу руки до; удержую, заховую, εὐδικίας бережу справедливости, правого суду пильную (Б); ἵππους задержую, здержую. Неперех. ἀνσχεθῆειν піднести ся, виринути (з води) ε 320; αἰχμῇ ἀνέσχευ сторчала, виставала. — Med. а) піднімаю ся, держу ся просто, видержую ἐς ἡῶ; держу до гори, піднімаю σκῆπτρον, δοῦρατα, χεῖρας свою палицю, булаву і и.; ἀνά τ' ἀλλήλησι ἔχονται держать ся один другого, Ω 8; ἀνασχόμενος піднявшись (в гору), випрямившись, також: розмахнувшись, замахнувшись, розігнавшись. — б) Видержую, зношу, терплю, переносю, βέλος κήδεα, δουλосύνην; ξείνους ἀνέχεσθαι, чужинців між собою терпіти, навидіти; ἀεργόν, τ 27; παρὰ σοί γ' ἀνεχόμεν ἤμενος, у тебе сидіти я міг би видержати; ἀλλ' οὐ μὲν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἀλγε' ἔχοντα вжеж тобі не дам я довго так страждати (Р), щоби ти терпів болі; ἀνάσχεο видержи, знеси, будь спокійний, терпеливий; беру на себе, приймаю, ἅπαντας ἀνθρώπους гошу.

ἀνεψῖος, сῶ, εἰ, ε (nepos, nep-tis), брат стрийний, свояк, кривняк, родич (і О 554).

ἀνέως, пом. pl. *ἀνέω*, безголосний, німий, безмовний, супокійний; мовчки, тихо; *ἀνέω* ἐγένοντο замовкли; *ἀν. ἤσαν* мовчали; *ἀνέω* adv. мовчки ψ 93.

ἀνήγαγον, аог. від *ἀνάγω*; *ἀνίηη*, *ἀνῆκα*, аог. від *ἀνίημι*; *ἀνῆξα*, аог. від *ἀνάισσω*; *ἀνήιον*, іpf. від *ἀνέιμι*.

ἀν-ήкесτος, он (*ἀκέρμα*), неспілимий, що не дає ся вилічити, невилічимий; що годі знести, невидержимий, безмірний, невисказаний, *χόλος*, *ἄλγος*.

ἀν-ηκουστέω, (*ἀν* = *ἀπὸ* *ἀκούω*), аог. 3. sg. *ἀνηκούστησε*, неслухаю, я є непослушний, неслухняний, *τινός* кого, кому.

ἀνῆλθεν, аог. від *ἀνέρχομαι*.

ἀν-ήμελκτος, он (*ἄμέλγω*), недобний, ι 439.

ἀν-ήνοθε, 3. sg. pf. зі знач. praes. (*ἀνθέω*, *ἀνθος*), виходить, доходить, розходить ся, піднімаєсь в гору *κνίσση* ρ 270; *αἶμα* *ἀν. ἐξ* ὠταίλης трискала, витікала, ринула з рани Λ 266.

ἀν-ήνυστος, он (*ἀνύω*), безнастанний, безконечний; *ἀνῆνύστω* ἐπὶ ἔργῳ серед безнастанної сваволі, π 111.

ἀν-ήνωρ, орос (*ἀνῆρ*), немужний, невідважний, трусливий, боязливий, безсильний, безоружний (Б), κ 301, 341.

ἀνῆρ, gen. *ἀνδρός* і *ἀνέρος*, d. *ἀνέρι*, voc. *ἀνερ*, pl. пом. *ἄνδρες* і *ἀνέρες* dat. *ἀνδράσι* і *ἀνδρεσσι*, acc. *ἀνδρας*, *ἀνέρας*, dual. *ἄνδρε*, *ἀνέρε*, муж, чоловік; часто в сполуч. з пояснюючими імен.: *βασιλεύς*, *ἀρχός*, *χάλκεός*, також *ἄνδρες* *νεηνία*, *ἡμίθεοι* і и.; тоді *ἀνῆρ* в рус. язичі або не толкує ся, або приданий імен. виражаєсь прикметником, н. пр. королівський муж; ἐν *ἀνδράσι* між людьми; (х, але α в арзі і в формах 3 склад.).

ἀνῆρέψαντο, зам. *ἀνῆρέψαντο*, гл. *ἀνερείπομαι*.

ἀν-ήροτος, он (*ἄρώ*), неораний, не поораний, без плуга.

ἀνῆφθω, *ἀνῆψαι*, гл. *ἀνάπτω*; *ἀνθ'*, гл. *ἀντα*.

Ἀνθεια, Антея, місто в Мессенії, на границі Пілосу, I 151.

Ἀνθεμίδης, син Антеміона, Δ 488.

Ἀνθεμίων, ωνος, отець Симонейзия в Трої, Δ 473.

ἀνθεμόεις (яко fem. В 695), *εσσα*, εν, цвітистий, квітчастий, украшений цвітами, з узорами в цвіті, з квітками (Б), *λέβης*, *κητήρ*.

ἀνθ-ερεών, ωνος, ó (*ἄνθος*), підбородок, підборідь.

ἀνθ-έριξ, κος, ó (*ἄνθος*), стебло, бадиллина, бадило, стрілка; колос, Υ 227.

ἀνθέω (*ἄνθος*), inf. аог. *ἀνθησαι*, (цвиту), виростаю, пробиваю ся (Б), λ 320.

Ἀνθηδών, óνος, f. місто в Бойотії В 508.

ἀν-θῖνος, 3. (*ἄνθος*), цвітінний, з цвітів; *εἶδαρ* *ἄνθ.* страва з цвітів, ростинна пожива (страва), ι 84.

ἀνθ-ίστημι, лише intr. аог. 2. *ἀντέστη* і іpf. m. *ἀνθίσταντο*, стаю або виступаю напротив, опираю ся, *τινί*.

ἀν-θ-ος, εος, τό, цвіт, розмай; *ἄνθ.* *ἡβης* цвіт молодости; *τέρεν' ἄνθεα ποιῆς*, м'ягка цвітиста трава (паша).

ἀνθρακίη, ή (*ἄνθραξ*), жарке, жаристе вугле, купа вугля, I 213.

ἀνθρ-ωπος, ου, é, чоловік; часом в сполученю з другим імен., що означає особу: *ἄνθρ.* *ὀδίτης* мандрівник, прохожий; *αὐδήεις*, *ἐπιχθόνιος*, *θυητός*, *μέροψ*, *πολυσπερής*, і и.

ἀνά-ζω (ἀνίη), ipf. ἀνιάζον, trans. знеохочую, Ψ 721, засмучаю, кривджу, з'обижаю, докучаю, τ 323, τινά; intr. скучить ся мені що, я є знеохочений, втомив ся, охляв (Б); θυμῷ ἀνιάζων засмучений в серцю, з горя, з болю в серцю; κτεάτεσσιν непокою ся о свое добро, тревожу ся.

ἀνά-ω (ἀνίη), f. ἀνήσω, нуджу, знеохочую, наприкряю ся, не даю спокою, я є у прикрість кому (Б), докучаю, мучу, я є тягаром. Pass. prt. aor. ἀνιηθείς знеохочений, сприкривши собі, дізнавши прикрости; сумний, безпотішний, В 291; οὐ γάρ τίς τοι ἀνιάται παρεόντι, ніхто не дізнає прикрости ізза твоєї присутності, твоя присутність не є ні-кому тягаром.

ἀν-ιδρωτή, adv. (ιδρώς), без поту, без труда, О 228.

ἀνίει, **ἀνιείην**, **ἀνιέμενος**, гл. ἀνίημι.

ἀνίη, ἡ, тягар, клопіт, досада, неприємність, мука, нужда, нещастє, труд, прикрість, біда; ἀνίη καὶ πολλὸς ὕπνος, довгий сон є навіть шкідливий; ἀπρηκτος ἀνίη неминуче нещастє.

ἀνιηθείς, prt. aor. p. від ἀνιάω.

ἀν-ίημι, 2. sg. ἀνίεις, ἀνιείς, prt. fem. -είσα, ipf. 3. sg. ἀνίει, opt. 2. sg. ἀνιείης, fut. ἀνήσω, 3. sg. ἀνέσει, aor. ἀνήκα, -έηκα, 3. pl. ἀνέσαν, conl. 3. sg. ἀνήη, opt. ἀνείην, prt. pl. ἀνέντες, кидаю в гору, посилаю, -висилаю в гору (на верх) ἀέτας, випускаю; викидаю в гору ὕδωρ; посилаю назад, відсилаю, позволяю вертати домів, σ 265; — δεσμόν розвязую, відвязую, розплутую; πύλας відчиняю, отвираю; ἐμὲ ὕπνος ἀνήκεν сон мене покинув, я покинув ся (Б); ἐμὲ θυμὸν ἀνίει ἐδύνη

мене в серцю покинув біль; пробачаю, позволяю, потураю, Е 880; наганяю, наклонюю, за-гриваю, наумляю, спонукую: Τελέμαχον κεχολωμένον ἀν. в Телемаху гнів роздратовувати (Б), до гніву спонукувати; підводжу на що (Р) Е 761, заохочую, велю, αἰείδειν, πολέμίζειν. — Med. посилаю для себе в гору: αἶγας з кіз шкіру здоймаю, білую (Б), кози зі шкіри обдираю; κόλπον ἀνιέρνῃ відкриваючи пазуху, грудь.

ἀνιη-ρός, 3. compr. -ρέστερος, прикрій, утяжливий, що виходить на лихо; πτωχός докучливий, влізливий, навязчивий ρ 220.

ἀνιόντος, гл. ἀνειμι.

ἀ-νιπτό-πους, одος (νίπτω, πούς), з невмиваними ногами, Σελλοί II 235.

ἀ-νιπτος, ον, (νίπτω), немитий, невмиваний, χερσὶ Ζ 266.

ἀν-ίστημι, ipf. ἀνίστη, fut. ἀν(α)-στήσω, aor. ἀνέστησε, opt. ἀναστήσεις, ipv. ἀνστήσον, part. fem. ἀνστήσασα, aor. 2. ἀνέστη, dual. ἀνστήτην, 3. pl. ἀνέστην, prt. ἀνστάς, inf. ἀνστήμεναι. Med. ἀνίσταμαι, fut. ἀναστήσομαι, ipf. ἀνίστατο, inf. ἀνστήσεσθαι. Α) перехід. (praes., impf., fut., aor. 1. act.), кажу або велю встати η 163, 170, проганяю, розганяю Α 191; χεῖρὸς підношу за руку; кажу вимандрувати, виводжу, переселяю ζ 7; загриваю, заохочую, спонукую, побуджаю, поставляю, τινί против кого; буджу зі сну, пробуджую, К 32. 176; воскрешаю (мерця) Ω 551. Б) неперехід. (aor. 2., prf. act. i pass.), встаю, підношу ся, піднимаю ся, ἐξ εὐνῆς, ἐξ ἐδῶν; τοῖσι δ' ἀνέστη, споміж них встав; повстаю, виступаю, τινί проти кого; при-

ходжу до себе, піддужаю, здоровію О 287, воскресаю Ф 56.

ἀν-ίσχω (ἐξω), держу до гори, підношу, підіймаю, χεῖρας θεοῖσι. Med. ἀνὰ δ' ἴσχει κηδόμενος περ Н 110 видержи, здержи ся, зупини ся (Р).

ἀν-ιχνεύω, висліджую, провідую, доходжу, X 192.

ἀννέϊται, сходить; гл. ἀννέομαι.

ἀννέφελος (ἀνέφελος), без хмари, незахмарений, погідний, ясний.

ἀ-νοήμων, он (νοέω), нерозумний, невторопний, безглуздий, непуцящий, нерозважний, β 270, 278, ρ 273.

ἀν-οίγω, ipf. ἀνέωγεν і ἀνώγεν, iter. ἀναοίγεσκον, аог. ἀνέωξε, отвираю, відчиняю, відмикаю, θύρας; κληῖδα відсуюваю, πόμα підношу.

ἀν-όλεθρος, он, непогублений, невбитий, ненарушений, N 761.

ἀνομαι, гл. ἄνω.

ἄ-νοος, он, нерозумний, непуцящий, невторопний, глухий, дурний, κραδίη Φ 441.

ἀν-όπαια, (ἀνά і ὤψ), в гору, до гори, горі, в крок ока (Б), α 320.

ἀν-όρνυμι, побуджаю, споную. — Med. аог. ἄν δ' ὥρτο підняв ся, встав.

ἀν-ορούω, аог. ἀνόρουσε, скоро піднімаю ся, підскакую, скачу, схоплюю ся, зриваю ся, ἐκ θρόνου з стільців; ἐξ ὕπνου прокидаюсь, встаю; ἐς δίφρον скачу на віз; ἐς οὐρανόν виступаю на небо, сходжу на небі.

ἀ-νόστιμος, що не може вернути; ὅς κεῖνον ἀνόστιμον ἔθηκεν, що єму не присудив вернутись, δ 182.

ἄ-νοστος, он, без повороту, не повертаючий домів; καὶ νύ κε πάντας ἔθηκεν ἀνόστους і були-б усіх позбавили повороту, ω 528.

ἄ-νουςος, он, без слабости, здоровий, безпечний (Б), ξ 255.

ἀν-ούτατος, он (οὐτάω), незраний, Δ 540.

ἀν-ουτητή, adv. не зранивши, без зранення, X 371.

ἀνστιάς, **ἀνστησον**, **ἀνστήσων**, **ἀνστήτην**, аог. від ἀνίστημι.

ἀνστρέψειαν, гл. ἀναστρέφω.

ἀνσχεθέειν, **ἄνσχεο**, **ἀνσχέσεσθαι**, гл. ἀνέχω.

ἄνσχετος зам. ἀνάσχετος (ἀνέχω), що можна знести, терпіти, β 63.

ἀντᾶ, проти, супроти, напроти; 1) adv. στῇ δ' ἄντα σχομένη стала проти него (звернена), ἄντα τιτυσκομένη, просто повертаючи (ключем, Б); ἄντα ἰδεῖν просто глядіти на що, споглядати (звернути очі просто) наперед себе; ἄντα μάχεσθαι бороти ся з ворогом, проти ворога; ἄντα ἀνασχομένω проти себе розмахнувшись, замахнувшись, розігнавшись; θεοῖσιν ἄ. ἐώκει лице в лице, т. є. зовсім до богів подібний. — 2) Ргаер. з gen. насупроти, напротив, перед: ἄντα παρεῖχον σχομένη κρήδεμνα закривши наміткою лице; ἄντα σέθεν перед тобою; ἄντ' Ἀλκantor ἐείσαπτο, вийшов або виступив проти А.

ἀντ-άξιος, он, що має рівну вартість, в рівній ціні, одної ціни (С); πολλῶν ἀντ. ἄλλων стільки вартний, що багато других, ψυχῆς що жите.

ἀντά-ω (ἄντα), ipf. ἦνταον, f. ἀντήσω, аог. ἦντησα, conі. ἀντήσομεν, (з genet. або dat.), і ду на протів, зустрічаю ся з ким, подібую, стрічаю; приходжу, прибуваю якраз, δαίτης якраз застаю пир; ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς як бачив на власні очі; μάχης зустрічаюсь в борбі, борю ся.

Ἄντεια, Антея, донька Йобата, кор. в Лікії, жінка Проїта, Z 160.

ἀντ-έχω, гл. ἀντίσχω.

ἀντην (= ἄντα), adv. а) в лице, в очи, перед очима, явно, очевидно; ἄ. εἰσιδεῖν, просто в очи глядіти; ἄ. ἰδοῦσα, побачивши в живі очи; νεικεῖν в очи ганьбити, ἐμοὶ ὁμωοθήμεναι ἀντην явно ставити себе на рівні зі мною, змагати ся зі мною (C); ἄ. οὐ λοέσσομαι перед вами, перед вашими очима не буду купати ся; ἐναλλήμιος ἀντ. зовсім подібний, або з виду подібний, так само εἰκέλη; б) прот и, на прот и: ἄ. ἴστασθαι стояти проти кого, ἔρχεσθαι йти проти кого; ἄ. βαλλόμενοι спереду поцілені, влучені.

Ἀντηνορίδης, син Антенора, Гелікаон Γ 123, Ляодок Δ 87; Агенор, Акамонт, Поліб Α 59; Іфідамант Α 221; Коон Α 249, Γ 53.

Ἀντήνωρ, ορος, син Айзиета і Клеоместри, муж жрекині Теани, отець 10 синів, оден з наймудрійших троян. князів, що гостинно приймає Менелая і Одиссея, коли они домагались видачі Гелени і сам дораджував, щоби єї назад віддати, Γ 148, і д. Н 347.

ἀντησις, ἡ (ἀντάω), стріча; лише κατ' ἀντησιν напротив, супроти у 387.

ἀντί (ante), праер. з gen. з а, з а м і с т ь: ἀντὶ χάμοιο замість весіля, шлюбу; ἀντὶ καστρινήτου ξείνος τέτυκται стає за брата, як брат; θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν δοῖεν, нехай тебе за те боги нагородять; ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, за много народу чоловік той стане (P); γυναικὶς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο ти бабою став ся (P).

ἀντί, ἀντί-α, adv. neutr. pl. від ἀντίος, проти, напроти.

ἀντι-ἄνεια, fem. (ἀνὴρ), рівна мужам, (сильна).

ἀντιάω (ἀντίος), 3. pl. -ώσι, άουσι, 3. pl. ipv. σώντων, -αόντων, inf. -άν, -άειν, prt. -έων, -άων, έωσα, -άουσα, fut. -έω, -άω і від ἀντιάω fut. ἀντιάσεις, opt. aor. -άσεις conі. 3. dual. -άστητον, виходжу або іду напроти, тινός кого, стрічаю кого, зустрічаю ся, τινί з ким, σ 147; ἐκέτην ἀντιάσαντα, що надійшов, зустрів ся; ἐμῷ μένει ἀντ. мірять ся з моєю силою; стаю на (проти) кого Н 231 σέθεν; πολέμοιο, μάχης іду на війну, беру участь в борбі; πόνοу, ἔργων займаю ся, захожу ся; στέρνων удараю, виціляю, влучаю в груди; κνίσσης, ἐκατόμβης, ἱρών одержую, приймаю: ὀνήσιος дізнаю добра, щастя (вдачі, B); γάμου ἀντιάσθε будьте учасниками весіля; λέχος спати на постелі.

ἀντι-βίην, насильно, напрасно, уперто, ворожо; μήτε -ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ ἀντ. тиж перестань з королем уразливо сперечатись (C.) Α 278; прот и, на прот и; ἐπὶ τινι ἀντ. ἐλθεῖν, проти кого ворожо виступати, на кого — вдарити; πειρηθῆναί τιμ, спробуватись з ким в борбі.

ἀντί-βίος, 3. (βίη), що бере ся против кого, ворожий, неприязний; ἀντ. μαχεσσαμένω ἐπέεσαι, сперечаючись вразливими словами. Neutr. ἀντίβιον, adv., прот и, напроти; μάχεσθαι τιμ проти кого бороти ся.

ἀντι-βολέω (βάλλω), aor. ἀντεβόλησα; 1) з dat. іду против, случайно стрічаю ся, τινί з ким; φόνω, τάφω, я є присутний при —, бачу (B); 2) з gen. беру участь

в чім; μάχης іду до бою; τάφου, на похорон наспіваю; ἐπητύος нахожду, стрічаю ласкавість, жичливість; γάμος ἀντιβολήσῃ ἐμέθεν весіля надійде, наблизить ся мені.

ἀντί-θεος, 3. рівний богам, богорівний (Б).

ἀντί-θύρος, ον, (θύρα), проти дверей: κατ' ἀντίθυρον κλισίης перед дверми, проти дверей в хаті, π 159.

Ἀντί-κλεια, -κλέεια, Антиклея, донька Автоліка, жінка Ляерта, мати Одисея і Ктимени, λ 85, σ 355 і д.

Ἀντι-κλος (κλέος), Антикль, грецький герой, що укрити ся був в дерев'янім коневі, δ 286.

ἀντι-κρός(ς), (κάρα), adv. на-проти, против кого, з ким, μάχεσθαι; ἀντ. μεμαώς просто (на); ἀντ. ἀπόφρημι просто в очи, до очий; ἀντ. δι' ὤμου просто через плечі; ἀντ. παρὰ λαπαρήν просто попри здуховину, на самій здуховині (Р.); наскрізь, зовеїм, навеклєзь; ἀντ. ἐξεπέρησεν наскрізь пронизала (Б). (δ коротке в тезі Е 130, 819).

Ἀντί-λοχος, Антилох, найстарший син Нестора і Евридики, γ 452, приятель Ахіллі; знаменитий бойовник; під Троєю убив его Мемнон, δ 188.

Ἀντί-μαχος, Антимакх, отець Гіппольоха, Пейзандра і Гіппомаха; рішучо супротивляв ся видачі Гелени М 88 і д.

Ἀντί-νοος, Антиной, син Евпейта, оден з найбуйнійших женихів Пенельопи, засідав ся на Телемаха, коли той повертав з Пільосу, кинув до Одисея стільцем; Одис. убив его першого, δ 660, π 363, і и.

ἀντίον, гл. ἀντίος, проти, на-проти.

Ἀντι-όπη, Антиопа, донька Азопа, мати Амфіона і Зета, λ 260 і д.

ἀντί-ος, 3. противний, проти, напроти, назустріч; ἀντίος ἔσταν назустріч, зустрівать его вийшли, Α 535; ἀντ. ἦλθε, ὤρυστο, τινί і тινός; ἀθρήσαι — ἀντίη, глядіти просто в лице τ 478; ὅστις τοῦ γ' ἀντ. ἔλθοι, хто тільки підступив би до него, Ε 301; εἰ μή τις Ἑκτορός ἀντ. εἴη, як ніхто на Г. не вийде. — Neutr. sg. ἀντίον, і plur. ἀντία, яко adv., проти, напроти, перед, іέναι, іти на кого, проти кого; μάχεσθαι ἀντ. тινός, бороти ся з ким; ἵκειν проти кого сїсти; ἀντία δεσποίνης перед (з) господинею; ἀντίον αὐδᾶν τινα на те говорити, відповідати кому; ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη, хто тобі щось противного скаже (К), хто би тобі супротивляв ся.

ἀντιόω, гл. ἀντιάω.

ἀντι-πέραιος, (πέρας), протилежний; neutr. pl. subst. ἀντιπέραιа протилежний беріг морський.

ἀντι-ίσχω (ἔχω), держу проти, перед чим; med. держу перед собою; ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰών, держіть перед собою, заставте ся, заслоніть ся столами перед стрілами, супроти стріл χ 74.

ἀντι-τορέω, аог. ἀντιτόρησα, про-бываю, з gen. χροός; з accus. ἀντιτορήσας δόμον, впадаю, вдираю ся, вломлюю ся.

ἀν-τίτος, ον (τίω), відплачений, винагороджений, відомщений; ἀντ. ἐργα відплата, винагорода, месть, ρ 51, 60.

Ἀντί-φάτης, ао, асс. -τήχ, Антифат, 1) кор. Ляйстригонів, (син Позейдона) χ 106, 114. — 2) син Мелямпа, отець Ойкея, σ 242. — 3) Троянець, М 191.

ἀντι-φερίζω, стаю проти, рівною ся, або міряю ся, *τινί з ким*, *τί в чім*, μένος Ф 488.

ἀντι-φέρομαι, стаю проти, опираю ся, борю ся (Б), міряю ся Ф 482, виступаю наперед, μάχη в борбі, Е 701; ἀρχαλῆος Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, тяжко є оперти ся Олімпійцеві; μένος ἀντιφέρεσθαι міряти ся щодо сили, з силою.

Ἀντί-φονος, Антифон, син Пріама, Ω 250.

Ἀντίφος, Антиф. 1) син Аїгіптія, товариш Одиссея, що єго пожер Поліфем β 19. — 2) приятель Одиссея і Телемаха, ρ 68. — 3) син Тессалія, вожд Греків з Нісіру В 678. — 4) син Таліямена з Майонії, союзник Троян, В 864. — 5) син Пріама, що єго спіймав Ахіль а відтак пустив за окупом Δ 489, єго убив Агамемнон, Λ 101.

ἀντίλος, ε, вода моряка на дні корабля; спід корабля, демен (Б), або демена.

ἀν-τολή (ἀνκτολή), η, (схід сонця) μ. 4.

ἀντ-ομαι (ἀντάω), стрічаю кого, зустрічаю ся з ким, попадаю на що, влучаю, вдаряю в що ἀργύρεω; εἰ διπλός ἦν τετο θώρηξ, де панцир сходив ся подвійно, (де сходились і заходили на себе панцир і пояс).

ἀν-τρον, τό, (antrum), печера, вертеп, яма, нора.

Ἀντρών, ὤνος, тессалійське місто побережжє у обноги гори Ойти, В 697.

ἀντιυξ, υγος (τέγος), а) беріг або обруч щиту (металевий); б) беріг воза або поруче (поведене понад верх коша возового аж до отвортої задної сторони воза; о те поруче можна було оперти ся, єго держати

ся і привязувати до него поводи), обвідка; δοῖα ἀντιυγες подвійне поруче.

ἀννμι, іpf. ἦνυτο, щось удає ся, ἔργον поступає наперед; гл. ἀνώω.

ἀνύσεις, η, докінченє, довершенє, наслідок, успіх; οὐκ ἀνυσιν θήομεν, ми нічого не осягнемо, ділу не поможемо (Б); ἀν. δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν, они нічого не осягнуть, не докажуть.

ἀνύω, fut. ἀνύσω, aor. 1. ἦνυσε, ἀνύσεις, від **ἀννμι** іpf. 3. sg. ἦνυτο, доконую, довершаю, докінчую. до кінця доводжу; ἔσσαν νηὺς ἦνυσεν, скільки корабель відбуває дороги, пробігає; ἔφρα νηὺς ἀνύσεις — θαλάσσης ὕδαρ, щоб корабель відбув (покінчив) свою дорогу по...; οὐκ ἀνώω φθονέουσα завистию нічого не вдію; εὐλόξ ἦνυσεν знищив. — Med. з inf. fut. ἀνύσσεσθαι; οὐ γὰρ εἶω -ἀν. τὰδε ἔργα, не думаю, щоб ми те наше діло довели до ціли, знаю, що наше діло — даремна праця (Б).

ἀνω, іpf. ἦγον, prs. p. ἀνεται, ἀναιτο кінчу, доконую, відбуваю; ἦγον ἐδέν був кінець дорозі; νῦξ ἀνεται кінчить ся, добігає кінця.

ἀνω, adv. (ἀνά), в гору, до гори, горі, на гору, д' горі, Ω 544 (в напрямі до Трої).

ἀνώγα, ας, ε (ἀνάγκη, ἀρχω силую), prf. зі знач. praes., conі. ἀνώγη, opt. ἀνώγοιμι, іpv. ἀνωγέτω, -ώγετε, ἀνωχθι, -ώχθω, ἀνωχθε, inf. ἀνωγέμεν, plpf. ἠνώγεα, 3. sg. εἰ(ν) і ἀνώγει, велю, кажу, приказую, наказую; спонукую, раджу, упоминаю, наганяю, визнаю; звич. з асс. с. inf. також з inf. aor., з dat. υ 131.

ἀνώγειν, impf. від ἀνείγω.

ἀνώγω, praes. до ἀνώγα, велю, приказую; від того ἀνώγει, іpf.

ἤνωγον, ἀν., fut. ἀνώξω, aor. ἤνωξα, conp. ἀνώξομεν, inf. ἀνώξαι.

ἀν-ωθέω, prt. aor. ἀνώσα, пхаю в гору, ναῦν, відпихаю від берега, с 553.

ἀν-ωϊστί, adv. несподівано, неждано, δ 92.

ἀν-ωϊστος, ον (οἶσμι), несподіваний, нечаяний, нежданий, Ф 39.

ἀν-ώνυμος, ον (ὄνομα), безіменний, без імени, що не має імени, Ф 552.

ἀνωχθε, ἀνωχθι, ἀνώχθω, гл. ἀνωχα.

ἄξαντος, ἄξαοθε, ἄξέμεν, -μεναι, ἄξετε, гл. ἄγω.

ἄξινη, ἡ (acus), сокира, топір, балта, подвійний бердиш Троян.

ἄξιος, 3. (ἄγω), вартний, що варт, що стоїть, що стане варт; οὐδ' ἐνός — "Екτορος, й одного не варті Гектора; λέβης βούς ἄξιος, стільки вартний що віл; σοὶ δ. ἄξ. (δῶρον) ἔσται ἀμοιβή, тобїж дістане ся дар такий, що варт у (за) відплату; πολέος ἄξ. багато, дуже вартний, дорогий; πάντων ἄξ. ἡμερ день, що за всі стане, винагородить; достаточний, величний, цінний ἀποινα, відповідний, великий; ὧνος богатий викуп, ἀποινα, δῶρα; годящий; τοὶ ἄξιον ἄλφοι тобї припав би великий барिश.

Ἀξιός, Аксїй, ріка в Македонїї, що вливаєсь до термаїського заливу; тепер Vistrizza, В 849, Н 288, і н.

Ἀ-ξυλος, Аксиль, син Тевтра з Арієби в Тракії; его вбив Діомед, Z 12.

ἄ-ξυλος, ον (ξύλον), богатий в дерево, нерубаний, Ξλη Α 155.

ἄξων, ονος, οσι, ό (ἄγω, axis), вісь; ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον падали під колеса, П 378: σιδήρεος χαλκρεος, φήγινος.

ἀοιδή, ἡ, ἡ (ἀείδω), сьпів, дар або штука сьпїву, пісня, предмет піснї; θεσπїς, θεσπεσίη, ἱμαρόεσσα, στονέεσσα і н.

ἀοιδιάω, -άει, pt. -άουσα, сьпїваю, ε 61, κ 227.

ἀοιδίμος, ον (ἀοιδή), осьпіваний, славлений, знеславлений, ославлений в піснї, Z 358.

ἀοιδός, οῦ, ό (ἀείδω), боян, сьпївак, сьпївець, кобзар; сьпївцїв, як Фемія і Демодока в Одиссеї, не вчив ніхто їх штуки; они в αὐτοδίδακτοι, γ 347, і лише бог, особл. Аполльон або музи наділяють їх тим даром Ф 44, 63, 488, ρ 519; тому зовуть ся они: θεῖος, θεσπїς богом вдохновені ρ 385, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν. За для того дізнають они високого поважання, Ф 479, в часто товаришами і приятелями королїв і князїв, пробувають на їх дворах, хоч часто й мандрують; а всюда витають кобзаря радо і приймають, як милого гостя, ρ 383. Агамемнон полишає сьпївця для охорони своєї жінки, γ 267.

ἀ-ολλής, ές, έες, έα (Фελ, εἴλω, ἐ-ἄλην), разом зібраний, весь, в купі, густий, громадний, громадою, ватагою, товпою, юрбою, густою лавою, глотою, всі разом.

ἀολλίζω, aor. ἀόλλισα, pass. ἀολλίσθησαν, inf. -σθήμεναι, згромаджую, збираю; pss. згромаджую ся, збираю ся.

ἀορ, ἄρος, асс. pl. ἄρας, ρ 222, меч, шабля, (те саме, що ξίφος, пор. Ф 403, 406 і н); δεινόν, δέξυ, τανύηκες; і н. (в двосклад. відм. ἄ, в трисклад. в арзі ἄ, в тезі ἄ).

ἀορ-τήρ, ἡρος, ἡρα, ρεσσι, ό (ἀείρω), перевязь, перевязка, шийка, пояс або ремін, що на нїм меч ношено, носильник; ἐν δὲ στρόφος

ἦεν ἀορτήρ, а при ній (торбі) був мотуз яко носильник, або замість ремінця, v 438.

ἀοσσητήρ ἦρος, ё, співвоєвник, товариш битви, помічник, вибавник, спаситель, оборонник.

ἀ-οντος, он (οὐτάω), незранений, нескалічений, Σ 536.

ἀп-αγγέλλω, ipf. iter. -γγέλλεσθε, opt. aor. -γείλεις, inf. -εἶλαι, prt. -ας, приношу вість, звістку, доношу, даю знати, заношу, розношу, повідомляю, оповіщаю, оповідаю; μῦθον одвіт передаю, I 626; πάλιν назад приношу відомість.

ἀп-άγω, prt. -ων, зовсім душу, задушую, задавляю, τ 230.

ἀп-άγω, fut. -άξω, aor. 2. -ήγαγον, відпроваджую, відводжу, заводжу, запроваджую, веду до мів; βόας, приводжу, приганяю.

ἀп-αίρομαι, віддаляю ся, відходжу, πόλιος з міста, T 563.

ἀп-αἶννυμαι, і ἀπο-αἶννυμαι, забираю, віднимаю, відбираю, лишая чого, рабую; νόστον позбавляю, не даю вернутись.

Ἀ-παισός, Анайз, місто в Мизії, B 828.

ἀп-αἶσσω, part. aor. ἀπαῖσας, епішу, кидаю ся в діл, зіскакую, збігаю; χρημνοῦ із спохилого, стрімкого берега, Ф 234.

ἀп-απίζω, ζοντες, жадаю, відбираю, домагаю ся назад, правлю, β 78.

ἀп-άλαλκε, ipv. aor., ἀπαλάλχοι opt. gl. ἀπαλέξω.

ἀ-πάλαμνος, он, (παλάμη), безпомічний, безпорадний, E 597.

ἀп-αλέξω, inf. f. -ξήσεин, opt. aor. -ξήσαιμι, aor. 2. ἀλάλκε, κοι, відвертаю, проганяю, відбиваю, відпираю, здержую; держу далеко від, бороню проти кого, хороню, стережу, бережу; κακότητος від біди захистити (B).

ἀп-άλλομαι, fut. -θήσεσθον, лічу, або гою зовсім, вилічую, ἔλκεα θ 405, 419.

ἀп-αλοιάω, aor. ἀπηλόιησε, розбиваю, розтріскую, торощу, δετέα Δ 522.

ἀп-αλός, 3. ніжний, мягкий, товстий (B), δειρή, αὐχὴν; сьвіжий, молодечий, ἦτορ молоде сердце (житє), розкішний; ἀπαλὸν γέλαν сильно, щиро сьміяти ся, ξ 465.

ἀп-αλο-τρεφής, εὐς (τρέφω), добре викормлений, підгодований, товстий, тучний, σίσλωρ, Ф 363.

ἀп-ἀμάω (ἀμάω), prt. aor. ἀπαμήσας, екошую, відтинаю; ἀπ' οὐατα ἀμήσαντες, φ 301.

ἀπαμβροτεῖν, gl. ἀπαμврτάνω.

ἀп-ἀμείβομαι, prt. ἐμμενος, ipf. ἀπαμειβετο одвічаю, відповідаю, τινα кому.

ἀπαμείρεται = ἀποαἶνυται, ρ 322.

ἀп-ἀ-μύνω, aor. ἀπήμυνα, ἡμῖν ἀπὸ λογέον ἀμύναи, відвертаю, відпираю, відводжу, проганяю, зупиняю, здержую, τί τινι, щось від кого; ipf. m. -αμύνεται, opt. aor. υπαμίρεσθαι, відвертаю від себе, бороню ся, χερσίν руками; πόλις, ἥ ἀπαμυνάμειρεσθαι котрим би ми могли себе охоронити.

ἀп-ἀναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμεν, inf. ἀπανήνασθαι, зовсім заперечую, відпираю ся, H 185, εὐνήν відказуюсь, відмовляю, віддаляю, відганяю, x 297.

ἀп-ἀνευθε(ν), а) adv. далеко, здалека, геть; ἀπ. κίων геть ідучи, відходячи; в далечині, посторонь, осторонь; ἀπ. -εἰν ἱερῶειν, осібно, окремо, особливо, найпаче, найперш. — б) праер. з gen. одалік, далеко від νεῶν; ἀπ. θεῶν без богів.

ἀπάντη, adv. (ἅπας), всюди, скрізь, на всі сторони; κύκλῳ ἀπάντη зі всіх сторін довкола, кругом.

ἀπ-ἀνθῶ, аог. -ήνυσαν, довершаю, докінчую; οἶκλαδε (τὴν ἐδόν) назад вертаю домів, η 326.

ἀ-παξ, adv. раз, нараз, відразу, μ 350.

ἀπ-ἀράσσω, аог. ἀπήραξε і ἀπάραξε, відриваю, стинаю, відтинаю, відрубую; розбиваю, розтріскую, торощу; (осібно: ἀπὸ δὲ τρυφ. ἀραξεν, N 577).

ἀπ-ἀρεσχομαι, inf. аог. -χρέσσοσθαι, зовсім помиряю ся, примиряю ся, погоджую ся; βασιλῆα ἄνδρ' ἀπ. щоби король з чоловіком примирив ся, T 183.

ἀп-ἀρχομαι, починаю, починаю; ἀπαρχόμενος, починаючи жертву, офіруючи (B); ἀπὸ τρίχας ἀρχόμενος, починаючи жертву відтинанем волося (шерсти на чолі жертвовного звіврати), T 254.

ἀ-πᾶς, ἅπασα, ἅπαν, весь, цілий, кожний, всякий, всякого рода πόσις, βρώσις; ἅп. φιλότιτος, повної, щирої гостини; ἀργύρεος ἅпας цілий срібний. Plur. всі разом.

ἀ-παστος, ον (πατέομαι), натщій, що нічого не їв, не спожив; ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος без страви й напою, що нічого не їв і не пив нічого; ἐδητύος ἦεν ἅп. не споживав страви.

ἀпᾶτιάω (ἀпᾶτη), fut. -ήσω, аог. ἀпᾶτηα, ошукую, обманюю, зводжу, обдираю.

ἀп-ἀτερ-θε(ν), осібно, окремо, віддільно; з gen. одалік, далеко від, E 445.

ἀп-ἀτη, ης, ἡ, обмана, обманливість, манта, брехня, ошуканство; хитрість, pl. хитрощі, O 31, v 294.

ἀпᾶτήλιος, ον, обманчивий, облудний, мантивий; ἀпᾶτήλια βάζειν неправду говорити; ἀп. εἰδώς, що знає ошукати, мантий.

ἀпᾶτη-λός, ον, обманчивий, облудний, A 526.

ἀп-αἰμάω, аог. ἀпᾶτήμασε, зовсім збезечую, обругую, обезславлюю, з'огиджую, зовсім погорджаю, N 113.

ἀпᾶνράω, гл. аог. pt. ἀпᾶνρας.

ἀпᾶφίσκω, аог. ἡпᾶφε, opt. аог. m. 3. sg. ἀпᾶφαιτο, ошукую, обманюю, морочу, надаю (B), зводжу.

ἀпᾶβησαιο, сею, гл. ἀпᾶβᾶינו.

ἀпᾶειπε, гл. ἀпᾶйпон; ἀпᾶεργε, гл. ἀпᾶεργω.

ἀпᾶероин, гл. ἀпᾶеиμ.

ἀпᾶйλέω, fut. -ήσω, ipf. dual.

ἀпᾶйλήτην, аог. ἀпᾶйληα, хвалю ся, чваню ся, величаю ся, θ 383; грожу, нахваляюсь (C.); ἡпᾶпейλησεν μῦθον, став з погрозою (грізно) говорити, відгрозувати ся словами; ἀпᾶйλᾶς відгрозую ся погрозами; приобіцію, прирікаю, ψ 863.

ἀпᾶйλή, ἡ, лише pl., хвальба, чвань, чваньба, величане, дума; Ξ 479, Υ 83; грізьба, погроза, пострахи (B), v 126, I 244.

ἀпᾶйλη-τήρ, ἡρεз, хвалько, чванливець, гороїжник, величайко, H 96.

1. ἀп-εиμ, (εἰμι), conl. prs. ἀпᾶероин, fut. ἀпᾶεσομαι, 3. sg. ἀпᾶεσεται, ipf. ἀпᾶην, -έην, 3. pl. ἀпᾶσαν, я є віддалений, далеко; τινός від кого, φίλων καὶ ἀλλης, πάτρης; я є неприсутний; σοὶ δ' ἐδδς οὐκέτι διηρὸν ἀпᾶεσεται перед тобою дорога вже не далека, незабаром поїдеш в дорогу (B); οὐδ' ἐτι διηρὸν ἀпᾶεσεται, і вже не довго буде баритись; πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόλῃς дуже далеко є від міста, ζ 40.

2. ἀп-еиμ, (εἰμι), ipv. ἀпᾶи, prt. ἀпᾶών, ipf. ἀпᾶиє, відходжу, йду; prs. зі знач. fut. ρ 593.

ἀп-εйпон, аог. 2. до prs. ἀпᾶиμ, 3. sg. ἀпᾶеиπε, conl. ἀпᾶеиπω,

opt. 3. sg. ἀποείποι, ipv. ἀπόειπε, inf. ἀποειπεῖν, ἀπειπέμεν, prt. ἀπειπών і ἀπειπών, а) говорив, висказав, розказав, виговорив, все сказав, вимовив, сказав до кінця; ἀγγελίην передав звістку (Р), μῦθον висказав; б) відмовив, відказав, μνηστήρεςσι виповів (дім), прогнав (Б), α 91; відкинув (Р), I 510; в) μῆνιν відрік ся, покинув, залишив, понехав (ο T 35 в арзі).

Ἀπειραῖη, ἡ, Апейрайка, Епі-
рянка η 8.

ἀ-πειρέσιος, і ἀπερείσιος, 3. (πέρα), безмежний, γαῖα, безкрайний; безмірний, безконечний, οἰζύς, безмірно, дуже великий, або багато; ἄνθρωποι незлічима сила; ἔδνα, ἀπinya викуп багатий, нечислений.

Ἀπειρη-θεν, з Апейри, η 9, мітичний край, (Епейр).

ἀ-πειρητος, ον, (πειράω), недосвідчений, несвідущий; πόνος боротьба не починана; що не досвідчив, не пробував, не спробувавши M 304.

ἀ-πειρίτος, ον (πειράτα), безмежний, нескінчений, безмірний, безкрайний, πόντος, κ 195.

ἀ-πειρων, ονος (πειράτα), безмежний, безкрайний, γαῖα, πόντος, безмірно великий; δῆμος безчислений; ὕπνος дуже, безконечно довгий, безконечний; δεσμοί без кінця, нерозривні, міцні.

ἀп-εχ-λανθάνομαι, лише ipv. aor. red. ἀπεκλελάθεςθε, зовсім забуваю, з gen. θάρβεις, перестая (годі) дивуватись, ω 394.

ἀπέκτανε, aor. від ἀποκτείνω.

ἀ-πέλεθρος, ον, (πέλεθρον), безмірний, величезний, ἔς. Neutr. яко adv. безмірно, дуже далеко A 354.

ἀπελήλυθε, prf. від ἀπέρχομαι.

ἀп-εμέω, aor. 1. ἀπέμεσσα, випльовую, викидаю, виблюваю, віддаю, αἶμα Ξ 437.

ἀπεμνήσαντο, гл. ἀπομνησχομαι.

ἀп-ενάρίζω, стягаю, знімаю, здираю (збрую), обдираю кого, охижаю, з подв. асс.: οἱ τοὺς ἐνάρίζον ἀπ' ἑντεα, P 187, X 323.

ἀπένεικα, гл. ἀποφέρω; ἀπέπλω, гл. ἀποπλώω; ἀπερείσιος, гл. ἀπειρέσιος; ἀπεροίγαι, prf. до ἀπορριγέω.

ἀп-ερύχω, fut. -ρύξω, держу здалека, не допускаю, спиняю, здержую, повдержую, відвертаю, відшпираю, σύας, κύνας відганяю, відбиваю, зупиняю; осібно Ω 156.

ἀп-ерύω, стягаю, здираю, здійсмаю, обгризаю (Б); ῥινὸν ἀπ' ὀστέριον ἐρύσαι, Ξ 134.

ἀп-έρχομαι, aor. 2. ἀπῆλθε, prf. -ελήλυθα, відходжу, виходжу, від'їзджаю, виїзджаю, οἶκου з дому, πάτρης і и.

ἀп-ερωεύς, ё, що перепинює, нівечить, що нищить, μενέων суперечний (Р) моїм намірам, завада, Θ 361.

ἀп-ερωέω, opt. aor. 2. sg. ἀπερωήσεις, відступаю, уступаю; з gen. πολέμου, Π 723.

ἀπесαν, ἀπεσσειαι, ἀπέσσονται, гл. 1. ἀπειμι; ἀπεσσύμενος, гл. ἀποσεύομαι; ἀπέσιχον, гл. ἀποστείχω; ἀπέυσε, гл. ἀποτίνω.

ἀ-пενθήс, ёс, ёс (πεύθομαι), а) непрослідимий, незвісний; ἀпενθέс εἶχε закрив непрослідимою тайною, γ 88; б) недосвідчений, несвідущий, несвідомий, що нічого не знає, без жадної звістки (Б), γ 184.

ἀпεύρα, гл. ἀπούρας.

ἀпэфθιδεν, ἀпэфθιτο, гл. ἀποφθίω.

ἀп-εχθαίρω, conl. aor. 1. -θήρω, а) сильно (з цілої душі) не-

навиджу, незлюблюю (Р), ворогую на кого, з асс. Г 415; — б) змержую кому що, вчиняю ненависним, обмерзлим, обриджую, обмержую; ὑπνον καὶ ἐδωδὴν, δ 105.

ἀπ-εχθάνομαι (ἔχθρος), аог. 2. -ήχθετο, сonj. ἀπέχθηαι, inf. -θέσθαι а) я є знавиджений, осоружений, я опротивів кому; ἀπεχθάνεαι ставш ненависний, опротивілий; θεοῖσιν ἀπέχθηται є знавиджений, проклятий (Б) богами; б) я є кому ворогом; οὗτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χάλειπαίνει, не вся громада мені стала ворожа, та ремствує на мене (Б), π 114.

ἀπ-έχω, f. ἀφέξω, -ομαι і αποσχέω, аог. 2. ἀπέσχον, сonj. ἀπόσχη, -σχονται, inf. -σχέσθαι, з д е р ж у ю, недопускаю, спиняю, відвертаю, відпираю; νῆα ἐκλᾶς νήσων держу з далека від острова; οἴλου ἀποσχήσει буде держати здалека від дому, віддалить, прожене з д.; χεῖρας λοιμοῖο здержить руки від пошести, відверне р. від помору (К), (перестане розносити); Τυδεΐδης υἱὸν Ἴλιος відпираю від І.; заслонюю, оборонюю кого перед чим, від чого; χεῖρας μνηστῆρων τοι, відверну від тебе руки (насилъства) женихів; розлучаю, відлучаю, ділю, відділюю X 324. Med. здержую ся, держусь здалека, відступаю, з ген. πολέμου від війни; покидаю, залишаю що, не вдаю ся в що; κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι свої руки здержати від кривди; πὼς здержую є я, трофю щаджу, бережу, помилую; ἀποσχέσθαι : 211 вздержую ся (від вина).

ἀπ-ηλεγέως (ἀλέγω), adv. безоглядно, явно, сьміло (Б), по правді (Р), α 373, I 309.

ἀ-πῆμαντος, сν (πημάνω), неушкоджений, цілий, здоровий, в добрім здоровю (Б), τ 282.

ἀπῆμβροτον, аог. до ἀφαμαρτάνω.

ἀ-пῆμων, онос (пῆμα), а) pass. без шкоди, без горя (С), безпечний, -но, не ушкоджений, цілий, здоровий; б) ас. нешкідливий, користний, пожиточний, спасенний; νόστος щасливий, сῶρος попутний (Б).

ἀπῆν, impf. від ἀπειν (εἰμί).

ἀπῆν, ης, ἥ (ἄπτω), (вючний) віз на 4 колесах, до котрого впрягано звичайно мулів: τετρακυκλος, εὐξεστος, ὑψηλή.

ἀπηνήραντο, аог. від ἀπαναίνομαι.

ἀп-ηνής, єς, έος, неласкавий, неприяний, лихої волі, ворожий, лютый, противный, твердий, жорстокий; ἀπηνέα εἰδῆ жорстокости тільки знає (Б); θυμός тверде, безчуттєве серце; упертий, неуступний.

ἀπῆραξεν, аог. від ἀπαράσσω.

ἀпῆρων, ας, α, гл. ἀπούρας.

ἀп-ήωρος, сν (ἀείρω), звисаючий, що висить високо μ 435.

ἀ-πῖθέω (πέιθω), f. -ήσω, аог. ἀπίθησε, я є непослушний, неслухаю; завеїгди з οὐκ або οὐδ' ἀп. слухаю охотно, радо, пристаю на те, не противлю ся, не опираю ся.

ἀπιδι, ipv. від ἀπειν (εἰμί).

ἀ-πῖνύσσω (πινυτός), я є безпам'ятний, безчувний, безтямний, з асс. κῆρ; я є нерозумний, нетямущий, без глуздів ε 342, ζ 258.

ἀπῖος, 3. далекий, віддалений; τηλόθεν ἐξ ἀπῖος γαίης, з далекої чужини.

Ἀπισάων, онос, 1) Троянець, син Фавзия Λ 578, 582. 2) син Гіппаза з Пайонії Ρ 348.

ἀ-πιστέω, ipf. ἀπίστεον, не вірю, сумніваюсь, ν 339.

ἄ-πιστος, *сн*, невірний, що не їме віри; θυμός підозріваючий, недовірчивий, посуджаючий; непевний, невірний, віроломний, Г 106.

ἀπ-ίσχω = ἀπέχω, держу з далека, відвертаю, беру геть, φάσ-γανον λ 95.

ἀπλοῖς, *ιδος* (ἀπλόος), простий, поєдинчий, χλαῖνα, ω 276, Ω 230.

ἄ-πνευστος, *сн* (πνέω), без духа, без віддиху, не віддихаючи, ε 456.

ἀπό (ab), *праер.* з *gen.* від, далеко від, з, із: ἀπὸ νηῶν від кораблів; ἀπ' οὐρανόνθεν з неба; ἀπὸ Τροίηςθεν з Тр.; ἀπ' ἐμεῖο χάρις τάμοι нехай мені відрубає голову; θαριζέμεναι ἀπὸ δρυός балакати про дуба (про байдужні річи, — иньші розуміють: балакати сидючи під дубом); θεῶν ἅπο від богів, з ласки богів; ἔβλητ' ἐμῆς ἀπὸ χειρός з моєї руки; ἀφ' ἵππων ἄλτο, скочив з воза; ἀπὸ νηῶν μάχεσθαι з кораблів: ἀψαμένῃ βρόχον ἀφ' -μελάθρου прив'язавши мотуз до сволока (балька); ἀπ' ὀφθαλμῶν з очий; ἀπὸ σπουδῆς, не на шутку, не жартом, поважно; — υἱὼν ἅπο далеко від; μένων ἀπὸ ῥῆς ἀλόχοιο далеко від своєї жінки; ἀπὸ σκοποῦ καὶ δόξης μυθεῖσθαι проти нашого наміру і проти бажання; αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γέτοίτο, бодай би я був про те ніколи не чув; αἱ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶν ἐμεῦ ἔπος, бодай би я не чув такого слова; ἀπὸ θυμοῦ εἶναι бути серцю далеким, зненавидженим, відцурати серце чие від себе (C). Про час: ἀπὸ δειπνοῦ зараз по обіді. — В зложених: від, пріч без, далеко, осібно; часто скріплює лише понятє слова: аж до кінця, зовсім. — Ча-

сто стоїть осібно від свого діє-слова.

ἄπο, анастроф. = ἀπό, коли стоїть після свого слова.

ἀπο-αἰνυμαι, *гл.* ἀπαίνυμαι, відбираю, віднимаю, позбавляю.

ἀπο-αιρέομαι, *гл.* ἀφαιρέομαι.

ἀπο-βαίνω, *fut.* -βήσομαι, *aor.* 2. ἀπέβη, -βήτην, *inf.* -βήναι, *prt.* βάντες; *aor. med.* ἀπεβήσето = ἀπέβη, відходжу, ἐκ πολέμοιο, πρὸς ἰ κατὰ δῶμα до дому; ἐξ ἵππων висідаю, зляжу з воза; ἐπὶ γῆράνα, виходжу на беріг, νηὸς з корабля.

ἀπο-βάλλω, *aor.* -βάλε, (лише осібно від дієсл.) відкидаю, скидаю, відкладаю; δάκρυ даю волю сльозам плисти, παρειῶν по лиці, з лиця: νῆαξ ἐς πόντον випливаю, відпливаю кораблями на море.

ἀλό-βλητος, *сн*, (βῆλλω), негідний, зневажливий; ἔπος згірдне слово; οὐτοι ἀλόβλητ' ἐστί θεῶν δῶρα, дари божі треба шанувати (P), дарами б. годі покидати ся.

ἀπο-βλύξω, бризкаю, порекаю, випльовую, σῖνου, I 491.

ἀπο-βρίξω, *prt.* *aor.* -βρίξαντες, задрімую, засипляю, засну.

ἀπο-γνιῶω (γνῖα), *coni.* *aor.* -ώτης, зовсім ослабляю, обезсилюю, Z 265.

ἀπο-γυμνῶω, *prt.* *aor.* p. -γυμνωθεῖς, зовсім відкриваю, роздягаю; σ' ἀπογυμνωθέντα тебе, позбавленого оружа, (як роздягнеш ся, B) x 301.

ἀπο-δαίωμα, *fut.* -δάσομαι, *inf.* -δάσσεσθαι, приділяю, призначую, даю, подаю, уділяю; τί τι кому, щось, τί τι τινος даю кому з чогось частину.

ἀπο-δειδίσσομαι, відстрашую; в тмезі M 52.

ἀπο-δειρο-τομέω, (τέμνω), *fut.* -ήσω, -ειν, *aor.* ἀπεδειροτόμησα, відтинаю шию, ріжу; ἐς βόθρον надямою; забиваю, τέχνα, μῆλα.

ἀπο-δέχομαι, аог. 1. -εδέξατο, приймаю, відбираю; οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα не прийняв, відкинув окуп А 95.

ἀπο-διδράσκω prt. аог. 2. ἀποδράς, утікаю, ἐκ νηὸς і νηὸς.

ἀπο-δίδομι, fut. -δώσω, -ομεν, аог. ἀπέδωχ' (= χε), 3. sg. conі. -δῶσι, opt. -δοῖτε, inf. -δοῦναι, opt. аог. ἀπὸ -δοθείη, віддаю, видаю, даю або вертаю назад, відпускаю, А 98 осібно від дієсл. винагороджую, виплачую довг; θρέπτρα віддячую ся за вихованє, за старанє; ἔδωκα звертаю: λῶβην покутую.

ἀπο-δίδομαι, conі. -δίωμαι, проганяю, виганяю, Е 763.

ἀπο-δοхиώω, prt. аог. -μῶσαз, перегинаю, на бик згинаю або відкидаю, αὐχένα, і 372.

ἀποδράς, prt. аог. від ἀποδιδράσκω.

ἀπο-δρύφω, opt. -δρῦφαι, conі. аог. 1. -δρῦψαι, ps. 3. pl. ἀπέδρυφεν, обдираю, здираю, білую, луплю, віддираю; ε 426 осібно від дієсл.

ἀπο-δύνω, здійсмаю, відкладаю, скидаю з себе, βοείην χ 364.

ἀπο-δύω, fut. -δύσω, аог. 1. -έδυσε, аог. 2. ἀποδύς, а) prs., fut. і аог. 1. act. стягаю з кого, здійсмаю, ἀπὸ -εῖματα δύσω, τεύχεα. б) Аог. 2. act, і med. роздягаю ся, роз'одіваю ся, стягаю, здійсмаю з себе, εῖματα.

ἀποδῶσι, **ἀποδώσει**, гл. ἀποδίδομι.

ἀπο-εἶκω, уступаю, відступаю від, відходжу, віддаляю ся; ἀπέεικε κελεύθου, минай, позабудь дорогу (Р), Г 406.

ἀπο-εἶπον, гл. ἀπεῖπον.

(**ἀπο-εργάζω**), віддаляю, відкриваю, віднимаю ῥάχια οὐλῆς; здержую, відвертаю, держу здалека, Πηλείωνα λαοῦ.

ἀπο-έρρω, ipf. ἀπέεργον, стримую, по в з д е р ж у ю, κύμα здержую, спинаю; відганяю, Τρώας αἰθούσης проганяю із; розділяю, розлучаю, αὐχένα τε στήθος τε відділюю, ділю.

ἀπό-ερσε і **ἀποέρσε**, (аог. до ἀπο-έρρω, verro), conі. ἀποέρση, opt. -έρσειе, пориваю з собою, уношу, забираю, загортаю.

ἀπο-θανμάζω, аог. ἀπεθανόμην, дуже дивую ся, чудую ся, ζ 49.

ἀπό-θεστος, сν (θέσσεσθαι), погорджений, занедбаний (Б), прогнаний, ρ 296.

ἀπο-θνήσκω, 3. pl. plpf. ἀποτέθνασхан, вмираю; pf. я є мертвий, забитий, погіб; pt. pf. -τεθνήκως що помер, погіб, мертвий.

ἀπο-θορόντες, part. аог. від ἀποθορώσκω.

ἀπο-θρώσκω, prt. аог. -θορόντες, -ρούσαι, відекакую, зіскакую, νηὸς з корабля; χαπνὸς ἀп. взносить ся, піднімає ся в гору, γαίης із землі; ἀπὸ νευρήφι ὀϊστοὶ θρώσκον вилітали, летіли; ἀπὸ λэктροιο ви-скакую, скачу з ліжка.

ἀπο-θύμιος, сν (θυμός), немилый, нелюбий; ἀποθύμια ἔρδειν τινі комусь зробити прикрісті, вчинити щось немилого, Ξ 261.

ἀп-οικίζω, аог. ἀπόικισе, поселяю (на иньшій місци), переселяю, μ 135.

ἀποινα, он, τά (ποινή), а) окуп, викуп, дари відкупні (С.), дарунки; υἱὸς за сина, κόρηз за доньку; б) кара, винагорода; ἀπαρείσιχα, εἰκοσινήριτα, і н.

ἀποίσω, fut. до ἀποφέρω.

ἀп-οίχομαι, а) віддаляю ся, держу ся з далека, πολέμοιο від війни; ἀνδρὸς покидаю, лишаю; б) я є несприсутний, віддалений, далекий, барю ся; θηρὸν ἀποίχεται довго барить ся; ἀποіχόμενος, несприсутний, далекий.

ἀπο-καίνυμαι, перевисшаю, беру верх, переважую (Б), *τινά τι*, кого в чімсь.

ἀπο-καίω, спалюю, 3. sg. opt. aor. ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα -κήρι, Φ 336.

ἀπο-κᾶλύω, видихаю; aor. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκᾶπυσσε віддала духа (зімліла) X 467.

ἀπο-κείρω, стрижу, відтинаю, розтинаю, протинаю; ἀπὸ δ' -κέρσε (aor.) τένοντε K 456. — Med. aor. ἀπεκείρατο, відтинаю, або утинаю собі, *χαίτην* Ψ 141.

ἀπο-κηδέω, я є недбалий, бай-дужний; prt. aor. -κηδήσαντε з бай-дужности Ψ 413.

ἀπο-κινέω, conl. aor. -νήσωσι, iter. -κινήσασκε, відганяю, виши-раю, відпираю, проганяю, θυράων від дверей; забираю, δέ-πας τραπέζης зі стола.

ἀπο-κλίνω, prt. aor. -κλίναντα, відгинаю, відхиляю, відступаю (від правди); ὑποκρίνεσθαι ὄνειρον ἄλλῃ ἀποκλίναντα, толкувати, ви-ясняти сон в иньший спосіб, τ 556.

ἀπο-κόπτω, inf. f. -κοψέμεν, aor. ἀπέκοψα, відтинаю, втинаю, τένοντας, πείσματα перетинаю; κό-μην, κάρη відрубую; παρήγορον від-тинаю; ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας, Λ 146.

ἀπο-κοσμέω, збираю, спрятую, η 232.

ἀπο-κρεμάννυμι, aor. ἀπεκρέμασσε, звішую, спускаю на діл, αὐχένα Ψ 879.

ἀπο-κρίνω, відділяю, відлу-чаю, розлучаю; prt. aor. p. ἀπο-κρινθείς, відділений, відлучений (від своїх), відокремлений, окре-мий, відлучившись (від своїх).

ἀπο-κρύπτω, aor. ἀπέκρυψε, inf. -κρύψαι, укриваю, скриваю, ховаю; заслонюю, вибавляю, епасаю; νόσσι θανάτω від смерті; γαστέρα вгамовую (Б).

ἀποκτάμεν, -μεναι, inf. aor. від ἀποκτείνω.

ἀπο-κτείνω, aor. 1. ἀπέκτεινε, aor. 2. ἀπέκτανε, pl. ἀπέκταμεν, inf. ἀποκτάμεν(αι), убиваю, вбиваю, бую, забиваю, зарізую. Med. aor. ἀπέκτατο ἐταίρος погіб, его убили; ἀποκτάμενος убитий.

ἀπο-λάμπω, блищу, яснію, сияю; αἶχμης ἀπέλαμπε блеск від-бивав ся від ратища; χάρις ἀπε-λάμπετο блестіли красою, гарним відблеском сьвітили.

ἀπο-λείβομαι (λείβω), спливаю, стікаю, ὀθονέων із полотна, по полотні η 107.

ἀπο-λείπω, лишаю, полишаю, зіставляю, ι 292; δόμον покидаю; οὐδ' ἀπολείπει і не хибує, η 117.

ἀπο-λέπω, inf. f. -λεψέμεν, обди-раю, відтинаю, обтинаю, οὐατα Φ 455.

ἀπ-ολέσκειο, aor. iter. від ἀπόλ-λυμι.

ἀπο-λήγω, ipf. ἀπέληγε, f. -λήξεις, conl. aor. -λήξῃς, ωσι, opt. -λήξειαν, а) перестаю, відступаю від чого, залишаю, покидаю μάχης, ἀπατάων; οὐκ ἀπολήξεις ἐξερέρουσα не переста-неш випитувати; б) миная ся, гину, Z 149.

ἀπο-λιχμάω, злизую; οἱ σ' ὥτει-λῃν (асс. част.) αἶμ' ἀπολιχμήσονται, котрі вилижуть тобі з рани кров, Φ 123.

ἀπολλήξεις, ἀπολλήξειαν, гл. ἀπολήγω.

ἀπ-όλλυμι, fut. ἀπολέ(σ)σω, aor. ἀπώλεσα, 3. pl. ἐλεσαν, пеую, ни-щ у, погубляю, руйную Τλιον; убиваю, побиваю; трачу (по-збуваю ся, Б), νόστιμον ἤμαρ α 354, οἶκον, βίотον, πατέρα, πόσιν, θυμόν. Pf. ἀπόλωλε і med. prs. ἀπόλλυται, inf. fut. -λείσθαι, aor. 2. ἀπώλετο, iter. -ολέσκετο, 3. pl. ἀπόλοντο, opt. -ολοίμην, 3. pl. -λοίατο, conl. ἀπό-λῃται, -ωνται, ipv. -έσθω, inf. -έσθαι,

з а г и б а ю, гину, вмираю, пропадаю, щезаю, паду, погибаю, полягаю, з dat. ἐλέθρω; αἰπὺν ἐλεθρον страшною смертю; χαλὸν μόρον через нещасну судьбу; καρπὸς ἀπόλλυται овоч минає ся, виходить, не стає; ὕδωρ ἀπολέσκειτο щезала (за кожний раз); ἀπώλετο νόστιμον ἡμῶν пропав; οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε токів ваших родичів рід не загинув, не пропав, не перевів ся, т. є. ви походите від знатних родичів, з знатного роду. Осібно: ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ἔλωλεν сон щез, був для них страчений; пор. β 174, θ 90 і н.

Ἀπόλλων, ωνος, нос. Ἄπολλον, Аполлон, син Зевса і Лятони, доньки кор. Титанів Койоса; уродив ся враз з сестрою Артемідою у стіп гори Кинту в Дельосі. Він є богом сьвітла і сонця, Φοῖβος, λυκηγενής, себто ясний, чистий; береже законів і порядку а карає злочин і неправду, проте носить лук і стріли (ἀργυρότοξος, κλυτότοξος, і н.). Проступника досягає скорими стрілами (ἐκέρχρος, ἐκατος, ἐκατηβόλος, ἐκατηβελέτης, і н.), посилає ними наглу смерть (синам Нїоби) і пошесть на людей (Α 43 сл.); є також богом смерти, що вї зсилає на мужів без болю γ 279. Однак яко справедливий бог подає також добро і хоронить від погібелї (ἀλεξίσχκος, σωτήρ, і н.); передовсім охороняє череди, В 766 (λυκοκτόνος, Ф 488 і д.). Сам вічно молодий, є також опікуном молодости, τ 86 і подає силу до побіди. — Яко вістник волї Зевса є він богом віщої штуки σ 245, 252, також богом віщунів і сьпівців, котрим подає вдохновене θ 488 Α 72.

Бго з-давна почитали на захід. і полуд. побережу м. Азії і на еусїдних островах, а особливо в Лікії (λυκηγενής, Σμινθεύς); також в Греції, пр. на Итаї, Дельосі, в Дельфах. В Ілїяді стоїть він по сторонї Троян, і є їх покровителем. (α, але α в арзі).

ἀπο-λούομαι, fut. -σομαι, мию, полочу, змиваю (собі), ἄλμην ὤμωιν з плечий; осібно Ξ 7, Σ 345, Υ 41.

ἀπο-λύμαινομαι, очищую ся, обмиваю ся, Α 313, 314.

ἀπο-λύμαντήρ, ἥρος, ὅ (λυμάνω), шкідник, загубник, колотник, ворущник, δαιτῶν блюдолиз (Β) ρ 220, 377.

ἀπο-λύω, аог. 1. ἀπέλυσας, ε, conі. -λύσομεν, fut. m. λυσόμεθα, аог. р. -λυσάμενος, відв'язую, розв'язую, ἱμάντα κορώνης; випускаю, увільняю, даю волю, віддаю, видаю за окуп. — Med. відв'язую або розв'язую собі; викупаю, χρυσοῦ за золото, золотом. Осібно γ 392, μ 420.

ἀπόλωλε, prf. від ἀπώλλομι.

ἀπο-μηνίω, fut. -μηνίσει, π 378, prt. аог. ἀπομηνίσας, гніваю ся безнастанно, серджу ся, -лютую; треваю в завзятїм гнїві, даю волю враждї.

ἀπο-μυνήσκομαι, аог. m. ἀπεμνήσαντο, пригадую собі, памятаю, тямлю кому (щось доброго) Ω 428.

ἀπ-ὀμνῶμι і ἀπ-ομνῶ, ipf. 3. sg. ἀπώμνυ і -ουεν, 3. pl. -μνουν, аог. 1. -ώμοσα, присягаю, ἔρκον складаю присягу, клену ся, за-присягаю ся, відприсягаю, присягаю заперечую.

ἀπ-ομόργνυμι, 3. sg. impf. ἀπομόργνυ, аог. -μόρξατο, prt. -αμένω, обтираю, стираю, очищую. — Med. обтираю собі δάκρυ; παρειὰς χειρῶν потираю. — Осібно Ε 416.

ἀπο-μυθεόμαι, відраджую, тині, відмовляю від чого (Р).

ἀπόναο, **ἀποναιατο**, гл. ἀπο-νίνημι.

ἀπο-ναίω, соп. аог. -νάσσωσι, переносу на иньшу селитьбу, переселяю; *κούρην ἄψ ἀπ. відсилаю назад*. Аог. м. *ἀπενάσασατο* переселив ся, вимандрував, *Δουλίχιδος* до Д.

ἀπο-νέομαι, соп. -νέονται, opt. -νεοίμην, inf. -νέεσθαι, ipf. ἀπονέοντο, відходжу, іду назад, повертаю; *ἐς πατρός (δῶμον)* до дому, в го-споду (Б) вітця; вертаю домів.

ἀπόνηθ', **ἀπονήμενος**, гл. ἀπο-онінημι.

ἀπο-νίζω, зам. **ἀπονίπτω**, ipv. аог. -νίψατε, prt. -αντες, аог. med. -νιψάμενοι, -ένη, змиваю, обмиваю, умиваю, помиваю, очищую. — Мед. змиваю собі; *χρῶτα* тіло, очищую ся. Осібно: *νίζοντες* ἀπο βρότον, Н 425.

ἀп-онінημι, у Гом. лише med. *ἀπονινάμαι*, fut. *ἀπονήσεται*, 3. sg. аог. 2. *ἀπόνητο*, 2. sg. opt. *ἀπόναιο*, 3. pl. -αίατο, prt. *ἀπονήμενος*, ужи-ваю, маю з чогось радість, ко-ристь, добро, хосен; тішу ся чим, з чого, користаю з чогось, з ген. *ἀρετῆς*, *τιμῆς*, *τῶνδε*; *οὐδ' ἀπόνητο*, не мав з того жадної користи, хісна.

ἀπονίπτω, **ἀπονίψατε**, гл. ἀπο-νίζω.

ἀπο-νοστέω, inf. f. -ήσειν, вер-таю, повертаю домів; все з *ἄψ*.

ἀπο-νόσφι(ν), а) adv. окремо, осібно, остронь, одалік, да-леко *εἶναι*, на бік, на боці, *βῆ-ναι* відходити; *ἀπονόσφι* *τραπέσθαι* відвернути ся; *κατίσχεσθαι* для себе самого задержати. — б) праер. з ген. (котрий звичайно попереджає) далеко, з-далека, остронь від *φίλων*, *ἐτάρων*.

ἀπο-ξέω, обшкробую, вигла-джую, обтинаю, гладко відти-наю; *ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα*, Е 81.

ἀп-οξύνω (ὀξύς), inf. аог. *ἀπο-ξύναι*, заострюю, притісую, *ἐρετμὰ* витісую.

ἀπο-ξέω (ξέω), prt. аог. *ἀποξύ-σας*, вигладжую, обстругую, об-тісую, затісую; *γῆρας* знимаю старість, тягар старости (відмо-лджую), I 446.

ἀπο-παταίνω, fut. -παταέουσι, оглядаю ся тревожливо (поби-утікати) Ξ 101.

ἀπο-παύω, fut. -παύσει, аог. 1. *ἀπέπαυσας*, е, αν, велю перестати, задержую, здержую *πολέμου* від війни; перешкоджую, перепи-нюю, спиную, вибиваю охоту (Б), *ἀλητεύειν*. — Med. 2. sg. *ἀπο-παύσει*, ipv. -παύεο, перестаю, за-лишаю, *ἀνιδής* покидаю; *πολέμου* здержую ся.

ἀπο-πέμλω, inf. -ειν, -έμεν, ipf. -έπεμπον, fut. 3. sg. *ἀππέμψει*, аог. *ἀπέπεμψα*, соп. *ἀποπέμψω*, ipv. *ἀπό-πεμψον*, відсилаю, посилаю, виправляю, відправляю, *δῶρα* відсилаю (назад); кажу відійти, відпускаю ε 112, А 72; прога-няю κ 76, Ф 452; виряджую в дорогу κ 65, κ 73, τ 316. Осібно β 133.

ἀπο-πέσσει, соп. аог. від *ἀπο-πίπτω*.

ἀπο-πέτομαι, prt. аог. *ἀποπτά-μενος*, -ένη, відлітаю, улітаю; *ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός* дух, жите уле-тіло, дух виперло з него (Б), κ 163, τ 454, П 469; *ἀποπτάμενος* *φύετο* скоро, або сейчас щез, В 71; *οἰστός* геть полетіла, відбила ся N 587.

ἀπο-πίπτω, ipf. -έπιπτον, соп. аог. -πέσσει, спадаю, упадаю, *ἐκ πέτρης*, ω 7.

ἀπο-πλάζω, відбиваю, збиваю з дороги; *πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος*

держити з далека α 75; впро-
чим лише аог. р. ἀπεπλάγχθη, γς, η, блукаю (ся), збиваю ся з дороги; νήσου прогнаний від острова; ἀπὸ θώρακος ἀποπλάγχθεις διστὸς від панцира відбившись; ἀποπλάγχθησα (τριφάλεια) χαμῶι πέσε шелом стручений (далеко від-скочивши) упав на землю.

ἀπο-πλείω, відпливаю, відби-
ваю від берега, від'їзджаю, οἴκαδε
домів.

ἀπο-πλήσσω, prt. аог. ἀποπλή-
ξας, відтинаю, відрубую, κ 440;
осібно Α 146.

ἀπο-πλύνω, сполікую, вими-
ваю, обмиваю; ipf. iter. λάτρυας
ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε, (море) об
беріг б'ючи сполікувало каміне.

ἀπο-πλώω (йон. зам. ἀποπλέω),
аог. 2. ἀπέπλω, відбиваю, від-
пливаю; γαίης πολλὸν далеко від
землі, ξ 339.

ἀπο-πνείω, εἶων, συσх, видихаю,
дишу, видаю з себе, δδμήν; θυ-
μὸν віддаю духа, вмираю; πυρὸς
μένος викидаю, порекаю.

ἀπο-πρό, а) adv. далеко, φέ-
ραν. — б) праер. з gen. далеко від,
νείων, Η 334.

ἀπο-προ-αίρέω, prt. аог. 2.
-προελών ρ 457, беру з чогось ча-
стину, окраєць (Б), кусок, σίτου
хліба.

ἀποπροέηκε, аог. від ἀποπροέημι.

ἀποπροελών, гл. ἀποπροαίρέω.

ἀπόπρο-θεν, з-далека στήναι,
ἵζουσαι; далеко κείται νήσος, ποι-
μάνεσκεν і н.

ἀπόπρο-θί, adv. далеко, в да-
лечині, подалеко.

ἀπο-προ-ίημι, аог. -προέηκε, від-
силаю, — посилаю, висилаю да-
леко; πόλινδε до міста; ἰόν пускаю,
випускаю; ξίφος χαμῶι пускаю
на землю.

ἀπο-προ-τέμνω, prt. аог. 2.
-ταμών, відтинаю, відрізую, τινός
від, з чого; νότου, від хребта,
Φ 475.

ἀποπτάμενος, гл. ἀποπέτομαι.

ἀπο-πύω, випльовую, вики-
даю; ἄλλος ἄλγην мореку піну.

ἀπορραῖω, гл. ἀπορραῖω.

ἀ-πόρρητος, он, незбурений, не-
зруйнований, πόλις M 11.

ἀп-όρνυμαι, порушаю ся, ви-
правляю ся, вирушаю, виїзджаю,
Λυκίηθεν, з Л., Ε 105.

ἀп-ορούω, аог. -όρουσε, відска-
кую, γ 95, Φ 251, зіскакую (з
воза); осібно: ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν,
відбило ся, відскачало, Φ 593.

ἀπορραῖω, fut. 3. sg. -ραῖσει,
inf. аог. -ραῖσαι; видираю, граблю,
загарбую, κτήματα, α 404, відби-
ваю; τινὰ ἕтор позбавляю кого
жити.

ἀπο-ρρήνυμι, prt. аог. ἀπορρή-
ξας, відломлюю, відриваю; κορυ-
φήν ὄρεος, ι 481; δεσμὸν перери-
ваю, розриваю, відриваю; ῥήξε
δ' ἀπ' -θαίρους виломав, розбів.

ἀπο-ρριγέω, 3. pl. prf. (в знач.
prs.) ἀπερρίχαι, тремчу, бою ся,
лякаю ся, β 52.

ἀπο-ρρίπτω, аог. -ρῖψαι, part.
-ρίψας, відкидаю, μῆνιν покидаю,
полишаю; ἀπὸ δὲ -ῆρριψε καλύπτειν
скинула з себе, X 406.

ἀπο-ρρώξ, ὄγος (ῥήνυμι), а)
adi. відірваний: стрімкий,
шпилястий, спадистий, спохо-
вастий, ἀκταί. — б) subst. (ві-
дірваний кусень); Στυγὸς ὕδατος
ἀπορρώξ, віднога, рамя стін. во-
ди; ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀπορ.,
вискок.

ἀπο-σεύουμι, лише аог. 2.
ἀπέσσυτο, 1. pl. -εσσύμεθα, prt. prf.
р. ἀπεσσύμενος, відлітаю, вилітаю,
утікаю, кидаю ся в розтіч, ви-
бігаю, з gen. δώματος; ἀπεσσύμεθ'

ἐς μυχόν, ми втекли (забилися Б.) в куток.

ἀπο-σκηδάννυμι, аог. ἀπεσκέδᾳσε, розсипаю, розкидаю, ψυχάς розганяю, розвіваю; велю розійти ся, відпускаю, відправляю, βασιλῆας, Т 309; σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ викинь журбу з серця, кинь лихом об землю (Б), θ 149.

ἀπο-σκίδναμαι, inf. -σκίδνασθαι, розходжу ся, віддаляю ся, Ψ 4.

ἀπο-σकुδμαίνω, ipf. ἀποσκύδμαινε дуже серджу ся, я є лихий, τινί на кого, Ω 65.

ἀπο-σπένδω, лише prt. prs. -ένδων, виливаю, зливаю на (в) жертву (вино), приношу жертву вдяки.

ἀπο-σιᾶδᾶ, і **ἀπο-σιᾶδόν**, (ἀπο-σῆναι), adv. стоячи в віддаленю, з далека, оддалеки (Б).

ἀπο-στείχω, аог. 2. ἀπέστίχων, ipv. ἀπόστιχε, відходжу, іду геть, назад, вертаю, повертаю, οἶκαςε домів.

ἀπο-σιίλω, яєнію, блищу, вилискую ся, ἀλείφατος, від олію, як олій, γ 408.

ἀπο-στρέφω, prt. f. -στρέφοντας, conі. аог. -στρέψησιν, opt. -εἰεν, prt. -στρέψας, iter. -στρέψασκε, відвертаю, звертаю, наvertsаю, обертаю, повертаю назад; πόδας καὶ χεῖρας, скручую взад, викручую; проганяю, силу ю утїкати, до утечі; τινὰ πρὸς πεδίον на поле; відкиляю, покиляю назад; ἔλπετο ἀποστρέφοντας ἐταῖρους — ієнаи, сподївав ся, що товариші прийдуть, щоби єго назад прикликати, спонукати до повороту, К 355; відпираю, відкидаю, стручаю, λ 597.

ἀποστρέψασκε, гл. ἀποστρέφω.

ἀπο-στυφέλιζω, аог. ἀπεστυφέλιξε, аv, силою відпираю, проганяю, τινὰ тиноς, кого від чогось.

ἀπο-σφάλλω, conі. аог. 3. pl. -σφάλλωσι, opt. 3. sg. -ήλειε, збиваю з дороги, заганняю або заношу в иньшу сторону; τινὰ πόνοιο, не даю осягнути, нївечу комусь цїль труда (борби); відводжу від чогось.

ἀπο-σχεῖσθαι, **ἀποσχήσω**, гл. ἀπέχω.

ἀπο-σχιζω, аог. ἀπὸ δ' ἔσχισεν, розколою, розлуплюю, розбиваю, відбиваю, відрубую, відділяю, відриваю, πέτρην δ 507.

ἀπο-τάμνω (τέμνω), відтинаю, відрізую, утинаю, відрубую; στομάχους перетинаю; особно: σ 86, γ 475, Ε 292 і и. Med. відтинаю для себе, відкраваю собі.

ἀπο-τηλοῦ, adv. далеко, в далечині, ι 117.

ἀπο-τίθημι, аог. 1. ἀπέθηκε, аог. 2. m. ἀπεθέμην, conі. ἀποθείσμαι, inf. -θείσθαι, відкладаю, кладу на боці, на бік; знимаю, здійсмаю, κρατῶς з голови. — Med. знимаю з себе, складаю, скидаю, відкладаю; ὤμων знимаю з ramen, з плечий; ἐνιπῆν залишаю, покидаю, перестаю; особно: φ 119, ξ 500.

ἀπο-τίνομαι, кажу собі заплатити, відомщаю, мщу ся, τινὰ на ким, тινός за що; ἀπετίнуτο πολέων ποινήν, пімстив ся за (відомстив) смерть многих Ахайців; τῶν (κακῶν) μ' ἀποτινύμενοι за те з мести на мене, β 73.

ἀπο-τίνω, ipv. -έτον, inf. -εἰν, -έμεν, f. -τίσεις, inf. -σέμεν, fut. m. -σομαι, τίσειαι, -εταί, аог. 1. ἀπέτισε, med. -τίσατο, inf. -τίσαι, плачу яко кару, відплачую, винагороджую, віддаю; πολλὰ τινι даю повну винагороду; πᾶσαν ὑπερβασίην покую, спокутовую; πάντα покую за все; εὐεργεσίας за добродїйства відплачую ся; κομιδὴν за догляд,

плеканє або опіку. Med. кажу собі заплатити кару, спокутувати; ποιήν ἐτάρων, мщу ся за товаришів; βίας τινί караю кого, мщу ся на ким за насильства, відомщаю.

ἀπο-τμήγω (τέμνω), аог. 1. -τμήξεις, prt. -ξας, відтинаю, τινά τινας кого від чогось, перетинаю, перерізую, λαχρόν; (про ріки) відриваю, підриваю, зриваю, χλιτύς, П 390.

ἀ-ποτμος, сн, superl. -μότατος, нещасливий, безталанний, нужденний.

ἀπο-τρέπω, f. -τρέψεις, ουσι, аог. 2. ἀπέτραπε, med. -ετο, відвертаю, відводжу від чогось, велю, силую вертати, завертаю, проганяю, λαόν; недопускаю, здержую, повздержую, τινός від чогось; ἀλλή; відстрашу, відводжу від хоробрости. — Med. обертаю ся, відвертаю ся, звертаю ся, завертаю ся.

ἀπο-τρίβω, f. -τρίψω, стираю, обтираю, витираю; πολλά οἱ σφέλα-πλευράι ἀποτρίβουσι, стілці пооббивають єму (полатають, Б.) боки, полічать ребра (Б), ρ 232.

ἀπό-τροπος, сн (τρέπω), відвернений, від'окремлений, далекий від людей, ξ 372.

ἀπο-τροπλάω (τρέπω), prs. -ῶμεν, -ῶσι, ipf. m. ἀπετροπλώντο, відвертаю, відпираю, перешкаджаю, заборонюю, не дозволяю, π 405. Med. відвертаю ся, τινός від чого, здержую ся, відказую ся, відтягаю ся, відмагаю ся φ 112.

ἀπούρας, (із ἀπόφραξ), prt. аог. від пня φερ (ἀπόφραξι), до того 3. sg. аог. ἀπύρα (зам. ἀπέφρα, ἀπεύρα), ipf. (від ἀπαυράω) ἀπύρων, ас, 3. pl. -ων, fut. ἀπουρήσουσι, беру, забираю, відбіраю, вибираю, рабую; ἀμφω θυμόν обом вибираю

жите, обох позбавляю, лишаю жита; так само: νόστον оі.

ἀп-ουρίζω (οὔρος), f. -ρίσσουσι, відмежую, обмежую, звужаю, зменьшаю, (забираю), X 489.

ἀπο-φέρω, f. ἀποίσετον, -οίσειν, аог. 1. ἀπένεικας, аи, відношу, зношую, відвожу, E 257, відношу домів, τεύχεα, π 326, 360; заношу, заганняю, τινὰ Κέωνδε; приношу, заношу, доношу, μῦθόν τινα заношу відомість, повідомляю.

ἀλόφημι, ipv. m. ἀπόφασθε, висказую, відкажую, кажу, ἀντικρύ просто в очі; ἀγγελίην оповіщаю, висказую; ἀπόφασθε ἄγγ. скажіть мое слово (P).

ἀπο-φθίνῃω (φθίνω), гину, погибаю, E 643. — Trans. θυμόν трачу жите, П 540.

ἀπο-φθίνω, лише аог. m. ἀπεφθίμην, без авім. ἀποφθ., 3. sg. -έφθιτο, ipv. ἀποφθίσθω, орл. ἀποφθίμην, prt. -φθίμενος, аог. p. 3. pl. ἀπὸ δ' ἔφθιθεν, гину, погибаю, загибаю, вмираю, λευγαλέω θανάτω, с 358.

ἀπο-φώλιος, сн, пустий, ледачий, нездарний, порожний, обманчивий; οὐκ ἀп. ἦα, не був нездарою, непотрібом, був правий, чесний; οὐκ ἀп. εἰδώς, не дурний, розумний чоловік; νόον ἀп. розумом пустий, нерозумний, короткого розуму.

ἀπο-χάζομαι, уступаю, відступаю ся, відходжу, βέθρου від ями, λ 95.

ἀπο-χέω, виливаю, розливаю, скидаю, розсипаю; ἀπὸ δ' εἶδατα χεῖεν ἔραζε поскидав, постручував страви на землю, κ 20, 85.

ἀπο-ψύχω, prt. аог. p. -ψυχθεῖς, 1) видихаю, омліваю, ω 348. 2) охолоджую, прохолоджую. Med.

охладжую ся; ἰδρῶ -χιτώνων осу-
шую собі піт з одягів. Prt. aor.
р. -ψυχθεῖς ἰδρῶ коли я охолодив
ся з поту.

ἀππέμψει, fut. від ἀποπέμψω.

ἀ-πρηκτος, ον (πρήσσω), те, про-
ти чого нічо не можна вдіяти:
невилічимий, невідминимий,
що годі відвернути, або поборо-
ти, непоборимий, непобідний,
ἐδύναι невилічтимі болі; ἀνίκη нео-
хобне нещастє. Trans. що не
може нічого вдіяти; ἀπρηκτον πό-
λεμον πολέμειν ἢ δὲ νέεσθαι, безу-
спішно воювати і з нічим (ні-
чого не вдіявши) вертати; без-
успішний, дармий, безхосенний,
πόλεμος, ἐριδες.

ἀ-πρίαιτην (πρίαμαι), adv. без
окупу, без плати, дармо.

ἀ-προτί-μαστος, ον (πρός, μάσσω),
недіткнений, нетиканий, недо-
торкнений, нерушений, Т 263.

ἀ-πτερος, ον (πτερόν), що не
має крил, некрилатий, без крил;
τῇ δ' ἀπτερος ἐπλάτο μῦθος его слово
не пролетіло, не пропало марно
для неї (она его собі затимила).

ἀ-πτήν, ἡνός, dat. pl. ἀπτῆσι,
неопірений, що не може ще лі-
тати, без крил, νεοσσός, I 323.

ἀπτο-επής, ἐς (πτόα страх, ἔπος)
в мові, в словах неустрашений,
зухвалий, сміливий, Θ 209; (що
словами дотинає (ἄπτω), злорі-
чивий).

ἀ-πτόλεμος, ον, невоєнний, не-
лицареский, трусливий.

ἄπτω, prt. а. ἄψας, fut. m. ἄψε-
ται, ipf. 3. sg. ἤπτετο, ἄπτετο, aor.
ἤψατο, ἄψατο, 3. dual. ἀψάσθην, inf.
ἄψασθαι, aor. p. ἐάσθην, причіпляю,
припинаю, привязую, ρ 408. —
Med. для себе, собі привязую,
βρόχον ἀφ' ὧψ. μελάθρου посторо-
нок до...; причіпляю ся, хватаю
за щось, обхоплюю (C), обіймаю,

з gen. γούνων, ποδῶν ἄпт. ἐμαῖο до
моїх ніг доторкнутись; λείοντος
ἄпт. хватаю льва; νηῶν взяти ся
до кораблів; γενείου, χειρῶν хва-
таю за, κεφαλῆς обіймаю; доти-
каю ся, кидаю ся до чогось,
σίτου, βρώμης беру ся до страви
(вживаю, B.); βέλε' ἤπτετο стріли
влучали; ἄψασθαι (ἐν πυρὶ) запалити ся, ймити ся, горіти.

ἀ-πύργωτος, ον (πυργώ), без
веж, не укріплений, Θήβη λ 264.

ἀ-πῦρος, ον (πῦρ), без огню, до
огню ще не приставлюваний, не-
уживаний, новий, λέβης.

ἀ-пῦρωτος, ον (пυρώ), що не
був при огни, неуживаний, но-
вий, φαίλη Ч 270.

ἀ-πυστος, ον (πυθέσθαι), що ні-
хто не чув про него, без вісти,
загирений, затратчений; act. не-
свідомий, що не знає об чімсь,
з gen. μύθων.

ἀπ-ωθέω, f. ἀπώσω, inf. -σέμεν,
aor. ἀπέωσε і ἀπώσε, -σαν, conl.
ἀπώσαμεν, fut. m. -σεαι, -сεται, aor.
m. ἀπώσατο, відтручую, відпихаю,
τινός від чого, δόμων, οὐδοῦ, νηός
проганяю; ὀχῆας відсуюваю;
ὥσε δ' ἀπὸ ῥινόν скіру поздирав;
λοιγὸν Δαναοῖσιν відвертаю поги-
біль від Д.; ὀμίχλην розганяю;
ἐκ Τροίης проганяю, γέροντος ἀνδρα
від старця відпираю; Βορέης ἀπέ-
ωσε збив з дороги. — Med. від-
пихаю, відтручую (від себе),
μνηστῆρας проганяю; θυράων λίθον
відкидаю, відтручую; (про ві-
тер) відбиваю, ν 276; τινὰ παρ
νηῶν πρὸς τεῖχος відпираю від ко-
раблів до муру, випираю, ви-
тручаю; κακὰ νηῶν відпираю не-
щастє від к.; πόλεμον νηῶν від-
вертаю, відпираю від к.

ἀπώλετο, сл. ἀπόλλυμι.

ἀπώμην, ἀπώμοσα, гл. ἀπόμενυμι.

ἀπώσατο, сεται, σασθαι, гл.
ἀπωθέω.

ἄρα, перед співзв. ἄρ, енкліт. ῥά і ρ' перед самозв., отже, же, -ж, то, ото, отее, якраз, саме, відтак, сейчас, проте, тимто, длятого, так, задля того, після того, (вказує на річ звісну, або таку, що виходить із сказаного попередню). Часто сполучає одно реченє з другим: ὡς ἄρα так то, так отже; τότε ἄρα тоді якраз; τῇ ῥα якраз там; так і в сполученнях: καὶ γὰρ ῥα бо якраз, бо навіть; καὶ ῥα; οὐκ ἄρα отже не; οὐδ' ἄρα, ἀλλ' ἄρα; ὅτε ῥα, ἐπεὶ ῥα скоро тільки; ὅτε δὴ-δὴ ῥα τότε, скоро тільки-тоді якраз; впроваджує реченє, що є природним наслідком попереднього, тому кладе ся передовсім в насліднику: ἐπεὶ δὴ -αὐτίκ' ἄρα; так по ἤμος в попереднику, по ἐπεὶ або ὅτε та ὡς (час.): очевидно, певно, а вжеж, отже, проте. В питаннях: τί τ' ἄρα, длячогож то? В значінню поясняючім: іменно, так, ажеж, адже; особливо в реч. віднос. і причин.: ὅς ῥα котрий то, що якраз; ἐπεὶ ῥα, ὅτι ῥα, οὐνεκ' ἄρ', бо якраз; τοῦνεκ' ἄρα задля того отже. Подекуди ἄра не дасть ся перетолкувати.

ἀράβέω, аог. 1. ἀράβησε, брящу, гремлю, звучу, звеню, бряскочу.

ἀράβος, ὅ, бряск, тріскот, тріскотня, шелест; ὀδόντων κλαμπане, клапане зубами; ἀράβος διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων, зуби звонили, звонив зубами в роті.

Ἀραι-Θυρέη, Арайтирея, місто і околиця в Арголіді, пізн. Флїонт В 571.

ἀραιός, 3. тонкий, γλῶσσαι, слабый, νῆμα; вузкий, εἴσοδος; ніжний, мягкий, χεῖρ Е 425; дрібний, малий.

ἀρά-ομαι, гл. ἀράω.

ἀράριστω, (ἄρ, arto), ipf. 3. sg. ἀράρισκε, аог. 1. ἤρσα і ἄρσε, ipv. ἄρσον, prt. ἄρσας, аог. 2. ἤρарε, 3. pl. ἄρарон, conі. ἀράρη, prt. ἀρарών, prf. ἄрраре, conі. ἀρήρη, prt. ἀррарώς, ἀраруіа, ἀррρός, plpf. ἀρήρει і ἤρήρει, аог. р. 3. pl. ἄρθев, prt. аог. 2. ἄрμενος. — 1) Trans. в ipf. аог. 1. і аог. 2. асt. а) сполучаю, вставляю, прикріпляю, кєра; приправляю, вправляю; ἔχρησται μίνεσσιν поруб корабля повязую поперецними бальками (латами); ἀράρισκε πέδιλα приправляв собі, споряджав; ἄγγεσιν ἅπαντα укладаю, ховаю в посуді; сполучаю, в одно з собою лучу; ἀλλήλους ἄрарон βέεσαι зближились до себе щитами, стиснулись щит до щита; так і аог. р. 3. pl. στίχας ἄрθев злучились тіснійше з собою; приладжую, вибираю, призначую; γέρας ἄррарτες κατὰ θυμόν вибравши мені по серцю, після мого бажання; μνηστῆρσιν θάνακτον вчинити, зготовити; τοῖχον λίθοισι мур з каменя будувати. б) знаряджую, заосмотрюю, τί τίни щось чим, νῆα ἐρέτησιν, ἀμφορέας πώμασιν; покріплюю θυμόν ἐδωδῇ. — 2) Intrans. в prf. і plpf. (також аог. 2. ἤрарев, δ 777, ἄрарон II 214), я є сполучений, зложений, прикріплений, пристаю, надаю ся; θώρηξ γυαλοῖσι ἀррарώς зложений з плиток; κνημίδες ἐπισφυρίοις сполучені; σανίδες ἐπὶ τῆς (пύλῃσι) ἀраруіа сильно вправлені; περόναι κληῖσιν ἀраруіа, спряжки з відповідними гачками (ушками); κунέη ἐπὶ κροτάφοις ἀраруіа, що добре пристає до голови; πύλαι στιβαρῶς ἀраруіа вправлені, або замкнені; πείθει ποτὶ τοῖχον ἀрррότες оперті; ὅрра δοῦрат' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρει поки бєрвена в скобах будуть сильно держатись; рресін ἀрррарώς сильний умом,

обдарений розумом, розважний, розумний; Τρωες ἀρηρότες стиснені, в збитих рядах; κόρυθες κροτάφοις ἀραρυῖαι, що добре приставляли до голови: δοῦρα παλάμησιν ἀρήρει добре надавали ся до руки; κυνέη ἐκαστὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖα пригідний, вистарчаючий, досить великий; μῦθος δὲ πᾶσιν ἤραρεν бесіда, що всім подобала ся; ῥυτοῖσιν λάεσαι обведений, σκολόπεσσι, ὑπερτερήη, θυσάνοις, добре знаряджений, заосмотрений. — Med. лише prt. aor. 2. ἀρμενος, причіплений, прибитий, прикріплений; ἐπικριον ἄρμ. ἰστώ прикріплений; придатний, пригідний; πέλεκυς, τροχὸς ἐν παλάμῃσιν приладнаний до руки (В).
ἄραρον, ἀραρών, -ρυῖα, гл. ἀραρίσκω.

ἀράσσω, ipf. ἀρασσεν, fut. -ξω. aor. ἀραξεν, aor. ps. ἀράχθη, бію, збиваю, прибиваю; пор. ἀπό, ἐπί, ἐκ, σύν ἀρ.; розбиваю, ломлю, торощу.

ἀράχθη, гл. συν-ἀράσσω.

ἀράχνη, гл. ἀράχνη, araneum), павучина, павутиня, лише plur.

ἀράω (ἀρη), inf. prs. ἀρήμεναι, prs. m. ἀράται, prt. -όμενος. ipf. ἡρώμην, -ῶ, -ατο, fut. ἀρήσεται, aor. ἡρήσατο, conі. ἀρήση, -έμεθα, opt. 3. pl. -αίατο, inf. -ασθαι, молю (ся), благаю, з dat. Ἀθήνῃ, θαίμοσι; звиваю, накликую Ἑρινὺς; благаючи обітую Ψ 144: прошу, бажаю.

ἀργαλέος, 3. (ἄλγος), тяжкий, утяжливий, прикрий, не легкий, страшний, ἔλκος, ἀνεμός, δεσμοί; часто особ. констр. ἀργαλέος ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι. тяжко в чоловікові смертному поконати бога; ἀργαλέος — Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, тяжко оперти ся Ол., станути проти Ол.; βόας ἀργαλέας (роз. ἐλάσαι), λ 291.

Ἀργεῖδης, Полімель, син Аргея з Лікії II 417.

Ἀργεῖος, Ἀργέιος, 3. аргійський, subst. Аргієць; часто Греки взагалі.

ἀργεῖ-φόντης (ἀργεῖ, φαίνω), що скоро являв ся: скорий післанець, прізвище Гермеса.

ἀργεννός, 3. (ἀργής), ясний, білий, блискучий, εἶεε, δρόναι.

ἀργεσιτής, ἀο, швидкий, блистрий; просяняючий, білий, що спроваджує білі облаки.

ἀργής, ἦτος (ἀργός), dat. ἀργέτι, асс. ἀργέτα, ясний, білий, блискучий, яскравий, горючий.

ἀργῖ-χέραννος, (ἀργής), ясно громовий, ясно блискаючий, (Зеве).

ἀργῖνοίς, 3. (ἀργίλος, argilla), крийдяний, білими скалами блискучий (Лікаст і Камейр).

ἀργῖ-όδους, οντος (ἀργής), білозубий.

ἀργῖ-πους, ποδος (ἀργής), скороногий, скоропадний, меткий, Ω 211.

Ἀργισσα, місто в Тессалії над Пенеем, В 738.

ἀργυῖα, τὰ (ἀρχω), перші кусні мяса, (що їх спалювано в жертву богам), ξ 446.

Ἀργος, εος, а) тессалійська річка над Пенеем і Тессалія взагалі, Πελασγικόν, ω 37, В 681, Z 456. — б) Ἀχαϊκόν, πολύπυρον, ἱππόβοτον, головне місто в Арголіді над Інахом, осідок Діомеда, В 559, Δ 52; також область Агамемнона, Λ 30 В 108, I 32, N 379, а вкінці взагалі цілий Пеллопонез, навіть означає цілу Грецію, α 344, δ 726, ο 80 і и.

Ἀργος, вірний пес Одиссея, ρ 292.

ἀργός, 3. (п. ἀργ, ἀργυρος), ясний, білий, блискучий; πέδας ἀργοῖ

скороногі, швидкі; жвавий, бойкий, моторний, прудкий.

Ἄργος-δε, до Ἀργεу, В 348.

ἀργυρό-ρεος, 3. (ἀργυρος), срібний, із срібла, сріблом укращений, сріблом викладаний, τελαμών, по-сріблений, срібнокований, κώπη, κρητήρ, λείβετς.

ἀργυρό-δίνης, су (δίνη), срібно-струйний, срібнолентий, срібно-хвилий, сріблисто вируючий.

ἀργυρό-ηλος, су (ἥλος), срібними цвяхами укращений, срібнокований, срібноцвяхований (В), θρόνος, ξίφος, εἰσάγων.

ἀργυρό-πεζα, срібнонога, з білими, гарними ногами (Тетиди).

ἀργυρος, 6 (ἀργός), срібло.

ἀργυρό-τοξος, су, срібнолукий, срібним луком озброєний (Аполлон).

ἀργυφειος, 3. сріблистий, срібнястий, срібноквічастий (В), сріблистобілий, εἶρος, σπείρος.

ἀργυφος, су (ἀργός) = ἀργύφειος.

Ἀργώ, Ἀργό, корабель Ἀργοναυτῶν μ 70.

ἀρδμός, 6 (ἀρδ-ω), водопій, водопійло, місце до поєня товару.

Ἀρέθουσα, жерело в західній частині Итаки, ν 408.

ἀρετή, ἡ (ἀρή), прокляте, проклін; погроза, наруга.

ἄρειος, су, гл. ἀρήιος; τεῖχος ἀρείων мур Ареса, воєнний мур, (сильний, міцний) Δ 407.

Ἀρείων, ονος, кінь Адраста, що його вирагував під Тебами, Ч 346.

ἀρείων, ἀρείων, що до знач. сопр. до ἀγαθός, лучший, могутіший, душий, сильніший, хоробріший, знатніший, кращий; знатний. Асс. sg. ἀρείω, εἶονα, ном. ἀρείους; neutr. adv. ἄρειον, лучше.

ἄ-ρεκτος, су (ῥέζω), незроблений, нескінчений, недовершений, ἔργον, Т 150.

ἀρέσαι, ἀρέσασθαι, гл. ἀρέσκει.

ἀρέσθαι, inf. aor. від ἀρνυμι.

ἀρέσκω (ἀρ-σα), f. m. ἀρέσσόμεθα, inf. aor. a. ἀρέσαι, ipv. aor. m. ἀρεσ(σ)άσθω, inf. ἀρέσασθαι, prt. -άμενος, залагоджую, винагороджую, направляю; ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι бажаю се знов направити; act. i med. роблю, чиню собі добрим, прихильним, придобряю, власкавлю, перепрошую; залагоджую, вирівнюю; ταῦτα ἀρεσσόμεθα направимо, залагодимо; приєдную, втихомирюю, умиряю, успокоюю; примирюю, поєдную ся з ким; ἐπέεσσιν перепрошую.

ἀρειά-ω, вдаю ся, приношу хосен, проспіваю, ἔργα; я в щасливий, мені добре веде ся, λαοί, τ 114.

Ἀρετῶν, ονος, Троянець, що його убив Тевкр Z 31.

ἀρετή, ἡ, здібність, епо-сібність, зручність, здатність; πο-δῶν швидкість в бігу; знатна прикмета O 642, чеснота, правота; лицарство, героїство, хоробрість, відвага, могутність; велич (про богів), сила; слава, честь ξ 402, добре ім'я; краса. врода β 206, σ 251; щастє, добро ν 45, σ 133, гаразд, доля; снага, Ч 276, доброта.

ἀρετής, ἡτος, ἡτα, гл. ἀδρотής.

ἀρή, ἡ, ἡ, а) молитва, просьба, бажанє; б) прокляте, проклін; погибіль, нещастє, біда, недоля, напасть; (α, gen. pl. ἀρέων, I 566 - -).

ἀρηαι, conl. aor. від ἀρνυμι.

ἀρήγω (ἀρήω), f. ἀρήξω, inf. -γέμεν, inf. -ξέμεν, -ειν, inf. aor. ἀρήξαι, обороняю, відвертаю, захи-

щаю (Κ), заступаю ся (C), помагаю, приходжу в поміч, τινί кому.

ἀρηγών, ὄνος, ὅ, ῥ, помічник, помічниця, покровителька.

Ἀρηΐ-θεός, Ареїтой, а) отец Менестия, кор. в Арії в Бойотії, що его Лікурґ убив, як вертав домів з Аркадії, Н 10, 142. б) Трак, візник Рігмоса; его убив Ахілѣ.

ἀρηΐ-θεός, он (ἄρης, θεός), швидкий, жвавий в бою.

ἀρηΐ-κτείνεος, убитий в борбі, що погіб в бою, X 72.

Ἀρηΐ-λῦκος, Ареїлѣк, отец Протенора, Ξ 451. — Троянець, що его убив Патроклѣ, II 308.

ἀρήιος = ἄρειος, он (ἄρης), воєнний, τεύχεα воєнна, лицарська збруя; хоробрий, бойкий, воєц-кий, лицарський.

ἀρηΐ-φάτος, он (πέφαμαι), убитий Аресом, т. є. в бою, що погіб в бою.

ἀρηΐ-φίλος, он, Аресови милий, любимець Ареса; хоробрий.

ἀρηκτιος, гл. ἄρρηκτος.

ἀρήμεναι, inf. pres. від ἀράω.

ἀρημένος, 3. prt. pf. p. зломаний, переможений, пригнетений, зморений, утомлений; τίπτε τόσον -ἀρημένος, що за лихо тяжке тобі приключилось, тебе постигло; γήρξει, ὑπὸν зломаний; δὴ ἀρημ. прибитий лихом (B).

(ἀρήν), лише асс. sg. ἄρνα, pl. ἄρνες, -ων, ἄρνεσσι, ἄρνας, du. ἄρνε, ἄρν', вівця, ягня, баран.

Ἀρήνη. Арена, місто в Елїді, над рікою Мінієм, В 291, Λ 723.

ἀρηρε, ει, ἀρηρώς, сс, гл. ἀραρίσκω.

ἀρηρομένος, prt. pf. p. від ἀράω.

Ἄρης, gen. Ἀρηος, Ἄρεος, та-

кож Ἄρεω або Ἄρεως, dat. Ἀρηι, Ἄρει, Ἄρει, асс. Ἀρηx, Ἀρην, voc. Ἄρες, Ἄρες (ἄρ-сx, вціляю, вбиваю), Арес, Mars, син Зевса і Гери, бог війни, убійств і диких, кровавих борб; завзятуший і неподатливий. В протипоставленю до Атени, любує ся лише в війні і розливу крови, проте δεινός ἐνυάλιος; ἄτος πολέμοιο; в кровожадний, кровопий, ἀνδρείφοντης, μακρόνους, βροτολογός; кидає ся скоро і нагально (θεός, θεῶρος, ἔβριμος) без розваги з одної сторони на другу (ἄλλοπρόσαλλος), в супроводі сестри Ериди і синів Дейма та Фоба. У богів не має поважання; живе в безнастанній неприязни з Атеною, богинею розумної війни, котра за всеґди бере верх над ним E 853 Y 69, Φ 391 сл. Він є великий і гарний (Φ 267 сл., любимець Афродити); его тіло покриває 7 плетрів, а зраниений Діомедом кричить так, як 10.000 людей, E 860. — Значення: війна, січа, борба; ἐγείρειν, ξυνάγειν Ἄρηx, або ἔριδα Ἀρηος, счинити, починати борбу; κρίνεσθαι Ἀρηι, мірити ся в бою; убійство, погібиль; ξυνός, ἀλεγεινός, στυγερός; відвага воєнна, — жаждоба борби, P 210, Σ 264; ἀφίει μένος ἔβριμος Ἀρης, страшне копіє втратило свою силу, N 444. (ἄ, в арзі також ἄ, E 31, 455).

ἀρηοθε, copl. aog. від ἀρνημι.

Ἀρήτη, Арета, донька Рексенора, жінка Алькіноя, короля Фаяків, η 54—77.

ἀρητήρ, ἥρος (ἀράτομαι), жрець, богомільник (K).

Ἀρητιάδης, αс, Аретияд, син Арета, Нізос, π 395, σ 413.

Ἀρητιος, Арет, син Нестора, γ 414. — P 494, 535 син Пріями, що его убив Автомедонт.

ἀρητός, 3. (ἀράσμαι, ἀρή), проклятий, злощасний, страшний; ἀρητόν — τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας, родичам причинив ти злощасного жалю і смутку.

ἄρθεν, 3. pl. aor. p. від ἀραρίσκω.

ἀρθμέω, aor. 1. ἀρθμήσας, сполучаю; διέτμυχεν ἐν φιλότῃ ἀρθμήσαντες розійшли ся сполучені любовію, приязню, Н 302.

ἄρθμος, 3. (ἀρθμός), сполучений, подружений, приязний, дружний, τινί з ким, π 427.

ἀρῖ — (як ἐρι-), частиця нерозлучна, скріплює понятє слова: дуже, вельми.

Ἀριάδνη, Ариядна, донька Міноса, короля на Креті і Пазифаї, що вивела Тезея з лабіринту і погібла в дорозі до Атен на острові Дія (Наксос) з руки Артемиди, λ 321, Σ 592.

ἀρί-γνωτος, fem. -η ζ 108, -ος O 490, дуже, -добре звісний, що (можна) легко, відразу пізнати, розпізнати, θεοί N 72; ὦ ἀρ. συβώτῃς добре, широко звісний (іронічно).

ἀρι-δείκετος, ον (δείκνυμι), знатний, дуже славний, визначний; у Гом. як superl. з gen. ἀνδρῶν, λκων.

ἀρι-ξηλος, η, ον (ἀρι-δῆλος), дуже виразний, — сильний, φωνή; дуже значний запомітний, дуже блискучий, дуже ясний αὐγή; гл. αἰξήλος. — Adv. **ἀριζήλως**, дуже виразно, -точно.

ἀριθμέω, fut. ἤσω, ipf. ἡρίθμεον, -ευν, prt. aor. -ήσας, inf. aor. p. -ῆθ' ἡμεναι, число, счисляю, перелічую; διχα ἀρ. ділю на дві часті.

ἀριθμός, ὅς (ἀρ-σх), число, скількисть, множество.

Ἀρίμα, neut. pl. Арими, гори в Кілікії; εἰν Ἀρίμοις в краю Аримів, В 783.

ἀρι-πρεπής, ἐς, ἐος (πρέπω), дуже визначний, знаменитий, вельми славний, дуже знатний, ἀνδρες; дуже гарний, що найкрасший, εἶδος, γηλός; ἀρ. Τρώεσσιν, між Тр. **Ἀρίσβας**, ατιος, Арисбант, отець Лейокрита, Грек Р 345.

Ἀρίσβη, Арисба, місто в області троянській, недалеко Абиду, В 836, Z 13, Ф 43. — **Ἀρίσβηθεν**, з Арисби, В 838.

ἀριστερός, 3. а) лівий; ἵππος підручний; ἐπ' ἀριστερά, по лівій стороні, лівобіч, ліворуч, з gen. μάχης, νηῶν; б) віщуючий лихо, нещастє, ἔρως, υ 242.

ἀριστερόφιν, adv. лише ἐπ' ἀριστερόφιν, по лівій стороні, лівобіч N 309.

ἀριστεύς, ἦος, ὅ (ἄριστος), найліпший, найзнатніший. Plur. ἀριστῆες, що найліпші, старшина, князі, найзнатніші.

ἀριστεύω, ipf. iter. -στεύεσκε, я є найліпший, перший, визначаю ся, μεθ' ἡμέας між нами, Τρώων, між Тр. βουλῇ — ἀπάντων; ἀριστεύεσκε μάχεσθαι відзначав ся в борбі.

ἄριστον, τό (ἦρι), сніданок, (за раз по сході сонця).

ἄριστος, 3. (sup. до ἀγαθός, пор. ἀρι, ἀρείων), найліпший, найспосібніший, найхоробрійший, найзнатніший, найперший; ἔγχεσι в борбі на списи, βουλῇ в раді; εἶδος ἀρίστη найкраща; найдостойніший, найвисший, наймогутійший, θεῶν, Ζεὺς; **ὄριστος** (Бек. ὄρ.) зам. ὁ ἄριστος. Neutr. adv. ἀριστῃ, найліпше, дуже гарно, -хосенно, корисно.

ἀρι-σφαλής, ἐς, ἐα, (σφαλλω), дуже ховзкий, -непевний (Б), οὐδός ρ 196.

ἀρι-φραδής, ἐς (πέφραδον), ясний, певний, дуже виразний, -визнач-

ний, дуже запомітний, очевидний; ἀριφραδέα τέτυκται, легко їх пізнати; σῆμα, ясна признака (Б).

Ἀρχαῖδες, Аркадійці, мешканці Аркадії, В 611, Н 134.

Ἀρχαῖδη, Аркадия, край в середині Пельопонезу, В 603.

Ἀρχειοῖαδης, син Аркейзія, Ляерт, δ 755, ω 270.

Ἀρχεῖσιος, Аркейзій, син Зевса і Евриодії, отець Ляерта, ξ 182, π 118.

Ἀρχεοῖ-λαος, Аркезіляй, син Лікоса, вожд Бойотийців, на чолі 10 кораблів прибув під Трою; его убив Гектор В 495, О 329.

ἀρκέω (ἀρκ-, ἀλκ-), f. ἀρκέσει, ipf. ἄρκει, aor. ἄρκεσα, а) відвертаю, відбиваю, відганяю, здержую, τινί τι, від кого щось, ἐλεῖθρόν τι; б) бороню, охороняю, оборонюю, заслонюю, помагаю.

ἄρκιος, 3. (ἀρκέω), певний, нехибний, безпечний; οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται, не легко йому прийде ся; (достаточний, вистарчаючий).

ἄρκτος, ὅ, ῥ, медвідь, медведиця; яко громада зьвізд велика „медведиця“ або „віз“ в сусідстві полярної зьвізди; для народів, що живуть на півночі, она не заходить ε 273 Σ 487 сл.

Ἄρμα, ατος, місцевість в Бойотії, недалеко від Танагри, де Амфірай зі своїм возом провалив ся під землю, В 499.

ἄρμα, τό (ἄρ-σα склад, сполучене), а) віз, візок, теліжка; б) віз воєнний на двох колесах; часто plur. зам. sing. ἄρματα. Віз боєвий, що на ній стояв борець (παρὰβάτης) зі своїм візником (ἡνίοχος) та випереджав ряди боєві, щоби вдарити на свого ворога; складав ся з полукішка

(ὕπερτερη, δίφρος), що був осаджений на двох колесах (τροχοί, κύκλα), сполучених осію (ἄξων). В колесі було 4—8 спирих (κνήμεναι), що з середини були вправлені в запясть (колодку, πλῆμνη) з отвором (σύργξ) на вісь; зовні на обводі колеса (ῥυός) був набитий желізний обруч (ἐπίσσωτρα). Полукішок (пудло воза) мав основу еліптично вигнену, обведений низьким поручем (περίφορμα) з каблукватим берегом або обвідкою (обручем) зверха (ἄνω); з задку віз був отвертий, щоби можна на него вступити; попід віз від осі наперед ішов дишель (ῥυμός), з діркою на переді, в котру закладано кілок (ἕστωρ) з кільцем (κρίκος), щоби ярмо придержати. Ярмо ζυγόν складало ся з двох деревляних півкругів, сполучених поперечницею і его закладано коням через шию. — Звичайно два коні запрягано до воза (ζύγιστοι), деколи припинано третого (παρ-ήρος), що не тягнув, Π 471, 474.

ἄρματο-πῆγος, ἐν (πῆγῃ), що робить вози, ἄνθρωπός, колісник, коłodій, стельмах, Δ 485.

ἄρμα-τροχή, ῥ (τροχός), колія вазова, слід воза, Ψ 505.

ἄρμενος, prt. aor. m. від ἀρ-κίσκω.

ἀρμόζω (ἀρμός), aor. 1. ἤρμωσε, ipv. prs. m. ἀρμόζεις, сполучаю, складаю разом, ε 247; придаю ся, надаю ся, пристаю, ἐπὶ χροῖ до тіла; ἤρμωσε - αὐτῷ (θώρακα) приладнав собі. — Med. собі сполучаю, збиваю, будую, σχεδέτην - χαλκῷ, ε 162.

Ἀρμονίδης, εω, Гармонід, отець Фереκля, троян. містець, Ε 60.

ἀρμονίη або ἱη, ῥ (ἀρμόζω), сполученє, зв'язанє, с ко ба

ε 248, ключка, клямра; союз, умова X 255.

ἄρνα, гл. (ἀρήν).

Ἀρναῖος, Арнай, первісне імя жебрака Іра, σ 5.

ἀρνείδος, ὁ (ἀρήν), баран.

ἀρνέομαι, 3. sg. ἀρνείται, ірн. -είσθω, іpf. ἤρνεϊτο, opt. aor. -ήσαις, іnf. -ήσασθαι, перечу, відказую ся, відмагаю ся, не хочу, γάμον, ἔπος, τόξον, відказую, відмовляю, кажу що не, не даю.

ἄρνες, ἀρνῶν, ἄρνεσι, гл. (ἀρήν).

ἀρνευτήρ, ἥρως, ὁ, нурук, во-долаз (Б), вітроскок.

Ἀρνη, Арна, місто в Бойотії, осідок Арейтоя, В 507, Н 9.

ἄρ-νυμαι (ἄρ-σα), aor. 1. ἤραο, ато, ἀμείθω, aor. 2. ἀρέμην, ето, онто. conі. ἄρηαι, opt. ἀροίμην, іnf. ἀρέσθαι, осягаю, придбаю, набуваю. α 390, визнакую, дістаю, заталанюю; стараю ся осягнути, одержати, придбати, τιμήν τινη винагороду, А 159, Е 555, βροίην; хороню, стережу, бережу, спасаю, ратую, вибавляю; πατήρς κλέος зберігаю, ψυχὴν спасаю; ἀέθλια ποσσίν визнакую, здо-буваю, κῦδος, κλέος, εὐχος, νίκηγν; ὅσσ' ἤρατο скільки переніє; ἔλκος одержую.

ἀροίμην, ἄроис, ἄроито, гл. ἄр-νυμαι.

ἄροσις, ἡ (ἀρώ), земля при-гідна до управи, поле, ріля, нива.

ἀροτήρ, ἥρως, ὁ (ἀρώ), плуга-тор, орач, рільник.

ἀροτος, ὁ (ἀρώ), управа рілї, рільництво; plur. ι 122.

ἀροτρον, τό, (ἀρώ), плуг, рало, ν 32.

ἄρουρα, ης, ἡ (ἀρώ), ріля, по-ле, земля, край; πατήρς ἄρ. віт-чина; ἐρίβωλος, ζείδωρος, πείρα, і н.

ἄρω, 3. pl. ἀρόουσι, ὦσι, prt. pf. p. ἀρρηρομένη, орю, справляю; νεῖδς ἄρ. з'орана цілина.

ἄρп-ἄζω, prt. fut. -ἄξων, aor. 1. ἤρπαξε, ἤρπασε, prt. ἀρπάσσα, пориваю, рабую, хватаю, під-хоплюю (Б), вирываю, видаираю; πλήλεια ἀπό τινος, здираю кому, з кого; δόρυ вирываю; λαχν ско-ро хватаю.

ἄρпак-τήρ, ἥρως, ὁ, розбійник, розбишака, Ω 262.

ἄρп-ἄλλεος, 3. -έων, понадний, принадний κέρδεα, θ 164, запо-надно пошукуваний, пожадний, погонистий. — Adv. ἄρпалέως, хижо (Б), лакітно, поквзпно, скоро, галапасно.

Ἀρпἄλλιον, ωνος, Гарпаліон, син Піліямена, короля Пафлагонів, що его убив Меріон N 644.

ἄрпп, ἡ, сокіл: ταυρυπτέρυξ, λι-γύρωνος Т 350.

Ἀρпπια, звич. plur. Ἀρпπιαи, гарпія; (π 150 Подарга, що Зе-фірови зродила Ахіллеві коні). Гарпії є богинями бурі, вихру і наглої смерті; они порива-ють свої жертви безслідно, υ 77.

ἄ-ρρηκτος, ον (ῥήγνυμι), що годї прорвати, нерозривний, що не порве ся, πέδαι, δεσμοί; незлом-ний, що не дає ся зломати, — розірвати; міцний, нерозруши-мий, сильний, εἰλαρ, τεῖχος, πόλις; непроникавий, νεφέλη; нез'ужи-тий, φωνή.

ἄ-ρρητος, ον (εἶρω), невисказа-ний, неказаний, ἔπος ξ 466.

ἄρσας, ἄρσε, ἄρσον, гл. ἀρ-ρίσχω.

ἄρσην, ενος, мужеский, самець; θιες ἄрс. барани; βοῦς, ἵπποι.

Ἀρσῖ-νοος, Арзиноя, отець Гекамеда з Тенеду А 626.

Ἀρτάκη, Артакія, жерело в краю Ляйстрионів, κ 108.

ἀρτεμής, ἐς (ἄρτιος), неушкоджений, цілий, ненарушений; здоровий, живий, веселий, моторний.

**Артеμис*, ἰδος, асс. -ιν, Артеміда, донька Зевса і Лятони, сестра Аполлона; відзначаєь стрункою статію і вродою, є богинею світла (місяця), походить з луком (τοξοφόρος, ἰσχυρα, χρυσήλακτος) і посилав своїми стрілами скору смерть женищинам, як Аполлон мущинам, λ 172, 342, Z 428, T 59, o 410, σ 202, і н. Она є богинею ловецтва (ἄγροτέρη, κελαιδινή) і як жвава ловкиня переходить ліси, поля й гори (Ерімант в Аркадії і Тайгет в Ляконії) ζ 102, E 51, Φ 485. Стоїть, як і брат її, по стороні Троян. Зове ся ще: ἀγνή, χρυσήνιος, χρυσόθρονος.

ἄρτι, якраз, що йно, саме.

ἀρτί-επής, ἐός (ἐπος), зручний, правний в мові, бесіді, γ 281.

ἀρτί-ος, 3. пригідний, відповідний, придатний; второпний, спосібний; ἄρτια βάζειν, до річи, розумно говорити; αἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη, був однаких з ним мислей (Б), мав однаку гадку, був прихильно успособлений, жичливий.

ἀρτί-πος, οδος, скороногий, швидкий, сильний в ногах; Арес.

ἀρτί-φρων, ονος (φρήν), з здоровим розумом, дуже розумний, ω 261.

ἄρτος, ὅ, хліб, бохонець.

ἀρτύνω і -ύω, ipf. ἤρτυε і ἤρτυε, -ον, fut. ἀρτύνέω, prt. aor. 1. ἀρτύνας, ipf. m. ἤρτύνετο, aor. m. ἤρτύναντο, ps. ἀρτύνθη, сполучаю, складаю разом, приставаю, прикладаю; οὐατα приправляю; ἐρετμὰ τροποῖς ἐν- прикріпляю, привязую; σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, устави ся тісно; ἐξδνα, γάμον

приладжую, приготавляю: λόχον уряджую, уладжую; ὑσμίνην готую ся, приготавляю ся до борби; ψεύδεα видумую, δόλον, ἐλεθρον, θάνατόν τιμ готую, за-подіваю. — Med. = act. для себе, собі; ἤρτύνετο βουλήν, предложив свій намір, свою раду.

**Арѳбас*, αντος, Арибант, Сядонець, o 426.

ἀρχέ-κακος, ον, що лихо починає, що є початком, причиною лиха, νῆες E 63.

**Архѣ-λοχος*, Архельох, син Антенора, Троянець, що єго убив Аянт B 823, E 464.

**Архе-πτόλεμος*, Архептолем, син Іфіта, візник Гектора Θ 128, 312.

ἀρχεύω, веду, проводжу, стою на чолі **Арχείοισι*, приказую.

ἀρχή, ἡ, початок; ἐξ ἀρχῆς від початку, від давна, з давен-давна; почин, зачаток, причина φόνου, νεῖκεος, κακοῦ; καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἀρχῆς і з причини А., що дав почин до того.

ἀρχός, ὁ, вожд, провідник, старшина, начальник, володар, князь, ватажко, найстарший.

ἀρχω, conl., -ησι, ipf. ἤρχον, med. ἤρχετο, fut. ἀρξεί, -ομαι, aor. ἤρξα, -ατο, prt. ἀρξάμενος, а) я є перший, є начальником, стою на чолі, володію, іду на перед, поперед, проводжу, веду, з gen. рідше з dat.; ἐδόν і ἐδοῖо веду дорогою; б) починаю, даю почин, з gen. μάχης, πολέμοιο, μύθων; з dat. особи: τοῖς μύθων ἤρχε між ними почав говорити; з inf. ἤρχε νέεσθαι, ἀγορεύειν, або prt. ἤρχον χαλεπαίνων я почав сердити ся, перший розсердив ся. — Πανую, володію з gen. μύθων, μολπῆς; ἐκ τινος від

чого, σέο від тебе, τοῦ χώρου від (з) того місця; πάντων ἀρχόμενος μελέων зі всіх частий взяв по кусникови мяса для жертви; з inf. μῆτιν ὑφαίνειν; ἄρξει — κακὸν ἔμμεναι від него першого буде нам лихо.

ἀρωγή, ἡ, поміч, підмога, охорона, оборона; ἐπ' ἀρωγῇ на користь чию, односторонно.

ἀρωγός, ὁ (ἀρήγω), помічник, оборонець, підмога.

ἄσαι, ἄσαιμι, гл. ἄω.

Ἀσαῖος, Азай, Грек, що его вбив Гектор, Λ 301.

ἄσμεν гл. ἄεσαμεν, (ми спочивали).

ἀσάμινθος, ἡ, ванна, ванниця; в Іл. лише К 576.

ἄσασθαι, inf. aor. m. від ἄω, насичую.

ἄσαιο, aor. від ἄω, відбираю розум, обманюю, обдурюю.

ἄ-σβεστος, -βέστη, ον (σβέννυμι), негасимий, φλόξ; неустаючий, непроминаючий, безсмертний κλέος; безнастанний, безконечний, безмірний, γέλως сьміх, регіт великий (С), βοή, μένος.

ἄσε (= ἄσσε), aor. від ἄω, відбираю розум, обманюю.

ἄσεσθαι, inf. fut. від ἄω, насичую.

ἄ-σήμαντος, ον (σημαίνω), без провідника, без пастуха, нестережений, μῆλα К 485.

ἄσθμα, τό, тяжкий віддих, задуха, душний кашель; ἔχετο ἀργαλέω ἄσθματι тяжко віддихав.

ἄσθμαίνω (ἄσθμα), тяжко віддихаю, дишу, соплю, кашлаю, харчу, хроплю.

Ἀσιάδης, син Азия, Μ 140, Ν 561, Ρ 583.

Ἀσίης, гл. Ἀσιος.

Ἀσίη, Азина, місто під властю Діомеда в Арголіді, на захід від Герміони, В 560.

δοῖνής, ἐς, ἐας (σίνομαι), неущкоджений, ненарушений.

1. Ἀσιος, Азий, а) син Гіртака з Арісби, союзник Троянців, що его вбив Ідомей, В 837, Μ 95, Ν 384. — б) син Дімаса, брат Гекаби, Фригієць, що его вбив Аянт II 717.

2. Ἀσιος, jako adi. 3. лише Ἀσίω ἐν λειμῶνι, на азийскім низу (оболоню); в Лідії, на полудне від Тмольоу, В 461.

ἄσις, ις, ἡ, намул, болото, Ф 321.

ἄ-σιτος, ον (σίτος), без їди, без страви, натще, δ 788.

Ἀσκάλαφος, Аскаляф, син Ареса і Астियोхи, король Мінійців в Орхомені, аргонавт, що его вбив Дейфоб під Троєю, В 512, О 112, і и.

Ἀσκανίη, Асканія, місцевість в Фригії, В 863.

Ἀσκάnios, Асканій, а) союзник Троянців з Асканії в Фригії, В 862; б) син Гіппотіона, Мізієць, союзник Тр. Ν 792.

ἀσκεθέες, гл. ἀσκηθής.

ἀ-σκελής, ἐς, зісохлий, сухий, безсильний κ 463, знеможений; твердий, запеклий, лютий. — Adv. ἀσκελέως і neutr. adv. ἀσκελές, завзято, μενεαίνειν; заєдно, раз-в-раз, безнастанно, κλαίειν.

ἀσκέω, ipf. 3. sg. ἥσκειν, aor. ἥσκησε, αν, prf. p. ἥσκηται, зручно вироблюю, оброблюю, перероблюю εἶρη; штучно вироблюю, роблю майстерно, мудерно, κρητῆρα, ἐρμῖνα, χορόν; ἀσκήσας, штучно, майстерно, зручно, мудерно; χιτῶνα πύσσειν καὶ ἀσκεῖν зложити і старанно вигладити; ἄρμα χρυσῷ украшений; θρόνον τεύξει ἀσκεσας зробить майстерно.

ἀ-σκηθής, ἐς, pl. -έες (3 склад) (σκηζω), ненарушений, неушкоджений, цілий, здоровий, жив-здоров (Б), добре удержаний, добре захований.

ἀσκητός, ον (ἀσκέω), майстерно зроблений, λέγεις ψ 189; тонко прядений, νῆμα.

Ἀσκληπιάδης, Махаон, син Асклепія, Δ 204, Λ 614, Ξ 2.

Ἀσκληπιδός, Асклепій, отець Подалейрия і Махаона, князь Трики і Ітоми в Тессалії, В 731, Δ 194, і н.

ἀ-σκολος, ον (σκολέω), необережний, нерозважний, необачний.

ἀσκός, ἐ, скіряний бордюг, міх, αἴγειος з козячої скіри; скіра, мішок, βοός з волової скіри.

ἀσμενος, 3. (ἡδομαι), радісний, веселий, втішений, радий, зрадований; ἐμοὶ -ἀσμένῳ εἴη, мені було-б се пожадане, було-б мило.

ἀ-σπάζομαι (σπάω), витаю, здоровлю, привічаю, поздоровляю, щиро приймаю, χερσὶν ἔπεσσί τε, τ 415.

ἀ-σπαίρω, ipf. ἤσπαιρες, ον, тріпотаю, тріпочу, тріпаюсь, дигчу, дригаю, диготаю, дрипотаю, подригую, πόδεςσι; бію судорожно, κράδι.

ἀ-σπαρτος, ον (σπείρω), непосіяний, незасіяний, без засіву.

ἀσπάζομαι, 3 і 2. (ἀσπάζομαι), а) пожаданий, дуже жаданий (Б), приемний, милий, νόξ, βίотος, γῆ; б) веселий, радий, зрадований; ἀσπάζομαι -κακότητος ἔλυσαν, на радість (вго дітий). Adv. **ἀσπασίως**, весело, радо, охотно, з радостію, на радість.

ἀ-σπαστός, 3. (= ἀσπάζομαι), пожаданий, жаданий, милий; neutr. якo adv. ε 398.

ἀ-σπερμος, ον (σπέρμα), без потомства, Υ 303.

ἀ-σπερχές (σπέρχω), поспішно, скоро, поквпно; сильно, горячо, завзято μενεχίνειν, κεχολώσθαι; сквпно, пильно, Σ 556; безнастанно, без впишу, ἐφείπειν τινά.

ἀ-σπετος, ον (ἀ-σπε), невисказаний, ἀσπετα πολλά, неказано, безконечно багато; безконечно великий, далекий, безконечний, безмірний, безмежний, безкрайний, дуже просторий, дуже великий, ὕλη, αἰθήρ, δώρα, κρέα; ἀσπετα, subst. безконечне добро. Neutr. adv. неказано, безмірно, дуже, страшно, Ρ 332.

ἀσπίδιότης, ας, щитоносний, щитом озброєний, ἀνής.

ἀσπίς, ἴδος, ἡ, щит: а) менший круглий (εὐκυκλος, παντός εἶς), що закривав чоловіка від бороди по коліна; б) великий поздовжний щит (також σάκος), що закривав цілого чоловіка, (ποδηγετής, ἀμφιβρότης), був зроблений з кількох скір волових, зложених верстками, (βρείη, τευρείη, ῥινόισι πυκνῇ), зверха покритий металевою плитою (χαλκείη, χρυσείη). На середині щита була випуклість (ἐμφαλος), а довкола ішов металевий беріг ἀντιξ, з тороками θύσανοι. З середини були два каблуки, за котрі закладано ліву руку, в меншім часто лише поперечний держак (κλών) і ручка (πόρπαξ). Іноді згадуєся про перевязку (τελαμών), себто ремінь, що на ній можна було носити щит.

ἀσπιστής, gen. pl. -άων (ἀσπίς), щитоносний, щитоносець.

Ἀσπληδών, ὄρος, місто Мінійців в Бойотії, над рікою Мелясом, В 511.

ἀ-σπουδί (σπουδή), adv. без труду, без завзятої борби, або обопони.

ἄσσα = ἄτινα, neutr. pl. від *ἔστις*.

ἄσσα = τινά; ἐπποι' ἄσσα, τ 218, (neutr. pl. від τῆς).

Ἀσάδρακος, Ассарак, син Троса і Калірої, внук Ерихтонія, отець Каніса, дідю Анхіза, Υ 232.

ἄσσον, adv. comp. до ἄγγι, ближе; ἀ. ἵέναι, зближати ся, підходити, підступати; часто з gen. τείχεος ἄσσον ἴσαν.

ἄσσοτέρω, adv. ближе, πυρός, τ 506.

ἄ-σtachys, ἐ, dat. pl. -έσσιν, колосе збіжа, В 148.

ἀ-στεμφέως, adv. неподвижно, ἔχειν сильно, цупко держати.

ἀ-στεμφής, ἐς (στέμβω), твердий, статочний, непохитний, сильний, В 344. — Neutr. ἀστεμφές, яко adv. сильно, неподвижно Γ 219.

Ἀστέριον, Астерион, місце-вість коло Магнезії в Тессалії, В 735.

Ἀστερίς, ἴδος, Астерис, мітичний остров між Саме а Итакою, δ 846.

ἀστερόεις, β. (ἀστήρ), зьвіздитий, зьвіздний (Б), повен зьвізд, зоряний, зоряний, зорешливий, лискучий, θώρηξ.

Ἀστερολαῖος, Астеропай, син Пелягона, внук божка ріки Аксина, вожд Пайонців, що его вбив Ахіль, М 102, Ф 137.

ἀ-στεροπή, γ, лискавка, грім. ἀστεροπη-τής, ἐ, кидаючий громом, гремлячий (С).

ἀστήρ, ἐρος, ἐ, dat. pl. ἀστράσι, зьвізда, зьвізди, громада зьвізд, зоря, огненне явище воздушне, метеор, Δ 75.

ἀστός, ἐ (ἄστυ), міщанин, городянин.

ἀστροφῶλος, ἐ а) вяз шийний, вязи, потилиця, шия; ἐκ δέ οἱ αὐχὴν ἀστροφῶλον ἐάτη, карк пе-

редомив ся ему (Б) в вязах; б) гра в кістки, Ψ 88.

ἀστροάπτω, part. aor. ἀστράψας, блискаю, кидаю громом.

ἄστρον, τό (ἀστήρ, astrum), зьвізда, зоря, громада зьвізд; лише plur.

ἄστυ, εος, εἴ, город, замок, твердиня, місто; πόλις καὶ ἄστυ, замок і місто; житло, осада, селитьба, оселя; ἄστυ-δε до міста, у город.

Ἀστυᾶλος, Астияль, Троянець, що его вбив Політойт, Ζ 29.

Ἀστυ-ἄναξ, κτος, Астиянакс, прізвисько, що его дали Троянці синові Гектора Скамандриєви, Ζ 403, Χ 506.

ἀστυ-βοώτης (βοῶω), що кличе, кричить, що голосить по місці, окличник мієкий, Ω 701.

Ἀστυ-νοος, Астиной, а) троянський вожд, що его убив Діомед, Ε 144. — б) син Протіяона, Троянець, Ο 455.

Ἀστυ-όχεια, Астиохея, донька Філіаса з Ефіри, мати Тлеполема від Геракла В 568.

Ἀστυ-όχη, Астиоха, донька Актора, мати Аскаляфа і Яльмена від Ареса В 513.

Ἀστυ-πύλος, Астипіль, Пайонець, що его убив Ахіль Ф 209.

ἀ-σφηγλος, он (σφός), зневажливий, ганьблячий, зловивий, ледащий, негідний ἔπος; з'обиджаючий; μ' ἀσφηγλον ἔρεξεν мене обезславив (Р), негідно обійшов ся зі мною.

ἀ-σφαλώς, adv. і ἀσφαλές neutr. adv. неподвижно, нерухомо; ἔχει рівномірно держить ся дороги, -кермує; постійно, безнастанно, θέειν без впину; певно, рішучо, вдатно, ἀγορεύειν.

ἀ-σφαλής, ἐς (σφάλω), невідмінний, непохитний, що сильно

стоїть, нездвигений, незрушми, θεῶν ἔδος, ζ 42; яко adv. витревало, постійно, безнастанно, незупиняючись, O 683.

Ἀσφαλῶν, ονος, слуга Менелая, δ 216.

ἄσφαῖρος, ὁ (φάρυγξ), горло, гортанка.

ἀσφοδελός λειμών (ἀσφοδελός), асфодилева лука; лилейний, лататочний луг (B) в сьвітї підземнім; (асфодиль, рослина подібна до лілії), λ 539.

ἀσχαλᾶω і ἀσχαλλῶ, ἀχ, αἰ, 3. pl. -λέωσι, inf. ἀχν, prt. ἐων, і conі. ἀσχαλλῆς (σχαλλῆ), я в нетерпеливий; неохотний, маркотний, сумний, прикро, скучно мені, B 293, 297, я в безпотишний, печальний, X 412, хмарний, гнівливий, сердитий, гнівний; негодую, мені не до впадоби, гніваю ся, 3 gen. κητεδόντων, κτήσις або з prt. ἀσχαλέωσι μένοντες, ждуть нетерпеливо.

ἄσχετος, ον і ἀσχετος (σχεῖν), неповдержний, непокірний (P); E 892, невгамущий (B), страшний; μένος ἄσχετος, неповдержний в силі або гніві, πένθος невидержимий.

Ἀσωπός, Азоп, а) ріка в Бойотії, між Тебами а Плятаями, Δ 383; б) божок тої ріки, син Океана і Тетиди, отець Айгіни, Антиопи, λ 260.

ἄταλαντος, ον (τάλαντον), рівноважний, рівний, рівня, що можна его рівнати, подібний θεόφιν, Ἄρχι, Δί μῆτιν ἄτ. розумом рівний Зевсови.

ἀτάλα-φρων, ονος (φρήν), веселий, безжурний, спокійний, παῖς Z 400.

ἄτάλλω, (αταλός), ipf. ἄταλλε, весело скачу, підскакую, вискакую, N 27.

ἀ-τάλός, 3. (ἀτάλλω), αἰ, ῥσι, молодечий, молодий, безжурний, веселий; ἀτάλα φρονεῖν бути весело успособленим, бути веселим.

ἀτάρ (завсїгди на початку реченя): а ле, о д н а к, міжтим, на те; відповідає деколи попереджаючому μέν і навязує як δέ реченя: і, а, а відтак, але, а однак, же, -ж, а вжеж.

ἀ-ταρβής, ἐς (τάρβος), неустрашений, без страху, сьмілий, Φέβος N 299.

ἀ-ταρβητος, ον (ταρβέω), неустрашений, завзятий, νόος Γ 63.

ἀ-ταρπῆτος, зам. ἀτραπιτός, ῥ, стежка, плаї.

ἀ-ταρπός, ῥ (зам. ἀτραπός), стежка, плаї, дорога, шлях.

ἀ-ταρτηρός, 3. твердий, погубний, страшний, вразливий (C), капосний (B), ἔπεια, Μέντωρ.

ἀτασθάλῃ, ῥ, лише pl., проступок, злочин, злоба, зле діло, насила, засліплене, зухвалість, сваволя, дума, бута, нерозум.

ἀτασθάλλω, я в нерозумний, засліплений, злобний, зухвалий, поступаю негідно, погано, зухвало.

ἀτάσθαλος, ον, нерозумний, зухвалий, злобний, нечестивий (B), насильний, напрасний, засліплений, гордий, упертий, зухвалий, бутний, проступний, λάς, ὄβρις, μένος; ἀτάσθαλα погані діла, погань (B), безчесте (B), незаконности, проступки, лихі діла.

ἄτε, асс. pl. від ἔσσε, що, про що, над чим, о чім; як, як коліб, так як.

ἀ-τειρός, ἐς (τείρω), твердий, сильний, тревалий; негнучкий, негибкий, неопідбний, непоко-наний, неумотний, невсипущий, χαλκός, μένος незломний, κραδίη.

ἀ-τέλεστος, ον (τελέω), нескінчений, недовершений, несповне-

ний; без кінця, без вину, без наслідку, без цілі; безплідний, безуспішний, безхосенний, дармий, марний; ἀτ. τιθέναι πόνον працю знищити, знівечити. Neutr. ἀτέλεστος, без кінця, без міри.

ἀ-τελεύτητος, он (τελευταίω), нескінчений, недоконаний, несповнений, незвершений.

ἀ-τελής, ἐς (τέλος), нескінчений, несповнений, нездійснений, недовершений; οὐκ ἀτ. θάνατος — γένοιτο, погибель постигне неминує (Б), ρ 546.

ἀ-τέμνω, лише pgs., кривджу, занедбую (Б), шкоджу, ушкоджую, вкорочую, обдираю, граблю, позбавляю, уражаю, нарушаю; θυμέν обманую β 90. — Pass. я є позбавлений, утрачую щось, з gen. ἴσης, σιδήρου.

ἄτερος, pгаер. з gen. без, окремішно, далеко від, ἄλλων осторонь других (С); особно; ἄτερ Ζηνός без волі 3.

ἀ-τέραμνος, он (τείρω), твердий, невимолимий, кам'яний (Б), χῆρ.

ἀ-τερπής, ἐς (τέρπω), непривітний, невеселий, немилый, неприємний, невтішний, сумний.

ἄ-τερπος, он, = ἀτερπής, Z 285.

ἀτέω (ἀτη), лише pгt. -έων, засліплений, позбавлений розуму, зухвалий, зухватий, Y 332.

ἄτη, ή (з ἀΐτη, від ἀάω), засліплєнє, запоморока, задур, дур, нерозум, дурний розум, A 412, δ 261, ο 233 і н.; проступок, злоба, погане діло, Ἀλεξάνδρου; шкода, погибель, нещастє, лихо, біда B 111, Θ 237; перестрах, жах, II 805; нещастє, кара, ρ 372, ψ 302. — Уосіб. Ате, донька Зевса, богиня засліплення, що всім відбирає розум, навіть Зевсови; за те-ж він прогнав єї з неба. Она сту-

пає легко понад головами людий T 91—130, I 504.

ἀ-τίζω (τίω), не зважаю, не дбаю, погорджаю, Y 166.

ἀ-τιμάζω і ἀτιμάω, ipf. 3. sg. ἀτίμα, 3. pl. -ων, iter. ἀτιμάζεσθε, f. -ήσουσι, aor. 1. ἡτίμησας, opt. ἀτιμήσεις, ήσαιτε, if. -ήσαι, зневажаю, збезчещую, неповажаю, погорджаю, обходжусь згiрдливо, обругую, осуджую, ганьблю.

ἀ-τίμητος, он, неповажаний, погорджений, мало цінений, обезславлений.

ἀ-τιμήη, ή, зневага, погорда, наруга, обида, ганьба, -ήσιν v 142.

ἀ-τίμος, он (τιμή), сопр. -έτερος, sup. -έτατος, неповажаний, непошанований, погорджений, що приймив ганьбу (Р. С.); осоромлений, обезславлений; без винагороди, без заплати; neutr. adv. безкарно. π 431.

ἀτίτᾱλλω, inf. -έμεναι, ipf. ἀτίτᾱλλε, aor. 1. ἀτίτηλα, плекаю, живлю, кормлю, виховую, годую, кохаю (Б).

ἄ-υτος, он (τίω), непімщений, незаплачений, κασιγνήτοιο πεινή кара за брата, Ξ 484, ι.

Ἀ-ιλας, αντος, Атлянт, отець Каліпси, бог, що знає глибини морскі і держить стовпи, що розділяють (ἀμφίς) небо і землю, α 52.

ἀ-ιλητος, он (τλήναι), невиносимий, невидержимий, незносимий, тяжкий.

ἄιος, он (ἄω), ненаситний, з gen. πολέμοιο, μάχης в борбі; δόλων ηδὲ πόνοιο, A 430; δόλων, гарздий на видумки (Б); що любить ся в чім, жадний чого.

ἀ-ιραπλῖός, ή (τρέπω), стежка, дорога, v 195.

Ἀτρείδης, αс, εω, Атрид, син Атрея, Агамемнон або Менелай;

plur. Ἀτρείδαι i dual. Ἀτρείδαι A 16, про обох.

Ἀτρείων, ωνος, = Ἀτρείδης.

ἀτρεκέως, adv. по правді, широко, отверто, безоглядно, достоменно.

ἀ-τρεκής, ἐς, лише neutr. ἀτρεκές, яко adv., по правді, справді.

ἀτρέμᾱ(ς), adv. (τρέμω), безстраху, неподвижно, нерухомо, супокійно, тихо, εὐδεν, ἔστασαν, ἦσο.

Ἀτρεύς, εως, Атрей, син Пельопса і Гипподамеї, брат Тieste, король в Мікенах, отець Агамемнона і Менелая. Їго славному булаву наслідив брат Тieste В 106.

ἀ-τριπτος, ον (τρίβω), не стертий: не загартований, не закалений; не звикший, не виправлений, ϕ 151.

ἀ-τρομος, ον (τρέμω), що не дрожить, не лякає ся, безстраху, неустрашений, μένος, θυμός.

ἀ-τρούγετος, ον, лише gen. -οιο, асс. -ον (τρώω), без вину филиючий, неспокійний, бухливий (С) ἄλς, θάλασσα; (иньші від τρώγῃ, безплідний, неурожайний, пустий).

Ἀτριτώνη (τρώω), Атритона, прізвище Атени, непоборима, незборима (Р), невтомима ε 762, В 157, Е 115, і и.

ἄττα, дорогой батьку! батеньку! дідуню! (Р).

ἀ-τύζομαι, prt. aor. p. ἀτυχθείς, я є змішаний, заляканий, переляканий, заголомшений, запоморочений, одурений, учадяний, зачадяний (Р), заціпенілий; жахаю ся, лякаю ся; ἀτυζομένη ἀπό-λῃσθαι, залякана на смерть; втікаю наляканий, сполошений, πεδίοιο через рівнину, розбігаю ся.

Ἀττυνιάδης, син Атимнія, Мідон Е 581.

Ἀτύμνιος, Атимній, а) отець

Мідона, Пафлягонець, Е 581; б) син Амизодара з Кариї, що єго убив Атиліох II 317.

αῦ, adv.: знов, знова, наново, впять, вдруге; противно, з другої сторони, але; відтак, далше, потім, крім того, а коли, от, отсе, -ж.

αὐαίνω (αῦω), сушу; prt. aor. p. αὐχθέν, висушений, сухий, що просох, ι 321.

αὐγάζομαι (αὐγή), виразно бачу, пізнаю, спостерігаю ἔππους, Ψ 458.

Ἀβυεΐαι, Авгеї, а) місто в Локриді В 532; — б) місто в Локонії В 583.

Ἀβυεΐας, ας, Авгеї, син Форба і Гирміні, кор. півн. Елїди, отець Агастена, Філея і Агамеди; єго стаїню (з 3000 волами) вицистив Гераклє одного дня Λ 701.

αὐγή, ἥς, ἡ, сьвітло, сонце, луч, промінь, блеск, бряск; ὑπ' αὐγᾶς Ἡελίοιο, під сонцем, на тім сьвітї (Б); огонь, жар, ζ 305.

Ἀβυηιάδης, ας, син Авгея, Агастен В 624.

αὐδάω, ipv. αὔδα, ipf. ᾄδω, prt. aor. αὐδήσας, iter. -δήσασκε; ἔπος говорю, кажу, промовляю; ἀντίον на те відповідаю, мовлю, кажу, говорю до кого, на те промовляю; кличу, кричу, τόσον так голосно; μέγала чваню ся голосно.

αὐδή, ἥς, ἡ, (αῦω), голос, звук, мова, бесїда, реч.

αὐδή-εις, 3. (людскою) мовою обдарений, що бесїдує людскою мовою; звучним голосом наділений, голосом славний (Б), ι 136, голосистий (Б).

αὐ-ερώω, (ἀνά i ἔρωω), 3. pl. ipf. αὐέρουσιν, aor. -έρωσαν, тягну в гору, витягаю, назад тягну, відтягаю νεωρήν; відгинаю, відвер-

таю в зад, в гору задираю (голову жертовного бидляти, щоби єму горло підрізати); στήλας, виваю, витягаю.

αὐθ', а) = αὔτε, перед spir. aspr., або б) = αῦθ: перед самозв.

αὐθι, adv. (= αὐτόθι), на тім місці, на тім самім місці, ту, там; на місці, зараз, сейчас, с 339, Е 296, Р 2, 98,

αὐ-ιαχος, ον, що голосно кричить, з голосним криком, N 41.

αὔλειος, 3. що від подвіря, надвірний (B); θυράϊ, двірні ворота, двірка брама (що веде з улиці на подвір'є); οὐδὲς αὔλειος поріг брами (від подвіря).

αὐλή, ἥς, ἡ, подвір'є, двір, місце вільне перед хатою, де находила ся αἶθουσα (повітка) і господарські будинки; загорода, оплота, хата, кошара, хлів; ο β ο ρ α, вівчарня (P), свинарня (B), с 555; палата, δ 74.

αὐλη, ἡ (αὐλὴς), гра на флюоярі, звуки флюояри, флета, κ 10.

αὐλιζομαι, prf. -μενάων, я є (замкнений) на оборі, на подвір'ю (під голим небом).

Αὐλὶς, ἰδος, Авлїда, місцевість в Бойотії, напроти міста Халкіє на Евбої, звідки ціла грецька флота виправлялась до Трої, (тепер Vathi), В 303, 496.

αὐλὶς, ἰδος, ἡ (αὐλή), нічліг, місце супочинку, леговисько, ложе, стан, табор; αὐλιν ἐστέμεναι, шукаючи місця супочинку, κ 470.

αὐλός, οὔ, ὁ (αὐλ, αῶ), флюояра, флет; рурка, особл. при вістрю копія, що в ню держак вестромявано; αὐλὸς δίδυμος, дві дїрки (в спряжках), в котрі заходили кінці двох гачків; αὐλὸς πυχρός, густа струя, χ 18.

αὐλ-ῶπις, ἰδος (ῶψ), рурковатий, рогатий, заосмотрений в рурку, що в ню застромлювано китицю на шеломі.

αὔος, 3. (αῶ), зісохлий, просушений, сухий, ψύλα, δένδρεα, βοέη; neutr. sg. adv. глухо.

ἄ-υπνος, ον, без сну, безсонний; ἀύπνους ἄρμε τίθησθαι не даєш нам спати; νύξ.

αὔρη, ἡ, (αὐρ, αῶ), подув, вітер, воздух, ε 469.

αὔριον (ἡρι), adv. завтра рано; потім, в будучности, на будучність; ἐς αὔριον, до завтрашнього дня, на завтра.

αὔσαι, αὔσας, αὔσε, гл. αὔω.

αὐσταλέος, 3. (αὔω, αὐστός, сухий), замараний, нехарний, брудний, засмаглий (B).

αὐτ-άγρετος, ον (ἀγρέω), оставлений до вільного вибору, до вибору даний, полишений до волі, π 148.

αὐτιάρ (з αὐτ' ἄρ), але, однак, міжтим; деколи як θέ; часто значує перехід, або дальший тяг мови: а, відтак, же, потім однак, описля, дальше; задля того сполучаєсь часто з ἐπειτα, ἄρα, ἐπεὶ, ἐπὶ.

αὐτε (αὐ-τε), αὐτ', αὔθ', а) знов, знова, опять; б) але, а, противно, однак, відтак, описля, потім.

αὐτέω, ipf. αὔτει, αὔτεον, а) кричу, кличу, приликую, покликую; б) гомоню, звучу, звеню; αὔον αὔτεον глухо загомонїли, зазвенїли.

αὐτή, ἥς, ἡ (αῶ), а) голосний поклик, крик, θ-ῆλος голос, ξ 122; б) воєнний крик; в) борба, бій, сїча, λ 383, Λ 802, Π 44 і н.; ὥρτο δ' αὐτή, підняв ся, роздає ся боевий крик.

αὐτ-ῆμαρ, adv. того самого дня.

αὐτίκα, αὐτίκ', οὐτίχ', adv. (αὐτός), сейчас, зараз, якраз тепер, саме тепер; αὐτίκ' ἔπειτα, зараз потім; αὐτίκα καὶ μετέπειτα зараз тепер і опісля, в будучности; αὐτίκ' ἔπει, скоро тільки.

αὐ-τις, adv. назад, знов, пак, впять, вдруге, наново; иньшим разом, в будуче, потім, опісля, навроєлі, А 140, α 317.

αὐτμή, ή (ἄψ-ω), дух, душа, віддих, подув, вітер, бурун (Б) λ 400, Σ 471; запах, дух, вона; пара, πῦρός дим, жар, полемінь, полум'я: 389.

αὐτμήν, ένας, ό (= αὐτμή), дух, віддих, вітер.

αὐτο-δίδακτος, ον, (διδάσκω), самоук, γ 347.

αὐτό-διον (αὐτός), adv. зараз, сейчас, θ 449.

αὐτό-ετες (ἔτος), adv., в тім самім році, в однім році, γ 322.

αὐτό-θεν, adv. з того самого місця, звіден; звідтам; αὐτ. ἐξ ἐδρέων, зараз (таки) зі свого місця; αὐτ. ἐκ διφροῦ καθήμενος, просто з стільця, де сидів (Б).

αὐτό-θι, перед самозв. **αὐτόθ'**, на тім самім місці, зараз (таки) ту, якраз там, тут, там.

αὐτο-κασιγνήτη, ή, рідна сестра, κ 137.

αὐτο-κασιγνήτος, ου, рідний брат.

Αὐτό-λῆκος, Автолік, син Гермеса і Хіони, отець Антиклей, дід Одиссея; жив на Парнасі, славний з хитрощів і обману, τ 394. Він зрабував славний шолом Амінтора з Елеону К 267.

αὐτό-μάτος, 3. (μέ-μα-α), сам від себе, з власної спонуки, добровільно.

Αὐτο-μέδων, οντος, Автомедонт, син Діора з Скіросу, візник Ахіллі I 209, Ρ 429, Π 145 і н.

Αὐτο-νόη, Автоноя, служниця Пенельопи, σ 182.

Αὐτό-νοος, Автоной, а) Грек, що вбив Гектор А 301; б) Троянець, що погиб з руки Патрокля Π 694.

αὐτο-νύχί (νύξ), adv. тої самої ночі, ще нині в ночі Θ 197.

αὐτός, ή, έ, сам: в сполуч. з ім. або заім. зазначає і відріжняє его понятє від других: ἐγὼ αὐτός я сам, αὐτὸν δέ — ἀφῆσω тебе самого; часом можна єю ріжницю виразити в рус. приєлівниками: с а м е, навіть, я к р а з; сам про себе, самохитъ, з власної спонуки, волі, добровільно. В dat. з σύν або без: р а з о м, в р а з, з; αὐτῇ συν φόρμῳ, з бандурою разом; αὐτῇσι βόεσσιν. Reflex. в сполуч. з pron. pers. ἐμοί περ αὐτῇ, я сама собі; ἐξ ἐμεῦ αὐτῆς від мене самої. — Αὐτοῦ, αὐτῆς в сполуч. з pron. poss. означ. мій в л а с н и й, твій власний, его вл.; τὰ σ' αὐτῆς ἔργα, твої власні; ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, моя власна біда; рідко в plur. αὐτῶν σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν через свій власний злочин. 'Ο αὐτός, οὗτός і без родівника; той самий, якраз той самий, той. Він, она, оно, лише в залеж. відмінках.

αὐτο-σιάδη, ή (σιάδιος), боротьба з близька, самобий, боротьба на руку, драча, бійка, Ν 325.

αὐτο-σχεδά, adv. = αὐτοσχεδόν, Π 319.

αὐτο-σχεδίη, ή (σχεδόν), боротьба з близька, боротьба на руку, самобий, драча, бійка, що в ній стоїть муж проти мужа; асс. αὐτοσχεδίην, adv. в борбі з близька, з близька, муж проти мужа.

αὐτο-σχεδόν, adv. зовсім близько, з близька, οὐτῆςεσθαι в борбі з близька ранити.

αὐτοῦ, adv. (αὐτός), на тім самім місці, там, ту; αὐτοῦ ἐνθα, якраз там, де; που αὐτοῦ ἀγρῶν, десь тут таки на полі; на місці, сейчас, δ 703, σ 212, Ο 349 і н.

αὐτό-φι, -φιν, стоїть зам. gen. і dat. sg. і pl. від αὐτός; ἐπ' αὐτόφιν = ἐπ' αὐτῶν, для себе, т. є. на своїм місці; ἀπ' αὐτόφιν = ἀπ' αὐτῶν Λ 44; παρ' αὐτόφι = παρ' αὐτῶ (δόμῳ), = παρ' αὐτοῖς, Υ 140, Ψ 640, і = αὐτῇς Ν 42.

Αὐτό-φονος, Автофон, Тебанець, отець Поліфонта, Δ 395.

αὐτο-χόωνος, σν (χοάνη, χέω), просто відлтий, т. є. необроблений, сирий, свидий; литий, σόλος, Ψ 826.

αὐτως, **αὐτως**, так само, зовсім так, якраз так, так; ὡς δ' αὐτως саме так, якраз так само; так, як і перше, все ще так само, ν 336, υ 130, Σ 338; ἀλλὰ καὶ αὐτως але й так, і так вже; лише так, так тільки, так собі, так надармо, так без ціли.

αὐχένιος (αὐχὴν), карковий, потиличний, шийний γ 450.

αὐχήν, ἐνος, ё, карк, потилиця, шия, вязи; ἀπαλός, φαίδιμος, στιβαρός.

αὐχμέω (αὐχμές), власт. я є сухий; розкудовчений, брудний, ω 250.

1. **αὖω** (εὔω) запалюю, беру огонь, дістаю огню, ε 490.

2. **αὖω** (ἀφῆμι), іpf. αὖον, аог. 1. ἤρσε, αὔσε, inf. αὔσαι, prt. -ας, кличу, кричу голосно, викрикую, гукаю; часто з μακρὸν, μέγα, δεινόν; з асс. кличу когось; звучу, гомоню, звеню, роздаю ся Ν 409, 441.

ἀφ-αιρέω і **ἀπο-αιρέω**, іpv. pr. m. ἀποαίρεο, inf. ἀποαίρεισθαι, fut. ἀφαιρήσεσθαι, аог. ἀφείλε, prt. ἀφελών, аог. m. ἀφείλεο, -ετο, ἀφείλεσθε,

-οντο, conі. -ωμι, -ώμεθ, opt. -ελοίμεθ, inf. -ελέσθαι, беру, забираю, відбираю, віднимаю, θυρεόν, відвалюю; σίτον забираю, виношу; пориваю, позбавляю чого. — Med. беру собі, для себе, займаю; загарбую, грабую, граблю, рабую; τεύχεα ὤμων здираю з рамен; τινός τι, τινά τι, τινί τι; нищу, нівечу, ломлю, позбавляю чого, βίαις γ 219; νίκην ви-дираю, відбираю; νόστον позбавляю. Приім. осібно τ 61, Ε 673, Π 82, і н.

ἄ-φάλος, σν, без гребінця, без дашка, К 258.

ἄφ-ἄμαρτάνω, аог. 2. ἀφάμαρτε, ἀπῆμβροτε, хибляю, не влучаю, не попадаю (Р), τινός кого, на кого Р 609; трачу, мені бракує, я позбавлений чого.

ἄφ-ἄμαρτο-επής, ἐς (ἔπος), що не до річи говорить, що говорить пусте слово, баламутно або неправду говорить, Γ 215; говорун, торопата, галай, бовтун, базікало, Ν 824.

ἄφ-ανδάνω, не подобаю ся, я не до сподоби, τινί, π 387.

ἄ-φαντος, σн (φαίνω), невидний, невидимий, пропащий, знищений, забутий, без сліду, без вісти.

ἄφᾶρ, adv. скоро, бистро, живо, жваво, швидко, еквально, нагально, нагло, гнеть, сейчас, зараз. Α 249, Т 405 і н.; безпечно, β 169.

Ἀ-φάρεус, ἥρος, Афарей, син Калетора, що его вбив Айней I 83 Ν 541.

ἀφ-αρπάζω, inf. аог. -άξει, здираю, зриваю; κόρυθα κρατὸς з голови, Ν 189.

ἀφάρ-τερος, 3. (comp. до ἀφαρ), скорійший, бистрійший, ἵπποι Ψ 301.

ἀ-φαιρός, 3. comp. -ότερος, sup. -ότατος (φάρος), немічний, слабкий, безсильний, обімлілий, втомлений, охлялий.

ἀφάω, (ἄφτομαι), prt. -όωντα, дотикаю ся, мацаю, обмацую (щоби спробувати), повертаю в руках, оглядаю, осматрюю, τόξα Z 322.

Ἀ-φείδας, αὐτός, Афейдант, син Полінемона з Алібанту, що за него вважав себе Одиссей ω 305.

ἀφείη, opt. aor. від ἀφίημι.

ἀφείλε, ἀφείλεο, -ετο, ἀφελοίμεθα, ἀφέλωμαι, -λών, aor. від ἀφαίρω.

ἄφενος, τό (opes), запас, достаток, майно, маєток, добро, багатство.

ἀφέξω, ἀφέξομαι, fut. від ἀπέχω.

ἀφροστήη, ἀφροστήσι, ἀφροστήτες, ἀφροστήκει, гл. ἀφίστημι.

ἄφ-ημαι, сиджу одалік, остронь, осібно, O 106.

ἀ-φήτωρ, оρος (ἀφίημι), кидаючий стріли, стрілець, лучник, ватає.

ἄ-φθίτος, ον (φθίω), непроминаючий, невідмінний, нерозрушимий, безнастанний, вічний, вічно тревалий, постійний, безсмертний κλέος, μῆδεα.

ἀφ-ίημι, ipv. ἀφίετε, pt. -ιέισαι, ipf. 3. sg. ἀφίει, f. ἀφίσω, aor. 3. sg. ἀφείκε i ἀφῆκε, 3. d. ἀφείτην, copl. 3. sg. ἀφείη, -ήη, opt. ἀφείη, pt. ἀφείς, в и с и л а ю, виправляю, посилаю, відправляю, відсилаю, відпускаю, увільняю; к и д а ю, мечу, вержу: δόρυ, βέλος, χειρός ἄκροντα з руки; вдаряю, κεραυνόν громом; скидаю, опадаю; ἄνθος опадаю з цвіту, відцвітаю; μένος трачу силу; відганяю, ἐπὶ νέας ἀγορήθεν проганяю з ради, зі зборів; втихомиряю, διψαν гащу спрагу; ἱστὸν προτένοισι спу-

скаю. Med. п у с к а ю, випускаю, δειρῆς οὐπω ἀφίετο πήχεε не пустила, не відірвала рук від его карку, спини. Τοῦ δέ τε -ἀπὸ σπινθῆρας ἵενται з неї (звїзди) летить, сиплесь багато іскор Δ 77.

ἀφ-ικάνω, приходжу, прибуваю; в Од. лише з асс. ціли; в Іл. лише πρὸς τι або δεῦρο.

ἀφ-ικνέομαι, fut. 2. sg. ἀφίξεαι, -εται, aor. ἀφικόμην, 2. sg. ἀφίκες, inf. prf. ἀφίχθαι, приходжу, прибуваю, дістаю ся, з асс. μνηστήρας до женихів, κλισίην, також εἰς, ἐπὶ, ποτὶ, κατὰ, ὑπὸ γαίαν; τοῦτον (δίσκον) νῦν ἀφίκεσθε, докиньте тепер туди й ви (Б), досягніть; ἄλλος ἀφίκετό με обняв, огорнув, навістив мене. Осібно μ. 2.

ἀφ-ίστημι, aor. 2. ἀπέστη, pf. 2. pl. ἀφίστᾱτε, 3. pl. -εσθᾱσῖ, opt. 3. sg. ἀφροστήει, prt. -εσθᾱσας, plpf. ἀφροστήκει, 3. pl. -εσθᾱσαν, у Гом. лише intr. стою з далека, одалік, на боці, осібно, відступаю, віддаляю ся, подаю ся взад, відлучаю ся, цураю ся (Б), ψ 103. Так само med. стою з далека, далеко, я є віддалений, від τροχού. — В aor. copl. m. μὴ ἀποστήσωνται -χρεῖος щоби не відплатили нам довг (побіду Троян), N 745.

ἄ-φλαστον, τό, каблук, голова, що служила до окраси задньої частини корабля O 717.

ἀ-φλοιомός (φλώω), піна, слина, O 607.

ἀφνειός, ὅν (ἄφενος), багато, щедро наділений, з gen. βιότοιο; багатий, достатний, маєтний, засібний; comp. -ότερος, α 165; sup. -ότατος.

ἀφ-опλίζομαι, скидаю з себе (збрую), відкладаю, ἔνταξ, Ψ 26.

ἀφ-ορμάομαι, opt. aor. p. 3. pl. -μυθεῖεν, pt. -θέντες, вирушаю,

віддаляю ся, відходжу, відбігаю, випадаю, виступаю; *ναῦν* від кораблів; відходжу, відїздаю; *ἀφρομηθέντος ἀκούσαι* дізнає ся, учує про відїзд, що відійшов.

ἀφρώντα, гл. *ἀφάω*.

ἀ-φραδέω, я є нерозумний, нерозважний; нерозумно, нерозважно говорю, поступаю, вчиняю, ділаю.

ἀ-φραδής, *ές* (*εφάχουμι*), нерозумний, позбавлений розуму, нерозважний, необачний; *νεκροί*, безпам'ятні, несвідомі, без повної свідомости. Adv. *ἀφραδέως* нерозумно, нерозважно, необачно.

ἀ-φραδίη, *ή*, нерозвага, необачність, нерозум, дурний розум (Б), глупота; несвідомість, незнанє, невіжа, брак досьвіду, *πολέμοιο*, В 368.

ἀ-φραινω (*εφρήν*), я є нерозумний, дурний, нерозумно поступаю, говорю, вчиняю, ділаю.

ἀφρέω (*ἀφρός*), піню ся; *ἵπποι ἄφρεον* (двосклад. *ευν*) *στήθεα*, на грудях А 282.

ἀ-φρήτωρ, *ορος* (*εφρήτηρ*), безроду, безродний (Р) т. є. виключений зі звязи родової, з суспільности, І 63.

Ἀφρο-δίτη, *ης* (*ἀφρός*, *δύω* з піни зроджена), Афродита, донька Зевса і Діони, Е 348, Е 370, жінка Гефайста, котрому стаєсь невірна задля Ареса, Ф 267 і д. Она є богинею краси, принади й любови та подружа (*ἔργα γάμοιο* Е 429, *τέλος γάμοιο*); наділяє красою і любовію (*δῶρα Ἀφροδίτης*), але й терпіннями, що з неї виходять з 261. Її подругами є Харити, σ 194, Е 338; єї любовним чаром є пояс, що містить в собі любов, тугу, покусу, зраду і пристрасти з 214.

Она стоїть по стороні Троянців Е 349 і д., однак зовсім не є воевничка але м'яка *ἀναλκίς θεός* з 331; проте Алена ругає ся з неї Е 422. — *χ 444 Ἀφροδίτης* = *φιλότιτος*, горяча любов. Зове ся: *χρυσείη, φιλομειδής, εὐστέρανος*.

ἀ-φρονέω (*ἄφρων*), я є нерозумно, нерозважно, поступаю нерозумно, нерозважно.

ἀφρός, *έ*, піна, шумовинє, слина.

ἀ-φροσίνη, *ή*, *άων*, нерозвага, нерозум, дурний розум, буйність.

ἄ-φρων, *ον* (*εφρήν*), нерозумний, нерозважний, нетяма (Р), дурний, божевільний, безглуздий, погонистий, опалистий, шалений, навіжений, бісноватий.

ἄ-φυλλος, *ον* (*εύλλον*), безлистий, обчміханий, обірваний з листя, без листя, В 422.

ἄ-φυσγετός, *έ*, намул, болото, нечистота, А 495.

ἀφύσσω, inf. f. *-ύζειν* aor. *ἤφυσε*, *ἤφυσάμεν*, *ἄφυσσε*, ipv. *ἄφυσσον*, prt. *ἄφυσσας* ipf. p. *ἤφυσσето*, aor. m. *ἤφυσάμην*, *ἄφυσσάτο*, prt. *-υσσάμενοι*, черпаю, наливаю, насипаю, ціджу, точу, *οἶνον ἀπὸ, ἐκ κρητῆρος*; з gen. *πίθων* з бочок, з кувів; *ἐν ἀμφορεῦσιν* в боклагі (Б); *πλοῦτον ἀφύζειν*, богатства, майна придбати, умножити (К), нагромадити. Med. черпаю собі, набираю, *ὕδωρ* наливаю собі, *οἶνον*; *εὐύλλα ἤφυσάμην* поназгортали листя, η 286.

Ἀχαιοί, *αί*, Ахайки, Ахейяки (Б), *εὐπλοκαμίδες*.

Ἀχαιάς, *άδος*, Ахайка, *εὐπέπλων*. *Ἀχαιικός*, 3. ахайский, *λαός*, *Ἀργος*.

Ἀχαις, *ίδος*, ахайский; *γαῖα* А 254 і без *γαῖα* Г 75 ахайский край; subst. Ахайка.

Ἀχαιοί, *ων*, Ахайці, наймогутіше племя грецке в часах

троян. війни, що мало свій осідок в Тессалії, але також в Аргосі, Ляконії і Мессенії, на Итації, Креті. У Гомера означає часто всіх Греків. Се імя мали одержати від Ахайоса, сина Кеута а внука Геллена; χαλκοχίτωνες, ἐκνημίδης, κάρη κορύωντες, μεγάρθυροι, μένεα πνείοντες і н.

ἄ-χαρις, сопр. -ίστερος, немилий, неприємний, прикрий, δόρπον υ 392.

ἄ-χαρίστος, он (χαρίς), немилий, неприємний; οὐκ ἀχάριστα мило, приємно, ф 236.

Ἀχελώϊος, Ахельой, а) ріка, що ділить Айтолію і Акарнанію, вливаєсь в йонське море, Ф 194; б) ріка в Фригії, що пливе з гори Сипілю, Ω 616.

ἄχερδος, ἄ, дика (тернова) грушка, терен (Б), ξ 10.

ἄχερωίς, ἴδος, ἄ, срібна, або біла тополя (populus alba).

Ἀχέρων, онτος, Ахеронт, ріка в підземнім світі; в ню вливає ся Піріфлегетон і Кокит, х 513.

ἀχεύω, стогну, зойкаю, сумую, я є сумний, засмучений, θυρόν в серцю. (вялити серце, Б), вбиваю ся (Б), ξ 40, π 139, τινός за ким, з εἵνεκα φ 318.

ἀχέω (ἄχος), стогну, сумую, я є сумний, засмучений, побиваю ся, χῆρ в серцю. (серцем нудити, Б), τινός за ким, ізза кого, з причини чого.

ἄχθομαι, ірл. ἔχθετο, я є обтяжений, навантажений, навячений; νηῦς ἔχθετο, був наповнений, налаштований; я є прибитий, пригнетений, зломаний, ἐδύνησι болями, ἔλκος терплю на рану, мене рана мучить (Р); чую тягар, прикристь, біль, смуток, я є засмучений, терплю, χῆρ

в серцю, на душі; ἔχθετο δαίμονες Τρωσίν зажуриив ся, що Трояни їх побороли N 352.

ἄχθος, τό, тягар, набір; ἄχθεος ἀρούρης, тягар землі, (що донче даремне сьвяту землю, Б).

Ἀχιλλεύς і Ἀχιλεύς, ἦος, dat. ἦ; і єі Ахиль, син Пелея і Тетиди, король Мірмідонів і Геленів в Тессалії; его виховав Фойнік, син Амінтора I 438 і д.; Хейрон вчив его музики і штуки лікарської A 832. Судьба полишила ему вибір між житєм довгим і безділним, а коротким але повним слави, I 440; він вибрав послідне і на зазив Одисея та Нестора взяв охотно участь в поході на Трою. В товаристві Фойніка і свого приятеля Патрокля прибув до Трої з 50 кораблями В 684. Ту визначив ся яко найхорообрійший поміж Греками; зруйнував 12 бережних міст а 11 в середині краю I 328, між иньшими Лірнес, де колонив Бризеїду A 392. Коли ему Агамемнон видер сю бранку, загнівав ся Ахиль і не брав участі в борбі, аж Гектор убив Патрокля II 827. Тоді вже помириив ся з Агамемноном T 56, надягнув зброю, що єї виготовив Гефайст на просьбу Тетиди, виступив до бою і вбив Гектора X 326 і д.; з мести за вірного приятеля довго знущав ся над трупом Гектора. вкінці видав его Пріямови; однак заким Греки здобули Трою, погіб сам з руки Париса і Апольона T 417, X 359. Его похоронили під високим курганом на побережю Гелеспонту ω 63 і д.; δάκρυον, διήριτος, θεοεικέλος, πελώριος, ποδάριος, ποδωκης, πόδας ταχύς, πτολίπορθος, ῥη-ξήνωρ, δουρί κλυτός і н.

ἀχλὺς, ὕος, ἡ, мрака, туман, хмара, темнота, ніч, темрява смертна II 344, γ 88, ніч смертна; νέφος ἀχλὺς, темна заслона, -хмара; ὕ, в пом. і асс. 5.

ἀχλύω, аог. ἡχλύσσει, темнію, затемнюю ся.

ἄχνη, ἡ (χνός), а) полова, остяки (Р); б) піна, бризки (Б), ἄλως і без ἄλως.

ἄχνημαι (ἄχος), сумую, горюю, я є сумний, засмучений, невеселий, безпотишний, чую біль, жаль мені, засмучую ся; ἀχνύμενος κῆρ з нудьгою на серці (Б), з важким серцем, болить мене серце, σεῖο про, ізза тебе; бідкаю ся, мені досадно (С), гніваю ся, я є лютий, сердитий, А 103.

ἄ-χολος, ον (χολή), що усемирає, прогання гнів, φάρμακον δ 221.

ἄχομαι = ἀχνυμαι, лише σ 256, τ 129.

ἄχος, εος, τό, pl. εα, dat. έεσσι, біль, горе, лихо, біда, смуток, скорб, печаль, журба, жура, жаль, туга, тоска; гнів, злість, досада, φ 299; μ' ἀχέεσσι δώσεις πλεονέεσσι додаси мені смутку (Б).

ἀ-χεῖον, adv. (χεῖος), без ціли, ἄχρ. ἰδών, глядів змішаний, заклопотаний, збентежений; ἄχρ. ἐγέλασσεν, засміялась на силу, нї з чого (Б), вимушено.

ἀ-χερμωσύνη, ἡ (χερμυα), убожество, біда, біднота, нужда, потреба, злидні (Б), ρ 502.

ἄχρї, перед самозв. ἄχρις (ἀχρός), adv. до самого краю, зовсім, Δ 522, II 324, Р 599, цілком; аж до, ἄχρι μάλα κνέφαος до пізної ночі σ 370.

ἀχυρ-μή, ἡ (ἄχυρον), купа поливи, полівник.

ἄψ (ἄπς), adv. назад, взад, за-дом, на бік; τεύχεος ἄψ назад від

муру; ἄψ κλινθῆναι взад перехилити ся, відвернути ся; знов, опять.

ἄψαμένη, ἄψας, ἄψεσθαι, гл. ἄπτω.

Ἀ-ψευδής, Апсевда, одна з нерейд Σ 46.

ἄψις, ἴδος, ἡ (ἄπτω), очко (в сїти), петля, сильце E 487.

ἄψ-όρροος, ον (ῥέω), назад плывучий (в себе), що котить Филі довокола, υ 65, Σ 399.

ἄψ-ορρος, ον (ῥ-ωρα), назад вертаючий, назад д. Neutr. ἄψορρον, jako adv. назад; знов, опять; προσφάναι відповідати і 282.

ἄψος, τό (ἄπτω), сполученє; лише pl. ἄψεα члени, сугасти; λύθεν ἄψεα πάντα всі сугасти опали, наче замерли (Б).

ἄω (satiare), inf. ἄμεναι, inf. f. ἄτειν, f. m. ἄτσεσθαι, conі. aor. ἄση, opt. ἄσαιμι, inf. ἄσαι, aor. m. ἄσασθαι, насичую, покріпляю, τινά когось, τινός чимсь, сὲ ἑψου, Ἀρηα αἵματος; ἴππους — δρόμου ἄση утомив бігом. — Med. насичую ся, покріпляю ся, посиляю ся; ἦτορ σίτοιο покріпляю. Гл. ἐώμεν (πολέμοιο), коли ми наситили ся, коли маємо до волі (війни).

ἄωρος, ον, нескладний, безподобний, непоставний, (повислий), πόδες, μ 89.

ἄωροτο, plpf. р. від αἰρώ.

ἄωτέω (ἄημι, ἄεσσι) сплю, хроплю; γλυκὺν ὕπνον сплю солодким сном.

ἄωτον, ου, τό (або ἄωτος, έ), косма, косм, косматина, космик, руно, вовна, кожушина (Б), овеча скіра, кожух; οἶος ἄωτον, вовняний шнурок, з овечої вовни N 599; λίνσιοι ἄωτον косма (прядиво) льну, простирало космате.

B.

βάδην (βαίνω), крок за кроком, вільним ходом, кроком.

βάζω, ipf. βάζετε, prf. p. βέβαχται, говорю, гуторю, торопаю, верзу, мовлю, кажу; δίχα βάζειν, бути ріжної гадки, сперечатись (Б); часто з асс. п. pl. ἄρτια, розумно, до річи говорити; ἐνείδεα лаяти ся; νήπια г. нерозумно, наче дитина, μεταμώνια нісенітниця верзти (Б); ἀπατήλια, видумки правити, неправду говорити; β. τινά говорю, кажу кому, до кого; ἔπος βέβαχται я сказав слово.

βάδιστος, superl. до βαθύς.

βαθύ-δινήςεις, 3. i **βαθύδινης**, су (δίνη), глибоко виручий, повен глибоких вирів, крутіжів, з глибокими крутіками ποταμός, Ωκεανός Ф 15, Υ 73 и.

βαθύ-ζωνος, су (ζώνη), низько оперезаний, опоясаний (не високо під грудьми, але понад бедрами); стрункої стати, стрункий γ 154, I 594.

Βαθύ-κλῆς, ἦρς, Батикль, син Халькона, Мірмідонець, що его вбив Глявк II 594.

βαθύ-κολπος, су, повногрудий; бахастий, бахматий, в бахастім одягу (Троянки і Дарданки).

βαθύ-λειμος, су (λεμών), з розкішними, буйними лугами, луговий (Р).

βαθύ-λήιος, су (λήιον), з високим засівом; плодовитий, τέμενος лан, Σ 550.

βαθύνω (βαθύς), поглиблюю, заглиблюю, видовбую, вижолоблюю, ἡώρον Ψ 421.

βαθύ-ρρείτης, αο (ρέω), глибоко пливучий, глибокий, Ωκεανός.

βαθύ-ροοος, су (ρέω), глибоко пливучий, що пливе в глибоких, повних фиях, глибокий.

βαθύς, εἷα, gen. εἵης, ἑης, асс. εἶαν, ἑην, βαθύ, sup. βάθιστος, глибокий, високий; ἡών, ἄγκος, νεός; αὐλή широкий, просторий; ἐρῆν, глибоина душі; ὕλη глибокий, густий ліс, ξύλοχος; λήιον густий, буйний засів, лан; гущавий, грубий; ἄηρ густа мрака; λαῖλαψ сильний, нагальний.

βαθύ-σχοινος, су, глибоким, або густим очеретом зарослий, високо-очеретний Δ 383.

βαίνω (з βαίω, venio), ipf. ἔβαινον, βαῖνον, f. βήσομαι, aor. 1. ἔβησα, aor. 2. ἔβην, βῆν, 3. d. ἐβήτην, βήτην, βήτην, 3. pl. ἔβησαν, βησαν, ἔβαν, βάν, ipv. βῆθι, conl. βῶ, βῶσι, βείω, βήης, βήτη, opt. βαίην, inf. βήναι, βήμεναι, pt. βάζ, асс. βάντα, βάντες, prf. βέβηκας, -κε, 3. pl. βεβάκασι, inf. βεβήμεν, pt. βεβαώς, fem. βεβῶσα, conl. βεβήτη, plpf. (ἐ)βεβήτη, 3. pl. βεβησαν, aor. m. (ἐ)βήσето = ἔβην, іду; aor. 1. ἔβησα, trans. кажу іти, веду, проваджу; βῆσαι ἵππους пігнати, загнати коні; εἴωτας βῆσεν ἀρ', εἰς ἵππων скинув з воза (убив). — Trans. приходжу, входжу, вступаю, виходжу на що, всідаю, νέας на кораблі; πᾶρ δὲ οἱ βήсето διερρον заняв при нїм місце на возі. — Intr. іду, ходжу, ступаю, поступаю, вибираю ся, пускаю ся, βῆ δ' ἔμεν пустив ся іти, θέεν побіг чимескорше, ἐλάαν; ἀμφ' δούρατι βαίνε сидів на бервені (розкрачивши ноги), так περὶ τρόπος. Похожаю, іду, ступаю; ἀμφ' αὐτῷ ходив довкола него задля охорони, заслоняв, боронив его; περὶ σκυλάκῃσσι βεβῶσα охороняючи цуцинят (Б); іду, виступаю на кого, кидаю ся, вдараю на кого, ἐπ' αὐτῷ ἔβησαν на него ки-

нули ся; μετά τινα поступаю за ким, гоню за ким; μετά τι іду за чим, щоби его дістати: μετά πατρός ἀκούην за відомостию про батька, щоби про б. щось почувти; κατὰ δαίτη на бенкет; μετ' ἑγὼ βαίνε θεοῖο ішов за слідом богині, за нею слідом поспішав (Б); відходжу, сходжу, κατὰ κρηῶν, ἀπὸ πύργου сходжу з вежі; входжу на що, ἐπὶ νηὺς веідаю, ἐπὶ πύργου виходжу на; ἐφ' ἵππων входжу, скачу на віз; ἐπὶ νηυσὶν іду до кораблів, кидаю ся, ударяю на к.; ἐν νηυσὶν, νήεσσι на кораблях відпливаю; τινί від когось відходжу, когось покидаю, χ 249; βεβάσσι ἐνικυτοί літа проминули; ἐκμάς ἔβη вогкість щезла; πῇ ἔβηκα βήσεται ἡμῖν щож стане ся з нашими присягами; πῇ ἔβαν εὐχολαί деж поділась чваньба. Додане part. виражає рід і спосіб ходу: ἔβη αἰξάσα скоро відійшла; ἔβαν φέρουσαι забрали; prt. f. виражає намір: ἀγγελέων, щоби оповістити.

βαῖον, гл. ἡβιός.

βάλ-ανος, ἡ (βαλέιν), жолудь.

Βάλλος, Βαλῖν, кінь Ахілліа, II 149 T 400.

βάλλω, ipf. ἐβάλλον, βάλλον. f. βαλῶ, βαλέω, -έει, inf. -έειν, prt. βαλέων, aor. ἐβαλον, βάλον, iter. βάλεσκε, opt. βάλοιθα, conі. βάλησθα, 3. sg. βάλῃσι, plpf. βεβλήκει, opt. -κει. Pass. pr. 2. sg. βάλλεαι, ipv. βάλλεο, -εу, ipf. (ἐ)βάλλετο, aor. βαλόμεν, ἐβάλοντο, conі. βάληται, prf. 2. sg. βέβληαι, 3. pl. βεβλήχαι, prt. βεβλημένος, plpf. 3. pl. βεβλήχαι, aor. з pass. знач. ἐβλήτο, βλήτο, був влучений, вцілений, ударений, діткнений, conі. βλήται, opt. βλήο, εῖο, inf. βλήσθαι, prt. βλήμενος, к и д а ю, мечу, вержу, εὐνάζεю закидаю ко-

твиці; стріляю, вражаю (Р), про-стрілюю, влучаю, ἰὼν ἐν στήθεσσι пускаю стрілу в груди, але та-кож: πόντονδε βέλος кинув, шпур-нув (Б) у море; ἐς κακόν втру-чаю в нещастє; τινὰ ἐν κονίῃσι в порох кидаю, повалою; τί ἐν θυμῷ кладу на серце; τόπον ἀντίσι βάλλει ἡέλιος освічує своїми лу-чами; κῆρ ἄχει, πένθει βεβωλημένος в серцю діткнений болем, гор-рем, з тяжко засмученим сер-цем (Р). — Ἐτέρωστε ὄμματ'α очі (скоро) відвертаю; τοὺς ἵππους πρόσθε гоню наперед; πλῆθει πρόσθε βαλόντες, побідивши чи-слом; νῆας ἐς πόντον βάλλουσι ко-раблями на море впливають; ἐτέρωστε κάρη на бік схиляю; μῆλα ἐν ἡρὶ заганяю на корабель; χεῖρας περὶ φασγάνῳ беру, хватаю за меч; ἐν χερσὶ складаю в руки; πῆχες, χεῖρας βάλλειν ἀμφί, περὶ, πρόσ τινι обіймаю; χεῖρας βάλλον опустил руки, δάκρυ χαμάδις сльози про-ливаю, ринуть на землю; ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι сон насилаю, зси-лаю; φόβον τινί кидаю пострах; φιλόττητα μετ' ἀμφοτέροισιν приязнь між обома зводжу, завязую; φύλλον βεβλήχαι εὐνάζεю постіль, ліж-ко з листа є застелене, готове (Б). Вдягаю, надягаю, одя-гаю, закидаю, σπεῖρα ἀμφ' ὤμοισι; завішую, прикріпляю; κύκλα ἀμφ' ὀχέεσσιν колеса закладаю до во-за. — Τραφύον, вражаю, пу-скаю (стрілу), вціляю, влучаю, вдаряю, στήθος χερμαδίῳ в груди; μηρὸν διστῷ стрілою в стегно, го-лень, τινὰ κεφαλῇν в голову. Раню, вбиваю ἡ 64, повалою, ἔλας за-вдаю рану; брисекаю, обрисекою, забрисекою, ραθαμυγες Λ 536; покриваю (порохом) Ψ 502. — Intr. паду, впадаю, кидаю ся, біжу; βάλλει εἰς ἄλλα впадає до моря; ἵπποι περὶ τέρμα βαλοῦσαι,

що бігають довкола мети. — Med. вдягаю, надягаю, закидаю на себе, завішую, перевішую собі, *πήρην, ξίφος, τόξα ἅμα* 'ὅμοιαι на плечі; завішую на собі; β. *ἐν θυμῷ χόλον τινί*, в душі серджу єя на когось; *ἐφ' ἱστώ βέβλητο* був до щогли прикріплений, привязаний; *κλήρους β.* жереби кидаю; *ἐτέρως β.* інакше постановляю, назначаю, признаю. *Ἐν θυμῷ, μετὰ, ἐν φρεσίν β.* беру собі до серця, беру на увагу, розважаю, думаю, роздумую добре (К), кладу собі на серце (С), затамлюю собі, р. 218; *пред-приймаю, постановляю собі; хороню, бережу; ἐν θυμῷ δ' ἐβόλοντο ἕπος* взяли ті слова собі до серця; *думаю, νόστον* о повороті, задумую вертати.

βαμ-βαίνω, колибаю єя, хитаю єя, трясу єя К 375.

βάν, βάντα, βάντες, гл. *βαίνω*.

βάλ-τω (*βαρ, βαθύς*), зануряю, замочую, *πέλεκυν εἰν ὕδατι* (щоби єї загартувати) : 392.

βαρβαρό-φωνος, *ον* (*βαρβαρος, ρωνή*), що говорить твердим, хрипливим голосом В 867.

βαρδιστος, *superl.* від *βαρδύς*.

βαρῦθω (*βαρύς*), я є тяжкий, обтяжений, пригнетений; *βαρύθει μοι ὤμος* болить мене рамя, П 519.

βαρύνω (*βαρύς*), *аог.* (*ἐβαρύνε, prt. аог. р. -νθείς, -έν, prf. βεβαρηώς* (*βαρός*), обтяжую, перешкоджую, мішаю, гнету, тисну, пригнітаю, притискаю, пригноблюю; *βαρύνε δέ μιν δόρυ* важке єму було, додавало болю, збільшало біль Е 664, А 584; *βαρύνεσθαι γυῖα, χεῖρα* бути обтяженим, струдженим, отяжілим, утомленим на членах (тілі), в руці (рука охляла), бути охлялим, стати важким; *πή-*

λχι βαρυνθέν під тягаром шелома. *Prf. βεβαρηώς*, обтяжений, *ὄνω* оповнений, п'яний.

βαρῦς, *εἶα, ὕ*, тяжкий, важкий, ваговитий (К), сильний, нагальний, міцний, могучий, *χεῖρ, ἄτη, ἔρις; δδύναι*, великі болі; *κῆρες* ворожі, страшні, жорстокі; *κλωθεσ* жорстокі. *Neutr. adv. βαρύ, -έα*, тяжко, голосно, глибоко, глухо.

βαρυ-στενᾶχων, *prt.* тяжко, важко зітхаючи, стогнучи.

βάς, *prt. аог.* від *βαίνω*.

βάσιλεια, *ή*, королева, княгиня, цариця, казарівна (Б), королівна.

βασιλεύς, *ης, ὁ* (*βα, βαίνω, λαός*, провідник народа), король, князь, володар, начальник, вожд; також: достойник, знатний муж, королевич, княжич. У всіх державках, що про них згадує Гомер, володіє оден король; королівство установив сам Зевс, тому зовуть єя *διοτρεφεῖς, διογενεῖς* і оно переходить з батька на сина. Король є: а) вождем свого народа у війні (в Іліяді); б) найвищим судією τ 109 і д. П 542; в) верховним жрецем В 402 і д. γ 5; г) скликає народні збори (*ἀγορῇ*) і раду старшини (*βουλῇ*) та проводить їй β 26, В 50 і 33 і н. Єго права і доходи (*γέρας, τιμή*): а) провід при публ. нарадах, б) добірний кусень землі *τέμενος*, в) належності за судівництво *θέμιστας*, г) добровільні датки *δωτίναι*, також більша пайка при бенкетах. Яко *adi.* творить *сomp. βασιλεύερος* і *sup. βασιλεύτατος* більше королівський, знатніший, могучіший король, більший к., найбільший к. найстарший отаман (Р), I 69, 160, с 533.

βασιλεύω (βασιλεύς), я є королем, королевою Z 425, є князем, паную, володію, ἐν ὑμῖν, над вами, Γηγάντεςσιν, над, у Γ., Πύλου.

βασιλῆιος, (βασιλείος). королівський, княжий, γένος π 401.

βασιλῆις, ἴδος (як fem. до βασιλεύς) королівський, княжий Z 193.

βάσκε, в сполуч. βάσκει ἴθι (ipv. від βάσκω, до βάλω), іди скоро, жваво.

бαστάζω, підношу, двигаю; беру в руки, ймаю, τόξον, λῆαν.

баίτην, зам. ἐβήτην, гл. βάλω.

Βαίτεια, Батнея, курган коло Трої перед Скайською брамою B 813; гл. Μυρίνη, тепер Гарлік.

βάτος, ή, тернина, ожина (B), терновий корч, ω 230.

βεβάаси, **βεβάμεν**, **βέβασαν**, **βεβαώς**, гл. βάλω.

βεβακται, гл. βάζω.

βεβαρηότα, гл. βαρύνω.

βέβηκα, **βεβήκει**, гл. βάλω.

βεβίηκε, гл. βιάω.

βεβλήатаи, **βεβλήато**, **βεβλήκει**, **βεβολήато**, **βεβολημένος**, гл. βάλλω.

βέβρυхен, **βεбρυχώς**, гл. βρυχώμαι.

βεβρώθω, зам. βιβρώσκω, opt. βεβρώθοιμι, споживаю, з'їдаю, пожираю, Δ 35.

βεβρωκώς, **βεβρώσεται**, гл. βιβρώσκω.

βέη, **βείομαι**, гл. βέομαι.

βείω, conl. aor. від βάλω.

βέλεμνον, τό, (βέλος), лише pl. стріли, рогатини, списи.

Βελλερο-φόντης, αο, Белерофонт, син Глявка, внук Сизифа, герой коринтійський і лікійський.

βέλος, εος, τό, (βάλλω), dat. pl. βελέεσσι, βέλεσ(σ), стріла, рогатина, ратище і взагалі все, чим ся кидає; обломок скали: 195, камінь; столець, піднога ρ 464; ἐκ βελέων τινὰ ἔλκειν з під граду

стріл, за обсяг стріл когось тягнути, так ἐρχεσθαι; біль, Λ 269; ἀχάνων, ἐχεπευκές, περιπευκές, δριμύ, στονέν, λαιψήρον, і и.

βέλτερος, 3. comp. до ἀχάθος, ліпший, лучший, знатніший; лише neutr. βέλτερον ліпше, лучше.

βένθος, εος, τό (βάθος), глибина, глибінь, глубочінь, гліб, безодня; β. ὕλης гущавина, гуща; ἀλός βένθος-δε ἐρυσσαν, на глибоке море спустили.

βείομαι, **βείομαι**, 2. sg. βέη, (зі знач. fut.) буду жити, піду, Δіос φρεσίν після волі, за волею Зевса; τί-βείομαι, пощо маю жити.

βέρεθρον, τό, пропасть, глибина, безодня, ковбань, безвість, глибінь, глибока печера, яма, вертеп,нора.

βῆ, зам. ἐβη, aor. від βάλω.

βηλός, ό (βα-σις), поріг, θεσπέσιος, п. неба.

βῆμεν, **βήμεναι**, **βήσαμεν**, **βῆσαν**, **βήсато**, **βῆσε**, **βήсето**, гл. βάλω.

Βῆσσα, місто Льокрів, B 532. **βῆсса**, ή (βαθός), байрак, балка, бекеда, вертеп, добра, лісна долина.

βῆт-αριων, онос, ό (βῆναι, ἀριός), танцюра, танцюристий, гулящий, танечник, гуляка θ 250.

βιάζω (βίη), силую, настаю на кого, стаю проти кого, ρ 297, неволю, напіраю, тисну, доскірляю, пакощу; εἰ-μήτις σε βιάζεται як ніхто не робить тобі пакости, над тобою кривди не коїть (B); напастую, гнету, одоліваю, перемагаю, поборою, поконую; βιάζόμενος βελέεσσι, що на него напірають, що его перемагають стрілами; гл. βιάω.

βίαιος, 3. (βίη), насильний, напрасний, жорстокий; ἐργα βίαια насильні діла, кривди й непра-

вди (Б) β 236. Adv. βιαίως, силою, конечно, насильно.

Βίας, αὐτός, Біант, а) помічний вожд Нестора Δ 296; б) Атенець, N 691; в) Троянець Υ.

βιάω (βίη), prf. βεβίηκα, prs. m. έωνται, 3. pl. opt. όωτο, ipf. έωντο, fut. βιήσονται, aor. (ε)βιήσατο, силою, настаю, назираю на кого, приневолюю, φ 348; перемагаю, одоліваю, поконую, поборою; άχος βεβίηκεν смуток одолів; βιήσατο κύμα Филія одоліла; ένος έβιήσατο παιδάς не зважає на хлопців, був упертий супроти хл.; τινά ψεύδεσαι підходжу, поконую хитрощами; тисну, гнету, пакощу, кривджу, зневажаю, λ 503; μισθόν відказую заплати.

βιβάς, άσα, άντα, гл. βιβάω.

βιβάσθων, (βιβάω = βαίνω), лише маκρό βιβ. широко, великим кроком ступаючи; широко, гордо ступаючи.

βιβάω (βαίνω), ступаю, поступаю, prt. βιβάς, βιβάσα (як від βιβήμι) і асс. βιβάντα, звич. μακρό βιβάς, широко ступаючи, великим кроком; ψι β. гордо ступаючи.

βιβρώσκω, aor. 2. έβρων, prf. p. βεβρωκώς, fut. βεβρώσεται, їм, пожираю, з'їдаю, строщую (Б), споживаю, нажираю ся, φάσμα.

βιβών, βιβώντα, βιβώσα, гл. βιβάς.

βίη, ή, dat. βίηρι, а) животна сила, χ 219, сила, міць, кріпкість, власть; б) насильство, насильство, здирство (Б), злоба, злочин, пакість, свевілле (Б), кривда; βίη, βίηρι силою, насильно, конечно, довільно, самовільно; βίη з adi. або з gen. імен осіб служить часто до описаня, як μένος, σθένος, щоби виразити, що хтось визначає ся силою і хоробростию; βίη Πατρόκλαιο, Αιείχο, Ιεκκληΐη, сила, могутність,

власть Патрокля, Айнея, зам. сильний, могучий П. А.

Βιήνωρ, ορος, Біенор, Троянець, що єго вбив Агамемнон.

βίος, έ, жите.

βίος, έ, лук.

βιοτή, ή, жите, ε 565.

βίο-τος, ό (βίος), а) жите; б) добро, майно, маєток, достатки.

βιδώ (βίος), ipv. aor. βιώτω, inf. βιώναι, жию. Med. aor. συ γάρ μ' έβιώσας ти виратувала мені жите.

βιόω, βιδώνται, -ντο, гл. βιάω.

βλάβομαι, (βλάπτω), лише βλάβεται γούνατα є повільні, слабі, немічні, хитають ся, трясуть ся; βλ. άγορητής бесієдник мішає ся.

βλάπτω, ipf. βλάπτε, aor. 1. (ε)βλάψας, prf. p. βεβλαμμένος, aor. 1. p. (ε)βλάφθην, prt. βλαφθείς, aor. 2. p. έβλάθην, 3. pl. έβλαθεν, βλάθεν, а) ослаблюю, здержую, спинаю; κελεύθου перешкоджую, спинаю, тримаю (Б) в дорозі; перешкаджаю, мішаю, γ 22; βλάψε γούνατα, перебив коліна (Р); задержую, повздержую; βλάβεν άρματα και έπιω остали з заду; βέλεμνα βλαφθέντα здержані, відвернені, безхосенні; βλαφθέντε εν έζω зачіпили, завадили Z 39, так само O 647; κατὰ κλόνον, замішав ся в товпі; б) осліплю, засліплю, мішаю, звережаю (Б) перевертаю, φρένας помутив (Б) єго розум; обдурюю, ошукую, обманую X 15; βλαφθείς позбавлений розуму, божевільний; ранию, ушкоджую, вражаю, нарушаю; βεβλαμμένος ήтор з пробитим серцем, вбитий, мертвий.

βλεῖο, opt. aor. m. від βάλλω.

βλεμναίνω, величаю ся, чваню ся, горджу ся, я є гордий, числю на що, чую в собі силу; завеїгда з σθένει і περί σθένει.

βλέφαρον, τό (βλέπω), вія, віка, повіка, зіниця, око.

βλήεται, βλήμενος, βλήσθαι, βλήτο, гл. βάλλω.

βλήτρον, τό. клямра, ключка, скобель або кілок, цвях, О 678.

βληχή (balo), блеяне, бекане, блекотане, οἶων, μ. 266.

βλοσυρός, 3. страшний, дикий, хмарний, поважний, πρόσωπα, ὄφρυες.

βλοσυρ-ὦψ (ὦψ), страшно, грізно споглядаючий, з страшним поглядом, з диким, страшним лицем А 36.

βλωθρός, 3. (βλαστειν), високий, стрункий, гіллястий (Б).

βλώσχω (зам. μλώσχω, μολ.), copl. aor. μῶλη, prt. μολών, οὔσα, prf. μεμβλωκε, іду, приходжу, приїзджую, ступаю, являю ся, надходжу; минаю (про час).

βο-άγριον, τό. щит з волової шкіри, π 296, М 22.

Βοάγριος, Боагрій, ріка в схід. Льюкриді В 533.

βοάω, 3. sg. βοάα, άει, 3. pl. -έωσιν, inf. βοᾶν, prt. βοῶντα, -τες, aor. (ἐ)βόησα, prt. βοήσας, dat. βώσαντι (βοή), кричу, кличу (голосно); звичайно з adv. neutr. μακρά далеко, що далеко чути, σμερδαλέον, страшно; звучу, гомоню, звеню, шумю, клекочу, реву, гучу, відгомонюю.

βόειος і βόεος, 3. (βοῦς), dat. pl. βοέης, з вола, з бика, воловий, δέρμα, νεῦρα, ένθος; з волової шкіри κνημίδες, ασπίδες, ἱμάντες. Subst. fem. βοείη, βοήη, волова шкіра, щит з волової шкіри Р 492.

βοεύς, ἥρς, έ, ремінь з волової шкіри, ремінна пуга (Б).

βοή, ή, крик, галас, голосний клик; жалісний крик; военний, боевий крик; βοήν άγαθός знатний в боевім поклику, в бою, хоробрий в бою; звук, αὐλοί, φόρμιγγες βοήν έχον, звеніли.

Βοηθοίδης, Етеоней, син Ботоя ε 31, ο 95.

βοη-θόος, ον (θέω), легкий, швидкий до бою, поспішаючий до бою, швидкий, скорий в борбі, άρμα; сьміливий в бою, хоробрий.

βο-ηλασίη, ή (βοῦς, ἔλαω), грабежа волів; взагалі грабежа, хапатня, рабунок А 672.

βοη-тῦς, ὅς, ή, голосний клик, крик, галас, гамір, α 369.

βόθρος, έ, діл, яма, нора, рів, перекип.

Βοιβη, Бойба, місто в Тесалії пеласгієській, близько Ферів, тепер Βιο, В 712.

Βοιβής, ἱθός, бойбейський; λίμνη. *Βοιωτός*, 3. бойотийський, sbst. Бойотиєць Р 597 ε 476.

Βοιωτός, Бойотиєць, мешк. Бойотії, краю в Геладі В 494 и.

βόλεται, гл. βόλομαι, хочу.

βολή, ή (βέλος), бите, удар, зневага; ὀφθαλμῶν βολαί погляд очий.

βομβέω, глухий голос видаю, глухо звеню, звучу, брякочу, гомоню, гуджу, шумю; βόμβησεν λίθος (камінь) кружало камінне загуло (Б); β. ἐρετμὰ-κατὰ ῥόον, хлюпались об филі (Б), глухо шуміли у філях; τρυφάλεια χαμαί β. πεσοῦσα, шолом упав з лоскотом на землю; αἰχμή β. глухо зазвеніло.

βοόωσι, βοῶντα, гл. βοάω.

βορέης, έξο, έω, έ, а) Борей, півн. вітер (для нас півн. східний); зове ся: αἰθρηγενής, αἰθρηγενέτης, άκροής, κρακινός, і и.; північ, північна сторона, околиця, ν 110. б) яко імя власне: Борей, син Астрая і богині Еос, живе в Тракії, є вітцем коний Ерихтонія. — На початку стиха чит. Βορρής I 5, Ч 195.

βόσις, ιος, ή, страва, паша, пашня, борошно, обрік, пожива, корма, жир, Т 268.

βόσσω, іpf. βόσκε, fut. -ήσεις, іpf. m. (ē)βόσκοντο, іter. βοσκέσκοντο, а) пасу, кажу пасти, гоню на пашу, βούς; б) живлю, виживляю, кормлю, годую, насичую, напихаю (Б), αἶγας, γαστέρα. — Med. пасу ся, живлю ся; поїдаю, пасу, жирую.

βοτάνη, ή, паша, пожива, корма, трава.

βοτήρ, ήρος, ó (βό-σκω), пастух, чабан, с 504.

βοτόν, (neutr. від βοτός до βό-σκω), тὰ βοτά, товар, худоба, Σ 521.

βοτρῶ-δόν, adv. грозновато, купками як грозна, в виді грозен В 89.

βότρως, ύος, ó, грозно, виноград, винна ягода Σ 562.

βοῦ-βοτος, сν, волами пашений; sbst. βοῦβοτος, ή (γῆ) пасовиско для волів v 246.

βοῦ-βρωσις, ή (βούς, βιβρώσκω), великий голод, крайня нужда, біда, горе, злидні Ω 532.

βουβών, ώνος, ó, м'якоть, м'якиш, мяковина Δ 492.

βου-γάιος, ó (γαίω), гордий на свою силу, хвалько, чванливець, чванько, горойжник, величайко; (великий за вола).

Βουδειον, місто, мабуть в Магнезії II 572.

βουκολέω, іpf. іter. -έσκες, пасу воли, βούς. Med. пасу ся, пасу, ἵπποι βουκολέοντο (іpf).

Βουκολίδης, αο, син Буколя, Сфельос О 338.

Βουκολίων, ώνος, найстарший син Ляомедонта, отець Айзена і Педаза Z 22.

βου-κόλος, ó (κέλω), скотар, чередник (Б), пастух до (від) волів; волопас, пастух, що воли пасе, άνήρ.

βου-λευ-τής, ó, порадник, радник, γέροντες старшина, що за-сїдає в радї, рада старшини, старцїв Z 114.

βουλεύω, conі. 2. sg. -ήσθαι, ησι, opt. -αιτε, іpf. βούλευον, inf. fut. -έμεν, аог. 1. (ē)βούλευσα, conі. -ση, -ωμεν, раджу, βουλήν β. держу, відбуваю раду, раду раджу, даю раду, пораду I 75, τινι раджу кому, стараю ся про кого; видумую, вигадую, вина-ходжу; τοῦτον ἐβούλευσας νόον своїм розумом рішила (Б), вигадала; ухвалую, постановляю, загадую, думаю про що, задумую, ὅδον φρεσίν розважаю в мислях про дорогу (Б); πῆμα задумую лихо (вчинити); умовляю ся; εἰς μίαν (βουλὴν) βουλ. одноголосно поста-новляю, рішаю, на одно зго-джую ся. Med. нараджую ся, надумую ся, постановляю, рі-шаю ся, наміряю, готовлю.

βουλή, ή, gen. pl. βουλήων рада, порада; β. ἐσθλήν φράζεσθαι дати добру раду; βουλὰς φράζεσθαι на-раджувати ся; воля, постанова Α 5, φ 82 і и. (про богів і лю-дий), рішенє, ухвала; намір, гадка γ 150; β 281; спонукка, зрада (Б), λ 437; збори ради, рада.

βουλη-φόρος, сν (φέρω), що дає раду, дорадливий, порадник, радний, мудрий на радї (Б); ἀ-γορά β. збори ради; дорадний, άνήρ, άναξ; радник, радний.

βούλομαι, -ει, іpf. βούλεο, іpf. (ē)βούλετο. також prs. βόλεται, -εσθαι, іpf. ἐβόλοντο, хочу, ба-жаю; з слїд. ή, ήέ пер, хочу радше, волю, Α 319, γ 232, Ρ 331 і и. — Бажаю, хочу по-дати, наділити чим.

βουλευτόν-δε, adv. (βούς і λύω випряганє волів, пора вечірня),

в пору випрягання волів, т. 6. около заходу сонця, в пору відпочинку вечірнього; Ήλιος μετενίσσεται β. сонце склонилось на пору випрягати воли, ид вечерови.

βου-πλήξ, ἥρος (πληγή), воловий бич, -ремінь, (острий кий).

Βου-πράσιον, місто Епейців в півн. Елїді на границі Ахаї.

βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, асс. βούν, раз βῶν, dual. βόε, pl. βόες, βῶν, βουσί, βόεσαι, βόας і βοῦς, віл, бик, корова; βοῦς ἄρσην віл, бик; ταῦρος βοῦς бик; εὐρυμέτωπος, ὀρθόκραϊρος, ἑλιξ, εἰλίπους, ἧλιξ, ἐρίμυκος і и. — Яко fem. ἡ βοῦς також: щит з волової шкіри, волова шкіра.

βου-φονέω (βουφόνος), вбиваю, бою, ріжу воли Н 466.

βο-ῶπις, ἴδος (βοῦς, ὦψ), власт. волоока, т. 6. великоока, з великими очима (красноока), (спокійно, поважно споглядаюча).

Βοώτης (пастух волів), Боот, громада звійзд Ἀρκτοῦρος, коло медведиці, проти Плеяд ε 272.

βραδύς, εἶα, ὁ, pl. ἑες, superl. βᾶρδιστος, повільний, плохий (Р), отяжілий, валовитий, тяжкий.

βραδύτης, ἡ, повільність, байдужність, пинявість, лінивість, недбалість, Т 411.

βράσσων, сомп. до βραχύς, коротший, за короткий, νός тупийший.

βράχϊων, ονος, ἑ, рамя, рука, (з προμῆς або без) горішне рамя. (Βράχῃ), 3. sg. аог. 2. (ἐ)βραχε, тріщу, скриплю, гуджу, лопочу, гуркочу, лускаю, лускочу, гримлю, звеню, брясчу, бряскочу χαλκός, τεύχεα; гуджу χθών; шумю, клекочу βέεθρα; кричу, реву Е 859, 863; тяжко ірзаю або стогну, П 468.

βρέμω і -ομαι (гremo), шумю, клекочу, реву, гучу, гуджу, вию.

βρέφος, τό, (ненароджений) плід, молоде, Ч 266.

βρεχμός, ὅ, перед голови Е 586.

Βρίάρεως, Бріарей, стораменний велитень морський; гл. Λιγαιών.

βρίαρός, 3. тяжкий, важкий, κόρος, τραχέια.

βρί-ζω (βρίθω), я є сплячий, бездільний, Δ 223,

βρί-ήπυος, ον (ήπύω), що сильно кричить, горлає або реве, з страшним голосом, Ἀρης Ν 521.

βρίθουσύνη, ἡ, тягар, вага, тягота.

βρί-θύς, εἶα, ὁ, тяжкий, важкий, ἔγχος.

βρίθω (βαρύ), сопі. 3. sg. βρίθῃσι, іpf. βρίθον, prf. βέβριθε, plpf. 3. sg. βεβρίθει, зі знач. praes.; аог. ἔβρισαν, prt. βρίσας, я є тяжкий, обтяжений, повний чого, σταφυλῇσι, καρπῷ; кишу чим, від чого, стаю тяжкий, χθών; ἔρις βεβρίθυιχ тяжка, важка, прикра, грізна незгода. — Маю перевагу, перемагаю, перевисаю, ἐεδναισι βρίσας здобувши весільними дарунками, ζ 159; сильно гнету, тисну, пакошу, цілою силою ударяю на ворога, напирю, М 346, 359, Р 233 і и.

Βρί-αεύς, Брісей, син Ардиса, король Лелетів в Педазі Λ 392.

Βρί-σηίς, ἴδος, Брісеїда, донька Брісея, Гіпподамея, жінка Мінеса, що єго вбив Ахіль враз з єї братами, коли здобув Лірнее, Т 291—300. Брісеїду полонив Ахіль, а сему відобрав єї силою Агамемнон Α 184, що було причиною завзятого гніву Ахілля. Коли помирилися, Агамемнон звернув єї Ахіллеви Т 246.

βρομέω, έωσι, брєню, жебоню, гуджу П 642.

βρόμος, ό (βρέμω), шум, гукіт, тріск, тріскот, тріскотня (про огонь) Ξ 396.

βροντάω, аог. 3. sg. (э)βρόντησε, ргf. βροντήσας, гремлю, гремочу, грімну, μεγάλη, δεινόν.

βροντή, ης, ή (βρέμω), грім, гримотня (Б), Ζηνός, Διός.

βρότεος, 3. (βροτός), людєкий, чоловічий, φωνή τ 545.

βροτείς, 3. (βροτός), кровавий, окровавлений, ένχρα, άνδράχρη.

βροτο-λοιγός, ου, убійник, погубний людям.

βροτός, 3. (зам. μροτός від мер, мор), смертний; чоловік; смертна, επιχθόνιος, δειλός, οίξυρός, μέροψ і н.

βρότος, έ, густа к р о в, кров почорніла, спечена, кровава струя, струя крови, αίματός кровава посока.

βροτώ, кровавлю, ргf. ргf. βεβρωμένα τέυχεα, покрівавлена збруя λ 41.

βρόχος, έ, сильце, посторонок, ворозка, аркан, петля.

Βρῦσαι, αί, Бризеї, місто в Ляконії, на полуд. захід від Спарти В 583.

βροχάσμαι, лише рf. зі знач. prs. 3. sg. βέβρωχε, ргf. βεβρωχώς, plpf. έβεβρωχε, реву, ричу, вию, кричу, шумю, гуджу, гомоню.

βρώω, я є повний чого, — переповнений, густо покриваю ся, я є богатий в що άνθεΐ Р 56.

βρώμη, ή (βιβρώσχω), страва, харч, пожива, їда.

βρωσίς, ή, ιν, їда, страва, харч, пожива.

βρωτός, ύος, ή, їда, корм, стра-

ва, поживанє страви; ουκέτι κεύθετε — βρωτών не таїте, що наїлись.

βύβλιος (βύβλος), з біблєоєу, з лика біблєосового (зроблений), личаний (Б); έπλον νεός ливва, кодола (Б), φ 391.

βύκτης, ου (βύζω), що гудить, завиває, шумить, бурхливий (Б), що свище, ревучий, κ 20.

βυσσο-δομεύω (βυσσός, δέμω), власт. будую, ставлю в глибині т. є. видумую, вигадую, міркую, загадую, задумую, наміряю, по-становляю, рішаю що тайком; κκλ φρεσί, μύθους ενι φρεσίν.

βυσσός, έ (βάθος), глибина, глүбінь, глүбочинь, глүб, глүбінь, безодня.

βύω, ргf. р. βέβυσμαι, наповняю чим, набиваю; τάλαρος νήματος βεβυσμένος кошик наповнений пряжею δ 134.

βῶλος, ή, грудя, грудяка, екиба, τ 374.

βωμός, έ (βήμα), схід, ступень, підстава, підкладка, підстава воза або статуї, прилавка (Б), вівтар, пристіл, жертівник.

Βῶρος, ου, а) отець Файста з Тарни в Лїдії Е 44. — б) син Перієра, муж Полїдори П 177.

βῶν зам. βούν, гл. βούς; щит з волової шкіри.

βώσαντι, гл. βόω.

βῶσιν, гл. βάω.

βωσιτρέω (βέω), голосно кличу, накликаю, покликаю, кличу на поміч, μ 124.

βωτ-άνειρα, ή, що видає мужів, героїв, що кормить мужів; плодovита А 155.

βώτωρ, ορος έ (βόσχω), пастух, получ. з άνδρες.

Г.

γαῖα, γῆ, ἡ, зам. γῆ, gen. pl. γαῖων, земля, край, почва, ріля; πατρίς γ. родимий край, вітчизна, батьківщина, так і само γαῖα; γούτῃ γ. могила, курган; порошок II 99; κωφῇ γ. мертва земля, Ω 54; ἀπειρεσίῃ, ἀπείρων, ἐρεμνῇ, πολυφύρβῃ і н. — Γαῖα яко божество, Гая, Земля, λ 576.

γαῖή-ιος, ὢ, з землі, υἷος, син землі, Γαῖ (Тітій), η 324.

γαῖή-οχος, ον, що землю держить, державець землі (Б); що землю порушає, що трясє землею, землетрясець, Ποσειδάων.

γαῖω (γὰρ, gavisus), я в гордий, пишаю ся, чваню ся, величаю ся, тішу ся чим; κύδει γαῖων величністю сяючий (С), гордий славою.

γάλα, αἶμα, τό (lac), молоко.

γάλα-θηνός, ὢν (ᾠζοθι), що сее молоко; ніжний, маленький, плеканий, молодий, δ 336, ρ 127.

Γαλά-τεια, Галатея, nereïda.

γάλ-ήνη (γάλα), лискуче, спокійне зеркало моря, спокійне, тихе море; тишина, тиша моря γηνεμία.

γάλδως, dat. ἑω, gen. pl. ἑων, ἡ, сестра мужа, свість, зовиця.

γαμ-βρός, ὢ (gener), зять, γ 387, Z 249; швагер, E 474, N 464.

γάμ-έω, prt. ἔονται, f. γαμέω, inf. ἔειν, ἔεσθαι, aor. ἔγγαμε, γῆμε, inf. γῆμι, prt. γήμας; opt. m. γήμιτο, inf. γήμασθαι, γήμασθ', prt. γήμαμένη, женю ся, беру за жінку ἄλσυχον, з gen. θυγατρὸν одну з доньок. — Med. віддаю ся, одружую ся, в замужество іду (Б), τινί з ким; висватую за кого, даю єму жінку, оженюю его; γυναικῇ μοι γαμέσθαι для мене висватає жінку (Р).

γάμος, ὢ, весіля, женитьба, весільне свята; γ. τεύχειν, ἀρτύειν, δαινύναι справити весіля; весільний бенкет T 299, λ 415.

γαμφ-ηλαί, αἱ, dat. -ῆσι, щокни. **γαμφ-ῶνυξ**, ὕχος (ἔνυξ), з закривленими кігтями, пазурами, пазуристий* (Б), αἰγυπιοί.

γᾶν-άω (γάνος), prt. ἔωντες, ἔωσαι, мигчу, миготію, блимаю, сияю, блищу, вилискую ся; πρασιῇ — γανέωσαι буйні, розкішні грядки.

γᾶν-ῶμαι (γάνω), fut. γανύσεται, тішу ся, радую ся, веселю ся; ἀνδρὶ ἐλθόντι οὐ γανύσεται не буде тішитись поворотом свого мужа; φρένα в серцю, в душі.

Γᾶνῷ-μήδης, εος, Ганімед, син кор. Троса з Трої, найкращий молодець, що єго боги забрали на Олімп, щоби служив Зевсови за підчасного E 266.

γάρ (γῆ, ἄρα), завжди по першій виразі в реченні, означає причину і пояснює: бо, тому що, і менно; власне, саме, якраз, прецінь; однак, ἢ γάρ, справді, по-правді A 293; πῶς γάρ якжеж? οὐ γάρ дїх хибаж не? γάρ οὖν іменно; γάρ ἔα бо якраз; γάρ τοι бо справді, бо певно; οὐ μὲν γάρ бо певно, справді не; γάρ τε бо-ж; αἱ γάρ, εἰ, εἴθε γάρ колиб то, колиб прецінь; ἀλλὰ -γάρ, але-ж, однак, прецінь, а вжеж.

Γαργᾶνον, τό, полуденний, найвисший вершок гори Іди в Троаді, з храмом Зевса; тепер Kaz Dagh, Ξ 292.

γαστήρ, -έρος, -τρός, -τέρι, -τρί, ἡ, живіт, жолудок, черево, пузо (Б), матерна утроба, лоно; голод, голодний живіт; тельбух, кендіох (Б), жолудкова кишка.

γάστρη, ἡ, живіт, телево, пукатість (начиня); γ. τρίποδος, пукастий котел.

γανυλός, ὁ, дійниця, скопець.

γδουπέω, гл. δουπέω.

γέ, енклит. частиця, визначає сильнійше понятє слова, до котрого прилучає ся: власне, саме, якраз, навіть, ба-й, іменно; часто дасть ся виразити лише сильнійшим наголошуванем виразу, до котрого належить; инколи обмежує его значіне: вправдї, правда що, бо дай, хоч, тільки, лише, однак.

γεγάσσι, **γεγάως**, ргф. від γίγνομαι.

γέγηθε, ргф. від γηθέω.

γέγωνα, ргф. зі знач. praes. 3. sg. γέγωνε, inf. -νέμεν, -νεῖν, ррт. γεγώνως, plpf. 1. sg. і 3. pl. (ἐ)-γεγώνευν, 3. s. ἐγεγώνει, ipf. ἐγέγωνε, даю ся чути (кликом), мене чути, кличу, гукаю, вигукую, накликую, відзиваю ся, кричу голосно; ὅσων γεγώνε βοήσας скільки, як крикнуть, луна досягає (Б); стільки, що можна ще вчути, як гукне хто (Б), що гукнеш, то і чути (Б); οὐ πως οἱ ἐγὼ βώσαντι γεγώνειν его покликую зовсім не можна було чути.

γείνομαι (γένος), ррт. ὄμενος, роджу ся, на світ приходяжу. — Aor. 2. sg. ἐγένεαο, copl. 2. sg. γείνεαι, inf. -ασθαι, зродив, породив, сотворив, ὑπό τινα від кого, кому.

γείτων, ονος, ὁ (γῆ), сусід, сусідний.

γελασ-τός, 3. сьмішний, ἔργα θ 307, потішний.

γελάω, **γελῶω** (γέλος блеск), ррт. ὦντες і -ῶντες, ipf. γελῶων aor. (ἐ)-γέλασσε, αν, γέλασαν, inf. γέλασαι, ррт. -άσ(σ)ας, сияю, яснію, блищу γθῶν; сьмію ся, ре-

гочу ся, ἐπὶ τινι, з кого, з чого ἤδὲ широко, сердечно.

γελοιᾶω, 3. pl. ipf. γελοῖων, гл. γελᾶω.

γελοι-ιος, 3. (γέλωс) сьмішний.

γελοῖωντες, γελοῖων, γелῶω, γелῶнτες, -ῶнτες, -ῶων, гл. γелᾶω.

γέλος, **γέλωс**, dat. γέλῳ, асс. γέλῳ, -ον, (блеск), сьміх, регіт, посьміховиско, глум.

γενεή, ἡ, dat. -ᾗ (γένος), походжене, рід, уроджене, порода, подібність родова, покоління, коліно, племя, семья, рідня, вік В 707 і и.; γενεήν з роду, по роду, що до роду, родом; рід, родина, місце родинне, -походження, -уродження, кубельце (Б) с 175, гніздо; стан, достоїнство.

γενέθλη, ἡ (γένος), рід, племя, походжене, порода (ἑππων); вітчина, місце походження; накорінок, потомок; ἔθεν — ἀργύρου γ. звідки походить срібло.

γενειάς, ἀδος, ἡ (γένειον), борода, волосє на бороді; лише pl.

γενειᾶω, ррт. aor. γενειήσας, дістаю бороду, заростаю, я є бородатий, з бородою; стаю зрілий, мужний, доріплий.

γένειον, ου, τό, (γένυς), борода, підборок.

γένεσις, ἡ (γένος), початок, жерело, θεῶν γένεσιν = πατέρα θεῶν.

γενέσθαι, **γενέσκειο**, aor. від γίγνομαι.

γενετή, ἡς, ἡ (γένος), уроджене, іх від уродження.

γενναῖος, 3. вроджений, природний, οὐ γάρ μοι γενναῖον, бо не в моїй натурі (Р), Е 253.

γένος, εος, τό, рід, походжене, уроджене; γένος εἰμί я є з роду, я родив ся, я є родом, веду рід свій, походжу: родина, рідня, племя, приховок; потомок, дитя: вік людський, покоління.

γέγντο, 3. sg. aor. def. (sync. з ἐγένετο), взяв, вхопив.

γένυς, υς, ἡ, лише g. pl. γένυων, dat. υσσι, асс. γένυς (gena), щока, борода, челюсть, пащека.

γεραιός, 3. (γέρας), старий, віковий; subst. старець, дідусь, дідуньо; γεραιά (поважані) старушки, жінчини; сопр. γεραιτερός.

γεραιῶ, εις, (γέρας), ipf. γεραιῶν почитаю, поважаю, споважаю (Б), віддаю честь, τιμὰ πόσεισιν когось (комусь) хрестовиною (Р).

Γεραιστός, οῦ, Γерайст, ргі і місто пристанне на полуд. зах. краю Евбої γ 177.

γέρωνος, ἡ, (grus), журавель.

γερῶρός, 3. (γέρας), поважний, достойний, знатний, славутний, знаменитий, величний, величавий, славний, вдалиий, Г 170; сопр. γεραρότερος Г 211.

γέρας, ας, τό, pl. γέρᾱ, γεν. -άων, а) почесний дар, ралець (К), дарунок, почесна нагорода, (последна) почесть, почот (Б), δ 197; б) почесний уряд, достоїнство королівске δ 175, с 522, королівсто, булава, право першества; γέρας — γερόντων, почесний уряд.

Γεράμιος, лише пом. Гереньский, з Геренії в Ляковії (прізв. Нестора).

γερούσιος, 3. що належить ся найстаршим, їм приналежний, що приналежить геронтам (яко членам ради); ερκος присяга, що они складають; οίνος вино почесне, на ознаку почести (більша пайка вина).

γέρων, οντος, ὅ, старець, найстарший, старшина в народі, радник, геронт; старий, дід. Neutr. γέρον σάκος старий щит.

γεύομαι (gusto), f. -σεται, inf. -σασθαι, com. aor. -σόμεθα, inf.

-σασθαι, коштую, уживаю, поживаю, смакую, вживаю προικός; чую, чувствую, зазнаю; про-б ую, трібую, досвідчаю; χειρῶν спробувати кулаків, διστοῦ, δοῦρός ἀκωκῆς; ἀλλήλων ἐγχειρήσιν спробувати ся взаїмно косями.

γέφυρα, ἡ, лише pl. гребля, гата, гать, тама, запора, Е 89; стежка, дорога, шлях, чисте поле (Р), πολέμοιο; відетуп, перерва, промичка, прогалина.

γεφυρό-ω, аор. 1. γεφύρωσε, ставлю греблю, міст; ποταμόν по-криваю як мостом; κέλευθον вирівную дорогу.

γῆ, ἡ, (пор. γαῖα), земля, край, почва, ріля. Яко богиня Гая, жінка Урана, мати Кикльопів і Титанів, Т 259, Г 104.

γηθέω (gaudeo), εἰ, ipf. 3. sg. ἐγίθεις, pl. -ον, аор. γήθησε, opt. 3. sg. -ήσαι, -ήσεις, prf. 3. sg. γέγηθε, plpf. -γήθει, тішу ся, втішаю ся, радую ся, радію, веселю ся, звеселяю ся, стаю веселий θυμῷ, κατὰ θυμόν, φρένα в серцю; γήθησε ἥτορ забило ся з радощів серце (Б); εἰ νῶι γηθήσεις, чи рад буде з нас, нами; також з εἴτι, οὐνεка, рідше з асс. τὰδε.

γηθο-σύνη, ἡ, радість, утіха, веселість; лише dat. sg. -σύνῃ, з радости, Ф 390.

γηθό-στροφος, 3. радісний, радий, веселий, що тішить ся, з радостію; τινί з чого, чим, кῆρ в серцю.

γῆμαι, γήμασθαι, аор. від γαμέω. γῆρας, ας, τό (γέρων), dat. γήραι, -α, старість, вік, літа (Б), β 16; λυγρόν, στугерόν, χαλεπόν, ὦμόν.

γηράσκω, inf. prs. -έμεν, ipf. γήρασκε, аор. 2. ἐγήρα, prf. γηράς, старію ся, доспіваю, стигну, постигаю (Б).

γῆρυς, ἡ (garrus), бесіда, голос, мова, крик, Δ 437.

Γίγαντες, ὧν, dat. Γίγαςі і Гі-γάντεςсї, Гіганти, великанський дикий нарід на заході, недалеко Тринакриї, що єго Зеве погубив задля бути, η 59, κ 120.

γίγνομαι, (з γι-γένομαι), prt. -όμενος, aor. (ἐ)γενόμην, 2. sg. γένεο, iter. γενέσκητο, opt. 3. pl. γενοίατο, conі. -ωμαι, -ηαι, inf. -έσθαι, prf. γέγονε, 3. pl. γέγονα, inf. γέγμεν, part. acc. sg. γεγάωτα, pl. -ώτας, plpf. γεγόνει, стаю ся, счиняю ся, стаю, повстаю, настаю, роджу ся, походжу, ἐξ ἐμέθεν γεγάωτα, що від мене походить; γεγάως зроджений, що походить; prf. і aor. я родив ся, т. є. я в; ἐπλότεροι γεγάσσι що пізнійше родили ся, що є молодші; γίγνεται ἀνθεα цвіті пускають, повстають; τί νό μοι μέγιστα γένηται що буде зо мною отее на останку? (Б); πάντα γίγνεσθαι у всео перекидатись, прикинутись всім (Б), всім бути, всілякі подоби, види приймати; δύος ἐπὶ πῆμα γ. в крайну біду попадаю, на біду, нужду сходжу; πρὸ ἔδου γ. на перед іду, поступаю, рушаю в дальшу дорогу; ἐπὶ νηυσίν γ. до кораблів прибуваю, приходжу, добираю ся, при кораблях задержую ся; ἐμὲ χρεὼ γ. мені потрібно; οὐκ ἂν ἔμοιγε ἐλπομένο τάδε γένοιτο, та не бути сему, хоч я і бажаю (Б); ἄχος γένετο αὐτῷ ему стало гірко, єго взяв смуток; ἄγορῃ ἐγ. збори зійшли ся; τοῦ γεγάσιν у него, ему народились κ 5, суть, жиють, походять; οἱ νῦν γεγάσσι, що тепер в, живуть; αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο, бодай би я про се ніколи не чув.

γι-γνώ-σκω, f. 2. sg. -γνώσκει, -ση, 3. sg. -εται, aor. ἔγνων, ως, ω, γνῶ, 3. dual. γνώτην, conі. γνώω,

ης, η і γνῶς, γνῶ, γνώωσι, γνώετε, opt. γνῶην, 3. pl. γνῶειν, ipv. γνῶτε, inf. γνῶναι, -μεναι, adi. verb. γνῶ-τός, пізнаю, знаю; ἔγνων ἦσαν ἐνὶ ἔρεσί почув своїм серцем (С), догадав ся в душі; ἐρριθας γνῶναι віщувати на птицях (Б), знати ся на лету птиць; ἀσπίδι пізнаю по щиті; дізнаю, досвідчаю; замічаю, спостерігаю, бачу ο 537, міркую, розумію, дода-чаю, запримічаю, тινά; ἔγνων προ-ρέοντα спостеріг, як він (бог ріки) впливав, (хто там протікав, Б); γνῶ χωρμένοισι спостеріг, що розгнівав ся, або βτι, β, ὡς; ἔγνων μιν ὁκωνὸν ἐόντα я пізнав що то віща є птиця (Б).

γῶλος, εος, τό (γῶλα), молоко. γλακτο-φᾶρος, ον, що їсть мо-локо, що жие молоком N 6.

Γλαύκη, Глявка, неріда, Σ 39. γλαух-ιάω, prt. -έωω, з лиску-чими очима, з лискучим зором.

Γλαῦκος, Глявк, а) син Гіп-польоха, внук Белерофонта, вожд Лікійців N 13, M 102, B 876. — б) отець Белерофонта, син Си-зифа Z 154.

γλαυκός, 3. (γλαῦξ), блиску-чий, лискучий, миготіючий, сві-тляний, сияючий; θάλασσα II 34.

γλαух-ᾠπς, ιδος, ἡ, acc. -ᾠπιδα і -ᾠπιν, voc. -ᾠπι, з ясними, ли-скучими очима, ясноока; сиво-ока (Р), синьоока (Б); прізви. Атени.

Γλαφύραι, Гляфіри, місто в Тесалії.

γλᾶφ-ὑρός, 3. (γλᾶφω, glaber), гладкий, опукий, порожний, жо-лобнастий, зводистий, зі звода-ми; νῆας, πέτρη, φόρμυξ; λιμὴν за-слонений скелями, затишний ли-ман (Б).

γλήνη, ἡ (γᾶλ, γᾶλα), зіниця, зінка, зірниця, чоловічок, зря-

чок (Б); лялька, ἔρρε κληή γλήηη щезай труслива, боязка лялько (дівко), страхополох дівка, нюнька, волюйко.

γλήηρος, εὐς, τό (γλήηη), річ майстерна, діло майстерної роботи, дорогоцінність Ω 192.

Γλίσας, αὐτος, Глізонт, місто в Бойотії коло Тебів на горі Гіпатон В 504.

γλονιός, ὁ (clunis), піджопок, піджішка; пахвина; pl. зад, задок (Р), сідало.

γλῶκ-ερός, 3. (γλῶκς), солодкий, приємний, милий, любий: συκέη, μέλι, ὕπνος, νόστος, μοῦσῃ і и.; сопр. γλῶκερώτερος і 28.

γλῶκ-θῆμος, ον, лагідний, благий, сумирний, ласкавий, добрячий, милостивий; дружно, приязно, людяно успособлений, мягкосердний, Υ 467.

γλῶκς, 3. солодкий, приємний, любий, милий, тихий; ὕπνος, ἡμερος, αἶών; сопр. γλῶκίων.

γλῶφ-ίς, ἰδος, ἡ (γλῶφω), зарубина (Б), нарізка, заріз, забур, вріз, зубець, (їх було 2 — 4 на деревці стріли, щою стрілу лекше натягнути).

γλῶσσα, ἡ, язик, бееїда, мова, реч; ἀπὸ γλῶσσης із уст Α 249; γλῶσσι ἐμέμικτο язик мішав ся, оув мішаний.

γλῶχίς, ἴνος, ἴν, ἴνх, ἡ, язик, конець (кілок дишлевого), Ω 274.

γνα-θμός, ὁ (γένυς), челюсть, рот, пащека, щока, лице; γναθμοὶ τάνυσθεν щоки (лице) виповнились; ὀδόντας γναθμῶν ἐξελαύνειν вибити зуби з рота (Б).

γναμπτός, 3. загнутий, кривий, закривлений, вигинчастий, ἄγκιστρον, γένυς; гнучкий, гибкий, поворотний, черетвий, хвіястий (Б), μέλεισσι; νόημα хисткий мягкий, покірний, слухняний, що дає ся зігнути, наклонити.

γνάμπω, аог. 1. γνάμψα, згинаю, гну, нагинаю, закривлюю; ἐν γόνυ γνάμψεν зігнув коліно Ψ 731.

γνήσιος, 3. (γένος), правдивий що до роду, законний, правесний, рідний, справедливий, справдешний, істий, справжний, правий, вісς, проти νόθος.

γνοίη, opt. аог. від γγνώσκω.

γνῶξ, adv. (γόνυ), з зігненим коліном: γνῶξ ἐριπεῖν, повалюю ся, -паду на коліна, згинаю коліна.

γνώ, γνῶμεναι, γνῶμεν, гл. γγνώσκω.

γνώ-ρίμος, 3. знакомий, знаємий, звісний, відомий, π 9.

γνώ-τός, 3. (γγνώσκω), звісний, знаємий, знакомий; γνωτὸν ἦν було звісно, видко було, ω 182; близький, споріднений, посвоячений; subst. свояк, брат.

γνώω, γνῶωσι, гл. γγνώσκω.

γούω, opt. 1. pl. γούωμεν, 3. pl. -οιεν, (έωμεν, έφωен), inf. γούωμεναι, prt. γούωντα, -άωντα, fem. γούωσα, -άουσα, pl. γούωντες, -άωντας, -άοντας, f. γούεσται, ipf. γούων, iter. γούασκεν, εσхе, аог. 2. pl. 3. γούон, ридаю, хлипаю, побиваю ся, нарікаю, падькаю, жалую, плачу, оплакую, πότμον долю, судьбу; жалкую, скорблю, бідькаю ся.

γούφ-ος, ὁ, dat. -οισιν, кілок.

γούή, ἡ, потомок, рід, плід, нащадок (Б), потомок.

Γουδέσσα, ης, укрілене місто в Ахаї коло Сикіону В 573.

γόνος, ὁ (γεν, γε-γον-α), рід, родина, початок; плід, потомок, потомство, дитя, молоде; приховок, приплід (Б), μ 130.

γόνυ, τό (genu), gen. γούνατος, γούνης, pl. γούνατα, γούνα, gen. γούων, dat. γούνασι, -εσσι, коліно, (вважалося головним осідком скорости в ногах і тілесної сили); γόνυ κάμπτειν склонити ко-

ліна т. в. випочати, єісти собі; λύτο γούνατα захолюнули ноги (Б) δ 703; γούνατ' ἔλυσαν коліна (ноги) зморили, т. в. зломали силу, υ 118; βλάβεται γούνατα хитають ся, слабнуть; γ. δρώρη рушають ся, т. в. ще маю силу, сили ще служать (Б); γούνατα ἱκάνομαι до ніг припадаю; γ. λύνει убити, погубити, повалити; ὥς τοι γούνατα ἔποιε колиб тобі ноги ще так служили; ἀψασθαι, λαβεῖν γούνων і н. обняти, обхопити (С); θεῶν ἐν γούνασι κεῖται лежить в лоні богів, залежить від волі б.; γούνων ἐλιτάνευσα обнявши вї коліна (навколїшках) я став прохати, благати.

γόον, аог. зам. ἔγοον, гл. γόω.

γόος, оіо, є, горюванє, наріканє, жалє, смуток, риданнє, плач, патрєс за батьком; εὐνησε γόον розважила тугу (Б), δ 758; ἀδινόс, δλοός, οἰζυρός, ἀλίастος, δακρυόεις, ἱμαρόεις, θαλєрєс і н.

γούω, гл. γόω.

Γόργεіος (Γοργώ), Гортонувий; Γοργεіη κεφαλή, голова Гортони.

Γοργυθίων, онос, Гортітион, син Пріямє і Кастіянєйри з Айзими Θ 302.

Γοργώ, оує, ї, Гортона, страшний нествір, потвора підземного сьвіта, що переражає смертельним страхом λ 634, Θ 349 і н.

Γόργυς, онос, Гортина, місто на Креті над рікою Лєтаєм.

γούν = γ' оун, бодай, хоч, отже.

γουν-άζομαι, ірв. -άζεο, f. -άσομαι, 3. dual. ірpf. -έζεσθην, прощу навколїшках, паду до ніг, молю, благаю, прохаю припадаючи до ніг, молю покїрно, τὼν ὑπερ на них заклинаю вас; τινός, прєс тинєс на кого, ради кого молю, заклинаю; γούνων -τοκέων на коліна, на родичів.

γούνατα, γούνασι, γούνεσαι, гл. γόну.

Γουνεύς, ηсє, Гуней, вожд Енїєнів (Аркад.) і Перайбів.

γουν-δομαι (= γουνάζομαι), ірpf. γουνόμην, благаю, молю ся на вколїшках, прохаю, благаю, молю покїрно, умоляю θεούς; λίσσοντο γουνόμενοι припавши до ніг, навколїшках благали; благаючи обітую, х 521 з іnf.

γουν-ός, є (γόνυ), горбок, згірє; горбєвина, горбєвата сторона, край; γ. ἁλωής горбєвате поле, г. царина, I 534, Σ 57, 438; ἀνὰ γουνὸν ἁλωής οἶνοπέδοιο по горбєватім саду-винограду (Б).

Γραῖα, ηсє, Грая, старє місто в Бойотії В 498; пізн. Ταναгра.

γραῖα, ї (γέρων), старушка, стара нянька α 438.

γραλ-υός, υος, ї, асс. pl. -υє, дросєка, поросєка, задра, дросєненє, разок, ранєнє, задрасєненє, скалчєнє (н. пр. тернєм) ω 229.

γράφ-ω, аог. γράψε, дросєкау, дросєну, вражаю, калічу; врізую, вирізую, витинаю; пишу, списую.

Γρήνικος, Гранїк, ріка в м. Мизії М 21.

γρήνς, γρήсє, ї, (γέρων), dat. γρήї, voc. γρήу, γρήυ, старушка, стара, стара жінка, стара нянька, баба, бабуня; γρήїєс каμινώ баба цокотуха.

γύ-αλον, тє, звід, склєпінє, випукла, опука плита; γ. θόρηκος опукий панцир; θόρηξ γυάλοισιν ἀρηρώс панцир зложенний з (двох) опуких плит.

Γυαῖη, λίμνη, ї, а) гігайське озеро, в Лїдії коло Сардів Υ 391. б) русалка того озера, мати Мєстля і Антифа В 865.

γυῖον, тє, ливь pl. члєн, сугєстє, сугєстава; ἀγλά, ἐλαφρά, ἐμπεда, φαίδιμα.

γυῖω (γυῖς); fut. -ώσω, -ώσων, калічу, відбираю силу, ослаблюю, обезсилюю, утомляю.

γυμνός, 3. нагий, голий; без оружа, безоружний; відкритий, безоборонний; τόξον відкритий, витягнений, готовий; οἶστος винята (із сагайдака, Б).

γυμνώ, лише pass. γυμνοῦσθαι, аог. р. (ἐ)γυμνώθη, opt. -θείη, prt. -θείς, обнажую ся, відкриваю ся, відслонюю ся, роздягаю ся, розбираю ся, голим себе показую (Б), з gen. ῥαχέων ἐγυμνώθη скинув з себе лахмани; γυμνωθείς відкритий, відслонений, безоружний, не узброєний.

γυν-αικεῖος, 3. жіночий, βουλή жіночі хитрощі, зрада.

γυναι-μάνης, voc., ἐς (μάνισμι), бабій, бабодур, дівчур.

γύν-αιος = γυναικεῖος; γ. δῶρα,

дарунки для жінчини, жіночі дарунки, λ 521, с 247.

γυνή, αικός, ή (γέν-ος), жінка, невіста, жінчина, подруга, гошподиця; γυναικός — αντί τέτοιο ти бабою став ся.

Γυραί (πέτρα), Гірайскі скелі, недалеко від Наксу δ 500; також adi. Γυραῖη πέτρα гір. скеля δ 507.

γυρός, 3. круглий, кругло вигнутий, ἐν ὤμοισιν круглоплечий, горбатий τ 246.

Γυριᾶδης, син Гіртія, Гіртій.

Γυριῶνη, Гіртоня, місто в Пелазгіоті, між Европом а Пенеем.

γύψ, γυπός, ё, лише dual. γύπε, pl. γύπες, dat. γύπεσσι, коршун, шуліка, кобець.

γωρεῦτός, ё, сховник (на лук), піхва (Б), φαεινός φ 54.

Δ.

δ' = де́ або дѣ́ в δ' αῖ, δ' αῖτε, δ' οὕτως.

δα- (пень до δαίνω), аог. 2. а. δέδαε, аог. 2. р. δέδην, conі. δαίω, δαῶμεν, inf. δάηναι, δάμεναι, fut. 2. sg. δάησεται, prt. δεδάχηκα, prt. δεδαώς, δεδαχότες, med. inf. δεδάχσθαι, а) учу (лише в аог. 2. δέδαε), τινά τι кого чого; б) учу ся; pf. δεδάχηκα я навчив ся, виправив ся, вмію; οὐ δεδαχότες ἀλήην не навчили ся хорообрости, т. в. в бою не досьвідчені; θεῶν δὲ δεδαώς від богів навчив ся, знає. Pass. аог. 2. ἐδάην я учив ся, знаю, умію, розумію, пізнаю, дізнаю ся, знаю ся на чім; πολεμοῖο δάμεναι спробуватись у борбі; fut. δάησεται будеш знати, епізнаєш, ἐμεῦ мене. -- Med. inf. δεδάχσθαι γυναικας про жінок ви-

відатись, вислідити, провідати, придивити ся до них (Б).

δα-ήμων, онос, що знає, свідомий, тямущий, свідущий, досьвідчений, (бувалий), ἀθλων тямущий в грищах (Б), досьвідчений в ігрищах; також ἐν τινι в чім.

δαῖναι, δαῖσσαι, даῶμεν, гл. δα. δαῖρ, ёρος, ё (levir), voc. δαер, дівер, шурин, швагер, свояк; (δαέρων Ω 769 двосклад.).

δάηται, conі. аог. від δαίω.

даῖ, dat. sg. від δαῖς, борба.

δαί, частиця, що вживавсь в буденній бесіді і скріпляє питання: се, от се, -ж; τίς даі.

дай-δάλεος, 3. майстерно, мудерно або штучно зроблений; майстерно украшений; стрійний,

хороший, гарний; θρόνος, ζωστήρ,
εὐτεα.

δαί-δαλ-λω, майстерно, штучно виробляю, мудерно украшаю, прикрашаю, мережу (Б), λέχος χρυσῷ, σάκος.

δαί-δαῖλ-ον, τέ, звич. pl., му-
дерне діло, робота, діло штуки,
мережанне (Б); окраса, при-
краса, здоба.

Δαί-δαλος, (штукар), Дайдал. син Евпаліама, отець Ікара; коли убив свого братанця Тальоса, утік до Крети і ту збудував лабіринт, а для Аріядни виготовив діло штуки, що з'образило хоровий танець № 592.

δᾶ-τῶ, inf. -έμεναι, ipf. ἐδάττει, inf. aor. δάττει, prt. prf. p. δεδατ-
 τήμενος, ділю, розділяю; χιτῶν
 розриваю, роздираю, розпана-
 хую; пробиваю II 247; κόμην
 торгаю; δεδαττήμενος ἦτορ з проби-
 тим серцем; ἔχων δεδαττήμενον ἦτορ
 з роздертим (від болю) серцем,
 з тугою на серці (B); χιλιῶ δε-
 δαττήρ. убитий мечем; вбиваю, ру-
 баю, Ф 33; ἵππους τε καὶ ἀνέρας
 A 497; ἐδάττειτο θυρὸς ἐν στήθεσιν,
 маялось серце в грудях (P);
 ὤρμιε δακτύλῳ — διχῶδες на-
 думував ся і (в думках) вагав
 ся на дві сторони.

δῆϊ-κτᾶμενος (δαίς, κτείνω), в бою убитий, що в боротьбі погіб, унав.

δαίμων-ιος, 3. лише вос. *δαίμων*-іє, -іа, pl. *δαίμονες*, власт. демонський, божий; дивний, чудний, ξ 443, Z 486; химерний (C) A 561; нерозумний, необачний, божевільний, нещасний δ 774, κ 472, σ 15, B 190, Γ 399, Δ 31, Z 407 і и.; бідний, нещасний Ω 194; лихий, недобрый, безбожний, проклятий, страшний.

δαίμων, ουας, ὁ, ἡ (δα, да́ймо-), бог, богиня, божество, демон; в се вство могуче, що править судьбою людей, зсилає щасте й нещастя; с у д ь б а, доля, до-пуст божий, щасте або нещасте; σὺν δαίμονι при божій помочи; τοῖ δαίμονα δώσω зготовлю тобі погибіль, смерть тобі зроблю; πρὸς δαίμονα проти волі бога, про-ти судби.

δαινύμι (δαίω), ipv. δαίνω, prt. -νύντα, ipf. δαίνω, inf. f. δαΐσεν; med. pr. 2. sg. δαΐνυσαι, υται, υντα; ipv. -ύσθω, coni. 2. sg. δανύθῃ, opt. 3. sg. δανύτο, 3. pl. -νύατο, ipf. 2. sg. δαίνω' зам. ἐδαινύσσο, prt. aor. δαισάμενοι, р о з д і л ю ю, справляю, зладжую, роблю, даю; τάρον справляю похоронний обід, тризну; γάμον справляю весілля, весільний бенкет. Med. кажу собі розділити, себе обділити, угодити, їм, бенкетую; δαΐτα споживаю обід, бенкетую, празникую; θεοὶ δαίνυνθ' ἐκαστόβας дістали приноси (P).

δαίωμα, f. δάσονται, aor. 1. ἐδάσαντο, ἐδάσαντο, δασάμεθα, δάσαντο. coni. δάσονται, opt. δασάμεθα, inf. δάσ(σ)ασθαι, iter. -σάσκητο, prf. δέδασθαι, 3. pl. δεδάικασι, а) ділю, паюю, приділюю, розділюю; розкладаю на частини, розрізую; διὰ παύρα δασάσκητο малим ділив ся (Р); б) розриваю, роздираю, пожираю, споживаю. Pass. ділюся, я є поділений; δαίματα μοι ἦτορ ἀμφὶ τὸν στήθεα мені краєся, розриває ся за ким, за когo.

δαῖς, ἰδός, ἦ (ат. δᾶς, гл. δαίω) лише
pl. а) пожежа, пожар, огонь;
смоляк, смільне дерево, -скипка,
-походня, смолоскипа; б) борба,
бій. N 286. ≡ 387. Ω 739.

δαίς, τός, ἡ (δαίω), бенкет, пир, гостина, жертвенный пир, праз-

ник; страва, їда, жир, корма, Ω 43; εἶση, θάλλεια, πείρα, ἐπήρατος, ἐρατεινή, μενοεικής і н.

δαίτη, ἡ (гл. δαΐς), бенкет, трапеза (Б), обід, їда, пир, оказія (Б).

δαίτη-θεν, з бенкету, х 216.

дай-τρέω, прт. f. -εύων, іpf. δαΐτρευν, іnf. аог. -τρέυσαι, мясо розбираю, розкладаю, краю, розрізую; розділюю, обділюю, роздаю (про добичу).

дай-τρόν, τό, призначена або визначена міра, часть, частина, пайка Δ 262.

дай-тρός, έ, розбирач, крайчий, куховар (Б).

дай-τροσδῆν, розбиранє, краєнє мяса, штука розб. або кр. мяса π 253.

даитв-μών, ένος, έ, (лише pl.) dat. pl. -όνεσσι, товариш, або учасник пиру, бенкетник, гість.

даитύς, ύος, ἡ = δαΐς, бенкет, обід, страва, їда, Χ 496.

даі-τωρ, ορος, Троянець, що его убив Тевкр Θ 275.

даΐ-φρων, ονος (δαΐφνι, φρήν), свідомий, свідущий, досвідчений, тямущий, розумний, второпний, обачний, мудрий, премудрий; (δαΐς) военний, сміливий, мужний, хоробрый, відважний; епосібний, здалий, годящий, бравий, бойкий.

даіω (δαΐ), сопі. δαΐωσι, іpf. δαΐε, -ον, прf. δέδηε, plpf. δεδήεи (лише в неперехід. знач.); prs. m. δαΐεται, іpf. δαΐετο, сопі. аог. 2. δάηται (знач. pass.); а) а с t., запалюю, розпалюю, підпалюю; δαΐε οί εκ κόρυθος — пῦр шолом свѣтом освѣтила (Р); так само Σ 206; прf. δέδηε, розпалив ся, розгорів ся, горів, закипів; б) pass. prs. іpf. і аог. горю, палю ся, свѣчу, блестяю, сияю,

блискаю, блищу; δαΐόμενον σέλας огнений грім; εσσε δαΐεται палають; οἰμωγή підняв ся, счинив ся, розніс ся, роздав ся; εσσα δεδήεи вість, чутка розійшла ся скоро.

даΐх-νω, аог. 2. 3. sg. δάχε, іnf. δαχέειν, кусаю, гризу, колю, жалу; δάχε φρένας "Ектору мῦθος мова вразила, зранила серце Гектора.

даΐх-ρῶ, τό (δαΐх-νω), слюза, слюзи β 81 і н.

дакрῦδεις, 3. богатий в слюзи, повний сліз, гіркий γόος, χλαυθμός; що дуже плаче, що проливає слюзи; δακρύεν γελᾶν з слюзами в очах, серед сліз сьміяти ся; що приносить слюзи, гідний оплакування, лютий (Р), оплаканий, πόλεμος, μάχη.

даΐх-ρνον, τό (= δάχρυ), gen. -ούρην зам. δακρύων, слюза; εσσε δακρύεи πλησθεν очі зайшли слюзами; τέρεν, θαλερόν, θερμόν, πικρόν, ἐλαεινόν.

дакрν-πλώω, в слюзах розпливаюсь τ 122.

дакрν-χέων, έουσα, що проливає слюзи, плаче, воїває ся; τινός за ким.

дакрῦ-ω, аог. δάχρυσα, прт. -ύσας, -ύσασα, прf. р. δεδάκρυσαι, плачу, слюзи проливаю; δακρύσας прослезившись, ізронивши слезу (С), заллявшись слізми, плачучи; в прf. р. я в заплаканий, повний сліз, захожду слюзами (про очі), пливаю в слюзах; δεδάκρυνται δέ μοι εσσε мені очі слізми помутило (Б), зайшли слізми; παρειά шоки слізми залили ся (Б).

δαλός, έ (δαΐ, δαίω), головня, оскалок; αἰθόμενος δαλός огненне подумя, пожежа.

даΐμάζω, аог. δάμασσε, гл. δαμνάω. даΐμαρ, арτος, ἡ (δαμνάω), жінка, подруга.

Δάμ-αρος, Дамаз, Троянець.

Δαμαστορ-ίδης, син Дамастора:

а) жених Агелай у 321, γ 212.

б) Теплолем, Лікієць II 416.

δαμείω, δάμεν, δαμήη, δαμήμεναι, гл. δαμνάω.

δαμ-νάω і δάμνημι, 3. sg. δαμνά, ipf. (ἐ)δάμνα, -ατο, 3. sg. -ησι, fut. 3. sg. δαμά, δαμάα, 3. pl. δαμώσι; aor. (ἐ)δάμα(σ)τε, conі. δαμάσσω, -ση, -σση, 1. pl. -σσομεν, ipv. δάμα(σ)σον. — Pass. prs. δάμναμαι, δαμνά, -αται, prt. -μένους, ipf. 3. sg. δάμνατο, prf. δεδμήμεσθαι, prt. -μένος, plpf. δεδμήμην, δεδμή(ν)το і δεδμήατο: aor. (ἐ)δάμασθαι(ν), ipv. 3. sg. δμηθήτω, prt. δμηθείς; aor. 2. ἐδάμην, 3. sg. δάμη, 3. pl. δάμεν, conі. δαμείω, 2. sg. -ήης, 3. δαμήη, opt. 3. sg. δαμείη, 3. pl. -είεν, inf. δαμήναι і -ήμεναι, pt. δαμείς; aor. m. 3. sg. (ἐ)δαμάσασατο, 3. pl. δαμάσασατο, conі. 3. sg. -άσασται, opt. -σάιμην, 3. pl. -σάιατο, inf. -σασθαι, pt. -σάμενος, вкорочаю, усемираю, повдержую, осилую, освоєю, до ярма впрягаю, об'їзджаю (Б): ἀνδρὶ δάμασεν віддав мене під власть (смертного) чоловіка; поконую, подужую, поборую, одолюваю, переборую, перемагаю, покорую, підбиваю, побіджаю Ἀχαιοὺς, στίχας; віддаю під чинює власть, αὐτόν μιν πληγῇσι -δαμάσας сам себе поранив, пооббивав; γούνατα ослабляю, обезсиляю, утомляю, позбавляю сил; гублю, погубляю, нищу, вигубляю, убиваю δουρί, βέλει; δάμασον θυμόν усемири I 496; πυρὸς μένος δαμνά сила огню пожирає, нищить; κήρ θανάτοιο ἐδάμασε судьба смерті одоліла. Pass. мене осилують, поконують, поборують, перемагають, і т. д. гину, погибаю, улягаю, я є підданий, підвласний, підчинений, я є поконаний, поборений, під-

битий, τινί, ὑπό τινι ким; δμηθήτω I 158 нехай дасть ся змягчити, упросити; ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμήναι коли судьба богів її осилила і она улягла; καμάτω δεδμημένος втомуо здоланий (Б); ὕπνω зломаний. — Med. собі, для себе (як act.); φρένας οὖνοу запопую.

Δανᾶη, ης, Даная, донька Акрізія, мати Перзея від Зевса.

Δανῶοι, οἱ, Данайці, у Гом. мешканці Аргосу під властною кор. Даная; взагалі Гелени, на означ. грецького війська в троян. війні α 350 λ 559 Α 42, 56.

δᾶ-ρός, (δαίω) 3. сухий, зісхлий, вялий.

δᾶ-ος, τό (δαίω), смолоскипа, походня.

δᾶ-πεδον, τό, земля, долівка, підлога, піл, поміст; сїни, сїнки, гл. τυκτός.

δάπνω, (δαπ, dapino), inf. -έμεν, fut. δάψει, aor. ἐδάψας, εν, роздираю, розриваю, прорубую, розпанахую χροά; пожираю, з'їдаю; нищу.

Δαρδαν-ίδης, ας, син, або потомок Дардана: а) Пріям, Γ 303 і н.; б) Ільос Α 166.

Δαρδανίη, Дарданія, місто в м. Азії над Гелеспонтом, що єго основав кор. Дардан Υ 216.

Δαρδάνιος, 3. дарданський; sbst. Дарданець В 819.

Δαρδανίς, ἱδς, ἡ, Дарданка.

Δαρδανίωνες, οἱ, Дарданці, потомки Дардана Н 414, Θ 154.

Δάρδανοι, οἱ Дарданці, мешканці Дарданії, піддані Айнея; найстарше племя, Γ 456, Н 348 і д. Sing. Δάρδαρος ἀνὴρ В 701.

Δάρδαρος, Дардан, а) син Зевса і Електри, праотець Троян, вимандрував з Аркадії до Самотракції а звідси до Фригії, де

основав м. Дарданію γ 215 і д. — б) син Біяса, Троянець, що його убив Ахіл, γ 460.

δαρ-δάπτω, розриваю, роздираю, прогайнову, нищу, споничую, розтрачую, κτῆματα.

Δάρης, ἥρως, Дарет, жрець Гефайста в Трої Ε 9.

δαρδάνω, аог. ἐδρῶδε, сплю.

δασάσκετο, δάσασθαι, гл. δαίωμι.

δά-σκιος, он (σκιά), дуже тінистий, густий, ὕλη.

δα-σμός, ε (δαίω), поділ, пай, переділ (C); δασμός ἔχεται прийдець ся до паю (K), Α 166.

δάσσονται, δάσσατο, δάσσασθαι, гл. δαίωμι.

δα-σπλήνις, (δα-, πλήσσω), ї, тяжко вражаючи, страшна ο 234.

δασύ-μαλλος, он, густововний, кудлатий : 425.

δασύς, 3. (densus), густий, гушавий, густо оброслий, волохатий, кустратий, косматий, мохнатий, шереткий, рапатий, четирхатий, ῥώπας, δέρμα.

δᾶ-τέομαι, (зам. δαίωμι), ipf. даτέοντο, -εύντο, ділю; μένος "Αρης даτέονται ділять завзяте Ареса поміж себе, т. є. борють ся з рівним завзятем; λήϊδα ділю, обділюю, розділюю; κρέα краю на кусні, розбираю, розкладаю, розділюю, поділюю; χθόνα ποσσὶ допчу, роздоптую, рву ногами; θ 550 приймаю; ἐπισώτρους даτέοντο поторощили.

Δαυλὶς, ἴδος, Давліда, місто в Фокиді недалеко Дельфів В 520.

δάφνη, ї, лаврове дерево, лавр, лавір, бобковець : 183.

δᾶ-φοινός і δαφοινεύς, червоний наче кров, дуже червоний εἶμα αἵματι даφ. від крові; бурний, брунявий, рижий, червоножовтий.

δέ, злучник, протиставить вирази або реченя : а л е, о д н а к, бак, а, же, -ж, противно; спо-

лучає реченя : і, а, то; поясняє гол. реченя : бо, та-ж (K), Α 259, тому що, прецінь, позаяк; іменно, себ-то, знов; καὶ δέ але також, а також, а однак; δὲ δὲ але однак, аж от; δέ τε, а, але також.

δε, енклит. частиця, що додає ся до кінця виразу, особливо до асс. і означає напрям на питанні куди?; ὅνδε δόμενδε до свого дому, "Αργοσδε, οἴκονδε, ἡμετέρωνδε, πολυεμένδε і н.

δεαί' зам. деаτο, здавало ся.

δέγμενος, гл. δέχομαι.

δέδοαε, δεδάασθαι, -έσθαι, δε-δάηκα, δεδαώς, гл. да-.

δεδαίεται, дедаастаи, гл. даіωμι.

δεδαίγμενος, гл. даіω; дедεξο, гл. даіωμι.

дедѣге, дедѣїе, гл. даіω; дедаіси, гл. даіω.

дедіскоμαι і деидіскоμαι, ipf. деидіскетο, поздоровляю, витаю, депаї чаркою поздоровляю, що до кого; χειρί поздоровляю подаючи руку.

дедμηάτο, гл. даμνάω.

дедμημένος, дедμη(ν)το гл. даμνάω і дѣмω.

дедохμημένος, prt. pf. р. зі знач. prs. до δοκῶ (пор. δέχομαι), вижидаючий, чатуючий, чигаючий.

дедорже, κώς, prt. від δέρκομαι, виджу, споглядаю, дивлю ся, гляджу.

дедраγμένος, гл. δράσσομαι.

δέελος, зам. дѣлос, 3. видимий, видний, видкий, ясний, зрозумілий, виразний, σήμα.

деї, неособ. треба, потреба, повинно ся, належить ся; τί δὲ деї на щож здало ся, за щож (P).

деидекто, гл. даіωμι; деидѣхатаи, -ατο, гл. δέχομαι або даіωμι.

деид-ήμων, онос (деидω), боязливий, трусливий, полохливий, тривожливий, лякливий, боязкий.

деидіа, ас, е, мен, іди, гл. даіω.

δειδίσκομαι, гл. δειδίσκομαι.

δειδίσσομαι (δείδω), σσεαι, σσεο, ipf. -ίσσето, inf. f. -ίξεσθαι, inf. aor. 1. -ίξεσθαι, а) trans. лякаю, полохаю, полошу, страшу, пугаю, пугаю, жахаю, відстрашую; τινά ἀπὸ νεκροῦ проганяю. б) intrans. тривожу ся, лякаю ся, бою ся В 190.

δέδοικα, pf. від δείδω.

δείδω, fut. δείσομαι, δείσεται(αι), inf. -εσθαι, aor. ἔδ(δ)εισα, δείσε, coni. δείση, opt. 3. sg. δείσει, pt. δείσας, prf. δέδοικα, зі знач. prs. δείδια, δειδίμεν, δедіаси, ipv. δειδίθ(ι), δειδίτε, inf. δειδίμεν, pt. δειδιώς, ότα(ς), plpf. 1. pl. ἐδειδίμεν, (ἐ)δειδισαν, бою ся, лякаю ся περί τινι про, ізза, за кого, τινά, τί когось, чогось; мені боязко (Б), жахаю ся, полошу ся; з inf. або μή щоби; тривожу ся.

δειελ-άω, prt. aor. 1. δειελήσας, чекаю, жду до вечера, під вечір; на ніч; вечеряю.

δείελος, ον (δείλη), вечірний; δ. ἡμας, вечірна пора, вечір ρ 606; δ. δψε δύων пізний вечір Ф 232.

δεικ-άνάομαι, ipf. 3. pl. -νόντων, витаю, поздоровляю.

δείκ-νυμι, prt. δεικνύς, f. δείξω, aor. 1. (ἐ)δείξα, opt. -εας, εις, ipv. -ον, inf. -αι, prf. m. 3. pl. зі знач. prs. δειδέχαι, plpf. 3. sg. δειδεκτο, 3. pl. δειδέχαι, показую, проказую (Б), вказую, виявляю, росказую, ті тινι. — Med. а) показую, вказую на щось Ч 701; б) здоровлю, поздоровляю, витаю; δειπάσαι пю до кого, пю чне здоровле.

δείλετο (δείλομαι), клоню ся ід вечерови, заходжу, спочиваю (сонце) η 289.

δείλη, ή, пора вечірна, вечір.

δειλός, 3. (δεί-δω), а) боязливий, полохливий, трусливий, тривожливий, лякливий, боязкий,

N 278; б) бідний, бідолашний, бідолаха, нещасний, гідний пожалування, βροτοί; sb-t. трус, негідник (Б), нужденний; δειλάι τοι δειλῶν ἐγγυάι ἐγγυάσθαι лиха то порука, що вї дав хто за негідників.

δεί-μα, τό, (δείδω), страх, боязнь, ляк, жах, тривога, гроза.

δείματο, δέιμομεν, гл. δέμω, будую, ставлю.

Δεί-μος, ό (appel. δειμός), страх, жах, ополох, слуга Ареса Δ 440.

δει-νός, 3. страшний, лячний, грізний, жорстокий; незвичайний, дивний, сильний, могучий θείος; поважаний Γ 172, θ 22, ξ 234 і и.; neutr. асс. δεινόν страшно.

δείος, ους, τό (θείος), страх, боязнь, жах, ляк, гроза, тривога.

δειπνέω (δειπνον), ipf. ἐδειπνε, aor. δειπνησα, plpf. 3. sg. δεδειπνήκει(ν), aor. δειπνησα, їм обід, обідаю.

δειπν-ηστος, έ, обідня пора, полудне ρ 170.

δειπν-ίζω, pt. aor. 1. δειπνίσας, гощу, угощаю, частую, приймаю.

δειπνον, τό (δαπ, dapes), обід, полуденок; λαρόν, μενοεικές и.; паша, пашня, борошно, обрік, корма, жир.

δείρας, part. aor. від δέρω.

δειρή, ή, шия, карк, потилиця.

δειρο-τομέω, fut. -ήσεις, aor. ἥσαι, -ήσας, відтинаю (підрізую) шню, перерубую, перетинаю; стинаю, зрубую голову, убиваю.

δείσας, pt. aor. від δείδω, бою ся.

Δεισῆνωρ, ορος, Лікієць P 217.

δέκα, indecl. decem, десять.

δέκα-κис, adv. десять раз, в десять.

δεκάς, άδος, ή, декада, десяток, десятка.

δεκάτος, десятний; ές δεκάτους єнаυтоῦς в десять літ, за д. л.

δεκά-χιλοι, 3. десять тисяч.

δέκ-της, ό, жебрак, прошак, торбар, торбей, дід, старець.

δέκτο, аог. від δέχομαι.

δελ-φίς, ίνος, ό, дельфін, морска свиня.

δέμ-ας, τό (δέμω), будова тіла, тіло, зріст, постава, стать, по-стать, вид, образ, стан; adv. з gen. (як instar) на подоби, подібно до, наче, рівно як, як, δέ-μης πυρός.

δέμ-νιον, τό, все plur., (дере-вляне) ліжко, постіль; δ. θέμε-ναι, застелити, заслати (Б), по-стелити, приготувати.

δέμω, ipf. δέμον, аог. έδεμυ, copl. δέμομεν, prt. pf. δεδμημένος, plpf. (έ)δεδμητο, будую, построюю, ставлю. Med. собі.

δενδίλλω, з боку споглядаю, звертаю ся, моргаю (Р), ές τινα.

δένδρεον, τό (δρῦς), дерево, де-ревина; τηλεθῶν, ύψιπέτηλον.

δενδρόεις, εσσα, εν, багатий в дерево, що лісом заріс (Б), гу-щавий, повний дерев; νήσος, άλσος.

Δεξιμένη, Дексамена, нереїда.

Δεξιάρχης, син Дексия, Іфіной.

δεξιός, 3. (dexter, δέχ-ομαι), а) правий, правобічний; επί δεξιά, δεξιόφιν на праву сторону, на право, по правій стороні, правобіч; ή δεξιή, права рука, правиця; порука, обітниця, у-мова, угода; — б) що віщує щастє, спасенний; ερως що над-летів з правої сторони, що ві-щує щастє; пор. εν-, επιδεξιός.

δεξιτερός, 3. loc. δεξιτερήφι, пра-вий, правобічний; ή δεξιτερή, права рука, правиця.

δέξο, ірп. аог. від δέχομαι.

δέος, τό, страх, боязнь, ляк, тривога, жах; άχρίον, χλωρόν; ου τοι δέος не маєш причини (чо-го) боятися, тобі страху не має (С), нічого не бійся; (δF творить позицію).

δέп-ας, аος, τό, dat. δέπαі, δέпαι, nom. pl. δέπα, -άων, δεπάσαι, δέ-пασαι, пугар, кубок, килішок, стакан, чарка; άμυγχύπελλον, σίνου.

δέρх-ομαι, iter. ipf. δερκέσκειτο, prf. δέδορκε, -κώς, аог. 2. έδράκον, споглядаю, дивлюся, δεινόν стра-шно; πῦρ εφθαλμοіσι δεδорκώς з я-скравими очима (Б), кидаючи огнем зором; виджу т. є жи ю; спостерігаю, бачу.

δέρ-μα, τό (дэрω), шкіра, кожа; бордюг, міх.

δερμά-τινος, 3. скіряний, зі скіри, ремінний, τροπόі.

δέρω, ipf. від дэрω.

δέρ-τρον, τό, сіткова оболонка, оболонка кишкова, λ 579.

дэрω, ipf. έδερω, дэрω, аог. 3. pl. έδερων, стягаю шкіру, здираю, обдираю зі скіри, білую, βους, μήλα.

δέσμα, τό (дэω), застяжка, стяжка, застїбка, завязка; пу-то, сітка, окова, закова; стріч-ка, виплітка, обвязка, стрій на голову, (лише pl.).

δεσμός, ό (дэω), окова, закова, путо, посторонок, мотуз; вузол, вузлик φ 443; якірна ливна ν 100; ремінь у дверий; цвях, цвяхок Σ 379.

δέσποινα, ή (δεσπότ-ναι), госпо-диня, хозяйка, пані дому, воло-дїтелька; άλλος δέσποινα, князя, князівска жінка.

δετή, ή (дэω), вязанка, головня, походня, смолоскипа; лише pl. δευήσεσθαι, fut. від дэωω.

Δευκάλιδης, ао, син Девкаліона Ідоменей M 117 N 307 P 608.

Δευκάλιων, ωνος, а) син Міноса і Пазифаї, отець Ідоменея, ко-роль Крети, τ 180, N 451; — б) Троянець, що єго вбив Ахіль.

δευρο, δεύρω, сюди, тут, от-тут, δεῦρ' έθι ходи сюди! нуже,

гейже, нуте, нумо! ἄγε δεῦρο ну лишень (Б).

δεύτατος, послідний, останній; superl. від δεύτερος.

δεῦτε, adv. сюди, тут; нуже, мерщій, нумо, давай, кете-лиш (Б); звич. з plur. дібел. ἵμεν, ἄγετε, також δεῦτ' ἄγε.

δεύτερος, 3. другий; δ. ἐμῆο пізнійше як я, від мене, по мені, мене переживаючи. Neutr. δεύτερον, а. adv. у друге, вдруге, другий раз, відтак, знов; pl. δεύτερα, друга нагорода Ψ 538.

1. δεύω, ipf. εἴδεις, δεῦε, iter. δεύεσκον, ipf. m. δεύετο, онто, змочую, зрошую, скроплюю, звохчую, εἴματα δάκρυσι; полощу (Б) ε 53; γλάρος ἄγγεα δεύει, молоко наповняє скішці, ск. в повні молока.

2. δέω (δέω), act. лише aor. ἐ-δεύησε, недостаю, хибую, бракую, хибляю; med. prs. δέεαι, η, opt. -οίατο, f. -ήσεαι, inf. -ήσεσθαι, ipf. εἰδέεαι, не маю, потребу, терплю; недостаток, вимагаю, недостає; οὐδὲ τι θυμός ἐδεύετο δαιτὸς εἰσής; ні в чім душа не мала недостачі на спільному бенкеті; δευόμενος потрібний, потрібуючий, позбавлений, без нічого (С), в біді; θυμοῦ позбавлений життя; я в гірший, уступаю кому, з задустою: μάχης π. εἰδέεαι до борби ти далеко не доріє, в борбі остає позаду за ким Ἀργείων; οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως δεύεσθαι πολέμοιο; Ἀχαιοὺς, думаю, що нігде так дуже (як на лівій стороні) Ахайці в борбі не будуть недомагати (в клопоті).

δέχεται, 3. pl. δέχθαι, гл. δέχομαι.

δέχομαι, 3. pl. δέχεται, f. δέχομαι, 3. δεδέχομαι, aor. (ἐ)δέξατο, ipv. δέξαι, aor. 2. ἐδέχηται, 3. sg. εἰδεκτο, δέκτο, ipv. δέξο, inf. δέχθαι,

prt. δέγμενος, prf. δέδεγμαι, 3. pl. δειδέχεται, prt. δεδεγμένος, ipv. δέδεξο, plpf. (ἐ)δεδέχηται, δειδεκτο, δειδέχαι, а) приймаю, беру, відбираю, τί παρὰ τινος, і τί τινος щось від когось; χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ від А., але χρυσὸν ἀνδρὸς εἰδέξατο взяла золото за свого мужа, продала его за золото; οἱ εἰδέξατο χάλλεον ἔγχος відібрав ему, взяв від него, прийняв; приймаю гостинно, угощаю ἐν δόμοισιν; зношу (терпеливо) υ 271; Κῆρα δέξομαι піддамся судьбі, потерплю смерть; б) особл. в формах: δέχεται, в prf. aor. 2. і fut. 3., ворожо приймаю, очікую, чекаю, жду, стрічаю, підіймаю борбу, стаю битись (Р), напіраю, уступаю, видержую, додержую кому, мірюся з ким; δέξομαι δοῦρι привитаю ратищем; чатую, чигаю; φῶτα ἐδέχηται ἐλευσεσθαι я ждав, що то прийде, очікую, з ὁπποῦ, εἰσέκει; δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ одно нещастє слідує за другим, по другим Т 290 пор. δεδοικμένος.

δέψω, aor. δέψας, розминаю, розімною, розгнітую, розмягчую, κηρόν μ. 48.

1. δέ-ω, opt. δέομαι, ipf. δέον, med. δέοντο, aor. ἐδησα, δῆσα, aor. m. iter. δησάσκειτο, plpf. 3. sg. δέδετο, -ντο (пор. διδῆμι), вяжу, привязую, звязую, скручую (Б), завязую, τινὰ δεσμῷ і ἐν δεσμῷ посторонком, кайданами, ἱμάσιν ремнями; τινὰ χεῖράς τε πόδας τε за руки й за ноги; plpf. δέδετο був, лежав звязаний; νῆας δέδετο були привязані, ἐκ τινος або παρὰ τινι до чогось; μένος καὶ χεῖρας спинною, ослаблюю; καλεῖσθαι здержую, спинною в дорожжі; обовязую φ 352. — Med. привязую, підвязую собі, ὑπὸ ποσσὶ πέλδιλα під ноги; περί або παρὰ τι до чого, при чім; при-

кріплюю, привязую ἐπλᾱ ἀνὰ νῆα, δίφρου ἐπισθεν з заду до воза; припинаю, упинаю, причіпаю, присилюю.

2. δέω, потребую, недостає мені. хибує; аог. ἐμέτω δὲ δῆσεν мене потребував Σ 100. (гл. δεῖ, треба, деύω обходжу ся без чого, не маю).

δῆ, а) підносить вагу слова, що до него прилучає ся, або й цілого речення: то, отже, а вже ж, а, якраз, саме, власне, справді; δε δῆ котрий то, що то, що якраз; τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται якраз (а) все те.; ἢ δῆ де якраз, ἀλλὰ δῆ але якраз, οὕτω δῆ так отже; б) впроваджує речення побічне: ὅτε δῆ, εἰ δῆ коли отже, колиж, коли вже, если отже, скоро отже, чи отже, чи справді; в) особл. в значінню часовім; саме тепер, якраз тепер, вже, доперва, καὶ δῆ і, а вже, і тепер; δὲ γάρ бо вже; г) скріплює питанє і зазив: τίς, τί δῆ; хтож, щож, хтож отсе (то), хто такий, що таке, щож отсе?; ἄγε δῆ нуже, нуж-бо, нумо, нуте! ἢ δῆ, ἢ μὲλᾱ δῆ а вжеж (таки) справді, дійсно; μὴ δῆ а вжеж не, лише не. — Δῆ стоїть на переді при vocat. і в δὲ τότε, δὲ γάρ, δὲ πᾶμπαν, δὲ ἔπειτα; часто з синіцезою δὲ αὐτε, δὲ οὕτως, δὲ Ἀντιμάχοιο і н.

δὲ-θά, δῆθ', diu, довго, довгий час.

δὲθ-ὄνω, conі. -νῆσθαι, іpf. δῆ-θουν, пиню, зволікаю, вагаю ся, гаю ся, бавлю ся, барю ся.

Δη-κόων, ωντος, Дейкоонт, син Пергаза, Троянець, що его вбив Агамемнон Ε 534.

Δη-ο-πίτης, ου, Дейопіт, син Пріяма, що его вбив Одиссей.

δῆ-τος, 3. (δαF, δάω), палучий, пекучий, спонищуючий, горячий,

завзятий, погубний, πῦρ, πόλεμος; ворожий, неприязний, противний, ἀνὴρ; subst. ворог, неприятель; [Υ в δηῖοιο, ίω, ιον, ίων, ίοισι і ίους при слід. співзвуках читаєсь з синіцезою].

δὴο-τής, ἡτος, ἡ, вражда, ворогованє, неприязнь, распря ζ 203; січа, борба, бій, боротьба, побій, різня.

Δηίο-χος, ου, Дейох, Грек, що его вбив Парис О 341.

δηρό-ω, prt. ὥντες, -όντες, іpf. -έωντο, opt. -έωεν, οἰεν і від δηρώ, prt. δηῶν, іpf. δῆρουν, f. -ώσουσιν, ὥσειν, conі. аог. -ώσωσιν, prt. -ώσας, pas. -θέντες, пустошу, нищу, рубаю, вбиваю, ἐγγεῖ, χαλκῶ; в оюю, борю ся, περὶ Πατρόκλοιο за П.; ἀσπίδας рубаю, розрубую, розбиваю; ἔλαφον роздираю, розриваю, розпанахую; пробиваю, протинаю.

Δηῖ-πῶλος, ω, Дейпіль, товариш Стенеля Ε 325.

Δηῖ-πυρος, ου, Дейпір, Грек, що его вбив Гелен Ι 83 N 576.

Δηῖ-φοβος, οιο, Дейфоб, син Пріяма і Гекаби; після пізнішого переказу був по смерті Париса мужем Гелени; він провозжає єї до деревляного коня, δ 276 M 94 N 156 і н.

δὴλέομαι (δαλός, deleo), f. -ήσομαι, аог. (ἐ)δηλήσει(ν)το, conі. -σαι, εται, -ηται, opt. -σαιτο, пустошу, нищу, спонищую, погубляю, пакощу, роблю біду, краду (Б), θ 444, ν 124, ушкоджую, шкоджу; ῥινόν раяю; Ἀχαιοὺς ὑπὲρ ἔρκα вражаю, обиджаю, зачіпаю проти умови; ἔρκα нарушаю, переступаю, ломлю; вбиваю, гублю, погубляю λ 401, 408; заподіваю кривду, допускаюсь злочину Δ 236.

δῆλημα, τό, шкода, погибіль, погуба, νηῶν μ. 286.

δηλήμων, ονος (δηλέομαι), шкідливий, погубний, θεοί; subst. загубник, погубитель, що страчає (Б), βροτών.

Δήλος, Дель, остров в егейським морю, що належить до Киклядів; місце уродження Аполлона і Артеміди ζ 162.

δήλος, 3. (δέελος), видимий, видний, очевидний, ясний, зрозумілий, явний, виразний υ 333.

Δημήτηρ, τερος і трос, Деметра, донька Кроноса і Гаї, сестра Зевса, мати Персефони і Плутона; богиня хліборобства і суспільного ладу, ε 125, E 500.

δημο-εργός, ον, що займає ся публичними (загалови пожиточними) справами, що в службі народу, що загальне добро підпомагає, добру загальному пожиточний робітник, труженник народний, промисловець, ремісник.

δήμ-ιος, ον, людський, народний, громадянський, громадський, публичний; **πρῆξις** справа громадека, діло, орудка гр.; **αἵτιμνηται** вибрані народом, з громади (Б); **οἶκος** громадський дім; **δήμιόν τι ἀγορεύειν** про діло, справу громадеку, що дотикає добра люду; **neutr. pl. δήμιχ πίνειν** на кошт громадський, коштом гр.

δημο-βόρος, ον (βορ, βιβρώσκω), що громадеке добро проїдає, пожирає, глитає людей (С), людоїда (Р); **βασιλεύς** A 231.

δημο-γέρον, οντος, έ, найстарший в громаді, між народом; **pl. старшина** народу; князь.

Δημό-δοκος, ον, Демодок, сліпий фаяцький співець, кобзар.

δημό-θεν, adv. від людей, в громаді, з громади, по хатах (Б).

Δημο-κόων, οντος, Демокоонт, син Пріяма, що єго вбив Одисей Δ 499.

Δημολῶων, οντος, Демолбонт, син Антенора і Теани; єго вбив Ахілє γ 395.

Δημο-πτόλεμος, ον, Демонтолем, жених Пенельопи γ 242, 266.

δῆμος, ον, οιο, край, земля, сторона; **κατὰ δῆμον**, **ἀνὰ δῆμον** в краю, по людях (Б), в громаді; **δῆμου ἀνὴρ** чоловік з люду, простий чол.; так само **δῆμον ἔοντα** M 213; громада, нарід, люд; громадеке добро.

δημός, έ, товщ, товстість, тук, сало, лій.

Δημ-οὔχος, Демух, син Філетора, Троянець, що єго вбив Ахілє γ 457.

δῆν, adv. (diu), довго, давно, з-давна, від давного часу; **οὐδέ δῆν ἦν** і не довго жив.

δην-αἰός, 3. що довго живе, довговічний, довго триваючий.

δῆνος, εος, τό (δα), намір, постанова, рада, гадка, θεῶν; **ἥπια** жичливе успособленє; підступ, викрут, хитрощі, ελσφῶιχ; лише **plur.**

δρῶω, гл. **δηρίω**.

δηρῆ-άομαι, 3. du. -άσθων, **iprv.** 3. pl. -άσθων, **inf.** -άσθαι, **ipf.** 3. pl. -έωντο; від **δηρίομαι** aor. **δηρίσαντο**; від **δηρίνω** aor. 3. du. **δηρινθήτην**, воюю, борю ся, бою ся, **περί τινος** о кого; **εωрю** ся, **лаю** ся, **спору**, **змагаю** ся, **ваджу** ся, **перечу** ся, **ἀμφί τι** о що.

δῆρις, ιος, ή, **борба**, **бій**, **боротьба**; **σπῆρ**, **колотнеча**, ω 515.

δη-ρός, 3. (δήν), **довгий**, **тривалий**. **Neutr. δηρόν** adv. довго; **ἐπὶ δηρόν** на довгий час. [і перед δ, α 203, I 415].

δησάσκειτο, **δῆσε**, гл. **δέω**.

δήω (δα), **εις**, **οἰμεν**, **εἰς** **знайду**, **зустріну**, **застану**; **οἰαгну**, **діжду** ся; **доконую**, **довершую**; **οὐκέτι δῆτε τέκνωρ Ἰλίου** не осягнете, не діждете ся.

δῶν, -ώσας, -ώσωσι, гл. δῶ.ω.

Δία, асс. від Ζεύς.

διά (dis, поміж), через, крізь, між, на двоє, на половину. Праер. з gen.: через, по, крізь, διὰ ἀσπίδος, διὰ ὤμου, διὰ θώρακος; πρέπει διὰ πάντων понад всіх, між усіма відзначати ся; διὰ νηὸς здовж корабля, по човну (B). — 3 асс.; через, по, проміж, серед: διὰ θώρακα по хаті; διὰ νύκτα у ночі, в часі, серед ночі, через ніч; διὰ στόμα ἄγειτο через уста перенести т. є. мати на устах; через, задля, ізза, ради, із: δι' ἀρχαίας через необачність; через, при помочи, по волі, посредством, δι' Ἀθήνην. Пор. διαπρό, διέκ. — В зложенні: через, крізь, зовсім, дуже, поміж, за, перероз-, [і на початку стиха Γ 357, Δ 135, Η 251, Λ 435].

δια-βαίνω, inf. -έμεν, аог. 2. διέβην, inf. -βήμεναι, pt. -βάς, іду через, переходжу, переступаю, пересекаю, τέκνον; переправляю ся, пливу, εἰς Ἥλιδα. Intr. εὖ διαβάς, добре, широко розкравив ся.

δια-γινώσκω, pt. οντες, inf. а. 2. -γινώκει, пізнаю добре, докладно, розпізнаю, розрізняю, відділюю, відлучаю, відокремлюю, διατέκ.

δια-γλάφω, pt. аог. -γλάψασα, копаю, викопаю, вигребую, вижолоблюю, εὐνάζε 438.

δι-ἄγω, аог. 2. διήγαγον, перепроводжу, переводжу, переправляю, перевозжу u 187.

δια-δέχομαι, opt. аог. 2. διαδράκω, гляджу, проглядаю крізь що, бачу, спостерігаю через що, замічаю, добачаю. E 344.

δια-δηλέομαι, аог. διεδηλήσαντο, роздираю, розриваю, рву ξ 37.

διαδράμοι, гл. διατρέχω.

διάει, гл. διέχημι.

δια-εἶδομαι, f. -σεται, даю переглянути, показую наглядно ἀρετήν; intr. ἀρετὴ διακρίσεται показує ся, -виявляє ся ясно, довидно.

διαεἵλεμεν, гл. διεἶπον.

δι-ἄημι, ipf. διᾶει, провіваю, продуваю, пробиваю ся (B).

δια-θειόω, аог. διεθείωσεν, сиркою викаджую, прокаджую, прочищую, скрізь курю (B), δῶμα γ 494.

δια-θρόπτω, pt. аог. p. -τρώφην, розломлюю, проломлюю, ломлю, розтріскую, ξίφος Γ 363.

διαίνω, ipf. διαίνε, ветю, аог. ε-δίηνε, змочую, скроплюю, намоваю, звохчую, зрошую, заливаю.

δι-αιρέω, розділюю, розлучаю, зриваю, розриваю; аог. διᾶ-δ' ἔλε κύκλους, Υ 280.

δια-καίζω, розколюю, полую, наколюю; inf. аог. διᾶ τε ξύλα καέσκει, o 322.

δια-κείρω, inf. а. -κέρσαι, розтинаю; нівечу, нищу, перечу (P), перешкоджую, ἔπος Θ 8.

δια-κλάω, pt. аог. -κλάσας, ломлю, розломлюю, τόξα E 216.

δια-κοσμέω, ipf. -εκόσμεον, ладжу, ладнаю, порядкую, прибираю, γ 457; — розкладаю, ділю, розділюю, поділюю, уставляю в ряди; διὰ τρίχα κοσμή.

δια-κρίδόν, adv. окремо, осібно: очевидно, рішучо, без сумніву, безперечно.

δια-κρίνω, f. -κρίνει, -έεσθαι, аог. διέκρινε, аог. ps. 3. pl. διέκρίθεν, opt. 2. pl. -κρινθείτε, inf. -θήμεναι, prt. -κρινθείς, prt. pf. -κρίμένοι, розділюю, відділюю, розлучаю, розводжу, відлучаю, αἰπέλια розділюю; σχῆμα різіжняя, розпізнаю. — Med. розлучаю ся, розстаю ся, розходжу ся; помиряю ся, примиряю ся, розходжу ся в згоді Γ 98, погоджуюсь; pass. я є розлуче-

ний, розлучають мене; розходжу ся, розстаю ся (дружно); διακεκρυμένος розлучений, окремо.

δι-άκτορος, ὁ (ἄγω), провідник, товариш, післанець, [прізви. Гермеса, яко післанця богів, особливо Зевса].

δια-λέγομαι, аог. διελέξατο, розбираю, розважаю, роздумую, думаю об чім, ταῦτα.

δι-αμάω, аог. διᾶμυσε, перекошую, т. є. пробиваю, протинаю, розпорою, χιτώνα Г 359, II 253.

δια-μετρέω, іpf. διεμέτρεον, перемірюю, вимірюю, відмірюю, χῶρον Г 315.

δια-μετρητός, 3. відмірений, вимірений Г 344.

δια-μοιράομαι, іpf. διέμοιράτο, розділяю, поділяю ξ 434.

δι-αμπερές, і особіо διὰ δ' ἀμπερές, adv. наскрізь, зовсім, скрізь, всюди, навкруги, зі всіх сторін, весь, цілий; по черзі, без виїмку II 171; (про час) здавна, безнастанно, безперестанно, заєдно, (на) завсїгди; δ 209, ο 196, ψ 151, K 331, O 70 і н.

δι-άν-διχα (διὰ, ἀνά, δίχα), adv. двоюко, на двоє (K); δ. δῶκε дав одно з двох; сюди й туди, сяк і так.

δι-ανύω, аог. διήνυσε, зовсім докінчую, довершую, відбуваю; οὕτω κακότητά διένυσεν ἦν ἀγορεύων не вєпів доказати про своє бідовання (B), оповісти до кінця.

δια-πείρω, (гл. πείρω), пробиваю; διὰ δ' — πείρεν II 405.

δια-πέφθω, аог. 1. διέπερσε, соп. -πέρσομεν, іnf. -πέρσαι, аог. 2. διέπραθον, -ομεν, іf. -πραθέειν, зовсім нищу, руйную, пустошу до нащадку, πόλιν.

δια-πέτομαι, аог. διέπτατο, пролітаю, відлітаю, улїтаю, лину, διὰ δ' ἔπτατο E 99.

δια-πλήσσω, іnf. аог. -ῆξαι, розбиваю, рубаю, лунаю, розлупую, пробиваю, δρύς, δόρυ χαλκῷ.

δια-πορθέω, pt. аог. -θήσας, руйную, збурюю, пустошу B 691.

δια-πραθέειν, аог. від διαπέρθω.

δια-πρήσσω, іpf. -έπρησσον, opt. аог. -ῆξιμι, докінчую, довершую, доводжу до кінця, з'орудовую, διαпр. λέγων оповідаю до кінця, все розказую (B); πολέμιζων воюю безнастанно; κέλευτον відбуваю дорогу, досягаю ціли дороги; διέπρησσον πεδίον ішли через рівнину (відбували дорогу через р.)

δια-πρό також διὰ πρό, наскрізь, зовсім через, скрізь; також з gen. Δ 131 і н.

δια-πρόσιον, adv. далеко, широко; ἦρσεν голосно, сильно, що далеко чути.

δια-πτοίεω, розганяю, розполошую, лякаю, страху наганяю, ἐπέεσσι γυναιχας σ 340.

δι-αράβζω, граблю, рабую; роздираю, розриваю II 355.

δια-(ρ)ραίω, f. -αίσει; σουσι, іnf. -ραίσεσθαι, іnf. аог. -ραΐσαι, розбиваю, розтріскую, торощу νῆα; οἶκον нищу зовсім, до нащадку; руйную, пустошу, винищую; гублю, погубляю; зовсім роздираю, розриваю в шматочки (B), розшарпую.

δια-ρήγνυμι, проломлюю, розсаджую, розриваю, прориваю; διὰ τε ῥήξασθαι επ. M 308.

δια-ρρίπτω, іpf. іter. -ρρίπτασкен, перекидную, перестрілюю, пронизую (B), διστόν τ 575.

δια-σεύομαι, лише аог. 2. διέσυστο, перебігаю, перелїтаю, біжу через λαόν; μαγάρου вибігаю з коmnати; τάφρου перескакую через рів; στέρνονо переходжу, прошиваю, пробиваю.

δια-σκεδάννυμι, аог. διασκεδάσσε, opt. διασκεδάσεις, розсипаю, роз-

віваю, розношу; розкидную, розмітую, розганяю, розполошую; νῆα розбиваю, торощу; ἀγλαΐας розвіваю (Б).

δια-σκήδνημι, 3. pl. -σκήδνασιν, розганяю, розмітую, νέφεα E 526.

δια-σκολιάομαι, вивідную, перешукую скрізь, провідую, доходяжу; виглядаю (очима), пізнаю.

δια-σχιζω, аог. -έσχίσε, ps. διεσχίσθη, розлупую, розтинаю; ἱστία розриваю, роздираю; νεῦρα протинаю.

δια-τελευταίω, зовсім доконую, докінчую, довершую; διὰ πάντα τελευτᾷ T 90.

δια-τέμνω, аог. 2. -τάμε, соп. τάμη, протинаю, розтинаю, розрізую, перерізую, рубаю, розрубую.

δια-τινάσσω, соп. аог. τινάσσει, розбиваю, торощу, розтріскую.

δια-τιμήγω (τέμνω), іф. аог. -ήξει, рт. -ήξας, аог. 2. διέτμηχον, ps. διέτμηχην, протинаю, розтинаю, розрізую, розрубую; λαῖμα протинаю, порю, борю ся з філями; розділюю, розлучаю, кидаю в розтіч, розкидную νῆας, Τρώας. — Pass. аог. διέτμηχεν розділили ся, розлучили ся, розійшли ся, μῆλα розбірили ся; σάνιδες розпали ся, розлетіли ся, потріскали.

δια-τρέχω, аог. 2. διέδραμον, орт. διαδράμοι, перебігаю, перепливаю; ганяю по (Б).

δια-τρέω, аог. -έτρεσαν, зі страху розбігаю ся, кидаюсь в розтіч, утікаю; особно P 729.

δια-τρίβω, соп. 3. sg. -ησι, рт. аог. -ίψας, розтираю τρίχην; перешкаджаю, спинюю πάντα; χέλον умиряю, здержую; μητρός γάμον спинюю, бороню (Б); зволікаю, проволікаю; Ἀχιλῆος γάμον здержує А. з весілем, (водить ве-

сїллем, Б); ἑδοῖτο (ἐταίρους) здержую з відїздом; гаю ся, відмагаю ся, пиню.

διά-τρίχα, adv. гл. τρίχα.

δια-τρήγιος, он (τρήγη), що до-співає в ріжній порі, ἔρχος ω 342.

δια-τρυνφέν, рт. аог. від δια-τρύπτω.

δια-φαινομαι, іpf. διαφαίνεται, показую ся (крізь що), проглядаю, указую ся, а є видний, νεκῶν поміж трупами; сьвічу ся, просьвічую наскрізь (Б), розпалюю ся, зажарюю ся, блистїю, блищу, : 379.

δια-φθείρω, f. -φθέρσει, зовсім руйную, пустошу, нищу, збурюю до нащадку, πόλιν; intr. pf. διέφθορες ти пропав, губиш себе, пропадеш O 128.

δια-φορέω, розношу, розпо-всюдною, розголошую, κλέος.

δια-φράζω, лише аог. 2. δια-πέφραδε, докладно оповідаю, звіщаю, толкую, говорю, кажу ви-разно, розказую, напутити (Б).

δι-αφύσσω, аог. διήρυσε, зовсім вичерпу, розточую (Б) οἶνον; σαρκός πολλόν видираю, вириваю, передираю; διὰ δ' ἔντεα ἤρυσ' роздер, перетяв.

δια-χέω, аог. 3. pl. διέχευον, розливаю, розсипаю; розкладаю, розбираю, розрубую, ділю на часті, розчинюю на шматки (Б), βούν, ὕν.

διδάσχω, inf. -έμεν(αι), аог. (ἐ)-διδάξει, іф. prf. p. δεδιδάχθαι (δα), вчу, навчаю, διμῶας ἔργα ἐργάζε-σθαι. Pass. вчу ся, τί πρὸς τινας чого від когось; διδασκόμενος πολέμοιο початух, новик в штуці военній, що доперва вчить ся штуки в.

δίδημι (δέω), іpf. δίδη, іpv. 3. pl. διδέντων, вяжу.

διδοῖ, διδοῖσθα, δίδου, διδοῦ-ναι, гл. δίδωμι.

διδύμων, *ονος*, близнюк, близня; лише dual. і pl. *παῖδε*.

δι-δῦμος (*δύο*), подвійний, двійний, двоякий *ἄλλοι*; *subst. pl.* близнята.

δι-δωμι, *-ωσι*, і *pl. -ομεν, -ουσι*, 2. *s. διδοῖς, εἶσθαι*, 3. *οἷ*, *ipv. διδωθι* і *δίδου*, *if. διδούναи*, *ipf. 2. sg. ἐδίδους*, 3. *s. -δου, pl. δίδοσαν, opt. διδοῖτε, -οῖεν*, *f. δώσω, διδώσομεν, διδώσιν, δωσέμεν(αι)*, *aor. ἔδωκα, δῶκα, (ἔ)δομεν, (ἔ)δοσαν, iter. δόσκον, conl. δῶ, δῶς, δῶ(σ)σι*, *дωρμεν, δῶμεν, δῶωσι, δῶσι*, *opt. δοῖην, δοῖμεν, δοῖεν, ipv. δός, δότω, δότε*, *inf. δοῦναι, δόμεν(αι)*, *pt. δοῦσα, δόντες*, *pass. pf. δέδοται, opt. aor. δοθείη, даю, дарую; приношу, складаю, жертвую, ἐκαστόμβας, іρά; наділяю чим, подаю εὐχος, κῦδος; помагаю, позволяю; насилаю, навіщаю, посилаю, зсилаю ἄλγος, ἄτην, κήδεα; назначаю, суджу, присуджую, допускаю, завдаю; передаю, віддаю, покидаю κυρί; кладу на що, кидаю πυρί; δός (в просьбах) позоволь, вчини, поможи, дай; τοι χάριονα δώσω зішлю тобі погибіль (убю); δδύνησιν, ἀχέσσει завдаю, біль, додаю смутку, болочою дотикаю; даю за жінку, віддаю (заміж), Σάμηνδε ἔδοσαν до С.*

діє гл. *діω*.

διέδραμον, гл. *διατρέγω*.

δι-είπον (*ἔπος*), *def. aor. 2.* лише *ipv. διέπε*, *inf. διαπέμεν*, *виговляю; обговорюю (основно), розбалакуюсь (Б), оповідаю, кажу (докладно, певно); пор. διέπω*.

δι-είρομαι, *εἰ*, *ipv. -ρεο*, *питаю, розпитую, випитую, розвідную* *ся, τίνα τι (у) кого о щось*.

δι-έχ, *через, зовсім через, із, геть із, προθύρου, μεγάρου*.

δι-ελαύνω, *aor. -ήλασε, -έλασσε*, *переганяю, ἵππους τάφρου* *через рів; λαπάρης пробиваю*.

διελθέμεν, *inf. aor. від διέρχομαι. δι-εμαι*, 3. *pl. διένται*, *полощу* *ся, лякаю* *ся; гоню, утікаю πεδίον* *через рівнину; σταθμοῖο διέσθαι* *даю* *ся* *прогнати від обори; пор. діω*.

δι-έξ-εimi, *inf. -ίμεναι (εἶμι)*, *виходжу (через що) Z 393*.

δι-εξ-ερέομαι, *-έεσθε*, *докладно* *випитую* *ся, розпитую, розвідную* *ся* *основно; ἐμε ταῦτα мене о се*.

διεπέρραδε, *aor. від διαπράζω*.

διεπράδον, *aor. від διαπέρθω*.

διέπιατο, *aor. від διαπέτομαι*.

δι-έπω, *ipf. διέπε*, *διείπομεν*, *доконую, довершую, поладжую, орудую, роблю, піклую* *ся, справляю* *ся* *з чим, виповняю, ἔχαστα; τὸ πλεῖον πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ* *дієпуюси* *руки мої підіймають (К), відбубають (С); переступаю, στρατόν* *переходжу* *через, порядкую; ἀνέρας σιχηπνίῳ* *палицею (булавою) проганяю, розганяю*.

δι-έργω (зам. *διείργω*), *ipf. 3. pl. διείργον*, *розділяю, розлучаю, відлучаю, відділяю M 424*.

δι-ερέσσω, *aor. διήρεσα*, *веслюю, гребу (сильно), загібаю (Б) χερσίν*.

διε-ρός, 3. (*δίαιτα*), *рухливий, живий, ж и ю ч и й, ζ 201; (дієμαι)* *скорий, легкий, διερῶ* *поді* *скоро*.

δι-έρχομαι, *f. -ελεύσεσθαι*, *aor. διήλθε*, *opt. -έλθοισιν, inf. -θέμεν*, *переходжу, похожаю, πῶς* *серед* *череди; ἄστυ, μεγάρου* *переходжу, спішу* *через; κλισίας* *передираю* *ся, перебиваю* *ся; χροός* *переходжу, перебиваю (наскрізь)*.

διεσχέδασε, гл. *διασκέδανναι*.

διέσσοντο, *aor. від διασεύομαι*.

διετμήγεν, *aor. p. від διατμήγω*.

δι-έχω, *aor. 2. διέσχε*, *протискаю* *ся, пробиваю* *ся, продаю* *ся, переходжу (наскрізь), виходжу, перелітаю* *через* *що*

(і виступаю на противнім кінці), δι' ὧρου ἐγχορὸς ἔσχευ κοпіє перейшло через.

δίζημαи (ζήτέω), -ημα, -ήμενος, f. διζήσομεθα, шукаю, вишукую, стараюся о що, стараюся набути, дістати або приєднати, ἐξέδοισι; набуваю, νόστον бажаю; πληθύν стараюся мати або придбати; побиваюся о що.

δί-ζυξ, ζυγος (ζυγ, ζεύγνυμι), лише διζύγες ἵπποι пара, парами, по парі E 195, K 473.

δίζω (δίζ), ipf. διζе, сумніваюся, маю сумнів, вагаюся, я є непевний, роздумую, II 713.

Δίη, Діа, малий острів коло Кнозу на Креті, λ 325.

διήγαγον, aor. від διάγω.

διηκόσιοι (зам. διαх.), двіста.

διήλθεν, aor. від διέρχоми.

δι-ηρεκ-ής, ἐς, непроривний; довгий, далекосяглий, широкий, великий, νότος, ῥάβδος, повний, цілий.

διηρεκέως, adv. подрібно, обширно, докладно, достоменно (B), широко, ясно.

διήρεσα, aor. від διερέσσω.

δίηται, conі. prs. m. від діω.

ди-іημι, посилаю, перепускаю, перекидаю, прострілюю; лише διὰ δ' ἤκε σιδήρου.

ди-икνέομαι, f. διίκομαι, aor. διίκειо, переходжу; подрібно, докладно оповідаю, розказую, πάντα.

διῖ-πετής, ἐς, що з неба походить, від Зевса, съвятий (B), ποταμός (про ріки, що від дощу збирають).

ди-ілтами, гл. διαπέτομαι.

ди-істими, лише intr. aor. du. 2. διαστήτην, 3. pl. διέστησαν, pt. διαστάντες, pf. pl. διέστημεν, ipf. m. διίστατο, відступаю, розступаюся, розставляюся, розлучаюся, розходжуся, відділююся; стою

з далека (і не борюся) Ф 436; (через сварню, посварившись) розходжуся, роз'єднуюся (K), розбратуюся, A 6.

διῖ-φίλος, Зевсови милий, любимець Зевса, любий богам (C).

δικά-ζω (δικη), if. -έμεν, ipf. δικάζον, aor. δικάσαν, conі. δικάτω, ipv. δικάσασθε, суджу, я є судиєю, висказую суд, розсуджую, розізнаю, постановляю, рішаю, рішаю спір Θ 431. Med. дожджу свого права, правуюся, бороню своєї справи перед судом, стаю перед судом.

δικ-αιος, 3. (δικη), справедливий, що відає, знає правду (B), правий, праведний; належний, ялий, приличний, чемний; сопр. -ότερος, sup. -ότατος; δίκαιώς справедливо, по звичаю, чесно; δ. μνᾶσθαι чесно вести сватовство (B).

δικα-σλόλος, ἐ, судия, праводуць (K); ἀνὴρ λ 186.

δίκη, ἡ (δείκνυμι), обичай, звичай, βρασιλίων, θεῶν, δμῶων; норів, свосіб; δ. βροτῶν доля, судьба, λ 218; право, справедливість, правда, справа; δίκην εἰπεῖν справу представити, право доказати (про спорячих); δίκης ἐπιθευὲς ἔχειν бути позбавленим свого права; δ. εἴροντο питали о свої права, дожидались приговору (B); за-суд, приговор (B); судівництво, суд (справедливий) II 542; δίκη домагаючись свого права, справедливо, по правді.

ди-κλїз, ἴδος (κλίνω), двокрилий, о двох крилах, подвійний, двійний.

дик-тѳон, τό, сїть, сїтка, невід, πολυωπόν χ 386.

дин-еѳω, ipf. ἐδίνεον, iter. δινεύεσκε, і від δινέω ipf. δινέομεν, ἐδίνεον, ὁμεσθα, 3. du. δινείσθην, aor. δινήσας, con. aor. p. δινήθωσιν, inf.

-θῆναι, pt. -θείς, а) trans. в крузі, або довкола обертаю; ζεύγεα довкола повертаю; σῶλον довкола закручую, вирую, кручу, верчу довкола і 388; б) intr. в крузі, довкола кручу ся, обертаю ся, танцюю; хожу довкруги, скрізь, тиняю ся; ὅσσε δινείσθην очи бігали, сюди й туди звертались; аог. р. δινηθῆναι довкола обертати ся, бігати довкола.

δίνη, ης, ἡ, вир, крутило, крутїж, круча, плесо, пропасть, безодня.

δινή-εις, 3. вироватий, повен вирів, виристий, вировий, би-стрий (Б).

διν-ωτός, 3. заокруглений, кругло точений, мережаний (Б), мударно, майстерно зроблений, λέ-χεα, κλισίη.

διο-γενής, ἐς, що походить від Зевса, богородний (К), благо-родний (Р), божий, рівний бо-гам (Б), боговитий.

Δίο-θεν, від Зевса, через 3. по волі 3.

διοίσταμαι, гл. διαφέρω.

δι-οϊστεύω, аог. conі. -ση, opt. -εούσεις, inf. -стеύσαι, стрілу не-репускаю, прострілюю, прони-зую (Б), πελέκειον через топири; стрілою досягаю (віддаленє).

δίοιτο, opt. від δίω.

Διοκλῆς, ἦρς, Діокль, син Ор-зильоха, отець Орзильоха і Кре-тона, кор. в Ферах в Мессенії Е 542 і д.; у него ночував Те-лемах γ 488.

δι-όλλυμι, зовеїм нищу, погу-бляю до нащадку; pf. intr. διέ-λωλε погиб, пропав, запропасти-ся, змарнував ся.

Διο-μήδη, ης, Діомеда, донька Форба, невольниця Ахіллея.

Διο-μήδης, εος, Діомед, Аїто-лієць, син Тидея і Дейфілі, кор.

в Αρτοςі; брав участь в другім поході на Теби, був під Троєю з 80 кораблями; в Е описана Δ. ἀριστεία, Z 230 заміна збруї з Глявком а γ 180 его поворот.

Διον, місто в Евбої на розі Кенайоні В 538.

Διό-νυσος, і Διώνυσος, Діоніз, син Зевса і Семелі, що его ви-ховали нізайські русалки Ξ 325; почитаний в Тракії, перед трак. кор. Лікургом утік до Тетиди Z 132; бог управи вина.

δι-οπτεύω, вивідую, іду на розвідини, пильно уважаю, слі-джу довкола, розглядаю К 451.

δι-οπτήρ, ἦρς, ἐ, вивідник, ви-відач, чатівник, звідун, шпігун.

δι-ορύσσω, р. аог. διέ- ἐρύσας, копаю здовж, перекопую, ς 120.

Δίος, Дій, син Пріяма, Ω 251.

δῖος, δις, δίων, divus, що похо-дить від Зевса, божий, богови-тий, сьвятый, богорівний (Б), γέ-νος; великий, знатний, могу-чий, поважаний; δις θεά велика богиня; δ. θεάων богиня з бо-гинь; преславний, благородний, сьвітлий, славний, знаменитий, чудний, гарний.

διο-τρεφής, εος, Зевсом жи-влений, вихований; що стоїть під опікою, покровом Зевса, бо-жий.

δί-πλᾶξ, ακρς, (δίς, πλέχω), по-двійно зложений, подвійний, двійний; sbst. ἡ διπλάξ (χλαίνα), подвійна загортка, одяг, плащ, двійний жупан (Б).

δι-πλόος, 3. fem. διπλή, подвій-ний, двійний, двоякий; δ. θώραξ, бо панцир складає ся з на-грудника і наплечника.

δί-πτυχος, ον (πτύξ), подвійно рясований, морщений, подвійно зложений, ν 224 λώπη = διπλάξ; διπτύχα (acc. sg. від διπτύξ)

ποιεῖν (κρίσιν) подвійно довкола обложити, обкласти в два ряди (Б), прикласти в два шари (С).

δίς (dis), adv. два рази, двічі, у двох, і 491.

δισ-θάνης, ἐς (θανεῖν), двічі вмираючий, двічі мерляк (Б).

δισх-έω, ipf. ἐδίσκεον, кидаю кружком, кружалом, кидаю до мети θ 188.

δίσκος, ὁ (δινεῖν), круг, кружок, кружало; був круглий, плоский, камінний (λίθος, λίθς) або залізний (σέλος) В 774, θ 186.

δίσх-ουρα, τά (οὐρον), далекосяглість, або просторонь, що її перебігав кинене кружало; границя, мета, доверг кружала; ἐς δίσхουρα λέλειπτο о доверг кружала остав з заду ψ 523.

δι-φάω, шукаю, вишукую, на верх добуваю, τήθεα II 747.

δι-φρος, ὁ, васак, полукішок (круглий, на ремнях, з заду отвертий); сиджене, Е 727; віз, брчка (Б); крісло δ 717, Г 424 і н.

δι-χᾶ, adv. на двох, на половину, на дві часті, двоюко, подвійно; на дві сторони, різно, всіляко, незгідно, відмінно; δ. βῆξεν двоюко говорити, різнити ся в гадках.

διχθά, гл. δίχα; δ. κραδίη μέμονε важить ся на дві сторони.

διχθά-δѳος, З. двокий, (по)двійний. N. pl. adv. двоюко, на двох.

δίψа, ή, спрага, спрагота, жадоба, смага.

δίψάω, маю спраготу, хочу, багну пити, багну води, λ 584.

δίω (пор. δειδω), утікаю: περί αστι διόν; бою ся, лякаю ся: περί γάρ διε νηυσίν за судна. — Med. conі. δίηται, -ωνται, opt. δι-οιτε, лякаю, полошу, страшу,

жахаю, проганяю φ 370, збиваю з поля (Р); δηῖους проти ασту, проганяю, відганяю, розганяю; гоню ἱππους; μάχην ναῦσιν відпираю, відвертаю, віддаляю від кораблів; (пор. διεμхи).

δι-ωθέω, aor. διῶσε, розпихаю, розриваю, χρημόν φ 244.

δι-ώκω, inf. -ειν, -έμεν(χι), ipf. З. du. διώκετον, проганяю, виганяю σ 409, розганяю, розполошую; повертаю, поворочую, правлю, гоню, поганяю, скоро їду, θ 439; νῆα гоню. Med. πεδίους гоню перед собою через рівнину; δέμοιο проганяю з дому. Переслідую, гоню за ким; стараю ся щось осягнути, ἀχίχητх гоню за тим, що недосяжне: осягаю, дістаю, досягаю, доганяю X 199, добігаю; inf. гоню, пливу, їду (скоро), біжу, ψ 344 і н. μ 182; νηῦς -διωκόμενη гонений (веслами), пливучи скоро.

Διῶνη (Juno), Діона, мати А-Фродити від Зевса Е 370 і н.

Διῶνυσος, гл. Διόνυσος.

Διῶρης, εος, Діор, а) син Амаринкея, вожд Елейців В 622, Δ 517. — б) отець Автомедонта.

δηγθεῖς, δηγθῆτω, гл. δαμνάω.

δη-σις, ή (δαμ), своєнє, усмирєнє; зупин, стрим; ἱππων ἐχέμεν δηῖσιν те μένος те знати коний усмирити і правити ними в розгоні (їх силою) Р 476.

δηγτειρα, ή, побідниця, володїтелька Ξ 259.

Δηγτωρ, син Язона, кор. в Кипрі (імя видуманє Одиссеєм).

δμῳή, δμῳή, ή, невольниця, бранка, рабиня (Б); служниця, служанка (Р); δμῳή γυναικες жіноча челядь (Б).

δμῳς, ὡς, ὁ (δαμάω), dat. δμῳ-εσαι, δμῳσί, (покорений, поборєний); невольник, раб; слуга,

парібок, батрак, наймит; pl. слуги, челядь; *δμῶες ἄνδρες* π 305.

δυοπαλίζω, f. -ζω, вивертаю, звалюю, мечу, кидаю, повалюю, *ἀνὴρ ἄνδρα*; надягаю, закидаю на себе, обкриваю ся, одягаю ся, закутую ся, *ῥάκη* в драну одіж, драгтя (Б).

δυοφερός, 3. (*δύφρος*), темний, мрачний, хмарний, замрілий, чорний, *νόξ*, *ὕδωρ*.

δοάσασατο, def. aor. m. i copl. 3. sg. *δοάσασται* (*δέχεται*), здавало ся.

δοθεῖη, opt. aor. p. від *δίδωμι*.

δοιή, *ή*, сумнів, річ сумніва, непевність; *ἐν δοιῇ* (*εἶναι*) бути в непевности, або (*ἐστὶ*): є річ сумніва, непевна, I 230.

δοίος, 3. (*δός*), подвійний, дво-який; pl. du. два, оба; neutr. pl. *δοία* з двох сторін, з двох зглядів, або: двоякого роду.

(*δοκᾶω*), лише prt. pf. p. *δεδοκήμενος* і *δοκ-εύω*, pt. aor. *δοκεύσας*, гляджу, підглядаю за ким, піделухую кого, чатую, засідаю ся, назираю, підсеідаю, настаю на кого, переслідую; *Ὀρίων* за-єдно маю на оці; пильную, у-важаю; *ἐπισσόμενον* сліджу, гля-джу пильно.

δοκ-έω, *έεις*, *έει*, *εί*, aor. *δόκησε*, а) думаю, гадаю, нздіюсь з inf. *κηχέσθαι*; *δ. μέγας ἔμμεναι* удавш з себе сильного (Б); б) здаю ся, здаєсь мені *εἶναι ἄριστα*; *δοκέεις* здаєсь мені, що ти (ти, як ба-чу); *δ. σφίσι θυμός* *ὥς ἔμεν* здава-лось їм так по нутру.

δοκός, *ή* (*δέχεται*), бальок, трам, бєрвено, брус, сволок, бальок стелі (що на нїм дах опирає ся), *εἰλάττει*.

Δολίος, Долий, а) слуга Пенє-льопи *δ* 735; б) отець Мєлян-тия і Мєлянтої *ρ* 212, *σ* 322; в) вірний слуга Лєєрта *ω* 222.

δόλ-ιος, 3. обманчивий, ман-тивий, хитрий, лукавий, лєст-ний, зрадливий, підступний.

δολῖχ-αυλος, *ον*, з довгою рур-кою (що в ню заходив держак списи), з довгим ратиськом, дер-жаком, довгий, *αἰχανέη* : 156.

δολῖχ-εγχής, *ές*, узброєний дов-гим ратищем, *Παίονες* Ф 155.

δολῖχ-ήρετος, *ον*, довговєсло-вий, довговєсельний, з довгими вєслами, вєслолюбивий (Б. про Фаяків).

δολῖχος, 3. довгий, *έγχεα*, *δόρυ*; довготривалий, безнастанний, довгий, *νοῦσος*, *νόξ*; *έδός*, *πλόςος*. Neutr. *δολιχόν*, adv. довго.

δολιχό-σκιος, *ον* (*σκιά*), довго-тінистий, що кидає довгу тїнь, довгий.

δόλo-εις, 3. хитрий, підступ-ний, лукавий, *Κίρκη*, *Καλωψώ*; *δέ-σμετα* хитро зроблені.

δόλο-μήτης, voc. (*Ζεῦ*) -*ήτα* і *δο-λόμητις*, acc. -*ιν*, хитрий, під-ступний, лукавий, капосний (Б), зрадливий.

Δόλοπες, *οί*, Дольопи, нарід в Тєссалії I 484.

Δολοπίων, *ονος*, жрець Скаман-дра E 77.

δόλος, *έ* (*dolus*), хитрість, хи-трощі, підступ, зрада, лукавєтво; засідка, заставка, западня (Б); самолівка; понада; обман, ман-та, обманчиві, -зрадливі узи, єїти; принада *μ* 252; *δέλω* під-ступом, зрадою.

δόλο-φρονέων, *έουσα*, що задумє зраду, -хитрощі, зрадливий, що має зраду на гадці, що хо-че одурити (Р).

δόλο-φροσύνη, *ή*, хитрість, хи-трощі, зрада, підступ.

Δόλωψ, *πος*, Дольоп, а) син Клітія, Грек, *Λ* 302. — б) син Лямпа, Троянець, що єго убив Мєнєлай O 525.

Δόλων, ωνος, Троянець, син Евмеда, що його вбили Діомед і Одиссей, коли вийшов на розвідини грецького табору К 314.

δόμην, δόμεναι, гл. διδωμι.

δομονδε, adv. до дому, домів, в дім.

δόμος, ó (δέμω), будівля, мешканє, житло, дім, храм, двір; комната, свѣтлиця, покій; загорода, обора, гніздо М 301, 169; ἐνυκτίμενος, πυκινός, πύλα ποιητός, εὐ νυκτιάων, περικλήλης і н.

δονακ-εύς, ηх, é, тростник, очерет, троща, ῥοδανός Σ 576.

δόν-αξ, é. тростина, троща, очерет; держак (стріли) з трощі.

δον-έω, έρussi, aor. έδωνησε, pt. δωνήσας, порушаю, колишу, встрісаю, сюди й туди гоню, розганяю, розполошую.

δόξα, ή (δοκέω), думка, гадка, надія, намір; οὐ-ἀπὸ δόξης не противне нашим думкам (Б) λ 344; οὐδ' ἀπὸ δόξης не заведешся на мені, тебе надія не заведе що до мене К 324.

δορ-ός, é, (δέρω), скірянний бордюг, або міх, мішок, εὐρραφής.

δορп-έω, έρμεν, ipf 3. d. -παίτην, inf. aor. -ήσαι, вечеряю.

δόρπον, ου, οιο, το, вечера.

δόρп (δρύς), δούρατος, δουρος, δούρατι, δουρί, pl. δούρατα, δούρα, δούρων, δούρασι, -ρεσαι, du. δούρε, дерево, пень, трам, бальок, бервено ε 162 і и., брус, сволок; будова з дерева; ратисько; ратище, копіє, рогатина; δ. νήϊον бервено корабельне.

Δόρυ-κλος, Дорикль, син Пріама Λ 489.

δός, **δόσαν**, **δόσхон**, гл. διδωμι.

δó-αις, ιος, ή (διδωμι), дар, да-рунок.

δο-τήρ, ηρος, é (διδωμι), що роздає, подає, подаючий, датель, давач Т 44.

δούλειος, 3. невольний, невольничий, рабський ω 252.

δούλη, ή, невольниця, рабиня (Б), служниця, слуга.

δούλιος, 3. невольничий, невольний; δούλιον ήμвр день неволі, неволя.

Δουλιχίεύς é, Дуліхієць σ 127.

Δουλιχίον, іоу, іоіо, остров на полуд. сході від Ітаки, замешканий Епейцями під начальством Метеса (пізн. Кефаленія).

Δουλιχίδε, до Дуліхіону.

δουλιχό-δειρος, ου, що має довгу шию, з довгою шиєю, довший.

δουλο-σώνη, ή, неволя, служба, домашня робота, χ 423.

δουλέω, aor. δούπησε, έχδούπησαν, inf. -ήσαι, gen. pt. pf. δεδουπότος, глухо гомоню, гремлю, гуркочу; δ. πεσών з лоскотом (як колода, Б) звалою ся, паду, упадаю, δεδουπότος коли погіб.

δοῦλος, é (κτύπος), глухий шум, гук, звук, бряскіт, гукіт, тупіт, гомін, крик, грохіт, туркіт, клекіт, лоскіт, стукіт, тріскот, шелест, свист.

δοῦρα, δούρατα, -τος, δούρε, гл. δόру.

δοур-άτεος, 3. (δόру), деревяний, з дерева.

δοур-ηνεκ-ές, neutr. adv., так задалеко, як копіє досягне, на верг, мет копія К 357.

δοური-κλειός і **δοური-κλύτός**, ου, славний копієм.

δοуρι-κτιτός, 3. (κτάςμх), добутий, -здобутий копієм; fem. бранка I 343.

δοуро-δόκη, ή (δέχομх), сховник, сховниця на копія, α 128.

δουρός, гл. δόру.

δοῦσα, гл. διδωμι.

δόχμος і **δοхμός**, 3. скоєсний, скісний, поперечний, з боку, боком; neutr. pl. δόχμα на

поперек, на вскїсь, крутими стежками або манівцями.

δράγμα, τό (δράσσομαι), горетка, жменя, жмит, жмінка, сніпок; лише pl.

δραγμ-εύω, збираю горетки.

δρα-ίνω (δράω), хочу робити, задумую щось, роблю K 96.

Δρακίος, Дракій, вожд Епейців N 692.

δράκ-ων, οντος, ό (δρακείν); дракон, смок, змій, вуж; *κυνέως, θαφεινός, φοινήεις, i н.*

δράμων, **δραμέτην**, гл. *τρέχω*.

δράσσομαι, pt. pf. *δεδραχημένος*, хватаю, ймаю, пориваю, схоплюю; з gen. *κόνιος*.

δραῖτός, 3. (дєрєω), обдертий зі шкіри Ψ 169.

δράω, opt. *δρώσμι*, роблю, працюю, услугую, o 317.

δρεπάνη, ή i **δρέπανον**, τό серп, коса, *δρεῖα, εὐκαμπές, Σ 551, σ 368*.

дрєпєω, обриваю, зриваю, відриваю, відломлюю; med. собі, для себе зриваю; *δρεψάμενοι φύλλα*.

Δρεῖος, Дрез, Троянець, що єго вбив Еврияль Z 20.

дрєстєйєра, ή, служниця, що робить (справляє, B) всю роботу.

дрєстїтєр, ἥρος, ό (δράω), слуга, прислужник (B), челядинець (B).

дрєстєтєсѣннє, ή (δράω), зручність в послужї або роботї, робота.

дрєтїмѣс, 3. острый, діймаючий, проникаючий, колючий, сильний, мєнєс (чувство), бєлєс; сильний, нагальний, завзятий, горячий, *μάχη, χόλος*.

дрєтєс (δρῦς), гушавник, гушавина, гущина, хаші, *ῥλης ξ 353*.

дрємєс, ό (δραμείν), бїг; здогін, перегїн, бїг на перегони, на перейми; гони, місце гонїв, дорога, шлях, поле до бїгу.

Δρῦ-ās, αντος, Дріянт, а) Ляпіт A 263; б) отець кор. Лікур-га Z 130.

дрῦ-ίνος, 3. (δρῦς), дубовий, з дубового дерева ϕ 43.

дрῦ-мєс, ό (δρῦς), лише plur. **δρῦμά** лїс, дїброва, лїсок, бїр, гушавина.

дрῦ-οχος, ό (δρῦς, ἔχω), лише pl. корабельні козли (що на них боки опирають ся), віха (B).

Δρύοψ, οπος, Дріоп, син Пріяма, що єго вбив Ахіль Υ 455.

δρύπτω, гл. *δρύω*.

δρῦς, ὕς, δρῦς, δρῦες, δρῦσί, δρῦς, дуб; *οὐκ ἀπὸ δρυός -έσαι* ти не походиш від дуба (не виріє із д. B); пор. „ти не циганська дитина“; *οὐ πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυός ἐαρίξειν* не годить ся, не яло ся про дуба або про скалу гуторити, т. з. про байдужні річи; *ὕψιχάρηνος, ὕψιχομος* и.

дрῦ-τόμος, ον (*τέμνω*), що дєрева рубєє; subst. рубач.

дрῦφω, aor. *δρύψε*, ps. *δρύφθη*, драпаю, роздрапаю; вириваю, відриваю; віддираю, здираю; med. драпаю, роздрапаю собі, себе, *παρεΐας*; **дрῦφθη**, aor. ps. гл. *ἀποδρύω*.

дрῶοιμι, *δρώωσι*, гл. *δράω*.

δῦ, **дῦης**, **дῦη**, гл. *δύω*.

δν-άω, гл. *δύω*.

дῦη, ης, ή, нещастє, недоля, біда, невзгодина, лихо, бешкет, горе, злиднї, нужда; *δίης ἐπὶ πῆμα γενέσθαι* попасти в тяжку біду.

Δέμας, αντος, Дїмант, а) Фаяк, знаток плавби морскої ζ 22. — б) отець Азія і Гекаби з Фригії Π 718.

δύμεναι, inf. aor. від *δύω*.

δύναιμι, conl. 2. sg. *δύνηαι*, ipf. *δύνατο*, f. *-ήσομαι*, aor. (*ἐ*)*δυνήσατο*, *δυνάσθη*, можу, здужаю, я є

в силі; μέγα δυνάμενος дуже могучий, многосильний (Б).

Δυνα-μένη, Дінамена, нерейда.

δύναμις, ή, сила, могучість, власть, мого́та, снага, хист; можливість, спосібність, спромога; παρ δύναμιν над сили.

δύνω (пор. δύω), ipf. ἔδυνε, δύνε, δύνον, в х о д ж у, заходжу, δέμον в дім; удаю ся, вступаю, вдираю ся, втискаю ся, добираю ся; в д я г а ю, надягаю, задягаю, кладу, накладаю, беру на себе, насаджую; переймаю, прошибаю (про біль); ἀλκοῦν входить, всякає; сходжу до, під, заходжу; ἐν τεύχεσσιν вдягаю, вкладаю на себе зброю, вбіраюсь у зброю (Б).

δύο, δύο, duo, невідм. числ. два, з dual. або pl.

δυο-καί-δεκα (зам. δύοδεκα), дванадцять.

δυνώ (δύη), ὥσι, роблю нещасливим, втручаю в нещастє.

δύс-, частиця нероздільна, означає щось недоброго, нещасливого, трудного, прикрого, непевного, противного.

δύс-αῖς, ἐς, -αῖος, -αῖων (ἄημι), противний, нагальний, що сильно, нагально віє, бурхливий (Б) ἀνεμος, Ζέφυρος.

δύс-άμ-μορος, ον, дуже нещасливий, безталанний.

δύс-αριστο-τόχεια, ή (τόχος), нещасна мати лицарського сина.

δύс-εο, *дύс-ετο*, аог. від δύω.

δύс-ζηλος, ον, сукристий, скорий до гніву, горячий, опалестий, яросливий.

δύс-ηλεγής, ἐος, (ἀλγεῖν), дуже болючий, повний горя, болесний, лютий (Б).

δύс-ηχής, ἐος (ήχέω), що страшно шумить, люто гремить,

бурхливий, лютий πόλεμος; страшний, грізний, злощасний, θάνατος.

δύс-θαλής, ἐος (θάλλος), що зле гріє, зимний, студений, холодний, χειμών P 549.

δύске, гл. δύω.

δύс-κἐλάδος, ον, з диким криком, крикливий, φόβος П 357.

δύс-κηδής (κῆδος), горесний, повен журби, страшний, сумний, νόξ ε 466.

δύс-κλeής, ἐς (κλέος), лише асс. sg. -έз, безславний, без слави, соромний, з соромом.

δύс-μενέων (μένος), неприязний, з неприязни, ворогуючи, ворожий, лихий, злющий.

δύс-μενής, ἐς (μένος), лише pl. -έες, ἐών, ἐέσσι, ἐσι, ἐας, ворожий, неприязний, лихий, лукавий, злющий, ἀνδρες; sbst. ворог, ξ 184 T 62 i n.

δύс-μήτηρ, ή, voc. δύсμητερ, немати, лиха, недобра мати ψ 97.

δύс-μορος, нещасливий, нещасний, безталанний.

δύс-πᾶρις, voc. -ρι, ненависний, безстидний або підлий Парис Γ 39, N 769.

δύс-πέμφελος, ον (φαλ), бурливий, нагальний, хвильний, що котить грізні філі, πόντος П 748.

δύс-πονος, gen. *δύсπονέος*, дуже прикрий, тяжкий, κάματος.

δύс-τηνος, ον, нещасний, бідолашний, сиромний, бездольний, безталанний, небога (Б).

δύс-χείμερος, ον (χείμα), дуже бурливий, -зимовий, дуже студений, зимний, Δωδώνη.

δύс-ώνυμος, ον (ὄνομα), (що має лихе імя), ненависний, проклятуций, проклятий; злощасний μῶτρα, погубний.

δύс-ωρέω (ῶρα), відбуваю або маю тяжку сторожу нічну, περιμῆλα K 183.

δύω (гл. δύο) duo, два.

δύω, f. δύσω, aor. 1. ἔδυσαν, inf. δύσαι, aor. 2. ἔδυν, ἔδω, δύ, ἐδύτην, ἔδυτε, ἔδω(σα)ν, iter. δύσκει, conl. δύη, opt. δύη, ipv. δύθι, inf. δύνη, δύμενη, pl. acc. δύντα, pf. δέδυκε; med. δύεται, ipf. δυέσθην, δύντο, f. -σομαι, -σεαι, aor. δύσαντο, opt. δύσαιντο, aor. mixt. (ἐ)δύσετο, ipv. δύσεο, pft. δυσόμενος, в х о д жу, іду на, до, між, вступаю до πόλιν, σπέρος; γαίαν іду під землю (вми-раю); πόλεμον, μάχην іду на війну, до борби; ἐμίλον мішаю ся в товпі; ἐς, ὑπό πόντον пірнаю у море (Б); залажу в що, підла-жу під (корчі); δύσκειν εἰς Αἴαντα утікав за А. (Р); μέσση κατὰ σπεί-ους δέδυκεν до пояса сидить в пе-чері (Б); ξίφος ἔδω загнав ся, перебив ся, вдер ся; κάμντος γυῖα δ. утома відняла силу; δὲ μιν Ἄρης переняв его; ἔδω χόλος взяв гнів, злість наступила на (Р); ἔ λίσσα δέδ. лютє его взяла; οὐλακρόν втискаю ся, вдираю ся, дістаю ся; τεύχεα беру, кладу на себе, надягаю, в д я г а ю; κονέην вбираю ся, насаджую, за-кладаю; огортаю, обнимаю; ἔφρα-δύη ἄχος κραδίην щоби біль пере-няв, прошиб серце, χόλος; δύσεαι ἀλκὴν узброїшь ся в силу, хоро-брість; ἥελιος, Βωώτης западає, заходить; δαίελος настає, прихо-дить.

δύω-δεκα, гл. δώδεκα, дванай-цять.

δύω-δεκά-βοιος, ον, вартний, або вартости дванайцять волів.

δύω-δέκατος (= δωδέκατος), дванайцятий, τῶς; fem. sbst. два-найцятий день.

δύω-και-εικοσὶ-μετρος, що дер-

жить (містить в собі) 22 міри, τρεῖς 47 264.

δύω-και-εικοσὶ-πληγης, υ, двай-цятьдва ліктів довгий, ξυστόν.

δῶ, зам. δῶμα, τό, дим, будинок.

δῶδεκα, дванайцять, δ. πάντες в цілости, цілих, повних, усіх.

δωδέκατος, 3. дванайцятий; fem. sbst. дванайцятий день.

Δωδωναῖος, 3. додонайський (Зеве).

Δωδώνη, Додона, старинне мі-сто, що его основав Девкаліон, під горою Томаром в Епірі; славне з того, що в нїм була в найдавнійших часах вирочня Зевса В 750, § 327 і н.

δῶη (σι), зам. δῶ, гл. δίδωμι.

δῶμα, τό, дим, хижа, мешканє, житло; δῶμαξ, палата, терем, двір; комната, свѣтлиця.

δωρ-εομαι (δῶρον), дарую.

δωρητός, 3. що бере дарунки, що дарунками дає ся прими-рити, що скланяєсь дарами (Р).

Δωριεύς, pl. Δωριεῖς, Дорійці, племя гелєньське, назване так після Дороса, сина Геллена, що вимандрувало від Олімпу і по-селилось в Креті; гл. τριχάκης.

Δώριον, місцевість в області Нестора В 594.

Δωρίς, Дорида, нереїда, Σ 45.

δῶρον, τό (δίδωμι), дар, дару-нок, подарунок, данок; ἐρικυδέα, περίκλυτα, κάλλιμα.

δωτήρ, ἦρος, ἐ, датель, пода-тель § 325.

δωτήρη, ἦ, дар, дарунок, го-стинець.

Δωτώ, нереїда Σ 43.

δῶτωρ, ορος, voc. -τορ, пода-тель, датель § 335.

δῶωσι, conl. aor. від δίδωμι.

E.

ἐ, енкл. асс. sg. pron. refl. або dem., себе; его, єї, те.

ἐ', елід. зам. ἐα = ἦν, ipf. від εἰμί § 222.

ἐα, а) зам. ἦν (εἰμί); б) ipf. або ipv. від ἐάω.

ἐά, neutr. pl. від ἐός, его.

ἐᾶ, ἐᾶα, ἐᾶας, гл. ἐάω.

ἐάγη, аог. 2. р. гл. ἄρνυμι.

ἐаδα, ἐαδότα, гл. ἀνδάνω.

ἐάλη, аог. р. гл. εἴλω.

1. ἐάνός, 3. (ἐνнуμι), що добре пристає або закриває: складний, хисткий, мягкий πέπλος; тонкий, κασσύτερος Σ 610.

2. ἐάνός, é, (ἐνнуμι), одежа, одіж, стрій, одяг, свита, платє, риза, намітка (Р); гл. εἰάνός.

ἐαξεν, ἐαξε, аог. від ἄρνυμι.

ἐαρ, ἐαρος, τό (ver), весна, яр.

ἐаσι, зам. εἰсі, они є; гл. εἰμί.

ἐαται, ἐато, гл. ἤμι, сиджу.

ἐάφθη, 3. sg. аог. pass. (іάπτω), зсунув ся, або упав за ним, на него N 543, Ξ 419.

ἐάω і еіάω, еѡ, ἐάχс, ἐάεις, ἐᾶх, ἐᾶи, ἐᾶ, еѡси, еіѡси, conі. еіѡ, еᾶс, ἐᾶс, ἐᾶгс, ἐᾶ, еѡμεν, еіѡμεν, еіѡси, ipv. еᾶ, opt. еѡμι, еѡ, if. еᾶν, еᾶхν, ἐᾶειν; ipf. еѡн, еᾶс, еᾶх, еᾶ, iter. еᾶσκον, еᾶска, f. еᾶсѡ, аог. еᾶсѡ, еᾶсѡс, conі. еᾶсѡ, гс, омеv, opt. еᾶсѡи, ipv. еᾶсон, ате, if. -ᾶсѡи, pt. -ᾶсѡс, допускаю, позволяю; лишаю, полишаю, не беру, кидаю, покидаю; перестаю; не зваяжу β 281, O 87; лишаю в спокою, даю спокій, зіставляю, понехаю, відступаю від чого, оставляю, χόλον покидаю; ὅρκον ἐάσμεv нічого (нема чого) й кляти ся (Б); відказую § 444; οὐκ ἐ. заказую, забороняю, заперечую, перешкаджю, перепиняю,

не позволяю; (перед σ α; syniz. E 256, K 344).

ἐάων, n. pl. gen. від ἐός.

ἐβαν, ἐβην, гл. βάνω.

ἐβδομαίος, εβδομος, 3. (επτά, septimus), семий; εβδομάτη (sbst. f.) сего дня.

ἐβλητο, аог. m. гл. βάλλω.

ἐγγεγάσι, гл. ἐγγίνομαι.

ἐγ-γείνομαι, conі. -γείωνται, зроджую, сплоджую в чім, складаю в щось, εὐλὰς T 26.

ἐγ-γίνομαι, prf. 3. pl. ἐγγεγᾶσιν, я є в чім, живу, проживаю; ἐγγεγάσιν Γλίφ живуть, мешкають в Іл.

ἐγ-γυᾶλίζω (γύχλον), f. -лѣѡ, а. -хлѣх, вручаю, доручаю σιγήτρον; даю, дарую, наділяю чим; віддаю, передаю, ἐεδνα, κράτος, κέρδος, τινά τιn, передаю, припору-чаю (Б), π 66.

ἐγ-γυᾶομαι, -ᾶσθαι, кажу собі запоручити, або дати поруку, приймаю за поруку; δειλὰ τοι δειλὼν ἐγγυᾶи ἐγγυάσθαι лиха то порука, що єї хто приймає за лихих, θ 351.

ἐγ-γυῖη, ή (γυῖον), порука, за-порука, θ 351.

ἐγγύ-θεν (ἐγγύς), adv. з близька, близько, εἰναι з gen. або dat.; ἐγγ. εἰνὰ τιn близько спорідненим бути, близьким б., η 205.

ἐγγύ-θι, близько, не далеко, з gen. або dat.; небавом, скоро.

ἐγγύς (ἄγγι), adv. близько, ко-ло, біля, не далеко; небавом.

ἐγδούπησε, аог. від δουπέω.

ἐγείρω, аог. ἡγείρα, ἔγειρε, conі. ἐγείρησι і -η, opt. -ρειαν, if. ἐγείρηι, буджу, розбуджую, τινὰ ἐξ ύπνου; заохочую, загірваю, додаю духа, спонукую, принукую, оживляю; розсерджую, (озлити,

Р) Е 208; μένος збуджаю відвагу, покріпляю; Ἄρηα, πόλεμον счинаю, починаю. — Med. aor. ἔγρετο, opt. ἔγροίτο, ipv. ἔγρεο, inf. ἔγρεσθαι, -ρέσθαι, pt. ἐγρόμενος, пробуджую ся, прокидаю ся, про-чуняю; ἔγρετο εὐδων прокинув ся зі сну; ἔγρεο вставай, встань; ἀμφὶ πυρῆν сторожу; pf. 3. pl. ἐγρήγορθαι, ipv. ἐγρήγορθε, inf. ἐγρήγορθαι, не сплю, сторожу, па-м'ятаю о сторожі.

ἐγένοντο, гл. γίγνομαι.

ἐγήμε, гл. γαμέω.

ἐγκῆα, тз, dat. ἐγκаси, вну-тренности, внутро, кендюх, у-троба, кишки, тельбухи.

ἐγ-κατα-πήγνυμι, aor. -έπηξα, сильно втикаю, впишаю, вкла-даю, ветромлюю, κουλεῶ в піхву.

ἐγ-κατα-τίθημι, aor. m. ἐγκάτ-θετο, ipv. ἐγκάτθεο,кладаю собі, ховаю, скриваю в чім; θυμῷ розважаю, роздумую, приходить мені в голову (Б): ἐγ ἐγκάτθετο τέχνη своєї штуки ужив на., штучно виробив, мудерно виду-мав, змайстрував (Б).

ἐγ-κειμαι, f. 2. s. -κείσασαι, лежу в чім, εἴμασιν; особно δ 127.

ἐγ-κεράννυμι (-κίρνημι), і ἐγ-κεράω, ipf. ἐν-κερόωντο, aor. ἐγ-κεράσσα, мішаю в чім, розмі-шую, розбавляю (Б), примішую.

ἐγ-κέφαλος, (κεφαλή), ὁ, мозок, мізок, (Б. Р.).

ἐγ-κλίνω, схиляю, похиляю, опираю о що,кладаю на кого; πόνος ὕμμι ἐγκέκληται праця (бор-ба) на вас є вложена, на вас полягає, опирає ся.

ἐγ-κονέω, я є пильний, тру-дящий, робітний, жвавий, мо-торний; лише pt. ἐγκονέουσαι, жва-во, скоро, проворно.

ἐγ-κοσμέω, ладжу, ладнаю, порядкую, уставляю, укладаю;

τεύχεα νηὶ налагоджую снасті (Б) на кораблі, до ладу приводжу.

ἐγ-κρύπτω, aor. ἐνέκρυψε, скри-ваю, ховаю, спрятую; τί щось, τινί в чім; δαλὸν σπουδίη є 488.

ἐγ-κύρω, aor. ἐνέκυρσε, впадаю в що, попадаю на кого, зустрі-чаю ся з ким; ἀλλοτρίην N 145.

ἐγρεο, -ετο, -εσθαι, ἐγρήγορθαι, -γόρθаси, ἐγρήγορτε, гл. ἐγείρω.

ἐγρηγορό-ων, (від prf. ἐγρήγορα), безсонний, неспячи, що не спить.

ἐγρηγορ-τί, adv. не спячи, без-сонно, чуйно K 182.

ἐγρήσω (ἐγρ-εσθαι), не сплю, вартую о 33, A 551 и.

ἐγγείη, ή (ἐγγος), ратище, ко-піє; ἐγγείη ἐκέκαστο в борбі на копія перевислав, відзначав ся.

ἐγγείη(σι), conі. від ἐγγείω.

ἐγγέλυσ, ή (anguilla), угор; pl. -ύες Ф 203, 353.

ἐγγεστ-μωρος, он, славний ко-пієм, ратищем.

ἐγγεσ-пᾶλος, он, (пᾶλλω), ви-махуючий копієм, що кидає ко-пієм; узброєний ратищем.

ἐγ-χέω, conі. 3. sg. ἐγγείη(σι), aor. m. ἐνεχεύατο, вливаю, нали-ваю, накипаю.

ἐγχος, εος, τό (ἄκων), копіє, ра-тище, списа; складає ся з ясе-невого (μελίον, μελίη) держака або ратиська (δόρυ), до котрого прикріплене мідяне вістрє (αἶχμη) при помочи рурки (αὐλός); дру-гий кінець ратиська, σαυρωτήρ був осмотрений також вістрєм і закований, щоби копіє можна ветромити в землю; ἐνδεκάπηγυ (Гектора), δολιχόν, δολιχόσκιον, πε-λώριον, βριθύ, ἔβριμον, στιβαρόν і и.

ἐγ-χοίπτω, pt. aor. -χοίψας, припираю, притикаю, приганяю, збл и жаю; в знач. неперехід. припираю, дотикаю ся, збли-жаю ся, τῷ (τέρματι) до мети Ч 334; так і pass.: ἐν νίσση ἵππος-

-φθῆτω нехай зблизить ся до са-
мої мети; ἀσπίδ' ἐγγριμζοίς при-
гнетений, перекритий (Р) щитом;
ὅστέω αἰχμῇ -φθείσθαι аж до ко-ти
пробилось, перейшло вістріє; νό-
λεμές ἐγγρίμπτοντο напірали одні на
других: στή μάλ' -φθείς занав-
шивсь дуже; πόλῃσιν дістаю ся
до брами.

ἐγὼ і ἐγών, (щоби оминуть
гіяту), gen. ἐμεῦ, мен, ἐμέος, ἐμεῖο,
ἐμέθεν dat. ἐμοί, μοι μ', асс. ἐμέ,
ме, μ', я; dual. νῶϊ, pl. ἡμεῖς,
амьєс, ми.

ἐδάην, aor. від да-.

ἐδ-ανός, 3. (ἡδύς, ἀδείν, suavis),
милий, приемний, Ξ 172.

ἐδ-αφος, τό, дно, спід, ε 249.

ἐδδειοα, ἐδείδιμεν, ἐδείδισαν,
гл. δεῖδω.

ἐδέδμητο, ἐδειμα, гл. δέμω.

ἐδειξα, aor. гл. δείκνυμι.

ἐδειραν, aor. 3. pl. гл. δέρω.

ἐδεκτο, aor. 2 гл. δέχομαι.

ἐδεύησε, aor. гл. δεύω

ἐδήδοται, ἐδηδώς, гл. ἔδω.

ἐд-ηтүс, уос, ἡ, (ἐд-ω), їда, їжа,
їдло, страва, харч, пожива.

ἐδμεναι, гл. ἔδω.

ἐδνα, ἐδνα, τά (із εϛϛεδνεν, suavis), дарунки слюбні, дари ве-
сільні. що їх давав жених су-
дженій або вї родичам; також
дарунки від батька: віно, виві-
нованє, посаг, приданє, α 277.

ἐδνολιζεν, гл. δυοπαλίζω.

ἐδομαι, fut. до ἔδω, ἐσθίω.

ἔδος, εος, τό (sedes), сидженє:
οὐχ ἔδος ἐστί не пора сидіти, зво-
літати, пинити, спочати; крісло,
столець, престіл; осада, оселя,
селитьба, господа (Б), житло,
мешканє, осїдок, місце, сторона,
місто; уживавсь до описаня ἔд.

Ἰθάκης, Θήβης.

ἔδοσαν, aor. гл. δίδωμι.

ἔδραθον, aor. гл. δραθάνω.

ἔδραμον, aor. 2. гл. τρέχω.

ἔδρη, ἡ (ἔδος), g. pl. ἐδρέων, си-
дженє, крісло, столець, лавка;
місце сидженя, почесне місце,
покут; τίειν ἔδρη віддати честь
почесним місцем; ряд сидженя;
καθ' ἔδρας в рядах до сидженя,
рядами.

ἐδριόμαι, inf. -άσθαι, ipf. ἐ-
δριόωντο, сїдаю, засїдаю, садовлю
ся, саджу ся.

ἔδυν, ἐδύσете, aor. від δύω.

ἔδω, (edo), conі. ἔδωμεν, opt.
ἔδοι, inf. ἔδμεναι, pt. ἔδων, ipf. 3.
pl. ἔδον. iter. ἔδεσκε, f. ἔδομαι, -εαι,
ονται, pt. prf. ἐδηδώς, pf. p. ἐδήδο-
ται, їм сїتون, споживаю, вживаю,
жеру, пожираю, проїдаю, зї-
даю, прожиряю, розточую, про-
гайновую, нищу, сікω, θυμόν;
κραδίην зморюю серце (Б), гризу
ся. журю ся; точу (про черви),
пор. ἐσθίω.

ἐδωδή, ἡ (ἔδω), їда, їжа, стра-
ва, пожива, харч, їдло; паша,
борошно, обрік; корма, про-
кормленє.

ἐέ зам. ἐ, себе, асс. від оѳ.

ἔδνα, τά, гл. ἔδνα.

ἐδνδ-ομαι, opt. aor. m. ἐδνδ-
σαιτο, віную, вивіновую, наділяю
віном, посагом, віно даю, θυγα-
τρα β 53

ἐδνωтүһс, е, що дав віно, т.
є. отець відданиці N 382.

ἐεικοσά-βοιος, (βους, εἰκοσι), що
варт, вартний, що стоїть 20 во-
лів; τιμή винагорода вартости 20
волів; neutr. pl. ἐεικοσάβοια вар-
тість або ціна 20 волів.

ἐεικοσι(ν), гл. εἴκοσι, двацять.

ἐεикόс-ορος, οιο (ἐρέσσω), з 20
веслами, двацятивесловий і 322.

ἐεикостός, 3. (зам. εἰκ.) двацй-
цятий.

ἐείλεον, гл. εἴλέω, εἴλω.

ἐειπον, aor. гл. εἶπον.

εἰσαίμενος, εἰσαίμην, αο, εἰσαί-
σθην, aor. від εἶδω або εἶμι.

ἐέλδομαι, ἐελδόμενος, гл. ἔλδομαι.

ἐέλδωρ, τό, бажанє, жадоба, хіть, воля, забага.

ἐέλμεθα, ἐελμένος, ἐέλσαι, гл. εἴλω.

ἐέλπομαι, гл. ἔλπομαι.

ἐέργαθεν, гл. ἐργαθεν, розділив, розлучив, відлучив, відділив, відтяв, відрубав, розпанахав, обдер, А 437, Е 147.

ἐεργε, ἐεργμένος, ἐεργω, гл. ἐργω.

ἐεργνυ, гл. κατεεργνυμι.

ἐεργμένος, ἐεργο, гл. εἴρω.

ἐέρση, гл. ἐрση; ἐерσήεις, гл. ἐрσήεις.

ἐέρχато, plpf. гл. ἐργω.

ἐέσσαιо, аог. гл. εἴσα; ἐέссато, аог. гл. ἐνнуμι.

ἔζομαι, -εαι (ἔδος, sedeo), ipv. ἔζεο, eu, ipf. ἔζετο, сїдаю, сиджу ἐν κλισίῳ, ἐπὶ δίφρῳ, ἐς θρόνον, κατὰ κλισμούς, ποτὶ βωμόν; спускаю ся, ἐπὶ γῆνι ἐξέσθην спустились до землі.

ἔη, гл. εἰμί; ἐή, гл. ἐός.

ἔηκε, гл. ἔημι; ἔην, гл. εἰμί.

ἔηνδανε, ipf. гл. ἀνδάνω.

ἔηος, gen. гл. ἐός.

ἔης, гл. ἔς; ἔης, гл. ἐός.

ἔησθα, ἔησι, гл. εἰμί.

ἔθ' = ἔτι.

ἔθανον, гл. θνήσκω.

ἔθειρα, ἡ (θριξ), кінський волос, кінська шерсть, грива; кита на шоломі, бунчук.

ἔθειρω, η, дозираю, доглядаю, піклую ся чим, ходжу коло чого, стараю ся о що, справляю, обраблюю, Ф 347.

ἐθέлесκον, ἐθέλῃσθα, гл. ἐθέλω.

ἐθέλοντήρ, добровільний, охотник, охочий β 292.

ἐθέλ-ω, conī. -ωμι, -ησθα, -ης, ipf. ἐθέλων, ἤθέλων, iter. ἐθέлесκον, f. -ήσω, аог. ἐθέλῃσα, хочу, захочую, бажаю, маю сильний

намір, постанову, гадку, підіймаю ся, імаю ся чого, починаю щось, я є готовий; можу, маю силу, я є в силі, бажаю; μηδ' ἔθελε не сьмії (К), не забагаї, перестань (С), не думай (Р); ὕδωρ οὐκ ἔθελε прорέειν не могла; ἐθέλων охотно, радо, добровільно, як захочу; οὐκ ἐθέλων проти волі.

ἔθεν зам. οὐ, sui, ego.

ἔθεσαν, ἔθε(ν)το, ἔθηκα, аог. гл. τίθημι.

ἐθνεύμεθα, ipf. від θηέομαι.

ἔθνος, εος, τό, нарід, люд, громада, дружина, юрба, товпа, тьма, купа, ἀνθρώπων; рії (пчіл); ватага, валява, глота, гліт; череда, турма, стадо.

ἔθορον, аог. від θρώσκω.

ἔθρεψа, аог. від трέφω.

ἔθω, лише prt. ἔθων (σφεθ, suetus), при звичасний, звичайний, привиклий, по своему звичаю, як звичайно. — Prf. εἶωθα, ἔωθε, εἶωθός, я звик, привик, навик, я є звичний (Р), маю звичай; ὅφ' ἡνέχω εἶωθότι під рукою виправленого візника, в знакового (Р).

εἰ, коли, єсли, наколи, в реч. уел. з indic. або conī. або opt. і з ἄν або κέν; καὶ εἰ навіть єсли, колиб навіть, хочби навіть; οὐδ' εἰ і тоді не, колиб навіть, хочби навіть; εἰ ποτε єсли (як що) коли; εἴ γε а якби; εἰ δέ колиж, єслиж, але єсли; εἰ δή коли (єсли) справді, — чи справді, о якби; εἴ περ єсли справді, дійсно. — В питаннях непрямих: чи, чиби, чи не; ἥλυθον, εἰ чиби; εἴ ποτε чиби коли. Яко частиця висказуюча бажанє з opt. без наступ. реченя: к о л и б, колиб то, колиб тільки. Гл. αἰ, (εἰ δ') ἄγε і грам.

εἵαμενῇ, ἡ, низ, низина, млака,

доловина, оболонь, левада, луг, майдан, байрак.

εἰδάνος, (гл. *εἰδάνος*), *έ*, одежа, одіж, стрій, одяг, свита, платє, намітка.

εἰδῶ-ἔνός, 3. весняний, ярий; *ἔρῃ* весняна пора, весна: *νοτίαι* весняний дощ.

εἶασα, εἶασκον, гл. *εἶαω*.

εἶαται, εἶατο, гл. *ἔημι*; *εἶατο* Σ 596 від *ἐννυμι*.

εἶβω (*λαίβω*, *libo*), проливаю, виливаю, *δάκρυον* проливаю сльози, обливаюсь сльозами, плачу.

εἰ γάρ, бо коли, бо если (пор. *εἰ*). 3 opt. без реч. наслід. вискаже бажанє: о колиб то!

εἰ γέ (часто окремо, як *εἰ ἐταόν γε*), коли, если однак, а якби, если бодай, если очевидно, іменно, если-ж.

εἰ δ' ἄγε, нуже, гейже, нумо! нуте! може хто хоче? (C), або, як хочеш (K) A 302; бач.

εἰδάλλμος, 3. (*εἶδος*), вродливий (B), ставний, гарний, гокий, краснотлиций, ω 279.

εἰδαρ, атос, τό (*εἶδω*), їда, страва, пожива, харч, їдло; паша, пашня, борошно, обрік, корма; жир, приконопа, понада, принада.

εἰδέω, зам. *εἶδω*, *coni.* до *οἶδα* і *εἰδησέμεν*, гл. *εἶδω*.

εἰ δή, коли дійсно, коли справді; в питаннях непрям.: чи дійсно, чи справді; в бажаннях: о якби, о колиб.

Εἰδο-θέη, Ейдотея, донька морського бога Протея.

εἶδομαι, εἶδον, гл. *εἶδω*.

εἶδος, *εος*, τό, *dat.* -εἶ, вид, вигляд, постава, постать (B), стать, твар, образ, стан, подоба; *ἐπὶ εἶδει τῶδε* при такім вигляді; краса, врода.

(*εἶδω*) *Ἴδ*, *ἰδ*, *video*, виджу, пізнаю, знаю: 1) *aor.* *εἶδον*, *ἴδον*,

ἴδωμην, εἶδοντο, coni. *ἴδω(μι), ἴδωμαι, -ηαι, ῃ, ῆται, opt.* *ἴδομαι, ἴρν. ἴδε, ἴδασθε, inf.* *ἴδω, -εἶν, -έσθαι, pt.*

ἴδων, а) виджу, бачу, спостерігаю, добачаю, догледжую; б) довідуюся, розвідую, дізнаюся, чую, досвідчаю, переконаюся; в) дивлюся, споглядаю, гляджу, очий не спускаю, приглядаюся, придивляюся, заглядаю; г) пізнаю, розумію, у-

знаю, проникаю, нарозуміваюсь; *νόστιμον ἤμαρ* дожити; *οὐκ ἴδε χάριν* не діждався; *ἐνὶ φρεσίν* переконуюся. *Pass. i med. pr.*

εἶδεται, aor. 2. *s.* *εἴσας, εἴσω, 3. s.* (*ἔ*) *εἴσας, pt.* (*ἔ*) *εἴσχυμένος*, а) даюся видіти, являюся, появляюся, показуюся, я є видний, здаюся; *τό τοι κῆρ εἶδεται εἶναι* се тобі смертю здається (C); *εἴσας*

κέρδιον εἶναι завгодно було (B); б) виглядаю, я є подібний, *Μέντορι εἰδομένη δέμας*; видаюся, удаю. 2) *Prf.* *οἶδα, οἶδας, οἶσας, οἶδε, pl.* *ἴδμεν, ἴστε, ἴσ(σ)ασι, coni.* *εἴδω, εἴδω, ῆς, ῆ, pl.* *εἴδομεν, -τε, -ωσι, opt.* *εἴδειν, ἴρν. ἴσθ(ι), ἴστω, inf.* *ἴδμεν(αι), pt.* *εἴδως, οἶα, ἴδωσιν, plpf.* *ἤδεα, ἤδησας, ἤεἰδης, ἤεἰδεις, ἤδει, ἤδη, ἤδεε(ν), ἤεἰδη, 3. pl.* *ἴσων, f.* *εἴσομαι, εἴδήσω, inf.* *-σειν, -έμεν, (я спостеріг, добачив, догледів), знаю, розумію, умію, περὶ ἄλλων* ліпше чим другі; *εἴδως* знаюся на чім, *οἶωνών*, я є досвідчений, свідомий, вмію, розуміюся на чім, *ἀγλαὰ ἔργα*; знаю, доконую, сповнюю, роблю, допускаюся, *ἀθεμίστις* (гл. *ἀθεμίστιος*); *εἴδω χάριν* буду вдячний, буду вміти віддячитись; *φίλα* *εἴδως* прихильний, прихильно, дружно, приязно успособлений, вірний, вірне-прихильний (B), і так з иньшими *adi. neutr. pl.*; *εἴδήσω, εἴσομαι* знатиму, пізнаю, дізнаюся, довідуюся.

εἶδωλον, τό (εἶδος), постава, стаття, постать (Р), образ, ствір, вид, подобина; привид, ма́ра, видьмо, наповид, тїнь.

εἶθάρ, adv. сейчас, тотчас, зараз E 337, A 579 и.

εἶθε з opt., коби, колиб то, о колиб то!

εἰ καί, если навіть, хоч, хотай; пор. εἰ.

εἴ κε(ν) = εἰν, коли, если.

εἶχε, ipf. 3. s. від εἶκω, уступив; від εἶκα, здавав, -ло ся.

εἶκελος, 3. (εἶκ-ώς), подібний, похожий, щодо або чим, αὐδήν.

εἰκοσάκις, двацятьраз, в двацять стільки (Р) I 379.

εἰκοσι(ν), εἰκοσι, двацять.

εἰκοσι-νήμιος, он, двацятьраз стілький, або так великий, двацятькратний, безмірно великий X 349.

εἰκοστός і εἰκοστός, 3. двацятний.

εἶκτο, **εἶκτον**, **εἶκτην**, **εἶκυϊа**, гл. слїд. εἶκω.

1. **εἶκω** (Fix), ipf. εἶχε здавало ся відповідним або добрим, випало Σ 520; pif. εἶκα з знач. praes., du. εἶκτον, pt. εἶκώς, ότος, εἶκώς, εἶκυϊа, εἶκυϊа, ικυϊа, pl. εἶκυϊа, plpf. εἶκαεν, du. εἶκτην, 3. pl. εἶκασαν; pass. εἶκτο, ἦκτο, був рівний; я є подібний, рівнаю ся, вдаю ся в кого, я схожий на кого (Б), Μαχάονι πάντα у всім; δεμας видом. — Неособ. годить ся, належить ся, пристало, яло ся; οὐδ' εἶκαεν бо так не годить ся; οὐ σε εἶκα не яло ся тобі; особ. εἶκα δέ τοι παραείδεν ὥστε θεῷ мені здаєть ся, коли перед тобою сьпіваю, начеб я сьпівав перед богом; pif. належний, одвітний, придатний, пригідний, спосібний, ялий, відповідний; μᾶθαι одвітні, розумні;

εἰκότι каїται ἀλέθρῳ по заслузі понав в...; εἰκυϊа ἀκοιτις мила, до-рога, вірна дружина (Р).

2. **εἶκω**, ipv. εἶκατε, ipf. εἶχε, f. εἶξω, aog. εἶξε, it. -ασκε відступаю, їду собі, уступаю τινί, перед ким, кому, τὸ ἐν μένος своєю відвагою; відвертаю ся назад, сходжу з дороги, оминаю, їду назад, відходжу; πολέμου уступаю, оминаю, держусь здалека; προθύρου відходжу, геть їду, відступаю ся; χάρις Ἀργείας уступаю Ар-гійцям з поля; потураю, піддаю ся, даю ся руководити, не опи-раю ся, подаю ся, улягаю, εἶκω καὶ ἀφραδίησι; послїдую, їду за ким; βίη καὶ κάρει довіряю, чи-слю на..., в надії на (Б); πενήτη εἶκων спонуканий, улягаючи; так ὕβρει; εἶξας ᾧ θυμῷ потураючи власній волі, даючи волю своєму бажаню. Trans. εἶξαι ἡνία попу-стити поводи.

εἰλαπνία-ζω, ουσι, он, бенке-тую, празникую, пирую.

εἰλαπνίασής, ό, товариш або учасник бенкету, бенкетник, столівник.

εἰλαπνίη, ή (λάπτω), гостина, бенкет, пир, празник.

εἰλαρ, το (Fεἶλω), захист, ослона (Р), охорона, оборона, заслона, κύματος проти филь, νηῶν для ко-раблів.

εἰλαῖνος, 3. (εἰλάτη), сосновий, ялиновий, яличний.

εἶλε, aog. від αἰρέω.

Εἰλείθυια, ης, Ейлейтия, бо-гиня породу, донька Зевса і Ге-ри, дає поміч положницям.

Εἰλέσιον, місто в Бойотії В 499.

εἰλέω, гл. εἶλω.

εἰλήλουθα, -ήλουθμεν, гл. ἔρχομαι.

εἰλί-πους, одος, dat. -ποδεσιν (εἶλω, πόος), що воліче ноги, що тяжко ходить, тяжконогий.

εἰλίσσεται, гл. ἐλίσσω.

εἶλον, -όμεν, гл. αἶρεω.

εἰλόπεδον, гл. θειλόπεδον.

εἰλῶνται, рф. ps. від εἰλῶ.

εἰλῶ-μα, τό (εἰλῶ-ω, velamen), ряднина (Б), простирало, покрите. обвінка. полотно, що в него шматя завивано, ζ 179.

εἰλῶφάζω, кручу. закручую, обергаю, скрізь розношу, розкидную. φλόγα Υ 492.

εἰλῶφάω, гл. εἰλῶφάω; рт. *εἰλῶφάω*, виручий, крутежний.

εἰλῶ (volvo), f. -ύσω, рф. р. *εἰλῶται*, -ύται, рлрф. *εἰλῶτο*, обвиваю, обкутую, заслоню, вкриваю, покриваю.

εἰλῶ (Fελ, volvo), рт. -όμενοι, і від *εἰλέω*, conі. -έωσι, acc. рт. -εῦνται, ірф. *εἰλῶ*, (ἐ)εἰλέων, *εἰλεῦντο*, aor. 3. pl. *ἔλσαν*, inf. *ἔλσαι*, *ἔέλσαι*, рт. *ἔλσας*; рф. р. *ἔέλμεθα*, рт. *ἔέλμενος*, aor. *ἔάλη*, *ἄλεν*, inf. *ἄλῃναι*, *ἄμεναι*, рт. *ἄλεις*, тисну, напіраю, припіраю, доскірляю, пакочу; гоню Θ 215, ганяю ся (Б), проганяю, заганняю в тісне місце, впіраю, зганяю, ἐν στείνει в тісний куток, збиваю до купи, стискаю; з а м и к а ю, зачинаю, запираю, окружаю довкола Λ 413; задержую, здержую (про бурю); ἐν σπῆι держу в заперті, замикаю, застукую (Б); νῆα Ζεὺς *ἔλσας* здержав (вдарив); *ἔελμένος* здержаний N 524, замкнений Σ 287. Pass. я є замкнений, спинений, заганий, припертий; заганняють, впірають мене, припірають; тисну ся, товплю ся, глочу ся, збиваюсь в купу, E 782; з б и р а ю ся E 823, II 714, ἐς ἄστυ; ἀλὲν ὕδωρ зібрана вода, що зібрала ся; *Ἐάλη*, стягнув ся, скорчив ся, в клубок звинув ся, прикучнув, кучком сїв, зігнув ся; ἀλεις скорчений, скулений, нахилений, кучком, хиль-

цем; *ἀλήμεναι* = συγχλειςθῆναι, замкнути ся, бути замкненим.

εἶμα, τό (ἐνнуμι), одіж, одежа, одяг, платє, стрій, свита, каптан, λεπτόν, σιγαλόν, ὕφαντόν, θυώδες. ἐξημοιβά і н.

εἶμαι, *εἰμένος*, гл. ἐνнуμι.

εἶμαρται, *εἶμαρτο*, гл. μείρομαι.

εἰμέν, гл. εἶμι.

εἰ μή, коли, (если) не, крім, окрім, хіба.

εἶμι (ἐσμι, es, es-se), εἷς, ἐσσί, ἐσσ', du. ἐστόν, pl. εἰμέν, ἐστέ, εἰσί, ἔασι, conі. ἔω, ἔω, 3. sg. *ἔη(σι)*, *ἦσι*, *ἔωσι*, *ῶσι*, opt. *εἴην*, -ης, -η, *ἔοις*, *ἔοι*, *εἴτε*, *εἰεν*, inf. *εἶναι*, *ἔ(μ)μεναι*, *ἔμεν*, рт. *ἔών*, *ἔοῦσα*, *ἔόν*; ірф. *ἦα* (*ἦην*), *ἔα* (з синіц.) *ἔон*, *ἔσκον*, 2. s. *ἔησθα*, *ἦσθα*, 3. s. *ἦν*, *ἦεν*, *ἔην*, *ἦην*, *ἔσκε*, *ἦστην*, *ἦμεν*, *ἦτε*, *ἦσαν*, *ἔσαν*. Med. ірв. *ἔσσε(с)*, ірф. 3. pl. *εἴατο*, f. *ἔс(σ)ομαι*, *ἔс(σ)εαι*, *ἔσῃ*, *ἔс(с)ε*, *ἔссeῖται*, *ἔссeσθον*, *ἔс(с)όμεθα*, *ἔссeσθε*, *ἔс(с)ονται*, if. *ἔс(с)εσθαι*; рт. *ἔссόμενα* (будучність), *οἰσι*, *ῃσι*; я є (всьм), істную, нахожду ся, живу; οὐ δὴν ἦν не довго жив, не мав віку (Р); *ἔνδον* *έόντα*, те, що є в хаті, чим хата богата; *τά τ' έόντα* *τά τ' έссόμενα* *πρό τ' έόντα* теперішність, будучність і минувшість; *ἔссόμενοι* потомки, наслідники, нащадки (Б); живу α 289, β 119; *αἰὲν έόντες* вічно еущі (Б), вічні; з gen. або *ἔκ τινος* поведу від кого, веду свій рід; *ἔστι* *μοι* я маю, є у мене: *ἔστι* з inf. можна, вільно, є можливо; *οὐκ ἔστιν*, *οὐ πως ἔστιν* не є можливо, неможна, годі; *εἴ τί που ἔστι* як се тільки можливе, як що тільки можна (Б); *τὸ γὰρ σιδήρου κράτος ἔστιν* бо се дає силу желізу.

εἶμι, (п. і. eo), 2. sg. *εἶσθα*, *εἶσι*, *ἔμεν*, *ἔаσι*, conі. *ἔω*, *ἦης*, *ἦσθαι*, *ἦη*, *ἦσι*, *ἔμεν*, *ἔωσι*; opt. *ἔοι*, *ἔείη*, ірв. *ἔθι*, *ἔτω*, *ἔτε*, inf. *ἔέναι*, *ἔμεν*,

ἴμ(μ)εναι, pt. ἴών. Ipf. ἴμα, ἴμε(ν), ἴει, ἴε, ἴε, ἴτην, pl. ἴμεν, 3. ἴσαν, ἴσαν, ἴιον. Med. f. εἴσμαι, ἴ, εταί; aor. (ἐ)εἴσατο, εἰσαόθη: і ду, ходжу, приходжу, відходжу, сходжу, заходжу (сонце), іду назад, вертаю; ὁδόν дорогою, πεδίον через рівнину, поле; σκοπὸν вибираю мету (Б); ἴσαν ἡμέτερον δεῖα заходили до нашого дому; іду, мандрую, подорожую, я є в дорозі; лїтаю; ἐπὶ νηὺς пливу на кораблі, несу ся (Б); ступаю, лізу, підіймаю ся, взношу ся (дим); ἀελλὰ вдаряє, шумить, бушує; ἔτος мінає, πέλεκυς εἴσι διὰ δουρὸς в дерево стрягне (Р); φάτις εἴσι чутка розходить ся; ἔτος мінає (мине). — Med. в тїм самїм значїно: іду, виступаю, пускаю ся (проти кого), кидаю ся, Ὀδυσσεὺς накидаю ся на О.; εἴσατ' ἦμεν збирав ся йти; διαπρὸ εἴσατο = διήλθε перейшло, пробило, пролетїло; продираю ся, проходжу; (γ, лише в ἴομεν декoли і).

εἶν = εἶν, з dat. в, у.

εἶνά-ετες (ἔτ-ος), через дев'ять лїт, дев'ять років.

εἶνάκις = ἐννάκις, дев'ять разів § 230.

εἶν-ἄλ-ιος, 3. (ἄλς), морський, що живе в морю.

εἶνά-νυχες, adv. (через) дев'ять ночий I 470.

εἶνά-τερες, αἱ (ianitricēs), жінки братів, братові, ятрівки, ятрохи.

εἵνατος = ἕνατος, 3. дев'ятий.

εἵνεκα = ἐνεκα, з gen. задля, для, ради.

εἶνι = εἶν, з dat. в, у.

εἶν-ὁδός, 3. (ὁδός), придорожний, при дорозі II 260.

εἵνοοτ'-γαίος, гл. ἐννοσίγαιος.

εἵνοοτ'-φυλλός, ον, потрясаючий листєм, ліснєтий, лісом порослий.

εἴξασκε, aor. iter. від εἴλω, уступаю.

εἶο = οὖ (αὐτοῦ); ἀπὸ εἶο від себе.

εἰοικνῆαι, pt. від εἰοικα, гл. εἴλω.

εἶος, гл. ἔως.

εἶλας, εἰλέμεναι, εἰλέμεν, εἵλεσθον, гл. εἶπον.

εἶλερ, з ind., opt. або conі. і ἄν (ка), вели тільки, коли (вели) дійсно, коли справді; хоч, хочби навіть, колиб навіть, навіть тоді колиб.

εἵλετο, гл. ἔπω.

εἵλησθα, εἵλησι, гл. εἶπον.

εἶ ποθεν, як-би, вели-би, чиби звідки небудь.

εἶ ποδι, як-би, чи-би, чи де-небудь, коли де, де тільки (Б).

εἶπον і εἵπον (Fεπ), iter. εἵπεσις, conі. εἵπω(μ), εἵπησ(θα), εἵπη(σι), opt. εἵποιμι, ірv. εἵπέ, inf. εἵπεῖν, -έμεν(αι), pt. εἵπών, οὔσα. ὄν; побіч. фор.: aor. εἵπαξ, εἵπατε, ірv. ἔσπετε, кажу, говорю, повідаю, мовлю; вказую, називаю; оголошую, оповідаю, оповіщаю, розголошую; бесїду, промовляю; περὶ τιнос о чїмсь, про когось, про щось, щось, ἔπος, μῦθον; ἀμφ' Ὀδυσσῆϊ про О.; πατρός про батька; Ἐκτορα до Γ., промовляю, заговорюю, звертаю бесїду до кого, привічаю; зову, називаю τινὰ ἐσθλόν добрим, добром споминаю (Б); εὖ εἵπεῖν тина добре про кого говорити; розказую, приказую, велю. Νέστορι εἵπεῖν (τὸ χαίρειν) і Нестора поздоровить.

εἶ ποτε, вели коли, вели колинебудь; чи коли, чиби коли, чиби прецінь, чиби то; εἶ ποτ' ἔην γе справді так було (а тепер не є).

εἶ που, вели де; чиби де, чиби часом, колись, случайно, може.

εἶ πως, если може, часом, колись, случайно; чи, чиби може, чиби случайно.

εἶρω, гл. *ἔρω*, замикаю, зачиняю.

εἶρερος, ὁ (*servus*), неволя, полон, § 529.

εἶρεσίη, ἡ (*ἑρέσσω*), веслованє, кермованє; *μη ἀπολλήξειεν εἶρεσίης* щоб не кинули гребти (Б).

Εἰρέτρια, Ейретрия, місто в Бойотії В 537.

εἶρη, ἡ, місце збору, збір, рада Σ 531.

εἶρηται, гл. *εἶρω*, говорю, бесїдую, мовлю.

εἰρήνη, ἡ, умова, злагода; мир, спокій.

εἶριον, *ἔριον*, τό (*vellus*), вовна.

εἶρο-κόμος, ὁν (*κομέω*), що пряде вовну Γ 387.

εἶρομαι (*φέρω*), -εαι, *coni.* *εἶρωμαι*, *ηαι*, *ηται*, *όμεθα*, *ipv.* *εἶρεο*, -έσθω, *if.* -έσθαι, *pt.* -όμενος; *ipf.* *εἶρετο*, -οντο, *f.* *εἶρήσομαι*, *coni.* *aor.* *ἑρώμεθα*, *opt.* *ἔροιτο*, *ipv.* *ἔρειο*, *if.* *ἑρέσθαι*, кажу собі сказати: питаю (ся), розпитую, розвідую, допитую ся о що, звідую ся, раджу ся кого, прошу поради; прошу Α 513; *τινά τι* кого про щось; *ἀμφὶ πόσει, πόσιος πέρι, νόστιμον ἦμαρ ο*, про, за; (λ 542 говорю, оповідаю).

εἶρο-λόκος, ὁν (*πέλω*), вовнистий, багатий в вовну.

εἶρος, τό (зам. *ἔρος*, *vellus*), вовна.

εἰρόαται, εἰρουσθαι, εἰρούσσαοθαι, εἰρώω, гл. *εἶρώ*.

1. *εἶρω*, (сер. *sero*), в ряд ставлю, порядкую, чергую; силяю, низаю, вяжу, сполучаю; *ἔρμος ἡλέκτροισιν ἑρμένος* янтарем (бурштином) висаджуваний, викладаний, нанизаний, пронизаний; *γέφυραι ἑρμέναι* сильно звязані, сполучені.

2. *εἶρω* (*ἔρ,φέρω*), *ἑρέω*, *inf.* *ἑρέειν*, *pt.* *ἑρέων*, *ps.* *εἰρήσεται*, *pf.* *εἰρήρηται*, *plpf.* *εἴρητο*, *prt.* *aor.* *p.* -ῥηθέντι, говорю, кажу, висказую, повідаю, мовлю; *ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ* за справедливе слово; оповідаю, розказую, оповіщаю, заставляю, завіщаю, *Ζητὶ φώς*.

εἰρωτάω (зам. *ἑρωτάω*), *ᾶς*, *ipf.* -ῶτα, питаю (ся), розпитую, випитую, допитую ся о (про) що, звідую ся кого.

εἷς, перед самозв. *ι βαίνω*, впрочім *ἕς*, по слові або як *adv.* також *ἕς, εἷς*, *praepr.* з *асс.*, *у, в*, до, ід, на, через; до середини; *εἷς ὧπα* в очі; *ἕς γενεῆν ὁρώων* на рід, *ἕς ἡέλιον καταδύντα* аж до (поки); *εἷς ἐνικυτόν* через рік; *ἕς δίσκουρα* на доверг, мет кружка; *αὔριον ἕς* на завтра, до завтра; *ἕς ἄτην* на нещастє; *ἕς τί ἐτι* докиж, як довго ще? *εἷς ὅτε* на час, коли β 99; *ἕς δ' ἄγε* впровадив; *ἕς -ἔργα ὁρώωσα* пильную, доглядаю роботи; *ἕς ἀγαθόν (εἰπεῖν) = ἀγαθόν τι*; Елїпт. з *gen.* *ἀνδρός* *ἕς ἀφνειοῦ*, *ἕς Ἀλκινόοιο* (δέμον) в дїм, до дому Α.; *ἕς ἡμετέρου* в наш дїм, до нашого д. *εἷς Αἰγύπτου (ῥοάς)* до ріки. Часом по своїм іменнику: *μάχην ἕς*.

εἷς-, в виразах зложених значить: до чого, в що.

εἷς, μία, ἕν, оден, одна, одно; *ἕς μίαν βουλεύειν* одногolosно, на одно зводити ся В 379; *μία μόνη, μ'* оїх одним одна, одинока.

εἷς, εἷς, 2. *sg.* від *εἰμί*, я в.

εἷσα, *ε*, *αν*, *def. aor.* (*Ἔδ, se-deo*), *ipv.* *εἷσον*, *inf.* *ἕσσαι*, *pt.* *ἕσας, ασα*, *aor. m.* *ἕεσσατο*, *ipv.* *ἕσσαι*, *if.* *f.* *ἕσσεσθαι*, саджаю, посаджую, кажу, прошу сїдати, *ἐν κλισμοῖσιν*, *ἕς θρόνον*, *ἐπὶ θρόνου*; кладу, ставлю, поставляю, *σκοπὸν*; *ἐπὶ βουσίη* постановив (пастухом) над

волами; λέχον заставляю засідку; Σχερίη поселяю, осаджую в Сх. Пор. ἔχομαι.

εἰσ-άγω, ipf. -ἄγων, aor. -ἄγαγε, ἐς δ' ἄγαγε, впроваджую, припроваджую, приводжу, вводжу, Κρήτην ἐκείρους довів (Б) до Кр.; δόμον до дому, в дім; спроваджую, зсилаю, М 18.

εἰσάμενος, εἶσато, гл. εἶδω або εἶμι.

εἰσ-ανᾶ-βαίνω, aor. -έβησαν, inf. -ῆναι, pt. -βάσι, входжу, веідаю, влажу, вилажу, вступаю, ті на що, або в що, підіймаю ся в гору, виходжу в (на) гору; Ἰλιον входжу, вертаю; ἰду в гору; ἀκτὴν виходжу на; ὑπερώιον ἰду в верхню світлицю (Б), до комнати на поверсі; λέχος займаю.

εἰс-αν-άγω, впроваджую, вводжу; εἴρερον забираю в полон, до неволі θ 529.

εἰс-αν-εἶδον, def. aor. дивлюся, гляджу, споглядаю в, на (до), οὐρανόν II 232, Ω 307.

εἰс-αν-εἶμι (εἶμι), ἰду, виступаю в гору, сходжу, οὐρανόν на небо II 423.

εἰс-άντα або *εἰс ἀντα*, просто в лице, в живі очі, лице в лице; проти, напроти, просто, насупроти, ἰδέσθαι ε 217.

εἰс-αφ' ἑκάνω, ipf. -έκων, conі. aor. -έκηχι, -ηται, opt. -έχοιτο, inf. -έχέσθαι, приходжу, прибуваю, ἰду до, дістаю ся, з асс. Ἰλιον до I., πατέρα; осягаю, досягаю, спéος досягаю; (*εἰс-αφ' ἐκ'εομαι*).

εἰс-βαίνω і *εἰсβ.* ipf. εἰсβαίνων, opt. aor. εἰсβήχ, pt. εἰсβάντες, веідаю, влажу, входжу, вступаю; особл. веідаю на корабель.

εἶσεαι, гл. εἶδω (сїдх).

εἰс-εἶδον, aor. до εἰс-οράω.

εἶс-εἶμι, входжу, приходжу, ἰду до, μετ' ἀνέρας до, між чоловіків; ὁφθαλμούς перед очі.

εἰс-ελάω (εἰλύνω), aor. -έλασαν, pt. -ελάσαντες, вганяю, ἱππους; приганяю; прип'иваю, приганяю до берега, причалюю (ναῦν), в'їзджаяу.

εἰс-ερεύω, pt. aor. -ερεύσαντες, втягаю, підтягаю, затыгаю, νῆα спéος до печері μ 317.

εἰс-έρχομαι, -εται, -ονται, ipv. -έρχο, f. ἐσελεύσμαι, aor. εἰсῆλθον, -ῆλθε, ἐς δ' ῆλθε, conі. -εἰлθησι, ipv. ἐσελθε, -θετε, if. ἐσελθεῖν, pt. εἰсελθών, входжу, вступаю, приходжу, ἰду до, на, дістаю ся до, πόλιν, τεῖχος; πεῖνην δῆμον навіщає; ἐκτομύχας являю ся серед; μένος ἀνδρ'εs відвага одушевляє.

εἴσεται, εἴσῃ, fut. від εἶμι.

εἴсῃ, (εἴсῃсῃ), лише fem. (до ἴσος), рівний, одвітний, відповідний, належний; νῆες рівні, рівномірно збудовані; θαῖς спільний; ἀπ'ίс рівний (від середини на всі сторони), рівно або добре заокруглений, гладкий (Р); ἱπποι σταρόλη ἐπ'ι νότον εἴсαι хребтами рівні під міру; φρένες розум певний, дотепний (Б), здоровий; здалий, годящий; придатний, пригідний, ялий, схожий, ладний, знаменитий, гарний.

εἶсθα, гл. εἶμι.

εἶсидον, гл. εἰсοράω.

εἰс-ἰδμη, ῃ, в'їзд, вхід, дорога (Б), λεπτῇ ζ 264.

εἶсχω (εἴсῃсῃ, Fч), ipf. ῃсῃсῃ, -ομεν, роблю подібним або рівним; αὐτὸν ῃсῃсῃ δέχτη прийняв подобу жебрака, зробив ся подібним до жебрака, похожим на прошака; рівно цїню, вважаю подібним, τοῦδεἰδῃ αὐτὸν πάντ'ε εἶсῃсῃ у всім вважаю его рівним Т.; вважаю так великим як

ἔσπον ἱστόν; τότε νυκτὶ εἴκει: тут йому ночію все мріє (Б), ту ему за темно. Прирівнюю, порівнюю τινά τινι; здогадую ся, міркую, кмітую, домишляю ся, вважаю, думаю, гадаю, розумію, з асс. с. inf.; ἢ ἄρα-εἰσκόμεν ἄξιον εἶναι чи вважаємо се достаточним? οὐ τί σ' εἰσκόμεν ми зовсім не думаємо, щоб ти... Пор. ἔσκω.

εἰσ-νοέω, аог. -ενόησα, спостерігаю, бачу, добачаю, догледжую, запримічаю, міркую, пізнаю, з рт. πατέρ' ἐστάτος'.

εἰσ-οδός, ἦ, вхід, прохід, вступ, приступ, ἀρχή κ 90.

εἰσ-οιχνέω, -εὔσι, -εὔσων, вхожу в що, приходжу, νῆσον на остров; ἵδου на, у; χορόν йду у танець.

εἰσ-όκει(ν) (εἰς ὃ κε), з сопі. доки, поки, докилі, аж, доти аж, як довго, так довго аж, заким.

εἰσομαι гл. εἶδω, або εἶμι.

εἰσ-οράω, 3. plur. -ρώσι, opt. -ορώσθε, pl. -ρώων, -ών, ἐσπορών, fut. ἐσπόρομαι, аог. εἰσείδων, εἰσίδων, du. -ιδέτην. it. εἰσίδεσθε. Med. prs. ipv. -ράσθε, inf. -άσθαι, ipf. -όωντο, аог. р. ἐπιδέσθην. Act. дивлю ся на що, гляджу, позираю, очи зводжу на що, бачу, запримічаю; ὡς θεόν, ἴσα θεῷ поважаю як бога; ipf. -ορώοντο, άοντο, придивляю ся, поглядаю, спозираю, призираю ся чому, бачу, виджу, спостерігаю; ἀθάνατος ὑδάλλεται εἰσοράσθαι здасть ся безсмертним з виду; δόξατον χάος εἰσοράσθαι сьвітло найсильніше, щоби все проглянути.

εἶσος, лише fem. εἶσι; гл. εἶσι. **εἰσ-πέτομαι**, аог. εἰσέπτατο, влітаю, πέρην в скалу Ф 494.

εἶσω і **ἔσω** (εἰς), в середину, до середини, до; в середині, у, в, в хаті, в сьвітлиці; часто з асс. πόλιν εἶσω у город, до міста; з gen. γ 135, θ 290.

εἰσ-ωπός, ὄν, що має перед очима, з gen. νεῶν ἐγένοντο мали перед собою кораблі, побачили кораблі, звернулись просто до кораблів О 653.

εἴται, гл. εἴνομι.

εἴτε, гл. εἶμι.

εἴτε-εἴτε, з ind. або сопі. будьто що — будь що, чи то що — або що, чи то — чи то, чи-чи.

εἴφ' = εἰπέ.

εἶχον, гл. ἔχω.

εἶῶ, **εἶων**, гл. ἐάω; **εἶω** гл. εἶμι.

εἶῶθα, гл. ἔθω.

εἶως, гл. ἔω.

ἐκ-(ex), перед самозв. ἐξ, праер.

з gen. з, із, від, споміж, спосеред ἐκ βελέων; на, до; ἐκ κх-πνοῦ геть від диму; ἐξ εὐηγεσίης в наслідок, ізза доброї управи; ἐξ ἐριδος, μήνιος задля, для, ізза, через; ἐχέσθαι ἐξ залежати, бути залежним від; ἀνάπτειν, δεῖν ἐξ привязати до; ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν завісив на кілку; εἶναι ἐκ тинос походити від кого α 207, Υ 106; бути привязаним, прикріпленням до чого, також: припиняти до чого або лучити ся, бути сполученим з чим р 266; ἐκ κόρυθος на шоломі Е 4; ἐκ ποταμοῦ в ріці ζ 224; ἐκ τοῦ, τοῦδε від того часу або тої хвилі, від тоді, відти; ἐξ οὗ відколи, з тої доби, як (Κ), з того часу, як (C); ἐκ πάντων, πασέων зі всіх, понад всіх; ἐκ θυμοῦ з серця; ἐκ φόβου із спонуки, за понукою богів; ἐκ γενεῆς по родовім імени. Яко adv. із, з, від, на; в зложенних: з, із, геть, за, ви-, від-, або ескріпан значіне: зовсім.

Ἐκᾶβη, Гекаба, донька Ді-маса, короля Фригії, жінка Прі-яма.

ἐκᾶ-εργος, ἐ (Ἐκᾶς, Ἐεργ, vergo), що держить, здержує, відпирає здалека; оборонник, покрови-

тель; прізви. Апольона; [або: сто-
дійний (Р), Стрілобог (К), Стрі-
лець (С), що далеко із лука стрі-
ляє (Б), далестрілий (К)].

ἐκάη, аог. pass. від κάω, палю.
ἐκᾶθεν (ἐκάζ), adv., здалека,
з далечини; далеко (від).

Ἐκᾶ-μήδη, Гекамеда, донька
Арайноя з Тенеду, Нестора не-
вільниця А 624.

ἐκ-ās (Ἐκ, secus), adv. часто
яко праер. з gen., далеко (від),
здалека; в далечину. Comp. ἐκ-
στέρω дальше. Sup. ἐκαστάτω най-
дальше.

ἐκάστο-θι, на кождім місці,
при кождім відділі γ 8.

ἐκαστος, 3. кождий, всякий,
всілякий, кождий з осібна, або
осібно, кождий поодинокий; οἱ
δὲ-ἐκαστος кождий з них.

ἐκάτερο(ν) (ἐκάτερος), з обох
сторін, по обох боках, по сю
і по ту руч (Б), з gen. ὁμίλου.

ἐκατη-βелέτης, πο і ἐκατη-βό-
λος, ον (ἐκατος, βάλλω), що да-
леко, або здалека влучає, вці-
ляє, далестрілий (К).

ἐκατόν-χειρος, ον (χέρ), стору-
кий, Βριάρως Α 402.

ἐκατό-ζυγος, ον, стовесловий,
стовесельний (із 100 весловими
лавами ζυγόν, що на них сиділи
гребці), νηῦς Υ 427.

ἐκατόμ-βη, ή (βοῦς), гекатомба,
властиво жертва із 100 волів;
взагалі: жертва.

ἐκατόμ-βοιος, ον (βοῦς), сто во-
лів вартний, стоволовий (Р);
neutr. subst. ціна або вартість
сто волів.

ἐκατόμ-педος, -ποδος, ον (πούς,
pedes), сто стіп довгий Ψ 164.

ἐκατόμ-πολις, що має 100 міст,
зі 100 містами, Κρή-τη В 649.

ἐκατόμ-πῦλος, ον, стобрамний,
що має 100 бр., Θῆβαι Ι 383.

ἐκατόν (centum), сто; дуже
багато.

ἐκατος, οιο, (ἐκάζ), що здалека
влучає, вціляє, далестрілий;
стрілець, (Апольон).

ἐκ-βαίνω, аог. ἐκ δ' ἔβαν, ipv.
ἐκβητε, pt. ἐκβάς, -βάντας; intr. ви-
сїдаю, виходжу (з корабля), зла-
жу, зсїдаю, πέτρης сходжу із
скали. Trans. аог. 3. pl. ἐκ βῆ-
σαν, ἐκβήσαντες, кажу висїсти, ви-
проваджую, висаджую на беріг.

ἐκ-βάλλω, ipf. ἐκβάλλε, аог. ἐκ-
βάλον, викидаю, скидаю, вимі-
тую; ἐκτοσε χεῖρος кидаю з руки,
випускаю; ἔγχος, βίον χεῖρός ви-
тручаю з руки; збиваю, виби-
ваю; δοῦρα вирубую, витинаю,
стинаю; ἔπος кидаю, висказую;
χεῖρός ἔγχος випускаю; δάκρυα про-
ливаю, виливаю. Також осібно
від дієсл.

ἐκ-βάσις, ή, вихід, причал, мі-
сце де би причалити ε 410.

ἐκ-βλώσκω, аог. 3. sg. ἐκμολε,
виходжу, Α 604.

ἐκγεγάμεν, ἐκγεγάονται, -γάτην,
ἐκγεγάωτι, -αῖα, гл. ἐκγίγνομαι.

ἐκ-γелάω, pt. -γелάσας, розсмі-
яти ся, засміятися, зареготати
ся; ήδύ весело; ἐκ δ' ἐγ. Ζ 471.

ἐκ-γίγνομαι, аог. ἐγγέγοντο, if.
pf. ἐκγεγάμεν, pt. ἐκγεγάωτι, αῖα,
plpf. du. ἐκγεγάτην, поветаю, ро-
джу ся з кого, походжу, Διός
ἐκγεγαυῖα донька Зевса; Πορθεῖ
від Π.; рід свій веду; εὐχεται
ἐκγεγάμεν хвалить ся родом (Р).

ἐκ-γονος, ό, ή (γένος), пото-
мок, накорінок, наслідник; син,
донька.

ἐκ-δέρχομαι, виглядаю, визи-
раю, κεφαλῆς з голови Ψ 477.

ἐκ-δέρω, pt. аог. ἐκδείρας, стя-
гаю шкіру, зі шкіри обдираю,
білую x 19.

ἐκ-δέχομαι, віднимаю, беру від кого, знімаю, здійснюю, відбираю, σάκος N 710.

ἐκ-δέω, ipf. ἐκδεον, inf. aor. -δεῖσαι, привязую, δεῦς ἡμῶν до мулів; σκιδας двері замикаю, зачиняю.

ἐκ-δηλος, ον, дуже помітний, або знатний, знаменитий; ἐκδ. γένεσθαι μετὰ πᾶσιν показують першим понад усіх (P) визначаю ся.

ἐκ-δια-βαίνω, pt. aor. -βάντες, зовсім переходжу, переступаю, переходжу, τάσρον через рів.

ἐκ-δίδωμι, ipv. aor. ἐκδοτε, видаю, віддаю, звертаю, κτήματα.

ἐκ-δύνω, ipf. ἐκδυνε α 437, гл. ἐκδύω.

ἐκ-δύω, aor. ἐκ μὲν με ἔδυσαν, pt. aor. 2. ἐκδύς, знімаю, здійснюю, стягаю, здираю, ξ 341. — Intr. aor. i med. ipf. здійснюю, скидаю з себе, роздягаю ся, складаю, відкладаю; ἐξεδύοντο τεύχεα поздіймали з себе; ἐλεθρον уходжу, втікаю, спасаю ся від; μεγάρου виходжу нишком (B), висуваюсь, висикаюсь.

ἐκεῖ-θι, adv., там, ρ 10.

ἐκεῖ-νος і κεῖνος, 3. той, тот, тамтой; κείνη, adv. там (μ 69), ν 111.

ἐκέκαστο, plpf. гл. κκίνωμι.

ἐκέκλετο, aor. 2. red. гл. κέλωμι.

ἐκέκλιτο, plpf. гл. κλίνω.

ἐκέλσαμεν, aor. гл. κέλλω.

ἐκηα, aor. гл. κκίω.

ἐκη-βολή, ἡ, стріляне зда-лека, влучність, зручність далеко стріляти.

ἐκη-бóλος, ον (βάλλω), що далеко стріляє, вціляє, влучає, далестрілий, далеко-стрілий (K), стрілець (C); прізви. Апольона.

ἐκηλος, ον (Γεκ-ών), спокійний, безжурний, безпечний, без перешкоди.

ἐκ-ητι, праер. з gen., з волі, волею, з ласки Διός, Ἑρμείας; з жичливости, або прихильности.

ἐκθεῖσαι, pt. aor. від ἐκτίθημι.

ἐκ-θνήσκω, aor. ἐκθνον, зовсім (просто, B) вмираю, γέλω пукаю, заходжу ся від сьміху σ 100.

ἐκθορον, гл. ἐκθρώσκω.

ἐκ-θρόσκω, aor. ἐξέθорε, ἐκθоре, ἐκ θόρε, висакаю, з gen. προμάχων, δίφρου; κρηδῆ ἐκθρ. мало не вискочить.

ἐκ-καθαίρω, вичищую, випря-тую, B 153.

ἐκκαυδεκά-δωρος, ον, шіснай-цять долонь довгий, κέρα Δ 109.

ἐκ-κᾷλέω, pt. aor. -έσας, med. -κᾷλεσάμενος, викликаю, визиваю; med. до себе.

ἐκ-κᾷλύπτομαι, відселоню ся, відкриваю ся, розкриваю ся, за-слону скидаю; ἐκ δέ κκλυψ. κ 179.

ἐκκατα-πάλλομαι, aor. m. ἐκ-κατέπαλτο, кидаю ся в долину, спускаю ся, οὐρανὸν з неба T 351.

ἐκκατ-ιδών, aor. до ἐκκathedράω, споглядаючи на діл, Περιγάρου з II. Δ 508 H 21.

ἐκ-κίω, виходжу, ἐκ-κίεν ω 492.

ἐκ-κλέπτο, викрадаю, виводжу, випроваджую тайком E 390.

ἐκ-κῦλλίω, викочую, скочую; aor. ps. ἐξεκυλίσθη випав, злетів, сточив ся, звалив ся, ἐκ δίφρου.

ἐκ-λανθάνω, aor. red. ἐκλέλθων, m. ἐξέλελθοντο, ἐκλέθετο, coni. ἐκ-λελέλθονται, opt. -οιτο, inf. ἐκλελα-θέσθαι, act. кажу, велю забути, вибиваю з голови, зтираю в па-мяти; med. зовсім забуваю, на завсїгди, ἀλλῆς, γάρμοιο.

ἐκλε', гл. κκείω.

ἐκ-ληθάνω, велю, -заставляю забути (B), зтираю в памяті, ἐκ δέ με πάντων ληθάνει η 221.

ἐκ-λησις, ἡ (λήθω), забуте, не-пам'ять; ἐκλησιν θεῖναι забути, на

забуття оддати (Б), пустити в непамять, ω 485.

ἐκ-λύω, f. m. -λύομαι, увільняю, вибавляю, висвободжую, κακῶν спасаю від біди, напасти (Б); αἰχμή ἐξελύθη вломилось, відломилось.

ἐκ-μείρομαι, pf. зі знач. prs. ἐξέμυρε, осягаю, достаю; ἐξ. τιμῆς сподобилась чести (Б).

ἐκμολεν, гл. ἐκβλώσκω.

ἐκ-μυζάω, pf. aor. -ήσας, висисаю, αἶμα Δ 218.

ἐκ-νοστέω, (гл. νοστέω), вертаю знов, назад, μάχης з борби.

ἐκ-παγλος, сн, superl. -ότατος, страшний, лячний, грізний, жорстокий. Neutr. ἐκπαγλον і ἐκπαγλα яко adv. страшно, дуже, незвичайно, пристрасно. Adv. ἐκπάγλως, дуже, страшно.

ἐκ-παυράσσω (παράς), визначаю ся, завзято виступаю або кидаю ся, вередую (Р) E 803.

ἐκ-πάλλω, вимахую; aor. m. ἐκπαλτο вискакую, витрискаю Υ.

ἐκ-παίδασσω, випихаю, витручаю; pf. р. φρένας ἐκπεπατακμένος зовсім безглуздий, нерозумний, непутящий, божевільний σ 327.

ἐκ-πέμλω, aor. ἐκπεμψαν, висилаю, виправляю, виражаю, відправляю, відсилаю, випроваджую; викидаю, виганяю, проганяю; med. від себе; з gen. δώματος з дому, πολέμου.

ἐκ-πέποται, pf. ps. від ἐκπίνω.

ἐκ-περάω, άχ, άει, -όωσι, aor. ἐξεπέρησε, переходжу, пронизую (Б), пробиваю; μέγα λαίτρη або λ. άλός перепливаю, пливу або несу ся по...

ἐκ-πέρω, f. -πέρσει, ουσι, aor. ἐκπέρσε, соп. -перωσι, inf. -σαι, aor. 2. ἐξεπράθμεν, зовсім, до нащадку пустошу, розбиваю, розкидаю (К), бурю, нищу, руй-

ную; τὰ μὲν πόλιων ἐξεπράθμεν що ми добули з городів поруйнованих (С), здобич в городах нажаковану (К).

ἐκπεσε, ἐκπεσέειν, гл. ἐκπίπτω.

ἐκπεφυῖται, гл. ἐκφύω.

ἐκ-πίνω, aor. 2. ἐκπιον, ε, pf. р. ἐκπέποται, випиваю.

ἐκ-πίπτω, ipf. ἐκπιπτον, aor. ἐκπεσον, inf. -σέειν, випадаю, впадаю, витіаю, χειρὸς з руки; δάκρυ ринуть слюзи (Б).

ἐκ-πλήσσω, aor. 2. р. 3. pl. ἐκπλήγην, ἐκ-πλήγη, вибиваю (ударом), викидаю; дуже лякаю, перестрашую, жахаю, тревожу; морочу, голомшу, заголомшую, запоморочую. Pass. inf. дуже лякаю ся, я в наляканий, перестрашений, запуганий; ἐκ γὰρ πλήγη φρένας втратив притомність, дуже налякав ся.

ἐκ-ποτέομαι (πέτομαι), злітаю, політаю, паду, Διὸς з неба T 357.

ἐκ-πρεπής, εὖς (πρέπω), що відзначає ся, знаменитий, знатний, визначний, ἐν πολλοῖσι між, В 483.

ἐκ-προ-κάλέομαι, pf. aor. καλεσασμένη, викликаю до себе, визнаю (Б), μεγάρων із, β 400.

ἐκ-προ-λείω, pf. aor. 2. -λίσποντες, виходжу, вилажу і лишаю або покидаю; λόχον θ 515.

ἐκ-πιύω, aor. ἐξέπτυσεν, випльовую, викидаю, ἄλμην ε 322.

ἐκπυρθάνομαι, f. -πεύσεται, inf. aor. -πύθεσθαι, випитую, розпиту, розвідую, вивідую.

ἐκρέμω, ipf. від κρέμαμαι.

ἐκ-ρέω, випливаю, витікаю, стікаю, сходжу (Б), теку по; ἐκ δ' ῥέει ι 290.

ἐκ-ρήγνυμι, aor. ἐξέρρηξε, виринаю, зринаю, відринаю, віддираю, здираю, виломлюю, перериваю; з gen. ὕδωρ ἐξέρρηξεν ὁδοῖο вода вирвала трохи дороги.

ἐκ-σαόω, аог. ἐξέσάωσε, вира-
товую, вибавляю, спасаю, θα-
λάσσης з моря.

ἐκ-σεύω, виганяю; med. ἐσσεύ-
οντο, аог. ἐξέσσυτο і pass. ἐξέσϋθη,
випадаю, вилітаю, скоро вихо-
джу, вибігаю πολέων з брами;
αἰχμή ἐξέσϋθη вістре вийшло на
верх; φάρυγος ἐξέσσυτο οἶνος вино
почало бухати (кидати ся, Б)
з пельки; βλεφάρων ἐξ. ὕπνος з о-
чий відлетів сон.

ἐκ-σπάω, аог. ἐξέσπασε, m. pt.
ἐκσπασσαμένω, витягаю, добуваю,
ἐργος στέργω.

ἐκ-στρέφω, аог. ἐξέστρεψε, ви-
кручую, вириваю, ἐρνος βροθρου.

ἐκ-ια, **ἐκ-ιαθεν**, аог. від κτείνω.

ἐκ-ιάδιος, 3. (ἐκτείνω), просто-
рий, широкий, γλαῖνα K 134.

ἐκ-τάμνω (τέμνω), аог. 2. ἐξέ-
ταμε, ірв. ἐκταме, витинаю, виру-
бую, вирізую, відрубую, відти-
наю, стинаю, утинаю, ῥεπαλον
вирубую; викорінюю, винищую;
також осібно.

ἐκ-ιαν, аог. від κτείνω.

ἐκ-ιάνύω, аог. ἐξετάνυσσε, ps.
-τάνυσθη, витягаю, розтягаю, роз-
кладаю, повалою, стручаю (на
землю) P 58. Pass. я є розтяг-
нений, повалений, паду, пова-
ляюсь (як довгий) на землю.

ἐκ-τελέω, ірф. ἐξετέλειον, f. -τελέω,
аог. ἐξτετέλε(σ)σα, соп. ἐκτελέσω, opt.
-έσεις, pf. p. ἐκτετέλεσται, довер-
шую, виконую, доконую, випов-
няю, сповняю, кінчу, докінчую,
з'орудовую, справляюсь з чим,
зладжую, додержую; ὁδόν від-
буваю, перепливаю; γόνον тині
даю, дарую, γάμον кінчу, до кін-
ця (до цілі) доводжу; ἔπος ἤέ-
τι ἔργον ἐξτετέλεσεν словом або ді-
лом став у пригоді (Б); μῆνες-
ἐξτετέλεοντο упливали (Б), минули.

ἐκ-ιήσато, аог. від κτάομαι.

ἐκ-τίθημι, pt. аог. ἐκθεῖται, ста-
влю, поставляю осібно, λέχος.

ἐκ-τῖνάσσω, аог. p. ἐκ δ' ἐτί-
νхθην, витручаю, вибіваю, ὁδόν-
τες II 348.

ἐκ-τοθεν (ἐκτός), adv. зовні, за,
поза; осібно, окремо, далеко,
здалека від, одалік, μνηστήρων.

ἐκ-τοθι, adv. зовні, на дворі,
за, поза, далеко від, з gen. νηών.

Ἐκτόρεος, 3. Гекторовий, або
Гектора γιτών, ієрз.

Ἐκτορίδης, ó, Гектора син,
Астиянаке Z 401.

ἐκ-тос, adv. зовні, на дворі,
за, поза; з gen. τείχεος і н.;
осібно, окремо, далеко від; από.

ἐκ-тос, 3. sextus, шестий.

ἐκ-тосε, adv. із, з, χειρὸς ξ 277.

ἐκ-тос-де(ν), adv. зовні, на
дворі, за, поза, поверх, верхом,
зверха; τείχεος поза; αὐλῆς за
двором (Б); θαλάσσης із.

ἐκ-тупе, аог. 2. від κτυπέω.

Ἐκτωρ, орос (оборонник), син
Пріяма і Гекаби, муж Андро-
махи, отець Астиянаке; най-
хоробріший і найзнатніший
герой Троян; его вбив Ахілль
Z 403, 369, X 78 і н.

ἐκ-тρή, ή, теща, свекруха.

ἐκ-тρός, ó, (σF), socer, свекор,
тесть.

ἐκ-т(σ)са, аог. від κυνέω.

ἐκ-φαίνω, f. -φανεί, аог. p. ἐξε-
φάνθη, 3. pl. -φάνθεν, аог. 2. p.
ἐξεφάνη; act. показую, виявляю,
виказую, чиню явним, викри-
ваю, на світ видаю. Pass. аог.
1. і 2. показую ся, виявляю ся,
έσσε блищали, сьвітились; являю
ся, стаю видним, відкриваю ся;
Χαρύβιδος епід Харибди показа-
лись (Б).

ἐκ-φέρω, if. -έμεν, opt. -ροι, ірф.
ἐξέφερε. ἐκφερε, fut. 3. pl. ἐξοίσουσι,
в и н о ш у, виводжу, вивожу, з

γεν. θαλάμειο з комнати, πολέμειο; ἀεθλον одержую, забираю; κτήμα виношу (тайком); μισθοῖο τέλος пору заплати звіщаю; виношу, похоронною; спроваджую, зближаю. — Intr. вибігаю, висуваюсь або виступаю наперед, випереджаю Ч 376 сл.

ἐκ-φεύγω, аог. 2. ἐξέρχων, ἐκ-φύγε, if. -εἶν, утікаю, ἄλως з моря; уходжу, вириваю ся; ἐρμήν, κῆρας спасаю ся; лечу, вилітаю χειρὸς з руки; γάμον позбуваю ся.

ἐκ-φῃμι, inf. m. ἐκφράσθαι, висказую, вимовляю, виповідаю, виявляю.

ἐκ-φθέγγομαι, викликую, визнаю, відзнаю ся, δίνης із.

ἐκ-φθίνω, зовсім з'уживаю, спотребовую: οὐ γὰρ νηῶν ἐξέφθίτο οἶνος, вино на кораблях зовсім не вийшло, не спотребило ся, вина було доволі (Б).

ἐκ-φορέω (φέρω), виношу νέκρας. Pass. випадаю, висипаюсь (висипали Запорожці); νηῶν з кораблів.

ἐκφυγε, аог. від ἐκφεύγω.

ἐκ-φύω, (ростити, у Гом. лише intr.), pt. pf. ἐκπεφυῖται що виресли, ἐνὸς αὐχένος з одного карку, шиї А 40.

ἐκ-χέω, ipf. ἐκχεον, аог. med. -χεῖσθαι, виливаю, зливаю, сиплю, висипаю. — Pass. ipf. ἐξεχέοντο, plpf. ἐξεκέχυντο, аог. 2. ἐξέχυτο, ἐκχυτο, pt. ἐκχύμενος, виливаю ся, заливаю, висипаю ся, випадаю, виходжу, розливаю ся; δεσμά μελαθρόφιν висіли, понависало із стелі сіток (Б); ἰππόθεν вилажу з коня.

ἐκ-ών, ἐκοῦσα, добровільно, з власної, або доброї волі, по своїй волі, сам по собі (Б); οὐ τι ἐκὼν по неволі (Р); нарочно, самохить.

ἐλάαν, ἐλάειν, inf. prs., гл. ἐλαύνω.

ἐλαβон, аог. від λαμβάνω.

ἐλαίη, ἡ, олівне дерево, маслина (Б), ἱερή, ταχυφύλλος, τηλεφύστα.

ἐλαῖνεος, ἐλαῖνος, 3. оливний, з олівного дерева, з маслини.

ἐλαιον, τό, олії, олива, оліїок, масло (Б), εὐώδες, ῥοδέν.

ἐλασ(σ)α, ἐλάσασκε, гл. ἐλαύνω.

Ἐλᾱ-σος, Еляз, Троянець, що єго вбив Патрокль II 696.

ἐλάσσων, он (ἐλαχύς), меньший, меньше К 357.

ἐλαστρέω, ipf. ἐλάστρεον (ἐλάω), гоню, поганяю Σ 543.

ἐλάττη, ἡ, ялиця, ялина; ялинове весло; περιμήχματος, οὐρανομήχης.

ἐλᾱ-τήρ, ἡρως, ὁ, візник, погонич.

Ἐλατος, Елят, а) жених Пенельопи γ 267; б) союзник Троян, що єго вбив Агамемнон Z 33.

Ἐλατρεύς, Елятрей, знатний Фаяк, що визначав ся в киданю кружалом φ 111, 129.

ἐλαύνω і ἐλάω inf. -έμεν, ἐλάαν, αἶν, ipf. ἐλαυνες, 3. pl. ἐλων, f. ἐλώσι, аог. ἤλασα, ἐλασ(σ)ε, iter. ἐλάσασκε, opt. -σειε, coni. -σ(σ)η, inf. -σ(σ)αι, ipv. -σσον, pt. -σ(σ)ς, prpf. p. ἐλήλαται, plpf. 3. s. ἤλήλατο, ἐλήλατο, ἐληλέατο, ἐληλάδατο, ἐληλέδατο, аог. m. ἤλασάμεσθα, opt. ἐλάσαιо, -αίατο, а) гоню ἵππους; зганяю; εἰς σπέος заганяю; ἐς Πύλον приганяю; забираю, βοῦς займаю; δίκτην нехтую, нарушаю; поганяю, виганяю; νῆα пливу кораблем; πόντον, γαλήνην пливу по; без асс. ἰδύ, ἰδύ, снішу, підступаю, веслую, плив у (кораблем), несу ся, виправляюсь на море; οἱ ἐλαύνοντες (νῆα) гребці; νηῦς ἐλαυνομένη пливучий к.; виганяю, проганяю, заганяю (в тісний кут); тисну, напиралю,

доскірляю, пакощу; б) б ю, у да-
ря ю тινά βάρβω; πόντον ἐλάττειν
збиваю веслами; пробиваю, пхну,
тну, раню мечем, кусаю; χεῖρ
ὀδόνῃσι руку біль переймає; οὐστός
ἐλήλατο стріла перейшла; ὦμω
ἐνι вбила ся, упилає (Р); σὺν
δ' ἤλασ' ὀδόντας сціпив зуби (Б);
в) к у ю, виковую, клеплю, об-
рабляю, виготовляю, ἀσπίδα, πτύ-
χας; г) потягаю, попроваджую,
поставляю що ἐρκος, τεῖχος, об-
воджу чим; τάρον копаю; σταυ-
ρούς вбиваю, набиваю, або об-
воджу; ὄγκον кладу покіє, в по-
коси, кошу; τοῖχοι ἐληλέδατο стіни
простягались; κολῶν ἐλ. заво-
дити сварку (С). — Med. гоню
собі, заганняю, приганняю собі,
піймаю, займаю, забираю, при-
воджу собі.

ἐλαφ-βόλος, ον (βᾶλλω), що
стріляє, вбиває оленя, ἀνὴρ стрі-
лець, ловець.

ἐλαφος, οιο, ὅ, ἡ, олень, ланя;
ἐλάφοιο κραδίην ἔχων з оленячим
серцем (С).

ἐλαφρός, 3. -ότερος, -ότατος, лег-
кий, бистрий, яркий, швидкий,
скорий, жвавий, бойкий; πόδας
в ногах, θεῖσιν в бігу. Adv. ἐλα-
φρῶς легко, без труда = 240.

ἐλαχε, ον, аог. від λαγχάνω.

ἐλαχός, ἐλάχεια, εἶα, малий,
короткий, низький, плоский.

ἐλάω, гл. ἐλάνω, гоню.

ἐλδομαι і ἐέλδομαι (velle), іpf.
ἐέλδοτο, бажаю, хочу, забагаю,
доправляю ся чого, баную, ту-
жу, побиваю ся за чим, бажаю
собі чого тινός; ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος
спонуканий власною потребою;
ἐελδέσθω нехай тобі буде на
серцю.

ἐλε, зам. εἴλε, аог. від αἰρέω.

ἐλεαίρω (ἐλεος), іpf. ἐλάειρε, іter.
ἐλεαίρεσκον, жалую, маю мило-

серде, милосерджу ся, з асс.
παῖδα; зглядаю ся, спожаловую
кого, милую, тугу розважаю (Б).

ἐλεγχεῖν, ἡ, ганьба, сором,
бешкет, халеса (Б) § 38, не-
честь, неслава, стид, обиди, на-
руга.

ἐλεγχ-ής, ἐς, зганьблений, зне-
славлений, збезчещений; негід-
ний, ледачий, підлий; трусли-
вий, боязкий, несмілий; sup.
ἐλέγχιστος найпоганіший, про-
клятуций (Б).

ἐλεγχ-ος, τό, сором, ганьба, стид,
неслава, безчесть, трусливість,
підлість; κακ' ἐλέγχω погані або
підлі труси.

ἐλέγχω, conі. аог. ἐλέγξῃς, осо-
ромлюю, ганьблю, зневажаю,
соромом покриваю, безчещу; μή-
μυθον ἐλέγξῃς μηδὲ πόδας не зроби
ім сорому, щоб дармо говорили
і дармо прийшли.

ἐλέειν = ἐλεῖν, inf. аог. від
αἰρέω.

ἐλε-εινός, 3. -ότερος, -ότατος,
гідний помиловання, нужденний,
бідний, спожальний, жалісний,
жалісливий, милосерний; δάκρυον
гіркі (Б). N. pl. ἐλεεινά, яко adv.
жалісно, сумно, гірко, жало-
сливо, (страшно).

ἐλεέω (ἐλεος), f. -ήσει, аог. ἐλέ-
ησα, жалую, жалію, маю мило-
серде, змилю ся, помилюю,
падькаю над ким, оплакую, ми-
лосерджу ся, зглядаю ся, спо-
жаловую кого, жалеую, скорблю.

ἐλε-ήμων, ον, милосерний, ми-
лостивий = 191.

ἐλε-ητός, ύος, ύν, ἡ, милосерде,
спожаліне, пощада.

ἐλεκτο, аог. від λέγω.

ἐλελιζω, аог. ἐλέλιξε, pt. m. -ξά-
μενος, аог. p. ἐλελίχθη, 3. pl. ἐλέ-
λιχθεν, аог. 2. m. ἐλέλιχτο, за-
кручую, кручу довкола, обер-
таю, завертаю P 278; гоню,

проганяю; Ὀλυμπον ветрясаю. — Med. pass. обертаю ся, звертаю ся; вю ся, в кільця звиваю ся, повзаю, δράκων; ἔγχος ἐλέλιχτο дрожала; дрожу, трясу ся X 448.

Ἑλένη, Гелена, донька Зевса і Леди, сестра Кастора, жінка Менелая, мати Герміони. Задля її краси Парис забрав її до Трої і се дало почин до тро-янської війни; після збурення Трої вернула з Менелеєм назад до Спарти В 161, Г 91, δ 184 сл.

Ἑλενος, Гелен, а) син Пріама і Гекаби, віщун; лиш він оден з синів Пріама пережив збуренє Трої Z 76 і н. — б) Грек, син Ойнопіона.

ἐλεό-θρεπτος, он (Fέλος, τρέφω), що росте на (по) багнах В 776.

ἐλεος, є, милосерде, милосердність, спожаліне, Ω 44.

ἐλεός, є, стіл (кухонний), стільниця, лиш ρl.

ἐλεσκον, аог. iter. від αἰρέω.

ἐλετός, 3. (ἐλ-εῖν), що дає ся (можна) ухватити, дістати, зловити I 409.

ἐλεν, зам. ἐλου, іrv. аог. від αἰρέω.

ἐλεύθ-ερος, 3. вільний, свободний; ἡμερ день свободи, волі, свобода; κρατήρ чаша на честь свободи.

ἐλεφ-αἰρομαι, pt. аог. -φράμενος, ошукою марними надіями, обманюю, дурю; підходжу.

ἐλέφας, антос, є слонева кість.

Ἑλεφήνωρ, ерос, син Халькодонта, вожд Абантів В 540 Δ 463.

Ἑλεών, онос, місцевість в Бойотії, на півн. зах. від Танагри.

ἐληλάδατο, ἐλήλαται, ἐλήλατο, ἐληλέδατο, гл. ἐλάνω.

ἐληλουθός. ἐλθέ, ἐλθεῖν, ἐλθέμεν(αι), гл. ἐρχεμαι.

Ἑλικάων, онос, син Антенора, муж Ляодіки Г 123.

Ἑλίχη, Геліка, побережне місто в Ахаї з храмом Пезейдона.

Ἑλίκωνιος, 3 геліконський; прізви. Пезейдона (від Ἑλίχη).

ἐλίχ-ωψ, ωπος, і fem. ἐλικ-ώπις, круглоокий, повноокий, красноокий, бистроокий.

1. ἐλιξ, кос, круторогий, рогатий, з кривими рогами.

2. ἐλιξ, кос, ή, нарамник, лелітка, γυναικταί Σ 401.

ἐλίσσω, (Fελ, volvo), inf. ἐμεν, іpf. εἰλίσσετο, ἐλίσσετο, con. аог. ἐλίζετι, pt. а. ἐλίζας, -όμενος, обертаю, кручу, завертаю. навертаю ἄρμα; pt. аог. р. ἐλγθεῖς що знов обернувся, завернувся, обернений, навернений. — Med. обертаю ся, кручу ся, сюди й туди кидаю ся, повертаюсь, або ворочаюсь (то на той. то на сей бік, з боку на бік, В) υ 24; сюди й туди бігаю, звиваю ся Σ 372; звертаю ся, відвертаю ся; звиваю ся, вю ся; епішу, побиваю ся, увихаю ся; κνίση δ' οὐρανὸν ἔκιν ἐλίσσασμένη περὶ καπνῷ запах (дух С) підіймався до неба в клубах диму.

ἐλκεσὶ-πεπλος, он (ἐλκ-ω), що воліче за собою одіж, в довгім одягу (Троянки).

ἐλκε-χίτων, онос, довгополий, в довгім одягу, Ἴάονες N 685.

ἐλκέω (ἐλκω), іpf. ἐλκεον, f. -ήσουσι, аог. ἐλκησε, ἤλκησε, pt. аог. р. -ηθείς, тягну, воліку; розриваю, роздираю; обижаяю, кривджу, осоромлюю (В) λ 580.

ἐλκηθμός, уведене, тягнене, волічене; πρὶν σοῦ ἐλκ. πυθέσθαι заким дійде до мене вість, що тебе забрали в неволю.

ἔλκος, еос, τό, εἶ, εα (ulcus), рана, ὕδρου від вужа; ἀργαλέον, λυγρόν, καρτερόν і н.

ἐλκυστάζω (ἐλκύνω), тягну, воліку; шарпаю, сіпаю.

ἐλκω, inf. ἐλκόμεν(αι), ipf. ἐλκον, m ἐλκετο, ipv. -εο, тягну, воліку, рву, шарпаю, сїпаю; ποδός тягну за ногу, стягаю; ἰστία піднимаю, натягаю, витягаю; νεурήν натягаю, напинаю; τέλαντα підіймаю, підношу; νόκτα простираю; νήας спускаю, стягаю. — Med. тягну, витягаю собі, притягаю собі, для себе; χρίτας вприваю собі; τόξον натягаю, напинаю; πυρός присуваю до.

ἐλλαβε, зам. ἐλαβε, aor. від λαμβάνω.

Ελλάς, ἄρος, Геляда, край між Азопом а Еніпеем (в Тессалії), область Ахіллі, де мешкали Мірмідони λ 496, I 395; означає також цілу Грецію, гл. Ἀργος.

ἐλλεδανός, ὅ, (ἐλῶ), перевесло, повересло Σ 553.

Ελληνες, οἱ, Гелени, мешканці Геляди (в Тессалії) В 684; означає часто всіх Греків.

Ελλην-σποντος, ὅ, Гелеспонт, море Гелі, доньки Атамаса, (що утонула в тепер. Дарданелях) ω 82, В 845, πλάτης, ἀγάρροος і н.

ἐλλισάμην, aor. ἐλλίσσετο, ipf. гл. λίσσομαι.

ἐλλιπένευε, ipf. від λιτανεύω.

ἐλλός, ὅ, молодий олень, оленятко τ 228.

ἐλοιμι, ἐλόμην, ἔλον, гл. αἰρέω.

ἐλος, τό, низ, доловина; млака, bagno, болото; луг, левада, лука; εἰαμενὴ ἐλος багнистий низ, луг або млака.

Ἔλος, а) місто в Ляконії, не далеко від гирла Еврота В 584; б) місц. в Еліді над Альфеем.

ἐλώωσι, 3. pl. від ἐλάω (ἐλύνω).

Ἐλп-ήνωρ, ορος, товариш Одиссея, що упав з даху хати Кірки χ 552; Одиссей стрічаєсь з ним в підземнім світі.

ἐλπῖς, ἴδος, ἦ, надія; гл. αἶσα.

ἐλλω, εἰ, роблю або подаю надію, τινά кому. — Med. **ἐλλομαι**, ἐέλπεται, ipv. ἔλλεο, conі. 2. sg. ἔλλη, ipf. ἤλλετο, (ἐ)ἔλλετο, opt. ἐέλλοιμην, ἔλλοιτο; pf. ἐόλπα, plpf. ἐώλπει, зі знач. praes. сподіваюся, маю надію, догадуюся; думаю аю, міркую, гадаю, виглядаю, дожидаю, надіюся; боюся, обавляюся, лякаюся.

ἐλλωρή, ἦ, (ἐλπίς), надія.

ἔλσαι, ἔλσας, aor. від ἐλῶ.

ἐλύω (Fελ, volvo), качаю, звиваю, вю, кривлю. Pass. aor. ἐλύσθην, вюся, згинаюся, кривлюся, качаюся; ῥυμός ἐπὶ γάτων зігнувся до землі, тягнувся або рив по землі; ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσεθεῖς скулився, притулився, сховався (Б) під.

ἐλχ', зам. ἐλχε, гл. ἐλκω.

ἐλών, гл. αἰρέω; **ἔλων**, гл. ἐλύνω і ἐλάω.

ἔλωρ, τό, (ἐλεῖν), ловля, добича, займанщина, полон, потала, грабежа; Πατρόκληοι δ' ἔλωρα ἀποτίνειν спокутувати кару за убійство (і грабежу) II.

ἐλώριον, τό, добича, потала Λ 4.

ἐμ-βάδόν, adv. пішки, сухопутно O 505.

ἐ-μβαίνω, ipf. 3. pl. ἐμβαίνον, aor. 2. ἐμβη, conі. -βήτη, ipv. ἐμβητον, pt. pf. -βεβαῶτα, αυῖα, plpf. 3. pl. ἐμβέβασαν, входжу, вступаю, веідаю, вхі, ἐν вхі; Πύλονδε пливу до II.; стаю на що, τῷ на него; ἐμβητον пускайтесь наперед, Ψ 403; виступаю проти, заходжу в дорогу II 94. Pf. стою, або сиджу на чім, ἵπποις на возі. Trans. aor. ἐν μῆλα ἐβήσαμεν завели, загнали на, λ 4; μόλυβδαίνη κατὰ κέραс ἐμβεβαυῖα прикріплена до.

ἐμ-βάλλω, ipf. ἐνέβαλλον, aor. ἐμβαλον, inf. -εῖν, кидаю, вкидаю, вкладаю, всаджую, втручаю,

втикаю, даю, кладу, вручаю, *χερσίν* даю, подаю, видаю в руки, *ἐν χερσὶ*; *ἐδόντας* завдаю болю; *ῥήγας* кладу на що; *νῆϊ κεραυνόν* вдаряю громом; *νεῖκος* тиси счинаю між; *χαλινούς* закладаю, накладаю; кладу між; *ἤμερον θυμῷ* збуджаю в серцю; *μένος* додаю відваги; *ἐνὶ φρεσὶ* кладу на серце, надоумляю (Б); *ἐμβαλέειν κόπης* приложити руки до весел, кинутись до весел, налягти на весла (Б). — Med. вкидаю, вкладаю для себе; *τὶ θυμῷ* беру собі до серця, розважаю, думаю об чім; *τινὰ εὐνῇ* веду, Σ 85.

ἐμ-βάσιλεύω, я є королем, володдю над, в.

ἐμβέβασαν, *ἐμβεβαώς*, *ἐμβήη*, *ἐμβη*, гл. *ἐμβάινω*.

ἐμ-βρέμομαι, шумю, дму, дую в що, *ἵστίω* O 627.

ἐμ-βρῶν, *τά*, молоде ягнятко, козлятко, ярча.

ἐμέθεν, *ἐμεῖο*, *ἐμέο*, *ἐμεῦ*, gen. від *ἐγώ*.

ἐμέμηκον, гл. *μηκᾶμαι*; *ἐμεμύκει*, гл. *μυκᾶμαι*.

ἐμεν(αι), гл. *εἰμί*; *ἐμεν(αι)* гл. *ἦμι*.

ἐμέω, *ων* (vomo), викидую, випльовую, вимітую, *αἶμα* O 11.

ἐμήσατο, гл. *μήδωμαι*.

ἐμίγη, *ἐμικτο*, *ἐμίχθη*, гл. *μίγνυμι*.

ἐμμαθε, гл. *μανθάνω*.

ἐμ-μαλέως, adv. сейчас, зараз, скоро, живо.

ἐμ-μεμᾶώς, *οὔα*, pl. (*μέμαα*), du. -*ῶτε*, pl. *ῶτες*, що напірає, нападає, нагальний, сильний, завзятий, пристрасний; упертий, неуступний, видержалий, твердий, непохитний, постійний.

ἐμμεν, *ἐμμεναι*, inf. від *εἰμί*.

ἐμμενές, яко adv. постійно,

заєдно, тревало, безнастанно, не зупиняючись, раз-у-раз, уперто.

ἐμμορε, pf. до *μεύωμαι*.

ἐμ-μορος, *ον*, учасний, що має участь, *τιμῆς* той, що его поважають § 480.

ἐμνησας, *ἐμνήσατο*, гл. *μνησάω*.

ἐμός, 3. мій, від мене (voc. τ 406); *ἐμός* *αὐτοῦ* мій власний.

ἐμ-πάζομαι, ipf. -*πάζετο*, ipv. -*εο*, *δбаю*, звертаю увагу, поби-ваю ся, *μύθων*, *θεσπροπότης* вважаю, слухаю (Б); гляджу, вбачаю на що, маю згляд, вірю (Б); *ἰσῶν* вважаю; *ἰκέτας* на прощан звертаю увагу (Б), поважаю, почи-таю, шаную, ціню.

ἐμ-пαιος, *ον*, досвідчений, сьвідомий, справний, бувалий, вправний, що знає, розуміє, *ἐργων* υ 379 (α коротке).

ἐμ-πάσσω, ipf. *ἐνέπασσε* (посипаю, венпаю); вроблюю, ткаю на чім, вишиваю (Р), нашиваю Γ 126; особно X 441.

ἐμ-πέδος, *ον* (*ἐν πέδῳ*), що стоїть на місці *λέχος*; міцний, тревалий, *τεῖχος* незрушнимий, ненарушений; *ἥτορ*, *φρένας* сильний, рішучий, статочний, непохитний, постійний; твердий, неушкодженний, цілий; *ἐμπεδα πάντα φυλάσσειν* берегти всего в цілости; невідмінний, однакий, *πομπή* певний; правий, правдивий, справдешний, вірний; *χρῶς* незмінене, ненарушене; *κομίδη*, *φυλαχτή* постійний, тревалий, безнастанний; *τίκτῃ δ' ἐμπεδα μῆλα* безнастанно. Neutr. *ἐμπεδον* яко adv. сильно, непохитно, твердо, певно, заєдно, безнастанно, без перерви.

ἐμπεσεῖν, inf. aor. від *ἐπιπίπτω*.

ἐμ-πήγνυμι, вдаряю, влучаю, вбиваю в що.

ἐμ-πης, зовсім, до нащаду, геть скрізь (Б) τ 37, взагалі;

однак, всетаки, мимо того, очевидно, справді, поправді, дійсно, певно, не инакше; в кождім разі, случаю; ἀλλὰ καὶ ἐμπ. але мимо того; ἀλλ' ἐμπης але, а однак; з πέρ хоч як, хоч як дуже, хоч навіть.

ἐμ-πίπλημι, ірв. -ηθι, від ἐμ-πλήθω: іnf. f. -πλήσμεν, аог. ἐν-έπλησε, ірв. ἐμπλήσον, сопі. ἐν-πλήσης, -ήσῃσι; аог. m. ἐμπλήσαιο, іnf. ἐνιπλήσασθαι, ps. ἐνέπλησθεν, іnf. ἐνιπλήσθηναι, аог. 2. m. з ps. знач. ἐμπλή(ν)το (ἐμπίπλημι), наповняю, наливаю (Б), ὕδατος водою; θυμόν ὀδυνάων наповняю серце жалощами (Б); накормлюю, нагодовую. Pass. і аог. 2. m. наповняю ся; ὀφθαλμοὶ αἵματος зайшли кровю; ὄρος ἐνιπλήσθηναι ὀφθαλμοῖς на сина надивити ся. Med. насичую ся, нагодовую ся, покріпляю ся; наповняю собі; ἀγρίου μένος θυμόν, т. в. дуже розсерджую ся.

ἐμ-πίπτω, аог. ἔμπεσε, сопі. -πέσῃ, ірв. -ε, упадаю на що, в падаю πόντῳ в, на море, πέτρῃ на скалу, οἴκῳ на дім; γέλωτος, δέος ἔμπεσε θυμῷ заволодів, переймив, прошиб, обняв, огорнув; намираю, нападаю, кидаю ся, προμάχοισι на передовиків; спускаю ся скоро на що; ἔπος μοι ἔμπεσε θυμῷ мені прийшло на гадку. Часто осібно.

ἐμ-πλειος, сн, наповнений, начинений (Б), повний ἰῶν, κνήσσης. ἐμ-πλήρῳ, adv. нерозважно, без вибору, нерозумно.

ἐμ-πλην, adv. близько, найблизше, біля, при, з gen. В 527.

ἐμπλήσαιο, ἐμπλήσαντες, ἐμπλή(ν)το, гл. ἐμπίπλημι.

ἐμ-πνέω, -εῖω, аог. ἐνέπνευσε, ἔμπνευσε, сопі. -εύσῃσι, вдуваю, піддаю, додаю, подаю, τινὶ θάρος збуджаю; надоумляю (Б)

τ 128; порекаю, форкаю, дихаю, μεταφρένω в плечі. Pass. аог. ἐμπνύνθῃ відітхнув, прийшов знов до себе Е 697.

ἐμ-ποιέω, ірf. ἐναποίσειν, роблю в чім, ставлю, вправляю, πύλας ἐν πόρτοις; ποίησεν ἐν φρεσὶ надумив (Б).

ἐμ-πολάομαι, ірf. -λώσωντο, купую собі, закуповую для себе, βίστον с 456.

ἐμ-πορος, с, що їде на чужому човні, подорожний, путник.

ἐμ-πρήθω, ірf. 3. pl. ἐνέπρηθον f. ἔσειν, аог. ἐνέπρησε, ἔμπρησε, а) дую в що, дму, надуваю, роздуваю; б) запалюю, палю νῆας, ἄστυ.

ἐμ-πῦρ-βήτης (βένω), що стоїть на огні, що приставляють до огню, τρίπους.

ἐμ-φορέομαι, ношу ся, κύμασιν на хвилях р. 419 і § 309.

ἐμ-φῶλος, сн, домашний, тутешний, свійський; земляк, крайн.

ἐμ-φῶ, аог. ἐνέφυσε, засаджую, заціпляю; надоумляю, подаю, піддаю, роджу; ἐν φρεσὶν οἴμας вкладаю (Б) в серце γ 348. Intr. med. і аог. pf. ἐμπεφύασι вирастаю; prf. ἐμπεφυῖα пригорнувшись, принавши (С); врастаю, причіпляю ся, держу ся сильно, хватаю; ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ взяв его за руку, стиснув ему руку; ὁδὸν ἐν χειλέσι φύντες губи прикусили (Б).

ἐν, ἐνί (anastr. ἐν), εἰν, εἰνί, praep. з dat.: в, у, на, над, при, серед, між, перед, по, після; ἐν δ' ὕμῃν ἐρέω перед вами (вам), ἐν πᾶσι перед всіми (всім); ἐν δοῖῃ εἰς річ сумніва, непевна, не звісно; ἐν πάντεσσι, ἐν ὀφθαλμοῖσιν перед очима, на власні очі; з gen. (з пропущеним οἴκῳ): ἐνὶ Κίρκης, εἰν Ἀΐδαο. При дівел.

що виражають движене або напрям, стоїть на питанні де?, куди? н. пр. έπεσ' έν κονίησιν упав в порошок; έν χειρέσσι λαβεΐν і н. Без відмінка і в сполученні (також особіно від дієслова): в, у, в тім, в тій, в середині, поміж, на тім або нім, там, при тім, під тим; по тім, до того, на те, між иньшим, крім того, зверх того, особл. в έν δέ; в злож. έν перед μ, β, π, ρ, ψ переходить в ρ, перед γ, χ, ζ, ξ в γ. Іноді стоїть по іменнику, δέμοις έν, або як adv. також έν, ένι, що = ένεσσι або ένεισι, н. пр. ού οί ένι φρένας.

έν, neutr. від είς, оден.

έν-αίρω, ірв. έναιρε, inf. -ειν, -έμεν, pl. m. -έμενος, ірв. -αίρεο, аог. ένήρατο, act. і med. пеую, погубляю, занашаю, споганюю; μηκέτι χροά καλόν έναιρεο годї губити красу (Б); вбиваю, забиваю, життя позбавляю.

έν-αίοїμος, сч (έν αїσћ), справедливий, правий, праведний, належний, відповідний; έναїσμa έργάζεσθa сповняти свій обов'язок, належну роботу робити; έναїσμον ούκ не добре, не розумно; що добре віщує В 353; віщючий, віщий, έρνιθεz що правду віщють (Б); έναїσμa μυθήσασθa що судьбою призначене; έναїσμον έλθεΐν прийти в пору.

έν-αλίχιος, сч, подібний, схожий, рівний, τί в чім, θεοїz αὐδής голосом рівня богам (Б).

έν-αμέλω, ірф. ένάμελεγев, дою в що, з dat. і 223.

έν-αντά, adv. проти, напроти.

ένανті-βιον (βία), adv. ворожо, проти, напроти.

έν-ανтіος, 3. що є проти, напроти; Όδυσσεος έναντίη супроти О.; явно, лице в лице, перед лицем, око в око. Neutr. έναντίον jako

adv. проти, напроти; έν. κάλεσσον поклич перед мене; в очі; είς ὅπα έν. просто в лице.

έναξε, аог. від νάσσω, мешкаю, живу.

ένάρα, τз, збруя (здерта з убитого ворога), воєнна добыча. βροτόεντα; добыча.

έν-αργής, εz, явний, очевидний, виразний, ясний, зрозумілий, живий, тілесний, справжний, правдивий.

έν-αρηρός, pl. pf. (αρχαρίσκω), добре вставлений, вправлений, прикріплений ε 236.

ένάρ-ίζω, ірф. ένάριζε, аог. ένάριζε, здираю, την έντεz з когось збрую; стягаю, грабую, загарбую; убиваю (в борбі), рубую.

έν-αρίθμιος, сч (αριθμός), в числі, разом вчислений, що виповняє число; έναριθμον εїναι щоб було до ліку (Б); ούτε — έν πολέμω έναρ. що вго не лічать, (що нічого не значить).

ένατος, 3. (έννέα), дев'ятий.

έν-ανλος, ό, корито ріки, русло, глибокий яр або рів II 71; потік, бистриця, ручай.

έν-δείκνυμι, показую, об'являю, оповіщаю, звіщаю, доношу; m. Πελαΐδη ένδειξομαι (μύθον) поясню річ, витолкую, виправдаю ся.

έν-δεκα, num. ind. одинайцять.

ένδεκά-πηχυς, υ, одинайцять ліктів довгий.

ένδέκατος, 3. одинайцятий; subst. f. ένδεκάτη одинайцятий день.

έν-δέξιτος, 3. правий, що по правій стороні, що віщує щастє, корисний, прихильний, добрий (Р). Adv. n. ένδέξια, в праву сторону, з правої руки починаючи (С).

έν-δέω, ірв. -δεσάντων, аог. έν-έδησε, прив'язую в чім, до чого,

навязую τί ἐν τινι; ἐνέδιδασέ με ἄτη
навістив мене нещастем, звів на
лиху годину (Р).

ἐνδίδημι, іpf. ἐνδίδεσхан, гоню,
проганяю, (тровлю) Σ 584.

ἐνδιδνα, ων, τὰ, нутро, середи-
на, внутрішні члени (тіла), ле-
люхи Ψ 806.

ἐν-δίος, ον, полудневий, в по-
лудне, ἡλθε.

ἐνδο-θεν, adv. з середини, з
дому; в середині, серед, αὐλῆς.

ἐνδο-θι, adv. в середині, в, в
собі, тамже, між, посеред πύρ-
ρων; μοί ἐνθ. в мині.

ἐν-δον, adv. в середині, у вну-
трі, дома, Διός в домі Зевса.

ἐν-δουλέω, аог. -δούπησх, впа-
даю в (на) що з лоскотом, ἀντλῶ
на демен (Б); плюскаю в що,
μέσσω ринув ся у воду (Б), шу-
бовснув.

ἐν-δύκ-έως, вбачливо, старан-
но, охотно, ἥσθηз з охотою, радо;
вірно, жичливо, як слід, гарно,
щиро, сердечно, ревно, усильно.

ἐν-δύνω, іpf. ἐνέδυνε, вдираю
ся, втискаю ся в що, ἥτορ пе-
реймаю серце, прошибаю; одя-
гаю ся чим, вдягаю на себе,
надягаю, χιτῶνα.

ἐν-δύω, pt. аог. 2. ἐνδύσα, ἐν δ'
ἐδύσατο, вдягаю на себе, надя-
гаю, вкладаю, беру на себе, χι-
τῶνα.

ἐνέηκε, аог. гл. ἐνέημι.

ἐνείχαι, inf. аог. гл. ἐφέρω.

ἐν-εи, 1. pl. ἐνεиμεν, іpf. ἐνῆεν
і ἐνέην, 3. pl. ἐνεσαν, opt. ἐνείη, я
є в чім, при чім, наоуджу ся
в чім, ἀσхῶ є в міху; маю, є у
мене; замість ἐνεσι: стоїть ча-
сто ἐνι.

ἐνεка і **ἐνεкеν**, з gen. задля,
для, ради (С), ізза.

ἐνέχυρε, аог. від ἐχхυρέω.

ἐνεήκοντα, девятьдесять.

ἐν-ἐνιπεν, **ἐνένιπτε**, аог. від
ἐνίπτω.

ἐν-έπω, і **ἐννέπω** (ἐνFέπω), opt.
ἐνέποιμι, іpv. ἐννεπε, pt. ἐνέπων, οντα,
-τες, іpf. ἐννεπε, аог. 2. ἐνισπε(ς),
ω, η, opt. οиς, οи, іpv. ἐνισπε і ἐνί-
спес, inf. ἐνισπεῖν, -έμεν, f. ἐνισπήσω
(про fut. ἐνίψω гл. 1. ἐνίπτω), к а-
ж у, говорю, повідаю (Б), мовлю,
називаю, розказую, κήδεα про без-
таланне (Б), оповідаю, оповіщаю,
повідомляю, доношу; розпові-
даю, бесідую, бесіду веду, роз-
мовляю.

ἐν-ερείδω, аог. ἐνέρεισхан, вби-
ваю, впихаю, μολὼν ὀφθαλμῶ заг-
ганяю (Б) в око: 383.

ἐνερ-θε(ν), adv. з низу, від
долу, з долу, від споду, долом,
сподом; на долі, на споді, в
долі, на долині; οі ἐν. θεοі під-
земні боги; низше, понизше, до-
лі, 'Αἰθερ, θάωρηκος ἐν.

ἐνεροι, οі, долішні, підземні,
(померші і боги).

ἐνέρ-τερος, соmp. до ἐνεροι, низ-
ший, той що глудше (на споді);
θεοі боги підземного сьвіта.

ἐνεσαν, гл. ἐνεиμι.

ἐνέστανται, гл. ἐνста́ω.

ἐνεστήριχτο, гл. ἐνστηρίξω.

ἐν-ετή, ἡ (ἔτη), гапличка, за-
пинка, спряжка Ξ 180.

Ἐνετοі, οі, Генети, нарід в Па-
флятонії В 852.

ἐν-εὔδω, сплю в чім, на чім,
з dat.

ἐν-εὔναион (εὐνή), постіль, ліж-
ко, ξ 51; pl. постіль π 35.

ἐν-ηείη, ης, ласкавість, лагід-
ність, смиріність, щирість, жич-
ливість, людяність Р 67.

ἐν-ηής, ες, ласкавий, жичли-
вий, прихильний, сумирний, бла-
гий, лагідний, милий, щирий,
людяний.

ἐν-ηиαι, ἐνήμεθα, сиджу в чім.

ἐνήνοθεν, pf. зі знач. praes. (пор. ἀνήνοθεν), розходить ся, доходить сюди (Б), ρ 270.

ἐνήρατο, aor. гл. ἐνείρω.

ἐνήσει, fut. гл. ἐνίσμι.

ἐν-θα, adv. а) там, тамже, тут; там де, куди, туди, в сей бік, в сю сторону, тамтуди; ἐν-θ α καὶ ἐν-θ ту і там, сюди й туди, по всіх усядах, там і назад; в глибину (довготу) і в ширину α 517, здовж-вшир Н 156; з одної і з другої сторони, скрізь, то звідси то звідтам; б) де саме, де; в) в той час, тоді α 11, відтак, опісля.

ἐνθᾶ-δε, adv. сюди, туди, в сей бік, в сю сторону, тамтуди; ту, там.

ἐνθήμεναι, -ἐνη, inf. aor. від ἐντίθημι.

ἐν-θεν, adv. а) звідси, звідтам; ἐν-θεν-ἐτέρωθεν дє звідсіль-звідтіль, з одної — з другої сторони; б) звідки, з чого, з котрого; в) від того часу, потім, відтак, тоді, опісля.

ἐνθέν-δε, звідси, відтіля, відсіль (Б); звідки.

ἐν-θεο, *ἐνθειο*, *ἐνθήσω*, гл. ἐν-τίθημι.

ἐν-θρόσκω, лише aor. 2. ἐν-θорє, векакую, впадаю, кидаю ся в що, πόντω, ὁμίλῳ; λᾶξ ἐν-θорє ισχύῳ копнув пятоу в крижі; Е 161, Υ 381 особно.

ἐν-θύμιος, ον (θυμός), що є, або лежить на серцю; μή τοι λίγην ἐνθ. ἔστω не клопочись ним, не побивай ся за ним γ 421.

ἐνί і *ἐνι* гл. ἐν, з dat. в, у.

ἐνι, зам. ἐνεστι, ἐναισι; τοί ти маєш, у тебе є.

ἐνταύσιος, ον, одnorічний, сῶς.

ἐντάντος, ό, рік, гл. περιπέλομαι; ἐνικυτόν (через) оден рік.

ἐν-ιαύω, ipf. ἐνιάε, сплю, жи-

ву, мешкаю, пробуваю в чім, при чім.

ἐν-ιζάνω (пор. ἐριζάνω), ipf. ἐν-ίζανον, сїдаю, засїдаю, αἰθοσύησιν посїдали в хоромаш Υ 11.

ἐν-ίημι, іησι, ipv. ἐνίετε, f. ἐνήσεις, aor. ἐνήκαє, є, αμεν, ἐνέηκε, pf. fem. ἐνείσα, впускаю, посилаю в, між що; τινά кого на війну Ξ 131; τινά μᾶλλον ἀγενορήσιν даю кому ще більше гордувати (Р), збуджаю гордієть; πόνονσι втручаю; ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει здружити нас з собою (Б); зсилаю, висилаю; τινὶ ἀναλκίδα θυμόν прошибаю страхом, збуджаю страх; вганяю, втручаю, вводжу, впроваджую; вкидаю, вкладаю; κέ-τον збуджаю; подаю, θάρσος, μέ-νος додаю; (νῆα) πόντῳ спускаю на море, пливу по морю, на море; ἐν δὲ κληῖδ' ἔχε ключ встромила φ 47.

Ἐνιῆνες (зам. Αἰνιᾶνες), Айнїани, тессал. племя в Епірі В 749.

ἐνι-κλάω, inf. ἐν, ломлю, товчу, пеую, нївечу, нишу, стаю на перешкодї.

Ἐνιπεύς, Енїпей, побічна ріка Пеней в Тессалїї, теп. Guga.

ἐνїпћ, ή, нагана, догана, докір, наруга, ганьба, закид; грїзьба, погроза, ἀργαλέη, ἐκπαγίλος і н.

ἐνι-πλειος, ον, зам. ἐμπλειος, повний.

ἐνιπλήσασθαι, -πλήσης, -πλή-σωσι, гл. ἐμπίπλημι.

ἐνι-πλήσσω, conі. aor. -ήξωμεν, -ωσι, pf. -ήξαντες, впадаю в що, влїтаю; ἔρχει в сильце.

ἐνι-πρήθω, f. -πρήσω, -ει(ν), conі. aor. ἐνιπρήσωμεν, σωσι, гл. ἐμπρήθω.

1. *ἐνίπτω*, лише f. ἐνίψω, єи, кажу, говорю; висказую, відкриваю (Р) Н 447.

2. *ἐνίпτω*, ipv. ἐνίπτε, opt. οи, aor. ἐνένїπε і ἡνїпᾶπε, сердито кажу, грїмаю на кого, докоряю.

лаю, ганьблю, сварю, нападаюсь на кого, дорікаю; наминаю.

ἐνι-σκίμπτω, pt. aor. -ψαντε, а. р. ἐνισκίμψθῃ, прибиваю, припинаю, привязую; οὐδεὶς καρήκτα схиляю до землі, держу голови звернені до землі; ps. ἐνισκίμψθῃ застряг, вбив ся, οὐδεὶς в землю.

Ἐνίοπη, Еніспа, місц. в Аркадії В 606.

ἐνισπῆσω, *ἐνισπεῖν*, *ἐμεν*, *ἐν-σπες*, -он, гл. ἐνέπω.

ἐνίσσω (ἐνίπτω), ipf. ἐνίσσομεν, грімаю, лаю, ганьблю, сварю, докоряю, дорікаю, зневажаю, допікаю.

ἐνιχρίμπτω, гл. ἐγχρίμπτω.

ἐνίψω, гл. 1. ἐνίπτω.

ἐννᾶ-ετες (ἔτος), через девять літ або років.

ἐννάκις (гл. ἐννάκις), девять разів, ξ 230.

ἐννέα, novem, девять; distrib.

ἐννέα-βουός, он (βούς), вартний, або вартости 9 волів Z 236.

ἐννέα-καί-δεκα, девятнадцять.

ἐννέα-πῆχυς, у, девять ліктів (довгий), λ 311.

ἐννέα-χίλοι, девять тисяч.

ἐννεον, зам. ἐνεон, ipf. від νέω.

ἐννεόργνιος, он, девять сяжнів (довгий) λ 312; εо як оден склад.

ἐννέπω (ἐνFέπω), гл. ἐνέπω.

ἐν-νεσίη, ἡ (ἡμ), спонука, рада, приказ; καίνης ἐννεσίησιν на єї приказ E 894.

ἐννέωρος, (3 склад. ὥρα), девятьлітний; βασιλευε девять років; (сильний, спорий, великий).

ἐννήκοντα (ἐνενήκοντα), девятьдесять τ 174.

ἐνν-ἡμαρ (ἐννέα), adv. девять днів, девять суток (Б).

Ἐν-νομος, Енном, а) вожд Мізіяців, що віщував з лету птиць В 858, Р 218, — б) Тро-янець, що его вбив Одиссей.

ἐνν-οσί-γαιος, ὁ (ὠθέω), земле-трясець, труситель або потру-ситель землі (Б), землегрєє (Р), Позейдон.

ἐνν-οσί-φυλλος, он, потрясаю-чий листем, лісний, лісом по-рослий.

ἔννυμι (Fές-νυμι, vestis), f. ἔ(σ)σω, aor. ἔ(σ)ισα, -άμην, έέссато, ipv. έссон, inf. έссαι, έсасθαι, ps. έννυσθαι, ipf. ένнуто, pf. έίμαι, έссαι, έсται, έίται, pt. έίμένος, plpf. έссο, έ(ε)στο, du. έсθην, 3. pl. έίττο, закриваю, на-, по-, при-, обкриваю, засло-нюю, одягаю, τινά έίματτα, χλαιναν кого в., задягаю, вдягаю, зао-дїваю, обгортаю, надягаю; за-кладаю. — Med. вбираю ся, за-одїваю ся, одягаю на себе, вдя-гаю ся в що, вкриваю ся, за-криваю ся, заслонюю ся, заку-туюсь, обкриваю ся; άμφ' ὥμοισι δέρμα закидую на, завишую; pf. i plpf. ps. я в одягнений, κακά лихο, άεικέλα погано: я в убра-ний, приодітий, маю на собі έί-ματτα; έίμένος άλκήν загітій від-вагою; λαινον χιτῶνα одягаю в ка-мяню сорочку (Р), каменую; ξυ-στά έίμένα χαλκῶ заковані.

ἐν-νύχιος, 3. i *ἐν-νύχος*, он, А 716 (νύξ), нічний, в ночі, нічю (Б).

ἐν-οино-χοέω, pt. -ευντες, нали-ваю (вина), εἶνον ἐν δεπάσσιν γ 472.

Ἐνόπη, Енопа, місце в Мес-сенії I 150, 292.

ἐνοπή, ἡ, звук, голос, гомін, шум, гамір, клекіт, крик; бое-вий крик; крик болю.

ἐν-ὄρνυμι, aor. ἐνῶρσας, ε, aor. 2. m. ἐνῶρτο, збуджаю в чім, роз-буджую, готовлю. Med. ἐν δὲ γέ-λωс ὄρτο θεοίσιν регіт підняли бо-ги (С), зо сміху аж покоги-лись (Б).

ἐν-ορούω, aor. ἐνῶρουσε, conі. -σῃ, pt. -σας, скачу в що, на що,

всакую, впадаю, нападаю, уда-рю, кидаю ся на кого, Τρωσί; також особно.

ἐν-ορχος, *ον*, необрізаний Ψ 147.

ἐννοσί-χθων, *ε*, землетрясець, землетряс (Р), труситель, потруситель землі (Б), Ποσειδάων, κρείων; гл. ἐννοσίχθιος.

ἐν-σιάζω, накакую, каплями наливаю, вливаю; pt. pf. εἰ δὲ τοι σοῦ πατὴρ ἐνέσταχται μένος если в тобі є, принялась хоч капля відваги батька.

ἐν-στηρίζω, встромяю, вбиваю; ps. plpf. ἐνεστήρικτο застрягла, вбила ся, γαλή в землю.

ἐν-στρέφομαι, кручу ся, обертаю ся в чім, ισχύω E 306.

ἐν-τάνυω, inf. f. -ύειν, aor. ἐν-τάνυσε, con. -σω, opt. -σειе, inf. -ύσαι (τείνω), натягаю, напинаю βίον, τόξον, νεурήν.

ἐν-ταῦθα, тут, до того I 601.

ἐνταυθοί, тут, κεῖσο, ἧσο.

ἐντεῖα, τὰ, εἰ, α) оружие, збруя, панцир; ἀρχία, μαρμαίροντα, διαδάλαα і и: б) знаряди, начинє, посуда, διαίτης.

ἐν-τείνω, pf. і plpf. p. ἐντέτῃται, -то, натягаю, напинаю, прикріпляю, привязую, ἱμάσιν; обтягаю.

ἐν-τερον, τό, кишка, лелюх, οἶός струна; pl. нутро, внутрости, утроба, лелюхи, кишки.

ἐντεσῖ-εργός, *он* (ἐντεα), що в запрягу працює, або тягне, ἡμίονος Ω 277.

ἐν-τεῦθεν, звідси, звідтам.

ἐν-τίθηναι, f. ἐνθήσω, aor. ἐνέ-θηκε, inf. -θέμεναι, m. ἐνθετο, ipv. ἐνθεо, pt. -θεμένη, вкладаю, вставляю, всаджую, ставлю, кладу на що, в що, накладаю. — Med. в тім самім знач.; μῦθον θυμῷ беру собі до серця, ρ ο з в а ж а ю в серцю; χόλον, λότον θυμῷ приймаю, беру гнів до серця, сер-

джу ся; ἴλαον ἐντεо θυμὸν змязгчи своє серце (Р); ὁμοίη τιμῇ ставлю на рівні. Times. δ 578, ε 265.

ἐντο, aor. m. від τέμνι, гл. ἐξίτημι.

ἐν-τοθε(ν), *ἐν-τός*, *ἐν-τοσθε(ν)*, у внутрі, в середині, у, в, до, на, серед; ἐντός ἔχω міщу, вміщаю в собі; з gen. δόμου, κλισίης, λυμένος і и.

ἐν-τρέπω, обертаю, звертаю; med. οὐδέ-ἐντρέπεται ἧτορ не зворушає ся, є неподатливе (Б).

ἐν-τρέχω, *σι*, бігаю в чім; порушаю ся, обертаю ся в чім (легко) T 385.

ἐν-τροπᾶλίζομαι, ὀμενος, часто обертаю ся, відвертаю ся, оглядаю ся; відступаю.

ἐντύνω, ipf. і ipv. aor. ἐντύνων, conі. aor. m. -εσι (syniz.), pt. -όμενος, *ἐντύω* (ἐντεα), ipf. ἐντύνω, узброюю; приготавляю, приладжую, наряджую, убіраю, прибираю, ἵππους запрягаю, ладную (Р); εὐνὴν стелю; ἐντυνον αἰοιδὴν зятагли пісню (Б); εἰ ἐντ. εἰ αὐτὴν прибравшись гарно; δέπας приладжую; починаю. — Med. приготавляю ся, ладжую ся, я є готовий, прибираю ся μ. 18, наряджую ся; приготавляю, споруджаю собі, приладжую собі διαίτα.

ἐν-τύπᾶς (τύπτω), adv. простягнений на землі (лежав) Ω 163.

Ἐνω-ἄλτος, *ε* (Ἐνω), Еніаль, прізвище Ареса; -λίω ἀνδραφρόντη (ω і αν syniz.).

Ἐνω-εὺς, Еніей, кор. в Скіроєі I 668.

ἐν-ύπνιος, *он* (ύπνος), що діє ся в сні; neutr. *ἐνύπνιον* як adv. в сні.

Ἐνω-ώ, Енію, богиня війни, товаришка Ареса E 333.

ἐν-ωп-ᾄδως, перед очима, проти, перед собою, просто в очі, в лице; ясно, явно, очевидно, виразно ψ 94.

ἐν-ωπή, ἡ (ὦψ), погляд, вид, лице; лише dat. ἐνωπῇ як adv. перед очима, в очох (всіх), перед лицем, явно.

ἐν-ώπια, τά (ὦψ), стіни бічні (по обох сторонах входу), повітка (Б), παμφανόωντα.

ἐνώψ, κατ' ἐνωπα, гл. κατένωπα.

ἐξ, praep. перед самозв. зам. ἐκ.

ἐξ, indecl. num. sex, шість.

ἐξ-αγγέλλω, aor. -ἡγγείλε, подаю вість, оповіщаю, повідомляю, розповідаю, виявляю, зраджую, τί τιμ. E 390.

ἐξ-άγνυμι, aor. ἐξ-έαξε, copl. ἄξη, виломлюю, розломлюю, переломлюю, скручую.

ἐξ-αγορεύω, вискакую, виявляю, оповідаю, оповіщаю, λ 234.

ἐξ-άγω, ipf. i ipv. ἐξάγε, aor. -ἡγάγε, -ἄγαγε, opt. -γάγοις, ci, inf. εἶν, випроваджую, відпроваджую, виводжу, виношу, веду із, ἐκ μεγάρου, μάχης; спроваджую, приводжу; виставляю, ставлю τύμβον ἐκ πεδίου могилу на рівнині; (intr. вибираю ся, виправляю ся, виходжу, іду в похід); забираю, беру в полон ξ 264, ρ 433. Часто осібно.

Ἐξάδοτος, Ексадій, Ляпіт A 264.

ἐξ-ἄ-ετες, adv. через шість літ, шість років γ 115.

ἐξ-αἰνῶμαι, ipf. ἐξαινῶτο, вибираю, виймаю, видобуваю, віднімаю, відбираю, видираю θυμόν τινα E 155: ἐν νηὶ виймаю або вибираю (з воза) і складаю, зношу на корабель.

ἐξ-αίρετος, ον, вибраний, дібраний, з gen. Ἰθάκης з I.

ἐξ-αἰρέω, aor. ἐξείλον, λατο, онто, ἐξείλον, -όμεν, ipf. m. ἐξαίρεόμεν, виймаю, видобуваю, беру, вибираю, присуджую (Б) γέρας τιμ. Med. виймаю собі, видобуваю, вибираю собі, для себе, з gen. part. τῶν ξ 232; забираю, від-

нимаю, відбираю, здобуваю, рабую, граблю, видираю, вириваю, позбавляю μελέων θυμόν; ἐκ θυμόν ἐλοῖτο (дух виперти з його, Б) ρ 236.

ἐξ-αἶρω, гл. ἐξάρνυμι.

ἐξ-αἰσος, ον, непригожий, неялий, несправедливий, злобивий, зухвалий, проступний, ἀρή несправедливе, погубне бажанє; οὔτε τινα ῥέεζας ἐξάισιον ані не обидив нікого ділом (Б); (subst. лиходій, проступник, безбожник); ἐξάισιον кривда, обида; adv. надзвичайно, незвичайно, нечувано, безмірно, не вміру, страшно.

ἐξ-αἶσσω, випадаю, вискакую, кидаюсь наперед, M 145; aor. p. ἐκ δέ μοι ἔγχεος ἤτχθη παλάμηην ратище вилетіло, полетіло (P) мені з руки Γ 368.

ἐξ-αἰτος, ον, вибраний, дібраний, знаменитий, бравий (Б).

ἐξ-αἰφνης, adv. нагло, нагально, нечайно, напрасно, знечевя, несподівано.

ἐξ-ἄλκομαι, opt. aor. ἐξέλκοιο, -τό, зовсім вилічую, полагоджую, поправляю, направляю; χόλον втихомиряю, умиряю, заспокоюю (Б), успокоюю зовсім, лагоджу.

ἐξ-ἄλῶω, aor. ἄωσας, inf. ᾶσαι, зовсім осліплюю, очий позбавляю, сліпим роблю, вибираю очі, виколою око (Б).

ἐξ-ἄλλάζω, inf. f. -ξείν, aor. ἐξάλαπαξε, ограблюю, обдираю, розграблюю; випорожняю, опорожняю (Б) δ 176; рабую, бурю, нищу, руйную, пустошу, πόλιν, τεῖχος.

ἐξ-ἄλκομαι, сходжу з дороги, уступаю, ἐκ τ' ἄλεοντο і знов утікали Σ 586.

ἐξ-ἄλλομαι, pt. aor. ἐξἄλμενος, вискакую, стрибаю (P), αὐλῆς з загородини, з вівчарні; випадаю,

вибігаю наперед, випереджаю, προμάχων, τῶν ἄλλων.

ἐξ-ἀνα-βαίνω, pt. aor. -βᾶσαι, виходжу на що, піднімаюся, підношуся; ἀκτὴν виходжу на беріг Ω 97.

ἐξ-ἀνα-δύομαι, pt. aor. fem. -δύσαι, виринаю, ἀλός з моря, виходжу (на верх), видобуваюся, піднімаюся, підношуся.

ἐξ-ἀναλύω, inf. aor. -ὑσαι, вивільнюю, визволяю, увільняю, спасаю, ратую, вибавляю, θανάτου від смерті.

ἐξ-ἀναφανδόν, зовсім отверто, в одкриту (Б) υ 48.

ἐξ-ἀνίημι, pt. prs. fem. ἀνίσται, висилаю, випускаю, видаю з себе, αὐτὴν Σ 471.

ἐξ-ἀνύω, aor. ἐξήνυσε, а) довершаю, сповняю, виконую, βουλάς, з'орудовую; б) кінчу, покінчую з ким (τινά), нищу, убиваю.

ἐξ-ἀπατάω, aor. ἐξάπατησε, зовсім ошукою, обманюю, обдурюю, підходжу, зводжу кого.

ἐξ-ἀπαφίσκω, aor. 2. ἐξήπαψε, conl. ἐξάπαφω, opt. m. ἐξάπαφοιτο, зовсім обманюю, ошукою; med. як act.; підмовляю (Р), ἐπέεσσιν.

ἐξ-ἀπίνης, adv. нечаяно, нагально, знечевя, несподівано, нагло, громом, тельмом.

ἐξ-αποβαίνω, aor. -έβησαν, виходжу, висідаю, νηός з корабля виходжу на беріг.

ἐξ-αποδίδωμι, conl. -δίωμι, розполошую, відстрашую, відганяю, виганяю, проганяю, μάχης (ἐξ) з бою Ε 763.

ἐξ-αποδύω, стягаю, знімаю, скидаю з себе, εἴματα ε 372.

ἐξ-ἀπόλλυμι, зовсім, до нащадку нищу; лише intr. aor. 3. pl. opt. -λοιάτο, pf. -όλωλε, гину, зникаю, щезаю зовсім, пропадаю, οὐρανοῦ з неба, 'Γείου з Іл., δόμων з домів (в родинях).

ἐξ-ἀπονέομαι, відходжу, повертаю, μάχης з борби.

ἐξ-απονίζω, обмиваю, вимиваю, змиваю, споліскую, τοῦ (λέβητος) ἐξάπνιζεν з (в) мидниці, лохані τ 387.

ἐξ-αποτίνω, ois, зовсім відпокутовую, спокутовую, ἐρινύας μητρὸς проклони матері.

ἐξ-άπτω, ipf. ἐξήπτε, pt. aor. ἐξάψας, припинаю, причіпляю, перетягаю, привязую, πείσμα χίονος до стовпа. Med. завишуюся, причіпляюся, почиляюся.

ἐξ-ἀράσσω, розтріскую, розбиваю, поторощую, вибиваю, виломлюю; ἐκ δέ ἄραξε μ 422.

ἐξ-ἀρννμαι, aor. -ήρατο, заробляю для себе, набуваю, дістаю, зискую, заталяюю, придбаю для себе μισθούς; Τροίης здобуваю (вивожу, Б) з Трої.

ἐξ-αρπάζω, aor. -ήρπαξε, pt. -αρπάσσα, видираю, вириваю, пориваю, хапаю, νεός з корабля, забираю, вхоплюю, загортаю.

ἐξ-αρχος, on, що робить початок, що починає, φρήνων Ω 721.

ἐξ-άρχω, ipf. ἐξήρχε, m. -ετο, починаю, починаю, розпочинаю, даю почин, μολπής, βουλής, я є перший, βουλάς даю перший раду.

ἐξ-αυδάω, ipv. ἐξάύδα(ε), отверто кажу, висказую, відповідаю.

ἐξ-αυτις, знов, впять, пак, у-пять, вдруге, наново, назад.

ἐξ-αφαιρέω, conl. aor. m. -αφέλησθε беру собі, видираю, ψυχὴν тινος комуся житє.

ἐξ-ἀφύω, зовсім вичерпую, випиваю, збавляю (Б) οἶνον ξ 95.

ἐξεί, fut. від ἐχω, маю.

ἐξ-εἶδον, ἐξίδεν, aor. def. (до ἐξοράω), проглядаю, виглядаю, визирую; μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν виразно проглянув, бачив очима (зробив великі очі).

ἐξείης, ἐξήης (ἐξίης), по черзі, оден по (при) другім, вряд, рядом.

ἐξ-εἴλετο, аог. до ἐξίχρῶ.

1. ἐξ-εἴμι (εἴμι), 2. s. ἐξείσθαι, inf. ἐξείναι, -ίμεναι, ipf. 3. s. ἐξήηαι, вихожу, йду геть, μεγάρων з дому, ἐκ δ' ἤιον ψ 370.

2. ἐξ-εἴμι (εἴμι), лише ἐμῆς ἐξείσι γενέθλης є з мого роду, походять від мене, є мої кровні (Б).

ἐξ-εἶπον, def. аог. conі. -εἶπω, opt. -οι, f. ἐξέρῶ, кажу, висказую, виповідаю, оповіщаю, виявляю, доношу.

ἐξ-εἶρομαι, випитую, запитую, питаю, вивідную, сліджу.

ἐξείσθα, 2. sg. prs. gl. ἐξείμι.

ἐξεκέχυντο, plpf. ps. 3. pl. gl. ἐκχέω.

ἐξεκυλίσθη, аог. ps. gl. ἐκκυλίω.

ἐξελάω і -ελαύνω, ipf. ἐξήλκυνε, inf. f. -ελάαν, -άειν, аог. ἐξέλασσε, ἐξήλασα, ссан, виганяю, άντρου з пещери, проганяю, γαίης з краю; переганяю, гоню, займаю, відганяю, ἐδόντας вибиваю; ἵππους τάρρου виїзджаю з рова, кіньми за рів перегнатись (Р); (ἵππους) ἐξέλασ' ἐς πλῆθύν пігнав кіньми в товпу.

ἐξελεῖν, inf. аог. від ἐξίχρῶ.

ἐξελθόμεν, ἐξελθών, gl. ἐξέρχομαι.

ἐξ-έλκω, витягаю, з gen. θαλάμης; видобуваю, виволікаю.

ἐξέμεν, -έμεναι, gl. ἐξίημι; ἐξέμεν, gl. ἔχω.

ἐξ-εμέω, opt. аог. -εμέσσει, випльовую, викидаю, вимітую, вирігую, зригну (Б).

ἐξ-έμμορε, prf. до ἐκμείρομαι.

ἐξ-ενάριζω, f. -ίξει, ipf. -ενάριζεν, аог. -ενάριξα, знимаю, стягаю, здираю зброю, обдираю із зброї, позбавляю чого, відбираю; з асс. τεύχεα і без т., τινά; у б и в а ю.

ἐξ-επέρησε, аог. від ἐκπεράω.

ἐξέπτυσσα, аог. від ἐκπτύω.

ἐξ-ερεῖνω, ipf. -ερέεινε, єто, питаю, випитую, запитую, вивідную, розпитую, звідую ся, розвідую ἔκαστα, γένος; сліджу, висліджую, роземотрюю, перешукую, вишукую.

ἐξ-ερείπω, кидаю на землю, повалюю; аог. conі. ἐξерίπη, prt. -εριπούσα, intr. паду, валю ся, повалюю ся, упадаю, спадаю, звішую ся, ζεύγλης з ярма.

1. ἐξ-ερέω, fut. до ἐξείπον.

2. ἐξ-ερέω, -έρουσι, conі. -έησι, opt. -έροι, pt. έόντες; med. conі. -έηται, opt. -έοιτο, if. -έεσθαι, ipf. ἐκ τ' έρόντο, питаю, випитую (ся), вивідную ся, розпитую, звідую ся, розвідую, висліджую, вишукую.

ἐξ-ερύω, opt. -ρύοι, аог. ἐξείρυ(σ)σε, -αν, ἐξέρύσε, it. аог. -ερύσασκε, витягаю, ώμου з рамени, врываю, ἐρθαλμοῦ з ока; тягну, δίφρον βύμου за дишель; видобуваю.

ἐξ-έρχομαι, аог. ἐξήλυθε, ἐξήλθε, ipv. ἐξέλθε, conі. -θώμεν, inf. -θείν, -έμεναι, pt. -θών, вихожу, μεγάρου з сьвітлиці, йду геть.

ἐξ-ερωέω, аог. ἐξηρώησαν, сходжу з дороги, утікаю, розбігаю ся, уходжу Ч 468.

ἐξ-εοῖη (ἐξίημι), виенлка, зансланє, посольство; ἐξεοῖην ἦλθεν поплив післанцем (Б), прийшов в посольстві.

ἐξ-έτης, єз (ἔτος), шестилітний.

ἐξ-έτι (також ἐξέτι), праер. з gen. від, від тоді; ἐξ έτι τοῦ εἶπε від того часу, від тоді як; πατρῶν ще від часів батьків, ще від прадідів.

ἐξ-ευρίσκω, opt. аог. ἐξεύροι, внаходжу, находжу, надібую, придибую, вишукую Σ 322.

ἐξεφαάνθη, аог. від ἐκφάνω.

ἐξέρθω, plpf. ps. 3. sg. гл. ἐκ-
φθίνω.

ἐξέρυγον, аог. від ἐκρεύω.

ἐξέχϋτο, аог. 2. від ἐκχέω.

ἐξ-ηγέομαι, -γείσθω, випрова-
джую, виводжу, τινός В 806.

ἐξήκοντα (sexaginta) шідесять.

ἐξήλασε, ас(σ)хн, гл. ἐξελάυνω.

ἐξήλθον, гл. ἐξέρχομαι.

ἐξ-ήλѣτος, оν (ἐλѣω), виклепа-
ний, кований, викований, ἀσπίς.

ἐξ-ήμαρ, adv. через шість днів,
суток (Б).

ἐξ-ημοιβά εἴματα (ἀμείβω), одіж
до перебраня, до переміни θ 249.

ἐξήλαφε, аог. 2. гл. ἐξαπαρίσχω.

ἐξήρανθη, аог. ps. гл. ξηραίνω.

ἐξήρατο, аог. гл. ἐξάρнуμαι.

ἐξήρώσαν, аог. гл. ἐξερωέω.

ἐξῆς (гл. ἐξείης), скрізь, рядом,
по черзі, оден по (при) другім.

ἐξίέναι, гл. ἐξιεμι.

ἐξ-ίημι, inf. аог. ἐξέμεν(αι), ви-
силаю, пускаю, випускаю. Med.
аог. 3. pl. ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος
ἐξ ἔρον ἔντο як заспокоїли жа-
добу, бажанє, хіть, охоту, як
бажання їжи і питя вдовольнили
(С) α 150, Λ 469.

ἐξ-ιδύνω, ει, простую, просто
зазначую, відмірюю, вимірюю,
δόρυ νήσον О 410.

ἐξ-ικνέομαι, аог. ἐξίκνημι, ікнѣто,
приходжу, прибуваю (звідки) до
θώκου, δῆμον; доходжу, осягаю,
дістаю, досягаю; τινά іду або
приходжу до кого, ν 206.

ἐξίμεναι, гл. ἐξιεμι, λ 531.

ἐξ-ίσχω, ει, виставляю, вихи-
ляю, витріщаю (Б), κεφαλὰς βε-
ρέθρου з пропасті μ 94; вити-
каю, висуваю.

ἐξοίσουσι, fut. до ἐκφέρω.

ἐξ-οιχνέω, 3. pl. -νεύσι, вихо-
джу, сиплю (ся, Р), вирушаю.

ἐξ-οίχομαι, εται, виходжу, від-
ходжу, іду до, ἐς Ἀθηναίης (δόμον).

ἐξ-όλλυμι, opt. аог. -ολέσειε,

зовсім погубляю, нищу, вини-
шую, викорінюю.

ἐξ-ονομάζω, кажу, висказую,
говорю, виговорюю, мовлю, про-
мовляю, виповідаю, вичисляю;
лиш ἐκ τ' ὀνόμαζεν; зову, називаю,
або викликаю по імені.

ἐξ-ονομαίνω, copl. аог. -ονομή-
νης, inf. -ῆναι, називаю (по імені),
висказую, згадую, γάμον про ве-
сїлля.

ἐξ-ονομά-κλήδην (χάλέω), adv.
по імені (кличучи), поіменно.

ἐξ-όπιδεν, θε (ἐπισθεν), з заду,
в заді, за, поза, κεράων.

ἐξ-опίσω, adv. взад, назад, з
заду, за, назад від, νεκρού; від-
так, потім, затим, на будуче, в
будучности, надалі (Б).

ἐξ-ορμάω, pt. аог. -μήσας, ви-
їзджая, відпливаю, вилітаю, ви-
падаю, віддаляю ся, μ 221.

ἐξ-οροῦω, вискакую, випадаю,
вилітаю Γ 325; видобуваю ся;
ἀνεμοὶ ἐκ δ' — ὄρουσαν вітри шу-
гнули (Б).

ἐξ-οφέλλω, дуже побільшаю,
помножую, ἐξδνα ο 18.

ἐξ-οχα і ἐξοχον, adv. незви-
чайно, дуже, особливо, осібно,
передовсім, ἄλλων над усіх, від
усіх, найбільше, найперше, да-
леко, над иньших, занадто, без-
мірно; ἐξοχ' ἀριστοι, що, якраз
найліпші, що найкращі.

ἐξ-οχος, оν (ἐξέω), вистаю-
чий; відзначаючий, що пере-
висшає, відзначає ся, є перший,
знаменитий, знатний, відличний,
незвичайний, найліпший, най-
кращий.

ἐξ-ὕп-άνιστημι, виступаю на
верх, вискакую, набігаю; аог.
συνωδίζ μεταφρένου ἐξυπανέστη висту-
пив, набіг на плечах.

ἔξω (ἐξ), adv. зовні, на дворі,
на верха, за, поза; на двір, геть,
пріч, з, із; χροός із (на верх) тіла.

εἶω, fut. від εἶω.

εἶο, εἶοі зам. οὐ, οἶ; εἶοі, pl. від εἶος.

εἶοі, зам. εἶη, гл. εἶμι.

εἶοіκα, prf. з знач. prs. гл. εἶχω.

εἶοіо = εἶοу, gen. від εἶος.

εἶοіс, зам. εἶηс, гл. εἶμι.

εἶοіла, prf. з знач. prs. гл. εἶλω.

εἶοу, зам. ἦу, гл. εἶμι.

εἶοуас, prf. гл. εἶρω.

εἶοуті, ἦ, сьвято, день сьвя-
точний, празничний, празник.

εἶος, εἶή, εἶόν, зам. εс, ἦ, он,
свій, его.

ἐπ-αυάλλομαι, я є гордий, дум-
ний на що, чваню ся, величаю
ся чим, πολέμω II 91.

ἐп-αυγέλλω, copі. aor. -γέλλησι,
оповіщаю, повідомляю, доношу,
розповідаю, розношу § 775.

ἐп-αυεῖρω, збираю, згрома-
джую, зношу, A 126; med. згро-
маджую ся, збираю ся, прихо-
джу; ἐπὶ ἔθνε' αὐεῖρετο λ 632.

ἐπάγην, aor. pass. від πάγνυμι.

ἐп-αυλάιζομαι, inf. f. -αἰεῖσθαι,
чваню ся, величаю ся, хвалю
ся чим (ἐντεσι), Σ 133.

ἐп-αῦω, pt. -οντες, aor. ἐπήγαγον,
приводжу, припроваджую, (κύ-
ναι), спроваджую; спонукую, на-
клонюю; посилаю, зсилаю с 137.

ἐп-αῖρω, aor. 3. pl. -αἶραν, pt.
-αἶρας, підношу, кладу на що I
214, ἀμαξίων на вози складаю (P).

ἐп-αέξω, помагаю, помножую,
благословляю, ἐπὶ ἔργον αἰέξῃ § 65.

ἐπαθον, aor. від πάσχω, терплю.

ἐп-αιγίζω, он, онта, впадаю, го-
ню, шумю, трясю, гоню з шу-
мом, гуджу.

ἐп-αινέω, ipv. -αίνει, ipf. -ήνουν,
aor. -ήνησαν, хвалю, похваляю, о-
добряю, признаю за добре, спра-
ведливе, узнаю, пристаю на що,
потакую, годжу ся; здаю ся на
кого; особно μ 294, Γ 461.

ἐп-αινός (αἰνός), 3. страшний,
лячний, грізний, Περσεφόνηα.

ἐп-αῖσσω, ipf. -ήισσον, aor. -ήιξα,
it. -αἰξασκε, if. -αἰξαι, нападаю, при-
падаю, кидаю ся, накидную ся
на кого, Ἐκτορι, Κίρκῃ, νεῶν; впа-
даю, присекакую, насекакую (B),
напираю на кого, вдаряю, по-
риваю ся на що, на кого; ἐπ.
μεθ' ἐόν βέλος біжу за; χεῖρες
ἐπαίссονται ὤμων, скоро, жваво,
легко порушають ся в раменах;
кидаю ся на що αἰεθλον, підбі-
гаю, добігаю до.

ἐп-αῖτέω, opt. aor. -ήσειας, жа-
даю, -домагаю ся до того, крім
того, вимагаю Ψ 593.

ἐп-αῖτιος, винний, виноватий,
довжний A 335.

ἐп-ακούω, aor. -άκουσαν, слу-
хаю, прислухую ся, наслухую,
чую, ἐπος, βουλήν і βουλῆс.

ἐп-акτήρ, ἦρος, ε (ἄγ-ω), ловець,
стрілець.

ἐп-αλλάομαι, заблукаю ся, при-
блукаю ся, Κύπρον до K.; блуд-
ними дорогами прибуваю, ти-
няю, πολλά ἐπαληθεῖς богато на-
блукавшись, по довгій блуканині.

ἐп-αλαστέω, pt. aor. -ήσας, я є
неохотний, гнівний, гніваю ся,
обурюю ся, α 252.

ἐп-αλείφω, замащую, залі-
плюю, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι μ 47.

ἐп-αλέξω, pt. f. -έξων, відвер-
таю, відбиваю, відганяю; пома-
гаю, епішу на поміч, я є по-
мічний, підпомагаю, даю поміч
τινί.

ἐп-αληθεῖς, pt. a. p. від ἐπα-
λάομαι.

ἐп-αλάσσω, лише pt. aor. -άξας,
на переміну N 359.

ἐπάλμενος, pt. aor. від ἐπαλ-
λομαι.

ἐп-αλξίс, ιος, ἦ (ἀλέξω), заста-
ва, запора, оборона, заслона,
мур оборонний, твердиня.

Ἐп-άλτης, αо, Епальт, Лікієць,
що его вбив Патрокль II 415.

ἐπ-ἄλτο, аог. від ἐπαλλομαι.

ἐп-ἄμαομαι, аог. -αμήσατο, згор-
таю собі (на купу), нагортаю,
усипаю, насилаю собі, приго-
товляю собі (Б), εὐνὴν (з листя).

ἐп-ἄμειβω, сопі. аог. -ψομεν,
міню (ся), замінюю з ким τεύ-
χεά τιιν, відмінюю. Med. на пе-
ремину ходжу сюди й туди; νίκη
ἄμ. ἀνδρας побіда змінює ся між
мужами, переходить на пере-
мину від одного до другого.

ἐп-ἄμοιβᾶδīs, на переміну, вза-
їмно, обопільно; ἀλλήλοισιν ἔφυν
ἐπαμοιβ. (корчі) вросли одні в дру-
гі, зросли ся віттями густо (Б),
з собою.

ἐп-ἀμύντωρ, ороз, ἐ, помічник,
оборонник, π 263.

ἐп-ἄμυνω, inf. -έμεν, іrv. аог.
ἐπάμυνον, inf. -ῶναι, помагаю, при-
буваю на поміч, охоронюю, стою
при кім, я є помічний, підпо-
магаю, τινί.

ἐп-ανα-τίθημι, inf. аог. 2. ἐπαν-
θέμεναι, кладу на чім, прикла-
даю; σκεῖδας знов замикаю Ф 535.

ἐп-αν-ίημι, ворохоблю, підмов-
ляю, наущаю против кого; σοί δ'
ἐπὶ τοῦτον ἀνῆλθε (аог.) а сего на
тебе підняла.

ἐп-αν-ίστημι, кажу встати; аог.
-ἔστησαν встали, піднесли ся, В 85.

ἐп-αοιδή, ἦ, чародійний сьпів,
заговор (Б), замова.

ἐп-ἄπειλέω, аог. -ηπειλήσε, pt.
-απειλήσας, грожу, відгрожую ся;
нахваляю ся (С), похваляю ся
чим на кого (Б), τινί ἀπειλάς υ 127.

ἐп-απαρίσκω, аог. ἐπῆρσε, при-
кріплю, прибываю, осаджую
в чім, вставляю, вправляю; plpf.
ἐπαρήρει intr. був прикріплений,
(замикав) М 456.

ἐп-αρή, ἦ, проклін, клятва (Р),
лихословлене, прокляте І 456.

ἐп-αρήγω, оис, ειν, помагаю, до-
помагаю, я є помічний; оісі. А 408.

ἐп-αρήρει, гл. ἐπαρίσκω.

ἐп-αρκέω, аог. -ήρκεσε, відвер-
таю, зупиняю, зборонюю (Б), не-
допускаю, перешкоджую, здер-
жую, віддаляю, ἐλεθρόν τινί.

ἐп-ἄρουρος, ἐ, хлібороб, ріль-
ник, наймит (Б).

ἐп-αριής, ες, (ἀρτέω), готовий,
приготований.

ἐп-αρτῶ, прикріплю до чого,
приправляю, вкладаю на що, за-
микаю (Б); готовлю, призначую;
ἐπὶ-ῆρτους πῆμα, готував халазію (Б).

ἐп-ἄρχομαι, іrv. аог. -ἀρξάσθω,
зачинаю, починаю; ἐπαρξάμενοι ко-
ли почали сьвяте діло (жертву
богам), δεπάεσσιν чарками.

ἐп-ἄρωγός, ἐ, помічник, обо-
ронник, λ 498.

ἐπάσαντο, аог. від πατέομαι.

ἐп-ασκέω, старанно або штуч-
но виробляю; ppf. р. ἐπήσκηται
οὐλή подвірє було осмотрене, об-
ведене (Б), τινί чим.

ἐп-ασσύτερος, 3. (ἄσσειν), близь-
ко оден при другім, густо або
скоро оден по другім; κύμα ἐπασ.
ἔρυσται филя піднімає ся на фи-
лю, одна по другій; один по
одному (С); товпами, купами (Б).

ἐп-αυλος, ἐ, стайня, хлів, обо-
ра, загорода, ψ 358.

ἐпаυρίσκω, сопі. аог. 2. ἐπαύρη,
inf. -ρεῖν, -ρέμεν, prs. m. -ρίσκονται,
inf. f. -ρήσεσθαι, сопі. аог. sg. 2.
ἐπαύρη, -αύρηαι, -ωνται, а) доти-
каю, доторкаю ся тινός, задрає-
ну, раню; б) одержую, ося-
гаю, дістаю, мені дістає ся щось,
уживаю, Σ 302, ρ 81. — Med.
поживаю, уживаю, користаю,
маю користь, з gen. νόсу; маю
шкоду, дізнаю чогось, почуваю
щось, дізнаю лихих наслідків Z
353; ἦνα ἐπαур. βασιλῆος щоби до-
бре почули (злого) короля, ним
навтішались (С); κακόν стягаю на
себе.

(ἐπ-αὐώ, кличу, гукаю, закликую, відзиваюсь, ἐπὶ μακρὸν αὐσε.)
ἐπ-αὐύσσω, аог. ἐπῆφύσε, доливаю, досипаю, τ 388.

ἐπέβαιν, ἐπεβήсето, гл. ἐπιβαίνω.
ἐп-ευείρω, буджу, розбуджую; аог. т. ἐπέγρετο і рт. ἐπεγρόμενος, пробуджую ся, прокидаю ся, не сплю.

ἐп-έδραμον, аог. 2. гл. ἐπιτρέχω.

ἐπέην, іpf. 3. sg. гл. ἔπειμι.

ἐπέθηνχ' аог. гл. ἐπιτίθημι.

ἐп-εі (ἐπί, εі), з ind. conі. opt.; а) коли, вели, як, скоро, як тільки, після того як, відколи, відтоді як; б) тому що, коли, бо, позаяк; ἐπεі ἄρ' коли отже, колиж, якже, позаяк; ἐπεі γε позаяк власне, коли отсе, колиж; ἐπεі τοі бо справді, позаяк прецінь, Ἐπεі οὐ є двосклад. крім є 364, ε 385. є довге на початку стиха.

Ἐπειγεύς, ἦρος, Епейгей, син Агакля, Мірмідонець, що єго вбив Гектор II 571.

ἐπειίω, іrv. ἐπειίετα, іpf. ἔπειγε, -ον, іrv. т. -εγέσθω, тисну, пру, давлю, гнету, тяжу, обтяжаю, пригнітаю, притискаю, натискаю; доскірляю, пакошу, приневолюю; πόνος ἔπειγεν діло приспіло (Б), було пильне; гоню, ἐρετμά порушають, гонять; χαράδα гоню, переслідую; ἀνάγκη єп. ко- нечність вимагає, приневолює; гоню, відганяю, проганяю, пориваю; ходжу коло чого, стараю ся о що, прискоряю, приспішаю ὄνον. Ps. ἐπειγόμενι βελέεσσι на- пирають на мене стрілами. — Med. для себе стараю ся, прискоряю, поспішаю ся, γάμον з весілем; тисну ся, намираю, настаю, кваплю ся, спішу ся. — Ἐπειγόμενος, скорий, швидкий, жвавий, сквапливий; ἐπειγ. ἀνέμων під по- дувом вітру; що б а ж а є чого,

банує за чим, старає ся о що, ἐπειγόμενος ὁδοίо, Ἄρτος пильно мені, кваплю ся в дорогу, до борби; πυρί загрітий, розпалений; περὶ νίκης стараючись о побіду, бажаючи побіди, запалений, перенятний жадобою побіди; ἐп. ἡέλιον δῶναι бажаючи щоби сонце зайшло.

ἐλειδ-άν, з conі. коли, як тіль- ко, скоро тільки N 285.

ἐπεі δή (також ἐπειδή), а) про час: коли, колиж, коли отже, як, скоро, від тоді як, відколи; єп. (τό) πρῶτον, πρῶτα відколи, як раз, відколи перший раз; б) при- чин.: позаяк, бо, коли, коли отже.

ἐп-είδον, аог. 2. до ἐρорάω, лише рт. -ιδόντα, дивлю ся на що, гля- джу, позираю, бачу, виджу пе- ред собою, X 61.

ἐπειή, зам. ἐπεі ἦ, бо, позаяк, (завсїгдн —).

ἐπειή, opt. praes. від ἔπειμι.

1. ἐп-εimi (εіμι), opt. εіη, іpf. 3. sg. ἐπείην, ἐπῆεν, 3. pl. ἔπεισαν, f. ἐπέσεται, я є при чім, на чім, над чим; знаходжу ся, остаю (ся).

2. ἔп-εimi (εіμι), рт. ἐπιών, іpf. 3. sg. ἐπήε, pl. ἐπήσαν, -ήσαν, f. ἐπει- σομαι, рт. аог. т. ἐπεισασμένη, іду до чого, на що, приходжу, при- ступаю, зближаю ся; обходжу, перехожу; звиджую, відвідую, навіщаю, ἀγρόν іду на поле, βο- τήρας; πρίν μιν γήρας ἔπεισιν аж її старість постигне (С); ἐρυμγδός ἐπῆεν переслідуював; σώκας обхо- джу, оглядаю (Б); нападаю, на- пираю, наступаю на кого, впа- даю, ударяю, іду проти, кидаю ся на кого, ἀλλήλοισιν, ἄλλους.

Ἐπειοί, Епейці, айольский на- рід в півн. Елїді v 275, В 619 і н.

Ἐπειός, Епей, син Панопея, що збудував дерев'яного троян. коня θ 493, λ 523. Пор. ч 664 сл.

ἐπεί-περ, бо, коли (бо) прецінь, коли однак, позаяк однак.

ἐπ-εἴτα (ἐπί, εἴτα), потім, опісля, пізнійше, відтак, затим; τοῦτ' ἐπειτα зараз тоді; вказує на те, що попереджало: після того, тоді, такі, отже; часто в послі-дуючим реченню, щоби его за-значити.

ἐπεκέχλετο, аог. 2. red. гл. ἐπι-κέλωμι.

ἐπέκελσα, гл. ἐπικέλλω.

ἐπέκερσε, аог. гл. ἐπικείρω.

ἐπέκλωσα, аог. гл. ἐπικλώθω.

ἐп-ελάω, аог. ἐπὶ ἔλασε, plpf. р. ἐπελήκατο, кую, клепаю на чім, виковую, оковую; πολλὸς ἐπελ. χαλ-κός (щит) сильно окований мідню.

ἐπελεύσομαι, ἐπελθεῖν, гл. ἐп-έρχομαι.

ἐπέλησε, аог. гл. ἐπὶ λανθάνω.

ἐπεμάσατο, аог. гл. ἐπιμάχομαι.

ἐп-εμ-βαίνω, pt. pf. ἐπεμβεβώς, ходжу по чім, підіймаю ся, всту-паю, стаю на чім; οὐδὲν вийшов-ши на поріг, стоячи на порозі.

ἐπενεῖμαι, inf. аог. гл. ἐπιφέρω.

ἐπένεμε, аог. гл. ἐπινέμω.

ἐπενήνεον, ipf. гл. ἐπινηγνέω.

ἐп-енήροθε, pf., бути, — виро-стати на чім, лежати, сторчати, знаходитись на чім; блищати, вилискувати ся, світити ся на чім, (додавати краси), θεούς.

ἐп-εντανῶ, -τανῶσας, тягну, на-тягаю, витягаю, напинаю, πείσμι.

ἐп-ενтύνομαι, приладжую ся, готовлю ся, приготворю ся до чого ω 89.

ἐп-ενтῶ, убіраю, закладаю, запрягаю, ἔπουρος Θ 374.

ἐп-εοικε, plpf. ἐπεόικα, годить ся, яло ся бути, в звичайно (С), водить ся (Б), треба, належить ся; αἶ τ' ἐπέοικε ему подобає ся.

ἐπέλιθμεν, plpf. гл. πείθω.

ἐπέπληγον, гл. πλήσσω.

ἐπέπλωσ, аог. 2. гл. ἐπιπλώω.

ἐπεποίθει, гл. πείθω.

ἐπεπόνθει, plpf. гл. πάσχω.

ἐπέπταρε, аог. 2. гл. ἐπιπταίρω.

ἐπέπτατο, аог. гл. ἐπιπτόμαι.

ἐπέπυστο, plpf. гл. πυνθάνομαι.

ἐπέρασαν, аог. гл. περάω.

ἐп-ερείδω, аог. -ερείσε, припи-раю до чого, опираю о що; ἔνх напружаю силу, добуваю сили, даю напрям, наводжу, ἐς κενεῶνх навела (ратище) в здуховини (Р); впихаю; намираю, притискаю.

ἐп-ερέφω, дахом покриваю, т. 6. будую, ставлю, ἐπὶ νηὶν ἐρεψа.

ἐп-ερώσαντο, гл. ἐπιρώομαι.

ἐп-ερώω, аог. -ερώσε, притягаю, ті що, τινί чим, за що, θυρῶν κο-ρώνη; ἐπὶ στήλην ἐρώσαντες витягну-ли (на могилу) або усталили ка-мінь надгробний.

ἐп-ερχομαι, 2. s. -εχι, ipv. εσ, inf. f. -ελεύσεσθαι, аог. ἐπὶ ἔλθε, ἔλθε, conl. -έλθω, η, ησι, inf. -εῖν, pt. ὦν, pf. -ελήλυθα, а) приходжу, іду, ходжу до, дістаю ся, на-стаю (день, ніч); ὕμνος одоліває, бере мене, настигає (Б), злітає; νόσος навіщає; прибуваю, над-ходжу, стрічаю, зближаю ся, появляю ся, наближаю ся, при-ступаю; осягаю, досягаю; б) нападаю, намираю на кого, по-риваю ся, кидаю ся, вдаряю на кого, βουστίν; в) обходжу, зви-джую, йду через, переходжу, перебуваю, ἀρχα, γαῖαν вештаю ся по світу (Б); ἀρχέν ἐπὶ ἔλθε (ратище) пройшло коло шиї (Р); особно λ 90, 152.

ἐπесαν, impf. від ἐπειμι.

ἐлес-βολίαι, жі, сьмілива, зу-хвала, нерозважна бесіда, або слова, баляси, бридні, ε 159; гл. ἀνχερίνω.

ἐлес-βόλος, ον (ἐπος, βόλλω), що зухвало бесідує, говорить; subst. говорун, бовтун, галай, торопат-та, λωβήτης В 275.

ἔπεισον, аог. гл. πίπτω.

ἐπέσπον, аог. 2. гл. ἐρέπω.

ἐπέσσειται, fut. гл. ἔπειμι.

ἐπ-εσσύμενος, ἐπέσσυτο, гл.

ἐπισεύω.

ἐπέστη, аог. від ἐρίστημι.

ἐπέσхон, аог. 2. гл. ἐπέχω.

ἐп-ετήσιος, он (ἔτος), річний, що траває (родить) цілий рік, κληρός η 118.

ἔπειν = ἔπου, imprv. від ἐπομαι.

ἐп-ευφημέω, аог. -ήμην, пристаю, або згоджую ся на що А 22.

ἐп-εύχομαι, іrv. -εύχεο, іpf. -εύχето, fut. 2. s. -ἔξει, аог. -εύξατο, а) молю ся до кого, кому, θεοίς; б) чваню ся, хвалю ся, похваляю ся (Р), величаю ся чим, τινί; радую ся, тішу ся.

ἐπεφρον, гл. φεν.

ἐπέφραδον, гл. φράζω.

ἐπεχεύατο, гл. ἐπύχεω.

ἐп-έχω, іpf. -εἴχε, ἐπεχεν, аог. 2. ἐπέσхон, opt. ἐπισχούης, іrv. -ίσχετε, pt. ἐπισχών, inf. -εῖν, а) маю при чім або на чім, держу, тримаю на чім, πύδας θρήνοι опираю на стільчику; підношу, подаю οἶνον, μᾶζόν; ἵππους правлю, кермую; б) простираю ся, розтягну ся, сягаю, займаю πέλεθρα, ὅσον ἐπέιχε νέκυσ скільки займав; ὅπόσον ἐπέσχε пῶρ сягав, досяг; придержую, задержую, ῥέεθρα здержую; ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς здержіть ся від докору, лайки; здержую ся φ 186; ἐπὶ δ' αὐτῷ ἔχομεν на него самого киньмо ся, вдармо, пустім ся; τί μοι ὦδ' ἐπέχεις для чого так на мене напирал, причепилась мене (Б), мені досаджавш (словами), докучавш? — Med. підношу, подаю οἶνον; ἐπισχόμενος примірівшись (Б), віділяючи, міряючи. — P. plpf. 3. pl. ἐπόχхато були замкнені.

ἐп-ήβολος, он, учасний; той що одержав, що має щось, οὐ-νήδες

ἐп. γίγνομαι задля мене вже й човна не стало (Б) β 319.

ἐπήγαγον, аог. від ἐπάγω.

ἐп-ηγενίδες, аі (ἐνεγχεῖν), довергі дошки, що ними обводжено скрізь боки корабля зовні ε 253.

ἐπῆεν = ἐπῆν, imprf. від ἔπειμι.

ἐп-ηε-τανός, он, (ἐπ' αἰεί), на за-всїгди, на всї часи, т. є. достаточний, що вистарчає, вистає, всегдашний, безнастанний, що на весь час вистає, щедрий, багатий; πλουτοі що все мають воду, що не висихають ζ 86; γάλα, σίτος богато, подостатком, в волю (Б). Neutr. ἐпηετανόν як adv. завсїгди η 128; подостатком, доволі η 99, κ 427.

ἐп-ήϊεν, ἐпῆϊσαν, іpf. від ἔπειμι.

ἐпῆϊξα, аог. від ἐπαίσσω.

ἐпῆλθον, ἐпῆλυθον, гл. ἐπέρχομαι.

ἐп-ημοιβός (ἀμείβω), до пере-міни, залишній (Б) χιτώνες; ὀχῆες дві протилежні засуви (заходили одна в другу або понад другу).

ἐп-ημύω, похилию ся, нагинаю ся, ἐπὶ τ' ἤμ. В 148.

ἐпῆν (ἐπεῖ ἄν), з соні, коли, як, як тільки, тоді як, скоро, наколи; з opt. коли, як, наколи.

ἐп-ήνεον, іpf. від ἐπινέω.

ἐпῆξα, аог. від πῆγνυμι.

ἐп-ηпύω, потакую, заявляю свою прихильність окликом Σ 502.

ἐп-ήρᾶτος, он (ἑράω), милий, приймний, принадний, понадний, дорогий, гожий, гарний, чудний, розкішний, εἵματα, ἄντρον, δαίς и.

ἐп-ήρεтμος, он (ἑρετός), веслу-ючий, при веслах β 403; νῆες веслами осмотрені.

ἐп-ηρεφής, єς (ἑρέφω), навислий, звисаючий, стрімкий, спадикий, πέτραι, κρημνοί.

Ἐп-ήρτος, Еперит, син Афейдія, кор. з Алїбу; его імя при-брав Одиссей ω 306.

ἐπῆρσε, аог. від ἐπαρχίσκω.

ἐπῆσαν, іpf. від ἐπειμι.

ἐп-ητής, ἥ, ввічливий, людяний, прихильний, щирий; розважний v 333, σ 128.

ἐп-ητήριος, ον, густо, (богато) оден при другім, густий, пурсої; δράγματα ἐп. πίπτον падали густо; ἐп. πίπτουσι купами, одні на других, Σ 211, 552.

ἐп-ηтýς, úς, ἥ, ласкавість, прихильність, ввічливість, людяність, жичливість, жалощі (Б) ς 306.

ἐλήφусев, аог. від ἐπαφύσσω.

ἐλί, слід. ἐп', ἐф', притім, на те, на тім, до того, крім того, потім, після того, над тим, на верху, зверху. — Яко граер. 1) з gen. у, в, на, до, при, побіч, коло, край, біля, ἐп' ἀγροῦ на хуторі; ἐп' νηῶν на кораблях; ἐп' εὐνάων на котвиці, якорі; ἐп' ὑπερίοιο на твердій землі (Б), на суші; ἐп' γαίης в краю; ἐп' εἰρήνης в часі спокою; ἐп' προτέρων ἀνδρ. за часів; ἐф' ὑμείων самі про (для) себе. — 2) з dat. на: ἐп' χθονί, на землі, ἐп' δέσφω; при: ἐп' ἐσχατῇ, ἐп' μαζῶ, ἐп' κτεάτεσι, ἐп' ἔργω; перед, над, ἐп' ἱστορί перед; ἐп' δμῶσι над; часто при дієсл. що означають движене, щоби виразити спочинок, що відтак наступає: χάππεσε ἐп' γαίῃ упав на землю; θεῖναι ἐп' γούνασι, ἐп' χθονί; ἀγαγὼν ποταμῷ ἐп' над ріку; в знач. неприязнім: на, против (кого), ἔχειν ἵππους, ἰθύνειν, ἀκοντίσσαι ἐп' τινι; ἐλθεῖν ἐп' Κρήτεσι до Кр.; ἔγχλη ἐп' ἔγχλη грушка за грушкою; при, побіч, попри, крім, окрім, до того, ще, крім того, до, ἐп' εἰδεί τῷδε при тій красі, до, побіч тої краси; ἐп' γαστέρι крім жолудка, як ж.; ἐп' τοῖς, τῇσι крім тих, того; ἐп' τῷδε ἀνέστη по нїм. — 'Επί

τινι ἀεθλεύειν в честь чинює; ἐп' σοὶ κατέθηκε ἀεθλα для тебе, на твою честь, задля тебе, про тебе; δίκαιος ἐп' τινι справедливий супроти, для кого; γελᾶν ἐп' сміяти ся із; πάσχειν, μογεῖν ἐп' τινι терпіти, трудити ся ради, задля кого, чого; ἐп' ἐρθέντι δικαίῳ за правдиве слово; δώρω ἐп' за дарунок; ἐп' χάρῃ до борби; ἐп' δόρπῳ на вечеру; ἐп' νυκτὶ через ніч, нічю, в часі ночі; ἐп' ἡμέτῃ день у день, на день, щодня, в однім дни, одного дня, нинішного (того) дня, через оден день. — 3) з асс. до, ід, на, протн, напроти: βαίνειν, ἐρχεσθαι, ἵεναι ἐп' ἔργα до діла, до праці; на, по, через, ἐп' χεῖρας на руки, ἐп' γαῖαν, κῶμα по філях, πόντον по, на морю; πάντας ἐп' ἀνθρώπους між людьми, у людей; ἐп' στάθμῃν після правила (шнурок теслярекий); ἐп' δεξιᾷ, ἐп' ἀριστερᾷ на право, по правій стороні (руці), на ліво, по лівій руці; ἐп' ἡμῖσι аж до половини; ἐп' πείρατ' ἀέθλων до кінця трудів, бід; ὅσον τ' ἐп'—τόσσον ἐп., як далеко, так далеко, так довго; ἐп' τῷ аж до рана, вранці (Б); ἐп' χρόνον якийсь час, хвилю, πολλὸν ἐп' χρόνον довго, на (через) довгий час; ἐп' θερόν довго, на довгий час; ἐп' βοῦν по вола, за волом; ἐп' δόρπον на вечеру; ἐп' ἴσα на рівні, рівно, однаково; ἐп' στίχας рядами, в ряди. — В сполуч. з імен.: при тім, на те, на тім, потім, до того, зверху того, крім того, зверху, (ἐπιμάρτυρος, ἐπιβούκολος, ἐπαμύντωρ); так само при дієсл.

ἐπι, також ἐп', коли слідує по слові, γαῖαν ἐп' або яко adv.; ἐп', ἐф, без дієсл. = ἐπεσι (ἐπειμι), ἐπῆν, ε, находит ся, ε при тім, на тім; οὐ γὰρ ἐп' ἀνὴρ не

має, нема; οὐ τοι ἐπι δέος тобі страху не має (С).

ἐπ-τάλλω, аог. ἐπῆλεν, (часто осібно від слова), зсилаю, насилаю, οὐρον посилаю вітер; ὕμνῳ κακῶς ἐπὶ κῆρας ἰήλω смерть накликає на голови ваші (Б); накидаю, готовлю, спроваджую, роблю, викликаю; χεῖρας витягаю, протягаю, сягаю; робю або завязую вузол (на чім); ἐπὶ δεσμὸν ἡλὸν зав'язи мотузкою з гудзем (Б), або ремнем; ἐπῆλεν τὰδε ἔργα спричинив, спровадив, викликав, підустив на сю справу (Б).

ἐπιάλμενος, гл. ἐφαλμα.

ἐπ-ανδάνω, гл. ἐφρανώ, подобаю ся.

ἐπ-ἰάχω, аог. ἐπῆχον, підношу або піднімаю крик, оклик, кричу (при чім) радісно, гукаю, радість виявляю; викрикую, кричу голосно, реву.

ἐπ-ιβαθρον, τό (βαίνω), перевізне, плата за перевіз с 449.

ἐπ-βαίνω, inf. -έμεν, ipf. -έβαινον, f. ἐπιβήσομαι, inf. -σέμεν, аог. 1. -έβησα, ipv. ἐπιβήσον, аог. 2. ἐπέβην, 3. pl. -έβαν, -έβησαν, conі. -βήτον, -βείομεν, -βήρομεν, opt. -βαίην, inf. -βήμεναι, -βήναι, аог. m. -εβήσατο, ipv. ἐπιβήσας, 1) ставлю ногу, стаю ногою, стаю твердо (Б) μ. 434, виступаю, -вступаю або виходжу на що, сідаю, νηὼν на судна, γαίης виходжу на беріг, на землю; вилажу на що, χροσάων вдираю ся; вступаю, вискакую, всідаю, виходжу ἵππων на віз, на колісню (Р), εὐνῆς сідаю; πυρῆς мене кладуть на стіс Δ 99; приходжу, приступаю, дістаю ся, прибуваю, πέλῃς до міста, γαίης до землі (краю), на землю виходжу, ступаю; Πιερίην прибуваю, приходжу, заходжу до

П.; виступаю на, або проти ко-го П 69; доходжу до чого, віддаю ся чому, ἀναιδείης ἐπιβῆναι, гл. ἀναιδείη. — 2) trans. лише fut. і аог. 1. велю або кажу вийти, вейсти, вискочити, вийти, ἵππων на віз; заводжу, приводжу, πολὺν λόγους πυρῆς посилаю на стіс, т. є. убиваю; πάτρης відправляю, відсилаю до; σαοφροσύνης приводжу, доводжу до розуму; τινὰ εὐκλείης прославляю (Р); εὐφροσύνης ἐπιβ. ἥτορ зрадувати серце (зрадуватись в серцю).

ἐπ-βάλλω, кидаю, або кладу на що, накладаю, вкладаю, прикладаю; ἱμάσθλην (ἵπποις) затиною бичем; Φεῖς ἐπέβαλλε (човен) проплив вже і Феї (Б); med. для себе; кидаю ся на що, впадаю на що, ἐνάρων; стараю ся о що, бажаю чого. Часто осібно.

ἐπ-βάσχω, inf. -έμεν, приводжу, спроваджую; κακῶν ἐπιβ. ὕλας Ἀ-ρχιῶν нещастє спроваджую на синів А., в нещастє втручаю.

ἐπιβείομεν, ἐπιβήμεναι, ἐπιβή-σμεν, гл. ἐπιβαίνω.

ἐπ-βήτωρ, орос, έ, а) що вступав, виходить, ἵππων на віз, т. є. їздець, яко борець з воза; б) заплідняючий самець, приплодитель (Б) σὺν.

ἐπ-βλής, ἦτος, έ (βάλλω), засувка, засув, замок, εἰλάτινος.

ἐπ-βοάω, fut. -βώσομαι, кличу, покликаю, прикликаю, призиваю, взиваю на поміч, θεοὺς.

ἐπ-βουκόλος, έ, скотар, стадник (Б), пастух (до, від) волів, гуртоправ (Б), βοῶν ἐπιβ. ἀνὴρ.

ἐπ-βρέμω, ei, роздуваю з шумом, πῦρ Р 739.

ἐπ-βρίθω, аог. 3. pl. ἐπέβρισαν, conі. ἐπιβρίση, opt. 3. pl. -ίσειαν, обтяжаю, пригнітаю, привалюю, паду, спадаю цілим тягаром на

що; ἔτ' ἐπιβρίση ἔμβρος коли вда-
ристь злива; πόλεμος цілою си-
лою пригнітає, стає тягаром;
ударю, впадаю, напіраю; ὄρσι
сильно ділають.

ἐπιβασόμεθα, fut. від ἐπιβάω.

ἐπι-βάτωρ, ορος, ὅ, пастух, ско-
тар, чередник (Б), чабан, μῆλων.

ἐπι-γδοιπέω, ἐπὶ δ' ἐγδοῦπῃσαν,
шумю глухо (при чім), grim-
лю на те, гуркочу, Λ 45.

ἐπι-γύγνομαι, εἴμι, приходжу,
надходжу, настаю, приближаю
ся; сягаю, досягаю.

ἐπι-γυγνώσκω, copl. aor. 2.
-γνώσῃ, -γνώσῃσι, пізнаю, бачу, при-
гадую собі кого.

ἐπι-γυγάμπτω, aor. ἐπεγνάμψας, pt.
ἐπεγνάμψας, згинаю дѣру, пере-
гинаю, скривлюю, закривлюю;
перемінюю, змінюю, навертаю,
повертаю, на иньшу гадку на-
воджу, наклонюю на свою
сторону, наводжу, підіймаю (Р);
хῆρ усмиряю, кою.

ἐπι-γυγνώη, -γνώσῃσι, гл. ἐπιγυγ-
νώσκω.

ἐπι-γουνίς, ὕδος, ἡ (γόνυ), стегно,
бедро, чересла (pl.); μεγάλην ἐπιγυ-
θεῖτο моглиб его стегна випов-
нитись, набрати тіла на стегнах.

ἐπι-γυράβδην (γυράβω), драснув-
ши з верха, Φ 166.

ἐπι-γυράφω, aor. -έγραψε, дросну,
задросну, драпаю, легко раню,
зверха, ὦμον в плече, рамя; κλη-
ρον назначую (врізаним знаком).

Ἐπί-δανρος, Епідавр, місто в
Арголіді над сароньським зали-
вом В 561.

ἐπιδέδρομε, pf. від ἐπιτρέχω.

ἐπι-δέξια, adv. neutr. pl. від
ἐπιδέξιος, 3. з правої сторони, по
правій ст., на, в праву сторону.

ἐπι-δέχομαι, дивлюся, спо-
глядаю на кого λ 16.

ἐπι-δευής, ἐς (δεής), потребу-
чий, що не має, що знає (має,

терпить) недостаток, τυρός, κρείων;
бідний, убогий, бідолашний, зли-
денний; βίης що уступає в силі,
що ему недостає сили, що мень-
ше сили має, слабший, неміч-
ний супроти кого (gen.). Neutr.
як adv. ἐπιδευὲς ἔχειν δίκης в своїм
праві бути покривдженим, T 180.

ἐπι-δεύομαι, ipf. ἐπεδευέτο, мені
потреба, недостає, минуло ся
(Б), мені забракло, σεῦ, потре-
бую, терплю недостаток, не маю
χρυσού; μάχης Ἀχαιῶν в борбі у-
ступаю, я є слабший від Ах.

ἐπι-δέω, привязую, завязую,
ἐπλω θύρας φ 391.

ἐπι-δημεύω, пробуваю, сиджу
дома, в городі π 28.

ἐπι-δήμιος, 3. (δῆμος), що є се-
ред народу, дома, в вітчині, до-
машний, народний; ἐπ. πόλεμος
домашня війна, в народі.

ἐπι-δίδωμι, aor. -έδωκε, inf. ἐπι-
δοῦναι, copl. a. 2. m. -δώμεθα, f.
-δωσόμεθα, додаю до того, даю
крім того, додаю, придаю, θυ-
γατρί μελίκι даю доньці, за доч-
кою (Р). Med. додаю, придаю
собі, прибираю, або беру собі,
θεοῦς (за свідків); почитаю, по-
важаю, віддаю честь дарунками,
обдаровую, K 463.

ἐπι-δινέω, pt. aor. -νῆσας, du.
pt. a. p. -νῆθέντε, закручую, обер-
таю довкола, розмахну, замахну
чим; pass. літаю, кружу дов-
кола, кручуся; ἐμοὶ τότε θυμὸς
πόλλ' ἐπιδινεῖται мені часто при-
ходить така думка; на всі сто-
рони розважаю, роздумую, υ 218,

ἐπι-δίφριās, ἄδος, ἡ (δίφρος),
край (беріг) воза (в горі) K 475.

ἐπι-δίφριος, ον (δίφρος), на віз,
у бричку (Б), на возі.

ἐπι-ιδόντα X 61, гл. ἐπείδον.

ἐπιδραμεῖν, ἐπιδραμεῖτην, гл.
ἐπιτρέχω.

ἐπί-δρομος, *ον* (δραμεῖν), доступний, приступний, τεῖχος мур, що его можна здобути Z 434.

ἐπι-δύομαι, *inf. a. 2.* ἐπ' ἡέλιον δύναи, заходжу (при тім) B 413.

ἐπι-δώμεθα, *copi. aor.* від ἐπιδίδωμι.

ἐπι-εἰκελος, *ον*, подібний, схожий (K), рівня (B), рівний, що можна рівнати, θεοῖς.

ἐπι-εικής, *ές* (εἰκώς), належний, відповідний, ялий, приличний, ялібний, одвітний, ἀμοιβή. Neutr. ὡς ἐπιεικές як годить ся, як звичайно (B), як належить ся.

ἐπι-εικτός, *3.* (εἶλω), уступаючий, лиш *οὐκ* ἐп. непокірний (P) μένος, непоступний (B); непобідний, непоборимий σθένος; безнастанний πένθος, невідступний; ἔργα *οὐκ* ἐп. нестерпимі, невидані (B), погані, лихі.

ἐπι-εμένος, *pt. pf. p.* від ἐπινύμι.

ἐπι-εἰσομαι, *fut.* від ἐπειμι.

ἐπι-έλλομαι, маю надію, сподіваю ся чого; *οἰοῖно* Ω 491.

ἐπι-έννυμι, *aor.* ἐπέεσσαμεν, вдягаю на те, на верх, γλαῖνκν кладу на верх, зверха, вкриваю жупаном; *pt. pf. p.* ἐπιεμμένος, одягнений, одітий; ἀναιδείην одітий невестидностю (K), в безсоромя убраний (C), *гл.* ἀναιδείη; знаряджений, обдарений, наділений ἀλκὴν силою, вельми дужий (B). Med. одягаю ся, вкриваю ся.

ἐπι-ζάφελος, *ον*, (φελ. σφαλ), сильний, нагальний, палкий, завзятий, опалистий; γόλος буйна злість (P) I 525. Adv. ἐπιζαφέλως, сильно, дуже, тяжко, завзято.

ἐπίηλεν, *aor.* від ἐπιᾶλλω.

ἐπί-ηρα, *гл.* ἦρα, дружна прислуга.

ἐπι-ήρᾶνος, *ον*, пожаданий, милий, любий, приемний, τ 343.

ἐπι-θαρσύνω, додаю відваги, або духа, τινά кому, захожую.

ἐπιθείη, -θεῖναι, -θεῖτε, ἐπιθέντε, -θες, -θήσομαι, *гл.* ἐπιτίθημι.

ἐπί-θημα, τό, віко, покривка, накривка Ω 228.

ἐπίθοντο, *aor.* від πείθω.

ἐπι-θρέξαντος, *pt. aor.* від ἐπιτρέχω.

ἐπι-θρόσκω, *ουσι*, скачу на що, νῆος на кор., скачу на (по) чім τύμβω; кидаю ся, одним скоком пробігаю (P).

ἐπ-ιδύω, *aor.* -ιδύσαντες, нападаю, назираю, впадаю, накидуюсь на кого, лечу на що, вдаряю на кого.

ἐπι-ίστωρ, *орос* (οἶδα), що знає, є свідомий чого, бере участь в чім, що спільно провинив ся, μεγάλων ἔργων в великім злочині.

ἐπι-καῖω, *aor.* ἔκηε, палю, спалюю, пеку.

ἐπίκαρ, *гл.* κάρ.

ἐπικάρσιος, *3.* (κάρα), наперед похилений, стрімголов, стрімкий, черпаючи воду носами (B) νῆας.

Επι-κάστη (пізн. Ἰοκάστη), Епікаста, донька Менойкея, жінка кор. Ляйоса з Теб і свого сина Ойдипа λ 271.

ἐπί-κειμαι, *f.* ἐπικείμεται, *ipf.* ἐπείκειντο, лежу на чім, при чім, прилягаю, припираю; приволюю, натискаю, притискаю, беру верх, Z 458.

ἐπι-κείρω, *ipf.* -κείρεν, *aor.* ἐπέκερσε, обстригаю, обтинаю; нищу, нівечу, повалюю, φάλαγγας проломлюю, перешкаджаю, нищу, μήδεα.

ἐπι-κελᾶδῶ, кричу, гукаю (P) до чого або на що, голосно притакую, підношу оклик на згоду; *οἰοῖно* Θ 542, Σ 310.

ἐπι-κέλλω, аог. ἐπέκελσε, inf. ἐπι-κέλσαι, причаляю до берега (νῆα), пристановляю ся, пристаю к землі (Б), причаляю до ἡπείρου.

ἐπι-κέλομαι, аог. ἐπεκέλετο, при-клику, взиваю, молю (Р), Ἐρινύς.

ἐπι-κεράννυμι, inf. аог. -κρήσαι, домішую, примішую, знов мішаю, замішую οἶνον (з водою).

ἐπι-κερτομέω, έων, глузую з ко-го (τινά), ганьбю, ганьбую, ви-сьміваю, ругаю ся з кого, зну-щаю ся, глумлю ся; жартую Ω 649.

ἐπι-κεύθω, скриваю, затаюю, втаю, таю ся (Б), не признаю ся.

ἐπι-κίδναμαι, простираю ся, простягаю ся, розливаю ся по чім, обливаю, αἶχν.

ἐπι-κίρνημι, гл. ἐπι-κεράννυμι.

ἐπι-κλείω, хвалю, похваляю, славлю, величаю, δοιδήν α 351.

Ἐπι-κλῆς, ἦз, Епикль, Лікієць, товариш Сарпедона М 379.

ἐπί-κλησις, ἦ, прізвисьце, прізвисько; аес. ἐπίκλησιν прізвисьцем, на прізвисьце, після загальної гадки, вісти, II 177.

ἐπι-κλίνω, припираю, опираю; ἐπιτεκλινέναι σκιδες приперті, зам-кнені, зачинені М 121.

ἐπί-κλοπος, έ, (κλέπτω), хи-трець, лукавець (Б); проворний, лукавий, дуже хитрий, μόθων в словах, τόξων.

ἐπι-κλύω, ipf. ἐπέκλυε, чую, слу-хаю, вислухую, з ген. ἀγγελιών, αἶνον тινός.

ἐπι-κλώθω, аог. -έκλωσε, -ώσαντο, сопі. ἐπικλώσῃ, med. -ώσανται, пря-ду; призначую, присуджую, су-джу, εἰλεθρον, οἰζόν; приділяю, на-силаю, посилаю, готовлю, даю, надаю, наділяю.

ἐπι-κόπτω, pt. f. -κόψων, вда-ряю з гори, поваляю, вбиваю, зарубую (Р), βούν γ 443.

ἐπι-κουρέω, pt. f. -ρήσονται, по-

магаю, прибуваю на поміч, даю поміч, я є помічний E 614.

ἐπί-κουρος, έ, ἦ, помічник, -чниця, союзник, побратим (Р), помагач (Р), Γ 188 E 478 Ф 431; pl. помічні народи (війска): τη-λεκλειτοί, ἀρχκλειτοί, πολυκλειτοί, ὑπερ-μενέες.

ἐπι-κραίνω, ἐπικραταίνω, ipf. ἐπεκράτινε, opt. аог. ἐπικρήνεις, ipv. -κρήνην, довершаю, з'орудовую, докінчую, виповняю, спов-няю, вчиняю, даю, подаю; ἐέλ-δωρ сповняю бажанє, вчиняю во-лю (Р).

ἐπι-κρατέω, сопі. -έωσι, в оло-дію, я є володарем, князем, правителем (Б), паную, раджу, стою на чолі, управляю, правлю, νήσοισι; беру верх, перемагаю, поборою, побіджаю, Ξ 98.

ἐπι-κρατέως (κράτος), adv. си-лою, з цілої сили, насильно, на-прасно.

ἐπι-κρήνην, -κρήνεις, гл. ἐπι-κράνω.

ἐπικρήσαι, гл. ἐπι-κεράνнυμι.

ἐπ-ікріон, τέ, вітрильний дру-чок (поперечний).

ἐπι-κύρעω, ipf. -κύρε, аог. ἐπί-κύρσε, попадаю, впадаю на що, подібую, Γ 23.

ἐπι-λάμπω, свічу на те, при-тім, потім, після того, засьвічую, кидаю лучі, Ρ 650.

ἐπιλανθάνω, гл. ἐπιλήθω.

ἐπι-λέγομαι, збираю собі до того, назбирую, Θ 507.

ἐπι-λείβω, ipf. ἐπέλειβον, ллю на що, по чім, поливаю (вином на жертву), μέθω ἐπ' αἶθ. ἱεροῖσιν.

ἐπι-λεύσσω, виджу ген, бачу перед собою, τέσσαν так далеко, тільки Γ 12.

ἐπί-λήθος, он, що наводить, спроваджує, спричиняє забуте, що при тім забуває ся на, κκκων.

ἐπι-λήθω, аог. ἐπέλησε, кажу,

велю забути, спроваджую, спричиняю, наводжу забути, ἀπάντων. Med. fut. ἐπιλήσομαι, забуваю, по-забуваю на щось, Ἱθάκης, τέχνης, σχεδίου.

ἐπι-λήκω, плещу в долоні, приплескую, φ 379.

ἐπι-λίγδην, задираючи, дроснувши, Ρ 599.

ἐπι-ιλλίζω, ουσι, моргаю на кого, підморгаю (Б), τινί σ 11.

ἐπι-λωβεύω, глузую, ругаю ся з кого, знущаю ся, глумлю ся, насміваю ся, β 323.

ἐπι-μαίνομαι, аог. ἐπεμήσхто, горячу, пристрасно бажаю, жадаю, забагаю, домагаю ся, Ζ 160.

ἐπι-μαίομαι, ірв. -εο, ірф. -εμχίετο, f. -μάσ(σ)εται, аог. ἐπεμάσхто, тикаю, дотикаю, рухаю, доторкаю ся чого, мацаю, намацую, налапую (Б), обмацую, беру, хватаю χεῖρi рукою, пориваю; ἐπὶ χερσὶ μ. дістаю руками; ἔλκως оглядаю, осмотрюю; μάστιγι ἵππους вдяряю, бою батогами, підганяю, поганяю; стараю ся о що, добиваю ся чого, змагаю, або стараю ся щось осягнути, νόστου, деєь дістати ся, σκοπέλων; бажаю, жадаю, τινός чого; прямую до чого; осібно λ 591.

ἐπι-μάρτυρος, ὅ, свідок (при тім), α 273, Н 76.

ἐπιμάσσεται, -σάμενος, гл. ἐπι-μαίομαι.

ἐπι-μαστός, он (ἐπιμάομαι), що кути витирає, замараний, брудний, гидкий ἀλήτης υ 377.

ἐπι-μειδάω, рf. аог. -δήσας, усьміхаю ся при тім, на те; посьміхаю ся, глумлю ся, ругаю ся.

ἐπι-μέμφομαι, εαи, ети, я є недоволенний, гніваю ся, серджу ся, εὐχολῆς задля обіту; жалую ся на кого, обвиняю, ремствую κατηγγήτοις, докоряю, дорікаю.

ἐπι-μένο, ірв. аог. ἐπιμένων, inf. -εῖναι, дожидаю, жду, чекаю,

остаю (ся), бавлю ся, задержую ся.

ἐπι-μήδομαι, ірф. ἐπεμήδετο, задумую, замишляю (Б), видумую, вигадую, θέλον τινί кому, проти кого δ 437.

ἐπι-μῆνις, гл. μῆνις, E 178.

ἐπι-μηνίω, серджу ся, ремствую, гніваю ся, τινί на кого.

ἐπι-μιννήσχομαι, opt. аог. -μνησάμεθαι, ірв. -μνήσασθε, рf. а. р. -σθείς, нагадую, пригадую собі що, згадую про кого, або що, памятаю о чім, χάρις, споминаю кого, σεῖο.

ἐπι-μίνω, остаю при чім, ἔργω, пильную (Б), витреваю, видержую.

ἐπι-μίξ, adv. разом помішаний, в замішанню, купою; безоглядно (Б) λ 537; посполу, κτείνονται ἐπ. без ріжниси.

ἐπι-μίσχομαι, мішаю ся, прилучаю ся, пристаю до кого, з ким; приходжу, заходжу, вчащаю (Б) до кого ἄμμι; жию в приязни, маю зносини, знакомість з ким; зустрічаю ся, сходжу ся; (в Іл.) ударяю на кого, Τρώεσσι борю ся, воюю з Тр.; намираю, мішаю ся, або звертаю ся до бою, ἐπιμίσχομένων (ἵππων Τρώων).

ἐπι-μνησάμεθα, -σθείς, гл. ἐπι-μιννήσχομαι.

ἐπι-μύζω, аог. ἐπέμυζαν, буркочу, воркочу, відказую на що, обрушую ся, здрігну (Р).

ἐπι-νέμω, аог. ἐπένειμε, приділюю, розділюю, заставляю, розставляю, обношу (Б), σίτον σφ' поміж них.

ἐπι-νεύω, ірф. ἐπένευε, а. -ένευεα, киваю (на те, до того, при тім), моргаю на кого, кому, призволяю, приказую або притакую кивнувши (головою); ἐπ' ὀφρύσι νεύσε бровами моргнув, мигнув (Р), дав ознаку (С), Α 528, I 620,

π 164, φ 431; трясу, потрясаю, κόρουσι, X 314.

ἐπι-νεφροῖδιος, ον (νεφρός), що є при нирках, що на нирках на-ходить ся, нирковий Ф 204.

ἐπι-νέω, а. ἐπένησε, пряду, упря-ду; приділюю, призначую, на-значую, присуджую.

ἐπι-νηνέω, ірф. ἐπένηγεν, скла-даю на чім, копичу, громаджу, нагромаджую, вкладаю на що, νεκρούς πυρκαϊῆς.

ἐπι-ξύνος, ον (κοινός), спільний.

ἐπιον, аог. від πίνω.

ἐπι-ορχέω, f. -ήσω, криво, лож-но присягаю, πρὸς δαίμονος на б.

ἐπί-ορκος, ον, кривоприсяжний; ἐπίορκον subst. кривоприсяга, мар-на присяга, K 332.

ἐπι-όρομαι, гл. ὄρομαι.

ἐπι-όσσομαι, рт. -μένω, спогля-даю на що, маю перед очима, бачу P 381.

ἐπί-ουρος, ὅ, що доглядає, сте-реже чого, ὄων, дозрець, нагля-дник, наставник, сторож, вартів-ник; Κρήτη володар, що володіє на Креті.

ἐπι-όφομαι, fut. до ἐφοράω.

ἐπι-πᾶσσω, насиная, посиная по чім, на що, прикладаю (P), φάρμακα.

ἐπι-λείδομαι, -θεῖθ' (τι), conі. -ητι, ірв. -θεο, ірф. ἐπεπειθετο, f. -σονται, ссхи, даю ся намовити, на-клонити, привести до чого, спо-нукати; вірю, повірюю, покоряю ся (B); я є послушний, слухаю, μοι -ἐπέεσσ' ἐπιπίεσται моїх слів.

ἐπι-πελεміχθη, гл. πελεміζω.

ἐπι-πέλομαι, рт. ἐπιπλόμενος, приходжу, находжу, зближаю ся, настагаю (B), настаю, наві-щаю, наблюдаю ся; осібно γ 60.

ἐπι-πέμπω, посилаю, зсилаю.

ἐπι-πέτομαι, аог. ἐπέτατο, іnf. ἐπιπτεσθαι, прилітаю, надлітаю, пролітаю; лечу в що, влітаю.

ἐπι-πίλναμαι, зближаю ся, на-ближаю ся, приходжу ζ 44.

ἐπι-πλάζομαι, рт. а. р. -πλαγ-χθεῖς, блукаю (ся), скитаю ся, πόντον по морю θ 14.

ἐπι-плέω і -πλείω, рт. -πλείων, іnf. -πλεῖν, пливу по чім, через що, пускаю ся, майну (B), з асс. ὕδωρ, κέλευθα.

ἐπι-плήσσω, іnf. f. -πλήξαι, бю, вдаряю, поганяю, τινί чим, τόξω; докоряю, лаю, ганьбю, ганю, гримаю, сварю на кого, τινί, μ' т. в. μοι Ψ 580.

ἐπι-πλόμενος, гл. ἐπιτέλομαι.

ἐπι-плώω, рт. -ώων, рт. аог. 1. -плώσας, sync. 2. sg. ἐπέπλωσ, рт. ἐπιπλώс, пливу по чім, через що, пускаю ся, проїзджаю, перебу-ваю, перепливаю, πόντον.

ἐπι-пνεіω (-пνέω), conі. рг. 3. s. -пνεῖησι, conі. аог. -пνεύσωσι, вію, повіваю, душую (B), дую, дму, на, в що, νηί θ 357.

ἐπι-поиμήν, ἐнос, ἡ, пастушка, пастух μ 131.

ἐπι-прέλω, ei, показую ся на чім, являю ся; οὐδέ τί τοι δοῦλον ἐп. не слідно, не видно на (в) тобі.

ἐπι-προέμεν, іnf. а. від ἐπιπροήμι.

ἐπι-про-ῖάλλω, аог. -ἵηλε, по-силаю; ставлю, поставляю, за-ставляю, τράπεζάν τιμ перед ким.

ἐπι-про-ῖημι, аог. -ἔηκα, іnf. -προέμεν (зам. εἶναι), посилаю, ви-силаю, νηυσίν на кораблях, або до кораблів P 708; νήσοισιν ἐπιπροέηκε (ναῦν) плив до островів, направив човна на острови; ἰόν пускаю, випускаю.

ἐπι-птаіρω, аог. 2. ἐπέπταρε, чи-хаю при чім, на що; μοι πᾶσιν ἐπεσσιν підочхнув на мої речі (B).

ἐπι-πτεσθαι, іnf. а. від ἐπιπέτομαι.

ἐπι-πωλέομαι, обходжу, ходжу скрізь, довкола, переходжу, пе-ребігаю, переглядаю, огляд ро-блю, στήχας.

ἐπι-ρ(ρ)έζω, ipf. iter. ἐπιρ(ρ)έζεσθον, жертвую, приношу жертву (на чім), ρ 211.

ἐπι-ρρέλω, хилю ся, нахилию ся, спускаю ся; наближаю ся, досягаю, навіщаю, ἤμιν Ξ 99.

ἐπι-ρρέω, ἐπιρρέει, пливу по чім, через що, μιν, припливаю, напливаю, наспіваю, валю ся товпою, сиплю ся.

ἐπι-ρρήσσω, ipf. it. -ρρήσεσθον, замикаю, засуваю, усуваю, закладаю Ω 454, 456.

ἐπι-ρρίπτω, аог. -έρριψхν, кидаю на кого, накидую, μοι δοῦρα ε 310.

ἐπι-ρροθοῖς, ἐ, ῥ, що приходить на поміч, помічник, -ця, з dat. сі.

ἐπι-ρρώομαι, ipf. -ερρώοντο, аог. -ερρώσαντο, порушаю ся сильно при чім; ходжу пыльно коло чого, заходжу ся, працюю, μύλαις коло жорен (Б); спадаю в долину, опадаю, -κρητός ἀπ' - Α 529.

ἐπι-σείω, гл. ἐπι(σ)σείω.

ἐπι-σεύω, conі. ἐπισσεύη, аог. ἐπέσσευε, pt. ἐπισσεύας, ipf. m. ἐπεσσεύοντο, порушаю, наганяю хїтос, наущаю проти (на) кого; δμῶας приказую; спроваджую, κληά зсилаю, посилаю, τινί на кого, кому. — Med. pf. ἐπέσσυμαι в знач. ргs., plpf. ἐπέσσυτο, с п і ш у, лечу, являю ся, поспішаю, прибігаю, прибуваю, наспіваю до, на ἀγορῇνδε; δέμια скоро приступаю до; гоню, πεδίοιο через рівнину; біжу на що, впадаю, кидаю ся, напіраю, нападаю, τινί або τινά на кого, також з gen. τείχεος вдигаю ся на мур; підбігаю (Б), Οδυσῆος до О.; εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται як серце має охоту, як тебе закортіло (К); спонукую Z 361, завзиваю; настаю на що, на кого; ἐπεσσύμενος, скоро, швидко, чимскорше, ε 428, N 757 и.; πῦρ ἐπεσσύμενον πῶλιν що обіймає, огор-

тає, захоплює; κῶμх хвиля надбігла (Б).

ἐπί-οκοπος, що має надзїр, догляд над чим, глядить за чим, дозорець, наглядник, наставник, ὀδκίων; оборонник, хоронитель, сторож, опікун, ἀρμονιῶν; звідун, шпїгун, вивідник, Τρώεσσι проти Τρ., так νήεσσι.

ἐπι-οκύομαι, opt. аог. -ύσαιτο, гніваю ся, розсерджую ся, обурюю ся.

ἐπι-οκύνιον, τό, скіра на чолї.

ἐπι-ομυγερῶς, adv. нужденно, гірко, прикро, тяжко, страшно, ἀπέτισεν, νουτїλλεται.

ἐπί-οпастος, 3. стягнений; κηκόν нещасте, що его хто сам на себе стягнув, накликав (Б), що сам собі винен, або провинив.

ἐπισπεῖν, -η, -οι, аог. від ἐσπέω.

ἐπι-οπέρχω, прискорюю, приспішаю, наганяю, підганяю (Б), γ 451, ψ 430; сильно напіраю, вдаряю, бушую, піднимаю ся, ἀελλαι.

ἐπισπείσθαι, ἐπισπόμενος, гл. ἐσπέω.

ἐπι(σ)οσεіω, conі. 3. s. -είησι, pt. -είων, потрясаю, αἰγίδα πᾶσιν егїдою над всіми, на всіх.

ἐπισσεύη, гл. ἐπισеёω.

ἐπί-σσωτρον, τό, обруч (на колесї), окова (Р), шина колїсна, χάλκεα, προσαρτηρότα.

ἐπι-στιάδόν, adv. приступаючи, підходячи, приближаючись, підряд (Б); δόρπον ἐп. ὠπλїζοντο стоячи.

ἐπί-σtаmai, ipf. ἐπίστατο, f. -στήσονται, розумію, знаю ся на чім, умію, познаю, знаю, менї звісно; маю відомість, довідую ся, δ 730; можу, я є в станї; ἐπιστάμενος що знає ся на чім, свідомий, досвідчений, вправний, дотепний (Б), зручний, спосібний, моторний, мудрий, розумний; ἵπποι вправлені, що уміють; πόδες

вправні; з gen. φόρμιγγος, dat. ἄκοντι досвідчений в борбі на ратища.

ἐπι-σιᾶμένως, adv. розумно, всторопно, мудро, зручно, уміло, штучно.

ἐπι-σιάνης, ὅ (ἵσταμαι), що приступає або приходить; σός ἐπ., що тебе просить о милостиню, жебрущий, прошак, жебрак.

ἐπι-σιενᾶχομαι, вздыхаю, зітхаю, зітхну, стогну (при тім, на те).

ἐπι-σιεφής, ἐς, повний, наповнений, χρητήρας ἐπ. οἶνοιο.

ἐπι-σιέφομαι, aor. ἐστέψαντο, наповняю по береги, наливаю до верху (Б); χρητήρας ἐπ. ποταῖο.

ἐπι-στήμων, ον, розумний, втропний, умілий, свідомий, досвідчений в чім, чим, βουλή τε νόω τε, π 374.

ἐπ-ίστιον, τό (ἵστημι), станови-ско, становище, пристановище кораблів, повітка (Б) ζ 265.

ἐπι-στοναχέω, aor. ἐπεστονάχησε, вздыхаю, зітхаю, стогну; шумю, гуджу, реву Ω 79.

ἐπι-στορέννυμι, aor. ἐστόρεσεν, простягаю на чім, по тім, простираю, застелюю зверха, розстелюю, розкладаю, кладу на чім, накриваю, покриваю зверха.

ἐπι-στρέφω, pt. aor. -έψας, обертаю, звертаю, наvertsю Γ 370.

ἐπι-στροφάδην, adv. на всі сторони, або сюди й туди (звертаючись), скрізь довкола себе, наокоури.

⁵Επί-στροφος, Епістроф, а) син Іфіта, вожд Фокійців В 517; б) син Евена В 692; в) начальник Галізонів, оба троянські союзники В 856.

ἐπί-στροφος, ον (звернений до), що має знакомість, або пристає з ким, гостинний, вбачливий, при-

вітливий, ἀνθρώπων супроти, для людей.

ἐπι-στροφάω, ἐπιστροφῶσι, обертаю ся, звертаю ся, ходжу скрізь, πέλῃας по містах, відвідую, навіщаю.

⁷Επίστωρ, ορος, Троянець, що его вбив Патроклъ II 695.

ἐπι-σφύρια, τά, спряжки або запинки, що ними спинали наголінники при кістках, ἀργύρεα.

ἐπι-σχερώ, adv. рядом, рядами, по черзі, покотом, оден по другім, або побіч другого, глітно, товпами.

ἐπι-σχεσίη, ἡ, удаване, позір, позірна причина φ 71.

ἐπί-σχεσις, ιος, ἡ (ἐπέχω), здержанє, повдержанє, оцадність, уміркованє ρ 451.

ἐπίσχετε, ἐπισχόμενος, гл. ἐπέχω.

ἐπίσχω, здержую, придержую; повертаю, поворочую, кермую, правлю Ρ 465.

ἐπι-τάνω, aor. τάνυσ(τ)ε, розпинаю, розтягаю на чім (при чім); κληῖδα ἱμάντι зтягаю, перетягаю, засуваю ремінцем; розтягаю понад чим, розпростираю, νύκτα ὑσμίνῃ борбу ночью оповиваю.

ἐπι-τάροδος, ον, що помагає, або приходить, прибуває на поміч, що є помічний; помічник. -ця, Δαναοῖσι μάχης у борбі.

ἐπι-τείνω, розпинаю, розтягаю на (над) чим; ἐπὶ νύξ τεταχὶ βροτοῖσιν ніч простягла ся, напняла ся (Б) над λ 19; ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατο σεν за ними борба розгорілась Ρ 736.

ἐπι-τέλλω, ipf. ἐπέτελλε, aor. ἐπέτειλε, ipv. ἐπíteλλον, inf. -λαι, pt. -ας; med. 2. sg. -αι, ipv. -εο, aor. ἐπετέιλато; act. i med., приказую, наказую, припоручаю, кажу, велю, даю приказ, упомінаю, заповідаю, заявляю, загадую кому що (Б) α 327; ἀέθλους

завдаю, загадую; ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε припоручив. Plpf. p. ἐτέταλτο (було) поручено λ 524, (і в арзі ψ 361).

ἐπι-τέρπομαι, ετα, тішу ся чим, з чого, кохаю ся в чім (Б), звеселяю ся, радую ся, ἔργους ζ 228.

ἐπι-τέτραπται, ἐπιτετράφαται, гл. ἐπιτρέπω.

ἐπι-τηδές, adv. скоро, борзо, швидко, сквапливо, усилено, ревню, завзято.

ἐπι-τίθημι, f. -θήσω, aor. -έθηκα, conl. -θείω, opt. -θείη, -θείτε, ipv. ἐπίθεις, inf. θείναι, pt. -θείςα, du. -θέντε, к л а д у, ставляю на чім, вкладаю, накладаю на що; κεφαλῇ καλύπτειν закидаю на голову, вкриваю г.; φασέτρῃ πῶμα прикриваю, накриваю, закладаю; τινὰ λεγέων складаю на; θωήν накладаю, жертвую (Б) кару; μῆρα приношу, жертвую; приставляю, прикладаю, ставлю перед чим, λίθον θύρῃσι заставляю, закладаю, приваляю, завальною каменем вхід (Б), двері; θύρας, λόχον (θύρην λόχου) замикаю, зачиняю; ἡμαρ зсилаю, ἀλγεα заподію, причиняю, чиню; κράτος даю силу, перемогу (С), κύδος даю, подаю, наділяю; μύθος τέλος сповняю слово; ἄλλα, ἡμιτάλαντον додаю, докладаю; κορώνην приправляю; περόνην нашиваю (Б); νέφος ἐπιθεῖναι хмарою закрити, хмару засувати; φρένα τινί звертаю увагу, прихилию ся серцем, зважаю на що. Med. собі кладу, вкладаю, всаджую, накладаю собі, κυνέην κραδί; χειρα στήθεσιν складаю, кладу на. Часто осібно.

ἐπι-πνίγω, орос, ό, покровитель, оборонник, заступник, ἱεταίων ι 270.

ἐπι-τλήναι, ipv. aor. ἐπιτλήτω, терпеливо видержую (при чім), μύθοισι τοι ἐπιτλήτω κραδίη нехай

видержить при моїх словах, т. е. нехай вислухає спокійно моїх слів, згодить ся на, буде терпеливе.

ἐπι-τολμάω, ipv. -άτω, aor. ἐπετόλμησε, терпеливо видержую, витриваю, перемагаю себе; зношу, переносу на собі, здержую ся.

ἐπί-τονος, ό (τείνω), линва, (що нею дручок вітрильний привязувано до щогли) μ 423.

ἐπι-τοξάζομαι, ipf. ἐπετοξάζοντο, стріляю до (на) кого, з dat. Γ 79.

ἐπι-τρᾶπέω, -έουσι, полишаю, поручаю, віддаю, здаю на кого, Τρωσίν K 421.

ἐπι-τρέπω, aor. 2. s. ἐπέτραψας, opt. -έψαις aor. 2. ἐπατράπομεν, pf. -τέτραπται, 3. pl. -τετράραται, поручаю, віддаю, повіряю, припоручаю, накладаю; ὃ ἐπιτετράραται λαοί котрому поручено; здаю на кого, μῦθον θεοῖσιν поручаю, полишаю діло богам, здаю на б.; γήρῃ улягаю, піддаю ся; θυμός ἐπατράπετο твоє серце забагло; κτήματα πασί лишаю, полишаю, зіставляю; признаю, передаю, віддаю Φ 473.

ἐπι-τρέχω, aor. ἐπέδραμεν, pf. -δέδρομε, прибігаю, підбігаю, поспішаю в бігу, припадаю, біжу на зустріч, перебігаю по чім, біжу, точу ся, лечу, ἵπποις в слід за кіньми; простягаю ся, простираю ся по чімсь, обливаю що, ζ 45; ἀχλὺς темрява нависла (Б); ἐπιτρέξαντος ἔρχοις, коли копіє пролетіло (по щиті).

ἐπι-τροχᾶδην, скоро, ἐπ. ἀγορεύειν цокочати (Б) σ 26; коротко.

ἐπι-φαιάνθη (φαινέω), був, став (при тім) видний, показав ся, з'явив ся Ρ 650.

ἐπι-φέρω, f. ἐποίησι, aor. ἐπένευκα, inf. ἐπενεῖναι, несу на що, до чого, проти чому; χειράς τινι підношу, підймаю руки на кого, дотор-

каюсь рукою (С), пориваю ся на кого, нападаю, ударяю; ἄρην війну веду, τινί з ким.

ἐπι-φρονέω, завидую, відкакую, відмовляю, відмагаю ся, не дозволяю, з dat. λ 149.

ἐπι-φλέγω, запалюю, спалюю ὕλην, νεκρόν.

ἐπι-φράζομαι, aor. 2. s. ἐπεφράστω, -άσαστο, copl. -άσσεσθαι, opt. -σσαιμεθα, -αίαστο, розважаю, роздумую, заставляю ся над чим, нараджую ся, думаю об чім, приходиться мені на гадку, зважаю на що; спостерігаю φ 94; видумую, ὁλεθρόν τινι готовлю погибіль; пізнаю σ 94; чую, розумію; μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσει, прийшло тобі на гадку сказати.

ἐπι-φρονέω, pt. -έφρουσα, я є второпний, розумний τ 385.

ἐπι-φροσύνη, ἡ, второпність, розвага, розум; ἀνέλεσθαι ἐπιφροσύνης взятись за розум (Б) τ 22.

ἐπί-φρων, ονος (φρήν), розумний, второпний, мудрий, дотепний, оглядний, βουλήν в радї.

ἐπι-χειρέω, ἐπιχειρέων, ἐπιχειρήσειν, прикладаю руку, або забираю ся до чого, починаю.

ἐπι-χεύαι, inf. aor. від ἐπιχέω.

ἐπι-χέω, aor. ἐπέχευε, if. ἐπιχεύει, a. m. -εχεύατο, a. 2. ἐπέχυντο, ллю або зливаю на що, χερσίν ὕδωρ на руки (до умивання); сиплю на що, насилаю, усилаю; кидаю, накидаю, закидаю чим δοῦρα. Med. собі; τοί δ' ἐπέχυντο товпою напирали, висипались, надходили лавою; ὑπὸν спускаю; часто осібно.

ἐπι-χθόνιος, ον (χθών), що живе на землі, земський, що на сьвітї тепер (С), ἀνὴρ, βροτός, ἀνθρώπος; subst. pl. мешканці землі, люди.

ἐπι-χράω, aor. 2. ἐπέχραον, нападаю, кидаю ся на кого, пориваю ся, намираю Τρώεσσι, ἄρνεσ-

σιν; μητέρι накидаю ся (з жениханем).

ἐπι-χρῶω, pt. a. -χρίσασα, намащую, помащую, τὸξον ἀλοιφῇ; натираю παρειάς; med. намащую ся, себе.

ἐπι-ψαύω, copl. -ψάψῃ, дотикаю ся, πρᾶπιθεσσι маю розум φ 547.

ἐπ-ιωγαί, αί, захистні місця або саги (Б), затоки, пристанї, заливи.

ἐπιών, part. гл. ἐπειμι.

ἐπλε, ἐπλεо, ἐπλεу, ἐπλετο, гл. πέλω.

ἐπληντο, aor. m. гл. πελάζω.

ἐποίσει, fut. гл. ἐπιφέρω.

ἐπ-οίχομαι, ipf. ἐπώχετο, іду кудись, приходжу, прибуваю, являю ся, μνηστῆρας іду до, приступаю, обходжу; ходжу скрізь, оглядаю; κῆλα ἐπώχετο πάντῃ ἀνὰ στρατόν стріли літали по всему широкому стану (С); στίχας ἀνδρῶν обходжу, переглядаю; нападаю, кидаю ся на кого, нападаю в кого (К) Α 50, К 487 Ε 330, намираю, βελέεσσι досягаю, нападаю; ἔκρη іду через, ходжу по, обходжу; ἔργον пильную діла (Б), займаюсь своїм ділом, беру ся до роботи; δόρπον іду, посишаю на вечеру, вечеряти; ἱστόν ходжу коло кросен, роблю за варстатом (С).

ἐλόμεσθα, гл. ἐπω.

ἐπ-όμνυμι, ipf. -όμνυον, aor. -όμυσαι, присягаю (при тім, на те), клену ся; ὅρκον присягу складаю, клятьбою завіряю (Б), ἐπίορκον; осібно υ 229, ι 132, 274.

ἐπ-ομφάλιος, ον, βάλεν σάκος μέσσω, в пукасту середину Η 267.

ἐп-οπιζομαι, ipf. εо, поважаю, почитаю, лякаю ся, бою ся, Διός μῆνιν, ε 146.

ἐп-οπιάω, ipf. -όπτων, печу (на, по чім), жарю, пражу, ἔρχατα.

ἐп-οπιτεύω, ipf. iter. ἐποπτεύεσκε, гляджу, доглядаю, дозираю; ἔργα.

ἐπ-ορέγομαι, pt. aor. -ορέξάμενος, витягаю ся, замахну ся E 335, (ἐπὶ -κῦδος ὀρέξῃ гл. ὀρέγω).

ἐπ-ὄρνυμι, ipf. -ὄρνυε, aor. -ῶρσε, ipv. ἐπορσον, opt. -ὄρσειν, aor. m. -ῶρτο, зворушаю, μένος збуджаю; ἄνεμον насилаю, ὕπνον зсилаю, διζύν готовлю; μέρσιμον ἥμαρ зсилаю, готовлю; підіймаю кого на кого (P) E 765; спонуку, заохочую, загріваю, зворохоблюю, наушаю; поставляю, зсилаю. — Med. ворущу ся, підношу ся, поветаю на кого, кидаю ся на кого, наперед, лечу на кого, ударяю, напіраю, Ἀχιλλῆ: на А.; гл. ἔροιμι, ἔρνυμι.

ἐπ-ορούω, впадаю, кидаю ся на кого, прискакую, напіраю, нападаю; пускаю ся, спішу, скоро біжу до к. E 793; огортаю, αὐτῷ ὕπνος ἐπέρουσε сон зломив его; ἄρμα скачу, вискакую на віз.

ἐπορσון, ipv. aor. від ἐπόρνυμι.

ἔπος, τό, (Fεπ, vox), слово, реч, мова, бесіда, висказ; оповідане, обітниця, пісня, рада, розказ, бажане Ξ 212, річ, гадка; ῥηϊδιον ἐп. діло не трудне (B); μῦθος -ἔπος реч -оповідане (B).

ἐπ-οτρύνω, aor. -ώτρυνας і ἐπό., opt. -ῶνεις, ipv. -ότρυνον, inf. -ῶναι, pt. -ῶνας, понукую, з а о х о ч у ю, підбодряю (B), загріваю, приклоняю на що, взиваю, прошу ζ 36, упоминаю, велю, кажу, приказую; θυμός душа бажає, припадає охота (B); зворушаю, серджу, розсерджую φ 185; підоймаю, счинаю, πόλεμόν τιη наушаю до борби з ким; ἀγχιέλιος πολέσσι розсилаю по містах. Med. ἐποτρύνομαι πομπήν вирияю в дорогу (B).

ἐπ-ουράνιος, 3. (οὐρανός), що в небі, на небі, небесний, θεοί.

ἐπ-οχέομαι, їду, їджу на чім, чим, ἵπποις.

ἐλόφειαι, -φόμενος, гл. ἐφοράω.

ἐπραθον, aor. від πέρθω.

ἐπτά, septem, сїм.

ἐπτά-βόειος, он (βοείη), зложений з сімох волових скіп, семискірний, семишкурый (P) σάκος.

ἐπτά-ετες (ἔτος), через сїм лїт, сїм років.

ἐπτά-πόδης, ου (πούς), сїм стїп довгий O 729.

Ἐπτά-πορος, Гентапор, ріка в Мизії M 20.

ἐπτά-πυλος, он (πύλη), що має сїм брам, з сімома брамами, семибраменний.

ἐπτάρον, aor. від πταίρω.

ἐπτάτο, aor. від πέτομαι.

ἐπτάχᾶ, на сїм частий, ξ 434.

ἔπω, opt. -οιεν, pt. -οντα, ipf. du.

ἐπετον, 3. pl. ἔπον, я є занятий коло чого, чимсь, з ἀμφί, περί; ходжу, пораю ся коло чого τεύχεα; ἀμφί θ' ἔπον порали ся коло него; ἀμφ' Ὀδυσῆα ἔπον окружили, обекочили; їду за ким K 516; ἔργον їду до роботи, беру ся за р. Med. ipf. εἵπετο, εἵποντο, ἐπόμην, f. ἐφομαι, -εαι, aor. ἐσπόμην, 2. s. ἔσπεо, copl. ἐσπώνται, σπώνται, opt. ἐσποίμην, ipv. σπεіо, 3. s. ἐσπέσθω, inf. σπέсθαι, pt. ἐσπόμενος, їду, сл ї д у ю, поступаю, поспіваю (B), пускаю ся за ким ої; надходжу, їду, їду з ким, за ким, товиришу кому, провожаю, помагаю; ὅσα εἰσιν φίλης ἐπὶ παιδός ἐσπεσθαι скілько належить ся дати любій донці; переслїдую, гоню, напіраю, A 154, 165, 474, O 277 и.; ἀμ' ὕεσσιν гоню свиний; σπεіо μοι провожай мене; τρυφάλεια-χειρί шолом остав ему в руці; ἐπαλξис ἔσπετο упав; κῦδος жде слава, прибуває; слїдую, досягаю, постигаю, доступаю, Ἀττ, τιμή; γούνατα ноги слу-

жать; χεῖρας в дужі; ἔπειо протέρω приступи близше.

ἐπ-ώνυμος, он (ἔνομα), прозваний, названий, з прізвисьмом; ἔνομα ἐп. придане імя; καλέεσκον ἐπών. звали на імя.

ἐπόπτω, таон, іpf. від ἐποπτάω.

ἐπώρτο, аог. від ἐπέρνυμι.

ἐπώχато, plpf. ps. 3. pl. від ἐπέχω, (πύλαи) були зачинені, замкнені M 340.

ἐραζε (ἐρα, terra), adv. на землю, до землі.

ἐράμαι, ἐράομαι, іpf. ἐράσασθε, аог. ἐράσασκην, -άσ(σ)ατο, люблю, стремлю до чого, радо підіймаю, πολέμου.

ἐρα-ννός, 3, (ἐράω), милий, принадний, гарний, розкішний.

ἐράνος, ε, бенкет (складковий, що на него запрошував король геронтів), обід, бенкет господарський, звичайна забава.

ἐρα-τεινός, 3. милий, приємний, любий, розкішний, пишний (Б), принадний, понадний, краєний, пожаданий, θαίς, βέεθρα, Σχερίη, "Πλιον.

ἐρά-τιζω, я жадний чого, ласий на що, багливий, хреїдн.

ἐρά-τός, 3. милий, любий, приємний, пожаданий, принадний, понадний, Г 64.

ἐργά-ζομαι (ἐργον), іpf. ἐργάζετο, ἐργάζοντο, працюю, пораю ся, роблю, вираблюю, виконую, χρυσόν обраблюю, виковую; вишовняю, сповняю, доконую, ἔργα роботи справляю (Б); τοί σί φίλα ἔργ. після его бажання.

ἐργαθεν, ἐέργαθεν, (аог.) від ἔργω, відділюю, відіймаю, відлучаю, відрубую; ἀπὸ πλευρῶν χροά, здираю, обдираю.

ἐργον, τό, діло, справа, чин, робота, праця, занятє; злочин; ἔργα pl. передовсім: поля, ниви,

царини, баштани, хуторі, господарство, хозяйство πίονα, πατρώια; майно, добро; ἔργα ἀνδρῶν праці мужів т. є. управа рілі, хліборобство, господарство, κ 98 і ξ 222 н. — В Іл. особл. борба, війна; πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι у всякому ділі, у всемо; μέγα ἔργον спорий, великий кусень (камінь) Ε 303.

ἔργω, ἐέργω, іpf. ἐέργε і ἐέργυνу від ἐργνυμι, аог. ἐρξα, (ἐέργαθεν), іpf. ἐέργμι, 3. pl. ἐργαται, plpf. 3. pl. ἐέργατο, ἐργατο, іpf. аог. р. ἐρχθέντα (φέρω, ιγgeo), а) з а м и к а ю, зачинаю, окружаю, обіймаю в чім, міщу в собі, покриваю, обмежую, окружаю; φρένας ἐργαται ἀμφὶ κῆρ болоня окружає серце; γέφυρα ἐεργάμεναι добре заосмотрені, сильно збудовані греблі; б) відділюю, відлучаю, відтинаю, відрубую, розділюю (від себе) N 706; αἰετός ἐπ' ἀριστερά λαὸν ἐέργων перелетів по лівій стороні війська; ἀπὸ τιμῆς безчесту, відбираю честь, зневажаю; недопускаю, бороню приступу, здержую, μυῖαν παίδος зганяю, відганяю; βέλος ἀπὸ χροός відвертаю, віддаляю, відбиваю, здержую; πολέμοιο ἐεργάμενοι здержані від; κύματος ἐκτός νῆα держу здалека; ἐπὶ νῆας відпираю до κ.

ἐρδω (φέρων), f. ἐρξω, inf. -έμεν, іpf. ἐρδε, -ομεν, -ον, iter. ἐρδесκε(ς), аог. ἐρξε, -αν, іpf. ἐοργαε, -εν, -ώς, plpf. ἐώργειν, роблю, ділаю, чиню, споруджаю, доконую, орудную, ἐκχτόμβας, ірὰ θεοῖς приношу, складаю, жертвую; поступаю, εἰδ, φίλα тινά добре, добро комусь роблю; κακόν і κακά тина роблю, творю кривду, шкоду, біду, кривджу.

ἐρεβεννός, 3. (ἐρεβος), темний, мрачний, чорний, νόξ, ἀήρ, νέφεα.

ἐρέβινθος, ε, ergum, горошок.

ἐρεβ-ος, τό, gen. ἐρέβεως, -έβεσσι,

Ереб, темна челюсть підземна, царство підземне.

ἐρεβόσ-δε, до Еребу, в підземний світі.

ἐρεεῖνω, іpf. ἐρεεῖνον, ve, питаю (ся), випитую, допитую, розвідную, хочу знати (Б), τίνα τι, ἀμφί τινι про когось.

ἐρ-εθίζω, inf. -έμεν, іpf. ἐρέθιζον, серджу, роздрочую (К), допікаю (Р), лаю ся (Б), дражню; трібую, підстерігаю (Б), провідую (чию вдачу) τ 45.

ἐρέθω, дражню, гнівлю (Р), гніваю, серджу, спонукую до гніву, ονειδείους, χαλεποῖς ἐπέεσσι; зворушаю, непокою, мучу, рву (серце), δ 813, τ 517.

ἐρείδω, іpf. ἐρείδε, аог. ἐρείσε, -сато, inf. ἐρείσαι, pf. p. ἐρήρεισμαι, 3. pl. ἐρηρέδαται, plpf. 3. s. ἤρηρειστο, 3. pl. ἐρηρέδατο, аог. p. ἐρείσθη, pt. -είς, приставляю, уставляю, о п и р а ю, припираю; θρόνοι ἐρηρέδατο були усталені, оперті; τοῖχοι ἐρηρέδατ' простирали ся; οὐδεὶς -χαίται ἐρηρ. спадали аж до землі, землі дотикали; οὐδεὶς ἐρείσθη звалив ся на землю, хрощув (Р); ἀλλήλοισιν ἐρείδουσιν опираючи (трупі) одного об другого, рядом одного при другім; пру, припираю, о п и р а ю с ь о що, тисну, пхаю ἀνέρα δ' ἀνήρ опирав ся оден об другого; βελέεσσιν τινα напираю; διὰ θωρηκος ἤρηρειστο ἔρχος пробилось, протяло наскрізь, прорвало. Мед. опираю ся, спираю ся на що, на чім ἔρχαι; χειρὶ γαίης рукою об землю; стаю сильно, запираю ся M 457, II 736; μηκέτ' ἐρείδεσθον не боріть ся більше; ἐπὶ μελήης ἐρείσθεις опершись на ратище.

ἐρείχω, роздираю, розломляю; аог. 2. ἤρχε κόρυς пук, тріснув; ἐρείχόμενος пробитий.

ἔρειο, іrv. аог. гл. ἐρομαι; ἐρείομεν, гл. ἐρέω.

ἐρείπω, іpf. ἐρείπε, аог. 2. ἤρῖπε, ἐρίπε, conl. -ησι, pt. -ών, plpf. 3. sg. ἐρέριπτο, а) trs. act. (без аог. 2.) вивертаю, звалюю, збурюю, здираю, нищу, стручаю, τεῖχος, ἐπ' αἵλεις; pass. ἐρέριπτο τεῖχος був розвалений; intr. аог. 2. паду, упадаю, звалюю ся, повалюю ся, ἐξ ὀρέων, ἐν κοινή.

Ἐρεμβοί, οἱ, Еремби, мітичний нарід, δ 84.

ἐρεμ-νός, 3. темний, чорний, страшний, νόξ, γαῖα, αἰγίς, λαῖλαψ.

ἐρέξα, аог. гл. ῥέζω.

ἐρέομαι, med. гл. ἐρέω.

ἐρέπτομαι, відриваю, зриваю, скублю; жеру, їм, споживаю, уживаю.

ἐρέριπτο, plpf. гл. ἐρείπω.

ἐρέσθαι, inf. аог. гл. ἐρομαι.

ἐρέσσω, іpf. ἐρεσσον, веслю, загортаю (Р), гребу, загірбаю (Б), роблю веслом.

ἐρέτης, ὁ, гребець, весляр; лише plur.

Ἐρεтμεύς, Еретмей, Фаяк.

ἐρετμόν, τό, весло, гребло (Б).

ἐρεύομαι, іpf. ἐρεύετο, аог. 2. ἤρύγε, ригаю, відригу, блюю, випльовую, викидную, φόνον αἵματος; (про море): реве, пінить ся, в гору бризкає, бовванить ся, бурить ся, боввани садить; κύματα ἐρεύγ. ἤπειρόνδε Филі з шумом бють, несуть ся, вдаряють об беріг; аог. 2. ричу, реву Y 403 и.

Ἐρευνάλιον, ωνος, Аркадієць.

ἐρεύθω, inf. аог. ἐρεύσαι, червонити, зачервонити, червоно закресити, γαῖαν αἵματι.

ἐρευνάω, іpf. ἐρεύνα, шукаю, висліджую, іду за слідом; τεύχεα шукаю за збруєю, нишпорю (Б).

ἐρέφω, аог. ἐρέφα, αν, покриваю, накриваю зверху, дахом

покриваю, склеплю, зводжу; ставлю, буду, вношу.

Ἑρεχθεύς, Ерехтей, герой з Атен, що вго виховала Атена.

ἐρέχθω, розриваю, роздираю, мучу (Б), дратую, гризу, θυμὸν δάκρυσι; мечу, кидаю сюди й туди, скрізь Ψ 317.

ἔρεψα, аог. від (ἐπ)ἐρέψω.

ἐρέω, зам. ἐρῶ, гл. εἶρω і ζημί.

ἐρέω, сопі. ἐρείσμεν, опт. ἐρείσμεν, сопі. т. -έωμαι, inf. -έεσθαι, ipf. (ἐκ τ') ἐρέοντο, питаю (ся), шукаю, глядаю.

ἐρήμος, 3. са́мітний, пу́стий, пу́стельний; опу́щений, поки́нений, поли́шений, само́пас, мῆλα.

ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο, гл. ἐρείδω.

ἐρητύω, ipf. ἐρήτῳ, 3. pl. ἐρήτῳ, аог. iter. -τύσασθε, prs. р. -ῖται, аог. 3. pl. ἐρήτῳ, задержую, здержую, придержую, θυμὸν усемиряю, вгамовую (К. С.); λαόν у-спокоюю, усемиряю, εἰλκῆρας по-вздержую. Мед. задержую, зістаю, мене здержують; θυμός ἐρητύεται успокоюється, стихає (Р); οὐδὲ ἀτρεμέας ἦσθαι ἐр. θυμός не може видержати, щоб...; ἐρητύοντο λαόν здержували.

ἐρι- нерозді́льна части́ця, скрі́пляє значі́не як ἀρι-, дуже, вельми, си́льно.

ἐρι-αύχην, εἶνος, з високою шиєю, що має високу (сильну) шию, високошийний.

ἐρι-βρεμέτης, εἰω (βρέμω), си́льно, голосо́но гре́мучий, Ζεὺς N 624.

ἐριβῶλαξ, ἄκος, і ἐρίβωλος, он, з великими або широкими скибами, грубоскибний, широко-скибний, ба́гатий в скиби, хлі́бородний (Б).

ἐρι-γδουπος, і ἐρί-δουπος, он, си́льно, голосо́но гре́мучий, гри́моносний (Б), πόσις Ἦρης; голо́сно шумя́чий, ре́вучий, бучний

(Б), ποταμοί; що відгомонує, лунає, голосо́но тупо́тає, гучний, голосо́ний, луна́стий (Б).

ἐρίδ-αῖνω, inf. -έμεν, inf. аог. т. ἐριδίσασθαι (ἐριδ-ος), спере́чаю ся, захо́джу у спере́чу (Б), ἀντί τινός з ким, сва́рю ся, воро́жую (С), спо́рю, я є сопе́рником; зма́гаю ся, йду на пере́йми, пере́магаю, перестигаю, ποσσίν; бо́рю ся, змагаю ся (про ві́три).

ἐρίδ-μαῖνω, зачі́наю, дра́жню σφῆκας II 260.

ἐρίδουπος, гл. ἐρίδουπος.

ἐρίζω, ipf. ἐρίζε, iter. ἐρίζεσκον, сопі. аог. ἐρίσωσιν, опт. ἐρίσ(σ)ει, 3. pl. -σσειαν, спере́чаю ся, сва́рю ся, спо́рю, па́кословлю (К), захо́джу в сва́рку, се́рджу ся; убі́гаю ся, йду з ким на пере́йми, мі́рю ся, змагаю ся, рівняю ся Ἀφροδίτῃ καλλος красою; περὶ τῶν змагаю ся ізза лука; περὶ μύθων в словах, в мові, на слова; περὶ ἴσθης сва́рю ся о рівну часті́; я є рівний, ві́рівную, до́рівную, рівнаю ся, ποσί в бігу.

ἐρίηρος, он, pl. ἐρίηρες, аз (αρηρώς), ми́лий, доро́гий, прихильний, ві́рний, прия́зний.

ἐρί-θηλής, ἐός (θαλ-λω), що бу́йно зеле́нє, або ро́сте, бу́йний, пло́довитий.

ἐρίδος, ε, ро́бітник, жне́ць.

ἐρί-κνυδής, ἐός (κνυδός), ду́же сла́вний, пресла́вний, сла́ветний (Б), вельми пова́жаний, знатний, Γαῖα, θεῶν τέχνη; сла́вний, знаме́нитий, бучний.

ἐρί-μυχος, он, си́льно, голосо́но ре́вучий.

ἐρίν(ε)ός, ε, ди́ка смо́ква, смо́ковця, смо́кове дере́во.

Ἐρινύς, ὅς, ἡ, pl. -ῦες, асс. ὕας, і -ῦς, Еринія, бо́гиня ме́сти; звич. plur.; 2) проклі́н, μητρὸς Ἐρινύας ἐξαποτίειν проклі́н ма́тери спо́кутувати Ф 412. Еринії карають

всякий злочин: непослух дітий супроти родичів, провину супроти права гостинності, старшини і тих, що просять о поміч; убийство і кривоприсягу карають навіть в Аді.

ἔριον, τό, (εἶρος), вовна, δ 124.

ἐρί-οὔνης, ου, і ἐριούνης, ε (ἐρι, ἐννήμι), спасений, дуже пожиточний, що подає щастє, добро, гаразд; прізви. Гермеса.

ἐρίλησι, -πών, -πούσα, гл. ἐρείπω.

ἔρις, ἴδος, ή, асс. ἔριν, ἐρίδα, спір, сварня, сварка, распря (Κ), суперечка, колотня, колотнеча, розладдя (C); перепір (Κ); борба, бій, соперництво, змаганє; ἔριν τιθέναι сварку счинити, підняти, поселити (B); ἔρις πολέμοιο завзята борба, Ἄρης тяжкий бій (P); ἐξ ἔριδος ізза суперництва, в суперечці; ἔρις ἔργοιο суперництво в роботі, ревність; ἐρίδα προσφέρω роблю що наперед другого, випереджаю в роботі, проворнійше одна від другої (B); ἐρίδα προσφέρω εἰς ἀέθλων визивати на спєреч (B) в ігрищах, до борби в ігр. Ἑρίς, Ерида, яко богиня, що дає почин до распри і борби, сестра і товаришка Ареса; Вражда, Ярість (P).

ἐρι-σθενής, εος (σθένος), дуже сильний, вельми могучий, Ζεύς.

ἐρις-μα, τό, распря, незгода, колотнеча Δ 38.

ἐρι-σιάφυλος, ου, з великими грознами, грознистий, дуже рясний (B), σῖνος.

ἐρί-τιμος, ου (τιμή), сис, ου, високо цінсний, дуже дорогий, дорогоцінний, величний, високо-славний, χρυσός, αἰγίς.

ἐρίφος, козиня, козлятко, молодий козел, або коза.

Ἑρί-φύλη, Ерифіля, донька Таляя і Лізимахи, жінка Амфі-

ярая; на приказ батька убив єї син Аלקмайон; гл. Ἀμφιάροος.

Ἑρι-χθόνιος, Ерихтоній, отець Троса, син Дардана і Батеї Υ 219.

Ἑρι-ώλις, ιδος, Ериопіда, жінка Ойлея N 697 O 336.

ἐρι-εἶος, ου, покровитель дому, заступник (B), Ζεύς γ 335.

ἐριχτιον, τό, огорожа, пліт, ча-стокіл (P), паркан (B) αὐλής.

ἐρι-ος, εος, τό, (Ἑρύσιον), а) загорода, оплєта, пліт, паркан, оборо, огорожа; подвірє, двір; заперта сьвітлиця, запора; б) сильце, кодола (B), сїть, γ 469; в) заслона, оборона, охорона, ἀκόντων, βελέων проти стріл, πολέμοιο оборона, застава (Κ) у війні; о-пора (P), підпора Ἀχαιῶν; ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων вилетіло, пролетіло, вийшло (з огорожі, за-пори зубів) з уст, крізь зуби (B); ἀμείψεται ἔρ. ὀδόντων вийде устами, через уста перейде.

ἔριμα, τό (σερ, sero), підпора, підставка, поліно (C), бальок, бервєно; πόλος підпора, оборона, оборонник; ὀδυνῶν жєрєло, початок, звістун; τὰ ἐριματα ковтки, зашнїції, сережки, σ 297 E 182.

Ἑριμαῖος, λείρος, горбєк Гермеса, на Ітації, на горі Нейоні π 471.

Ἑριής, ην, і Ἑρμείας, -εἶος, εἶω, dat. ἦ, εἶα, асс. ἦν, εἶαν, voc. εἶα, Гермес (Mercurius), син Зевса і Маї, ієсланець богів διὰκτορος ἀρχεῖφόντης, з крилатими сандалами (пєстолами) і золотою палицею (χρυσόραχτις), що нею наводять сон і пробуджує зі сну; є оборонником і опікуном розумних людий, подає щастя й всяке добро (ἐριούνης, ἀλάκτητα, σῶκος); спроваджує душі померших до Аду, ξ 435, ε 28, τ 397, ω 1. н.

Ἑρμιόνη, Герміона, а) донька Менєляя і Гєлєни δ 14; б) місто в Арголіді, тепєр Castri в 560.

έρμις, ἴνος, ὁ (ἐρμια), підпора, підстава, нога ліжка.

Ἐρμος, Герм, ріка в Фригії і Мизії Υ 392.

ἐρως, εὖς, τό (ἔρ-νυμι), молода галузка, або дерево, парієт, літорість, паросток, броска, ἐρι-θηλής.

ἐρξαι, ἐρξαιμι, ἐρξον, ἐρξω, гл. ἐρξω.

(ἐρομαι), conī. aor. -ώμεθα, opt. ἐροιτο, ipv. ἐρειο, inf. -έσθαι, питаю (ся), випитую, розпитую, розвідую, τινά, περί τινος. Пор. ἐρέω і εἰρομαι.

ἐρος, ὁ, любов, бажанє, жадоба, охота; пор. ἐρως.

ἐρп-ετά, τά (ἐрπω), все, що повзає або порушає ся, зьвіря, δ 418.

ἐрп-ύζω, повзаю, лажу, воліку ся, звільна йду, броджу (Б).

ἐрπω, ipf. εἶρπον, ἐрπε (serpo), повзаю ῥινοί, лажу, ходжу; по-тайно, крадьком ходжу, вештаю ся; порушаю ся.

ἐρράδαται, pf. від ῥαίνω.

ἐρριγα, pf. від ῥιγέω.

ἐрρω, сумно, безрадно, нужденно ходжу, блукаю, воліку ся, ледво йду, тиняю, δ 367; йду або прибуваю (на нещастє) Θ 239 I 364; ἐрρε іди пріч! геть до лиха! геть звіден! щезай! вибірай ся! (Б); ἐррете, ἐрρέτω нехай іде до лиха, нехай забирає ся, пропадає, нехай йде на погибіль.

ἐрρη, ἡ, а) роса, pl. краплі роси; б) молоде, або що йно зроджене ягня.

ἐрρήεις, εσσα, εν, зрошений, сьвіжий (від роси), сочитий, мясний, λωτός; сьвіжий Ω 419.

Ἐρῶαλος, гл. Ἐρύλλας.

ἐρύγ-μηλος, 3. голосно реву-чий, Σ 580.

ἐρυγόντα, pt. aor. від ἐρεύγομαι.

ἐρύθ-αίνομαι, червонію ся, αί-ματι від крови.

Ἐρυθῖνοι, Еритини, місто в Пафлягонії В 855.

Ἐρύθραι, Еритри, місто в Бойотії В 499.

ἐρυθ-ρός, 3. червоний, черво-нявий.

ἐρυκαέειν, ἐρύκαον, гл. ἐρύκω. ἐρυκάνάω і ἐρυκάνω, держу, здержую, не пускаю.

ἐρύκω, ipv. -ε, ὄντων, conī. -ω, opt. -αι, inf. -έμεν, ipf. ἐρύκε, f. -ξω, aor. ἐρύξα, aor. 2. red. -ήρύκακε, ἐρύκακε, inf. ἐρυκαέειν, opt. -άχοι (ἐρύω), держу, здержую, θυμόν жа-добу, волю; задержую, не пу-скаю, ἔππους зупиняю; καί κέν μιν οἶκος ἐρύκοι не прийшов би назад до сего дому; λιμόν відвертаю; χῶρος розділює; придержую, держу з далека, відвертаю, недопускаю; μάχης здержую від; κακόν відвер-таю. — Pass. мене здержують; ο-стаю ся, барю ся, гаю ся, зволі-каю, відмагаю ся; μή ἐρύκεσθον не здержуйте ся; κύμα ἐρύκεται здер-жує.

Ἐρῶ-λαος, Ериляй, Троянець, що его убив Патрокль II 411.

ἐρύμα, τό, оборона, заслона, охорона, χροός Δ 137.

Ἐρῶ-μανθος, Еримант, гора в Аркадії, на границі Ахаї, ζ 103.

Ἐρῶ-μας, αὐτος, Еримант, а) Троянець II 345; б) Лікієць II 415.

ἐρύομαι, ipf. ἐρύετο, f. ἐρύσεται, aor. ἐρύσ(ε)ατο; від εἰρύομαι, f. εἰρύσσονται, aor. 2. s. εἰρύσατο, ατο, inf. εἰρύσασθαι; від εἴρυναι, 3. pl. εἴρυνται, inf. εἴруσθαι ipf. εἴρυτο, νто, ὑατο; від ἐρυναι, inf. ἐруσθαι, ipf. 2. s. ἐρύσο, ἐρύτο, а) спасаю, ра-тую, вибавляю, освободжую, у-вільняю; б) бороню, заслонюю, хороню, стережу, сторожу, вар-тую, гляджу, підстерігаю (Б) π 463; δήνηα θεῶν провідую, дохо-джу, розгадую (Б); θέμιτας бе-режу; ἔπος φρασίν заховаю, бере-

жу, шаную, слухаю; накриваю, прикриваю ε 484; пильную, βουλὰς заховую; в) відганяю, відвертаю, недопускаю, спинюю, здержую; διὸς νόον відвертаю, зупиняю, здержую, так само ἔγχεος; ζωστήρ хоронить; χόλον здержую.

ἐρυσ-άρματος, ον, pl. ἐρυσάρματες, τας (ἐρύω ἄρμα), що тягне віз, запряговий, ἵπποι.

ἐρυσί-πολις, (ἐρύομαι), що охоронює місто, що стереже городу Ἀθηναίη Z 305.

ἐρῶτο, гл. ῥύομαι.

ἐρῶω (Ferus, verro), ipf. ἐρουν, f. ἐρύουσι, inf. -ῥεῖν, aor. εἶρου(σ)σε, ἐρυσσε, σαν, (σ)σανμεν, conl. -σσομεν, -ωσι, opt. ἐρύσαιμι, ipv. ἐρύσαστε; prs. m. εἰρύμεσθαι, inf. ἐρύεσθαι, ipf. ἐρύετο, ὄοντο, f. 2. s. ἐρύεσσαι, -εται, inf. -σσεσθαι, ἐρύεσθαι, aor. εἰρύσάμην, ὕσσατο, ἐρύσσατο, -σαντο, opt. 2. s. ἐρύσαιο, pf. p. 3. pl. εἰρύαται, pt. εἰρῡμέναι, plpf. 3. s. εἶруτο, 3. pl. εἶрунто, -ύατο, тягну, потягаю, витягаю, вириваю; φάρος καὶ κέφαλῆς затыгаю на голову, νεурὴν натыгаю; тягну в гору, витягаю νῆα ἐπ' ὑπεῖροιο, ὑπεῖρόνδε, ἐπὶ θινί; тягну назад, в долину; νῆα εἰς ἄλλα стягаю, скочую (K), спускаю; ἰστὸν ἐξ ὠμοιο витягаю; ἰστία натыгаю, напинаю, розпинаю; ἐπὶ στήλῃν ἐр. витягаю (на могилу) або уставляю надгробний камінь; вибираю, вириваю, рву, κρόσσαι здираю, зриваю; відриваю, розриваю; ἔγχεος ἐκ χειρὸς витягаю; ῥινὸν здираю, обдираю, шарпаю, сїпаю, τινά χλαίνης тягну, потягаю за; волічу, заволікаю, втягаю, затыгаю, ποδὸς διὰ δώματα виволікаю за ногу. — Med. тягну до себе, за собою, для себе, витягаю (собі); νῆες ὅδον εἰρύαται були витягнені здовж (по обох боках) дороги, на дорогу; τόξον наты-

гаю; πάντα стягаю, здіймаю; χροσῶ вaju, відважую (викупаю); притягаю τ 486; τινὰ μάχης вириваю, спрятую, усуваю, забираю.

ἐρχαται, ἐρχατο, гл. ἐρχω.

ἐρχ-ατάω, ipf. -ῶντο, замикаю, запираю, зачинаю ξ 15.

ἐρχθεῖς, prt. aor. p. від ἐρχω.

ἐρχομαι, ipv. ἐρχεу, eo, f. ἐλεύσομαι, aor. ἦλθον, ἦλθον, conl. ἔλθῃσι, ipv. ἐλθέ, inf. ἐλθέμεν(αι), -θεῖν, pf. εἰλήλουθα, pl. -λουθμεν, pt. εἰλ- i ἐλήλουθώς, plpf. 3. s. εἰλήλουθει, idy, ходжу, приходжу, прибуваю, надходжу, підступаю; відходжу, виходжу, вертаю; πεδίοιο через рівнину. Відходжу, їду, переходжу, пробиваю (ратище), пливу, виходжу; сходжу (про зьвізду), літаю, вилітаю (птиці i пчоли); дістаю ся, налітаю, настигаю (вітри); гоню, піднімаю ся; κνέφας наступає, настає, землю повиває (C); θέρος настає; θάνατος настигає; αἰμαριне; пор. ἀγγελίην, ἐξεσίην; з асс. κλισίην, до шатра; ὅδον своєю дорогою A 151, γέρας ἐρχ. ἄλλη ралець дістаєть ся де инде (K), переходить; ὁδὸν переймає, прошибає; ἀπὸ παραπίδων ἄχος ἐλθαι биль упав би з серця; μὴ τηῦσθην ὅδον ἐλθῆς щоб ти не даремне їздив в далеку дорогу (B).

ἐρῶ, dat. до ἐρος, любов, бажання; ἐρῶ, гл. εἶρω.

ἐρωδιός, δ, ardea, чапля, K 274.

ἐρωέω, f. -ήσει, пливу, теку, αἶμα запосочуєсь (K), заструмлюєсь (B); впливаю, витрискаю, вибухаю, рину. Prs. ἐρωέει, εἰ, ipv. ἐρώει, εἰτω, f. ῥεουσι, if. aor. -ήσαι, уступаю, подаю ся взад, відступаю, відмагаю ся, з gen. χάρμης; відтягаю ся, оминаю, зволікаю, остаю ся, остаю ззаду; — недопускаю, здержую, відпираю, ἀπὸ νηῶν.

ἐρωή, ἡ (στυ, τυο), а) напір, замах, розмах, нагін, розгін; полет, мет, верг; тягар, вага, сила, βελών, δούρατος; ἐφέλλει ἐρωήν завдає хисту (Р), додає сили; б) відступлене, понехане, перестанок, перерва, відпочинок, супокій, πολέμου, II 302 и.

ἐρωος, ωτος, ё, бажане, жадоба, охота, любов, θεῖς до богині, γυναικός, πόσιος καὶ ἐδητύος.

ἐρωτάω, питаю ся, випитую (ся), о 423.

ἐς, ἐς, гл. εἰς, а зложені з ἐσ- гл. εἰς-.

ἐσ-αἱρέω, збираю, згромаджую (в що, або до чого); іpf. m. ἐσαίρετο, аог. -ατο, збираю ся, згромаджую ся; збираю в собі, набираю, θυρόν.

ἐσ-άγω, -γουςα, впроваджую, приводжу, Λαοδίκη, Z 252.

ἐσ-αθρέω, opt. аог. -ήσειεν, бачу, виджу, спостерігаю, нахо-джу (Р), придибую, провідую.

ἐσ-ακούω, слухаю, чую, Θ 97.

ἐσ-άλλομαι, аог. 1. ἐσήλατο, 2. ἐσάλλτο, вскакую, вискакую, при-скакую, іду або беру приступом, з асс. πύλας, τεῖχος.

ἐσαν, іpf. 3. pl. гл. εἰμί.

ἐс-άντα, пор. εἰσάντα, проти, напроти, просто в очи, в лице, просто, насупроти, лице в лице, ἰδών, φράζεσθαι.

ἐσας, part. аог. def. від εἶσα.

ἐс-βαίνω, гл. εἰσβαίνω; аог. ἐς δὲ βῆσε = ἐνέθηкен, поставив (С).

ἐσβη, аог. від σβέννυμι.

ἐс-δέχομαι, аог. ἐσδέχατο, ен, бачу, розглядаю, гляджу, зир-каю, спостерігаю; оглядаю.

ἐс-δύομαι, входжу, fut. ἀκοντι-στών ἐсδύσεαι підеши до борби на списн.

ἐс-ελεύσομαι, ἐσελθε, гл. εἰсέρ-χομαι.

ἐσεμάσασατο, аог. від ἐсμάχομαι.

ἐсέρχεο, іrv. гл. εἰсέρχομαι.

ἐсесθαι, ἐсεται, гл. εἰμί.

ἐсέχυνто, аог. m. гл. ἐсχέω.

ἐсήλατο, аог. 1. гл. ἐсάλλομαι.

ἐσηνε, аог. 3. sg. du. σάινω.

ἐσθην, plpf. 3. du. гл. ἐνнуμι.

ἐсθής, ἦτος, ἡ, (φες, ἐνнуμι, vestis), одіж, одежа, одяг, платє; наліжник, постіль; μαλακή, φαινή.

ἐсθίω, inf. -έμεν, іpf. ἤσθιον, f. ἐδομαι, pf. ἐδηρώς, pf. p. ἐδήδοται, аог. ἐφαγον (пор. ἐδω і φαγέμεν), ім, поживаю, вживаю, живлю ся, з'їдаю βρώμην, κρέα; нищу; ἐсθί-εταί μοι σῖκος пропадає мій дім (В).

ἐс-θλός, 3. (εἰμί), знатний, бла-городний, добрий, хоробрый, чес-ний, знаменитий; спасенний, ла-скавий, зичливий, прихильний; славний; ἐсθλά ἀγορεύοντες з гар-ними словами (на устах); φρένες второнний, мудрий, не лукавий (В); ἀμαξα сильний, здоровий; εἰρημικα зїля цілющі; θαῖς бучний (С); дорогий, цінний, красний; ἐсθλά добро; ἐсθλόν добро, ща-сте; ἐсθλόν ἐστιν є добре, хосенно.

ἐсθος, τό (vestis), одіж, одяг, платє, Ω 94.

ἐс-θρώσχω, аог. ἐсθорє, вска-кую, впадаю.

ἐсθω, inf. -έμεναι, іpf. ἤσθε, ім, з'їдаю, пожираю; нищу, марную.

ἐс-ιδέσθην, -ίδεσκε, гл. εἰсοράω.

ἐс-іέμεναι (αἰλιν), гл. εἰс-іημι.

ἐс-іζομαι, conі. -ηται, сїдаю в що, засїдаю, присїдаю, λέγον на засідці N 285.

ἐс-κάλέομαι, кличу до себе, прикликую, ἐс δ' ἐκαλέσασατο Ω 193.

ἐс-καταβαίνω, сходжу, входжу ἐρχατο в сад, ω 222.

ἐсκον, іpf. iter. від εἰμί.

ἐс-μαίομαι, порушаю, звору-шаю; με θανών ἐсεμάсασατο (аог.) θυρόν, его смерть тяжко вразила мое сердце.

ἐсομαι, fut. гл. εἰμί.

(ἑσπέρῳ), ἑσπέρομαι, гл. εἰσπέρῳ.
ἑσπέριος, 3. вечером, у вечері
(Б), над вечір ἡλθες; західний,
ἀνθρώποι що живуть на заході,
від заходу сонця.

ἑσπερος, ó, (vesper), вечір;
ἀστὴρ зьвізда вечірня; ἑσπερα (τὰ)
пора вечірня ρ 191.

ἑσπετε (σεπ, ἑπ-ος), ірв. до аог.
εἶπον, звістить, скажіть.

ἑσπέσθην, ἐσποίμην, ἐσπόμεθα,
ἐσπώνται, гл. ἑπω.

ἑσος(ο), ірв. м. гл. εἰμί.

ἑσσα, ἑσσαи, ἐσάμενος, ἑссо,
гл. ἐνнуμι.

ἑσσαι, ἐσσεῖται, гл. εἰμί.

ἑσσεύοντο, ἐσσύμενος, ἑσσυται,
гл. σεύω.

ἑσσύμένως, adv. скоро, покван-
но, зараз; завзято.

ἐστάθη, ἔσταθ', ἐστάμεν(αι),
ἔσταμεν, ἔσταν, -ασαν, ἔστασαν,
ἔσταότε, ἐστεώτα, ἐστήκα, ἐστή-
κειν, гл. ἵστημι.

ἔστο, plpf. 3. sg. гл. ἐνнуμι.

ἔστρωτο, plpf. p. гл. σπορένнуμι.

ἔστωρ, орос, ó, кілок, на кінці
дншля, що на него закладано
кільце χρίκος Ω 272.

ἔσ-φέρω і ἐс-φορέω, вношу,
заношу, відношу εἶσω ἐсθῆτα; med.
ἐσφέρεται, несе, уносить, пориває
з собою, πύλας.

ἔσχ' = ἔσχε, ipf. iter. від εἰμί.

ἔσχά-ρη, ἡ, gen. і dat. ἐσχάρ-
ων, огнище, кабиця (Б); πυρὸς
ἐσχάραι огнища.

ἔσχατάων, ἄουσα, гл. ἐсхатέων.

ἔσχατῇ, ἡ, найдалша часть,
границя, край, беріг, кінець;
φθίης границя; πολέμοιο кінець,
границя боевища, або послідні
ряди боеві; ἀγροῦ границя краю;
ἀγροῦ ἐπ' ἐсхатиῆς далеко на полі;
ἐсхатиῇ на кінці, на границі або
краю острова.

ἔсхᾶτος, 3 (ἐξ), найдалший, по-
слідний, крайний, на край сві-

та. — Neutr. adv. ἔсхата, по кра-
ях, на кінцях, на окраїнах, на
кінці, Θ 225 Λ 8.

ἔсхатό-ων, (άων), όωσα, (άουσα),
part. найдалший, послідний, що
остав з заду; що лежить на
границі.

ἔсχεδον, ἐсхόμην, ἔсхον, аог.
гл. ἔχω.

ἐс-χέομαι, лише аог. м. ἐсέ-
χυντο, вливаю ся, сиплю ся, тисну
ся, κατὰ πύλας впадаю через
брами М 470 п.

ἔσω, гл. εἶσω, (εἰς).

ἑταῖρη, ἑτάρη Δ 441, ἡ, дру-
жина (Р), товаришка, помічниця,
подруга, посестра, φόβου, δακτί.

ἑταιρίζω, inf. аог. ἐταίρಿಸσαι, я є
товаришем, помічником, прилу-
чаю ся до когось. — Med. opt.
аог. ἐταίρಿಸσαιτο, приймаю собі за
товариша, за помічника, взиваю
на поміч.

ἑταῖρος, ἑτᾶρος, ó (ἑτης), това-
риш, товариство, помічник, при-
ятель, дружина; ἐсθλός, ἐνητής,
ἐρίηρος, κεδνός, и.

ἐτάλασσας, аог. 2. sg. гл. τλῆναι.

ἑταρплήτην, аог. p. 3. du. гл.

τέρπω.

ἐτέθαπτο, plpf. p. гл. θάπτω.

ἐτεθήπια, гл. θηπ.

ἔτεκον, аог. 2. гл. τέκτω.

Ἐτεο-κλήеиос, 3. Етеокля, βῆт

(сильний, могучий Е), Δ 386.

Ἐτεο-κλῆς, ἥος, Етеокль, син
Ойдиπα і Епікасти; він умовив
ся з братом Полінейком, що бу-
дуть володіти в Тебах по черзі
через рік; але Етеокль не до-
держав умови і спричинив по-
хід 7 проти Тебів.

Ἐτεό-κρητες, оі, Етеокрити,
первісні мешканці Крети τ 176.

ἑτέός, правдивий, дійсний;
ἐτεά = ἀληθῆ; ἐτεόν, справді,
дійсно, справедливо, по правді.

ἑτερ-αλκήs, ἑs, (ἕτερος, ἀλκή), що дав силу або побіду одній з двох сторін; *νίκη* рішуча перемога (Р. Б); *δῆμος* що рішає борбу, О 738.

ἑτερ-ήμερος, ον (ήμερs), що змінює ся, що другий день; *ζώουσ' ἑτερήμεροι* по черзі через день (Б), що другий день λ 303.

ἕτερος, 3. dat. fem. ἐτέρῃ, другий, иньший, оден з двох, оден або другий, оден; *ἕτερος -ἕτερος* (ἄλλος), оден-другий; *ἕτεροι*, одна часть, друга сторона, одна з двох сторін; другий, ріжний, противний; *ἐτέρη* (χειρί), *ἐτέρῃν* одною, другою рукою; *ἐξ ἐτέρων* *ἕτερ' ἐστίν* одні сліднують за другими.

ἐτέρωσето, aor. від *τερσάινω*.

ἐτέρωθεν, adv. з другої сторони, по (в, на) другій стороні, по той бік (Б), з иньшої сторони; проти, супротив, противно.

ἐτέρωθι, adv. на другій стороні, деінде, далеко, здалека; *ἐνθεν-ἐτέρωθι* звідсіль-звідтіль.

ἐτέρως (ἕτερος) adv. інакше.

ἐτέρωσε, на одну сторону, на один бік, на другу сторону, по другій стор., куди инде, в иньшу сторону; на бік, на сторону.

ἐτέταλτο, гл. (ἐπι)τέλλω.

ἐτετεύχατο, *ἐτένχτο*, гл. τεύχω.

ἐτεμεν, aor. 3. sg. гл. τέμνω.

Ἐτεωνεύs, ἥρs, Етеоней, син Боеоя, слуга Менелая, δ 22, с 95.

Ἐτεωνός, Етеон, місто в Бойотії над Азопом В 497.

ἐτης, ὁ (σφε, suetus), лише pl., товариш, приятель, знакомий, свій, свояк.

ἐτήϊμος, ον (ἐτέος), правдивий, дійсний, певний; neutr. adv. *ἐτήϊμω* дійсно, справді, по правді, вірно, певно.

ἐτι (etiam), adv. ще; відтак, ще й дальше, крім того; *ἔτι καί*

νῦν ще й тепер; *οὐκ ἔτι* в же не, вже більше не; (і перед *δή* і *δηρόν*), β 36, Z 139.

ἔτις, aor. гл. τίνω.

ἔτλην, aor. 2. гл. τλήναι.

ἐτοιμάζω, ipv. aor. -άσατο, -άσατε, -σσαντο, opt. 3. pl. -σάιэто, готовлю, приготавляю, придбаю (К), при-способляю, достарчаю, складаю, приношу, *γέρας*, *καρπόν*. Med. як act.

ἐτοῖμος, 3. готовий, дійсний; правдивий; очевидний, певний; *ἐτοῖμα τέτυκτο* так було справді, так вийшло на ділі (Б); *ταῦτ' ἔτοῖμα τετεύχεται* то справді стало ся; *μητις οὐ σφισιν ἐτοῖμη* не вкористь вам (Р), не дасть ся здійснити, осушити.

ἔτορε, aor. від *τορέω*.

ἔτος, τό (*Ἔτος*, vetus), рік; pl. також: час.

ἔτραπε, гл. τρέπω; *ἔτραφον*, гл. τρέφω.

ἐτῆμος, правдивий, дійсний, певний; neutr. *ἐτῆμον* і pl. *ἐτῆμα* правда, осущене, здійснене; *ἐτιμον* як adv. справді, по правді, дійсно, ψ 26 и.

ἐτώσιος, ον, дармий, дармо, за-даремне; *πάντα ἐτ. τιθέναι* всю працю даремною зробити, марною (Б); даремний, марний, безуспішний, *ἔγχος*, *βέλος*; пустий, безхосенний, непотрібний, *ἄχθος*.

εὖ і *εὖ* (εὖς), добре, належно, як слід, знаменито, сильно, зручно, докладно, старанно, гарно, щасливо А 19; *εὖ κατὰ κόσμον* в належнім, добрім порядку; *εὖ πάντες* всі разом; *εὖ μάλα* вельми, дуже.

εὖ, refl. = *εἶ*, себе, его, ві.

εὖ-αγγέλιον, нагорода за добре посольство, за добру звістку.

εὐαде, aor. від *εὐδάω*.

Εὐδαιμονίδης, син Еваймона Еврипіль Е 76.

Εὐδαίμων, ονος, син Ормена,

от. Еврипила, бр. Аминтора, правнук Аиоля В 736 Е 79.

Εὐάνθης, Евант, от. Марона.

εὐ-ανθής, ἐς (ἄνθος), гарно цвистучий, буйно вирастающий λάχνη.

Ἐβ-βοία, або *Εὐβοία*, остров на егейскім морю, напротив Бойотиї, тепер Egribos, γ 174, В 535.

εὐβοτος, ον (βόσκω), добрий на пашу, з добрим товаром (волами), багатий в товар, Συρίη ο 406.

εὐγμα, τό (εὐχομαι), чваньба, чванливість, похвалка (Б), κενά εὐγμᾶτα γ 249.

εὐ-γναμptos, ον, добре, гарно закривлений, або загнений, κληιδες, σ 294.

εὐ-δείελος, *εὐδήελος*, (δείλος), далеко (здалека) видний, або запомітний, Ἰθάκη.

εὐ-δίκη, ἡ, (δίκη), справедливість, правий суд (Б); гл. ἀνέχω.

εὐ-δημος, υ 302, впрочім *εὐ-δημος*, ον (δέμω), гарно, добре збудований, Α 448, γ 24 и.

εὐδω, com. 2. s. -ησθα, 3. -η, -ησι, inf. -έμεναι, ipf. εὐδον, it. εὐδεσκε, f. εὐδήσω, сплю, γλυκὺν ὕπνον с.; іду, кладу ся спати, лягаю, спочиваю; стихаю, втихомирююсь, устаю (вітер).

Εὐ-δωρος, Евдор, син Гермеса і Полїмелі, вожд Мірмідонів.

εὐ-ειδής, εὐειδής, ες, гарний, гарної статі, γυνή Γ 48.

εὐ-εργесіη, ἡ, добре діло, добродійство, чеснота.

εὐ-εργής, ἐς (ἐργον), добре зроблений, гарної роботи, νηῦς, δίφρος, χρυσός, λώπη; pl. εὐεργέα добродійства, добро.

εὐ-εργός, ον (ἐργον), що добре робить, чесний, правий, непорочний (Б).

εὐ-ερχής, ἐς (ἐρχος), добре обгороджений, опарканений, замкнений, αὐλή, θύραι.

εὐ-ζυγος, ον, добре, сильно збудований, міцний νηῦς.

εὐ-ζωνος, ον (ζώνη), гарно опоясаний, оперезаний; стрункої статі, γυνή. τιθήνη.

εὐηγενής (γένος), знатного роду, знатний, Α 427 и.

εὐ-ηγεσίη, ἡ (ἡγέ-ομαι), добра у-права, τ 114.

εὐ-ήκης, ες (ἀκή), добре заострений, дуже острий, αἰχμή Χ 319.

Εὐ-ηνίη, донька Евена, Марпесса I 557.

Εὐ-ηνορίδης, син Евенора Лейокрит, β 242. γ 294.

Εὐ-ηνός, Евен, а) отець Марпесси; б) син Селепія, кор. Лірнессеу, отець Мінеса і Епістрофа.

εὐ-ήνωρ, ορος, мужний, сїνος, що кріпить мужів, χαλκός гідний мужів, υ 19.

Εὐήνωρ, Евенор, отець Лейокрита.

εὐ-ήρης, ες (ἀρηρώς), добре приладнаний, що ним легко правити, орудувати, що надає ся до руки, легкий, догідний, гнучкий (Б).

εὐ-ηφενής, ἐς (ἄφενος), дуже багатий, знатний Ψ 81, Α 427.

εὐ-θριξ, τριχος, з буйною, гарною гривною.

εὐ-θρονος, ον, що сидить на гарнім троні, бучнотронний (Б), Ἠώς.

εὐ-θύμος, ον, жичливий, прихильний, добрий, ласкавий, ξ 63.

Εὐ-ιλλος, Евїп, Троянець, що его убив Патрокль II 417.

εὐ-καμπής, ἐς (κάμπω), добре, гарно зігнений, гнучкий, штучно загнутий (Б), закривлений, δρέπανον, κληίς.

εὐ-κείατος, ον (κεῖω), добре поколений, полупаний, κείβρος ε 60.

εὐκηλος, ον (ἐκηλος), спокійний, безпечний, без перешкоди.

εὐ-κλής, ἐς, (κλέος), асс. pl. *εὐκλείας* (-εέας), славний, в славі;

οὐ μὲν ἤμιν εὐκλεές не є для нас слава; adv. *εὐκλειῶς*, славно, зі славою, X 110.

εὐ-κλείη, ἡ, добра слава, слава; τινὰ εὐκλείης ἐπύρῃσαι, прославити.

εὐ-κλής, ἴσος, добре замкнений, зачинений, *θύρη*.

εὐ-κνήμις, ἴσος, з добрими, або сильними наголінниками, голінний, голінно-панцирний; з гарними голеними.

εὐ-κόσμως (κόσμος), adv. в добрім порядку φ 123.

εὐ-κτίμενος, 3. (κτίζω), добре, гарно збудований, або забудований, розкішний (Б), πολίεθρον, ἀρχική; добре заложений, уряджений, ἀλλοή; добре справлений, оброблений.

εὐ-κίτος, ον (κτίζω), гарно збудований, Αἰπύ В 592.

εὐκτός, 3. (εὐχομαι), пожаданий, бажаний, відповідний бажанню, після бажання.

εὐ-κυκλος, ον, гарно заокруглений; з гарними колесами, на добрих, здорових колесах ζ 58, 70.

εὐ-λείμων, ον, багатий в луги, левади, полонини, νῆσος, δ 607.

εὐλή, ἡ, (εἰλέω), черв, хробак, міль, Γ 26 и.

εὐλήρα, τά (Fελ, εἰλέω, loga), поводи, повіді, важки, ховста.

Εὐμαιος, Евмай, син Ктезия, короля острова Сирії, вірний пастух свиний у Одиссея, ο 400.

εὐ-μενέτης, ες, жичливий, прихильний, приятель, добрий чоловік (Б) ζ 185.

Εὐμήδης, Евмед, отець Дольона К 314.

Εὐμηλος, Евмель, син Адмета і Алькести, муж Іфтіми, вожд Тессалійців В 714 φ 288.

εὐ-μηλος, ον, багатий на вівці, Συρίя ο 406.

* *εὐ-μμελής*, gen. -ίω, ην, αι, з до-

брим ратищем; хоробрий, славний ратішник, або ратищем.

εὐ-μορφος, ον, ставний, гарної стати ξ 64.

εὐνάω = εὐνάω (εὐνή), f. -άτω, кладу, ставлю, уміщую на засідці; γόνον розважаю тугу (Б); ὄρνιθες εὐν. виводять ся, гніздить ся; med. кладу ся, кладу ся спати, сплю, спочиваю; стихаю, настаю, втихомирюсь, перестаяю дуги (Б).

εὐ (εὐ) *ναίετάων*, ωσα, ον, добре замешканий, добрий до мешканя, розкішний, пишний (Б), μέγαρα, δόμος, πόλις. Пор. *ναίετάω*.

εὐναίόμενος, або εὐ ν., 3. добре замешканий, залюднений, людний, пишно-цвітучий (К), πόλις, Σιδονίη. Пор. *ναιώ*.

εὐνάω, aor. εὐνήσε, кладу спати, усипляю; γόνον, усемиряю, у-спокоюю, розважаю; саджаю, ставлю, уміщую на засідці. — Pass. aor. εὐνήθηκα, кладу ся (спати), сплю; втихомирюсь, настаю, стихаю (вігер).

εὐνή, ἡ, gen. εὐνήρι, ліжка, постіль, взагалі місце до снання; шатро, леговиско, хлів, осідок; pl. εὐναί камені якорні (заступали місце якорю), були продіравлені, щоб можна пересилити ливву, що на ній викидували їх з передної часті корабля.

εὐνή-θεν, adv. з ліжка, з постелі, υ 124.

Εὐ-νηος, Евней, син Язона і Гіпсипілі Н 468 φ 747.

εὐνις, ιος, позбавлений, ψυχής; εὐνιν ποιέω позбавляю.

εὐ-(ν)νητος (νέω), гарно витканий, або прядений, χιτών, πέπλος.

εὐ-νομία, ἡ (νόμος), законність, праведність, справедливість, правота, ρ 487.

εὐ-ξεστος, 3. добре, гарно вигладжений, гарно тесаний, точе-

ний, гладкий, тесовий (Б), ἀσάμινθος, ἄκοντες, τράπεζα, ἐλάτη, ἀπήνη.

ἔϋ-ξοος, ον (ξέω), добре виглджений, гладко тесаний, гладкий, гарно точений, г. мережаний (Б), добре виострений; γεν. ἔϋξου δουρός, К 373.

ἔϋ-ορμος, ον, пристанний, догідний, затишний (Б), λιμήν.

ἔϋ-πατέρεια, ἡ, донька знатного батька, вельможанка по роду (Б), знатного роду, Ἑλένη, Τυρώ λ 235, Z 292.

ἔϋ-πεϊθης, або *Еϋ-пейтис*, εος, Евпейт, отець Антиноя, що его убив Ляерт α 383 ω 469.

ἔϋ-πεπλος, ον, в гарнім одягу, в одежі пишний (Р), гарно одягнений, стрійний, Ναυσικάα, Ἀχαιῆδες, ἀμφίπολος.

ἔϋ-πηγής, ἐς (πήγνυμι), добре збудований, сильний, дужий, здоровий, φ 334.

ἔϋ-πηκτος, ον, добре, або сильно зложений, сильно збудований, θάλαμος, μέγαρα, κλισίη.

ἔϋ-πλειος, ον, зовсїм повний, добре наповнений, πήρη ρ 467.

ἔϋ-πλεκής, ἐς (πλέκω), гарно плетений, δίφρος, θύσανοι.

ἔϋ-πλεκτος, ον (πλέκω), добре, сильно плетений, або кручений, σείρις, δίφρος.

ἔϋ-πλοίη, ἡ (πλέω), добра, щаслива плавба, I 362.

ἔϋ-πλοκαμῖς, ἴδος і ἐν-πλόκαμος, ον, з гарними косами, або кучерями, кучерявий, красноволосий, Δημήτηρ, Ἀχαιαί.

ἔϋ-πλυνής, ἐς (πλύνω), добре, гарно випраний, чистий, φάρος.

ἔϋ-ποίητος, 2. і 3. (ποιέω), добре, гарно зроблений, або вироблений, εἴματα, θρόνος, πυράρη, φάλαρα, πύλαи.

ἔϋ-πρήσσω, добре уладжую, добре роблю, виконую, роблю порядок φ 259.

ἔϋ-πρηστος, ον (πρήθω), сильно роздутый, -бухающий, сильный αὐτμή Σ 471.

ἔϋ-πρυμνος, ον (πρύμνη), з гарно укашеним задняком, добре збудований, νῆες Δ 248.

ἔϋ-πτукτος, ον (πτύσσω), добре зложений, складаний, κλισίη.

ἔϋ-πυργος, ον, добре заосмотрений вежами, що має оборонні вежі, укріплений вежами, Τροίη Н 71.

ἔϋ-πωλος, ον, богатий в коні, або кіньми, ἴλιος.

ἐϋρ-ᾶξ (εὔρος), adv. з боку, на боці, на бік.

ἐϋρ-ίσκω, аог. εὔρον, сопі. εὔρη, -ησι, med. -ετο, ірв. εὔρεо, знаходжу, винаходжу, видумую, χακοῦ ἄκος, стрічаю, застаю; τέκνωρ ἴλιου спроваджую кінець. Мед. знаходжу собі, для себе, придбаю собі, стягаю на себе κακόν, видумую собі, для себе.

Εὔρος, Евр, полуднево східний вітер, ε 295 и.

εὔρος, τό, ширина, λ 312.

ἐν-ρραφής, ἐς (ράπτω), добре, сильно шитий, зішитий, δοροί.

ἐν-ρρεής, ἐς, ἐνρρείος ποταμοίо, ἐνρρείτης, αо, ἐν-ρροος, ον (сру, réω), гарно (бисто) пливучий, бистротечний Z 508.

ἐϋρῶ-ἄγνια, ἡ, з широкими улицями, широкоуличний, πόλις, Ἀθήνη, Τροίη.

Εὔρῶ-ᾶδης, Еврияд, жених Пенельопи α 267.

Εὔρῶ-ἄλος, Еврияль, а) Фаяк φ 115. б) Аргієць, син Мекієста В 565, Z 20, ψ 677.

Εὔρῶ-βάτης, Еврибат, а) герольд Одиссея τ 246, В 184; б) герольд Агамемнона А 320.

Εὔρῶ-δάμας, αντος, Евридамат, а) жених Пенельопи σ 297, γ 283; б) Троянець, викладач снів Е 149.

Εὐρύ-δίχη, Евридика, донька Клімена, жінка Нестора γ 452.

Εὐρυκλέεια, *Εὐρύκλεια*, Евриклея, донька Опса, невольниця, що вї купив Ляерт, α 429, пістунка Одиссея τ 15, 401 і ключниця κ 391.

εὐρύ-κρείων, οντος, широко володіючий, широковладний (Κ), невгамонний державець (C), володар славетний (B).

Εὐρύ-λοχος, Еврилох, товариш Одиссея, що вів єго побратимів до Кірки κ 205, 232; проважав Одиссея до світа підземного λ 23; убиває воли Геліоса μ 417 і сл.

Εὐρύ-μᾶχος, Евримах, син Поліба, знатний жених Пенельопи α 394, β 177; єго убив Одиссей.

Εὐρύ-μέδονσα, невольниця Алькіноа, пістунка Навзикаї, η 8.

Εὐρύ-μέδων, οντος, Евримедонт, а) отець Перібої, кор. Гігантів в Епейрі η 58; б) син Птолемея, візник Агамемнона Δ 228; в) слуга Нестора Θ 114.

εὐρύ-μέτωπος, ον (μέτωπον), з широким чолом, широкочолый.

Εὐρύ-μῖδης, син Еврима, Телем, ι 509.

Εὐρύ-νόμη, Евринома, а) ключниця Одиссея ρ 495 и.; б) русалка, що приняла в морю Гефайста, прогнаного з Олімпу Σ 398, ρ 495.

Εὐρύ-νομος, Еврином, син Айгіптія, β 22.

εὐρύ-νω, аог. εὐρυαν, розширюю, робю просторим, збільшаю, визначаю простір, φ 260.

εὐρύ-όδεια, ή, з широкими шляхами, дорогами, широкий, просторий, χθών.

εὐρύ-οπά, ном. асс. або voc. sg. (від εὐρύσφ), далеко гремучий (φψ), тучегрімний (B); — або (від

φψ) далеко споглядаючий, що видить далеко, усебаччий (C).

εὐρύ-πορος, ον, οιος, з широкими шляхами, широкий, безкрай (B), розлогий, θάλασσα.

εὐρύ-πύλῃς, ἐς (πύλη), з широкими брамами, широкобрамний, "Αἶθος δῶ.

Εὐρύ-πύλος, Еврипіль, а) син Телефа і Астиохи, кор. в Мизії; єго убив Неоптолем λ 520 и.; б) син Позейдона і Астипаляї, кор. острова Кос В 677; в) син Еваймона, волод. Орменіону в Тессалії В 736 и.

εὐρύ-ρέεθρος, ον, широко плівучий, широко-струйний, 'Αξιός.

εὐρύ-ρέων, 3. широко плівучий, 'Αξιός, Ξάνθος.

εὐρύς, εἷς, ὅ, γεν. έος, εἴης, асс. ές, широкий, просторий, розлогий, далекий, τεῖχος грубий; συμπ. εὐρύτερος.

εὐρυ-σθενής, ἐς (σθένος), широко, вельми могучий, сильний, широковладний (Κ), Ποσειδάων.

Εὐρυσθεύς, Евристей, син Стенеля, внук Перзея, король Микен, що завдав Гераклеви 12 робіт, бо з волі Гери він скорше родив ся як Геракл на те, щоби він а не Геракль володів над потомками Перзея Т 103 сл.

Εὐρυτίδης, син Еврита, Іфіт.

Εὐρυτίων, ωνος, Кентавр, ρ 295.

Εὐρύτιος, Еврит, а) син Актора, ішов з братом Ктеатом проти Нестора, Α 709; б) син Меланея, отець Іфіта, кор. з Ойхалії в Тессалії, єго убив Аполлон, φ 224.

εὐρυ-φνής, ἐς (φύω), широко ростучий, що широко розростає ся, κρι δ 604.

εὐρύ-χορος, ον, просторий, широкий δ 635.

εὐρώεις, 3. запліснений, гнилавий, стухлий, темний (B).

εὖς, εὖ, ἥς, ἡ, gen. εἶος, εἶος, асс. εὖν, ἥν, добрий, хоробрый, великий, дужий, знаменитый, знатный; gen. pl. εἶων, εἶων, добрі річи, добро, щастє; δωτῆρας εἶων подателі благ (Б).

εὔσε, аог. від εὔω.

εὖ-σκαρδμος, он (σκαίρω), що добре, легко скаче, ἵπποι N 31.

εὖ-σκολος, он, бистроокий, бистрозорий, Ἑρμείας; що добре влучає, вціляє, Ἄρτεμис.

εὖ-(σ)σελμος, он (σέλμα), добре закритий, добрим, або сильним покладом (подром) осмотрений.

Ἑύσσωρος, Евсор, отець Акаманта з Тракії Z 8.

εὖ-(σ)σωτρος (σῶτρον), добре окований, з добрими, здоровими колесами Ω 578.

εὖ-σπαθής, єς (στάσις), сильно збудований, поставлений.

εὖ-στέφανος, он, гарно увінчаний, з гарним вінцем; Θήβη сильно укріплені.

εὖ-στρεπτος, он, εὖ-στρεφής, єς, εὖ-строφος, он, (στρέφω), добре скручений, добре сплетений, (гнучкий, міцний).

εὔτε = εὔτε, тоді як, коли, як, скоро; εὔτ' ἄρα коли якраз Z 515; з сопі. і ἄν, на случай як, коли, як, як тільки, скоро тільки, скільки разів. — Adv. як, рівно як Γ 10, T 386.

εὖ-τείχεος, он, асс. sg. εὐτείχεα (τείχος), добре, сильно укріплений, твердо-мурований (С).

εὖ-τιμητος, он (τέμνω), добре, гарно скраєний, скроєний, гладко різаний.

εὖ-τρεφής, єς (τρέφω), добре кормлений, товстий, διεξ, αἰξ.

Εὖ-τρησις, Евтрез, місто в Бойотії, коло Теспів В 502.

εὖ-τρητος, он, добре проверчений, пробитий, прошитий, λοβοί.

εὐτριχας, асс. pl. від εὐτριξ, красноволосяй, з буйною, гарною гривною.

εὖ-τροχος, он, з гарними, здоровими колесами, на добрих колесах (Б), ἄρμα.

εὖ-τυκτος, он, гарно, добре зроблений, мережаний (Б).

εὖ-φημέω, мовчу богомільно, уста очищаю (Р), I 171.

Εὐφημος, Евфем, син Тройцена, вожд Кіконів В 846.

Εὐφήτης, Евфет, кор. Ефіри в Елїді O 532.

Εὐ-φορβος, Евфорб, син Панта, що зранив Патрокля II 806 сл.; его убив Менелай Р 59.

εὖ-φραδέως, adv. добре обдуманно, розумно τ 352.

εὖ-φραίνω, f. ἀνέω, аог. εὐφρηνα, if. -τήναι, тішу, втішаю, веселю, звеселяю, νόημα ἀνδρός; med. тішу ся, втішаю ся, веселю ся, я є веселий, β 311.

εὐφρονέων, 3. жичливий, доброжичливий (К), прихильний, радий; розумний, второпний.

εὖ-φροσύνη, ἡ, радість, радощі, утіха, веселість; чувство радості, приємність, сподоба.

εὖ-φρων, он, веселий, радісний, радий, веселої гадки, θυμός; розвеселяючий, що серце звеселяє οἶνος.

εὖ-φθής, єς, гарного зросту, що підріс, виріс, стрункий, величний, гарний, круглий, πετέλη, μηροί.

εὖ-χαλκος, он, з гарної міді, або гарно з міді (ковани) зроблений, гарно мідію окований, στεφάνη, τρίποδες, ἀξίνη, μελίη.

εὐχετάομαι (εὐχομαι), 3. pl. εὐνται, opt. -σώμεν, -σώτο, if. -άκσθαι, ipf. -τάωντο, а) хвалю ся, славлю ся, чваню ся, величаю ся, перехвалюю ся, вважаю себе; тішу ся, виявляю радість χ 412

ἐπὶ τινι, чим, задля чого, над чим;
б) молю ся, благаю, θεῶ; величаю, славлю, вдячність заявляю, дякую, А 761, Ф 467.

εὐχή, ἡ, просьба, молитва.

Εὐχ-ήνωρ, син Полійда, N 663.

εὐχομαι, ірв. εὐχεο, ірф. εὐχε(ο), -ετο, -οντο, аог. εὐχαστο, сonі. 2. s. εὐξασи, а) хвалю ся, славлю ся, величаю ся, пишаю ся (С), чваню ся чим; γένος εὐχομαι веду рід свій почесний (Б); б) впевнюю Σ 499, прирікаю, обіцяю, обітую; молю ся, прошу, благаю, μέγα голосно, πολλά щиро, горячо; μοι за мене H 298; в) бажаю, ξ 463, φ 211, Ξ 484.

εὐχος, τό, слава, честь, по-честь, хвала, (бажане).

εὐ-χροής, ἐς (χρῶς), гарної краси, δέρμα, ξ 24, красnobарвний.

εὐχ-ωλή, а) чванливість, чваньба, хвальба, похвальба (Р); оклик побіди, слава, предмет слави; оклик побідний; б) обіт, обітованне, А 63, 93, λ 34, молитва.

εὐω, аог. εὔσε, αν, палю, опалю, смалю, осмалю, βλέφαρα; σῦες εὐόμενοι.

εὐ-ώδης, ες, (εῴω, odorus), гарно, сильно пахучий, запахуючий, ἔλαιον, κυπάρισσος, θάλαμος.

εὐ-ὤπις, ιδος (ὦψ), красноокий, з гарними очима, гарний.

ἐφαγον, аог. гл. φαγ-.

ἐφ-άλλομαι, аог. 3. s. ἐπᾶλτο, рт. ἐπ(ι)άλλμενος, скачу на що, вискакую, ἵππων; прискакую, кидаю ся на що, проти кого, вперед вибігаю, нападаю, пориваю ся на кого; з dat.

ἐφ-ἄλος, ον, що лежить, або положений над морем, надморський.

ἐφαν, ἐφασαν, ἐфато, гл. φημί.

ἐφ-ανδάνω, ἐπιανδάνει, ірф. ἐφρήνδανε, ἐπιήνδανε, подобаю ся.

ἐφάνη, аог. від φαίνω.

ἐφ-άπτομαι, f. ἐράψει, сonі. аог. m. ἐράψει, рф. pss. 3. s. ἐφῆπται, ррф. р. 3. ἐφῆπτο, дотикаю (ся), імаю, хватаю, ἡπείροιο; ргф. р. вишу над ким, грожу, загрожую, сходжу на кого (Р), настаю, наступаю, я є призначений, Τρώεσσι κήδεα, δλέθρου πείρατα.

ἐφ-αριόζω, орт. аог. -μύσσειе, надаю ся до чого, є вигідний, вигідно пристаю.

ἐφ-έζομαι, ірф. ἐφέζето, сїдаю на що, на чім, сиджу на чім, при чім, побіч чого, δίφρω, δενδρέω; пор. ἐφείσα, ἐφημι.

ἐφένке, ἐφείη, аог. від ἐφίημι.

ἐφ-είσα, def. аог. саджаю на чім, при чім, висаджую на беріг, Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφείσαι взяти на корабель і до II. завести. Med. ірв. ἐφесσαι, рт. -σάμενος, inf. f. -σσεσθαι, саджаю собі, γούνασιν посаджую на колінах: νηὶς беру на свій корабель.

ἐφ-έλκομαι, ірф. ἐφέλκετο, тягну до себе, за собою, тягну з собою; πόδες ἐφελκόμενοι, ноги, що волікуть ся; μιν ἄγω — ἐφελκόμενοις πόδεσσι вели єго, що ледво волік ся на ногах.

ἐφέννυμι, гл. ἐπιέννυμι.

ἐφ-έπω, ірф. ἐφεπε, it. ἐφепесκον, f. ἐφέψεις, аог. ἐπέσπον, орт. ἐπίσποι, сonі. іσπης, inf. ἐπισπεῖν, -έσθαι, рт. -όμενος, а) переслідую, напіраю, нападаю, кидаю ся, гоню, гоню перед собою, ἵππους Πατρόκλῳ гоню на II.; б) ходжу, броджу (Б) по чім κορυφαὶ δρεών; перехожу, скоро перехожу, біжу по чім, перебігаю πεδίον; пускаю ся, кидаю ся в що, ὑσμίνης στόμα; в) займаю ся чим пильно, ἄγρην ловами, ἔργον, дбаю про що, заходжу ся коло чого; г) стягаю на себе, мене постигає, стрічає щось, мені складаєсь щось (Б),

я діждав ся чогось, знаходжу, θάνατον (умираю, погибаю), πότμον, οἶτον, αἵσιμον ἤμαρ. — Med. іду, ходжу, слідную за ким, пристаю до кого, товаришу кому; ποσὶν переслідую в погоні; μένει σφῶ даю волю своїй жадобі, буйности; θεοῦ ὁμῶς іду за голосом, слухаю; οἰοῖτο § 195.

ἐφείσσει, ἐφесσαι, ἐφесσεσθαι, ἐφесσάμενος, гл. ἐφείσα.

ἐφесιάμεναι, ἐфесіаѳѳος, ἐφесіаσαν, ἐфесіаσι, гл. ἐφісѳημι.

ἐφ-έστιος, он, що є при домо-вім огнищу, дома при своїм огнищу, ἐμὲ ἐφесτίον ἤγαγε до вї огнища, дому; ἤλθε ἐφ. вернув до дому; до огнища; що має своє (власне) огнище, В 125, що поселив ся, осїв, поселенець, ту-болець; ἐφ. ἀπολέσθαι в рідній гонепді (Б).

ἐφ-ετιή, ἡ, (ἔτημι), порученє, благаннє (С), приказ, розказ.

ἐφ-ευρίσκω, аог. ἐφεύρομεν, знаходжу (при чім), застаю, стрі-чаю, здибую, придибую, τὴν ἀλ-λύουσαν, ἡιόνας.

ἐφ-εψιάομαι, іpf. ἐφεψιώντο, глумлю ся, ругаю ся, знущаю ся, глузую над ким; насьміваю ся.

ἐφῆκα, аог. до ἐφίημι.

ἐφ-ημαι, сиджу при чім, на чім; з dat. θρόνῳ, κληίδεσσιν.

ἐφ-ημέριος, он, через весь, або цілий (той) день, δ 223; денний; ἐφημέρια ὁρονέων що думає лише про нинішний день (про „нині“) т. є. не дбає про будучє.

ἐφ-ημοσύνη, ἡ (ἔτημι), порученє, приказ, розказ.

ἐφηνε, аог. 3. s. гл. φαίνω.

ἐφῆπτο, plpf. p. гл. ἐράπτομαι.

ἐφησθα, іpf. 2. s. гл. φημί.

ἐφήσω, fut. гл. ἐφίημι.

ἐφθης, аог. 2. s. гл. φθάνω.

ἐφθιάθ', ἐφθидεν, ἐφθито, гл. φθίω.

Ἐφ-ιάλης, Ефіяльт, син Альоя і Іфімедеї, хотїв з своїм братом Отом здобувати небо, λ 308; оба велитні спіймали були Ареса.

ἐφ-ιζάω, сиджу при чім, на чім, засідаю до чого, δείπνω; про сон: спускаю ся на що, спочиваю на чім βλεφάροισι; сїдаю під чим, в чім, αἰθούρῃσιν.

ἐφ-ίζω, it. іpf. ἐφίζεσκειν, сїдаю на чім, сиджу.

ἐφίημι, pt. ἔεις, іpf. ἐφίει, f. ἐφῆσεις, аог. ἐφῆκα, -έηκα, conі. ἐφείω, орт. ἐφείην, іpv. ἔφες, а) посилаю, висилаю, присилаю, τινί до кого; даю, завдаю, присуджую, зсилаю на кого, приношу, назначую, готовлю, заподіваю, допускаю, πότμον, νόστον, κήδεα; б) ки-даю на кого, мечу, влучаю (К), пускаю, стріляю, нападаю, χεῖρας τινι здійсмаю руки (С), одолю-ваю руками; в) спонукую, наущаю, побуджаю, підбурюю, А 518, ζ 108, 124, заставляю (Б) § 464. Med. pt. ἐφίεμενος, f. ἐφήσομαι, поручаю, кажу, приказую, τινί τι.

ἐφ-ιχνέομαι, аог. ἐφίχοντο, при-ходжу, доходжу до чого; ἀλλή-λων ἐφίχοντο вдарили на себе N 613.

ἐφίληθεν, аог. pass. від φίλέω.

ἐφ-ίστημι, лише intr. pf. 3. pl. ἐφесτᾶσι, inf. ἐφесτᾶμεν(αι), pt. g. s. ἐφесτᾶτος, n. pl. -ες, plpf. 3. s. ἐφесτῆκα, 3. pl. ἐφесτᾶσαν, аог. 2. ἐπέστη, pt. ἐπιστάντες, стою на чім πύργῳ, δίφῳ і ἐπὶ τινί; стою, стаю побіч, при, в κερᾶλῆριν, коло θύ-ρησιν; ἀλλήλοισι побіч себе; при-ступаю, зближаю ся, настаю, грожу M 326, намираю, ἀλλήλοισιν O 703. Med. іpf. ἐρίστατο при-ступив, θύρησιν до дверий.

ἐφ-όλκαιον, τό (έλκω), керма, (весло), що із задної части ко-рабля сягає до води; ἐφόλκ. κα-ταβάς по демену я спустив ся (Б).

ἐφ-ομαρτέω, іду, слідую за ким, іду разом, гоню за ким.

ἐφ-опліζω, f. -πλίσσουσι, opt. aor. -ίσσειας, -ίσσαιτε, conl. -ίσσωσι, if. ισ(σ)αι, приготавляю, приладжую δόρπον, приспособляю, знаяджую, лагоджу, νῆα; закладаю, запрягаю ἄμαξαν, ἡμίονους; med. приготавляю, приладжую собі, δόρπα, Θ 503 н.

ἐφ-οράω, ᾶς, f. ἐπόφωμαι, -εαι, ἐπιόφωμαι, pt. aor. ἐπιδόντα, if. -δεῖν, виджу, бачу, оглядаю, придивляю ся, гляджу на що, назираю (Б); відвідую, іду в гостину, навіщаю кого, бачу ся з ким Τιτύον; зазнаю, доживаю κακά; fut. ἐπιόφωμαι виберу, вигляджу, I 167.

ἐφ-ορμάω, aor. ἐφώρμησαν, побуджаю, спонукую, підіймаю, счиняю, πόλεμόν τιμι проти кого; ἀνέμους підіймаю, розбуркую (Б). Pass. inf. pr. ἐφορμασθαι, aor. ἐφορμήτην, а) я є спонуканий, склонюю ся до чого, чую спонуку, захочую, бажаю; б) спішу, пускаю ся λ 206; кидаю ся, удаляю, нападаю, припадаю, напіраю, ἔρχεи.

ἐφ-ορμή, ἡ, вступ, приступ, вхід, вихід, γ 130.

ἐφ-υβріζω, (до того ще) поступаю собі зухвало; pt. на посьміх, на поругу, з бути I 368.

ἐφ-υδρός, ον (υδωρ), мокрий, що дощ спроваджує, дощевий, дощистий, Ζεφυρος ξ 458.

ἐφ-υπερθε(ν), adv. в горі, зверха, поверх, на вершку, повисше, над чим; з гори, від гори; в гору, горою.

Εφύρη, Ефіра, а) старинна назва Коринту, Z 152, 210; б) місто в Теспротії, на против Фаяків, α 259; в) місто в північній Елїді, де пробував Автїй, В 659.

Εφύροι, Ефіри, мешканці

Кранону в Тессалії пеляєт., що перше звав ся Ефіра N 301.

ἐχᾶδε, aor. від χανδάνω.

ἐχάρη, aor. від χαίρω.

ἔχεαν, aor. від χέω.

ἐχέ-θύμος, ον, що має розум, οὐκ ἐχ. легкодушний, в кого короткий розум (Б), буйний, ϑ 320.

Ἐχε-κλῆς, Ехекль, син Актора.

Ἐχε-κλος, Ехекль, а) Троянець, що його убив Патрокль II 694; б) син Агенора, що його Ахїль убив Y 474.

Ἐχ-έμμιων, ονος, син Пріяма, його убив Діомед E 160.

Ἐχέ-νηος, Ехеней, Фаяк η 155.

ἐχε-πενκῆς, ες, острый, (гіркий, болючий, загібильний (К), βέλους.

Ἐχέ-пwλος, Ехеполь, а) син Талїзіа, Троянець Δ 458; б) син Анхїза з Сикїону Ч 296.

ἐχεσхον, ipf. iter. від ἔχω.

Ἐхетос, Ехет, син Евхенора і Фльогей, жоретоккий кор. Епіру.

ἐχενα, ἐχευάμη, aor. від χέω.

Ἐχέφρων, ονος, син Нестора і Анаксїбїї, γ 413, 439.

ἐχέ-φρων, ον (φρήν), розумний, второпний, мудрий, премудрий, Πηνελόπεια.

ἐχρηθα, conl. praes. від ἔχω.

ἐχθ-αίρω (ἐχθος), conl. 3. s. -ησι, ipf. ἔχθαρες, aor. ἔχθηρες, opt. -ήρειτε, ненавиджу, ремствую на кого (Б), збриджую ким (Р), я є ворогом, ворогую, переслідую.

ἐχθ-ιστος, sup. до ἐχθρός, найбільше зненавиджений, найнемильший (К), найгидичий (С), що за всіх опротивів (Р).

ἐχθo-δoπέω, if. aor. -δοπήσαι, враждую, ворожо поступаю, жию в незгодї, виступаю ворожо проти кого, приводжу до розладда (С), Πρῆ з Герою A 518.

ἐχθ-ομαι, ipf. ἔχθετο, я є зненавиджений, стаю ненавистев (Б), опротивилий, осоружний.

ἔχθος, τό, ненависть, вражда, гнів, неприязнь, распря.

ἔχθ-ρός, 3. superl. ἔχθιστος, зневажливий, ненависний, гидкий (Р), опротивілий, ворожий, неприємний, немилий, μοι δῶρα; ἐχθρόν δέ μοι ἐστίν неміло, нудно. Ἐχῖναι, Ехіни, 9 малих островів в йоньскім морю, при побережжю Айтолії і Акарнанії.

Ἐχτός, Ехій, а) отець Мекістея Θ 333 N 422; б) Грек, що его убив Політ О 339; в) Лікієць, що его Патроклъ убив II 416.

ἔχ-μα, атос, τό, підпора, підстава νηῶν, основа πέτρης; охорона, оборона πύργων; перешкода, тама, завада; рум, румовисько, Φ 259. Лише pl.

ἔχω (σεχ), conl. 2. s. ἔχθηθα, 3. s. -ησι, ipv. ἔχε, if. -έμεν, ipf. εἶχον, ἔχον, -όμην, it. ἔχσхон, f. ἔξω, inf. ἐξέμεν, f. σχήσω, -ομαι, aor. ἔσχον, conl. σχώμεν, inf. σχεῖν, σχέμεν; med. ἔσχετο, σχέτο, ἔσχοντο, opt. 3. pl. σχοίατο, ipv. σχέο, pt. σχομένη; (побіч. ф. aor. (ē)σχεθον, 3. du. ἐσχεθέτην, if. σχεθέειν, в знач. здержую В 218). I) trans. а) маю, держу, χερσίν в руках, χεῖρας за руку; імаю, хватаю, беру за що, ποδός; б) маю на собі, на мені є, ношу χλαῖναν, σάκος ὦμο; ἡέρ' ἔχων вкритий туманом (Б); в) держу або ношу просто, до гори, задираю κάρη ὕψος, несу високо, підношу, κάρη ὑπὲρ πασῶν понад усіх, перевисаю; охоронюю, заслонюю, бороню X 322 Ч 730; г) маю, дістаю, одержую ρ 81, Σ 191; д) замикаю, окружаю, огортаю, обіймаю, покриваю; κῆπον стережу, доглядаю (Б), стараю ся, дбаю о що, пильную ἐργα; е) пливу, їду кудись, Πύλονδε, ἐπὶ τιμ; πείρατα νίκης ἐχ. ἐν θεοῖσιν залежать від б., лежать в руках б.; Ὀλύμπων, οὐρανόν, γαῖαν мешкаю,

живу; χροά τεύχεα закриває, за-слонює; Δία οὐκ ἔχε ὕπνος Зевса сон не брав ся; Ἀχαιοὺς ἔχε φύξα на А. спала боязнъ (Р); ж) здержую ἵππους, задержую, придержую, також: правлю, кермую, їду; φόρμιγγα перестая (грати) на; ὁστέον видержув; з) усьмиряю, злекшую δδύναις; — γέλωс ἔχει сьміх бере ся мене; κλέος ἔχει тина роздобуває слави (Б); ὕβριν я є гордий, зухвало поступаю; εἰνος ἔχει тина φρένας памороки забило (Б); ὀμβρος ἔχει кропить; μένος ἡέλιου спека соняшна втомлює; εὐφροσύνη панує, вселилась, εἴμις домагає ся; αἶθρη вкутала хмара (Б); μάχην борю ся; и) можу, я є в силі; ἔσχεθεν ἱεμένω здержував заєдно. — Ps. θυγάτηρ ἔχεθ' "Ехторі була жінкою Г.; ἄχει σχομένη зломана горем. — II. I n t r. маю ся, держу ся, я є, видержую, остаю; ἔξω, ὡς λίθος остану, буду такою, як; ὕψος' ἔχοντες високі; вистаю, сторчу; ἔχε δι' ὦμων перейшло (копіє) через рамя; ἐκός я є далеко; кидая ся, напирая χ 75. — Med. держу собі, держу ся, додержую, стаю на чім, стою, остаю при чім, видержую, не устаю в чім ἄρει, держу ся (сильно) πέτρης; πρὸς ἀλλήλησιν збивають ся в купу (Б); ἀνὰ ἀλλήλησιν держать ся купи, чіпають ся одні других; ἔγχος σχέτο ратище встрягло; ἔσχετο φωνή голос здушило в гортані (Б), голос завмер на устах; ἔσχετο νηῦς спинив ся; запиняю ся, останавливаю ся, стаю; σέο δ' ἐξεται від тебе буде залежати; ἐκ тινος ζ 197, λ 346; здержую ся ν 151, ἀντῆς, μάχης, держуєс здалека, лишаю, покидаю β 70, понехую, відступаю від чого; βίης здержую силу; φρεσὶ δ' ἔσχετο панував над собою, здер-

жував ся; держу, несу, ношу, підношу, ἀσπίδα; μένος, χεῖρας κακῶν ἀπο здержую χ 316.

ἐψιά-ομαι, ipv. -αἰσθων, inf. -αἰσθαι, граю, бавлю ся, забавляю ся, звеселяю ся чим, μελπή καὶ φόρμηγυ, φ 429.

ἔω, ἐφ, гл. ἐάω.

ἔωθα, я звик, привик, маю звичай, гл. ἔθω.

ἐφκει, plpf. гл. ἔοικα.

ἐώλπει, plpf. гл. ἔλπω.

ἔωμεν, (if. ἄμεναι) πολέμοιο, лише Г 402, = ἄσθην ἔχωμεν будемо мати до сита.

ἐφμι, гл. ἐάω; ἐών, гл. εἰμί.

ἐφνοχόει, ipf. від εἰνοχόεω.

ἐώργει, гл. ἔρδω.

ἔως, також εἰως, і εἶος, ἦος, а) аж, доти аж; щоби δ 800, ζ 80, ι 376, τ 367; б) доки, поки, аж доки, так довго як, (підчас того) коли, в тім як, саме як. Adv. якийсь час, спершу, тимчасом, міжтим (завсїгди односклад. з виїмком β 78).

ἔωσι, гл. εἰμί; ἐώσι, гл. ἐάω.

ἔως-φόρος, ὁ (ἔως, φέρω), зірниця Ч 226; (з склад.).

Z.

ζα- (δα), дуже, вельми, нероздільна частиця, що скріплює значіне слова, ζάθεος, и.

ζα-ής, ἐς, ἐος (ζα-, āημι), асс. ζάην, що сильно віє, бурливий, бурхливий (Б), нагальний, āνεμος.

ζά-θεος, 3. сьвятний, пресьвятний, Κίλλα, Νίσσα и.

ζά-χοτος, сн, дуже гнівний, або завзятий, Г 220.

Ζά-κυνθος, Закинт, богатий в лісі остров на йоньскім морю, на полудне від Самі, проти Елїди, тепер Zante; ὑλήεσσα, α 246, τ 131, Β 634 и.

ζα-τρεφής, ἐς, ἐος (τρέφω), добре годований, товстий, тучний, φῶκα, σιάλοι, αἶγες, ταῦροι.

ζα-φλεγής, ἐς, ἐος (φλέγω), власт. дуже палючий, або горячий, проте: повний сили, сьвіжий.

ζα-χρηής, ἐς, (χράω), pl. -ηεῖς, нагальний, бурливий (вітер); що сильно напірає, завзятий, скорий або охочий до борби.

ζάω, pt. ζῶντος, гл. ζῶω, жию, живу.

ζεῖη, ἡ, (рід збіжа, уживаний

на пашу для коний), голомша, сущшен, обрік (Б); pl. δ 41, 604.

ζεῖ-δωρος, сн, (ζεῖη), плодови-тій, що видає збіжж, ἄρουρα.

Ζέλεια, місто в м. Кілікії під горою Ідою В 824 Δ 103.

ζέσσειν, aor. від ζέω.

ζεῦγλη, ἡ, нашійник, хомут; (ζυγόν складало ся з двох ζεῦγλι).

ζεῦγνυμι, ζευγνύω (iungo), inf. ζευγνύμεν, -όμεν(αι), ipf. ζευγνύσων, ζευγνύσων, ipf. m. 3. du. ζευγνύσθην, 3. pl. ἐζευγνυντο, aor. ἐζευξαν, ζεῦξε, pf. p. ἐζευγμέναι, сполучаю, спрягаю, запрягаю, закладаю до ярма; замикаю, σανίδας ἐζευγμ. замкнені, зачинені; med. запрягаю собі, ἵππους ὑπ' ὅχουσιν.

ζεῦγ-ος, εος, τό, ярмо, запряг, Σ 543. pl.

Ζεὺς (δουF), Διός, Ζηνός, Διί, Ζηνί, Δία, Ζῆνα, Ζῆν' (Ζῆν), Ζεῦ, Зеве, Дій (Р), Jupiter, син Кроноса і Реї (Κρονίων, Κρονίδης), муж Гері, наймогутійший і найвищий бог Геленів, володар сьвіта, батько богів і людий. Всі явища в природі походять від него. Він во-

лодіє на Олімпі, в небі (αἰθέρι νάων, ὑψίζυγος), збирає хмари (νεφέληγερέτα, κελαινεφέης), в гніві кидає блискавиці і громи, ἀγρικέρυκος, τερπικέρυκος, ἀστεροπητής, ὑψι-, ἐριβρεμέτης, ἐρίγδουπος і н., посилав бурю і дощ, але дає також ясне небо і вітер користний для плавби. Він править судьбою чоловіка (ταμίης) і важить її на золотій вазі; видає закони, установляє власть королівську (διογενής, διοτρεφής), стереже зборів і ради, охоронює родини, їх огнища ἐρκεῖος, заступає ся за людей стороньеских, захожих і тих, що просять о поміч та охорону, ξεινός, ἐκείστιος; κατὰχθόνιος I 457.

ζεφύρη, ἡ, західний вітер, западовець (B) γ 119.

ζεφύρος, ὁ (ζέφος), зефір, легіт, західний вітер; є лагідний і теплий, γ 119, δ 567, але також острий, нагальний, ε 295, μ 289 и.: ἀρχής, δυσχής, ἐφοδρος, λαβρος, κελαινεός, і н. Уосібн. II 150.

ζέω, ірf. ζέε, аог. ζέσσε, кипю, варю ся, я є горячий.

Ζηῆθος, Зет, син Зевса і Антіопи, брат Амфіона, муж Аедони, λ 262, τ 523.

ζηλῆμων, ον (ζηλέω), заздрісний, зависний, завидуючий (B).

Ζην', Ζηνα, Ζηνί, Ζηνός, гл. Ζεός.

ζητέω, шукаю, вишукую, висліджую, Ξ 258.

ζόφος, ὁ, темнота, тьма, темрява, темнота підземного світа; захід, πρὸς ζόφον на захід сонця; царство підземне, світ підземний.

ζυγό-δεσμον, τό, ярмовий ремінь, що ним ярмо прив'язувано до дишля Ω 270.

ζυγόν, τό (iugum), а) ярмо; прикріплене на кінці дишля (πέζα) за помічню кільця (χρίκος); в него впрягано два воли, мули або коні, ἵππειον, ἡμίονειον; б) pl. веслові лавки; в) держало (P), або кобилка, себ то поперечна дощинка або підставка, що лучила оба бічні рамена кобзи (φόρμυξ); на ній були кілки й прив'язані струни.

ζω-άγρια, τὰ (ζωός, ἀγρίω), власт. нагорода за спійманого живцем; нагорода або вдяка за спасене життя, за дароване житє.

ζωορέω (ζωός, ἀγρίω), а) живцем хватаю, або спіймаю, житє дарую, живцем беру в полон; (полоненому) дарую житє; б) (ζωή, ἐγείρω) оживляю, покріпляю, θυμόν E 698.

ζωή, ἡ (ζάω), майно, добро, господарство (B).

ζῶμα (ζών-νυμι), а) перепаска, катран, що закривав долішню часть войовника (від пояса по коліна); б) короткий жупан ξ 482.

ζών-η (ζώννυμι) ἡ, пояс, опаска, перепаска; здуховина (P), бедро, клуби, пояс; ζώνην ἐκείλος в поясі подібний, станом.

ζών-νυμι, conі. 3. pl. ζώννυνται, ірf. ζώννυτο, ітер. ζώννυσκето, аог. ζώσαντες, med. ζώсато, ірv. ζώσαι, pt. ζωσάμενω, опоясую, оперізую, підперізую (до борби); med. підперізую ся, оперізую ся, або собі, пригтовляю ся, зброю ся чим, χαλκόν, σ 30. Λ 15 и.

ζωός, ζωή, ζώς E 887, асс. ζών II 445, живий, жилючий, живцем.

ζωρός, ὄν (ζάω), живий, сильний, дужий, міцний; соmr. ζωρότερον κέραιε I 203.

ζωστήρ, ἡρος, ὁ (ζώννυμι), пояс, що его уживали войовники, щоби забезпечити долішню часть

тіла; був прикріплений спряжками до панцира; звичайно зі скіри, викладаний спереду і по боках металевими бляшками: πανκίολος, φοίνικι φαινός, διαδάλεος

и.; ξ 72 наложений по хитоні (при роботі).

ζῶστρον, τό, = ζώνη, ζ 38. pl. ζῶω, inf. -έμεν(αι), ipf. ἔζων (ζάω), жию, живу.

H.

ἦ, adv. 1) справді, дійсно, певно, а вжеж, атжеж (K), деж пак (C). — 2) ἦ, ἦε, в питаннях прямих = лат. ne; в питаннях непрямих: чи, чи може, чи-баж; в подвійних питаннях: або — чи може, часом — або чи.

ἦ, ἦε; в поєдинчій непрямій питанню і в першій члені непрямого подвійного питання. — ἦ, ἦε або; ἦ — ἦ або — або, будьто — будь; чи θ 111, чи — чи, чи то — чи то (таки), чи — чи може, чи то що — або що. ἦ по comp. по ἄλλος, πρότερος, βούλομαι, φθάνω, як, ніж, чим, (ἦ οὐ і ἦ οὐκ читається переважно з синіц.).

ἦ, (ipf. 3. sg. від ἡμί або εἰμί) ait, сказав.

ἦ θέμις ἐστί, rel., як; demonstr. ἦ γὰρ θέμις, ἦ γὰρ δίκη, то, як то, як от; пор. ἐς.

ἦ, fem. dat. від ἐς, котрий, що; adv. де, там (в те місце) де, на котрім місці; куди; ἦ, qua, де, N 53.

ἦα, impf. від εἰμί.

ἦα, ων, τά (= ἦα), страва, харч на дорогу, поклада (B), живність, пожива; гл. ἦα.

ἦβαιός, 3. малий, дрібний, трохи; neutr. ἦβαίον як adv. мало, трохи, дещо, недалеко.

ἦβάω, pt. ἦβῶν, ὄντες, opt. ἦβῶμι, -ώσμι, aor. con. ἦβήσῃ, pt. -ήσας, я є зрілий, мужний, доспілий, кріпкий, молодий, в силі віку, я є сильний, буйний,

розкішний; буйно росту: ἡμερίε ἡβῶσσι.

ἠβῆ, Геба („молода“), донька Зевса і Гери, жінка Геракла, λ 603; наливає богам нектар Δ 2, запрягає Гері коні E 722 і купає Ареса, свого брата E 905.

ἦβη, ἦ, зрілість, мужність, мужеска сила; молодість, молодий вік, молодеча сила; ἦβης ἐκείσθαι μέτρον дійти до, або діждати ся молодечого віку; ἐκάνειν доходити літ парубочих (B); ἦβην ἐκείσθαι діждатись молодості; ἔχει ἦβης ἄνθος є в цвітї молодості.

ἦβῆμι, ἦβῶμι, ἦβῶντες, ἦβῶν, ἦβῶσσι, гл. ἦβῶ.

ἡγάασθε, ipf. гл. ἡγάμα.

ἡγαγον, ἡγαγόμεν, гл. ἡγω.

ἡγά-θεος, (ἡγαν, θεός) 3. дуже сьвятий, пресьвятий (иньш від ἡγαθός), пишнобутний (K).

ἡγάσασα, гл. ἡγάμα.

ἡγεира, гл. ἡγείρω або ἐγείρω.

ἡγε, гл. ἡγω; ἡγε, гл. ἐγε.

ἡγεμονεύω, con. -ης, іду, іду попереду, наперед, ὁδόν показую дорогу, провожаю, веду, проваджу; я є вождем, провідником, стою на чолі, веду військо; ῥέον ὁδοι спроваджую ривцем воду.

ἡγεμών, ὄνος, ὅ, провідник, водатор, ватажко; начальник, вожд, гетьман.

ἡγέ-ομαι (ἡγω), ipv. -γείσθω, ipf. ἡγεόμην, -εἶτο, aor. ἡγήσατο, opt. -σαιо, веду, проваджу, іду по-

переду, наперед, перед веду (Р), ὁδὸν веду дорогою, показую д., проводжу; τινὶ πόλιν веду до міста, або показую дорогою до м.; верховоджу, стою на чолі, іду походом на чолі; Τρώεσσιν ἐρχήθε μοι приграю, виграваю до танцю; пливу на чолі з dat. і gen.

ἡγερέθομαι, онται inf. εἶσθαι, ipf. -οντο, збираю ся, згромаджую ся, остаю (ся) разом.

ἡγερέθεν, aor. pass. від ἐγείρω.

ἡγῆλᾶω (ἡγέρομαι), веду, проваджу, воджу з собою; κακὸν μέρον терплю, переживаю.

ἡγήτωρ, ὁ (ἡγέ-ομαι), провідник, поводитор, ватажко, проводир, вожд, володар, князь; ἡγήτορες ἄνδρες; ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες князі і старшина (Б).

ἡγοράσθε, ἡγορόωντο, гл. ἀγοράομαι.

ἦδέ, злучник: і, а також, та; ἡμὲν — ἦδέ, так — як — як також; ἦδέ — καὶ і; τ' ἦδέ і, ἦδέ καὶ а також.

ἦδε, fem. від ὤδε, сей, той.

ἦδεα, ἦδει, ἦδη, plpf. до οἶδα, гл. εἶδω.

ἦδη, тепер, якраз тепер, якраз, вже, вже тепер; сейчас, зараз. ἦδησθα, plpf. до οἶδα, гл. εἶδω.

ἦδιστος, superl. до ἦδύς.

ἦδομαι, aor. ἦσθαι, тішу ся, люблю ся, або собі, звеселяю ся.

ἦδος, τό (ἡδ-, suavis), а) утіха, радість, розкіш; б) хосен, користь, пожиток, ἡμέων з нас.

ἦδύ-епής, ἐς, солодкословний, солодкоголосий, солодкомовний, Νέεστωρ А 248.

ἦδύμος (ἦδύς), солодкий, ὕπνος; пор. νήδυμος.

ἦδύ-ποτος, су, солодкий, милий, приємний, οἶνος.

ἦδ-ύς, εἶα, ύ, але ἦδύς ἀντιμή μ. 369, suppl. ἦδιστος (ἀδείν, ἦδος), солодкий, приємний, милий, смач-

ний (Б), чудовий, тихий, сумирний, лагідний; ἦδὺ γελᾶν сердечно, широко сьміяти ся.

ἦέ, ἦε, гл. ἦ, ἦ. — ἦε, ipf. до εἶμι.

ἡείδεις, -δης, -δης, гл. εἶδω (οἶδα).

ἡεирев (сер, εἶρω), злучив, звязав разом, до купи К 499; гл. συναείρω.

ἡέλιος, ὁ, ἥλιος θ 271, сонце, схід сонця. Яко імя власне Ге-ліос, бог сонця, син Гіперіона і Теї; він бачить все і чує, проте присягали на него; на Тринакриї мав с'ім отар волів і стілько овець по 50 в кожній отарі (знамя днів і тижнів); їх пасли его доньки Фастуза і Лямпетія, μ. 132. Їму жертвують кабанів і білих баранів; παμφανόνων, φασείμβροτος, λαμπρός, ἀλάμας, φασέων.

ἦεν, iprf. від εἶμι, я є.

ἦεπερ, гл. ἦπερ, як, ніж.

ἦερα, ἦερι, гл. ἦρ.

ἡερέδομαι, онται (ἄφερ, ἀείρω), вишу, літаю, політаю, піднімаю ся, плаваю, тріпотаю, підлітаю; я є непостійний, хибкий; ἐπλοτέρων φρένες ἡερέθονται в молодого думки хибкі (Р), непостійні.

Ἡερί-βοια, донька Евримаха, жінка Альоея, мачоха Отоса і Ефіяльта Е 389.

ἡερί-ιος, З. (ἦρι, ἦώς), ранішній, раній, рано, з рана, на зорях, досвіта.

ἡερο-ειδής, ἐς (εἶδος), воздушний, синій; σπέρος темна, тінява печера; πέτρη темна, синява, туманна (Б) скеля; ὅσσην ἡεροιδὲς -ἦδεν як далеко в синяву далечинь може проглянути.

ἡερ-όεις, З. мрачний, тінявий (Б), темний, нічний, хмарний, тьмавий.

ἡερος, gen. від ἡήρ, гл. (ἡήρ).

ἡερο-φοίτις (φοιτάω), що ходить в темноті.

ἡερό-φωνος, що голосом воз-

дух прошибав, т. є. що голосно кличе, з сильним голосом, голосний.

Ἠετίων, ὤνας, (Гетеон), отець Андрوماхи, жінки Гектора, кор. пляк. Тебів в Кілікії, що єго убив Ахіл, коли зруйнував те місто А 336, Z 396; б) отець Подеса, знатний Троянець Р 575; в) приятель Пріама з Імбросу.

ἦην, іpf. від **εἶμι**.

ἦῆρ, **ἦέρος**, ι, α, гл. **ἄήρ**.

ἦθείος, З. милий, дорогий, ласкавий, любий.

ἦθος, τό (ἔθω), мешканє, житло; стайня, обора, хлїв ξ 411; (звичайне) пасовисько Z 511 O 568.

ἦτα, **ἦα**, τά (ἄω), а) полова, солома (Б) ε 368; б) страва, харч на дорогу, пожива (χ, але ι в арзі β 289, 410, N 103).

ἦια, **ἦιε**, іpf. від **εἶμι**.

ἦϊθεος, έ, (viduus), не жонатий, молодець, молодий, хлопець.

ἦικτο, plpf. р. гл. **εἶχω**.

ἦιξε, аог. гл. **ἄισσω**.

ἦϊβεις, З. бережистий, з високими берегами, Е 36.

ἦιον, іmpf. від **εἶμι**, я іду.

ἦϊονες, αί, Ейони, місточко в Арголїдї, В 561.

ἦϊονεύς, Ейоней, а) Грек, що єго убив Гектор Н 11; б) Тракієць, що єго убив Резос К 435.

ἦιος, έ (ἦιμι), прїзв. Фойба, стрілець, далестрілий (Κ).

ἦισαν, іpf. З. pl. гл. **εἶμι**;

ἦιχθη, аог. ps. гл. **ἄισσω**.

ἦϊών, ὄνος, ἦ, берїг морекний, побереже, **προὔχουσι**, **παρὰπλήγης**, **βαθεία**, и.

ἦκα, (Fῆ.), adv. тихо, тихцем **ἀγρορεύειν**; легко, злегка σ 92, звільна, поволи ρ 254; незначно, трохи ψ 336 υ 301; лагідно, легко.

ἦκα, аог. гл. **ἦμι**.

ἦκαχε, аог. 2. гл. **ἀκχιζω**.

ἦκέσσατο, аог. від **ἀλέσμαι**.

ἦ-κεστός, З. неосвоєний, не-впряганий, що не носив ярма.

ἦκιστος, З. sup. від **ἦκα**, найслабший, дуже повільний, найменше спосібний, або дуже незручний ψ 531.

ἦκω, я прийшов, приїхав, прибув, я є ту.

ἡλᾱῖα, τά, вовна на кужілях, вовняні нитки, волокна, пряжа.

ἡλᾱῖατη, ἦ, куделя, кужіль, веретено, **χρυσέη**.

ἦλασα, ε, **ἄμεσθα**, аог. від **ἐλάω**.

ἦλασάω, а) блукаю ся заєдно, тиняю ся, гарцюю; б) оминаю, утікаю перед чим, ховаю ся **μένος**; гл. **ἡλάσσω**.

ἡλάσσω (**ἡλάσμαι**), блукаю ся, тиняю ся, волочу ся; кручу ся, буяю, літаю довкруги, скрізь.

ἡλᾱτο, іpf. гл. **ἡλάσμαι**.

ἡλᾱνε, аог. гл. **ἡλᾱίνω**.

ἡλέ, гл. **ἡλέος**, **ἡλός**.

Ἠεῖοι, Елїїці, мешканці Елїди, А 671.

ἡλεκτρον, τό, бурштин, янтар; в plur. бурштинові коралї, для окраси золотого наміста.

ἡλεκτρος, έ, блїде золото; мішанина з $\frac{4}{5}$ золота і $\frac{1}{5}$ срібла; також: бурштин, янтар.

ἡλέκτωρ, ορος, лискучий, блистучий, лискавий, свїтляний, **ὑπερίων**; subst. сонце Z 513.

ἡλεός і **ἡλός** З. (**ἡλᾱός**), безглуздий, нерозумний, безпам'ятний; voc. **ορῆνας** **ἡλέ** або **ἡλεέ** безглуздий, божевільний; **οἶνος** що одурює, запоморочує, ξ 464.

ἡλήλατο, plpf. pass. від **ἐλάωμαι**.

ἡλτ-βατος, ον, стрімкий, шпильастий (Б), спадистий, крутий, дуже високий; (гладкий), **πέτρη**.

ἡλιθᾱ (**ἄλις**), adv. досить, достаточнo; (**μεγάλ'**) **ἡλ**. **πολλή** дуже багато.

ἡλικίη, ἦ, а) вік, старість; б) ровесники II 808.

ἥλιος, ικος, ровесний, в рівнім віці, однолітний, βόες σ 373.

ἥλιος, гл. ἡέλιος, сонце.

Ἡλις, ιδος, Еліда, край на західнім побережжю Пельопонезу, що його замешкували Епейці і Ахайці В 615, δ 635, Α 673, и.

ἥλιτε, аог. від ἀλισταίνω.

ἥλιτό-μηνος, он, (ἀλισταίνω, μήν), невчасний, передчасний, передчасно уроджений, Т 118.

ἥλκησε, аог. від ἐλκέω.

ἥλος, ε (vallus), цвях, гвіздь, χρύσειος.

ἥλυθον, аог. від ἔρχομαι.

ἥλυξα, аог. гл. ἀλύσκω.

Ἡλύσιον πεδίον, елїзійска рівнина, або поле, гарна околиця на західнім краю землі біля океану, де вічна весна, δ 563—569.

ἥλφον, аог. гл. ἀλφάνω.

ἥλω, аог. 2. гл. ἀλίσκομαι.

ἥλώμην, іpf. гл. ἀλόομαι.

Ἡλώνη, Ельона, місто Церайбів в Гестінайоті, В 739.

ἥμα, аτος, τό (ἥμι), мет, верг (копієм); ἥμασιν ἀριστος в киданю ратищем знаменитий, найліпший.

Ἡμᾶθιη, Ематія, первісна назва Македонії Ξ 226.

ἥμᾶθ-όεις (ἄμαθος), 2. пісковий, пісковатий, Πύλος.

ἥμαι, (ἦσ, sedeo), ἥσαι, ἥσ', сtai, 3. pl. ἥνται, ἔσται, εἴται(αι), ἥται, іrv. ἥσο, plpf. ἥμην, 3. s. ἥστο, 3. pl. ἥντο, ἔατο, εἴατο, ἥατο, сиджу, засідаю, перебуваю, пересиджую, присідаю, лежу, лягаю, стою, або розкладаю ся табором, спочиваю.

ἥ-μαρ, аτος, τό, день; ἐπ' ἥματι день-у-день, день за днем, щодня, на день, одного дня, за дня, через один день; ἥματα πάντα щодень; μέσον, δεῖξιλον; χειμέριον, ὁπωρινόν, αἰσκιον, μόρσιμον, νηλεές, ὀλέθριον, κακόν; ἐλευθέρον, δοῦλιον, ἀναγκαῖον; νόστιμον, ὀρεανικόν.

ἥματ-ιος, 3. через день, в день, за дня; щодень, кожного дня I 72.

ἥμβροτον, аог. від ἀμαρτάνω.

ἥμεῖς, ἥμέων (2 склад.), ἥμεῖων, ἥμῖν, ἥμιν, ἥμιν енкліт., ἥμέας, також двосклад., ἥμας π 372; стареоль. ἄμμες, dat. ἄμμι(ν), асс. ἄμμε, ми, plur. до ἐγώ.

ἥμῃν — ἡδέ = τέ-тє, καί-каі, τέ-каі, так — як також, не лише — але також; — ἡ μέν (ἡ μήν), справді, дійсно.

ἡμέρη, ἡ (ἡμαρ), день.

ἡμερίς, ιδος, ἡ, виноградна літорость, виноград ε 69.

ἡμερος, он (ἡμα), свійський, о-своєний, χήν σ 162.

ἡμέτερος, 3. наш, від нас; εἰς ἡμέτερον, εἰς ἡμέτερον, ἐφ' ἡμέτερα, ἡμέτερόνδε, до себе, до (свого) дому, домів.

ἡμί, лише іpf. 3. s. ἤ, сказав, аit, β 321, σ 356, Γ 355 Z 390.

ἡμῖ-δαής, ἐς (semi, даіω), на пів, або до половини спалений, νηὺς Π 294.

ἡμῖ-θεος, ε, півбог, ἀνδρῶν Μ 23.

ἡμῖ-όνειος, 3. муловий, що його тягнуть мули, запряжений мулами, ἄμαξα; ζυγόν ярмо на мулів.

ἡμῖ-ονος, ε, ἡ, мул, мулиця, βρέφος ἡμ. молоде муля; ταλαεργός, κρατερῶνυξ, ἀγρότερος, ἐντεσιεργός.

ἡμῖ-πέλεκκον, τό, півтопір, топорець, балта, топір з вістрєм по одній стороні.

ἡμῖ-σος, 3. (semi —), пів, до половини, половина, друга половина; sbst. neutr. половина, ἡμί-σες λαοί.

ἡμῖ-τάλαντον, τό, пів таланта, χρυσού.

ἡμῖ-τελής, ἐς, до половини скінчений, нескінчений, (на пів осиротілий) δόμος В 701.

ἥμος, adv. коли, як, саме тоді як, тільки лиш (Б), з ind. звич. аог.; з conі. δ 400.

ἡμῶ, аог. ἤμυσε, opt. -σεις, похиляю ся, κάρηατι голову схиляю, спускаю; κάρη ἤμυσε голова склонилась, повисла; ἀσταχύεσσι (поле) схиляє ся колосом, т. е. (на полі) колосе гне ся до землі; (про міста) упадаю.

ἡμῶν. ονος (ἴημι), що кидає копієм, ратішник, ἄνδρες Ч' 886.

ἦν = ἔάν, злуч. з conі., коли, если, як; ἦν пер колиб, хочби навить, хоч; ἦν που коли (если) може; ἦν πως коли (або чи) може; чи, О 32, ν 415.

ἡναίμετο, гл. ἀναίνομαι.

ἦναιке, ἡνείκωντο, гл. φέρω.

ἡνεμόεις (ἄνεμος), виставлений на вітер, вітристий, вітряний, πτύχες, Τίσιος.

ἡνῖα, τά, поводи, повіді, важки, віжки (Р. Б), ховста, σιγαλόεντα, λεύκ' ἐλέφαντι.

ἡνῖκα, adv. коли, як, в часі коли, тоді як, γ 198.

Ἦμι-οπεύς, Еніопей, візник Гектора, син Тебая Θ 120.

ἡμι-οχεύς, ἦος, (ἡνίοχος), асс. -ῆς, é, візник, Е 505, Θ 312 н.

ἡμι-οχεύω, поводжу кіньми, правлю, їду, ξ 319 А 103.

ἡνῖ-οχος, é, візник, візниця (Р); войовник і знатного роду, як і борець, що поводив его кіньми Θ 89.

ἡνίπαλε, аог. 2. до ἐνίπτω.

ἦνις, ιος, асс. ἦνιν, pl. ἦνις, річний, однолітець, -ток, що має оден рік, βούς.

ἦνον, impf. від ἄνω.

Ἦνολίδης, ου, син Енопа, Сатній Ξ 444.

ἦνορέη, ἡ (ἀνήρ), dat. -έηρι, мужність, хоробрість, мужеска сила, відвага.

Ἦνοψ, οπος, Еноп, а) отець Сатнії і Тестора з Мизії Ξ 444; б) отець Клітомеда з Айтолії.

ἦνοψ, οπος, лискучий, блискавий, ясний, щиромідний (Б), χαλκός.

ἦντεον, ipf. гл. ἀντάω.

ἦντο, ipf. гл. ἔημι.

ἦνντο, ipf. 3. s. гл. ἀνύω.

ἡνώγεα, ἡνώγει, гл. ἀνώγα.

ἦξε, аог. гл. ἄρνυμι.

ἦοιος, 3. (ἠώς), а) ранний, рано; ἡ ἦοιη, ранок; б) східний; ἄνθρωποι люди від сходу, що живуть на сході.

ἦος, гл. ἕως.

ἦπαρ, ατος, τό (iesur), печінка.

ἦπαфе, аог. від ἀπαφίσκω.

ἦ-πεδ-ἄνός, 3. хитливий, кульгавий (Б), вялий, охлялий, слабосилий, уломний, Ἠφαίστος.

ἦπειρος, ἡ, беріг, побереже, цілина, суша, суходіл, тверда земля (Б), край, ἐριβόλαξ, μέλαινα; проти Ітаки лежачий край Епір; ἦπειρόνδε, до суші, на сушу, ід берегови, на беріг.

ἦ περ, (ἦπερ), ἡτέпер (ἡέ пер), як, ніж, чим, як може, ніж може, як саме.

ἦ περ, (ἦπερ), dat. fem. від ὅσπερ.

ἦπεροπεύς, ἦος, аог. ἦα і ἦπεροπευτής, é, voc. -τά, зрадник (жіночий), облудник, мантій, ошуканець, дурисьвіт, зводитель, спокусник.

ἦπερ-οπεύω, ошукую, морочу (Б), перехитрюю, туманю (Р), осліплюю, засліплюю, зводжу, улещаю (Б), обдурюю, обманюю, φρένας памороки забиваю (Б), γυναικάς; ταῦτα тим, так, в той спосіб.

ἦπιб-δωρος, ου, що радо подає, т. е. щедрий, добротливий, добрячий, ласкавий, μήτηρ Z 251.

ἦπιος, 3. лагідний, ласкавий, добротливий, приязний, щирий, прихильний, жичливий; μῦθος слово братерске (Б); ἦπια εἰδέναι τινὲ бути прихильним до кого,

вірним; *φάρμακα* цілющі, умиряючі; *θήνηα* жичливе успособлене, дружна рада.

ἡπύτα (ἡπύω), що голосно кличе, *κῆρυξ* кликун голосистий (Р).

Ἡπυτίδης, син Епіта, Періфас, трояньський герольд, Р 324.

ἡπύω, іpf. *ἡπύεν*, а) голосно кличу, скликую, накликую, прикликую; 2) intr. шумю, реву; звучу, звеню, роздаю ся, гомоню.

ἦρ, лише gen. і dat. *ἦρος*, *ἦρι* = *ἔαρ*, вес, весна, яр.

ἦρα *φέρειν* (ἐπὶ) *τινι*, *θυμῷ*, догоджаю, або вгоджую кому, я є жичливий, прихильний для (до) кого, слухняний, роблю дружну прислугу, вволю волю, оказую прихильність, хочу приподобати ся; *θυμῷ* вволю сердцю волю.

Ἡρακλείδης, син Геракла, а) Тессаль В 679; б) Тлеполем.

Ἡρα-κλής, *ἦρς*, Гераклъ, син Зевса і Алькмени; найбільший герой в старині; з його славних дванайцять праць, які йому завдав Евристей, згадує Гомер про виведення пса з підземного світа Θ 362. Коли Ляомедонт відказав йому нагороду за те, що увільнив його доньку, Гераклъ здобув Трою, убив Ляомедонта і його синів, з виїмком Пріяма Ε 642, відтак здобув Пільос Α 689; про його смерть гл. Σ 117; коли його тїнь пробуває в Адї, він жие яко муж Геби між богами λ 601, сл.; *κρατερόφρων*, *θρασύμηνων*, *ὑπέρθυμος*.

Ἡρακλῆειος, 3. Гераклевий, Геракла βίη.

ἡράμεθα, *ἦρατο*, гл. *ἄρνυμι*.

ἦραρε, аог. 2. гл. *ἀρᾶρισκω*.

ἦρατο, гл. *αἶρω*, *ἀείρω*.

ἦράτο, іpf. 3. s. гл. *ἀράσμι*.

Ἥρη, Гера, Juno, донька Кроноса і Реї, жінка і сестра Зев-

са, найзнатнійша і найбільше поважана з богинь, *δία θεάων*, *πότνια*, *πρέσβα*. Її вдача: горда, самолюбна, жадна панувати, проворна. Она стоїть по стороні Греків Δ 24, Ε 767, Θ 205, задля них спорить часто з Зевсом Α 536 сл. і його ошукує Ε 153, за те чує часто й погрози від него Α 568 Ο 13 сл. Передовсім любить *Ἀργεος* (*Ἀργείη*), Мікени і Спарту Δ 51. Зове ся: *βοώπις*, *λευκώλενος*, *ἡύκομος*, *χρυσόθρονος*, *χρυσοπέδιλος*, *δολοφρονέουσα*.

ἡρήρει, plpf. гл. *ἀρᾶρισκω*.

ἡρήρειστο, plpf. від *ἡρείδω*.

ἡρήσατο, аог. гл. *ἀράσμι*.

ἦρι (*ἦρι*), adv. рано, ранком, в ранці-рано.

ἦρι-γένεια, *ῆ*, рано, або до-світа зроджена, т. є. поранна, рання (Б), румяна (С); богиня поранку, зірниця γ 197, ψ 347.

ἦρικε, аог. від *ἡρίσκω*.

ἦριον, τό, курган, копець, могила ψ 126.

ἦριπε, аог. 2. гл. *ἡρίπω*.

ἦρουγε, аог. 2. гл. *ἡρεύομαι*.

ἦρώ, іpf. 2. s. від *ἀράσμι*.

ἦρώησαν, аог. від *ἡρώεω*.

ἦρως, *ωος*, *ω*, *ω(α)*, *ως*, *έ*, герой, лицар, знатний чоловік.

ἦσ', *ἦσαι*, гл. *ἦμι*.

ἦσατο, аог. гл. *ἦδομαι*.

ἦσειν, fut. гл. *ἦμι*.

ἦσθα, іpf. 2. s. гл. *εἶμι*.

ἦσκειν, іpf. 3. s. від *ἀσκέω*.

ἦσο, impr. гл. *ἦμι*.

ἦσσων, *ον*, гірший, менший, слабший, Π 722, ψ 322, *ἔπποι*. Neutr. *ἦσσον* як adv. менше.

ἦσται, 3. sg. гл. *ἦμι*.

ἦστην, іpf. від *εἶμι*.

ἦσυχή, *ῆ*, спокій, вдоволене.

ἦσυχιος, 3. спокійний, тихий.

ἡσχυμένος, pt. prf. p. від *αἰσχύνομαι*.

ἤτε (ἤ τε), або (також); ἤτε — ἤте чи (то) — чи (то), будьто — будь, і — і. — По сопр. як, ніж, чим.

ἤτ' = ἤ τε, гл. ἤ, справді, дійсно, певно, а вжеж.

ἤτε, f. від ες τε; ἤις, f. від ες τις.

ἡτιάσθε, ἡτιέωντο, гл. αἰτιάσμαι.

ἤτοι (ἤ τοι), справді, дійсно, таки, не инакше, очевидно, а вжеж, певно, конечно; отже; або τ 599; однак, аджеж; ἀλλ' ἤτοι (ἤ τοι) але, та однак, але отсе, але радше.

ἤτορ, ορος, τό, серце, дух; ἀλκίμων ἤτορ ἐλέσθαι набрати відваги в серцю; житє, дух, душа, груди; κατεπλήγη - ἤτορ підупав духом (Р); τετιγμέναι ἤτορ з нудьгою на серці (Р); φίλον, ἀπαλόν, ἀλκίμων, χάλκεον, σιδήρειον, νηλεές.

ἡυ-γένειος, ον (εὔ), з гарною, буйною бородою, гривною, бородатий, гривастий.

ἡῦδα(ε), impf. від αὐδάω.

ἡύ-ζωνος, ον (εὔ), гарно оперезаний, опоясаний, стрункої, гарної стати.

ἡύ-χομος (εὔ), з гарним волосем, або кучерями, кучерявий (Б), пишно-волосий (К), красно-волосий.

ἡύς, ύ, εὔς, сильний, добрий, хоробрий, дужий, великий, знаменитий, знатний, благородний.

ἥυσε, аог. від αὔω.

ἥύτε, як і, як, мов, наче; як коли, рівно як, В 87, Р 547.

Ἥ-φαιστος, Гефайст, Vulcanus, син Зевса і Гери, бог огню і тих штук, що до них треба огню, особл. металевих робіт, κλυτοτέχνης, κλυτόεργος; прийшов на сьвіт

поганий і кривий ἠπεδανός, χολός, κυλλοποδίων, проте мати скинула его з Олімпу; він упав в море і его виховали морські богині Тетида і Евринома; его жінка є в θ 267 Афродита, в Σ 382 Харита. На просьбу Тетиди виготовив для Ахіллія нову зброю (славний щит Σ 478); ἀμειγυήεις, περίκλυτος, πολύμητις, πολύερων, χαλκεύς. — Огонь ω 71, В 426.

ἤφι, зам. ἤ, dat. f. від ες, его, свій X 107.

ἤχη, ή, крик, гомін, шум, гуркіт, гук, бряк, звук, гукіт, клекіт, θεσπεσίη.

ἤχη-εις, З. що сильно відгомонує, або лунає, лунастий, δώματa; що сильно шумить, ревучий, бухливий (С).

ἤχθετο, З. sg. ipf. від ἄχθομαι, або ἔχθεμαι.

ἤχι, зам. ἤ, adv. де, там де.

ἤωθεν, adv. від рана, з рана, досьвіта, рано, вранці; завтра рано; ἤωθεν μάλ' ἤρι завтра дуже рано.

ἤωθι πρό, перед, над ранком, раненько, досьвіта, в ранці-рано, перед сьвітом (Б).

ἤων, όνος, гл. ἠών; ἥων гл. ἤα.

ἠώς, ή, όος, οῦς, dat. οἷ, οἱ, асс. όα, ω, а) рання зоря, зірниця, досьвіт, рано, ранок; ἠεὺς завтра рано θ 470; ἀμα δ' ἠοῖ φαίνεμένην як лиш займеть ся зірниця, лиш зоря занялась (Б); ες ἠῶ до рана, до зірниці; б) сьвітло денне, день, А 493, Ω 31; Ω 413, Ф 80; в) с хід. — Богиня ранної зорі, Зірниця, жінка Титона, мати Мемнона Α 1, δ 188; δία, ἡριγένεια, εὐφρονος, χρυσέφρονος, κροκόπεπλος, ροδοδάκτυλος, φαισίμβροτος.

Θ.

θ' зам. τε перед знаком при-
диховим (spir. asp.).

Θά-άσσω, if. -έμεν, ipf. θάσσε,
сиджу.

Θαυρός, ó (θύρα), завіса, бігун
(у дверий), М 459.

Θαλάμη, ή, леговиско, печера,
яма, нора, ε 432.

Θαλάμη-πόλος, ή (πέλεσθαι), по-
гоївка, коморниця, дворка, по-
кова, служниця.

Θάλαμος, é, сьвітлиця, комна-
та, покій, спальня, спальна ко-
мната, терем (Р), ванькір (Б),
комната молоді, княгині, ко-
мната жіноча; мешканє, комо-
ра, екарбниця, збройниця; Θά-
λαμόνδε, до комнати, в сьвіт-
лицю і т. и.; ύψηλός, ύψηρεφής,
ύψέροφος, πυκινός, έυπηγτος, έυσταθής,
πολύκητος, πολυθαλάλος, ευώδης, θυ-
ώδης, κηώεις, κέδρινος.

Θάλασσα, ή, море; άθέσφατος,
ευρύπορος, άτρύγητος, ήχησσα, πολύ-
φλοισβος, πολή, γλαυκή.

Θάλασσιος, ον, морський, θал.
εργα діла, справи морські, на мо-
рю, мореплаводство В 614, рибо-
ловля, ε 67.

Θάλα, τά (θάλος), радість жи-
тя, цвітуче щастє, утіхи, роз-
коші життя Х 504.

Θαλέθω (θάλλω), цвіту, я є
в цвітї життя, молодець, на по-
рі вже (Б); άλσιφή дуже товстий.

Θάλεια, нерейда, русалка, Σ 39.

Θάλεια (θάλλω), adi, лише fem.
розкішний, багатий, достатний,
щедрий, δαίς.

Θάλ-ερός, 3. цвітучий: сьві-
жий, сильний, черствий, кре-
мізний, молодий, молодечий, жва-
вий, моторний, αΐζηοί, πόσις, παρα-
κοίτης, -τις; γάμος молодече; μηρώ
сильні, жиласті; χλιτή буйна,

повна; δάκρυ рісні, ревні, щирі;
άλσιφή багатю, подостатком, γόος
безнастанний.

Θάλ-ήη, ή, цвіт, розмай; ща-
стє, розкіш, утіха, веселий бен-
кет λ 603.

Θαλλός, é, галузка, листє ρ 224.

Θάλλω, pf. τέθηλα, pt. τεθηλώς,
τεθαλυσά, plpf. τεθήλει, цвіту, я є
повний чого, рісний, рясно-гу-
стий (Б); pt. pf. fem. τεθαλυσά,
цвітучий, квітнучий (Б), квіт-
частий, буйний; достатний, ще-
дрий, багатий, повний; έάχης τε-
θαλυσά άλσιφή стегно тлущю об-
лите (Р); έέρση плодотворна ро-
са (Б); άλσιφή товсте сало; пор.
θηλέω.

Θάλος, εος, τό, галузка, вітка,
літорость, памолодок, паросток,
квітка; (про людий) молодий син.

Θαλπ-ιάω, pt. -ιάων, розгріваю
ся, я є теплий, τ 319.

Θάλπιος, Тальпій, син Еврита,
вожд Епейців В 620.

Θάλλω, огріваю, пригріваю,
розгріваю, τόξον.

Θαλπ-ωρή, ή, розрада, потїха,
утїха, радість, розвага (Б), на-
дія.

Θάλ-ύσια, τά (θάλος), жертва
з перших плодів пільних, по-
чатки (Р) I 534.

Θάλσσιάδης, син Талїзія, Ехе-
поль Δ 458.

Θάμā, adv. часто, раз-по-раз,
оден по другім, густо.

Θαμβέω, ipf. έθαμβεον, aor. έαμ-
βησε, αν, чудую ся, τι ізза чого,
дивую ся, жахаю ся, лякаю ся,
θαμβήσασα зачудувана.

Θάμβος, gen. ευς, τό, зачудо-
ване, страх, жах; έαμβος έχεν
жахом жахнулись (Р); έαμβ. έλε
πάντας всі здивувались.

Θάμεις, dat. θαμῖσι, acc. -έας, fem. θαμειαί, -άς (θάμα), частий, густий, густою юрбою; також: часто, заодно (Р), густо, оден побіч другого.

Θάμ-ίζω, приходжу, прибуваю, іду часто, буваю, скрізь пливу; οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζε не часто (давно) заходились так коло него; не часто доводилось ему, щоб хто ним так піклувався.

Θάμνος, έ, корч, гущавник, гущавина, кущі (Б), хащі, галузи; дерево.

Θάμυρις, ιος, Тамір, тракийський співець мітичних часів, син Філямона і Аргіопи, В 595.

Θανάτῳ δε, adv. на смерть, до смерті.

Θάνατος, έ, смерть, убиство; pl. роди смерті; Θάναθος, бог смерті, брат Сну, Ξ 231 II 454, 672, 682; ἀβλήχρος, μαλακός, δυσηγήης, δυσηλεγής, λευγαλέος, στυγερός, ταηλεγής, θυμοραϊστής и.

Θανέειν, inf. aor. від θνήσκω.

1. **θάομαι**, inf. θήσθαι, aor. m. 3. s. θήσατο, ссу, μᾶζόν грудь; дою; παρέχουσι γάλα θήσθαι молоко до доеня, подою.

2. **θάομαι** (θεάομαι), opt. aor. θησάιат', з подивом дивлюся на що, дивуюся, подивляю, чудуюся, σ 191.

θαπ-, або **таф-** (θαF, θαῦμα), пень prf. зі знач. prs. τέθηπα, plpf. ἐτέθηπα, aor. ἔταφον, дивуюся, подивляю, чудуюся, торопію, гляджу з подивом; ταφών зачудований, сторопільний, заляканий, що дрожить зі страху.

θάπ-τω, ipf. θάπτομεν, 3. pl. θάπτον, aor. θάψην, plpf. ἐτέθαπτο, ховаю, похороняю, погребую, ὑπὸ χθονός.

Θαρσάλέος, 3. comp. -ώτερον, сьмільий, відважний, зухватий;

безсоромний ρ 449, τ 91 и., буйний; adv. **Θαρσαλέως**, сьмільиво, зуховато.

Θαρσ-έω, ipv. θάρσει, -σεε, pt. -ών, -έων, aor. θάρσησε, pt. -σας. pf. (знач. prs.) τεθαρ-σήμεαι, кріплюся, укріпляюся (Р), набираю відваги, осьмільююся, відважуюся, я є відважний, сьмільивий, зухвалий; θάρσει не бійся, будь відважний, май відвагу, μάχεσθαι сьміло борися; ἀεθλον відважуюся, маю відвагу, приступаю, або іду сьміло до борби.

Θάρσ-ος, τό, відвага, сьмільість; безсоромність, зухвалість, буйність.

Θάρσ-υνος, ον, сьмільивий, відважний; довірний, з довірем, повний довіря, одушевлений вірою, або надією; πόλις, λάος οἰωνώ.

Θαρσ-ύνω, ipf. θάρσυνον, it. θαρσύνεσκε, aor. 2. s. θάρσυνας, ipv. θάρσυνον, додаю відваги, захоочую, осьмільюю, підбодряю, покріпляю, ἤτ'όρ τινα ἐνὶ φρεσίν.

θάσσων, ον, соmp. від ταχύς, скорійший, швидший; θάσσων adv. скорше, чимескорше, сейчас.

θαῦμα, τό (θαF), чудо, диво, дивовижа, річ чудна, дивна, на причуд гарна; зачудоване; θαῦμα ἰδέσθαι що любо й дивитись (Б); θαῦμα' ἐτέτυκτο πελώριον на диво таке чудовисько вродилось (Б); θαῦμα βροτοῖσι всему миру на диво; θαῦμά μ' ἔχει чудно, дивно мені.

θαυμά-ζω, ipf. θαύμαζε, it. -μάζεσκον, f. -μάσσεται, дивуюся, чудуюся; подивляю, гляджу з подивом, Τηλέμαχον.

θαυμ-αῖνω, f. θαυμαζέοντες, подивляю, з подивом приглядаюся.

Θαυμάκη, Тавмакія, тессалійське місто в Магнезії, під властю Фільоктета В 716.

Θεά, ἄς, dat. pl. Θεαῖς і Θεῖς, Θεῖσιν, ἡ (Θεός), богиня.

Θεαῖνα, зам. Θεά, богиня.

Θεανώ, донька Кіссея, жінка Антенора, жрекиня Атени в Трої.

Θέειον, τό (зам. Θεῖον, Θεῖ, Θέειον), сїрка, κακῶν ἄλως.

Θεειόω, f. -ώσω, викаджую сїркою, курю, очищую; гр. med. θῶμα Θεειούται свій дїм.

Θεῖεν, opt. aor. від τίθημι.

Θεῖλό-πεδον, τό (εἶλος), місце до сушення (т. є. часть виноградного саду, де грозна ще не обривані сушилися на сонці), η 123.

Θεῖμεν, Θεῖναι, aor. від τίθημι.

Θεῖνω, inf. -έμεναι, ipf. ἔθεινε, Θεῖνε, pt. aor. Θεῖναι, бю, побиваю, вдаряю, рубаю, тну, раню; розбиваю, розтріскую; βουπλήνη батожити ремнем воловом (Р).

Θεῖομεν, conp. aor. від τίθημι.

Θεῖος, Θείος, Θεῖος, Θεῖος, З. (Θεός), божий, γένος, θυγά; боготитий, богорівний (Б); богу посвячений, святий, ἁγών, χορός; славний, знатний, знаменитий, гарний, чудовий, ποτόν, δέμος.

Θεῖω, гл. Θέω, або τίθημι.

Θέλω, ipf. (εἰ)θέλω, it. θέλω, aor. ps. θέλω, inf. θέλω, aor. ps. θέλω, З. pl. θέλω, чарую, очаровую, зачаровую, ἀνδρῶν θυμῶν усыпляю, сон наводжу; обманую, ошукою, зводжу, обдурюю, ἔσσε засліпляю; θέλω νόον помутив розум, ослабив, відібрав відвагу; θυμῶν, ослаблюю, ломлю хоробрість, відвагу відбираю; ἐπέεσσιν улещаю (Б), зводжу, зраджую. Pass. я є очарований, чарують мене, мені любо.

Θελκ-τήριον, τό, цародійне середство, понада, примана; розкіш, Θεῶν средство на помиренє, неблаганє богів, милостивна офіра (Б); чаруючі, чудові, гарні пісні α 337.

Θέλω, гл. ἐθέλω, хочу, бажаю, забагаю, сьмію.

Θε-μεθλα, τά, підстава, основа, глибокість, челюсть, δεθλαμοῖο яма ока (середина ока); στομάχου θεμ. νόξ̄ глибоко в горло, в челюсть.

Θε-μεῖλια, τά, основа, підстава, підвалина.

Θέμεν, Θεμεναι, гл. τίθημι.

Θέμις, Θεμιστος, ἡ, установка, звичай, обичай, порядок, право, закон, правда, справедливість E 761; Θέμις ἐστὶ в вільно, в річню справедливою, годить ся, яло ся; ἡ (ῆ) Θέμις ἐστὶ як треба, як належить ся, як звичай, як годить ся, як закон велить, як то буває; суд A 807; належність, данина I 156; Θέμιστες закони, постанови, засуди. — Θέμις яко богиня, донька Урана і Гаї, скликає збори і їх розв'язує.

Θεμισ-τέω, суджу, я є судиєю, чиню суд і розправу (Б), маю найвищу власть, πινός над ким.

Θεμ-όω, aor. Θέμω, вчиняю, дію, приводжу в діло, спричиняю, приневолюю, силую.

-θεν, нероздільна частиця, означає движенє, напрям: з, із, від; οὐρανόθεν з неба, οἶκονθεν з дому; деколи з приданим ἐκ, ἐξ, ἀπό.

Θέναρ, τό, долоня, E 339.

Θео, ipv. aor. від τίθημι.

Θεό-δμητος, ον (θέω), богом збудований, поставлений, πύργου.

Θео-εидής, ἐς (εἶδος), подібний до бога, рівний богам, богорівний, боговидий (Б).

Θео-εἰκελος, ον (εἰκλος), подібний до богів, рівний богам, боготитий (К).

Θео-θεν, adv. від бога, π 447.

Θео-κλέμενος, Теоклімен, син Поліфейда, славний віщун, ο 256.

Θео-προπέω, віщую, звіщую

(Κ), пророкую (C), пророчу, прорікаю.

Θεο-προπίη, ή, і **Θεοпрόπιον**, τό, віщба, ворожба, вирочня, приказ бога, воля (C), віщане (Κ), вироки (Κ), віщування (Б).

Θεο-прόπος, έ, віщун, ворожит, пророк.

Θεός, έ, ή, gen. або dat. pl. **Θεόφιν**, бог, божество, богиня; έπουράνιοι, Όλύμπιοι, άθάνατοι, αἰών έόντες, αἰεγενέται, μάκαρες, βεῖα ζώντες и.; (Θεοί 1 склад. А 18; Θεοίσιν 2 склад. ξ 251 x 75).

Θεουδής, ές, богобоязливий, богобоязний (Б), богобійний (Б), богомільний, побожний, богоугодний, справедливий, νόος, θυμός, βασιλεύς.

Θεό-φιν, gen. або dat. pl. від Θεός.

Θεράπew, я є слугою, служу (в війську), ν 265.

Θεράπων, онτος, έ, слуга, товариш, побратим; звичайно із знатного роду, що яко охотник ставав товаришем оружним (ήνισχος) героя, як Патрокль товаришем Ахілля.

Θερέω, гл. Θέρωμαι.

Θερμαίνω, opt. pres. p. -μαίνωτο, conl. aor. Θερμήνη, грію, огріваю, загріваю, розгріваю, розпалюю; pass. стаю теплим, горячим, розпалюю ся.

Θερμός, 3. теплий, горячий, λοεστρά, αἷμα, δάχρυα.

Θέρω, ipf. p. 3. Θέρωτο, грію, огріваю загріваю, θερμός; pass. я є (стаю) теплий, або горячий, загріваю ся, грію ся.

Θέρ-ομαι, pt. f. Θερσόμενος, conl. aor. ps. Θερέω (до έθερην), я є (стаю) теплий, горячий, розгріваю ся, огріваю ся, грію ся, πυρός коло огню, при огні; запалюю ся, спалюю ся, горю, πυρός від огню, огнем Z 331.

Θέρος, gen. ευς, τέ, літо.

Θερσίλοχος, Терзильох, а) Пайонець, его убив Ахіль Ф 209; б) Троянець Р 216.

Θερσίτης, Терзит, найпоганіший Грек під Троєю, що зловимим язиком не щадив навіть найзнатііших мужів В 212.

Θές, **θέσαι**, **θέσθαι**, гл. τίθημι.

Θέσκελος, он, незвичайний, надзвичайний, дивний, чудний, έργα. Adv. **θέσκελον**, дивно, незвичайно.

Θεσμός, έ (θεΐναι), місце (ліжка).

Θέσπεια, місце у обноги Гелікону в Бойотії В 498.

Θε-σπέσιος, 3. богом вдихновений, божий, небесний, αἰοδή, Σειρήνες, άντρον, βηλός; Θεσπεσίη як adv. з волі богів; дуже великий, величезний, страшний, тяжкий, густий, αλλαχτός, έμχός, ήχή, πρόβος, λαίλαψ, и.; знаменитий, чудовий, сильний, могутий, величезний; αχλός туман прегустий, непроглядний. Adv. **Θεσπεσίως** страшно.

Θεσι-δής, ές (δαίω), богом запалений; сильною горючий, палащий (Б), сильний, страшний, πύρ.

Θεσπής, ιος, асс. он, богом вдихновений, божеский, божий, αἰοδή, αἰοδός.

Θεσπρωτοί, Теспроті, племя, нарід в Епейрі коло Додони, ξ 315.

Θεσσαλός, Тессаль, син Геракла і Халькіопи, отець Фейдиपा і Антифа В 679.

Θεστορίδης, син Тестора, а) Кальханта А 69; б) Алкмаон.

Θέστωρ, ορος, син Енопа, що его убив Патрокль II 401.

Θέ-σφάτος, он (φάναι), богом, або судбною призначений, на роду написано (Б); богом сотворений, небесний άήρ. — **Θέσφατον**, sbst. виреченє, висказ богів, віщування λ 296, пророчество (Б), призначенє судби; κατά θέσφατα що боги присудили.

Θέτις, ιδός, dat. i voc. Θέτι, acc. Θέτιν, Тетидά, nereїда, мати Ахіллея від Пелея, з котрим подружилась по волі Зевса, Σ 85, 431. Пор. А 397; ἀλοσύδνη, ἀργυρόπεζα, καλλιπλόκαμος η.

θεύσαι, θεύσεσθαι, гл. θέω.

θέω, θείω (θέωω), conі. θέω, 3. s. θείη, θέησι, іpf. ἔθεε, θέε, ἔθει, 3 pl. θέον, іter. θέεσκον, f. 2. sg. θεύσσαι, inf. -εσθαι, біжу, бігаю, лечу, спішу, пряму, несу ся, пливу; μετὰ τινα спішу за ким; ἀμρ' ἀρα μιν θεόν збігли ся довкола него; πολέος πεδίον через широку рівнину; περὶ τρίποδος біжу на перегони о, περὶ ψυχῆς о жите; pt. θέων з другим дієсл.: бігцем, скоро, швидко; кочу ся, точу ся, кручу ся, тягну ся, іду, обводжу, окружаю, іду довкола; θέε χαλκός = περιέκειτο.

θεώ-τερος, 3. (θέός), більше божеский, божий, призначений для богів, v 111.

Θήβαι і Θήβη, Теби, а) місто в Бойотії, основане Кадмом, o 247; ἐπτάπυλος, εὐστέφανος, πολυήρατος; б) місто в горіш. Єгипті над Нілем, пізн. Διὸς πόλις δ 126, I 381, ἐκατόμυλοι; в) кілікійське місто в Троаді, на границі Мизії, під горою Плякос, де жив Еетіон, (Гетеон) А 366, Z 397; его збуриw Ахілл.

Θηβαῖος, 3. тебайський; subst. Тебанець.

Θηβαῖος, Тебай, Троянець, o-тець Енїопея θ 120.

Θήβασδε, до Тебів, ψ 679.

θήρω, іrv. aor. m. θηξάσθω, острю, ὀδόντας; med. острю, за-острю собі, δέρω.

θηρόμαι (θαF), opt. 2. s. θηροῖο, іpf. 3. s. θηεῖτο, 1. pl. ἐθηρεύμεθα, 3. pl. θηεῦντο, aor. (ἐ)θηρήσα(ν)το, opt. 2. s. θηρήσαιο, 3. pl. θησαίατο (гл. θάομαι), придивляю ся, гля-

джу на що, оглядаю, приглядаю ся, або гляджу з подивом, дивую ся, подивляю, оглядаю здивований, чудую ся, πάντα θυμῶ.

θήης, conі. aor. від τίθημι.

θηητήρ, é, оглядач; ἡ τις θηητήρ καὶ ἐπικόλορος ἐπλετο τόξων, справді се є якийсь хитрий оглядач (знаток) лука, φ 397.

θήιον, τό, сїрка; гл. θέειον.

θηλέω (θάλλω), цвиту, зеленію, я є повний чого, або вкрив ся чим буйно, τοῦ ἡδὲ σελίνου ε 73.

θήλυς, еиз, u, θήλεας (також двох окінчень; θῆσθαι), проходжующий, холодний, освѣжуючий, покріплюющий, єέρση; женьський, жіночий; θεός жінка-богиня, божая жінка (Р); ἵππος κляч, кобила, σὺς льоха; слабій, нїжний, θηλύτεροι γυναικες.

θημών, ὠνος, é, (θεῖναι), купа, скирта (В) ε 368.

θήν, енкл. частиця, а вжеж, однак, але, прецінь, певно, чейже; ἡ θην а вжеж, однак певно; οὐ θην (θή) однак, а вжеж, прецінь певно не.

θηοῖο, opt. від θηέομαι.

θήρ, θηρός, é, звіря, хищний звір, дика звірина.

θηρ-ευτής, é, ловець, стрілець; ловецький, κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρεύτησι, ловецкі пси і стріліці.

θηρεύω, онтх, полюю, я є на ловах τ 465.

θήρη, ης, лови, ловля, полюване; ловецка добыча, влови (В), облов.

θηρητήρ, ἦρος, і θηρήτωρ, орос, é, ловець, стрілець, в получ. з ἀνδρες.

θηρίον, τό, звір, дике звіря, звірюка.

θής, θητός, é, θῆτες (θεῖναι), (вольний) робітник, наймит, парубок, δ 644.

θησαίατο, opt. aor. від 2. θάομαι.

θήσαστο, θήσθαι, гл. 1. θάσσει.
Θησεύς, -α, Тезей, син Айгея і Айтри, кор. атенський, λ 322.

θητεύω, inf. -έμεν, аог. θητεύσασ-
 мен (θής), роблю (служу) за за-
 плату, я є наймитом, служу за
 паробка, стаю за наймита (Б),
 τινί у кого.

-θι, нерозд. звук, означає, що
 хтось (щось) є або остає на місці;
 ἀγρόθι, εἶκοθι; також про час: ἡρόθι.

θῆς, θινός, купа піску, (морс-
 кий) беріг, побережжє, узбережжє
 (Κ), ἀλός, φυκίσεις; ὁστεόθιν θῆς купа
 костий; громада, ватага, юрба,
 товпа.

Θίσβη, (ат. Θίσβαι), Тисба, мі-
 сто в Бойотії у обноги Гелікону.

θλάω, аог. ἐθλάσσε, θλάσσε, роз-
 биваю, перебиваю, розтовкаю,
 ломлю, розтріскую, торощу, κο-
 τύλην, ὁστέα.

θλίβω, тисну, гнету, стираю,
 витираю, чухаю (Б); med. θλί-
 ψεται ὦμους, витирати-ме собі
 плечі, ρ 221.

θνήσκω, (θαν), ipf. θνήσκον, inf.
 f. θανέσθαι, аог. (ἐ)θανον, conі.
 θάνω, ης, ησι, opt. -αι, οиεν, ipv. -ε,
 inf. θανέειν, pf. τέθνηκε, 3. pl. τεθ-
 νῆσι, opt. τεθνήкην, ipv. τέθναθι,
 ато, inf. τεθνάμεν(αι), pt. τεθνηώς,
 ὦτος, τεθνηότος, dat. τεθνεῶτι, fem.
 τεθνηκυῖαν, вмираю, убивають ме-
 не, гину, мертвий ляжу (Р),
 паду; perf. я погіб, помер; prt.
 prf. що помер, погіб, убитий,
 мертвий.

θνητός, 3. смертний; також
 і subst. τ 593, η.

Θάας, αντος, Тоант, а) син Ан-
 драймона і Горгони, кор. в Пле-
 вронії і Калідонії в Айтолії, ξ 499,
 В 638, Δ 527; б) син Діонізія
 і Аріядни, кор. Лемну, от. Гіп-
 сипілі Ξ 230 Ψ 745; в) Троя-
 нець, єго убив Менелай II 311.

Θόη, Тоя, nereїда, Σ 40.

Θοινάω (θοίνη), їм, харчую,
 пирую; inf. аог. р. θοινηθῆναι
 щоби угостити кого, щоби брав
 участь в пирі.

Θόλος, ὅ, круглий будинок,
 або шопи, з банястим дахом,
 шпихлїр.

θοός, 3. (θέF-ω), скорий, швид-
 кий, меткий, моторний, жвавий,
 шпаркий, бистрий, здоровий,
 сильний, тугий, кремінний, го-
 товий (до борби); ἀλεγεινῶ θοήν
 δαίτην приладжую скоро; νῆσαι
 острошпилясті (Б).

θοόω (θοός), аог. ἐθόωσα ἄκρον
 заострив, притесав кінець: 327.

θόρε, θοροῦσα, θόρωσι, гл.
 θρώστω.

θοῦρος, fem. θοῦρις, ιδος, асе.
 -ριν (θορεῖν), власт. що приска-
 кує, напірає: нагальний, гріз-
 ний, страшний, могутний, силь-
 ний; θοῦρις ἀλκή завзята хоро-
 бість, неустрашена відвага.

θόωκος, ὅ, гл. θώκος.

Θόων, ωνος, а) фаяцький мо-
 лодець θ 113; б) син Файнопа,
 що єго убив Діомед E 122; в)
 Троянець, що єго Одиссей убив
 Λ 422; г) Троянець, що погіб
 з руки Антильоха N 545.

θοῶς, adv. скоро, швидко, чим-
 скорше, сейчас.

Θόωσα, русалка, донька Фор-
 кіса, мати Поліфема α 71.

Θοώτης, voc. Θοῶτα, Тоот, о-
 кличник Менестея M 342.

Θραῖσιος, Тразій, Пайонець.

θραῖσος, τῷ (θάρσος), відвага,
 сьмїливість Ξ 416.

Θρασύδημος, гл. Θρασύμηλος.

θραῦσ-хάρδιος, 3. відважний,
 сьмїливий, хоробрий, неустра-
 шений.

θραῦσ-μένων, ωνος (μένω), сьмі-
 ливий, відважний, неустрашений,
 лєвової сили (Б), витревалий,
 Πρακλῆς.

Θρασύ-μήδης, Тразимед, син Нестора К 255, γ 39, 414.

Θρασύ-μηλος, Тразимель, візник Сарпедона II 463.

Θρασύς, εἶς, ὅ, сьмілий, сьміливий, відважний, хоробрий, 'Ехτωρ, χεῖρες; πόλεμος страшна, завзята.

Θρέξασκον, iter. aor. від трέω.

Θρέλιρα, τά (τρέω), нагорода, відплата за вихованє, за старанє, доказ вдячності.

Θρέψα, aor. від трέω.

Θρηήκιος, 3. тракий, φάσχανον.

Θρηΐξ, ικος, ἐ, і Θρηΐξ зам. Θραΐξ, Трак, (були союзниками Троян), ἀκρόκομοι, Δ 533.

Θρήκη, Тракія, край на північ від Геляди, Ψ 230; Θρήκη-θεν з Тракії, Θρήκηνδε до Тр.

Θρηνέω, ipf. (ἐ)θρήνεον, плачу, нарікаю; ἀνέστην сьпіваю жалібну пісню.

Θρηνος, ὅ (θρέω), плач, наріканє, жалібна пісня Ω 721.

Θρηνυς, ἐ, стільчик, столець під ноги, підніжок; веслова лавка.

Θρηΐξ, κός, гл. Θρηΐξ, Трак.

Θρηγκός, ἐ, окрай, їзисє, сволок (Б).

Θρηγκώω, aor. ἐθρήγκωσα, обгороджую, обводжу, ἀχέρδω ξ 10.

Θρινάκη, Тринакія, казочний остров, λ 107, μ 127 (мабуть Сицилія).

Θρίξ, τριχός, ἡ, волос, грива, вовна, шерсть, щітина.

Θρόνον, лише pl. θρόνα прикраси, цвіти, X 441.

Θρόνιον, головне місто епикнемідійських Льокрів В 533.

Θρόνος, ἐ, столець, крісло, крісло з поручами, дзиглик (Б), περικαλλής, θαυμάσιος, σιγαλός, φαεινός, ἕσπερος, ἀργυρόηλος.

Θρόος, ἐ, шум, гамір, крик, звук.

Θρυλίσσω, aor. p. θρυλίχθαι, роз-

биваю, розтріскую, обтовкую, роздираю Ψ 396.

Θρύον, або Θρύόεσσα, місто на границі Трифілії а Елідн, над Альфеем, В 592 А 711.

Θρύον, τέ, сїтник, очерет, троща.

Θρώσχω (θωρ), ipf. θρώσκων, aor. ἔθωρε, θόρε, -ων, copl. θέρωσι, pf. θωρών, скачу, зіскакую, випадаю, вискакую; лечу, вилітаю, відбиваю ся; прискакую, кидаю ся, ударяю на кого, намираю, на-скакую (Б), ἐπὶ τι.

Θρωμός, ὅ (θρώσχω), (місце, що піднімає ся в гору), узгірє, горбок, вижина, височинь, височина, πεδίοιο.

Θυγάτηρ, gen. -τέρος, -τός, dat. -τέρη, -τή, acc. θυγάτρα, -τέρα, voc. θυγάτερ, pl. θυγάτρες, θυγάτρες, τρών, -τέρεςσι, ἡ, донька.

Θυέσσιν, dat. pl. від θύος.

Θυ-ελλα, ἡ, (θύω), вихор, буря, борвій; πυρός θυελλα: огненні вихри, ἀνέμοιο вітри бурхливі (Б), велика буря; θεινή, κραίηνή, χάλειπή,

Θυέστης, Тист, син Целлопа. брат Атрея, отець Аїгіста В 107. Θυεσιάδης, син Тиста Аїгіст.

Θυ-ήεις, 3. багатий в жертви (кадильні), пахучий від ладану.

Θυ-ηλή, ἡ (θύω), жертвний дар (перші кусні мяса, початки, Р).

Θυμαλγής, ἐς (ἄλγος), що серце вражає, прошибає, болючий, дуже важкий.

Θυμ-αής, ἐς (θυμός, ἄρον), що серце звеселяє, припадає до серця, милий, любий, приємний, дорогий, пожаданий, що до вподоби.

Θυμβραῖος, Тимбрай, Троянець Α 320.

Θύμβρη, ἡ, Тимбра, рівнина в Троаді над р. Тимбром К 430.

Θυμ-ηγερέω (αἰεῖρω), збираю сили, приходжу до себе, отямляю ся, набираю відваги, охолону.

θυμ-ηδής, ἐς (ἡδός), що серце звеселяє, серцю милий, дорогий, цінний.

θυμ-ήρης, neutr. θυμῆρες, серцю до вшодоби, приємний, милий.

θυμο-βόρος, ου, (βορ, βιβρώσκω), що серце з'їдає, розриває, вялить, погубний, тяжкий (Р), ἐρις.

θυμο-δάκης, ἐς, що серце ранив, вражає, прикрий (Б), вразливий, μῦθος.

Θυμοίτης, Тимоїт, Троянець.

θυμο-λέων, ουτος, як лев відважний, лєвової сили (Б), львиного серця.

θυμο-ράϊστής, ου (ράϊω), що нищить, пожирає, відбирає житє, погубний, θάνατος, θήσι.

θυμός, ό, а) дух, душа, житє, животна сила; серце; б) в і д в а г а, сьмілість, сила; г н і в, неохота; чувство, ум, успособленє; в) воля, охота, бажанє, рішучість, постанова; г) гадка: 302, ἔπος ἔμπεσε θυμῷ прийшло мені на гадку; свідомість, розвага; κατὰ θυμόν по серцю (С), після бажаня А 136, в душі, в серцю; ἐνα θυμόν ἔχειν одну гадку, намір, однодушно; θυμῷ в серцю, у душі, від серця, щиро; ἐπαίετο θυμός маялось серце (Р).

θυμο-φθόρος, ου, що нищить житє, убиває, смертельний, що ранив, вялить, вражає серце, прикрий, погубний, тяжкий; θυμοφθόρα (σήματα) знаки, що висказували засуд на смерть, що ними призначено кому смерть.

θυ-νω, бігаю, гоню, літаю, впадаю, кидаю ся, пускаю ся, надбігаю, випадаю, приступом йду, лютую.

θυ-όεις, 3. (θύς), пахучий, пахнучий, запахущий, νέφος О 153.

θύον, τέ, яловець, жерец, (кипарис) ε 60.

θύ-ος, εος, τό (tus), кадило, жертва кадильна; лише plur.

θύο-σκόος, έ, вшун, ворожбит, знахор, (вщував з жертвовного диму, або пари).

θύόω, роблю пахучим; pt. pf. р. τεθυωμένον ἔλχιον пахучий олії.

θύραζε, adv. до дверей, дверми, за двері, на двір, перед двері; із, на верха, на беріг, геть, прич; ἐκ μηροῦ δορυ ὥσε θ. добув з бедра (на верха); ἄλλος θύραζε з моря (на беріг, на верха); з тaborу Σ 447.

θύρα-ωρός, ό (ῥομαι), сторож дверей, дверник X 69.

θύρεός, έ, камінь дверний, при-дверний (Б), (до завалєня входу) камінна запора.

θύρετρα, τέ, двері, брама.

θύρη, ή (fores), двері, крило у дверей, брама, ворота, вхід; ἐν, εἰνὶ θύρῃσι в, при двєрох, при вході; ἐπὶ οὐδὲν ἔντοσθε θυράων на порозі у двєрах (Б); διελίθεε, πυκινῶς ἀρχοῦν, πυκινά, εὐκλήεις, εὐερκέεις, κολληταί, χρύσει; θύρησι, θύρηφι (foris), перед дверми, на дворі, на подвірі, перед хатою, палатою.

θύρη-θι, θύρηθ', = θύρηφι, adv. зовні; θυρ. ἐκ при березі опи-нив ся (Б).

θύ(σ)σάνο-εις, 3., тороками, ку-тасами украшений, χιγίς (коза-ра, Р).

θύ-σάνος, έ, торока, бахрама, кутас.

θύ-σθλα, τέ (θύω), китяхи винні (Р), листаті пруті, палиці або кий з листем винограду, і взагалі святі знаряди, що належали до Бакхового торжества Z 134.

1. θύω, ipf. θύε, (напрасно, сильно) гоню, лечу, піднимаю ся, на-пираю; шумю, гуджу, реву, кле-кочу; лютую А 342, бішу ся, ки-даю ся; σέμναι бухаю филими; δά-

πεδον αἵματι θύεν підлога була кровю залита, кров полилась по н.

2. *θύω*, аог. ἐθύσαμεν, θύσε, inf. θύσει, приношу або спалюю в жертву, офірую (Б), жертвую, ἀρματτα початки (Б. Р.). Pl. prs. ὕ.

θύ-ώδης, ες, пахучий, запахуючий, пахнучий, ἀλκμος, εἶματτα.

θωή, ή, кара (в грошех, худоби и.), взагалі: кара, покута.

θωκος, θέωκος, ε (зам. θάκος), столець; осідок, осада, оселя; рада, збори; *θωκόνδε* на збори, на раду, на радї.

θων, ὠνος, муж Полідамни, знатний Єгиптянин, що прийняв Менелая δ 228.

θωρηκ-ής, ε, панцирний, узбровений в панцир.

θώρηξ, ηκος, ε, панцир, нагруд-

ник, бахтерець; складав ся з двох мідяних (спижових) частий γύαλα, сполучених спряжками або гачками (περόναι); з них одна покривала груди а друга хоронила плечі; часто майстерно украшений: πανκίολος, ποικίλος, πολυδακτύλος.

θωρήσω, аог. θώρηξε, conі. -ομεν, іrv. m. -ήσσο, іrv. -ήσσετε, conі. a. m. -ήξομαι, аог. p. θωρήξω, θήσων, inf. -ήναι, узброюю панциром, з'оружаю, узброюю; med. узброюю ся, з'оружаю ся, одягаюсь в зброю, беру або убираю ся (Б) γάλακω, τεύχεσιν; θωρήσσεσθαι Εφύρους μετά з'оруженням вийти, виступити; τινί проти кого.

θώς, ε, pl. θώες, θώων, шакаль, ὠμοφάκος, δαρειός.

I.

ἱά, ἱής, зам. μία, гл. ἦς, одна.

ιά, τά, pl. до ἱε, стріла.

ἱαίνω, іrv. m. ἱαίνετο, іrv. аог.

ἱήνατε, conі. ἱήνη, аог. p. ἱάνθης,

conі. -θης, η, грію, огріваю, роз-

гріваю; розмягчую, розтоплюю,

мну, розминаю (Б); θυρόν розвесе-

ляю, втішаю, покріпляю. —

Med. і аог. p. ἱάνθης, (ро)звесе-

ляю ся, втішаю ся, радую ся,

θυρόν в серцю, мені стає легко

(Б), лекшає; θυμός εὐφροσύνησιν

ἱαίνεται серце повне утіхи, радощів

(Б); τινί тішу ся ким, люблю

ся; μέτωπον ἱάνθη чоло роз-

яснило ся; мене розвеселяють,

втішають; б) змягчую, до мило-

сердя спонукую, Ω 119 сл.

ἱαίρα, нереїда, Σ 42.

ιάλλω, іrv. ἱάλλον, аог. ἔλλα, inf.

ἔλλαι, іrv. ἔλλον, посидаю, висе-

лаю, пускаю, випускаю, кидаю,

διστών; χεῖρας витягаю, протягаю,

сягаю; περί χερσὶ δεσμών накла-

даю, закидаю на руки; ἀτιμήσιν зневажаю, безцешу, обнижаю, ганьблю; гл. ἐπ'άλλω.

Ἰάλμενος, Яльмен, син Ареса і Астиохи, вожд Бойотийців з Орхомену В 512 і 82.

Ἰάμενός, Ямен, Троянець.

Ἰάνασσα і *Ἰάνειρα*, дві нереїди Σ 47.

ἱάνθη, аог. pass. від ἱαίνω.

ἱάομαι, іrv. ἱάτο, f. ἱήσεται, аог.

ἱήσато, if. ἱήσασθαι, лічу, гою.

Ἰάονες, сі, Йонці, N 685.

Ἰάπειρος, Япет, син Урана і Гаї, муж Клімени, отець Атляса, Прометея і Епіметея, Θ 479.

ἱάπτω, іасіо, кидаю; лише κατὰ χροά καλὸν ἱάπτειν красу звялити (Б); споганюю, нищу; про-.

Ἰάρδανος, Ярдан, а) ріка в Креті γ 292; б) в Еліді H 135.

ἱάσι, 3. pl. від ἱάμι, іду.

Ἰάσῳδης, син Яза: Амфіон λ 283; Дметор ρ 443.

Ἰασίων, ὦνος, Язион, син Зевса і Електри, любимець Деметри, погиб від грому Зевса, ε 125.

Ἰάσον **Ἀργος**, язийске Αργος, означає Пельопонез, σ 246.

Ἰάσος, Яз, а) кор. в Орхоменї, отець Амфіона λ 283; б) син Сфелюса, вожд Атенців О 332; пор. Ἰασίδης.

ιάω, ἰpf. ἴαυον, it. ἰάβεσθον, аог. ἰάωσσι (ἄεσα), сплю, спочиваю, сиджу, проводжу ніч, збираюсь на ніч, ночую, сторожу, ἀπνους νύκτας проводжу безсонні ночі; ἰάβεσθαι заєдно.

ιαχή, ἡ (ἄχ), крик, вереск, зойк, стогін; крик ловців, военний, крик болю.

ιάχω, ἰpf. ἴαχε, кричу, горлаю, верещу, кличу; шумю, клекочу, шелещу, свищу, сичу, шишу, гуджу, фуркочу, звеню, тріщю, бухаю; часто з adv. neutr. μέγα, μέγιστα.

Ἰάωλκός, οῦ, Йольк, місто в Магнезії, над пагазайским заливом, λ 256, В 712.

ἰγνύη, ἡ (γόνυ), підколінок.

Ἰδαίος, 3. Ідайський, з Іди, гл. Ἰδῆ.

Ἰδαῖος, Ідай, а) окличник і візник Пріяма Γ 248 Н 276; б) син Троянця Дареса Е 11.

ιδέ = ἡδέ, і, та, тай.

ιδε, **ιδέειν**, **ιδεσκε**, **ιδέω**, гл. εἶδω.

Ἰδῆ, Іда, висока гора, що від Фригії простягає ся через Мизию.

ἰδῆαι, copі. аог. від (εἶδω), виджу, бачу.

Ἰδῆ-θεν, з Іди, Γ 276, Δ 475.

Ἰδῆς, Ідей, син Афарея, муж Марпесси, отець Клеопатри, I 558.

ἰδίος, 3. власний, свій, свійський, прῆξις; ἰδίον діло свійське (Б).

ιδίω, (σῖδ, sudo), ἰpf. ἰδίων, почу ся, прию, мені піт виступає υ 204.

ἰδμεν, **ἰδμεναι**, гл. (εἶδω), знаю.

ιδνῶω, аог. р. ἰδνῶθη, pt. -θείς, згинаю, згибаю, звиваю, вигинаю, кручу; pass. згинаю ся, вю ся, вигинаю ся; ἰδνῶθεις ἐπίσω назад, взад похилившись.

ἰδοίαιτο, **ἰδοίτο**, гл. εἶδω.

Ἰδομενεύς, ἦρς, Ідомений, син Девкаліона, кор. Крети, N 449 сл. **ἰδρεΐη**, ἡ, сьвідомість, знане, досьвід.

ἰδρις, ιος (σῖδμεναι), сьвідомий, сьвідущий, второпний, розумний, мудрий, досьвідчений, зручний, спритний.

ιδρόω, pt. ἰδρόντα(ς), -ώουσα, ἰδρώσσι, f. ἰδρώσει, аог. ἰδρώτα, прию, почу ся, обливаюсь потом, ἰδρῶ.

ιδρῶω, (σῖδ, σεδ, sido), аог. ἰδρῶσε, ps. ἰδρύνθησαν, кажу сієти, саджу, посаджую, садовлю. — Pass. сїдаю, сиджу, спочиваю; успокоюю ся, спинюю ся (Р); υ 257, В 191.

ιδ-ρός, ὄτος, dat. ἰδρῶ, асс. ἰδρῶ, піт.

ιδνῖα, **ιδω**, **ιδωμι**, гл. εἶδω.

ἱε, **ἱεν**, **ἱεΐη**, гл. εἶμι.

ἱει, **ἱεμαι**, гл. ἱεμι.

(**ἱεμαι**, ἰrv. ἱεσθε, іду скоро, еспішу, поспішаю).

ἱεμεναι, **ἱεν**, гл. ἱεμι.

ἱέναι, inf. від εἶμι, іду.

ἱερεία, ἡ, жрекиня, Z 300.

ἱερεὺς, ἦρς, ас. -ῆς, ε, жрець (для жертв і вищби).

ἱερεύω, ἰpf. ἱερεύου, it. ἱερεύεσθον, inf. f. ἱερεύεμεν, аог. ἱερεύετε, copі. -σω, -σόμεν, plpf. р. 3. pl. ἱερεύετε, жертвую, приношу, складаю жертву, забиваю на жертву, в офіру (Б); ріжу, забиваю; med. для себе.

ἱερήιον, τό, жертовна зьвірина, офірна (для офіри) скотина (Б), скотина на зарізь.

ἱερόν, τό, жертва, сьвяте діло, (К), жертовне зьвіря, дар жертвенний, посьвячений богам.

ἰερός, 3. сильний, міцний *δίερος*, дужий, живий, жвавий, скорий, швидкий *ἰχθύς*; здоровий, кремизний, яркий, черетвий; величний, славний, могутий, *μένος* 'Αλκινόοιο, *ἔς Τηλεμάχιοι*, *στρατός*; б) сьвятий, божий, богам посвячений, *ἐκατόμβη*, *ἦμαρ*, *ποταμοί*, *ἄλσος*, *κνέρας*, *Πέργαμος*, *ἐλπίς*, *ἀλγὴ* (взагалі все, що присвячене богам, або під їх охороною); γ, в арзі часто і.

ἰέσθην, ipf. m. du. від *ἔημι*.

ἰζ-ἄνω, ipf. *ἔχανε*, on, trs. саджаю, садовлю, кажу сісти, *ἀγῶνα*; intr. сідаю, сиджу.

ἴζω (*Feδ*, *sido*), ipv. *ἴξε*, ipf. *ἴξε*, on, it. *ἔξεσκε*, ipv. m. *ἴξεν*, кажу сісти, саджаю; intr. сідаю, сиджу, спочиваю, присідаю, за-сідаю; *βουλήν* *ἴξε* зложив раду. — Med. сідаю, сиджу, сідаю на засідці, засідаю (ся).

ἰῆλα, *ἰῆλαι*, on, гл. *ἰάλλω*.

Ἰηλῶσός, *Ἢλῖς*, місто на Родосі; тепер *Ialiso*, В 656.

ἴημι, 3. s. *ἴησι*, 3. pl. *ἰέσι*, ipv. *ἴει*, inf. *ἰέμεναι*, pt. *ἰέντες*, ipf. 3. s. *ἴη*, *ἴει*, 3. pl. *ἴεν*, pt. *ἰείε*, f. *ἴτω*, inf. *ἴσειν*, aor. *ἴηκα*, *ἔηκα*, 3. pl. *ἴηκον* і *ἔσαν*, conі. 3. s. *ἴσιν*, opt. *εἴην*, inf. *εἴναι*, а) по силаю, висилаю, відсилаю, виправляю, зсилаю; б) кидаю, мечу, вержу, пускаю, вдаряю (громом), стріляю; випускаю, видаю, *ἐπα* сьпіваю, добуваю голосу; *τέττιγες* *ἐπα* *ἰέειν* стрекоти (саранча) стрекочуть (Р); в) виливаю, розливаю, випускаю, спускаю *ὕδωρ*; випливаю, трискаю, бю (жерело), *ποταμός* пливе, *κρήνη* *ἴησι* криниця жерелом бє (Б), жерело пливе; г) пускаю, спускаю на діл, *ἐπὶ δὲ λόφον ἴηεν* заложив (на шоломі); *ἐκ ποδοῖν ἄκμονας* завішую на, причіпаю до; *δάκρυον*

ἴηε сльози полились, ринули; *ἴηκα πόδας καὶ χεῖρε* я пустиив ся руками й ногами, відірвав ся (Б), *φέρεσθαι* так що злетів; *ἐδείρα* причіпаю, закладаю; *παρηρρίησι* припрігаю до, *κόμας* спускаю. — Med. pr. *ἴεται*, *ἴενται*, ipv. *ἴεσθε*, ipf. *ἴεντο*, 3. du. *ἰέσθην*, 3. pl. *ἴεντο*, aor. 3. pl. *ἔντο*, а) спішу, поспішаю, іду кудись, звертаю ся до, ід *ποταμοῖς βοάων*; порушаю ся, поступаю, *κατὰ ὄλκα* поспішаю, поступаю здовж борозди; утікаю, кидаюсь в розтіч; б) жадаю, бажаю, *νόστοι*, забагаю, хочу, домагаю ся, змагаю, баную за чим, тужу; *ἰέμενος*, жадний, що бажає чого, побиває ся, старає ся о що; — про *ἔξ ἔρον* *ἔντο* гл. *ἔξῃημι*. *Ἀνα-*, *ἀφ-*, *δια-*, *ἐν-*, *καθ-*, *παρ-*, *προ-*, *συν-*, *ὑπερ-*, *ὕψῃημι*; (γ; деколи в арзі і і через авім. в impf. і).

ἴηνα, aor. гл. *ἰάνω*.

ἰήσασθαι, inf. aor. гл. *ἰάομαι*.

ἴησι, conі. зам. *ἴη*, гл. *εἴμι*.

Ἰησοῖδης, син Язона, Евней.

Ἰήσων, onos, Язон, син Айзона і Полімеда, вожд Аргонавтів; дістав при помочи Медеї золоте руно з Кольхиди μ 69.

ἰη-τήρ, *ἦρος* і *ἰη-τρός*, ε, лікар; *ἀνύμων*, *πολυφάρμακος*.

ἰθαι-γενής, ες (*ἰθύς*), законний, правесний, правий, ξ 203.

Ἰθαι-μένης, Ітаймен, Лікієць.

Ἰθάκη, Итака, остров в йоньскім морю, між Акарнанією а остр. Кефалонією (просторий 3 квадр. милі), вітчизна Одиссея; є гориста, має пасовиска для кіз і товару, збіже й вино; *ἐν-κτιμένη*, *κρασιή*, *παιπαλέσσα*, *τρηχεῖα*; б) місто на Ітаці під горою Нейон, з пристанню Рейтрон α 186, γ 81. — *Ἰθάκηνδε* до Ітаки α 88.

Ἰθάκήσιος, 3. Ітакієць, β 246.

Ἰθάκος, Ітак, син Ітереляя,

герой, що після него названа Ітака ρ 207.

Ἰθι, ἰρν. від εἶμι, іди! геть! їдь-же. Часто як частиця: ну-же! ну-ж-бо! давай! гейже!

Ἰθμα, ατος, τό, (i-έναι), хід, крок, лет, рух; лише plur. E 778.

ἰθύτατα, superl. adv. гл. ἰθύς.

ἰθύνω, ἰpf. ἰθύνε, он, аог. ἰθυνα, ε, conl. -ομεν, роблю простим, простую, вирівную, відмірюю, вимірюю, ἐπὶ στάθμῃ; аог. pss. ἔπιπυ ἰθυναθήτην стояли або йшли просто; вимірюю; просто на що (кудись) звертаю, наводжу (P), βέλος, ῥίπα на нїс; виціляю, мірю просто, кермую ε 255; пускаю ся, гоню просто. Med. правлю, кермую, направляю (B), управ-ляю πηδάλῳ νῆα; мірю, спра-вляю, направляю (B) ἐπ' Ἀντιόφω διστόν; ἀλλήλων ἰθυναμένων δοῦρα, коли одні на других мірили, напірали ратищами.

ἰθυ-πίων, ωνος (πετέσθαι), що летить просто, просто летучий, μελίη Φ 169.

ἰθύς, εἷς, ὅ (εὐθύς), простий, справедливий; *ἰθύς*, *ἰθύ*, adv. просто, наперед, просто до, на, проти кого Διομήδεος, προθύροιο; μένος δ' ἰθύς φέρον αὐτῶν відважно просто на них вдарили; μένος χειρῶν ἰθύς φέρειν сильними ру-ками, відважно кинути ся, вда-рити; ἰθύς φρονεῖν наперед зма-гати; superl. *ἰθύτατα*, найпро-стїйше, найсправедливїйше Σ 508.

ἰθύς, ἦ, лише асс. ἰθύν, а) хід, дорога, простий напрям; ἀν' ἰθύν просто в гору, просто; б) по-чин, намір δ 434 Z 79; думка, гадка, змаганє, бажанє, π 304.

ἰθύω (ἰθύς), аог. ἰθύσε, а) про-сто поступаю, посуваю ся на-перед, кидаю ся, нападаю, уда-ряю, напіраю, продираю ся, протέρω, ἐπὶ τεῖχος, διὰ προμάχων;

νεός нападаю, напіраю на к.; ἰθύσε μάχῃ πεδίῳ борба відбува-ла ся, або посувала ся наперед; б) стараю ся, змагаю, прямую, бажаю, хочу, пробую, беру ся, забираю ся, лагоджу ся, ἐλολύ-ξαι хочу, λ 591, γ 408.

Ἰθώμη, Ιτομα, замок в Гес-тияїотї B 729.

ἱκ-άνω, -ομαι, приходжу, при-буваю, дістаю ся, з асс. δόμοις, νῆα, τὸδ' εἰοδι; γοῦνά τιнос при-падаю до, на вколїшках прошу; піднімаю ся, доходжу, досягаю οὐρανόν, αὐχέν; ὕπνος приходить, бере ся; μὲ θέσφαθ' ἱκάνει віщу-ванє, або що боги присудили, збуваєть ся; πένθος горе наві-дує (K), досягає, навіщає; так ἄχρος; τάφος ἱκάνει я зачудував ся; огортаю, обіймаю.

Ἰκάριος, Ікар, брат Тиндара, отець Пенельопи, α 329, β 53, η.

Ἰκάρτος πόντος, ікарійське мо-ре, часть єгейського, в полудне-вій сторонї західного побережа м. Азії B 145.

ἱκελος (εἷκελος), 3. подібний, рівний.

Ἰκεταονίδης, син Гікетаона, Меланїп O 546.

Ἰκετ-άων, онос, син Ляомедона, брат Пріяма Γ 147, от. Мелі-нїпа O 576.

ἱκετ-εύω, ἰpf. ἱκέτευε, аог. ἱκέ-τευσα, прошу, вдаряюсь до кого (B), багаю о поміч, о опіку, о захист, покїрно прошу, молю.

ἱκ-έτης, αс, εс, ε (ἱκω), що про-сить о опіку, о поміч, шукає захисту або оборони, що про-сить гостини, зашити, странник (B), прощанин (B).

ἱκετ-ήσιος, ε, бог, заступник або покровитель тих, що про-сять о поміч, заступник без-дольних (B), Зеве γ 213.

ἰκται. copl. aor. gl. *ἰκνέομαι*.

ἱκ-μᾶλιος, Ікмалій, тесля в Ітації τ 57.

ἱκ-μάς, ἀδός, ἡ, вогкість, мокрота Р 392.

ἱκ-μενος, ἐ, погожий (С), попутний (Б), пожаданий, користний, οὐρος.

ἱκ-νέομαι, pt. *ἰκνέμεναι*, ipf. *ἰκνέμεσθαι*, f. *ἱξομαι*, aor. *ἰκόμεν*, 2. s. *ἴκω*, pl. *ἰκόμε(σ)θα*, opt. 3. pl. *οἴατο*, приходжу, навіщаю, іду, прибуваю, приїзджую, дістаю ся, (ἐς) δώμα, νῆα, Τροίην; доходжу, досягаю до οὐτέρου, так і ποσὶν οὐδας, ἄρμαθ'; вертаю; χειρὰς पोпадаю в руки; приходжу просити о поміч, благаю, припадаю з просьбою до γούνα; ἡδὲ я діждав ся, дожив зірниці, ἐπὶ γῆρας старости; ἀντὶ голос доходить; Ἀχιλλῆος ποδῇ ἱξεται οἶα; Ἀχ. Ахілля побажають (К), будуть дуже бажати (С) сини А.; навіщаю, стрічаю, налягаю, обіймаю, огортаю, πένθος, κάματος, γέλος, πῆμα и.

ἱκται, τα, gen. i dat. *ἱκταίῃν*, поруб корабельний, боки; поклад, подро (корабельне), помість, або лави, що містились в передній і задній части корабля (середину займали гребці).

ἱκω (ἱκ), copl. *ἴκω* (ι), ipf. *ἴκω*, aor. *ἱξω*, приходжу, іду, зближаю ся, прибуваю до, Τροίην, ἐς κλισίην, ἐπὶ, παρὰ νῆα; доходжу, досягаю, піднімаю ся, взношу ся до, οὐρανόν; χρειὼ ἴκει потреба, konieczність приходить, приневолює, спонукує; γέλος гнів, або злість наступає (Р) на кого; ὅ τοι πινυτή φρένας ἴκει що у тебе є здоровий розум.

ἱλα-δόν (ἱλη), adv. кунами, товпами, юрбами, громадами.

ἱλάομαι, примиряю, переблагаю, приношу в честь жертву.

ἱλ-αός, прихильний, примиренний, ласкавий, лагідний, милостивий, благий, тихий, сумирний, спокійний, I 639, T 178.

ἱλ-άσσομαι, ipf. *-οντο*, f. *ἱλάσσομαι*, copl. aor. *ἱλάσσομαι*, pt. *σάμενοι*, помиряю, примиряю, переблагаю, ублагаю, уласкаваю (К), на милість прихилью (С), приєдную собі, змилостивляю (С), чиню ласкавим, прихильним, τινὰ μολπῇ.

ἱλήιον πεδίον, Ілійське поле, за Іліоном в напрямі до г. Іди.

ἱλ-ημι (ἱλαος), ipv. *ἱληθι*, pf. copl. *ἱλήκησι*, opt. *ἱλήκοι*, я є прихильний, ласкавий, милостивий.

ἱλιδέν, з Іліону, ι 39, Ξ 251.

ἱλιδῆ, в Іліоні, ἱλιδῆ: πρό перед Іліоном θ 581 θ 561.

ἱλιονεύς, ἦρς, Іліоней, син Форба з Трої, Ξ 489 и.

ἱλιος, ἡ, *ἱλιον*, тр., gen. *ου*, *ος*, головне місто троян. держави з замком Пергамом, над Сімоентом і Скамандром; б) околиця довкруги міста, область Трої. *ἱλιδῆ*, gen. sg. зам. *ἱλίου*; αἰπινῇ, ἡνεμέσσα, δευρόεσσα, εὐταίχεος, ἱρή и.

ἱλλ-άς, ἀδός, ἡ, (ἐλλω), посторонок, мотуз, курман, вужисько.

ἱλος, а) син Мермера в Ефірі α 259; б) син Троса і Каллірої, от. Ляомедонта, основатель Іліону, Υ 232.

ἱλύς, ὅς, ἡ, намул, болото, болотницько, трясть, багно Ф 318.

ἱμάς, ἄντος, ἐ, ремінь, ремінець, лінтвар (Б), ремінні посторонки, віжки, поводи; б и ч; поле (Афродити) Ξ 214; поле при ліжку; ремінь при засуві в дверох, що ним затагано засув а відтак прив'язувано до кілця (κορώνη), α 442, δ 802.

ἱμάσθλη, ἡ, бич, батіг, пуга, гарапник (Б), ῥαδινῇ.

ἰμάσ-σω, аог. ἱμάσε, бю, вда-
ряю, затиною, поганяю, лясну
(Б), підганяю, ἱππους, ἡμιόνους,
πληγῆσι обкладаю.

Ἰμβροῦσιδης, син Імбраз, Пей-
рой Δ 520.

Ἰμβριος, Імбрій, син Ментора
з Педайону N 171, 197; б) Ім-
бриць, мешканець Імбру Ф 43.

Ἰμβρος, Імбр, остров на тра-
кійськім побережжю, N 33; місто
на нїм ≡ 281.

ἱμείρ-ω, сми (ἡμερός), аог. -ρά-
μην, сопї. -ετα, орт. -αίτο, тужу
за чим, баную, хочу, бажаю,
мені захотїлось, тивός.

ἱμεν, *ἱμεναι*, inf. від εἶμ.

ἱμερ-беис, εσσα, ен, тужливий,
γρός плач з радощів; що збу-
джає тугу, бажанє; милий, при-
ємний, принадний, гарний, по-
надний, αἰοδή, χορός, ἔργα γάμοιο;
neutr. як adv. Σ 570.

ἱμερ-ος, ё, туга, бажанє, охо-
та, жаль, πατρός γόοιο охота до
плачу, або чувство смутку за
батьком, по б.; жадоба, любов.

ἱμερ-τός, З. милий, приемний,
гожий, понадний, розкішний,
гарний.

ἱμμεναι, inf. від εἶμ, іду.

ἴνᾱ, а) adv. де; там, там де;
куди, туди; коли ζ 27, як;
б) як злучн.: щоби, аби, на
те, щоби, з сопї. або орт. α, в арзі α.

ἰνδάλλομαι, (Fιδον), ipf. -ετο,
здаю ся, видаю ся, показую ся,
виглядаю, рівнаю ся; ὥς μοι ἰν-
δάλλεται ἥτορ (асс.) як мені в ду-
ші представляє ся; ἰνδάλλετό σσισι
τεύχεσι λαμπ. Πηλεΐωνος показав ся
в блиску зброї Π.

ἴνει, dat. pl. від ἴς, сила.

ἰν-ἶον, τό (Fἴς), задня часть
голови, карк, потилиця, вязи.

Ἰνώ, όος, донька Кадма, гл.
Λευκοθέη ≡ 334.

ἰξᾶλος, он, що скоро скаче,
спинає ся, швидкий, αἴξ ἄγριος.

Ἰξιόνιος, Іксионовий, Іксиона,
кор. Тессалїї, αἰολος ≡ 317.

ἰξον, аог. від ἴκω, приходжу.

ἰξός, оς, ή dat. ἰξυί, стан, бе-
дро, клуби.

ἰο-δνεφής, ёс (κνέφας), темно-
синїй, блакїтний (Б), темний, εἶρος.

ἰο-δόχος, он (іός, δέχομαι), що
містить (в собі) стріли, φαέτης.

ἰο-ειδής, ёс, темносинїй, синїй,
блакїтний, темний.

ἰο-εις, εσσα, ен, (ἶον), темноси-
нїй, темний, σίδηρος Ψ 850.

ἰο-μωρος, он, що пишавсь стрі-
лами, що воєн стрілами; (або
хвастун, хвалько, величайко,
герой-крикун).

ἵμεν, *ἰόντα*, *ἰόντες*, гл. εἶμ.

ἶον, τό, viola, фіялок, ≡ 72.

ἰονθ-άς, άδος (ἄνθος), кудла-
тий, патлатий, косматий, ξ 50 ι.

ἶος, ё, pl. ἰοί і τὰ ἰά (ἦμ),
стріла; ἀβλής, ὠκύμωρος, πολύστονος,
τραγῶχιν, χαλκήρεας, χαλκοβαρέας.

ἶος, ἶα, ἶον (зам. εἶς, μία, ἐν),
ἰω Z 422, і fem. ἰῆ, gen. ἰῆς, асс.
ἶαν, оден.

ἰότης, ητος, ή, бажанє, воля,
приказ, постанова, рада, спо-
нука, хитрощі; ἀλλήλων ἰότητι
оден за радою, спонукую, під-
мовою другого.

ἶουλος, ё, мошок, пух, перше
волосє на бородї, pl. λ 319.

ἰο-χέαιρα, ή (іός, χέω), що стрі-
ли випускає, стрілкиня, стріло-
носна (Б), Стрілобоя (Р).

ἱπλάζομαι, правлю, поводжу
кіньми, іду Ψ 426.

Ἰππασίδης, син Гіппаза, а) Ха-
роп А 426; б) Сокоє А 431; в)
Гіппенор N 411; г) Апізаон Р 348.

Ἰππᾶσος, Гіппаз, Троянець.

ἱππειος, З. (ἵππος), кінний, кінь-
скїй, κάπη жолоб, корито для

коний, φάνη, ἐπλάξ, ζυγόν; λόφος кита з кінського волосіння, буньчук.

ἵππεύς, ἦρς, pl. ἵππηες, ἵππεῖς, їздець, кінний, візник, войовник, що бере ся з воза.

ἵππ-ηλασίη ἐδός (ἐλάω), кінна дорога (Р), дорога вигідна до їзди, гостинець.

ἵπп-ηλάτᾱ, ἐ, їздець, візник; лицар, войовник.

ἵπп-ηλάτος, ον (ἐλάω), придатний, пригідний до їзди кіньми, νῆσος, γαῖα.

ἵπп-ημολγοί, οἱ (ἡμέλω), Гіпомольи, Скити, що жили кінським молоком N 5.

ἵπпιο-χαίτης, ου, з кінського волосіння, λόφος Z 469.

ἵπпιο-χάρμης (χάρμη), ἐ, борець (що воює) з воза, знаменитий в борбі з воза.

ἵππό-βοτος, ον (βόσκω), що плекає коні, багатий кіньми (Б); καὶ μάλλον ἐπήρατος ἵπποβότειο а однак (прецінь) миліший, як...

ἵππο-δάμας, ανος, Гіподамант, Троянець, що єго убив Ахіль Y 401.

ἵππο-δάμεια (Βρισηίς), а) донька Атракса, жінка Пейрітоя В 742; б) донька Анхіза, жінка Аלקатоя N 429; в) служниця Пенельопи σ 182.

ἵππό-δαμος, Гіподам, син Мєропа з Церкоти, Троянець, єго убив Одиссей А 335.

ἵππό-δαμος, ον, погромник, або смиритель коний, що кіньми герцює, кінний (Р).

ἵππο-δάσεια (δαΰς), густо вкритий кінським волосінєм, гривастий, з густим буньчуком, або китою з кінської гриви, κόρυς, κυνέη.

ἵππό-δρομος, ἐ, місце кінських перегонів, або гонів Ψ 330.

ἵππόθεν, з коня (деревляного).

ἵππό-θοος, Гіппотой, а) син Лєта з Лярисси, вожд Целясгів, В 840 Р 288; б) син Пріяма Ω 251.

ἵππο-κέλευθος, ἐ, войовник, борець з воза, що кіньми герцює, Πάτροκλος.

ἵππό-κομος, ον (κέρμη), вкритий кінським волосінєм, гривастий, з буньчуком або китою з кінської гриви, κόρυς.

ἵππο-κορυστήс, ἐ, з боєвими кіньми, борець або войовник з воза, ἄνδρες.

ἵππο-κόων, ωντος, Гіппокоонт, свояк трак. короля Реза К 518.

ἵππό-λοχος, Гіппольох, а) син Белєрофонта, отець Глявка, князь Лікійців, Z 119, 197, Р 140; б) син Антимаха, Троянець А 122.

ἵππό-μᾶχος, Гіппомах, син Антимаха, єго убив Поліпойт.

ἵππό-μᾶχος, ον, що з воза воює, борець з воза, Φρύγες К 431.

ἵππό-νοος, Гіппоной, Грек, що єго убив Гектор А 303.

ἵππό-πολος, ον, що кіньми герцює, кінний, Ερήςες, N 4, Ξ 227.

ἵππος, ἐ, ἦ, а) кінь, лошак, кляч, кобила, θήλαες; жеребець, стадник ἄρσενες; коний уживано лише до возів, особливо боєвих, не до їзди верхом; б) plur. i dual. запряг, віз Γ 265, Ε 13 и. Z 232; в) борці з воза, кінні, комонники; ποδῶκης, ὀκίπους, ἀρσίπους, πόδας αἰόλος, ἐυσκαρθμος, κρατερῶνς, ὕψηλός, καλλιθριξ, κυανοχαΐτης, χρυσάμπυς, αἰθων, ξανθός и.

ἵπποσῆνη, ἦ, штука правити, поводити кіньми, або з воза бороти ся.

ἵπποτᾱ, ἐ, їздець, комонник, лицар, войовник (що бере ся) з воза; особл. Неєтор.

ἵπποτάδης, син Гіппота, Ай-оль, κ 2, 36.

ἵπποτίων, отець Мориса, Асканець N 792, єго убив Меріон.

ἵππουρις (οὐρά), *iv*, осмотрений китою з кінського волосіня, або буньчуком, з кінським хвостом (Б), гривастий.

ἵπ-τομαι, *f.* ἵπεται, *aor.* 2. *s.* ἵψω (*iso*), бю, ударяю, тисну, гнету, накошу, навіщаю лихом, горем, нещастем, к а р а ю, *λάνν*.

ἱρεύς, *гл.* ἱερεύς, жрець, Ἀπόλλωνος.

ἱρεύω, *гл.* ἱερεύω, жертвую, приношу, складаю жертву, забиваю.

Ἴρη, *Ира*, місто Агамемнона в Мессенії I 150, 292.

ἱρηξ, *ηρος*, *δ* (*ierós*), ястріб, шуліка, сокіл, білозірець, половник, балабан; ἐλαφρότατος πετεηνῶν, ὀκιστος π., ὀκύτερος, *и*.

Ἴρις, *идос*, *Ирида*, донька Тавмаса і Електри, післанниця богів, В 786, Г 121; ἀελλόπος, ποδήγερος, πόδας ὠκέα, χρυσόπτερος.

ἴρις, *идос*, *ή*, *асс.* ἴριν, *dat.* *pl.* ἱρισσιν, дуга, веселиця, веселівка, веселка, πορφυρέη.

ἱρόν, *тб* = ἱερόν, жертва, свята діло (К), жертвоне зьвіря, дар жертвенний, посвячений богам; κεχρησμένα, αἰθόμενα.

ἱρός, *гл.* ἱερός.

Ἴρος, *Ir*, жебрак з Итаки, Арнай; Іром названий яко післанець (Ἴρις) женихів, σ 1 сл. σ 25.

ἴς (*Fis*, *vis*), *асс.* ἴν(α), *pl.* ἴνες, ἴνες, *ή*, *а*) жила, мязи, λ 210, Р 522 *и*; б) сила, кріпкість; ἴς Τηλεμάχοιο сила Телемаха, зам. сильний Тел. Пор. βίη, σθένος.

ισ-άζω (*isos*), *ipf.* *it.* ἰσάζετο, рівнаю, зрівнюю, вважаю на рівні, рівним, зрівноважую, відважую; *med.* вважаю себе рівним, прирівнюю себе, *τινί*.

ἴσαν, *гл.* εἶμι, або εἶδω.

Ἴσ-ανδρος, *Ізандр*, син Белерофонта Z 197, 203.

ἴσασι, *ἴσθι*, *гл.* εἶδω.

ισάζετο, *гл.* ἰσάζω, вважаю себе рівним.

ἴσθμιον, *тб*, (*isthmós*), нашійник, коралі (Б) σ 300.

ἴσχω, роблю рівним, подібним; маю, вважаю за рівного, подібного; ἴσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισι ὁμοῖα говорив багато ложі і з'ображав, робив її похожу на правду, *т. е.* умів представити її як правду; φωνήν наслідую голое; ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες вважаючи (беручи) мене за тебе; маю, вважаю рівним, подібним, представляю собі, вважаю, думаю; *гл.* εἶσχω.

ἴσχε, (*σεπ*), *ipf.* говорив, сказав γ 31, (τ 203).

Ἴσμάρος, *Ізмар*, місто Кіконів в Тракії ι 40, 198.

ισό-θεος, *он*, богорівний, богоподібний.

ισό-μορος, *он*, рівний власттю, що має рівну участь, рівномогучий O 209.

ἰσοομαι (*isos*), *opt.* *aor.* ἰσωσάμην, ставлю себе на рівні, вважаю себе рівним, рівнаю ся.

ισό-πεδον, *тб*, рівна земля, або поле, рівнина N 142.

Ἴσος, *син* Пріяма; его убив Агамемнон Λ 101.

ἴσος, *З*, рівний, однакий, такий самий, подібний, так (такий) як, рівно багато; *ή ἴση* рівна, така сама часть, такий-же пай (Б), рівна судьба, одна дяка (Р), рівна участь; *ἴσα*, β 203 рівне, однаке, річи рівні, однакові, сплата, винагорода; οὐδὲ ποτ' ἴσα ἔσεται і ніколи за те не буде тобі відплати. *Neutr. sg.* ἴσον і *pl.* ἴσα як *adv.* рівно, як; за; κατὰ ἴσα, ἐπὶ ἴσα рівно, в рівній мірі, в рівновазі, на рівні; ἴσον ἐμοὶ βασίλευε в рівній часті, на рівні зі мною; ἴσα τέχασσι рівно з дітьми.

ἰσοφᾶρίζω, ставляю себе на рівні, рівняю ся, дорівнюю кому, мірю ся, τινί з ким, μένος в силі, що до сили.

ἰσο-φόρος, ον (φέρω), що рівно носить, тягне, т. в. рівний що до сили, рівної сили, рівно-сильний, βόες σ 373.

(ἴσω), гл. ἔσπετε. — ἴστε, гл. εἶδω.

ἴστημι, (στα, sistō), ἴστασι, ἰρν. ἴστη, ἰpf. it. ἴσταρχ' (κς), 3. pl. ἴστασαν, inf. f. στήσεν, aor. ἔστησε, στήσα, -αμεν, -αν, pl. ἔστησαν, ἔστασαν, if. στήσαι, pt. -σας. Trans. ставляю, кладу, поставляю, розставляю, уставляю, στήσας, λαόν в ряди боєві; кажу станути, задержати; спиняю, задержую ἵππους, заставляю; νέας спиняю (Б), ставлю на котвиці; φυλόπιδα, ἔριν підіймаю, счиняю; νεφέλας піднімаю, наганяю (Б); κονίης ὀμίχλην збиваю, підіймаю, так і κῶμα; важу, кладу на вагу, відважую, τάλαντα. — Intr. med. 1 aor. 2. ἔστην, στήν, στής, pl. στήμεν, ἔσσητε, ставив ся, станув, став, стояв, приступив; 3. pl. ἔστησαν, ἔσταν, στήν, iter. στάσας, conī. στήης, ἡή, στέωμεν (двосклад.) στείμεν, opt. σταίη, ἰρν. στήθι, στήте, inf. στήμεναι, pt. στάς, pf. ἔστηκα, 3. pl. -ήκασι, du. ἔστατον, pl. ἔσταμεν, ἔστατε, ἔσσηте, ἔστάσι; conī. ἔστήκη, ἰρν. ἔσταθι, ἔσταте, inf. ἐσταίμεν(αι), pt. ἐσταίτος, α, ὅτας, ἐστέωτες, plpf. ἐστήκειν, pl. ἔσταμεν, ἔστασαν, ставляю ся, приступаю; pf. стою, plpf. і aor. стояв; ἐφ' ὁσμῶν ὥσπερ κέρα ἔστασαν очі йому стали рогом (Б); ветаю підношу ся, піднімаю ся, встаю, еторчу; стою спокійно, бездільно, сильно, вдержую ся на ногах (Б) ἐπὶ γαίῃ; додержую місця, наступаю, счиняю ся, починаю ся, настаю, розгорію ся,

μαίς, μῆν, νεῖκος, φύλοπις. — Med. fut. στήσομαι, aor. στήσαντο, ставляю собі, для себе, кажу собі поставити, уставляю, заставляю, поставляю; поставляю ся, уставляю ся; μάχην починаю, уставляю ряди боєві. Pass. aor. ἐσθῆθι був усталений, стояв сильно σ 463.

Ἰστιάνα, Гістная, місто в Евбої В 537, (трисклад.).

ἱστίη, ἡ (ἑστία), огнище (домашне), черень (gen. черени), господа (Б).

ἱστῖον, τό (ἱστός), вітрило, парус (С. Б.).

ἱστο-δόκη, ἡ (δέχ-ομαι), вилки щоглові, або держало, що на него опирали спущену щоглу.

ἱστο-πέδη, ἡ, щоглова піднога, що держить щоглу прямо.

ἱστο-ός, ἐ, (ἱστημι), а) щогла, мачта, εἰλάτινος; стояла по середині корабля, де її можна було спустити і уставити; б) навій (ткацкий), снуток, кросна, веретат (Б), валок ткацкий; в) основа, постава, тканина, Γ 125, β 94, 104 и.; ἱστὸν στήσασθαι кросна поставити, основу кросен уставити; ἱστὸν ἐποίησθαι ходити сюди й туди около кросен; ἀγλαός, λεπτός, περιμήκης.

ἴτω, scito, ἰρν. pf. від εἶδω.

ἴτωρ, ορος (ἴδ), сьвідомий; jako subst. знаток, судия; ἐπὶ ἴστορι перед судією.

ἰσχ-ἄλκος, 3. (ἰσχύς), сухий, висушений, τ 233.

ἰσχυράω (ἰσχω), -άξας, -ῆς, -έωσι, -έων, ἰpf. it. ἰσχυράσκων, держу, здержую, задержую; med. -έωνται, -έωντο, -νασθῶ, здержую ся, держу ся, пиню, зволікаю, остаю з заду, отягаю ся; intr. змагаю до чого, стараю ся о що, бажаю, εὐλόγητος; δρόμου що рве ся до бігу.

ισχάνω (ἰσχω), *ipf.* ἰσχυνε, 3. *du.* ἰσχυνέτην, держу, здержую, спинаю; σὺν νόον ἰσχυνε не давай волі своєму розумови (Б), своїм думкам.

ισχίον, τό (ἰσχός), клуб, бедро, чересла (*pl.*), стегно.

ἰσχω (ἔχω), *if.* -έμεν(α), *ipf.* ἰσχε, ετο, держу, ἄν δ' ἰσχυὼν держачи в гору, піднявши; держу сильно, задержую, здержую, спинаю. — *Med.* здержуюся, задержуюся, уступаю, покидаю, відступаю від чого, πτολέμου, κλαυθμοῖς; ἰσχεο, здержи ся, уймись (К), мовчи! годі (С), стривай (Б), зупини ся (Р), успокій ся, перестань! ἰσχεσθε здержіть ся! стійте!

ἰτέη, ἡ, (*Fi*, vitex), верба, осо- рока (Б), ὠλεσίκαρπος.

ἴτην, *ipf. dual.* від εἶμι, іду.

Ἰυῖλος, Итиль, син Зета і Аедони, що его божевільна убила. *Ἰτυμονεύς*, Итимоней, син Гіпероха в Елїді А 672.

ἴνυς, υος, ἡ, обід, обіде, звено.

ἴω, *ipv.* від εἶμι, іду.

Ἰτων, місто в Тессалії коло Лярисси В 696.

ἰω-γυός, έ, веселий оклик, крик радості, радісний крик.

ἰώ-ζω, голосно кричу, криком страшу, горлаю.

Ἰφεύς, έρος, Ἰфей, Троянець.

Ἰφθίμη, Ἰфтіма, донька Ікарія, сестра Пенельопи, δ 797.

ἰφθιμος, 3. с и л ь н и й, міцний, здоровий, кремзний, яркий, черствий, жвавий, бойкий, х о р о б р и й, нагальний, могучий; або (ἰφ, θυμή) дуже поважаний, знатний, славетний (С), славний (Р).

ἰ-φι (ἰς), *adv.* сильно, міцно, могучо, хоробро, силою.

Ἰφ᾽-άνασσα, донька Агамемнона і Клітаймнестри І 145, 287.

Ἰφ᾽-δάμας, αντος, Іфідамант, син Антенора і Теани А 221.

Ἰφικλήειος, 3. Іфіклевий, Іфікля, λ 290, 296.

Ἰφικλος, Іфікль, син Філяка, з Філяки в Тессалії λ 289 в 705.

Ἰφ᾽-μέδεια, донька Тріопса, жінка Альовва, мати Отоса і Ефіяльта λ 305.

Ἰφ᾽-νοος, Іфіной, син Дексія, Грек, его убив Глявк Н 14.

ἰφ-ιος, 3. сильний, дужий, кремзний, міцний, товстий μῆλζ.

Ἰφης, ιος, Іфія, донька Еніея, невіляница Патрокля, І 667.

Ἰφῖτιδης, син Іфіта, Архентолем Θ 128.

Ἰφῖτιων, ωνος, син Отринтея з Гиди, Ахіль убив его Υ 382.

Ἰφῖτος, τοο, του, Іфіт, а) син Еврита з Ойхалії, его убив Геракль, φ 14 сл.; б) син Навболя, арґонавт з Фокиди В 518, Р 306.

ἰχ-θυ-άω, αα, *ipf. it.* -υάσκειον, ловлю рибу, ловлю.

ἰχθῦ-όεις, 3. багатий в рибу, рибний, повний риби πόντος, 'Ελληνίσποντος, κέλευθα.

ἰχθῦς, υος, έ, *pl.* ἰχθῦες, -ύσιν, *асс.* -ύς, ύας, риба.

ἰχνῖον, τό, слід, хід, рух; μετ' ἰχνιά τιнос βάλειν слідом за ким поспішати.

ἰχνος, τό, слід, стопа, слід ноги, ρ 317.

ἰχώρ, ωρος, έ, *асс.* ἰχῶ зам. ἰχώρα, іхор, кров божа.

ἰψ, ἰπός, έ, *pl.* ἱπες, червак, черв, що гризе ρίγ, φ 395.

ἰψαο, ἰψεται, *гл.* ἔπτομαι.

ἰωή, ἡ, охорона, заслона, захист, затишок (Б), від північного вітру, ξ 533. *Пор.* ἐπιωγαί.

ἰωή, ἡ, звук, луна (Б) ρ 261; шум, свист, подув, напір, нагальна сила (огню), крик, поклик К 139.

ἰωκή, ἴ, асс. *ἰῶκα*, -ας, погоня (в борбѣ), напад, напір; натовп або крик боєвий; *Ἰωκή*, як *Ἐρις*, Ярість (Р), Е 740.

ἰών, гл. εἶμι, іду.
ἰωχ-μός, ὁ (= *ἰωκή*), погоня, натовп боєвий, крик боєвий, метушня.

К.

κ' = κέ, або = κί.
κάβαλε (зам. *κατέβαλε*), гл. *καταβάλλω*.

Καθηρό-θεν, з Кабезу (місто в Тракії) N 363.

κάυ = *κατά* перед γ: *καὶ γόνυ*.
καγκᾶνος, ον, сухий, ξύλα.

καγχᾶλάω, (*χασλώ*), -έωσι, тішуся, радуюся, веселюся, голосно сьміюся, викрикую радісно; *καγχάλων*, -έωσι з утіхою, радуєчись, з радощів (Б), тішучись; сьміюся, насьміваюся, посьміхаюся, глузую, Г 43.

κάω, злож. з *καί* ἐγώ.
κάδ = *κατά* перед δ, як *καδδωμαι*.

καδδραθέτην, гл. *καταδραθάνω*.
καδδύσαι, рт. аог. від *καταδύω*.

Καδμείος, 3. кадмейский; рт. Кадмейці, т. є. Тебанці Δ 391.

Καδμείωνες, οί, Кадмейці, Тебанці Δ 385.

Κάδμος, Кадм, син Агенора, брат Європи, основатель Тебів.

Κάειρα, ἴ, Карийка, Δ 142,
καίμεναι, inf. аог. від *καίω*.

καθ-αιρέω, ipf. ἤρεις, f. -ήσουσι, аог. *καθεύλομεν*, conі. 3. s. *καθέλῃσι*, inf. ἐλέειν, здійсмаю, знимаю, істїа спускаю; кїдаю на землю, повалюю, перемагаю, одолїваю, подужаю, вбиваю; пориваю, захоплюю, їмаю; εἴσσε замикаю, склеплюю (Б), стягаю.

καθαίρω (*καθαρός*), ipf. *καθαίρων*, аог. (ἐ)καθήρε, ipv. *καθήρων*, -ατε, if. -ήραι, рт. -ήραντες, чищу, вичищую, обчищую, опратую, об-

миваю, змиваю, переполоскую, перемиваю, шарую (Б), сполїкую, θρόνους, χροά ὕδατι; наряджаю, украшаю, прибираю, *καλλεῖ* *πρωτόπατα* красою лице здобила (Б), σ 192.

καθ-άλλομαι, аог. *καθ' ἑππων* *ἄλτο* зіекакую; (про бурю) зриваюся, спадаю, звалоюся.

καθ-ᾄπαξ, adv. раз на завжди, зовсім σ 349.

καθ-άπτομαι, ipf. -άπτето, дотикаюся, коснуся; озиваюся, говорю, промовляю, договорюю, звертаю бесїду до кого; грїмаю на кого, картаю, лаю, ганьблю, сварю, вгамовую.

καθάρ-ός, 3. (castus), чистий, εἵματa; бездоганий, чесний, почесний, θάνατος; ἐν καθάρῳ на отвертїм, вільнім (від трупів) місци.

καθ-έζομαι, 2. s. *κατ' ἄρ' ἐζεσι*, ipf. ἐζето, conі. *καθεζόμεσθa*, сїдаю, засїдаю, сиджу, ἐπὶ θρόνου, ἐπὶ λίθου, ἐν πετάλοισιν; барюся, пробуваю, остаю, задержуюся, дожидаюся (Б), ζ 295.

καθέηκα, аог. гл. *καθήτημι*.

καθεΐατο, ipf. 3. pl. гл. *καθήτημι*.

καθεύλομεν, *καθέλῃσι*, гл. *καθαίρω*.

καθεῖσα, *καὶ δ' εἴς'*, def. аог., казав сїсти, посадив; велїв мешкати, осадовив, умістив, поставив, посадив як *σκόπον*.

καθέξει, fut. від *κατέχω*.

καθ-εύδω, ipf. *καθεύδε*, сплю, спочиваю, їду на спочинок, ἐν λέκτροισι.

καθ-εψίδαμαι, -έωνται, ругаюся, знущаюся, глумлюся, насмівваюся, τινός, τ 372.

καθ-ημαι, ірв. καθήσο, ірф. 3. s. καθήστο, 3. pl. καθείατο, сиджу; володарю; остаю, сиджу спокійно, бездільно, пробуваю, ἐν μεγάροις, ἐπ' ἀκτῆς.

καθῆραι, -ραυ, аог. від καθάίρω.

καθ-ιδρύω, ірф. καθίδρύε, кажу сісти, садовлю, посаджую, кажу сидіти, υ 257.

καθ-ιζάνω, сідаю, засідаю, сиджу, ε 3.

καθ-ίζω, ірф. καθίζον, καὶ δ' ἴζον, аог. 3. pl. καθίσαν, ірв. καθίσαν, рт. καθίσσας, ἴσασα, (пор. καθείσα), посаджую, поміщую, кажу, або велю сісти, сидіти, відпочати, розложитись, розтабуритись; ἀγοράς збори скликую, раду збираю. — Intr. і med. сідаю, засідаю, садовлюся (Б), сиджу, спочиваю, καὶ δὲ-ἴζοντο.

καθ-ίημι, іста, аог. καθέηκα, 1. pl. κάθεμεν : 72, 3. pl. κάθεσαν, зсилаю, спускаю, пускаю через; зануряю, погружаю, затопляю, ἵππους ἐν δίνῃσι; ἱστία спускаю, οἶνον λαυκαυνίης пускаю через горло; δάκρυον зроняю, або ринуть слюзи; καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων ἦκε (καρχυνόν) вдарив громом; ἑέρσας зсилаю, випускаю.

καθ-ιχνέομαι, аог. καθίχσο, ετο, прибуваю, приходжу; досягаю, дотикаю, вражаю, θυμόν; πένθος смуток, горе навіщає.

καθ-ίστημι, ірв. καθίστα, аог. κατάρτησον, inf. -στήσαι, ставлю, поставляю, уставляю, νῆα спинаю (Б), задержую, ставлю на котвиці; Πύλονδε завожу до П.

καθ-οράω, рт. аог. κατιδών, гляджу, споглядаю (в долину); оцібно Ω 291.

καθ-ὑπερ-θε(ν), adv. з гори, з верху, з гори на долину; над,

понад, повисше, по верха, верхи, верхом, на верху, горі, в горі (на мурі) М 153; Χίος висше, т. є. на північ від Хіосу, Ὀρτυγίης висше О.; дальше на північ.

καί (que), і, й, та, тай, а, а то, і то, іменно; також, навіть, вже; або В 346; при adi. і part. хоч, хотяй; перед сопр. ще, і то, навіть, ба й; καὶ λίην, καὶ μᾶλιν навіть дуже; καὶ δὲ якраз, саме тепер, і вже, ще-ж бо і, ще й, а навіть, і справді; καὶ εἰ і хоч, нехай, навіть колиб, хоч-би навіть, і коли (єсли); і чи, чи би : 229; εἰ καὶ хоч, хоч навіть, і єсли, коли вже; καὶ τε і, а також, і то; καὶ τοι а вжеж, також справді; καὶ γάρ бо і, бо також, бо прецінь, бо-ж. — Між числами: ἕνα καὶ δύο або також, до. Кзі зливаєсь иноді через кразу з слідуочим звуком, καὶ τότε, χῆμαίς = καὶ ἡμαίς, γ 255, В 238.

καιεάεσσα, гл. κατῳέε.

Καιεΐδης, αο, син Кайнея, Корон В 746.

Καιεύς, έος, Кайней, син Ея-та, кор. Ляпітів, отець Корона.

καίννυμι, рт. 2. sg. κέκασσι, -αсти, рлрф. (εἰ)κέκαστο, перевишаю, перемагаю, одоліваю, перехожу кого, ви-, відзначаюся чим, в чім, славлюсь вельми (Б), μαντοσύνης, видаюся чим (Б), ἐν між.

καί-περ, хоч, хотяй; звич. з рт. котре деколи треба собі доповнити з попередного; καὶ ὅψε пер хоч пізно, хоч тепер (Р).

καίριον, τέ, (neutr. від καίριος) небезпечне місце (на тілі, де рана є смертельна); ἐν καίρῳ в смертельне або небезпечне місце, і κατὰ καίριον.

καίροσ(σ)έων, gen. pl. зам. χειροστέων, -σέων, від χειροίς (хаїри), густо тканий, густий, η 107.

καίω (καF, κω), conl. ὤμεν, ipv. καίε, 3. pl. -όντων, if. -έμεν, ipf. ἔκαε, καίε, aor. ἔκαχ, καῖεν, opt. 3. s. καίη, 3. pl. καίηεν, conl. κήρμεν, inf. καίη, ipv. κήρον, pt. κήραντες, med. aor. κήραντο, pt. κήραντες, pass. (ἐ)κάρην, inf. κάρμεναι, палю, запалюю, розкладаю (P), розводжу (B), спалюю (в жертву), пеку; med. для себе, собі, πῦρ, πυρά. — Pass. палю ся, горю, спалюю ся, палять мене.

κακ = κατά, перед κ: κακ κα-φαλής.

κακ-ίζομαι, стаю лихим, показую ся трусливим, поступаю трусливо, Ω 214.

κακίστος, κακίων, гл. κακός.

κακκείαι, -ηαι, гл. κατκακίω.

κακκείοντες, гл. κατκακίω.

κακο-εἰμῶν, сν (εἰμα), зле, лихо одягнений, драно вдягнений (B), обідраний, πτοχοί σ 41.

κακο-εργία, ης, ή, лихе діло, злочинство (B), γ 374.

κακο-εργός, сн, що зле робить, зло творить, лихий, злий, проклятий (B) σ 54.

Како-ίλιος, нещасне Ілїос, Троя ненависна, капоєна, проклята (B) τ 260, 597, Ч 19.

κακο-μήχανος, сн, що заводить нещастє, лихо, біду, погубний, підступний, зрадливий, лукавий (B).

κακό-ξενος, що має лихих гостей σ 376, що нещасливий зі своїми гістьми; соmp. κακώξενος-τερος.

κακο-φραφία, ή, (φάπτω), -ήσι, лукавство, лесть, хитрощі, підступ, зрада.

κακός, 3. соmp. κακώτερος або κακίων (ήστων, χερσίων), sup. κάκιστος, злий, лихий, поганий εἰμαχ, дрантивий або драний (B); простий, простого роду α 411, δ 64, ζ 187; лихий, неспосібний,

нездалий, ήνισχος, νομήες; поганий, εἶδος, φρήν; лукавий, недобрий, сердитий, злющий, ледачий, негідний, підлий, безчесний, огидний, гидкий, мерзений; бідний, бідолашний, нужденний, нещасний, бездольний, нещасливий ζ 56; трусливий, лякливий, боязкий, боязливий (в борбі); погубний, злочасний, страшний Κήρες, θάνατος, αἶσα, μόρος, πόλεμος, ἔρις, γέλος, δδύνη, φάρμακx, θύελλα і п. Neutr. κακόν, τό, і κακά, τά, зло, лихо, біда, нужда, негода, горе, злидні, бешкет, нещастє, погибїль, шкода, страта; ганьба, сором, неслава Λ 404; так і ἔργα κακά ледачі, погані, негідні, лихі діла; κάκιστον найбільше лихо α 391. Adv. κακῶς, зле, лихо, погано; злющо (K), гордо (C).

κακό-τεχνος, сн (τέχνη), що творить нещастє, лихо, біду; злісний, зловивий, пакостний, зловний, δόλος O 14.

κακότης, ή, а) злоба, злочин, лукавство, підлість, ледачість N 108; б) трусливість, нездарність, В 368, O 721, боязливість, несмїливість; в) нещастє, халепа (B), напасть, біда, погибїль, лиха доля, γ 175, ε 379, ι 364, K 71 и., лихо, зло, кривда, оскорба, горе, нужда, злидні, бешкет, погуба.

κακο-φραδής, ες, злісний, зловивий, пакостний.

κακῶ, ipv. κακού, aor. ἐκάκωσε, inf. κακῶσαι, pt. pf. p. κακακωμένος, заподіваю лихо, зле обходжу ся, кривджу, зле поступаю з ким, обигаю, пакошу, даюсь в знаки, в халепу вкидаю (B), на біду зводжу, напастую, доскірляю, засмучую, опечалую; з'огиджую; κακακωμένος що терпів горе, злидні, кривду, що его не-доля побивала, ἀλμυρ споганений,

заляпанний (Б); μηδέ γέροντα κάκου κεκλήμενον не завдавай старцев; жалю, він журний вже й без того (Б).

κάκτανε, аог. від κατχτείνω.

κακώτερος, сопр. від κακός.

καλάμη, ἡ (calamus), стебло; (про войовників, що падуть як стебло); стерня; проте також: останок (сили), слід; καλάμην γέσ' ὁμοῖα εἰσπορεύοντα γινώσκειν коли глянеш на стерню, т. є. на останки, на силу, яка ще остала, то спізнаєш се (який у колись був), § 214.

καλ-αῦρον, πορ, ἡ, палиця, кий.

καλέω, -έει, -εῖ, ἱρν. κάλει, inf. -ήμεναι, pt. -εύντες, ἱpf. 3. s. ἐκάλει, κάλει, pl. κάλεον, ευν, it. καλέεσκον, καλέεσκειτο, f. καλέει, pt. καλέω, аог. (ἐ)κάλεσ(σ)α, -ατο, opt. καλέσειε, conl. -έσσω, inf. -έσσαι, ἱpf. m. 3. pl. καλέουντο, pf. ἐκλήθημι, inf. -ησθαι, plpf. 3. pl. κεκλήητο, f. 2. s. κεκλήση, аог. m. (ἐ)καλέσσατο, а) кличу по імені, називаю, зову; б) кличу, прикликую, покликаю, скликаю, звиваю εἰς ἀγορὴν; прошу, запрошую, звиваю, зазиваю; med. до себе. — Pass. називаю ся, зовуть мене; значу, стою, я в чимсь; οὐτιδανός καλεοίμεν я був би, ἐμοί- πόσις κεκλημένος εἴη.

Καλήσιος, Калезій, візник Акселя з Арізби в Тракії Z 18.

Καλητορίδης, син Калетора, Афарей N 541.

Καλήτωρ, орос, син Клейтія.

καλήτωρ, орос, ἑ (καλέ-ω), окличник Ω 577.

καλλείπω, ψειν, гл. καταλείπω.

Καλλι-άνασσα, і Καλλιάνειρα, нерейди Σ 46, 44.

Καλλι-άρος, Каліяр, місто в Льюкриді В 531.

(καλλι-γύναϊς), лише асс. -γύ-γυκκ, гарно-жіночий (Б), з гар-

ними жінками, де г. ж. богатий в гарні жінки або дівчата.

καλλι-ζωνος, он, з гарним поясом, гарно оперезаний, опоясаний.

καλλίθριξ, ἄρος, красноволосий, красногровий, красноволосий, тонковолосий (Б).

Καλλι-κολώνη, („гарний горбок“), горбок на троянській рівнині, праворуч від Сімоенту.

καλλι-κομος, он, (κόμη), красноволосий, Ἐλένῃ, παλλοκκίς.

καλλι-κρήδεμνος, он, в гарній намітці, або хустці (на голові), ἄλχοι δ 623.

κάλλημος, он, красний, чарівний, гарний, пишний (Б), вродливий, ладний, δῶρα, χρώς; οὖρος попутний (Б).

κάλλιον, сопр. від κάλός.

καλλι-πάρος, он, краснолиций, краснощокый (Б), вродливий.

καλλιπε, καλλιπέειν, гл. κατ-λείπω.

καλλι-πλόκαμος, он, з гарними косами, кучерями, красноволосий.

καλλι-ρέεθρος, он, краснопливучий; з гарними ріками, або криницями.

καλλι-(ρ)оος, он, краснопливучий, красноструйний.

κάλλιστος, superl. від κάλός.

καλλι-σφύρος, он, (σφυρόν), з гарними кістками або ногами, струконогий, красноногий.

καλλιτοῖχες, гл. καλλιθριξ.

κάλλιφ', зам. κατέλιπε, гл. κατ-λείπω.

καλλι-χορος, он, з гарними площами до танцю, або: з гарними полями, нивами, лугами.

κάλ-λος, εος, τό, краса, красота, врода, гожість, красило σ 192.

κάλός, 3. сопр. καλλίων, sup. κάλλιστος, красний, гарний, вродливий, голий, краснолиций; ἄνε-

μος попутний (Б): добрий, до ладу: καλὸν εἰπεῖν, καλὰ ἀγορεύειν; καλὸν ἐστί в гарно, яло ся, пристало; милий, приємний, понад-ний, принадний; славний, зна-менитий, знатний, бучний, чуд-ний, дорогий, добрий; щасли-вий, веселий, цілий; звичайний, чемний, ввічливий. Neutr. καλόν і pl. καλά, καλῶς, як adv. гарно, як годить ся, відповідно, як пристало, гідно; добре, мило.

καλός, ἐ, линва, посторонок, мотуз, курман.

κάλις, ἴδως, асс. -ιν, ἦ, збанок, глечик, відро, η 20.

Καλύδναι νῆσοι, каліднийські острови, споради при острові Кос, В 677.

Καλύδων, ὄνος, місто в Айто-лії над р. Евеном, В 640, I 530.

καλύμμα, τό, (καλύπτω), намітка, хустка, балець, заслона Ω 93.

κάλυξ, ὄκος, ἦ, чаша, чашочка, чашковата сережка, заушниця, сережка, ковток, Σ 401.

καλύπ-τη, ἦ, намітка, хустка, обвінка, заслона.

καλύπ-τω, f. καλύψω, ipf. κά-λυπτε, aor. (ἐ)καλύψα, prt. pf. p. κεκαλυμμένος, pt. aor. καλυσθείς, aor. m. καλύψατο, plpf. κεκαλύπτο, -υσθ' (celo), вкриваю, закриваю, обкутую, накриваю, покриваю, прикриваю, обкриваю, обіймаю; ψαλάθουσι занову пісками (Р), прикладаю (С) А 460, оповиваю, затулюю, заслонюю, ховаю, скриваю, прячу, τινί τι покри-ваю, вкриваю кого чим; νυκτί τινα т. зн. убиваю. Med. закри-ваю ся, вкриваю ся, закутую ся, закидую на себе, заслонюю ся, κρηδέμνω; κεκαλυμμένος ἔπιπω сховавшись; пор. ἄμφ-, ἐκ-, κα-та-, συγ-, περι-.

Κάλυψώ, ὄος, οὐς, донька А-тляса на остр. Orinii α 50, дер-

жала у себе Одиссея через сім років η 244; διὰ θεάων, εὐπλόκαμος, ἡύκομος, αὐδήεσσα, δολέεσσα, δεινὴ θεός, πότνια νόμφη.

Κάλλχας, αντος, Кальхант, син Тестора, грец. віщун А 69, N 45.

κάμ, зам. κατά перед μ: κάμ μέσον.

κάμαξ, ακος, ἦ, жердка, тичка, тика винна Σ 563.

κάμ-ατος, ἐ, (κάμνω), праця, труд, робота; утома, етома (Р), втома (Б), ослаблене, знемога, змора, біда, прикрість, трудність.

κάμβαλε, зам. κῆββαλε, κατέβαλε, гл. καταβάλλω.

κάμει, aor. від κάμνω.

Κάμειρος, Камейр, місто на захід. побережжю остр. Родосу В 656; тепер Ferachio.

κάμινώ, οὐς, γρη῏ς, стара жінка при печі, стара баба цокотуха (Б) σ 27.

καμνίξας, гл. κατακίγνυμι.

καμνονίη, ἦ, (κατακμένο), витре-валість в борбі, перемога X 257.

κάμ-μορος, он, (κατάμορος), ду-же нещасливий, нещасний, без-таланний (Б), бідний.

κάμνω, ipf. ἔκαμνε, κάμνε, aor. ἔκαμον, κάμον, pt. καμών, pf. κέ-καμηκας, pt. κεκαμηώς, ὦτι, асс. pl. -έτας, med. f. каμνέται, aor. 1. pl. καρόμεσθαι, втомляю ся, зморюю ся (Б), силкую ся (Р), турбую ся (Б), гарую, мучу ся, труджу ся, умліваю, знемагаю, спра-цьовую ся, мозолю ся, напру-жаю ся, стараю ся усильно; χεῖρх рука мені омліває, знема-гає, я утомив, так γυῖα, ὄμρον; ἐπεὶ κε κάμω πολεμίων охлявши в битвах (К), утомившись боем (С); так κάμνω θέων, ἐλαύνων; 3 part. οὐδὲ τόξον δὴν ἔκαμον τανύων та не довго я силкував ся лу-ка натягнути, натягнув не дов-

го силкуючись; *κακμηώς* втомлений, трудний, згарований, охлялий, омлілий; *καμόντες* зможені, ослаблені, охлялі, втомлені, що померли, померші; trans. *καμ.* *τεύγων* тяжко працюю, роблю, старанно, з трудом виготовляю, роблю, споруджаю, ткаю, будую *νῆα*. — Med. обраблюю, справляю собі, для себе, запрацювую собі, заробляю, придбаю, заталаную, здобуваю, набуваю собі, доробляю ся, заслугую; *οἱ καὶ σφιν νῆσον εὐχτημένην ἐκάρμοντο* були-б собі працю гарно справили, і 130.

κάμπτω, inf. f. *κάμψεν*, aor. *ἔκαμψε*, згинаю, нагинаю, закривлюю, кривлю; *γόνυ* склоняю (P) коліна (т. в. сїдаю, щоби спочити); *γόνυατα ἔκαμψεν, χεῖρας* ноги охляли в него і руки, або заклакли; *ὅπρ' ὕλωχίνα* загинаю під.

καμπ-ύλος, 3. загнений, вигнутий, круглий, закривлений, кривий.

κᾶν-ᾠχέω, звучу, дзвенькаю (Б), звеню, гомоню, лунаю, брящу, τ 469.

κᾶν-ᾠχή, ἡ (сапо), звук, голос, гомін, бряскіт, бряск, гук, лоскіт, гукіт, гамір, туркіт, клекіт, бренькіт, скригіт (зубів), стукіт, тупіт; *κακυχῆν ἔχε* зазвенів, залунав.

κᾶνᾠχίζω, лунаю, звучу, роздаю ся, гомоню, лускаю, гремлю, гуджу, тріскаю, тріщу, лопочу, гуркочу.

κᾶνεον, κᾶνειον (*κᾶννα, κᾶνη* троцца), τό, кошик, каганок (P), кошіль, кошалка (Б), миска, полумисок, *χρύσειον, χάλκειον*.

καρνεύσας, part. aor. від *κατα-νεύω*.

καρ-ών, *όνος*, έ, власт. трости-на або палиця з трості; а) ців-

ка, човнок ткацкий Ψ 761, стовпець, стовпок; б) держак, держало (при щиті з внутр. сторони).

καп, або *καφ*, pt. pf. зі знач. praes. *κακαρηότα*, тяжко віддихаючий, ледво дышучий.

κάп, зам. *κατά*, перед π і φ; *κάп πεδίων*.

Κᾶπᾶνεύς, ἦρος, Капаней, син Гіпноной і Ляодіки, оден із сімох князів перед Тебами В 564.

Κᾶπᾶννιάδης, і *Καπανήιος* υἱός, син Капанея, Стенель Δ 367.

κάп-ετος, *сис*, ἡ (*σκάπτω*), діл, рів, яма, вертеп, перекип; гріб, могила Ω 797.

κάпη, ἡ (*σκάπτω*), жолоб, ясла, *ἵππειαι, ἀμφρόσιαι* δ 40, θ 434.

καпν-ίζω, aor. *κάπνισαν*, роблю дим, димлю, т. в. запалюю, розпалюю огонь В 399.

καп-ρός, *όν*, έ (*καп*, *καпώ*, vapor), дим, туман, имла, мрака, пара, μ 217, αἶθος.

κάпπесон, aor. від *καταπίπτω*.

κάпpиос і *κάпpос*, дик, одинець, дикий кабан, також *сүз* *капpиос* і *капpос*.

Κᾶпvς, υος, син Ассарака, отець Анхіза Υ 239.

καпύω, гл. *ἀποκαпύω*.

1. *ка́р*, зам. *κατά* перед ρ: *ка́р ρόον*.

2. *ка́р* = *ка́ρη* (*κρη*), голова; *ἐπὶ κάρ* на голову, *κομήτ* головою, *στрім-голов*, на *стрім-голов* П 392; пор. *ка́ρη*.

3. *ка́р*, gen. *καρός*, (*καίρω*, відтинок), дрібна, нічо не значуща річ; *τίω* *δέ μιν ἐν καρός* *αἴση* его вважаю за ніщо, зовсім не, ні трохи.

Κάρ, pl. *Κᾶρες*, Карийці в полуд. зах. м. Азії, В 867, К 428.

Καρδάμυλη, місто в Ляконії над месеньским заливом I 150.

καρδίη, ἡ, серце, душа, розум; лише на початку стиха. Пор. καρδίη.

κάρη, τό, (п. κάρη i -ητ), gen. κάρητος, -ήτος, dat. κάρητι, pl. κάρητα; (п. карт), gen. картός, κάρητος, dat. καρτί, κάρати, acc. κάρτα, gen. pl. κάρτων, dat. καρτί; (п. кар-тєс) dat. κάρτεσσι, acc. κάρτα, голова, головка (маку), маківка, верх, вершок, шпиль; ἐπὶ καρτός λιμένος на кінці, в горі, горою.

καρη-κομόωντες, гл. κομάω.

κάρ-ηρον, τό, голова, вершок, вершина (Р), узвершина (К), висота (С), замок, кріпость.

Κάρησος, Карез, побічна ріка Айзена в Мизії, у обніг Іди М 20.

καρχαίρω, ірф. κάρκхирє, дрожу, трясуся Υ 157.

καρп-ἄλλιος, сч, пориваючий, нагальний; швидкий, скорий; καρπαλίμως, adv. мерщій (С), пильно (Б), скоро, швидко.

καρπός, έ, (carpo), а) овоч, ягода, зерно, хліб, плід ἀρούρη; б) ручний сугав (висше долоні), запястє, поруче (Р).

καρρέζουσα, гл. κατхрєζω.

καρτερό-θυμος, сч, сильний серцем (Р), умом, мужний, великодушний, статочний.

καρп-ερός, 3 (κάρτος), с и л ь н и й, кріпкий, дужий, кремізнний, міцний, могутний (С), могучий, відважний, х о р о б р и й φάλαγγες, дуже завзятий (С); великий, страшний, зухвалий, сьмільний, буйний; ἔρχα, ἔλκος, ὄρκος.

καρτ-ιστος (картєс), найсильніший, найдужший, наймогучіший, найзавзятійший, найтяжший, мύχх; κάρτιστον найпевнійше, φεύγειν найліпше втікати; найхорообрійше діло.

κάρτος, τό, зам. κάρτος, сила, кріпость, могучість, відвага, побіда Р 623 и., перемага.

καρτύνω (κάρτος), скріпляю, аог. m. ἐκартύναντο φάλαγγας свої ряди боеві, або уставляю сильні ряди б.

Κάριστος, Карист, місто на полуд. побережжю Евбої В 539, т. Caristo.

καρφ-ἄλλεος, 3. а) сухий ἦμα; б) глухий N 409.

κάρφ-ω, f. κάρψω, аог. κάρψε, сушу, стягаю, морщу, χρόα.

καρχ-ἄλλεος, 3. шереткий, рапаний, острый, сухой; διψη із спраги висушений, з висушеним горлом Ф 541.

καρχαρό-όδους, онтос, з остриями зубами, острозубий, острозубатий, κόνες.

κάρφω, ε, гл. κάρρω.

κάσι-γνήτη, ἡ, (рідна) сестра. κάσι-γνήτης, έ (κάσις, γένος), рідний брат, брат, свояк.

Κάσος, Каз, остров в карпатськім морю коло Косу, тепер Casso В 676.

Κασσ-άνδρη, Касандра, найгарнійша донька Пріама, мала від Аполона дар віщованя, але що єму не була прихильна, проте розгніваний бог вчинив, що ніхто єї не вірив. По збуренню Трої стала невільницею Агамемнона, а Клітаймнестра убила єї враз з Агамемноном λ 420 сл.

кассїтерос, έ, цина, ἐχνός.

Κασі-ἄνειρα, мати Γοργітиона.

кастоорнуса, гл. κατхсторєннури.

Κάστορ, орс, а) син Гіляка, кор. Крети ξ 204; б) син кор. Тиндарєя (Зевса) і Лєди, брат Полїдевка і Гельни λ 299 Г 237.

κάσχεθε, зам. κατέσχετε, гл. κατέχω.

κατά, по слові катх, кат'; перед γ деколи кхγ; кхγ γόνυ; перед δ кхδ; кхδ дє ої; перед κ кхκ; кхκ κεφαλή; перед μ кхμ; кхμ μέσσον; перед φ і π кхп: кхп φά-

λαρ'; перед ρ κάρ: κάρ ρόν; так і в зложеннях: κάρβαλε, καθύσαι, κάλλιπε, κανεύσας, κάππεσον, κερρέω, κικκείοντες, κάθανε, κάκτανε, καστορνύσαι, κάσχεθε. 1) Adv. на долину, з гори, з верха, з гори на діл, з, із; так само в зложеннях: з гори, на долину, проти, напроти, противно; часто лише скріплює значіння слова незлож. як наше: роз, з, за, ви, по, пере, зовсім. 2) Праер. а) з genet. з гори на діл, з, із: κατὰ πέτρης, κατ' οὐρανοῦ зі скали, з неба; κατ' οὐρανος з гори, κατ' ἵππων з возів; ід, до, на, на що, по, через що: κατ' ὀφθαλμῶν на очі, на, по очах, κατ' ὤμων понад, через плечі; κατ' αὐτοῦ по ній; κατὰ ξενῶν через ніс; κατὰ νήσου на, по; κατὰ σπείρους в печері, скрізь по печері; κατὰ γόνους, γαίης в землю, під землю; κατ' ἀκρῆς з гори (до долу), зовсім. — б) з accus. у, в, на, при, між, по, через, здовж, ід, до: κατὰ πόντον через море, по морю; κατὰ στρατόν через військо, через табор, в таборі, у стані, край стану (С); κατὰ θυμόν в серцю, в душі; у, в, серед, між, в середині: κατὰ πτόλιν, κατ' Ἑλλάδα, δῶμα, κλόνον, ὕλην; κατ' ὄσσε в очі, κατὰ γαστέρα в живіт; κατὰ ῥίνας через ніс, носом; κατ' ὤτειλήν через рану; κατὰ στόμα з рота; κατὰ μέσους в середині; κατὰ σκοπιάς з горбка; до, ід, κατὰ πόντον; против, κατ' αὐτοῦς σταίχσαν; за, κατὰ πρῆξιν за ділом; κατὰ δαίτη на бенкет; κατὰ ληίδα ізза добичі; після, відповідно до: κατὰ κόσμον після порядку, в порядку, докладно і в належнім порядку; κατὰ μοῖραν після справедливости, як належить ся, як годить ся; κατ' ἡμέτερον νόον після нашої волі, гадки; κρομβοιο λοπόν κατά на подобу

лущини цибулі, нїби з цибулевої шкаралуши (Б); κατὰ ρόν з рікою, κατὰ κύμα по Філях; κατὰ φύλα після племен; κατὰ στήχας після рядів, рядами; κατὰ πάντας до усіх К 117; κατ' ἐμ' αὐτόν сам про себе; κατὰ σφέας самі про себе, осібно, після поодиноких племен.

καταβαίνω, аог. κατέβην, 3. pl. -έβησαν, -έβαν, conі. -βείμεν, opt. -βαίη, ірv. κατάρηθι, inf. βῆναι, βήμεναι, аог. m. κατεβήσето, conі. βήσεται, ірv. κατάρησето, сходжу, іду долів, з гори, спускаю ся, іду до, заходжу, приходжу на діл, злажу; κλέμμαι сходжу, спускаю ся (Б) по сходах; θάλαμον до комнати, сьвітлиці (комори), ὑπερώϊα спускаюсь, сходжу з горішних комнат; ἐφ' ἑλκυσιν спускаю ся на долину здовж керми, по кермі. 'Εσ-, ὑπερ-.

καταβάλλω, аог. sg. 3. κάββαλε (або κάμβαλε) зам. κατέβαλε, кидаю (на долину), скидаю, викидаю, віон пускаю, крєїон пристапляю, присуваю; οὐατα κάββαλεν спустив, повісив (Б); δάκρυ пускаю, зронюю; кидаю об землю, повалюю, вбиваю, збурюю, розвалюю; складаю, кладу, постапляю; осібно κ 172, ρ 135, В 692.

καταβείμεν, καταβήμεναι, καταβῆναι, гл. καταβαίνω.

καταβλόσσω, переходжу, вештаюсь (Б), ходжу по, асту.

(καταβρόχω), opt. аог. 3. sg. -βρόξαιε, проковтую, проликаю, випиваю, глитаю, δ 222.

καταγυράω, і καταγυράω, ірf. τατεγύρα, старію ся, τ 360, ι 510.

κατ-αγινέω, ірf. -αγίνεον, спроваджую, зношу, вожу, ὕλην κ 104.

κατ-άγνυμι, f. κατᾶξω, аог. κατέαξε, -αμεν, κατέηξε, розбиваю, ломлю, товчу, торощу; осібно τ 539, θ 403, 417, ϣ 341.

κατ-άγω, аог. -ήγαγον, m. ἡγαγόμεθα, inf. f. καταγέμεν, ipf. m. ἡγάγετο, ἄγοντο, веду (на діл), спроваджую, приводжу, проваджую, припроваджую, запроваджую, εἰς Ἀθήας; відставляю, веду, приношу, гоню, заганняю (про вітер), приганяю. Med. прибуваю, досягаю (Б), в'їзджаю, підпливаю, припливаю, пристаю до берега, причаляю; κατὰ δὲ φρόνιν ἡγάγεε приніє відомість, розвідав (Б) § 258.

κατα-δαίωμα, fut. κατὰ πάντα δάσονται, розділяю; розриваю, роздираю, розпанахую, розшарпую, пожираю X 354.

κατα-δάπτω, аог. -έδαψα, розриваю, розшарпую, рву в шматки (Б).

κατα-δαρθάνω, лише аог. κατ-έδραθον, 3. du. καδδραθέτην, conі. κατadραθω, засну, засниляю, сплю. κατα-δέχομαι, гляджу, споглядаю на що, αὐτοὺς λ 16.

κατα-δεύω, аог. 2. s. -έδευσας, змочую, поливаю, обливаю, χιτῶνα (с'їну) I 490.

κατα-δέω, ipf. κατέδει, аог. -έδηρε, conі. -δήρη, припинаю, привязую, ἑππους ἐπὶ κάπησι; звязую чим, ἐν δεσμῷ закову в кайдани (Б), завязую, замикаю, закриваю, νόστον; κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδρασαν A 436, § 61, о 290, § 425.

κατα-δημο-βορέω, inf. аог. -ρήσι, спільно хіснюю ся чим, споживаю, з'уживаю як спільне добро, користую ся, спільно проїдаю, з'їдаю.

καταδράω, гл. καταδραχάю.

κατα-δύω, аог. 2. κατέδυ, if. καταδύναι, -δόμεναι, pt. -δύς, -δύντι, fem. pl. καδδύσαι (зам. καταδύσαι); fut. m. -δυσόμεθα, аог. 2. sg. κατέδυσετο, ipv. καταδύσει, а) захожду, западаю, сїдаю (сонце, C); б) іду до, мандрую, являю ся, за-

ходжу, входжу в що, δόμον, ὄμιλον, μάχην; всеваю ся, втискаю ся, дістаю ся, загнізджую ся; в) вдягаю, одягаю, вкладаю на себе; осібно Δ 222.

καταειμένος, καταεινύσαν, гл. κατeννυμι.

καταείσοτο, гл. κάτειμι.

κατα-έννυμι (καθεννυμι), аог. καταεινύσαν Ч' 135, pt. pf. p. καταειμένος, одягаю, покриваю, νέκυν θριξί; ἔρος κατ. ὕλη укутана лісом (Б), покрита.

κατ-αΐζαίνω, аог. it. -αΐνασκε (αΐαλεις), висующю, λ 587.

κατα-θάπτω, inf. аог. κατθαΐει похороную, погребую, ховаю.

κατα-θείναι, καταθείομαι, καταθείομεν, гл. κατaтeιθeи.

κατα-θέλω, аог. κατέθελε, очаровую, зачаровую, перемінюю.

κατα-θέντε, καταθέσθαι, καταθήσω, гл. κατaтeиθeи.

κατα-θνήσκω, аог. κατθνε (зам. κατέθνε), pf. κατaтeиθhкаси, opt. -теθνηήт, pt. -теθνηώτος, -νηύης, Умираю, я є покійний, паду (в борбі), гину, погибаю.

κατα-θνητός, 3. смертний, ἀνὴρ, ἀνθρωπος.

κατα-θρώσκω, аог. καδ' δ' ἔθорε, зіскакую, есачу в, до, Δ 79.

κατα-θύμιος, 3. що є на серцю, на гадіці, в, на мисли; μηδέ τί τοι θάνατος κατ. ἔστω т. є. не думай про смерть.

κατα-ϊάπτω, гл. іаπτω, § 376.

κατα-βᾶτός, зам. καταβ., що крізь него хто проходить (Б), приступний для кого, θύραι ἀνθρώποις v 110.

κατ-αικίζω, pf. p. κατήκισται, споганую, брукаю, з'огиджую; ps. снидію, я є забруканий, замараний π 290, τ 9.

κατ-αἰσσω, -αἶσας, гл. αἶσσω.

κατ-αισχύνω, з'огиджую, обругую, збездечую, осоромляю,

соромом покриваю (Б), ганьблю, заветиджую, споганюю.

κατὰ-ίσχω, населяю, заселяю, займаю, замешкую, живу, пробуваю, : 122.

κατ-αἶνυξ, γος, ό, шишак, шоломок, шлик, капиця, К 258; ἀφαλος, ἄλλοφος.

κατα-καίριος, смертельный, τέλος Α 439.

κατα-καίω, inf. -καίμεν, aor. κατέκηε, conl. κατακήμεν, inf. κακ-κῆμι (-εῖμι); aor. p. κατὰ πῦρ ἐκάη, палю, спалюю, поपालюю, пеку; пῦρ ἐκάη огонь выпалив ся, жара спала (Р); часто осібно, γ 461.

κατα-κάλυπτο, накриваю, закриваю, заслонюю, вкутаю (Б), обвиваю, обкладаю μηρούς κνίστη; med. κραττα свою голову.

κατακείαι, inf. aor. від κατακκίω.

κατὰ-κειμαι, 3. pl. κατακείσται, inf. κεῖσθαι, ipf. -έκειτο, лежу, спочиваю, нахожджу ся.

κατα-κείρω, aor. κατέκειραν, обстригаю, обтинаю; зїдаю. проїдаю, пеую, нищу, прогайновую, розтрачую, збавляю (Б), βίστον, σίκον, μῆλα.

κατα-κείω, іду спати, спочивати; part. κακκείοντες, хочу положить ся, спочивати, іти на спочиннок, бажаю спочити (С).

κατακῆται, κατακῆμεν, κατακίμεν, гл. κατακκίω.

κατα-κλάω, ipf. -έκλων, aor. p. 3. s. κατακλάσθῃ, ломлю, розломлюю, переломлюю, відломлюю, відриваю, загинаю, роздавлую, надломлюю, товчу; ἥτορ κατεκλάσθῃ, сердце стиснуло ся, краяю ся, з нудьги захохотнуло (Б), похолонуло на серці (Б).

κατα-κλίνω, pt. aor. κατακλίνας, згинаю, схиляю, кладу на що, δόρου ἐπὶ γαλή κ 165.

Κατακλῶδες, гл. Κλῶδες.

κατα-κοιμάω, усипляю, aor. p. κατακοιμήθημεν, ipv. κατακοιμήθῃτο, inf. -κοιμηθῆναι, кладу ся спати, іду на спочиннок, сплю, спочиваю, уживаю спочинку.

κατα-κοσμέω, порядкую, ладнаю, приводжу до порядку, споряжаю (Б), уладжую, διοτὸν ἐπὶ νεορῇ прикладаю, приладнаю.

κατα-κρεμάννυμι, aor. κατ' δ' ἐκ πασσαλῶσιν κρέμασεν, вішаю, завішу на кілку, на крюку (Б).

κατὰ-κρηθεν, κατὰ κρηθεν (κάρ), над головою, з гори, спонад голови; від голови, з гори аж до долу, зовсім, наскрізь.

κατα-κρύπτο, ховаю, заховую, скриваю, прикриваю, заслонюю; удаю, притворяю ся.

κατα-κτείνω, f. -κτενέι, -κτανέουσι, f. m. -έεσθαι (зі знач. pass. вас поубивають), aor. -έκτεινα, opt. κατακτείναιε, conl. -κτείνῃ, inf. -ναι, pt. -νας, aor. 2. -έκτανον, ipv. κατάνκτανε, κάνκτανε, ep. aor. κατέκταν, α, inf. -κτάμεν(αι), pt. -κτάς, med. -κτάμενος, aor. p. 3. pl. κατέκταθεν (полягли), вбиваю, перебиваю (Б), зарубую, страчую, забиваю; осібно γ 307.

κατα-κύντω, aor. κατέκυνσε, схиляю ся, нахиляю ся, згинаю ся.

κατα-λαμβάνω, хватаю, пиймаю, імаю, зглитую (Б), пориваю, ловлю, займаю, заволодію, обнимаю, огортаю; εἴτε κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι як труд утомить сугасти, як розболить ся (Б); νότω спину обхоплюю (Б).

κατα-λέγω, f. -λέξω, aor. κατέλεξα, ipv. κατάλεξον, inf. -λέξει, кажу, оповідаю, виводжу (Р), висказую, розказую, вичисляю, подаю, показую, виявляю; τινά розказую про кого.

κατα-λέγομαι (λεχ), f. -λέξεται, aor. -έλεξατο, ipv. κατάλεξι, aor. 2.

κατέλεκτο, inf. καταλέχθαι, pt. -λέγμενος, кладу ся спати, іду спочивати, лежу, спочиваю.

κατα-λείβομαι, капаю, теку, стікаю, ллю ся з гори, спливаю, протікаю, (ἐξ λαμύν) Σ 109.

κατα-λείπω, if. καλλείπειν, f. καλλείψω, -ειν, aor. κάλλιπον, κάλλιψ', if. καλλιπέειν, полишаю, лишаю по собі, зіставляю, опускаю, покидаю, відступаю, лишаю за собою, утрачую; часто осібно λιλών катὰ πηριδα σ 257.

καταλέχθαι, inf. aor. 2. гл. καταλέγομαι.

κατ-αλέω, aor. κατ᾽-ἄλεσεν, розмелю, змелю, υ 109.

κατα-λήθομαι, зовсім забуваю, θανόντων X 389

κατᾱ-(λ)λοφάδεια (-δια), = κατὰ λόφου, adv. на карку, через плечі, на плечох, φέρειν κ 169.

κατα-λύω, відв'язую, випрягаю, розпрягаю, ἵππους; розпускаю, розв'язую, розриваю, нищу, руйную, збурюю, πολλῶν κάρηνα повалою вершини городів (P), замки.

καταλωφάω, віддихаю, відпочиваю по чім, приходжу до себе, отямлюю ся, охолону; καὶ δὲ κἄρ λωφήσεις κακῶν полекшалоб на серці од кривди (B).

κατα-μάρπτω, conі. а. -μάρψη, хватаю, схвачую, похвачую, досягаю, доганяю, одолюваю: κατὰ γῆρας ἐμαρψε, ω 390.

κατ-ἄμείβομαι, aor. -αμήσατο, нагромаджую, назбираю, нагортаю Ω 165.

κατ-ἄμύσσομαι, aor. κατᾱμύξατο, задрасну собі, поколюю (P), χεῖρ α E 425.

κατ-амφι-κἀλύπτω, закриваю зовсім, κεφαλή κατὰ ῥάχος ἀμφικαλύψας вкутавшись геть з головою у (B) ξ 349.

κατα-νεύω, pt. κατᾱν(ν)εύων, f. -εύομαι, aor. -ένευσα, ipv. κατᾱνεύσον, pt. καννεύσας, киваю, моргаю, вволяю (P), годжу ся, даю ознаку (C), мотну (B), поводжу (головною), притакую, призволяю, впевняю, прирікаю, обіцяю, згоджую ся, пристаю на що, признаю, потакую, κρατῖ, κεφαλή.

κατα-νέω, aor. -νήσαντο, випрягли η 197.

κατ-άνομαι, гину, пропадаю, минаю ся, щезаю.

κατ-αντα, з гори на долину.

κατ-άντησιν, гл. ἀντησας.

κατ-ανικρό, adv. просто на долину, τέγες.

κατα-πάλλομαι, aor. κατέπαλτο, опускаю ся, зіскакую, на діл кидаю ся, або злітаю.

κατα-πατέω, дончу ногами, подонтую, ломлю; κατὰ δ' ἔρεια πάτησεν Δ 157.

κατᾱ-παύμα, τό, відпочинок, успокоєнє, потіха, пільга, відрада, розрада P 38.

κατα-παύω, inf. -έμεν, f. -τω, -σέμεν, зупиняю, покінчую, відводжу від чого, закінчую, умиряю, успокоюю, заспокоюю, улагоджую, втихомиряю, задержую, повздержую, перешкоджую в чім, роблю кінець, убиваю II 618; з gen. ἀφροσυνάων, ἀργυροφίης τινα.

κατα-πεδάω, вяжу, зв'язую, перешкаджаю, мішаю.

κατα-πέσσω, aor. -πέψη, перварюю, травлю; зупиняю, перепиняю, повздержую γέλον A 81.

κατα-πειάννυμι, розтягаю, простираю, розводжу, розвішую над чим; осібно Θ 441.

καταπεφνών, гл. κατέπεφνον, убив.

κατα-πήγνυμι, aor. -έπηξε, ветроплюю, вбиваю, впишаю, набиваю, ἐπὶ γῆρην в землю. Med. aor.

κατέπηκτο, застрягаю, вбиваю ся, сильно стою; ἐν γῇ.

κατα-πίπτω, аог. κάππεσον, спадаю, упадаю, полягаю, повалююсь, шубовсну (Б), перевертаю ся; χαλῶ, ἐν κονίῃσι, παρὰ ποτὶ κάππεσε θυμός, відвага упала під ноги, т. є. зовсім щезла, упала, покинула їх.

κατα-πλέω, пливу ід берегови, припливаю, пристаю до берега, причалюю, : 142.

κατα-πλήσσω, повалюю; лякаю, перестрашую; аог. р. κατέπληγτο, був зворушений, переляканий, заляканий, залякав ся, зжахнувся, затревожив ся, ἥτορ в серцю, підупав духом (Р).

κατα-πρηνής, єс, наперед, на діл, долів похилений, спущений; χειρὶ καταπρηνεί плоскою рукою, долонею.

κατα-πιήσσω, pt. аог. -πτήξας, аог. 2. κατέπτειν, 3. du. -πτήτην, згинаю ся, нахиляю ся, схиляю ся, прикучну, кучком сїдаю, присїдаю, скулюю ся, ховаю ся, скриваю ся, ὑπ' ἔχεσσι схиляю ся під віз; осібно Ф 190.

κατα-πιώσσω, трепечу (Р), зі страху ховаю ся, лякаю ся, я є заляканий, трусливий.

κατα-πύθομαι, гнию, порохнавію, пеую ся, Ψ 328.

κατ-ἀράομαι, -ῶνται, -ηράто, бажая кому (що злого), ἀλγας, лихословлю, проклинаю; πολλὰ κατ-ηράто кляв тяжко (Р).

κατα-ρέζω, pt. καρρέζουσα, аог. κατέρεξε, гладжу, гласкаю, потріную (Б), пещу (Р), голублю (С).

κατ-αῖγλητός, 3. страшний, лячний, що страх наводить, зненавиджений ξ 226.

κατα-ρέω, пливу по чім, на долину, теку, ллю ся, протїкаю, спливаю, χειρός з руки; часто осібно.

κατ-ἀρχομαι, починаю жертву, свьате діло (чим, від чого), χερνύα водою, γ 445.

κατὰ-σαпήη, сопі. аог., гл. σή-πομαι, гнию, порохнавію, пеую ся Т 27.

κατα-σβέννυμι, аог. κατέσβεσε, гашу, загашую, погашую, πῦρ: осібно Ψ 237, Н 293.

κατα-σεύομαι, аог. κατέσσυτο, поспішаю в долину, спадаю, ле-чу, пливу в долину, з асс. ρέεθρα спливаю до русла Ф 382.

κατα-σιάω, отїнюю, затїною, заслонюю, μ 436.

κατα-σμήχω, inf. аог. κατὰ τε σμήχει, палю зовсім, спалюю.

κατα-στορέννυμι і -σιόρнνι, pt. κατορнνῶσα, аог. (ε)στόρεσα, роз-тягаю, простираю, стелю, роз-стелюю, застелюю, покриваю; καὶ μὲν βοήην στόρεσ' υ 2, γ 73.

κατα-στυγέω, аог. κατέστυγε, я є заляканий, затривожений, за-страшений, дрожу, жахаю ся чого; κατὰ δ' ἑστυγόν αὐτήν зля-кали ся єї, од страху трохи не померли (Б) κ 113.

κατασχεθεῖν, κατᾰσχη, гл. κα-τέχω.

κατατεθναῖη, κατατεθνηῶτος, гл. καταθνήσκω.

κατα-τείνω, сильно натягаю, витягаю, притягаю, стягаю до себе, або назад.

κατα-τήχω, аог. κατέτηξε, топлю, розтоплюю, χέονα; med. (intr.) розтоплюю ся, таю, розтаю (Б); пропадаю, вяну, схну, журю ся, ἥτορ в серцю, серцем нуджу.

κατα-τίθημι, f. -θήσω, аог. κατέθηκα, pl. κατέθεμεν, κατέθεσαν, сопі. καταθείμεν, ipv. κατέθετε, inf. καταθεῖναι і κατέμεν, pt. du. καταθέντε; med. аог. κατέμεθα, κατέστην, κατέθεντο, сопі. καταθείμεθα, inf. -θέσθαι, prt. κατέμενος, скла-

даю (на діл), кладу, ставлю, поставляю, складаю; εἰς Ἰθάκην висаджую, виношу на беріг в І.; заношу, переносу; εὐνὴν стелю постіль, κρηλὰς спускаю; заношу, приношу; відкладаю, кладу на бік; заховую, зберігаю, ховую, τρέξ, γάλα; складаю, визначую (в нагороду), уряджую, устроюю (Б) ἀέθλον. — Med. собі, для себе або своє; похороняю, погребую ω 190, спрятую, ховую, заховую, зберігаю собі; особно ν 119, γ 449, ρ 466. τ 599.

κατα-τρέχω, розтираю, стираю; стаю тягарем, об'їдаю (Б), нищу, λαοὺς δώροισι.

(κατ-αἰθί, φ 55, κατανύθι, φ 90, там, тут, на місці).

καταφαγεῖν, inf. aor. до κατ-εσθίω.

καταφέρω, гл. κατέπερνον, убив.

κατα-φέρωμαι, f. κατσίεσται, зношу або спроваджую (на долину), заношу, заводжу, με Ἄιδος εἶσω.

κατα-φθίω, f. -φθίσει, нищу, спонищую, трачу, погубляю, убиваю; aor. med. κατέφθιτο, inf. καταφθίσθαι, гину, загибаю, умираю, пропадаю; ἦν не стало, вийшло; особл. prt. p. καταφθίμενος що погіб, помер, мертвець, убитий.

κατα-φλέγω, спалюю, X 512.

κατα-φυλάδδν, adv. після племен В 668.

κατα-χέω, aor. κατέχευα, copl. καταχεύη, inf. -χεύει, aor. m. 3. pl. κατέχυντο, зливаю на що, поливаю, виливаю, розливаю, проливаю; сиплю з гори, наспіаю, наношу, спускаю; кидаю (на землю), скидаю, θύσθαι, τεῖχος; або: τεῖχος εἰς ἄλλα затоплюю морем (Р); простираю, опускаю, розпускаю (Р) πέπλον ἐπ' οὐδαι; випускаю ἡνία; розточую ἐμὴ γλῆν, τινί над чим, або: туманом вкри-

ваю (Р), у туман повиваю (Б); χάρην красою наділяю; ἐλεγχέην, αἶσχος, ἐνείδεά τιμ соромом покриваю, сором роблю, осоромлюю; πλούτον τιμ наділяю, обспіаю до-статками; καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο ἐφ' ὀχλήμασι зі смутку, горя очи зайшли ему туманом; ps. ἐπληκ-κατέχυντο снаєті попадали (Б).

κατα-χθόνιος, он, підземний.

κατέαξε, -άξαμεν, гл. κατάρχουμι.

κατεβήσεται, aor. від καταρχαίνω.

κατέδει, ipf. гл. καταδέω.

κατέδρατον, aor. гл. καταδραχάνω.

κατέδω, f. -έδοντα, їм, з'їдаю, розз'їдаю, пожираю, розшарпую, розриваю; проїдаю, нищу, про-жираю; κατὰ ταῦρον ἐδηδώς Р 542; журю ся, гризу ся, нидлю, ἐν θυμῳ побиваю ся в своїм серцю, серцем нуджу, вялити серце.

κατ-ἐέρυνμι, ipf. κατὰ-ἐέρυννι, замикаю, запираю, зачиняю.

κατέθεντο, κατέδηχ', гл. κατατίθηνμι.

κατ-εἰβω, виливаю, проливаю, δάκρυ, румсаю (Б), заливаю ся сльозами. Med. пливу по чім, з чого, на долину, пливу долів, спливаю; упливаю, минаю, тану (Б); особно λ 391, π 332, Π 11.

κατέιδον, aor. до καθοράω, pt. κατιδών, гляджу, споглядаю, дивлю ся (з гори) на долину Δ 508.

κατ-εἰλώω, обвиваю, покриваю; καὶ δέ μιν -εἰλώσω Ф 318.

κατ-εἰμι (εἶμι), καταίσι, inf. -ίμεν, pt. -ιόντα, ipf. -ήιεν, aor. m. καταείσατο, їду на долину, сходжу, їду; ἀγρόθεν їду, вертаю з поля (до дому); пливу долів; ἐς λιμένα пливу у, виливаю, в'їзджаю; εἶθι καταείσατο (δору) γαίης де ко-піє вбіло ся в землю; прихо-джу, повертаю до, δόμον Ἄιδος.

κατέκταθεν, κατέκτανε, гл. κατ-ακτείνω.

κατ-εναίρω, аог. κατενήρατο, у-биваю, побиваю λ 519.

κατ-εναντίον, adv. напроти, проти, ід, τινί Ф 567.

κατ'-ἐνέπλησεν, аог. від ἐμπλήμι, наповнила, Υ 470.

κατ'-ένωπα, adv. просто в лице, просто перед очи, проти О 320.

κατεπάλμενος, рт. аог. гл. κατ-επαλλομαι.

κατέπαλτο, аог. гл. καταπαλλομαι.

κατ-επείγω (κατά, ἐπείγω), дуже тисну, гнету, пригнітаю Ч 623.

κατ-επέφνον, соп. аог. καταπέφνη, рт. πέφνων, πεφών, убив, забив, побив.

κατ-ερείπω, скидаю, повалюю, вивертаю; intr. аог. κατήρριπεν, рт. κατερήριπε, упадаю, спадаю, повалюю ся; пропадаю, ёрга.

κατέρεξε, аог. від καταρέζω.

κατ-ερητύω, іpf. -ερήτυε, он, задержую, здержую; успокоюю, заспокоюю.

κατ-ερυκάνω, іpf. -ερύκανε і κατ-ερύκω, соп. -η, іrv. -ε, іpf. κατέρυκε, задержую, здержую, оставляю при собі (Р); перешкоджую, недопускаю, спиняю. Med. мене здержують, я загаив ся (Б), пробуваю, барю ся.

κατ-ερύω, аог. κατείρυσε, рт. р. κατείруσαι, іf. κατείρυσθαι, стягаю, спускаю (про кораблі).

κατ-έρχομαι, f. -ελεύσομαι, аог. κατήλθον, -ήλθον, іnf. κατελθέμεν, рт. κατελθόντα, сходяжу (на долину), приходжу, сходжу ся, прибуваю, переходжу, іду, вертаю; спадаю, лечу, упадаю, спускаю ся (Б) і 484.

κατ-εοθίω, іpf. -ήσθις, аог. κατήφαγε, іnf. φαγέειν, ім, з'їдаю, пожираю, проїдаю, глитаю (Скілла, Б).

κατέσσυτο, аог. від κατασύνωμι.

κατέσχε, κατέσχει, гл. κατέχω.

κατ-εννάζω, кладу спати; pass.

аог. 3. pl. κατεύνασθεν, поклали ся, пішли спати, спочили Г 448.

κατ-εννάω, opt. аог. -ευνήσκημι, кладу спати, успиляю. — Pass. аог. рт. κατευνήθεντα, кладу ся, або лягаю спати, іду спати; я уснув.

κατ-εφ-άλλομαι рт. аог. κατεπαλμενος, зіскакую (і пускаюсь на кого) Λ 94.

κατέχυντο, аог. від καταχέω.

κατ-έχω, іpf. κάτεις, f. καθέξει, аог. 2. κατέσχε, -ετο, -εσχεν, 3. sg. κάσχεθε, соп. κατάσχη, а) держу на долину, схиляю, нахиляюсь; б) держу, задержую, придержую, здержую, спиняю; в) займаю, заслонюю, вкриваю, приймаю (земля, Б), закриваю ὠξὺ οὐρανόν. — Med. накриваю ся, вкриваю ся, одягаю ся; πρόσωπα χερσὶ закриваю; вкривають мене, задержують, я забарив ся; пробуваю, ἔχη κατά δῆμον і 6; κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας старість скувала (Б) λ 497, ω 530, В 560.

κατήϊεν, іpf. від κάτεμι.

κατήϊισται, рт. р. від κατακίω.

κατήλθον, -ήλυθον, гл. κατέρωμι.

κατ-ηλιάω (ῥπισ), злешую, усмиряю, успокоюю; ὀδύνη κατηπίωντο біль перестав (Р), у-став Е 417.

κατ-ηρεφής, ёс (ёреω), дахом вкритий, σταθμοί, κλισίαι; склеплений, підгорній (Б), σπёс; зверху покритий; δάφνησι лавровими деревами вкритий, затієний і 183; intr. κύμα що надвигає, з гори покриває, мов висока гора (Б).

κατήριε, аог. від κατερίπω.

κατ-ηφείη, ῥ, унокорене, о-скорба, стид, сором, неслава, нечесть, ганьба.

κατ-ηφέω, аог. -ήρησαν, я є сумний, засмучений, я є в клопоті, заклопотаний.

κατ-ηφής, ές, (φάος), упокоренний, осоромлений; κατ. έσσομέμεθα буде нам соромно (B) ω 432.

κατηφών, -όνος, f. ή, сором, ганьба; pl. κατηφόνες όγдні, мерзені, безсоромні Ω 253.

κάτθανε, aor. gl. κατθανήσκηω.

καττάψαι, inf. aor. gl. κατταψάτω.

κατθέμεν, κάτθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν, gl. καττιθήμι.

κατιδών, pt. aor. gl. κατείδον.

καίμεν, καιόντα, καιούσα. gl. καίειμι.

κατ-ίσχω, κατίσχω, inf. -έμεν(αι), задержую, здержую, придержую, спинаю, звертаю; νήз кермую, правлю, прибиваю до берега, причаляю. — Med. conі. -ίσχει, задержую для себе; κατίσχεται, gl. κατἄ-ίσχω, ι 122.

κατοιόεται, fut. від καταφέρωμι.

κατ-όπισθε(ν), adv. а) з заду, за собою, νέος з заду на човен (B); за, поза; б) на будучність, в будуче, незабаром, потім, по собі (B), ε 116.

κάτω, adv. на долину, в діл, в низ (в землю).

κατ-ωθέω, стручаю, спихаю, скидаю, καθ' έωσε II 410.

κατ-ωμᾶδιος, 3. кинений від рамена, δίσχος кинений сильним раменем, або з розмахом рукою Ψ 431.

κατ-ωμᾶδόν (ωμος), від рамен, κ. έλάνειν вдарити з розмахом рукою; (иньші: вдарити, бити по хребтах).

κατ-ωρυχής (κατωρυχῆς), dat. pl. κατωρυχέεσσι, вкопаний (в землю), впущений, λίθοι.

Καύκωνες, Кавкони, пелясгійске племя в Трифілії, і м. Азії γ 366, К 429, Υ 329.

καυλός, ό (caulis), (горішний) кінець ратиська, черенець, че-

ренок, держан, держак, ручка, держало; рукоять (меча).

καῦμα, τό (καίω), спека, горячо, духота, сквар, опаль E 865.

καύστειρα, adi. gen. -ης (καίω), горяча, завзята, μάχη Δ 342.

Καῦστριος, Кайстрій, ріка в Йонії, B 461.

καὸτός, -η, зам. καὶ αὐτός, -ή.

καφ-, pt. pf. асс. κεκαφῆσθα, що тяжко віддихав, ледво дихав, віддає θυμόν.

κέ, кέν, енкл. частиця, значінем зближена до άν, знай, знать, справді, ачеи, часом, може, мабуть, часто: би; лише кέ в питаню прямім, при εις ό ке, αἵ ке; пор. έν і грам.

Κεάδης, ας, син Кеаса, Тройцен B 847.

κε-άζω, aor. έκέασσε, κέασ(τ)ε, pt. pf. p. κεκασμένα, aor. p. καέσθη, лунаю, колю, розлуную, рубаю; розтріскую, розбиваю, торошу; pss. також: пукаю, мене розбивають.

κέαται, κέατο, 3. pl. від καίειμι.

Κεβριόνης, Кебріон, брат і візник Гектора, Патрокль убив его Θ 318 II 738.

κεδάννυμι, aor. έκέδασσε, pass. 3. pl. έκέδασθεν, розділюю, розлучаю, розкидаю, розмітую, розганяю, кидаю в розтіч; розбиваю, розриваю; κεδασθείσης δσμήνης коли вже розсипались, пішли в розтіч боеві ряди, коли вже не було борби в рядах боєвих.

κεδ-νός, 3. supl. -ότατος (κήδομαι), вбачливий, обачний, бережливий, піклуватий, уважний, старанний, розважний, розумний, второпний, вірний. N. pl. κέδν' εδούх журлива клопотуха (B), вірна, щира серцем; pss. поважаний, дорогий; [иньші від κέ-κισμαι: знатний, славний].

κέδρενος, 3. кедровий, з кедрового дерева Ω 192.

κέδρος, ἡ, кедрина, кидрев, ε 60.

κειάμενος, κειάντες, гл. κείω.

κειάται, κείατο, гл. κείμαι.

κειθεν, звідтам, звідси; тоді.

кейθι (ἐкеῖθι), adv. там, тамже.

κει-μαι, кείσαι, кείται, 3. pl. кείνται, кэаται, кэіаται, кэонται, ірв. кείсо, іnf. кείσθαι, copl. κῆται, ірf. (ἐ)κείμην, 3. pl. кείντο, кэато, кэіаτο, 3. sg. іter. кэсткето, f. кэісоμαι, лежу, спочиваю, попадаю в що δλέθρω; кείται ἐν ἄλγεσι θυμός в жалощах сердце вялить ся (Б); остаю, нахожусь; я е, простягаю ся, стою.

κει-μήλιον, τό (кейми), добро, дорогоценість, скарб, бисер, дорога памятка.

кейнос, ἡ, ο, η, зам. ἐκεῖνος.

кейнос, ἡ, ῆσι, порожний, самий; кейν ὄχλος Α 160; гл. кенос.

кейро, ірf. ἐκείρον, іf. f. керэеин, aor. (ἐ)кэрсε, pt. кэрсхнτες; med. ірf. кэіронто, іnf. aor. кэірахθαι, обстригаю, відтинаю; обрубую, обтёсю; протинаю; відгризаю, обгризаю, вижираю, рву; пасу ся, спасаю; з'ідаю, пеую, збавляю (Б), пожираю, нищу. — Med. відтинаю, обтинаю собі, обстригаю, кóμην, χάιτας.

кейсе, = ἐкеῖσε, adv. там, тамтуди, туди, в ту сторону.

1. кείω, іf. кείμεν, pt. кείων і кέων (субо), хочу лежати, спати, хочу положити ся, спочити; ερσο кέων іди спочивати; βῶν кείοντες пішли спати, спочивати.

2. кείω, кείων, лупаю, рубая.

кекадήςω, σύμεθα, гл. кήδω.

кекадонтю, кекадών, гл. χάζομαι.

кекаσμένος, кекάσθαι, гл. κήνυμαι.

кекаφн́та, pt. pf. гл. κηφ.

κέκλετο, aor. 2. red. гл. κέλομαι.

κεκληγώς, -ήγοντες, гл. κλάζω.

κεκλήατο, κεκλήση, гл. κλάέω.

κεκλίαται, pf. p. 3. pl. гл. κλίνω.

κεκλόμενος, pt. aor. 2. red. гл.

κέλομαι.

κέκλυθι, кέκλυτε, гл. κλύω.

κέκμηκας, кекμηώς, гл. κάμνω.

кекопώς, pt. pf. гл. κόπτω.

кекоρн́меда, -μένοι, кекорн́оте, гл. κορέννυμι.

кекоруθμένα, pt. pf. гл. κορύσσω.

кекотн́оу, pt. pf. гл. κοτέω.

кекрáантаи, кекрáанто, гл. κερáννυμι.

кекрóφáλος, é, сїтка на голову, чепець X 469.

кекúθωси, aor. 2. red. гл. κεύθω, ζ 303.

келáδ-εινός, ἡ, ῆς, шумливий, бурливий, бурний, шумний, Ζέφυρος; хвильний, хвилястий; крикливий, гамірний, голосний, "Артемис (бо лови відбувають ся з гомоном); subst. гоміниця, або голосна ловкиня.

келадéω, aor. κελάδησαν, шумю, кричу голосно, галасаю, гомоню, гукаю, гуджу, кричу з радости, або на згоду, Ψ 869.

келáδ-ος, é, крик, гомін, гамір, шум, шелест, бешкет (Б).

Келáδων, онτος, Келядонт, рік в Елїді H 133.

келáδ-ων, онτος, шумячий, шумливий, шумний, бурливий, ревучий, Ζέφυρος, ποταμός, ῥόος.

келай-νεφής, éς, (νέφος), dat. φεῖ, éi, асс. éз, чернохмарий, оповитий чорними хмарами; чорний, темний, αἶμα.

келайнός, 3. темний, чорний, αἶμα, νύξ, δέρμα, κύμα и.

келарýω, шумю, шелещу, журчу, чурію, пливу, вибухаю, ллю ся, дзюркочу (Б).

κέλευθος, ἡ (callis), pl. -αι ἰ τὰ κέλευθα, дорога, шлях, гостинець, стежка, плай, подорож, дорога, місце; напрям, розгін, напір (вітру); хід, ходор, хідник, рундук; θέσθαι κελ. робити, отворити дорогу; ὑγρὰ, ἰχθυόεντα, ἡρώδεντα.

κέλευ-τιάω, pt. -έων. (заєдно, раз-враз, то ту-то там) накликаю, загіриваю, заохочую, приказую, часто напоминаю, видаю прикази.

κέλεύω, ipf. (ἐ)κέλευον, aor. (ἐ)κέλευσα, if. κέλευσέμεναι, розказую, приказую, велю, кажу; загіриваю, побуджаю, заохочую, наущаю, накликаю, кличу на кого; упоминаю, взиваю, покликую; домагаюся, жадаю, прошу, бажаю; поганяю; з асс. або dat. з inf.

κέλης, ἡτος, ὁ (celer), бігун, кінь верховий, або перегоновий ἵππος ε 371.

κελητ-ίζω (κέλης), їду на перегонів кони, ἵπποισι герцюю кіньми, їду верхом O 679.

κέλλω, aor. ἐκέλασμεν, if. κέλλω (per-cello), гоню до берега, причаю, припливаю, пристаю до берега, пристаю к' землі (B); остановляю, осаджую на чім; κελόσασσι νηυσί dat. abs. (або за лежн. від καθεύλομεν).

κέλομαι, -λεσι (синіц.) ipv. κέλεσθω, κέλεσθε, ipf. κέλόμην, f. κελήσεται, aor. 2. red. (ἐ)κέλετο, pt. κεκλόμενος, розказую, приказую, велю, кажу, домагаюся; заохочую, загіриваю, упоминаю, раджу, раю (K, C), совітую (B); взиваю, кличу на кого, прикликаю, накликаю; поганяю, наганяю; (про віск, що змяк) ἐπεὶ κέλετο ἔς сила тиснула, або: уступаючи силі (B).

κέλομαι, if. aor. від κέλλω.

κεμάς, ἄρος, ἡ, антильопя, ди-ка коза, сарна; молодий олень.
κέν, гл. κέ.

κενε-αυχής, voc. pl. -έες (αὐχή), що пусто чванить ся, чванливий, пустий хвалько, чванько, величайко Θ 230.

κενός, 3. порожний, χεῖρ: нічого не вдіявши, з нічим, νέεσθαι, дармо, з порожними руками, без успіху.

κενέων, ὄνος, ἐ, бік (між клубами а ребрами), бебехи, здуховина (P).

κενός, 3. порожний, пустий, марний, γ 249.

κένσαι, aor. від κεντέω.

Κένταυροι, Кентаври, нарід в Тессалії, між Пеліоном а Оссою, що его прогнали Ляпіти, φ 295, Α 268, и.

κεντέω, inf. aor. κένσαι, колю, бою, поганяю, підганяю, ἵππον.

κεντρο-ηνεκής, ἐς, коляком, о-стяком гонений, погонюваний, або: бичем, батогом (що був на кінці осмотрений коляком).

κέντρον, οιο, τό, жало, коляк, остяк, остій, бодлина, бич, батіг (з коляком на кінці).

κέντωρ, ορος (κεντέω), що поганяє остяком, бичем, погонич, керманич, що поводить кіньми, візник.

κέονται, κέοντο, гл. κείμαι.

κερ-αῖζω, ipf. κερáιζε (κεῖρω), руйную, збурюю, нищу, пусто-шу, πόλιν, θαλάμους; вбиваю Τρῶας.

κεραίω, κεράω, гл. κεράννυμι.

κεράμ-εὺς, ἐ, гончар, ганчар.

κεράβος, ἐ, а) горнець, горщок, збанок, глечик, посуда, судина; б) вязниця, тюрма, темниця (P), χαλκῶ ἐν κεράμω.

κεράννυμι, κεράω, κερáιω: від κεράω, impr. κεράσθε, εσθε, ipf. κερῶντο, -έωντο, pt. κερῶντας, від

κεραίω ἰρν. κέραιε, аог. κέρασσε, ато, pl. fem. κέρασσα, med. аог. κέρασσατο, -σάμενος, pf. p. κεράχυνται, plpf. κεράχυντο, мішаю, розбавляю (Б), примішую, домішую, розмішую; med. для себе; οἶνον κρητῆρσι в; κρητῆρα (οἶνου) мішаю, розбавляю вино у; χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεράχυντο, береги, або краї були оковані золотом, сutoзолоті (Б); пор. κινάω, ἀνκεράννυμι.

κεράο-ξόος, ον (ξέω), що вигладжує, або оброблює ріг, τέκτων ρογωνник Δ 110.

κεράος, рогатий, з рогами, ἔλαφος, ἄρνες.

κέρας, κορ, τό, (cornu), dat. α, α, pl. κέρα, ὧν, ἅσι, ἄεσσι, а) ріг, і все що з рога робить ся; ріг при шнурку вудки, щоби єго риба не перегризла; (гачок роговий, Б); б) лук; двері рогові.

κεραυνός, ἐ, громова стріла, перун, грім, блискавиця, блискавка, ἀργή, ψολόεις.

κεράω, гл. κεράννυμι, мішаю.

κερδ-αλέος, 3. (κέρδος), хосенний, користний, βουλή; проворний, второпний, розумний, ρῦθος, νόημα; хитрий, лукавий; subst. хитрець.

κερδαλέο-φρων, ον (φρήν), хитрий, проворний, неситий, хабарник (С), хитрий захланник (К).

κερδαίων, ον, соmp. хосенніший, користніший, лучший, вигідніший (Б), позиточніший, спасенніший; sup. κέρδιστος, найпроворніший, найхитріший, наймудріший (Р), Z 153.

κέρδος, τό, хосен, барнш, зиск, позиток, користь; добра, розумна рада Ψ 140; pl. κέρδεα, хитрі наміри, гадки, почини; хитрощі, підступи, викрутні, переплутні; κέρδεα εἰδέναι знати ся на хитрощах; κέρδεα νομᾶν мати розумні наміри, гадки σ 216.

κερδ-οσύνη, ἡ, хитрість, хитрощі, проворність, лукавство, лесть; dat. κερδοσύνη як adv. хитро, проворно, мудро, обережно, з хитрощів, задля осторожности, осторожности.

κερкіς, ἴδος, ἡ, прибіячка (при ткацкім варетаті, що нею збивали і згущали тканьку); човник (Б), цівка, шпудлька, χρυσείη ε 62.

κέρσαντες, κέρσε, аог. від κείρω. **κερ-τομέω** (κέρτομος), глузую, ругаю ся, знущаю ся, глумлю ся, насміваю ся, кенкую, кривджу, гризу, дражню, докучаю, зачіпаю, зневажаю, обиджаю, лаю.

κερ-τομία, ἡ, наруга, насмішка, глум, обида, зневага; лише pl.

κερ-τόμιος, 3. глумливий, вразливий (С), глузуючий, зневажуючий, уципливий, діймаючий, їдкий; κερτόμια, neutr. pl. глумливі речі, бесіди, посьміх, наруга Α 539, ι 474.

κερῶνται, κερῶντο, гл. κεράννυμι.

κείκετο, it. ἰpf. від κείμι.

κείστός, 3. (κεντέω), вишиваний, гантований, мережаний Ξ 214.

κευθ-άνω (κεύθω), скриваю, таю, втаюю (Р) Γ 453.

κευθ-μός, і **κευθ-μόν**, ὦνος, ἐ, скрите, потайне (Б) місце, леговище, (-исько), сховисько, яма, нора, крийка, хлів, стайня, свиношник (Б), πυκινός.

κευθ-ος, εος, τό, глибінь, глупина, чолість; лише dat. pl. ἐν τῷ κεύθεσι в глибині.

κεύθω (κευθ), ἰρν. κεύθε, ἰpf. ἔκευθε, κεύθε, аог. 2. κῦθε, red. соn. κекεύθωσι, pf. κέκευθε, крию, покриваю, скриваю, здержую; ὅπου ἂν σε δοῖμοι κεύθωσι = ὅτε εἰσελθῇς; κεύθεα Ἄλφ. сходжу до А., мене приймає А., скриває;

таю, затаюю, скриваю, замовчую, ховаю ся (С), *μητιν*; οὐκέτι κεύθετε θυμῷ βρωτῶν не таїте, що нажерлись (Б), наїлись; *τινά τι* скриваю, замовчую що перед ким, γ 187, ψ 273.

κεφαλή, ἡ, gen. Α 350, dat. Κ 30 *κεφαλῇ*, голова, лоб; ἤρπεν ὅσον *κεφαλῇ* χάδε т. в. на ціле горло; уста, рот II 76; ἵσον ἐμῇ *κεφαλῇ* т. в. як себе самого; παρθέσθαι *κεφαλῆς* голови наставляти (наражати жите).

Κεφαλλήνες, Кефальонці, піддані Одиссея на Итаці, Самосі, Закинті, Дуліхionі і части побережа на суші, υ 210, В 631. и.

κεχάνδει, *κεχανδότη*, гл. *χινδάνω*.

κεχαρησμέν, *κεχαρήσεται*, *κεχαρώς*, *κεχαροίατο*, *κεχάροντο*, гл. *χίρω*.

κεχαρισμένος, -ίστο, гл. *χарі́ω*.
κεχηρῶς, pt. pf. гл. *χίνω*.

κεχολῶατο, *κεχόλωμαι*, *кехόλωτο*, гл. *χολі́ω*.

κεχηρμένος, pt. pf. гл. *χарі́ωμαι*.
κέχυμαι, pf. m. гл. *хі́ω*.

κέων, pt. гл. *кеі́ω*.

κήαι, *κήαι*, *κηάμενος*, гл. *κхі́ω*.

κηό-еиос, ον і *κηόеос*, милий, дорогой, любий, сердечный.

κηδ-емών, όνος, ё, що займає ся похороном, погребач, Ψ 163.

κηόιστος, 3. (*κηδос*), наймиліший, найдорожший, миліщий над усіх (Р).

κηδос, εος, τό, журба, жура, клопіт, смуток, скорб, жаль, сум, печаль, тоска, туга, гризота, горе, нужда, біда, злидні, безталанне (Б); οὐ *κηδос* байдуже (Б).

κηδω (*κхδ*), ipf. *ἐκхδον*, it. *κхдескон*, -έσκετο, pt. aor. 2. *κεκхδών*, f. 3. s. *κεκхдήςει*, ipf. m. *κхдονто*, it. -δέσκετο, pt. f. *κхдήσονται*, f. m. *κεкхдхсόμεθα* (гл. *χάχομαι*), засму-

чую, печалю, пакошу, ваджу (Б), мучу, докучаю, ушкоджую, заподіваю шкоду, шкоджу, *οἶκον* нищу; *θυμῷ καὶ ψυχῇ* позбавляю. Med. я є засмучений, зажурений, журний, сумний, сумую, терплю, стараю ся, *τινός* о кого, займаю ся ким, мені жаль кого (К), турбую ся ким (С), маю милосерде, милосерджу ся, журую ся ким, благоволю кому в серці (К), побиваю ся за кого, заступаю ся (Б), доглядаю.

κηεν, aor. від *κхі́ω*.

κηκίω, ipf. *κхі́ω*, рину, витікаю, випливаю, ллю ся, бю мов джерело (Б) ε 455.

κηλειος і *κηлеος*, 3. (*κхі́ω*, *κхі́ω*), палочний, жаркий, розжарений. *κηλ-ηθμός*, ё (*κхлі́ω*), зачарованє, зачуд, захват, вдоволенє; *κхл-ηθμῷ* ἐσχεοντο дивували ся речі чарівний (Б), зачудували ся, зачарували ся (оповіданєм).

κηλα, τά, стріли (богів).

κηξ, κός, ή (*κху́ξ*), морська чайка, лиска, о 479.

κηόμεν, conі. aor. від *κхі́ω*.

κηπος, ё, город, сад, баштан, поле, *πολυδένδρεος*.

Κήρ, ρός (*кхерска*), богиня смерті, що спроваджує напрасну смерть; *μυρία*. — Судьба смерті, Гибель (Р), рід смерті, смерть, погибіль; δύο *кхре* θανάτοιо два жереби смертні (Р); *μέλινχα*, ἐλοή, *στρυγερή*, *βαρεία*.

κηρ, *кхерс*, τό, (*кхер*), серце, душа, дух; асс. *кхр*, (*пері*) *кхри* в серцю.

κηρεσσι-φόρητος, ον, що вго богиня смерті спровадила, злощасна судьба привела, Θ 527.

Κηρινθος, Керінт, місто в Евбої В 538.

κηρόθι, adv. в серцю, *φιλεῖν*, *ἀπεχθίσθαι*.

κηρός, ё, (сера), віск, ρ 48 и.

κῆρυξ, ὄχος, ἐ, звістник (Б), звістник (С), кликун (Р), вістун, окличник, джура, гонець (Б); они стоять під охороною Зевса (θεοί, Διὶ φίλοι, Διὸς ἄγγελοι), носять булаву σιγήπτρον, скликають збори і удержують на них порядок і спокій; ведуть переговори, є післанцями і займають ся жертвами; ἡπύτα, ἀστυβώτης, κλήτωρ.

κηρύσσω, іpf. ἐκήρυσσεν (κῆρυξ), я є звістником, окличником; яко окличник викликаю, взиваю, скликаю, ἀγορεύω, πόλεμονδε.

κῆται, conі. від κῆμαι.

Κήτιοι, Китейці, нарід в Мизії λ 521.

κῆτος, εὖς, εἴ, εἰ, εἰν, морська потвора, морське чудовисько (Б), тюлень, кит, звір морський, нествір.

κητώεις, 3. повен ярів, що в долинах розкинувся (Б), Αλκιδάμων.

Κηφισίς λίμνη, кефізійське озеро в Бойотії, пізн. копайське E 709.

Κεφισός, Кефіс, ріка в Фокиді вливаєсь в копайське озеро.

κη-ώδης, ες, пахучий, пахнучий, запахуючий, κῆλος Z 483.

κηώεις, 3. пахучий, пахнучий, θάλαμος.

κιδνάμαι, (σκηδάννυμι), простираю ся, розтягаю ся, розширюю ся, розсипаю, кидаю лучі, освічую (Р), Πῶς.

κιδναρ-ίζω, іpf. κιδάριζε, граю на китарі, на кобзі (Б), граю, пригравую, φόρμιγγι Σ 570.

κιδάρις, ἡ, китара, кобза (Б), ліра (Р), περικαλλής; гра на китарі, кобзі, звук струн.

κιδάρι-ιστός, ὄχος, ἡ, гра на китарі, кобзі B 600.

κικλήσκω, іpf. κικλήσκε, -ετο (κλέω), кличу, зову, прикликаю, взиваю, називаю κλήδην, ἐπικλήσιν. — Med. кличу, прикликаю,

покликаю, запрошую до себе, приказую, вею скликати (на збори) ἀρίστους.

Κίκονες, Кікони, тракійський нарід над Гебром, B 846, ι 39.

κίκυς, ἡ, сила, снага, λ 393.

Κιλίκιες, εἰ, Кілікійці, нарід в Фригії, пізнійше в Кілікії Z 397.

Κίλλα, Килля, місто в Троаді з храмом Аполлона, A 38, 452.

Κιμῆριοι, εἰ, Кімерійці, мешканці темного (мракою оповитого), незвісного заходу λ 14 сл.

κί-νέω, аог. κίνησε, ps. κινήθη, 3. pl. ἐκίνηθεν, pt. -θέντος (cieo), рушаю, порушаю, киваю, мотну (Б. головою), ворухну, потрясаю, тручаю, гоню, поганяю, проганяю, зганяю, νεφέλην розганяю, θύρην пукаю до. Med. і pass. (по)рушаю ся, ступаю (С), іду, A 47.

κί-νυμαι, іpf. κίνυντε, (по)рушаю ся, стаю збирати ся (Б), ступаю, іду; τοῦ (ἐλπίου) καὶ κινυμένοιο скоро лиш ним страсти, порушати, замішати, сколотити.

Κινύρης, Кінир, кор. Кипру.

κινυρός, 3. стогнучи, бідкаючись; жалісний, жалосливий P 5.

Κίρκη, Кірка (Цирцея), донька Геліоса і Перзи, русалка-чарівниця на острові Айнаї, κ 136, 230, λ 1 сл.

κίρκος, ἐ, сокіл, білозор, білозірець, або ястріб, половик, також ἱρήξ κίρκος; Ἀπόλλωνος ἄγγελος.

κίρνάω, іpf. ἐκίρνα; κίρνημι, pt. κίρνας, іpf. κίρνη, мішаю, розбавляю з водою (Б).

Κισσηίς, донька Кісса, Теана.

Κισσηίς, Кісс, кор. в Тракії.

κισσῶβιον, τέ, (кругла) чарка, чаша, кубок, кухоль.

κίστη, ἡ, скринка, ζ 76.

κικάνω, іpf. κίχων, 3. s. (ἐ)κίχανε, 3. pl. ἐκίχων, f. κικήσομαι, -σεαι, аог. κικήσατο, conі. -ήσομαι,

аог. 2. *ἐκίχεν*, *κίχεν*, 3. pl. *κίχον*, pt. *-ών*; від *κίχῃμι* ipf. *κίχεις*; du. *κίχῃτην*, conl. *κίχῃω*, *-είμεν*, opt. *κίχῃη*, if. *κίχῃηαι*, *ήμεναι*, pt. *κίχῃς*, m. *κίχῃμενον*, а) осягаю, дістаю, ветигаю, достигаю, постигаю, досягаю, одержую, настагаю (Б), навіщаю, доганяю; γούνα припадаю до; дістаю ся до, дістаю в свої руки; βέλος що досягає, влучає, бистрий (Р); *σέ γ' ἔμελλεν κίχῃσθαι κακὰ ἔργα* тебе мусіла досягнути, постигнути кара за лихі діла; б) застаю, стрічаю, нахожду, *εὔδοντα, θαυμάμενον*.

κίχλη, *ή*, дрозд, *ταυροπίτερος*.

κίω (сіео), conl. *κίης*, opt. *κίωι*, pt. *κίών*, ipf. *έκιε*, *κίον*, *κίομεν*, іду, епішу, лину (Б), приходжу, підступаю, переходжу, пливу, іду назад, вертаю, відходжу, виходжу. *Έκ-, παρά*.

κίων, *ονος*, *ή*, *έ*, стовп, стовець, підпора, *μακρή* і *μακρός*, *ύψηλή*.

κλαγ-γή, *ή*, звук, голос, гомін, крик, шелест, вереск, хрюк (Б), рохканє, вите, сковичанє, гук, бряск, луск, бренкіт (К).

κλαγγη-δόν, adv. з шумом, з гомоном, з криком В 463.

κλάζω, pt. pr. du. *κλάζοντε*, аог. *ἐκλάζον*, *κλάζας*, *-αντος*, prf. з знач. prs. pt. *κεκλήγώς*, *-ώτες*, *ας*, (*κεκλήγοντες*), а. 2. *ἐκλάχεν*, кричу, звучу, звеню, верещу, роздаю ся, реву, шумю, брящу, бряскочу, браскаю (С), храбочу, скриплю, лускочу, гримлю, гуджу, шелещу, свищу, вию, гавкаю, лаю.

κλαίω, conl. *κλαίη(σι)*, ipv. *κλαίε*, *-ετον*, opt. 2. s. *κλαίσισθαι*, pt. dat. pl. *κλαίοντεςσι*, ipf. *κλαίον*, *έκλ.*, it. *κλαίεσκε*, f. *κλαύσομαι*, аог. *κλαῦσε*, плачу, нарікаю, побиваю ся, жалую ся, оплакую, жалкую, скорблю, бідкаю ся, надькаю.

κλανθ-μός, *οἶος*, *οὔ*, *όν*, плач, нарікання, ридання (Б).

κλαῦσε, аог. від *κλαίω*.

κλάω, аог. *κλάσε*, ps. *ἐκλάσθη*; ломлю, відломлюю, відчахну (Б); *ἐκλάσθη* зломив ся.

κλεη-δών, *κληηδών*, *ή*, (*κλέος*), вість, відомість, чутка, *πατρός* про батька; добра слава, похвала (Б); віще, або щасливе слово, реч, мова; ворожба, віща, віщий знак, віщанє.

Κλεῖτος, Клейт, а) Троянець, син Мантия, внук Мелямпа о 249; б) син Пейзенора О 445.

κλειτός, *κλειτός*, 3. славний, преславний, *ἐπίκουροι*; знатний, багатий, величний.

κλείω, *κλείω* (*κλέος*), славлю, прославляю, величаю, хвалю; *ἔργα* (ρ 418 в знач. fut.); пор. *κλήϊω* та *κλέομαι*.

Κλεό-βουλος, Клеобуль, Троянець II 330.

κλέομαι, ipf. *ἐκλε'(ο)*, я є славний, славлю ся, маю славу, я є звисний з чого.

Κλεο-πάτρη, Клеопатра, жінка Мелвагра I 556.

κλέος, *τέ*, (*κλώω*), а) вість, поговірка, чутка, поголоска; *κλέος φέρειν* вісти приносити; *κλέος Ἀχιλῶν* вість про А., так і *πολέμοιο*; *πατρός* про батька; *σὸν κλέος* про тебе; б) слава, честь, почесь, хвала, шаноба; *κλέος ἐσθλὸν ἡνέροιο* славний; pl. славні діла, лицарська слава (Б).

κλέπ-της, *έ*, злодій, Г 11.

κλέп-τοσύνη, *ή*, злодіство, обман, хитрощі, лукавство, τ 396.

κλέп-τω, ipv. *κλέπτε*, аог. *ἐκλεψе*, if. *κλέψαι*, (clepo), а) краду, викрадаю, тайком уводжу, добуваю (Р), пориваю; б) ошукую, обдурюю, обманюю, позбавляю, *νόον*; *μη κλέπτε νόφ* не притворяй

ся в душі, хитростю не підлазь (Κ), не берись на хитрощі.

Κλεωναί, αί, Клони, місто в Арголіді, на полуд.-захід від Коринту В 570.

κλή-δην (κλῆ-έω), adv. по імені, поіменно, із осібна (Ρ).

κληηδόνα, гл. κληηδών.

κλήθηρ, ή (alnus), вільха.

κλήις, ίδος, ή (clavis), а) з а с у в а, що з середини замикає двері, знадвору засувано ві ременем; запір, засув, замок, бервено, бальок, клин, кілок, чіп; б) κ λ ι ο υ ч, т. є. вигнутий гачок до відсування засуви, εὐκαμπής, χαλκείη; в) гак, гачок, ключка, ушко; г) плечева кість, ключина (Ρ), Е 146 Θ 325; д) весловий кілок, петля (Β); κληίδες веслові лавки, ослони; ἐπὶ κληῖσιν також: при веслах.

κλη-στός, 3. що замикає ся, до замикаю, σκνίδες β 344.

κλήϊω, аог. (ἐ)κλήϊσε, if. κληῖσαι, замийкаю, запираю, зачинаю, θύραξ; засуваю, θυῖαξ.

κλήρος, έ (κλῆω), жереб; батьківщина, дідівщина, майно, добро.

κλητός, 3. (κλῆ-έω), покликааний, прикликаний, вибраний, I 165; запрошений, милий, жадааний (Β) ρ 386.

κλίμαξ, κος, ή (κλί-νω), сходи, драбина.

κλιν-τήρ, ἥρος, έ, крісло (з опиралом або поручами); ліжка, постіль σ 190.

κλίνω (clino), conі. -ησι, аог. ἐκλινε, κλῖνε, κλῖναν, pt. -ας, -όμενος, опираю, припираю, притулюю, спираю, σάκκα ὤμοισι; згинаю, τάλαντα нахилиа; ἔσσε πάλιν відвертаю; πλάχην переважаю; силую до утечі, пру, відпираю, проганяю, поборую, Е 37, ι 59.— Med. опираю ся на чім, о що σταθμῶ, притулюю ся (Β), спи-

раю ся. Pf. κεκλῆσται, plpf. (ἐ)κέκλιτο я опер ся, спер ся, притулив ся; ἤερε ἐγχορς κέκλιτο в тумані стояло (Ρ), було оповите туманом; лежу, я є положений на ἀλί; ἐύλλα κεκλιμένα опале листв; κεκλιμένος λίμνῃ що живе над лиманом; πόντω що над морем (на березі м.) стоїть табором, розтаборив ся; так і ἐγγυμῖν θαλάσσης; аог. (ἐ)κλίνθη, ἐκλίθη, κλιν-θήνη, кладу ся; звішую ся, схилиаю ся, нахилиаю ся, повертаю ся (Ρ), перехилиаю ся на бік, притулюю ся Ζ 468; ἐτέρωσε похитну ся (Β), паду, упадаю.

κλῖ-σίη, ή, dat. κλισίῃ, а) крісло (з опиралом), дзиглик (Β), θ 123, τ 55; б) хата, землянка, колиба, оселя (Β), намет (Ρ. Β), шатро, табор.

κλῖσῖν-θεν, adv. з хати, з шатра, із намета (С).

κλισίην-δε, adv. до хати, д'хаті, до шатра, у намет, в оселю (Β).

κλῖ-σιον, τέ, будинок господарський, (для челяди), шопи.

κλι-σμός, έ, крісло (з опиралом), стелець; нижший як θρόνος.

κλῖ-νός, ὄρος, ή, асс. -τόν, pl. -τός, спохилість, збіч, горб, горбок.

κλονέω (κλένως), кидаю в розтіч, гоню, розбиваю, прориваю (Ρ), розполошую, напираю, настаю, гоню перед собою, εἰλαχγας; ἔσπε κλονέων гонив завзято. — Med. іду в розтіч, гонять мене, напирають на мене, тисну ся; подаю ся взад; ἔθι πλείστοι κλονέοντο де була найбільша метушня; ἔθι κλονέοντο εἰλαχγας де ряди боеві подавали ся, товпились в безладі або збили ся до купи; κλονέσθαι ἐμῶ κинутись в розтіч в метушні; νηυσὶν ἐπὶ κλονέονται тиснуть ся до.

Κλονίος, Кльоній, син Алектора, вожд Бойотів В 495, О 340.

κλόνος, έ, товпа, глота, натовп, замішанина, метушня, колотеча, колот, глітно, έρχεσθων безліч, град.

κλόπιος, 3. (κλοπ-ή), обманчивий, хитрий, проворний, облудний, μόθος γ 295.

κλotoπεύω, пиню, відмагаюся, отягаюся, зволікаю, Т 149.

κλύ-δων, ωνος, έ, удар филь, бюча, або розгукана филь, А 421.

κλύ-ζω, ірф. іт. κλύζεσθων, г. κλύσσει, аог. р. έκλύσθη, плюскаю, бю, вдаряю, έπ' ήρόνος; рss. шумю, гуджу, реву, хвилюю, колихаюся (Б), бурюся, боввани сажу, бю (филями), кочу филь.

κλύθι, ірв. аог. від κλύω.

Κλῶμένη, Клімена, а) мати Іфклія λ 326; б) служниця Гелени Γ 144; в) русалка Σ 47.

Κλῶμενος, ою, Клімен, син Пресбона, отець Евридики жінок Нестора, γ 452.

Κλυταμνήστη Клітаймнестра, донька Тиндарея і Леди, сестра Гелени, жінка Агамемнона, котрому стала невірна, зведена Айгістом, А 113, γ 266.

Κλυτίδης, син Клітія: а) Пейрай с 540, π 327; б) Дольоп Δ 302.

Κλυτίος, ою, Клітій, а) син Алькмайона, отець Пейрая, π 327, с 540; б) брат Пріама Γ 147.

κλύto-εργός, έν, славний з гарних робіт, славний мистець, мударник, Ήραιοτος, θ 345.

Κλύto-μήδης, εος, Клітомед, син Енопа з Айтолії Ψ 634.

Κλύto-νῆος, Клітоней, син Алькіноя, θ 119, 122.

κλύto-πῶλος, εν, з славними кіньми, славний з коний, кіньми.

κλύ-τός, 3. (2: ε 422, В 742), славний, прехвальний, хвалений (Р), знатний, величний, величавий, вдалий, ставний, вдачний, чудний, красний.

κλύto-τέχνης, славний з штуки, славний мистець; Гефайст.

κλύto-τοξος, εν, славний лучник, славнолукий (Б).

κλύω, ірф. έκλύον, κλύον, 3. sg. έκλυε, ірв. аог. κλύθι, κλύτε, гед. κέκλυθι, κέκλυτε (cluo), слухаю, чую, зачуваю, αὐδήν, αὐδήσαντος, чую, слухаю когось бесідуючого, чинюся мову; довідуюся, дізнаюся, чую, έκ τινος від; дізнаю, зазнаю, почуваю, досвідчаю, ζ 185; слухаю μευ, μευ μόθων, вислухую, τινι άρής чинюся молитву, зглядаюся (Б); я є послушний, пристаю на що (Р), повинуюся, покоряюся (Б); τοῦ μάλα μεν κλύον ήδ' επίθοντο слухняні — его волю вчинили (Б).

Κλῶθες, Парки, Пряхи, що чоловікови прядуть нитку его життя і судьби, η 197.

κλωμαх-όεις, 3. скалистий, каменистий, скельний, Ιθώμη В 729.

κνάω, ірф. κνῆ, скребу, шкребтаю, тру τυρόν Α 639.

κνέφας, αος, τό (δνόςος), вечірня темнота, пізний вечір, темрява, стума; смерк, сумрак ίερόν.

κνῆ, ірф. від κνάω.

κνήμη, ή, голень, голенева кість, литка, лядвиця.

κνημίς, їδος, ή, наголінник, виступець (Р), холоша (Б); складався з двох металевих плиток, що їх припинали спражками до голеня; ω 229 з волової шкіри, для охорони проти терня і коляків.

κνημός, εῖσι, εύς, έ, лісовий байрак, балка, лісна гора.

κνή-σις, ιος, ή (κνάω), dat. κνήσσι, ніж до скробаня, скребак, рашпель, терко, Α 640.

κνίση, ή (κνίζω, nidor), а) пара, або дух, запах з товщу, дух од печені (Б), дим (С), чад (К),

пара з жертвовного мяса, гар (Р), пара жертвна, б) товщ, сало, здор (Б).

κνισή-εις, 3. повен запаху з товщу, або жертвовного запаху, духу від печеного мяса (Б) κ 10. κνυζ-ηθμός, ε, гарк, гаркіт, скомлене, сковичане, π 163.

κνυζώω, (κνύζω), f. -ώω, аог. κνύζωσθε, помучаю, споганяю, заструплюю (Б), ν 401, 433.

κνώδαλον, τό (κνώω), хижний звір, дика звірина, ρ 317.

Κνωσός, Кноз, головне місто Крети, на півн. побережжю, τ 178.

κνώσσω, сплю, лежу в глибокім сні, ε 809.

κοῖλος, κοίλος, порожний, жолубнастий, опукий (Κ), видовбаний, вижолоблений, глибокий, κ. δόμος глибоке житло (про гніздо); низький, низько положений; στεῖνός ἐδού κοίλης вузка повибивана дорога; λιμήν замкнений горбками, затишний.

κοιμάω, (κεῖ-μαι), аог. (ἐ)κοιμήσε, ірв. -ησον, рт. -ας, ірф. m. κοιμάτο, ѱнто, аог. (ἐ)κοιμήσατο, ірв. -ήτασθε, аог. p. (ἐ)κοιμήθημεν, іпф. -ηθήναι, рт. -ηθέντες кладу, укладаю на спочинок, успиляю, наводжу, спускаю сон, веду до постелі, зіставляю спати (Б); κοιμήσατε ὑπὸ приспали мене сном (Б); успокоюю, умиряю, злекшаю, втихомирюю, приспиляю. Pass. і med. кладу ся, лягаю або йду спати, заспиляю, сплю, спочиваю, ночую; κοιμηθεῖς лежачи, спочиваючи, що поклав ся, розложившись, простягнувшись; χαλκρον ὑπὸν заснути, спати желізним (вічним) сном.

κοιρᾶν-έω, έουσι, володію, я є володарем, приказую, розказую, стою на чолі, заправляю (Р), правлю, ἀνά, κατά, διά; господарю (про женихів), верховоджу (Б).

Κοιρᾶνος, Койран, а) Лікієць, що єго убив Одиссей Е 677; б) Кретинець з Лікту Р 611.

κοιρᾶνος, ε (κῆρος), володар, володїтель, пан, вожд, начальник, отаман (Р).

κοίτη, ῆ, постіль, ліжка, леговисько.

κοῖτος, ε (κεῖ-μαι), а) спочинок, сон; б) ліжка, постіль, леговисько.

κολεόν, οῖο, τό, піхва (меча).

κολλή-εις, 3. складаний, зби-ваний, збитий до купи, добре получений, ξυστά О 389.

κολλη-τός, 3. (κολλᾶω), добре, або сильно зложений, -зроблений, -окований, цвяхований (Б), δίφρος, ἄρματα, θύραι осмотрені за-вісами, бігунами.

κόλλωψ, σπi, ε (κέλ-λω, callus), кілок (при кобзі до натягання струн), ρ 407.

κολοιός, ε, галка, кавка.

κόλος, 3. тупий, без кінця, з відломаним кінцем, δόρυ П 117.

κολοσυρτός, ε, гомін, крик, гамір, облава.

κολ-ούω (κέλος), калїчу, обти-наю, обмежую, зменьшаю, даю скупю, жалую дати δίφρα; пеую, нищу; εἰς αὐτοῦ πάντα κολουεи ни-щить своє власне добро, себе самого обкарнає (Б), карає; με-στηγῶ в половині покидаю, роблю до половини.

κόλπος, ε, а) лоно, груди; б) пазуха; ἄλος глибо́нь, безодня, залив морський.

κολφάω (κολφός), кричу, гор-лаю В 212.

κολώνη, ῆ (collis), горбок, πε-ρίδρομος.

κολφός, ε (κέλδος), сварка, ко-лотнеча, крик, гамір А 575.

κομάω (κόμη), рт. dual. і plur. -έωνте, τεε, маю, ношу довге во-

лосє; *κάρη κομίζοντες* довговолосі, буйноволосі, *Ἀχαιοί* (своє волосє стригли лише для богів і для померших); *ἐθείρησιν κομ.* з буйною гривною.

κομέω, -έουσι, ірв. -εῖτων, ірф. *ἐκόμει*, іт. -έεσις, доглядаю, піклую ся, пильную, дбаю, дозираю, ходжу коло чого, стараю ся о що, допомагаю, приймаю, викохаю (Б), плакаю, держу *οἰούς*, *γέροντα*; *κόνα*, *ἵππους*.

κόμη, *ἡς*, *ῆ* (сoma), а) волосє, кучері (К); б) листє, *ἐλάτης*.

κοιμή, *ἡς*, *ῆ*, догляд, дозір, опіка, ласка (Р), милостиня, плеканє, старунок, піклованє, старанє, управа, заряд; живність, запас живности, їжа.

κοιμίζω, *coni.* -ζῃ, іф. -ειν, *έμεν*, ірф. *ἐκόμιζε*, *f.* *κομιῶ*, *аог.* *κόμισσα*, (*ἐ*)*κόμισα*, -σσατο, *coni.* -ίσση, ірв. -ισσον, (*κομ-έω*), а) стараю ся, дбаю о що, піклую ся, пильную, доглядаю, справляю, поладжую, завідую, управляю (домом), заряджую; кормлю, живлю, гостинно приймаю, гощу, вгощаю; *τινά τι* годую чим; *οὔτι κομιζόμενος θάμιζεν* не часто доводилось єму, щоб хто ним піклував ся; б) підношу, відношу, виношу, спрятую, заношу; приношу; беру, забираю; *ἄκοντα χροῖ* одержую, мене влучає. *Med.* доглядаю, приймаю у себе гостинно; *κόμισσά τε με* зглянь ся наді мною, змилуй ся (Р): беру до себе, для себе, підношу А 594, приводжу собі, з собою ζ 278, беру з собою, придбаю собі; *ἐγχοῦς ἐνὶ χροῖ κομ.* одержую, мене влучила.

κομίζοντας, *ε*, гл. *κομάω*.

κοιπέω, ірф. *κόμπει*, звеню, брясчу, бряскочу М 151.

κόμπος, *έ*, бряскіт, бренькіт,

стукіт, клекіт, гомін, лоскіт; скрегіт, кланцанє, *δδόντων*.

κοιᾶβέω, *аог.* *κοιᾶβησα*, звеню, звучу, брясчу, бряскочу, лускочу, роздаю ся, відгомонюю, лунаю, гуджу (загуло); *πῆληξ*, *κνημῖς*; *νῆξ*, *δωμ*.

κοιᾶβίζω, ірф. *κοιᾶβίζε*, гомоню, гуджу, *χθών*; звеню, брясчу, *χαλκός*.

κόνᾶβος, *έ*, гомін, гамір, крик, лускіт, тріскіт, гукіт, клекіт.

κοιῆ, *ῆ*, порох, курява, пил, копіт; пісок, попіл; часто *pl.* *ἐν κοινήσιν*; *αἰθαλέσσα*.

κόνις, *ισς*, *dat.* *κόνι*, *acc.* *ην* (*κινάω*, *cinis*), гл. *κοιῆ*.

κοιῆ(σ)αλος, туман пороху, курява, тьма (Р), порох.

κοιῖω (*κόνις*), *f.* -ίσουσι, *аог.* *ἐκόνισε*, *pt.* *pf.* *p.* *κεκονιμένος*, *plpf.* *κεκόνιτο*, а) *intr.* збиваю порох *πεδίοιο*; б) опорощую, вкриваю порохом, запорошую; *κοιῖουσιν πεδίων* втікаючи порохом вкриють; *φεύγον κεκονιμένοι* запорошені, вкриті порохом, оповиті туманом куряви; *κεκόνιτο κάρη* була завалена порохом.

κοιτός, *έ* (*κεντέω*), жердка, дручок, кіл, тика, λ 481.

Κοπρεύς, *ἡς*, *Κοπрей*, син Пельопса з Елїди, окличник Евристея О 639.

κοπρ-έω, *pt.* *f.* -ήσοντες, обірником справляю, навожу, підгноюю (Б), гною ρ 299.

κόπρος, *ῆ*, гній, навіз, обірник, мерва; бруд, болото, багно, багнока (Б), гнійник; подвіре, обора λ 411, Σ 575.

κόπτω, ірф. *κόπτε*, *аог.* *κόψε*, *pt.* *κς*, *pf.* *κεκοπώς*, *аог.* *m.* *κόψατο*, а) *act.* тручаю, бю, вдаряю, тарахну, розбиваю, бехну (Б), колю, кусаю М 204, розтріскую, торощу, кидаю об землю, повалою; відтинаю, відрубую; поганяю

К 530: кую, виковую, бую молотом, & 274, Σ 379; б) med. бую ся, себе, κεφαλὴν в голову, по голові; пор. ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-.

Κόρακος πέτρη, круча скеля, вороний шпиль (Б) на Итаці.

κορ-έννυμι, f. κορέεις, opt. aor. κορέσεις, насичую, нагодовую; aor. m. (ἐ)κορέσασατο, pf. p. κεκορήμεθα, -μένοι i act. κεκορήτε (насичені, що напасли ся), aor. p. ἐκορέσθην, насичую ся, стаю ситий, покріпляю, підкріпляю себе, вдовольняю (серце, Б), наїдаю ся, напашую ся; ἐκορέσασατο χεῖρας τάρμων втомив рубанєм; навкучую собі що Σ 287; з gen. ποίης, ἀέθλων; з part. κλαίων ἐκορέσθην виплакав ся, наплакав ся доволі, в волю.

κορέω, ipv. aor. κορήσατε, замітаю, чищу, υ 149.

κορῶμαι, підношу ся, піднімаю ся, κύμα Філя дметь ся (Р), i 7.

Κορινθος, Коринт, місто на Істмі В 570; **Κορινθόδι** в Коринті N 664.

κορ-μός, ἐ (хέρσαι), пень, пняк, колода, бервено, Ψ 196.

κόρ-ος (κορέννυμι), ἐ, насит, насиченє, ситість, несахч, скука, пересиченє, все що навкучить ся, γόσιо, φίλοςπιδος.

κόρση, ή, виски, Δ 502, Ε 584 и.

κορῶθ-αῖξ, ικος, άκκ (άίσω), потраясающий шоломом, Ένωάλιος.

κορῶθ-αῖολος, σν, потраясающий шоломом, з повіваючою китою на шоломі.

κόρουμβος, ἐ, pl. τὰ κόρουμβα (κορυφή), вершки, голови, кінці (задної части корабля, що була вигнєна в гору і украшена на ній), корми (Р), клюви I 241.

κορῶνη, ή, булава, палка, σιδηρεή.

κορῶν-της, ἐ, булавенний (Р), узброєний палкою, палочник.

κόρυς, ὕθος, ή (χάρα), асс. -υθα, -υν, шолом, мідяне покритє голови в виді півкулі, часто з заєлонами на чоло і задню часть голови, φαλος, а також на щокки, (лице), φαλαρα, з каблуком κύμβαχος, на киту, λόφος; ремінем, ἱμάς або ὄχεύς привязувано єго під бородою; θαυδαλήη, λαμπομένη, παναίθης, ἱπποδασειή, ἱππόκομος, τετράφαλος, χαλκοπάρης, и.

κορύς-σω (κόρυς), ipf. κόρυσσε, -ετο, du. σέσεσθην, aor. m. -σάμενος, pt. pf. p. κεκορυθμένος, узброюю, з'оружаю; приготавляю, підіймаю, счинаю, πόλεμον, або загрівая до; κύμα піднімаю, кочу; med. зоружаю ся, беру на себе збрую, одягаю ся в зб. (Р), χαλκῶ, τεύχεσι; δοῦρε κεκορυθμένα оковані; ἔρις κορύσσεται починає ся, піднімає ся (до борби), κύμα піднімає ся.

κορυστής, зоружений, узброєний ἀνὴρ.

κορυφή, ης, ή (χάρα), верх, вершок (голови), тімя (Р); шпиль, вершок (горн).

κορυφ-ώω (κορυφή), звершую, до гори, в гору піднімаю; κύμα κορυφούται піднімає ся в гору високо, Δ 426.

Κορώνεια, Коронєя, місто в Бойотії, на захід від копейского озера, В 503.

κορώνη, ή, (corona), а) кільце при дверох, ним притягано двері і до него привязували ремінь від засуви; б) кільце, закаблука, або гачок на кінці лука (закривлений кєнець лука), що до него привязувано тятиву, замочна ручка (Б) & 138, Δ 111; в) ворона, морекий ворон, баклан, чайка (Б).

κορωνίς, ἰδος, лише dat. -νίσι (κορώνη), закривлений, скривле-

ний (Κ), крутобокий (C), загнутий (B), подвійно вигнутий, дугастий.

Κόρωνος, Корон, син Кайнея, кор. Ляпітів в Гіртоні в Тессалії В 746.

κοσμέω (κόσμος), аог. κόσμησε, ps. κόσμηθεν, -θέντες, порядкую, ладнаю, уставляю в ряди боеві; уряджую, приготавляю, приладжую, δέρον. — Med. порядкую собі, уставляю в ряди, πολήτας; φθιν μέγ' ἱππῶν κοσμηθέντες богато скорше від кінних усталились в ряди, до строю поставили (P); διὰ τρίχα розділившись на три купи (B); гл. ἀπο-, δι-, ἐ-, κατ-.

κοσμητός, 3. (κοσμέω), гарно поділений, заложений, уряджений, впорядкований, πρασιαί.

κοσμητώρ, орос, ε (κοσμέω), що порядкує, уставляє військо до бою; вожд, начальник, старшина (B), отаман (P).

κόσμος, ε, а) порядок, лад; κατὰ κόσμον в (після) порядку, після (по) справедливості, як годить ся, як належить ся, як пристойть, яло ся бути; πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται з соромом, на ганьбу, сором; οὐ κατὰ κ. ἀτίξειν влізливо жебрати, жебрацтвом стати осоружним (B); б) окраса, стрій, наряд, оздоба, здоба; ἵππου уряджене, устроєне, уладжене, будова, будівля.

κοτέω (κότος), pt. pf. κεκοτηώς, -έτι θυμῷ, ipf. m. κοτέοντο, аог. κοτέσασατο, conі. κοτέσεται, pt. -σάμενος, гніваю ся, серджу ся, злості добуваю, озлю ся (P), ἀπότης ізза, задля, так і τό γε.

κοτ-ήεις, εσσα, εν, гнівний, загніваний, сердитий E 191.

κότος, ε, завзятий гнів, завзяте, зазлість, злоба (K), ненависть, вражда, затьга, гнів, злість.

κοτύλη, ή, а) чарка, кубок, чаша; б) чашка, або сільничка бедрова, кульша (P), E 306 сл.

κοτύλη-δών, όνος, ε, dat. pl. -δονόφιν, ссавки, ссучі бородавки.

κοτύλ-ήρως, он, (άρως), (що можна кубками набирати), дуже богато, -сильно, (що попливе) потоками αἷμα Ψ 34.

κουλέον, τό (κολεόν), піхва.

κούρη, ή (fem. до κούρος), дівчина, дівця, подруга, молода жінка, донька.

κούρ-ητες, οί (κούρος), молодці, молодіж, молода дружина, 'Αρχαίων.

Κουρήτες, Курети, що їх з Плеврону Айтолійці прогнали до Акарнанії I 529.

κουρ-ίδιος, 3. (κούρος), законний, правесний, αἰοχος, πόσις; δῶμα, λέχος законного мужа, мужня господа (B); спільний; subst. муж, чоловік, ἀνὴρ, φίλος.

κουρίζω, (κούρος), я є молодцем; prt. в молодості, за молодих літ, φορέεσκε γ 185.

κουρίζ (κουρά), adv. за чуприну, за чуба, за волосе, ἔρυσαν.

κούρος, ε, молодець, хлопець, син τ 523; (кождий вольний, спосібний до оружа чоловік, що має кῦρος, власть над самим собою).

κουρό-τερος, 3. comp. від кούρος, молодший, дужший, сильніший, ἀνὴρ.

κουρο-τρόφος, он (τρέφω), кормителька, пістунка молодців; κ. ἀρχή що видає сильних, здорових, хоробрих молодців Ἰθάκη.

κοῦφα, n. pl. як adv. від κοῦφος, легко, жваво; comp. κουφότερον, з лекшим серцем, сьмилівійше (B).

Κόων, ωνος, син Антенора; его убив Агамемнон Λ 248 сл.

Κῶωνδ', до Косу, гл. Кῶς.
κράατα, κράαπ, κράατος, гл.
κάρη.

κράδ-αίνω, махаю, вимахую,
трясу, потрясаю; кидаю, мечу.
κράδ-άω, махаю, потрясаю,
кидаю.

κράδιη = καρδίη, сердце, розум,
відвага, сила, (опис. як βίη).

κράινω, συσι, **κραιαίνω** (сгео),
ipf. ἐκραιάινε, aor. ἐκρηνα, ἐκρήνηνα,
ipv. κρήνησον, κρήνησον, pl. -ρήνατε, inf.
κρήνημι, κρήνημι, (pf. p. κερράανται,
plpf. κερράαντο до κερράννυμι), f. p.
κραινέσθαι, а) довершаю, з'ору-
дую, докінчую, доконую, вико-
ную, виповняю, сповняю, ἐφετ-
μας; ἐέλδωρ вволю бажане (К),
сповняю жадобу (С), вчиняю
волю, жадане (Б); οὐνεροι ἐτιμα
кр. правду приносять, т. в. збу-
вають ся; οὐ μοι δοκεῖ — κραινέσθαι
здається з нашого заходу —
користи не буде (Р), або: нічого
не осягнемо; б) я є головою,
володію, правлю, заправляю.

κραιπνός, 3. -ρότερος, а) силь-
ний, нагальний, острий, бурхлив-
ий (Б) Βορέης, θύελλα; б) швид-
кий, скорий, бистрый, меткий,
жвавий, шпаркий, πόδες; νόος пал-
кий; adv. **κραιπνῶς**, скоро, від-
разу; n. pl. **κραιπνά**, чим скор-
ше, скоро, швидко.

Κραῖνᾱη, Краная, остров, ма-
буть в ляконьскім заливі Γ 445.

κράναός, 3. скалистий, камя-
нистий (Р), гористий (Б).

κραινέσθαι, fut. m. від κραινῶ.

κράνεια, ἡ (cornus), дерень,
καρπός кр. деревні ягоди, τανύ-
φλοιος.

κράνιον, τό, (κάρη), череп (го-
лови), тімя, Θ 84.

Κράλλαθος = Κάρπαθος, Кра-
пат, остров між Кретою а Ро-
дом, тепер Scarpanto, В 676.

κράτα, κραί, гл. κάρη.

κράται-γῦαλος, ον, сильно ви-
гнутий, або опуклий Γ 361.

κράταις, ἡ, а) перевага, тя-
гар, вага, λ 597; б) Nom. рг.
Κραταίς, Кратаїда, мати Скиллі,
або: могуча, страшна.

κράт-αίος, 3. (κράτος), сильний,
дужий, могучий, μοῖρα, θῆρ.

κратαι - πέδος, ον, сильний,
твердий, сильно убитий, οἶδας.

κράт-ερός, 3. dat. pl. fem. -ρήρι,
сomp. -ώτερος, сильний, кріпкий,
дужий, кремізний, міцний, мо-
гучий, хоробрий; твердий, жор-
стокий, суворий, лютий, грізний,
прикрий, тяжкий, страшний;
μῦθος тверде, нагальне (К) сло-
во. Adv. **κратερώς**, сильно, за-
взято, грізно; ἔχρεо кр. держи ся
сильно, відважно.

κратερό-φρων, снос (φρήν), від-
важний, сьмілий, хоробрий, не-
устрашений, поважний силою
(Б), страшний.

κратερ-ῶνυξ, ὄνυχας, з сильни-
ми копитами, сильнокопитний,
ἵπποι, ἡμίονοι; з сильними кігтями.
пазуристий, λύκοι, λέοντες.

κράτесφι, d. pl. гл. κάρη.

κραιενταί, αἱ, вилки, або вил-
коваті підпори, що на них ро-
жен опирав ся, бабки (Р), козли.

κραιέω, маю силу, могучість,
власть, володію, перемагаю, па-
ную, верховоджу, правлю, за-
правляю (Б), я є могучий, во-
лодітелем над, з gen. або dat.
κράτешιν; μέγα κρατέων ἦγασσε мав,
держав найвишу, верховну
власть; гл. ἐπι-.

κράτος, τό, сила, хист; могу-
чість, власть, пановане; перемо-
га (С) А 509, побіда, першень-
ство; κράτος φέρεσθαι побідити.

κратός, gen. гл. κάρη.

κράт-ύς (κράτος), = κρατερός,
сильний, могучий.

κρέας, κтос, τό, (саго), pl. κρέα | κρέατ', κρεών, κρειών, κρέασι, мясо; pl. кусні мяса, мясна страва, мясиво.

κρείον, τό (κρέας), етілниця, жаровня (Р), кухонний етіл I 206.

Креіонτιάδης, син Креона.

κρείσσων, ου, соmp. до ἀχράτος (χράτος), сильніший, могутийший, дужчий, що перемагає, ліпший, більший; κр. γίγνομαι, беру, або маю верх (Р); τέξον- Ἀχαιών εὔτις ἐμαίε κр. що до лука, ніхто з А. не має більшого права від мене.

Κρείων, ουτος, Крейонт, а) отець Мегари, кор. в Тебах, λ 269; б) отець Лікомеда I 84, T 240.

κρείων (κρίνω), ουτος voc. κρείον, fem. κρείουσα, володар, володіючий, владика (Б), володитель, справник, δ 22; володителька.

κρέμαμαι, (med. до κρεάννυμι), вишу, уношу ся; εἶπε τ' ἐκρέμω (ipf.) ὕψιθεν як ти в горі висіла.

κρεάννυμι, f. κρεμῶ, -μῶ, аог. κρέμασε, pl. -άσαντες, вішаю, причіпаю, завішую, проти νηόν в храмі; ἐξ на, до, з. Med. ipf. 2. sg. (ε)κρέμω, вишу, уношу ся.

κρεών, gen. pl. гл. κρέας.

κρήνυος, ου, добрий, хоєсний, спасенний, пожаданий, милий, приємний, що серце звеселяє.

κρή-δεμνον, τό, (κρή, δέω), а) хустка на голову, намітка (Б. Р.); ἀντα παρειῶν σχομένη κр. хусткою, наміткою закривши; балець, заслона, νηγάτεον, λιπαρά и.; б) покривка, покрішка, накривка γ 392; в) мури замку, вежі, ієρά.

κρηῆραι, inf. аог. від κρίνω.

κρή-θεν, гл. κατὰ κρήν.

Κρηθεύς, ἦος, Крегей, син Ай-оля, муж Тирони, основатель Йольку в Тессалії, отець Айзона, Фереса і Амитаона λ 236 сл.

Κρήθων, ωνος, син Діокля, брат Орзильоха, з Ферів в Мес-сенії; его убив Айней E 542 сл.

κρημν-ός, ό, (κρέμαμαι), беріг, спохів, спохилість, збіч, стрім-кість.

κρηναίος, жерельний, кринич-ний, криничаний (Б), Νύμφαι.

κρήνη, ης, ή (κράς), криниця, жерело, нора, чуркало; κρήνηνδε, до криниці, до жерела; καλλιρέ-εθρος, καλλιρεος, μελάνυδρος.

Κρής, τός, pl. Κρήτες, Крети-нець, мешканець Крети.

Κρήτη, ης і Κρήται, -άων, Кре-та, остров в середз. морю τ 174; тепер Kandia; ἐκατόμπελις. **Κρή-τη-θεν**, adv. з Крети. **Κρήτην-δε**, до Крети, τ 186.

κρητήρ, ἦρος, ό (κρεάννυμι), ка-зан, кухоль, кухва (Б), що в нїм мішали вино з водою; стояв звичайно на триножнику в свѣ-тлиці для муштин; чаша; ἀνθε-μόεις, ἀργύρεος, χρύσεος, λάinos; κ. ἐλευθέρος на честь свободи.

κρή (= κρηθή), τό, ячмінь; εὐ-ρυφύς, λευκόν.

κρηθαί, έων, άς, (κρή), ячмінні групи, ячмінь.

κρίω, аог. κρίε, тріскаю, лу-скаю, тріщу, II 470.

κρίκος, ό (сіеус), кільце (при ярмі), що его при запряганю закладано на кілок (έστωρ) на кінци дишля (πέζα) Ω 272.

κρίνω, (cerno), conі. -ωσι, орт. -οιμι, ipv. κρίνε, аог. ἔκρινε, -αν, conі. κρίνη, ωσι, pt. pf. p. κεικρίμενη, pt. аог. p. κρινθένте, аог. m. ἐκρί-νατε, ipv. κρινάσθων, if. -ασθαι, pt. -άμενος, ділю, розділюю, відді-люю, розлучаю, відокремлюю; вибираю, набираю (Б) δ 166, κ 102, λ 188, ξ 217; ладнаю, по-рядкую, уставляю; суджу, роз-суджую, рішаю, кінчу суд, роз-праву (Б), νείκη; σκολіās θέμιστας

кр. видаю несправедливий засуд; νεῖκος πολέμου порішаю; pt. pf. р. κερκισμένος вибраний, добірний; οὐρος певний, постійний. Med. вибираю собі, вилучаю; δυνείρους викладаю; порішаю (між собою); ἔνα κρίνονται ἄριστοι там де найхоробріші мірять ся з собою, воюють; κρίνεσθαι Ἄρηι мірити ся в бою, бороти ся; ἐπότε-μένους κρίνεται Ἄρης коли прийде до рішучої борби, вчинить ся січа (Б).

κρίος, ὁ (κέρως), баран, ярчук.

Κρίσα, кретинське місто в Фокиді, В 520.

κρίτος, 3. (κρίνω), вибраний, виборний (Б).

κρο-αίνω (κρούω), б'ю, ударяю, тупаю, гоном, рисом їду, брикаю.

Κροῖσμος, Кройзм, Троянець, его убив Мегес О 523.

κροκό-πεπλος, он, в шафрановім строю, в опоні шафрановій, або шафранової краски, румяний (Р), Ἠώς.

κρόκος, ὁ, шафран, Ξ 348.

Κροκόλεια, тх, малий остров коло Итаки, або якась місце-вість таки на Итації.

κρόμιον, сис, τό, цибуля.

Κρον-ίδης, ас, εω, ηρ, ην, η, і Κρον-ίων, ἱωνος, ἱονος, Кронід, Кронієнко (Б), Зеве, син Крона.

Κρόνος, сис (κράινω), син Урана і Гаї, отець Зевса, Позейдона, Гадеса, Гери, Деметри і Гестії, володар сьвіта перед Зевсом, ϕ 415, Е 721, Θ 383, и.

κρόσσαι, аων, окрай (гізмен) мурів, або веж, каміне вистаюче, що по нїм можна була вийти на мур, застава М 258, 444.

κροταλίζω (κρόταλον), туркочу, ἔχρα, тягну з туркотом Λ 160.

κρόταφος, ὁ, звич. pl. (κράς), виски, голова, лоб.

κροτέω (κρότος), тягну з туркотом, туркочу, ἔχρα О 453.

Κρουνοί, Круни, жерело в полуд. Елїді о 295.

κρουνός, ὁ (κάρα), жерело, но-ра, чуркало, криниця, колодязь, καλλιέρους.

κρύβ-δᾶ і κρύβδην (κρύπτω), adv. тайком, потайно, Διός без відомости Зевса.

κρύ-ερός, оїс, 3. і κρύ-όεις, έεντος, 3. (κρύος), студений, морозний, що прошибає, переймає, лячний, страшний, тяжкий (Р), φέβος, γόος, ἰωκή.

κρυπ-άδιος, 3. потайний, тайний; κρυπτάδης φρονέων що має скриті думки, держить думи таємні (С).

κρυπ-τός, 3. потайний, кра-даємкий, скритий, κληίς Ξ 168.

κρύπτω, ipf. it. κρύπτεσκε, f. κρύψω, aor. κρύψε, ἔκρυψαν, conі. κρύψω, pt. pf. р. κερκисμένος, aor. р. κρύεθ'η, крию, закриваю, покриваю, заслонюю, затаюю, ховаю, укриваю; спрятую, скриваю, замовчую; ἀπ' ἄλλων перед другими; pass. скриваю ся, ховаю ся ὑπ' ἀσπίδι.

κρύσταλλος, ὁ (κρύς, crustum), лід.

κρύφ-ηδόν (κρύφα), adv. потайно, скрито.

Κρώμνα, місто в Пафлягонії. κτάμεν(αι), κτάμενος, κτανέοντα гл. κτέіνω.

κτάομαι, aor. 2. s. ἐκτήσω, (ἐ)-κτήσας, inf. pf. ἐκτήσθαι, набуваю, придбаю, надбаю (Б), дістаю, одержую, купую; pf. я придбав, маю.

κτέαρ, аτος, dat. pl. κτέατεσι, майно, добро, багатство, власність, набуток, маєток.

κτεάτιζω, аог. κτεάτισσα, рт. -τίσ-
σας (κτέαρ), набуваю, придбаю,
дістаю, здобуваю.

Κτέατος, Ктеат, син Актора
і Моліони, отець Амфімаха.

κτείνω (κτεν, κταν), conі. -ω,
-ωμι, -ης, -η, іpf. (ἐ)κτείνε, іter.
κτείνεσκε, f. 3. s. κτενέει, inf. -έειν,
f. κτανέω, рт. κτανέοντα, аог. 1.
ἐκτείνε, орт. κτείναμι, рт. -ας, аог.
2. ἐκτάνον, κтάνον, 3. s. ἐκτα, 1. pl.
αμεν, 3. pl. ἐκταν, conі. κτέωμεν,
inf. κτάμεν(αι); med. conі. κτείνω-
μεθα, іpf. κτείνοντο, inf. аог. κтάσ-
θαι, рт. p. κтάμενος, аог. p. 3. pl.
ἐκταθεν, убіваю, вбіваю, зако-
люю (Б), страчаю, бю, побиваю;
pass. κτείνεσθαι Ἀχαιοὺς зам. ὑπ'
Ἀχαιῶν.

κτέρας, τό (κτέαρ), майно, до-
бро, достаток, дарунок; лише
nom. і acc. sg.

κτέρεα, τά, майно, добро; осо-
бливо колишне майно помершо-
го, що в его честь разом з ним
спалювано; похорони.

κτερεῖζω і κτερίζω (κτέρας), f.
κτεριῶ, οὔσι, орт. аог. κτερίσεις, (від
κτερεῖζω) іrv. κτεре́йзе, inf. -ζέμεν,
conі. аог. κτερεῖζω, inf. κτερεῖξαι,
ховаю, похоронюю, погребую;
κτέρεα κт. торжественно, або ве-
лично похоронюю, справляю по-
чесні похорони (Б); κτερεῖξεν τινὰ
ἀέθλοισι обходити чийсь похорони
ігрищами.

κτῆμα, τό, (κτάομι), майно, ма-
сток, добро, власність; pl. скар-
бі, добро.

Κτήσιος, Ктезій, син Ормена,
отець Евмая з острова Сириї.

Κτήσιππος, Ктезип, син По-
літерза з Сами, що его убив
Фільойтій о 288, γ 279.

κτῆ-σις, ιος, майно, маєток,
власність, набуток, добро, бать-
ківщина (Б).

κτητός, 3. (κτάομι), що можна
дістати, роздобути, одержати на
власність, τρίποδες, I 407.

κιδεος, (κτίς), з шкіри ласиці,
куни, κυνέη.

κίζω, аог. ἐκίσαν, κтиссе, бу-
дую, вибудовую, построюю, ста-
влю, закладаю, основую.

κίτλος, ё, баран, Γ 196 N 492.

Κιμένη, Ктімена, донька Ля-
ерта, сестра Одисея о 363, від-
дала ся до Сами.

κτύπέω, аог. (ἐ)κτύπε, трищу,
лопочу, лускаю, тріскаю; δρύες
κτυπέουσαι πίπτον падали злоскотом;
grimлю, бю громами (Р); μέγα-
(λα), σμερδαλέα сильно, страшно.

κτύπος, ё, звук, гомін, гукіт,
тупіт, гупання, туркіт, подошн гук
ходи; гамір, крик, голос, бряс-
кіт, бряск, луск; грім, Διός.

κῦαμος, ё, біб, μέλανόχρους N 589.

κῦάν-εος, 3. темносиній, те-
мний, чорнявий, чорний.

κῦάνό-πεζα, з темними нога-
ми, τρίπεζα Λ 629, v.

κῦάνо-πρόρειος, ον, і **κυανό-
πρωρος**, ον (πρῶρα), з темним, або
чорним передом, синеносий (Б),
νηῦς.

κῦάνος, οιο, ё, (синя) криця;
шклянна розплава, лязурок, μέ-
λας.

κῦάνо-χαίτης, ον, і **κῦανο-χαῖτα**
(χαίτη), темноволосий, з темними
кучерями, чорнявий (Б), Ποσει-
δάων; ἵππος черногριвий.

κῦάν-ῶπις, ιος (ῶψ), з темними
очима, черноокий, μ 60.

κῦβερν-άω, inf. аог. -νῆσαι, кер-
мую, правлю, повертаю, пово-
рочую, γ 283.

κῦβερν-ητήρ, ῆρος, і **κῦβερνήτης**,
εω, ην, α, ё (gubernator), керма-
нич, кермач.

κυβ-ιστάω (κύβη), іpf. 3. pl.
κυρίστων, нирну, ниряю, даю або
іду нурка, кидаю ся, або спу-

скаю ся на голову, кидаю ся наперед головою, перевертаю ся, плюскаю ся.

κυβ-ιστήτης, ἥρος, ἑ, (що стає на голову), а) шуткар, характерник, скоморох, танцюра (Б); б) нурок, нурець.

κύδ-αῖνω (κύδος), іpf. κύδαινε, сv, аог. κύδηνε, іf. -ῃναι, прославляю, величаю, наділяю (прежньою) красою, величністю Е 448, украшаю; б) поважаю, почитаю, віддаю честь, відзначаю, з честію приймаю; в) звеселяю, радую, θορᾶν.

κύδ-αἰμος, сv (κύδος), славний, славетний, Славуа (Б), поважаний, величний, знатний; сміливий, хоробрий, відважний, κῆρ.

κύδ-άνω (κύδος), почитаю, поважаю; чваню ся, хвалю ся, величаю ся, я є гордий, Υ 42.

κύδι-άνειρα, що прославляє мужів, що людям приносить шанобу (С), честь, славу, що людям славу довершає (Р) μάχη, ἀγῶν.

κύδ-ἰάω (κύδος), pt. -έων, ἄων, чваню ся, величаю ся, хвалю ся, гордо йду, похожаю, або виступаю, я є гордий (на свою силу).

κύδ-ιστος (κύδος), 3. superl. найславніший, вельми сл., найповажніший, наймогучіший, найвеличнійший.

κύδοιμ-έω, іpf. κύδοίμεν, f. -ήτων, єчиняю, або підіймаю крик, кричу, кидаюсь з криком, лютую, гоню з криком, розганяю.

κύδοιμός, οῦ, ἑ, крик, гамір бовний; тривога, пострах, метушня, колотеча, колот. Κύδοιμός, бог воєнного крику, метушні, товариш Енїї Σ 535.

κύδος, εος, τό, слава, честь, хвала, повага, побідна слава;

гордість, дума, сила, могучість; щастє.

κύδ-ρός, 3. (κύδος), славний, знатний, поважаний, чесний, παρ-άκραις.

Κύδωνες, Кидони, нарід на північно-захід. Креті, γ 292.

κύέω, іpf. ἐκύει, pt. κύεουσα, є бременна, вагітна, οἶόν носила в лоні.

κύθε, аог. від κύθω.

Κυθήρεια, Кітерейка, прізвисьце Афродити.

Κυθήρα, τᾶ, остров на полуд. захід від пригірка Малєї, ι 81.

Κυθήριος, 3. Кітериець, родом з Кітери К 268, О 431.

Κυθερόθεν, із Кітери О 438.

κυκάω, pt. -έωντι, іpf. ἐκύκα, аог. κύκατε, а. р. du. κυκηθήτην, pl. κυκηθήσαν, мішаю, змішую, намішую, роблю мішанину; pass. мішаю ся, іду в розтіч; полошу ся, скачу сполошений; шумю, гуджу, реву, хвилюю, бурю ся, бовваню ся.

κυκέων (κυκάω) ἑ, асс. κυκεῶ, -ειῶ, напйток, напій, (даннє, Б) мішаний із сира, ячменю, вина А 641, і меду κ 234.

κυκλ-έω, везу, перевозжу, відвозжу, привожу Н 332.

κύκλος, ου, ἑ, pl. κύκλοι; і τᾶ κύκλα, колесо, круг, кружок, перестень, кільце; обручка, обруч, беріг або обвід щита, також верстви, з яких щит складав ся Υ 280; κύκλω кругом, довкола, довкруги.

κυκλόσε, adv. довкруги, довкола, в колесї.

κυκλο-τερός, ἑς, круглий, кругловатий, заокруглений; κ. τεῖναιν τόξον натягнути так, що стає круглий.

Κύκλωπες, Кикльопи, дикий велитенний нарід, що не мав нї постійного осідку, нї законів,

не лякав ся ні Зевса, ні других богів, не жив громадою лиш поодинокі, α 71, ι 106, ζ 5. Мали жити на східнім побережжю Сицилії коло Етни.

κύκνος, ὁ, лебідь, δουλιχόδειρος. κυλ-ίνδω, аог. κυλίσθη, кочу, точу, кидаю, уношу, гойдаю (Б), сточую, зваляю, зсилаю. — Med. кочу ся, скочую ся, точу ся, качаю ся, верчу ся; спадаю, валяю ся, наближаю ся, досягаю, ὡς πῆμα, паду, спадаю.

Κυλ-λήνη, Кіллена, гора в півн. Аркадії, В 603.

Κυλλήνιος, Кілленець, а) Гермес ω 1; б) Отос, з Кіллени в Еліді О 518.

κυλλο-ποδίον, ονος, voc. -πόδιον (κυλλός, πούς), кривоногий, кривий, кульгавий (про Гефайста).

κύ-μα, ατος, τό (κύ-ω), Філя, хвиля, барани; ἀρχαῖον, πέλωριον, καταρράξ, κυρτόν, πηγόν, ἀνεμοτρεφές, τρεφόν, κυκώμενον, παλιρρόθιον, φαληρίων, κωφόν, πορφύρεον, κεκλιμένον.

κύμ-αίνω (κύμα), хвилюю, бю філями, барани кочу, бурю ся; ргі. хвилястий, пінявий (Б), що пінить ся філями.

κύμβ-ἄχος, ον (κύβος), головою наперед, на голову, коміть головою, стрімголов; subst. вершок шолома, лук, каблук шолома.

κύμινδις, ἡ, асс. -ιν, ястрібнічий, сова лісова Ξ 291.

Κύμο-δόκη, Кімодока, і Κύμο-θόη, Кімотоя, нереїди, русалки Σ 41.

κύνᾱ-μνία, ἡ (κύων, κύνός), муха собача, слово згідне на безсоромні жінщини.

κύνē, ἡ, шолом, шишак (Б), шапка, зі шкіри ταυρεῖη, κτιδέη, однак звичайно шолом оббитий мідію χαλκήρης, πάνχαλκος, χαλκοπάρεος, з китою ἵππουρις, ἵπποδάσεια.

κύν-εος, 3. (κύων), песячий, собачий, безсоромний, безстидний, буйний.

κύνέω, іpf. κύνει, -εον, аог. κύσα, κύσε, κύσσε, opt. κύσειе, if. κύссαι, цілую, ві́д, μιν κεφαλῇν, χεῖρας.

κύν-ηγέτης, ὁ, (κύων, ἡγέομαι), ловець, стрілець, ι 120.

κύνο-ραϊστής, ὁ (ράϊω), кліщ, собача вош, ρ 300.

Κύνος, пристанне місто опунт. Люокрів В 531.

κύν-τερος, comp. і κύντατος, superl. (κύων, більше собачий), більше безсоромний або безстидний, мерзеніший (Б), гірший, страшніший, буйніший, сьміливіший; superl. найсміливіший, найбільше зухвалий.

κύν-όπις (ὦψ), лиш voc. -ῶπα, fem. κύνώπις, ἰδος, з собачими очима, безстидний, безличний, собача личина (К), безсоромний, Ἐλένη, Ἀφροδίτη.

Κυπάρισσῆις, εντος, Кипарисей, місто в Трифілії, на границі Мессенії В 593.

κύπαρισσινος, 3. кипарисовий, з кипарисового дерева, ρ 340.

Κυπάρισσος, Кипарис, місто в Фокиді на Парнасі В 519.

κύπαρισσος, ἡ, кипарис, ε 64.

κύπειρον, τό, калган, купер (Б), цибора, ципрійська трава.

κύп-ελλον, τό (сура), кубок, чарка, χύσεια.

Κύπρις, асс. -ῖα і -ιν, Киприда, прізвище Афродити.

Κύπρος, Кипр, остров в середзем. морю, на полудни від Кілікії, вітчизна Афродити, тепер Сірго Ξ 83, Ф 362, А 21.

Κύπρονδε до К.

κύπτω, opt. аог. κύψειе, pt. -ψας, нагинаю ся, схиляю ся, згинаю ся, похиляю ся.

κύρμα, τό (κύρω), добича, грабежа, пожива, потала.

κύρσας, pt. aor. від κύρω.
 κυρ-τός, 3. кривий, загнутий, загинастий, заводистий, луковатий, κύμα; горбатий, ὄρω.

κυρ-τόω, -ωθέν, вигинаю, заокруглюю, закривлюю, κύμα κυρ-τώθέν загинаста, луковата λ 244.

κῦρω, ipf. κύρε, pt. aor. κύρσας, стрічаю, нахожду, попадаю на що, ἐπὶ σώματι; заваджую за, в що, зачіпляю, вдаряю об, ἄρματι; ἐπὶ αὐχένι κύρε хотів влучити, заєдно цілив, мірив; med. κακῶ κύρεται єго стрічає нещастє, попадає в нещастє.

κύσσε, aor. від κυνέω, цілую.

κύ-σις, ιος, ἡ (κύω), міхур (мочовий).

Κῦτωρος, Китор, місто в Пафлягонії, тепер Kotru, В 853.

Κῦφος, Киф, місто в Перайбії, в півн.-схід. Тессалії В 748.

κύ-φός, 3. (κύπ-τω, cubo), похилений, згорблений від, γήρξι.

κύω, гл. κυνέω, або κυέω.

κύων, κύνός, έ, ἡ, voc. κύον, dat. pl. κυσί, κύνεσσι, пес, собака, ко-тюга, сука; ἀργός, ἀργίπους, ἀργι-όδους, καρχαρόδους, ὀλακάρμορος; θη-ρευταί, τραπέζης; також як слово глумливе, ἀδδεής, λυσσητήρ; мор-ський пес, μ 96. Ἀίδας кербер, Ὀρίωνος пес Орiona (песяча зви-зда).

κῶας, τό, pl. κῶες, dat. -εσιν (κείμαι), овеча шкіра, козушина (Б).

κῶδεια, ἡ, головка маку, ма-ківка Σ 499.

κωκῦτός, οὔ, έ, плач, наріканє; Κώκυτος, Кокит, ріка в під-земнім світі κ 514.

κωκῦω, ipf. ἐκώκυον, aor. κῶκυσ- (εν), вию, скавулю, сковичу, ре-ву, вдихаю, стогну, плачу, го-лошу, заливаюсь слізмами (Б). оплакую, горюю, нарікаю, падь-каю; жалкую, скорблю, бідь-каю ся.

κῶληψ, ηρος, ἡ, підколінок.

κῶμα, τό (κείμαι), глибокий, сильний сон, μλλκλζν.

Κῶπαι, αἱ, Копи, місто в Бой-отії, на північ від копайского озера В 502; тепер Topolia.

κόπη, ἡ (саріо), держак, дер-жально (С), ручка, черен (К), рукоят меча, або весла, весло; ушко, ручка ключа, ἐλέφαντος з слоневої кости.

κωπή-εις, 3. з (гарною, або сильною) ручкою, череном, ру-коятню, ξίφος, φάσγανον.

κῶρεῦκος, έ, скіряна торба, мі-шок, саква (Б).

Κῶς (κοῖλος, cavus), асс. Кῶν, остров в ікарийскім морю, на-против Кариї, тепер Stanchio; Κῶωνδε до Косу Ξ 255, О 28.

κωφός, 3. (κόπτω), тупий, без-сильний, слабый, βέλος; глухо ревучий, що глухо шумить, глу-хий, κύμα; безчуттєвий, мерт-вий, γχιζ.

Λ.

Λᾶας, асс. -άαν, місто в Ля-конії, В 585.

λᾶας (lapis) έ, λάος, λᾶι, λᾶαν, pl. λάων, λάεσσι, du. λᾶε, камінь, каменюка, камінне кружало, лавка, скеля, скеліна.

λάβε, λάβοι, ὦν, aor. від λαμβάνω.

λαβρ-ᾄδρης (λαβρός), що сьмі-ливо, або зуховато бесідує, буй-ний, сьміливий говорун, торо-пата.

λαβρεύομαι, сьміло говорю, зуховато плету, торопаю, вири-ваю ся.

λάβρος, 3. sup. λαβρότατος, сильний, бурливий, різкий (Б), бурний, нагальний, погонистий, рвучний, бистрий, κύμα, ποταμός.

λαγχάνω, ipf. (ἐ)λάγχωνον, aor. 2. ἔλαχον, λάξε(ν), conl. λάχη(τιν), red. ἑλάχхте, if. λαχεῖν, pt. -ών, prf. 3. pl. ἑλάνχхσι, одержую жеребом, судью або з волі богів; взагалі: дістаю, одержую, мені дістає ся, достаю, осягаю, з асс. і gen.; ἐς κε λάχхσι кому жереб вийде (Р), на кого упаде; Кῆρ λαγχάνει τινὰ γενόμενον смерть призначена від уродження; стаю участним, беру або маю участь; prf. я одержав, маю; б) роблю учасником чого, θιχόντa πυρός віддаю честь спалюючи на огни по смерті, (справляю єму похорон); в) intr. я є жеребом вибраний, призначений, жереб впав на мене, жеребом припадаю; λάχхωνον αἴρεз вийшли, припали жеребом.

λαγώς, ē, заяць, ρ 295, К 361.

Λαέρκης, Ляерк, а) Мірмідопеп, син Аїмона, отець Алькімедона; б) золотар в Пільосі.

Λαέρτης, αο, Ляерт, син Аркеїзія, отець Одиссея, кор. Итаки α 430, λ 187, ω 205 сл.

Λαερτιάδης, εω, син Ляерта, Одиссей, ε 555, ε 203, ι 19, Γ 200 п.

λάζ-ομαι, opt. 3. pl. λαζοίατο, ipf. (ἐ)λάζετο, беру, хватаю, імаю, пориваю, допадаю; πάλιν λάζ. μῦθον беру назад, говорю противне (правді), приймаюсь хитрити (Б); ἀγκάς θυγατέρα обійімаю; γάχхν δάχх гризу зубами (гину).

λάθι-κηδής, асс. ἐχ (κῆδ-ος), що успокоює, усмиряє журбу, μῆχος.

λαθέτην, λάθον, -ών, гл. λανθάνω.

λάθρη (λανθ-εῖν), adv. потайно, тайком; непомережено, неза-

мітно, підступом; τινός без відомости.

λάιγξ, γγρος, ή (λᾱξ), камінець, каміньчик, камінь.

λαῖλαψ, ἄπρος, ή, буря, вихор, шівір, негода, завія, бурун, ἐρεμνή, κελαινή, θεσπεσίη, βαθείη.

λαιμός, ē, горло, гортанка, горлянка (Б), шня.

λαῖνεος, 3. і **λαῖνος**, он (λᾱξ), камінний, камянистий (Р), камяний τέχρος.

λαιοσίον, τό, легкий щит, щитик (Р) (з сиріє шкіри), πετερίδες.

Λαιστοργών, ένας, pl. -όνες, Ляйстригони, дикий, велитенний, скотарский нарід. По думці старинних жив на східнім побережжю Сицилії.

Λαιστοργόνιος, 3. ляйстригонський χ 82, ψ 318.

λαῖμα, τό, гирло, челюсть, пропасть, розтвір, глубина, глибін, безодня, ковбань.

λαῖφος, εος, τό, лахман, подерта одіж, драна одежа (Б).

λαυηρός, 3. скорий, швидкий, меткий, легкий, жвавий, шпаркий, ємкий, гибкий; adv. neutr. **лаυηρά**, скоро, швидко, легко.

λάχε, aor. до λάτνω.

Λακεδαίμων, ονος, пізн. Ляконія, край в Пеллопонезі, на полудне від Аркадії, держава Менелая; κοίλη, κητώεσσα, δίη, ἐραταινή, εὐρύχωρος, ε 1, γ 326, в 581 п.

λακίζω (λάξ), бію, ударяю (пятою, або ногою), копаю χ 88.

λαμβάνω, aor. 2. ἔ(λ)λαβε, λάβε, ἔλλαβετ', 3. pl. λάβον, conl. 3. sg. λάβη(τι), opt. λάβοιμι, inf. red. λαλᾶέσθαι, pt. λαβών, беру, хватаю, імаю, ловлю, χεῖρα χεῖρε рукою за руку, χεῖρός за руку, ποδών за ноги; γούνων обійімаю, припадаю до; дотикаю ся τ 390; хватаю ся чогось πέτερης; τρόμος ἔλλαβε γούη тіло страхом затремтіло (Р);

μιν ἀμραστή ἐπέων λάβε не могла ні слова промовити; ὅσσε - θάνατος очи смерть вкрила, оповила; μούρα λάβεν θανάτοιо доля смерти зглитнула; беру, приймаю ἄποινα, ἀεθλα; κλέος маю славу, достаю; пймаю, беру в полон, полоню; здобуваю, граблю, забираю, набираю, пориваю, ἵππουε, μῆλα и.; приймаю у себе η 255; θυμέν набираю відваги; переймаю, огортаю, заволодію, πένθος, ἀλγος, φόβος и. Med. пориваю, хватаю, забираю для себе, держу ся сильно чогось, чіпаю ся, σγείρης. Кат-(υπό).

Λάμος, Лям, король Ляйстригонів, κ 81.

λαμπ-εἰάω (λάμπω), pt. -τέωντι, свічу ся ясно, сияю, блищу, горю.

Λαμπεΐδης, ε, син Лямпа, Дольоп О 526.

Λαμπ-εΐη, Лямпетия, донька Геліоса і Неайри, μ 132, 375.

Λάμπος, Лямп а) кінь богині Еос ψ 246; б) кінь Гектора θ 185; в) син Ляомедонта, отець Дольопа Γ 147 и.

λαμπ-ρός, 3. sup. -ότατος, блискучий, ясний, χιτών, τ 234; adv. n. λαμπρόν, ясно.

λαμπ-τήρ, ἥρως, ε, світильник, жарівка, кабиця (Б), (посуда, що в ній горіло сухе дерево для освітлення).

λάμπω, ipf. (ἐ)λάμπε, λάμψ, opt. λάμπωι, pt. -ούσης і med. свічу (ся), блищу, миготію, сияю, блискаю, вилискую ся, палаю (Б), горю; ἀπο-, ἐπι-.

λανθάνω (lateo), ipf. (ἐ)λάνθανε, від λήθω, ipf. (ἐ)λήθων, λῆθε, iter. λήθεσκε, f. λήσεις, aor. 2. ἔλαθε, λάθον, 3. du. λαθέτην, 3. pl. λάθον, red. conі. λελάθη, pt. λαθών, ipf. m. λανθάνεμην, prs. λήθομαι, λήθεαι, ipf. (ἐ)λήθετο, aor. 2. λάθετ',

3. pl. (ἐ)λάθοντο, conі. λάθωμαι, opt. -όμην, -όιστο, if. λαθέσθαι, red. λελάθοντο, ipv. λελάθεσθω, pf. 3. sg. λέλατται, 1) я в укритій, не-постережений, ховаю ся, скриваю ся, крию ся з чим, мене не помічають; щось в таємно; οὐ λῆθε Διὸς νόον се не уйшло уваги Зевса, 3. запомітив се; οὐδέ σε λήθω τιμῆς і не забуваеш віддати мені честь; οὐ σε λήθω κινύμενος для тебе не в се тайна, де іду; οὐδ' Κίρκην-ἐλθόντες ἐλήθομεν т. в. К. спостерегла, що ми прийшли; βῆλλοντες ἐλάνθανον (Τρώας) непомічені Троянами N 721; οὐ με λήθεις, εἴ τι мені се не тайна, знаю, що; ἄλλους ἐλάνθανε δάκρυα λείβων другі не примітили, як він проливав сльози; λαθών з verb. fin. (ἔλτο λαθών) потайно, тайком, непомічено. 2) conі. aor. red. (λελάθη δδυνάων) вчиняю, щоби забув, увільняю від, О 60. — Med. за б у в а ю, ἀλκῆς, χάρις; ἐκ-, ἐπι-.

λάξ (calx), adv. пятою, ногою (тручаючи, бючи або копаючи); λᾶξ ποδί ногою.

Λαό-γονος, Ляотон, а) син Онетора, жрець Зевса II 604; б) син Бієса Υ 460.

Λαο-δάμας, αἰνός, voc. Λαοδάμα, Ляодамант, а) син Алькіноя в Схерії θ 117; б) син Антенора.

Λαο-δάμεια, донька Белерофонта, мати Сарпедона від Зевса.

Λαο-δίκη, Ляодика, а) донька Прієма і Гекаби, жінка Гелікаона Γ 124 Z 262; б) донька Агамемнона (пізн. названа Електра) I 145.

Λαό-δοκος, Ляодок, а) син Антенора, Троянець Δ 87; б) Грек, приятель Антилоха Ρ 699.

Λαο-θή, Ляотоя, донька Алта, короля Лелєгів, мати Лікаона від Прієма Φ 85 X 48.

Λαο-μεδοντιάδης, син Ляомедонта, а) Пріям Г 280; б) Лямп.

Λαο-μέδων, οντορ, Ляомедонт, син Льбоса і Евридики, отець Пріама, Титона, Лямпна, король в Іліоні Υ 236. На розказ Зевса стеріг єму Апольон череди, Позейдон вибудував єму мури Іліону. Коли він відказав їм винагороди, післав Позейдон потвору мореку, а Апольон пошесть. Після вирочні треба було видати для потвори доньку Ляомедонта Гезиону, але Геракль увільнив єї. Коли і сей не одержав жадної нагороди, збури в Іліон і убив Ляомедонта, Ε 638.

λαός, έ, і pl. λαοί нарід; люди; військо, вояки; також: піші, в протиставленю до кінних; дружина.

λαο-σσός, ον (σεύω), що загриває, або заохочує нарід (до борби).

λαο-φόρος, (λαός; φέρω) έδός, широкий гостинець, дорога навіщувана людьми О 682.

λαπάρη, ης, ή, здуховина (Р), м'ягка часть тіла під ребрами аж до клубів.

Λαλῖθαι, οί, Ляпіти, войовничий нарід коло Олімпу і Пеліону в Тессалії; в часі весіля Піритоя звів борбу з Кентаврами, φ 295, Α 226, Μ 128.

λαπ-τω, pl. f. λαψοντες, хлечу, сербаю, злокаю, лижу П 161.

Λαρίσα, Ляриса, місто пеляєійске в Айолії В 841 Р 301.

λάρναξ, άρος, ή, скриня, скринка, попільниця, урна.

λάρος, морекний птах, риболов.

λαρός, 3. sup. λαρώτατος, пожаданий, милий, привмний, смачний, лакітний, ласий (Б), άρ'.

λασιος, 3. (λάχνη), густо оброслий волосєм, волохатий, мохнатий (С), кудлатий, косматий,

вовнистий; λ. στήθεα, κήρ означають мужність, силу і відвагу.

λάσχω (loquor), аог. λάχε, pf. λελεγκώς, fem. -ακυίχ, видаю голос, звучу, звеню, тріщу, тріскаю, луекаю, пукаю, лопочу; в pf. і ged. аог. кричу, горлаю, гавкаю, реву, ричу.

λαυκάνίνη, ης, ή, горло, гор-танка.

λαύρη, ης, ή, улиця, дорога, двір (Б), вузкий ходор, або уличка (по правій стороні дому попри мур, що окружає дім).

λαφύσσω, ει, ετον, жадібно глитаю, пожираю, άίμα και έγκυα.

λάχε, λαχών, аог. від λαγχάνω.

λάχεια, (νήσος, άκτή), плодови-тий, (плоский, низький).

λάχνη, ή (lana), вовна, (вовнисте) волосє, кудла, пух, мох.

λαχνή-εις, εσσα, εν, вовнистий, волохатий, кустратий, мохнатий, кудлатий, косматий, патлатий; δέρμα σός щітинна (Р) шкіра.

λάχνος, έ, вовна (овеча), ι 445.

λάω, лише λάων, λάε, я вхопив, піймав, держу сильно, не пускаю.

λέβ-ης, ητος, έ, мидниця, локхання, миска (Р), полумиска (Б); котел, казан, горшок; άνθεμόεις, άπυρος, άργύρεος, αίθων, παμρανών.

1. λέγω, (λεγ, λόγος), 1. pl. λέγωμεν, ipf. έλεγ', λέγε, 1. pl. λέγομεν, pt. f. λέγοντες, аог. έλεξεν, opt. m. λεγοίμεθα, ipv. λέγεσθε, if. -εσθαι, ipf. λέγοντο, аог. λέξατο, opt. -αιτο, if. -ασθαι, аог. 2. έλέγμην, έλεкто, λέκτο, аог. р. έλέχθην (lego), з б и раю, забираю, αίμασίαις, έντεα; числю, зачисляю до, μετά, έν κήτεσιν до тюленів; έλέχθην μετά τοίσιν я був до них зачислений, числив ся до них, був між ними; вичисляю, викладаю, оповідаю, розказую, розповідаю, з'ображаю, представляю, кажу,

говорю. — Med. збираю ся, збираю для себе, собі, вибираю собі, набираю (B) ω 108; збираю разом; ἐγὼ πέμπτος ἐλέγμην я числив ся (був) п'ятий; λέκτο ἀριθμὸν перелісшив собі, полічив; розмовляю, обговорюю, говорю, бесідную з ким, балакаю, тау́та об тім, і як act.

2. λέγω (λεχ, λέχος), aor. ἔλεξα, ipv. λέξον, кладу, покладаю, даю ліжко, веду до ліжка, позволяю їти спати; усипляю, сном оповиваю, διὸς νόον; fut. m. λέξομαι, -εαι, aor. (ἐ)λέξατο, 3. du. -άσθην, conl. λέξεται, opt. -αίμην, -αίτο, ipv. -άσθων, if. -ασθαι, aor. 2. ἐλέγμην, λέκτο, ipv. λέξο, λέξεο, кладу ся, лягаю, кладу ся спати, іду спати; praeter. лежу, сплю, спочиваю, ὑπὼ сном; кладу ся, розкладаю ся (сторожа).

λεῖ-αἰνώ (λεῖος, levis), f. λειάνεω, aor. 3. pl. λείησαν, pt. -ήνας, гладжу, вигладжую, рівняю, зрівнюю, вирівнюю, κέρα, κέλευθον.

λεῖβω (λεῖβ, libo), ipf. λείβε, -ον, aor. λείψαι, pt. -αντε, ллю, виливаю, проливаю δάκρυα, ллю, поливаю, скроплюю (C), виливаю на жертву σῖτον, творю жертву (B); гл. ἐπιλείβω.

λεῖμων, ὄνος, ἐ, луг, лука, левада, полонина, оболоня, майдан, пасовище; ἀνθεμόεις, ὕδρηλος, μαλακός.

λεῖμωνόθεν, adv. з луки, з левади, в лузі.

λεῖος, 3. (lēvis), гладкий, рівний, πεδῖον, ὁδός бита дорога (B); леῖος πετράων, вільний від скель, (рівний) без скель; ποιεῖν λεία θεμελίαια вирівняти.

λεῖουσι, dat. pl. від λέων.

λείπω, ipf. λείπε, f. λείψω, aor. 2. ἔλιπον, λίπον, ipv. λίπ', -έτω, -ετ', conl. λίπω, opt. λίποι, inf. -εῖν, pt. -ών, pf. ἐλείπε; med. ipf. λείπαι(ο),

a. 2. λιπόμην, conl. -ηται, pf. λείλειπται, if. -εῖσθαι, pt. λείλειμμένος, plpf. λελείμμην, f. λελείψεται, aor. p. 3. pl. λίπεν, лишаю, полишаю, покидаю, зіставляю, кидаю, віддаю ся, відступаю, відходжу, уступаю; лишаю по собі; мені забракло, бракує, нестает, τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ ему нестало, забракло духа E 696; ψυχὴ λείλοιπε (δοτέα) душа покинула, одлетіла (B); πάντα λείλοιπε (ἐμέ) все покинуло, минуло ся (B); ἔλιπον ἰοὶ ἀνάκτα не стало стріл. Med. як act., або: зістаю, остаю (ся), лишаю ся, остаю при житті; остаю з заду, σῶν за вівцями; λίπεν ἄρματι ἀνάκτων вози остали без.

λείριός, 3. (λείριον), ніжний, милий, приємний, χρώς, ἔψ.

λείστός, 3. що можна роздобути (P), дістати, забрати, здобути, I 408.

Λειώδης, Ληώδης, Лейод, син Ойнопа, віщун і жрець у жєнихів Пенелєопи, φ 144, γ 310.

Λειώκριτος, Лейокрит, а) син Евєнора, жєних Пєнєльєопи β 242 и.; б) син Арнєба, Грек, що єго убив Айнея P 344.

λείων, гл. λέων.

λέκτο, зам. ἔλεκτο, гл. λέγω.

Λεκτόν, пригірок трояньського побережа, у обноги гори Іди.

λέκ-τρον, οιο, τό (λέγω, lectus), ліжко, постіль; λέκτρονδε, adv. до ліжка, на ліжко, до постелі, ἵεναι, τραπέσιμεν.

λελαβέσθαι, λελάβησι, гл. λην-βάνω.

λελάθην, λελάθοντο, гл. λην-θάνω.

λελακνῖα, гл. λάκνω.

λελασμένος, pt. pf. p. від λην-θάνω.

λελάχηте, λελάχωσι, гл. λην-χάνω.

Λέλεγες, сі, Лєлєти, вєйєвннчй і жаднй дєбнчй нарід, роз-

кінений на західнім і полуд. побережжю м. Азії; пізнійше винародовив ся на Геленів К 429.

λεληκώς, part. pf. від λίσσω.

λελιμμένος, 3. prt. (λελήμασι), жадний, жадібний, нагальний, завзятий; бажаючи.

λελόγχασι, гл. λισσάνω.

λέξεο, λέξο, гл. λέγω.

Λεοντεύς, ἦρς, Леонтей, син Корона, Ляпіт, що з 40 кораблями плыв до Трої В 745, М 130 и.

λέπαδρον, τό, звич. plur. ремені при ярмі, що ними привязувано ярмо під шиєю коний.

λεπῖ-λέος, 3. тонкий, ніжний, милий, τωνή Σ 571.

λεπ-τός, 3. обібраний з лупини, вилущений Υ 497; тонкий ἀρχονα, μῆρινθος, δδόναι, ἡλάκκα, и.; малий, вузький εἰσθμη; малий, слабый μῆτις; легкий κονή.

λέπω, облімхую, слімхую (К), облуплюю, оббираю, обдираю, φύλλα τε καὶ φλοιόν А 236. Ἀπο-, peri.

Λεσβίς, ἴσος, лезбійський; subst. Лезбійка, Лезбянка (Р) I 129.

Λεσβος, Лезб, остров в егейскім морі, γ 169, δ 342 и; Λεσβόθεν, з Лезбу I 664.

λέσχη, ἑ, гостинниця, коршма (Б), громадека хата, σ 329.

λευγαλέος, εἶος, 3. (λυγ-ρός), злиденний, нужденний, бідолашний, марний, бідний, сіромий; πόλεμος злощасна, нещасна, страшна; θάνατος тяжка, жалісна; φρένες злощасні; лихий, недобрий; ἔπεα погані, соромні, негідні, недобрі; λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα слабі; λευγαλέως, adv. соромно, з соромом, погано.

λευκαίνω (λευκός), білю, бурю, піню, спіною, ὕδωρ ἐλάττησιν, μ. 172.

Λευκάς, ἀδός, πέτρη (біла скеля), скеля Левкада, по сей бік

Оксану, при вході до підземного світа, ω 11.

λεύκ-ασπις, ἴσος, ἴδα, білощитний, з білим або лискучим щитом X 294.

Λευκο-θήη, Левкотея, богиня Іно, донька Кадма, яко богиня морска ε 334.

Λεύκος, Левк, товариш Одиссея, Δ 491.

λευκός, οἶος, 3. (λυκ, luseo), comp. λευκότερος, ясний, чистий ὕδωρ, лискучий, гладкий як шкло (Б); білий, білявий, κονισάλω від пороку, в кураві (Р).

λευκ-ώλενος, ον (ὠλένη), біло-раменний, білорукий (С), біло-плечий (Р), Ἦρη, Ἐλένη, Ναυσικάα, δμωзі.

λευρός, 3. (λεῖος), рівний, χῶρος, η 123.

λεύσσω, ipf. λεύσσε, виджу, бачу, дивлю ся, гляджу, спостерігаю, помічаю.

λεχε-ποίης, лише fem. асс. λεχεποίην (λέχος, ποίη), багатий в траву, або муравник; багатий в оболоня, левади, луги.

λέχος, εος, τό, часто pl. ліжка, постіль; мари, рід гарного ліжка, що на ній виставляли тіло помершого. Adv. λέχοσδε до ліжка, до постелі, в ліжку.

λέων, οντος, έ, (leo), dat. pl. λείουσι, λέουσι, лев, львиця; κρατερός, σμερδαλέος, δρεστροφος, σύντης, δλοσφρων, αἰθων, ἡγυένιος, и.

λήγω, -εις, ipv. λήγ', if. -έμεναι, ipf. ἔληγε, λήγ(ε), f. λήξω, aor. 3. pl. λήξαν, opt. λήξαιμι, -ειεν, a) trans. кажу перестати, успокоюю, здержую μένος; χεῖρας φόνου здержую від убийства; успокоюю, умиряю; б) intr. перестаю, устаю, відступаю, уступаю, покидаю χέλοιο, χοροῖς, ἔριδος, и.; перестаю, понехую, ἀνίδων

перестаю, кінчу сьпівати; ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι тобою пічну, тобою й скінчу (Р), т. є. передовсім до тебе звертаюсь. Ἀπο-, μετα-.

Λήδη, Леда, донька Тестия, жінка Тиндарея, від Зевса мати Гелени, Кастора і Полідевка.

ληθάνω, кажу або заставляю (Б) забути, не думати об чім, ἐκ δέ με πάντων η 221; гл. ἐκληθάνω.

λήθη, ἡ, непамять, забуте.

Λήθος, Лет, син Тевтамона, кор. Целясців в Ляриссі В 843.

λήθω, гл. λανθάνω.

λητάς, ἀδὸς (ληίς), спіймана, полонена, бранка Υ 193.

ληϊ-βότειρα, ης (λήιον, βέστω), що вижирає засів, випасає або нищить збіже, що рие в горах (Б), сὺς, σ 29.

ληϊ-ζομαι (ληίς), f. ληίσσομαι, аог. ληίσσας, здобуваю, роздобуваю (Б), πολλά, забираю яко добичу, полоню.

λήιον, τό, засів, збіже, βαςθύ.

ληίς, ἴδος, ἡ (λῶω, λατρο), добича, займанщина, полон, користь, хосен.

ληϊ-στήρ, ἥρος, ὅ, (ληίς), грабежник, розбишака, грабитель (Б); розбишацкий, гайдамацкий, хижний.

ληϊ-στός, 3. (ληϊζομαι), що можна здобути, роздобути (Р), дістати, βέας I 406.

ληϊ-σιωρ, ορος, ὅ, хижак, розбишака, розбийник, опришок, σ 427 pl.

ληϊ-τις, ἴδος (ληίς), що подає добичу, Ἀθηναίη К 460.

Λήιτος, Лейт, син Алектриона, вожд Бойотів під Троєю В 494, Z 35 и., его зранив Гектор.

λήκωθος, ἡ, банька або фляшка (на олій), ζ 79.

Λήμνος, Лемн, остров (також місто) на егейськ. морю, θ 283, А 593, и.; ἡγαθέη, εὐκτιμένη.

Ληόκριτος, гл. Λεώκριτος.

λήσω, λήσομαι, fut. до λανθάνω.

Λητώ, сὺς, σї, vos. сї, Лятона, мати Аполлона і Артеміди від Зевса, λ 318, А 9, донька Титана Койоса і Фойби; ἐρικυδέης, καλλιπάρης, ἡύκμοος.

Ληώδης, гл. Λεώδης.

λιάζομαι, ipf. λιάζετο, аог. р. ἐλιάσθη, λιάσθης, 3. pl. λιάσθεν, pt. -είς, відходжу на бік, звертаю (ся) з дороги, або на бік, віддалюю ся, відходжу, заганняю ся кудись, уступаю, уходжу, відступаю, усуваю ся, щезаю з 838; виходжу, видобуваю ся ἐκ ποταμοῦ; розступаю ся, κῶμα; схиляю ся на бік, т. є. впадаю, повально ся, πρηγής; опадаю (крыла), особл. в аог. ps.

λιαρός, 3. теплий, літеплий, літний, αἶμα, ὕδωρ; лагідний, легкий, милий, приємний, погожий (Б). ὑπνος, οὔρος.

Λιβδη, Лібія, край на захід від Єгипту аж до океану, з 85.

λήγα (ληγός), adv. голосно.

ληγ-αίνω (ληγός), ipf. ἐλέγανον, кричу, голосно кличу А 685.

λήγω (ληγός), аог. λέγεις, чиркаю, гомоню, гуджу, звеню, брясчу, бряскочу, Δ 125.

λήγην, adv. дроснувши, лиш дроснув, χεῖρα, χ 278.

ληγέως (ληγός), adv. голосно, сильно.

ληγῷ-πνεῖων, οντος (πνέω), що голосно віє, дув, свище, шумить, гудить, ἀέτης з 567.

ληγῶρός, голоснозвучний, ἀειδή; що свище, гудить, шумить, що лускає, тріскає, голосний, сильний, острый.

λήγος, λήγεις, λήγῷ, голоснозвучний, звучноголосий (К), голос-

ний, гарної мови (С), балакливий (Б), звучний, що голосно свище, гудить, шумить. Adv. *λίγυ, λίγα, λιγέως*, голосно, сильно.

λίγυ-φθογγος, *ον* (φθογγή), голоснозвучний, голосний, що голосно кличе, з сильним голо-сом, κήρυκες.

λίγυ-φωνος, *ον* (φωνή), що го-лосно кричить, що має сильний голос, голоснозвучний.

λίγυ (λίω), adv. задуже, за-надто, дуже, сильно, зовсім; *κλί-λιν* і певно, і справді, і то дуже.

λίθ' = λίτх, гл. λίς.

λίθ-αξ, *αλος*, каміністий, твер-дий, πέτρη з 415.

λίθάς, *αδρος*, *αδρеси*, *ή*, камінь, скала, скеля.

λίθεις, 3. камінний, кам'яний.

λίθος, *οιο*, *έ*, *ή*, (λίχс), камінь, скеля, скала, щовб; камінне кружало; pl. також: камінні стілці, ξεστοί.

λικ-μάω, віячкою чищу, або вію (збіже), *καρπών λικμώντων*.

λικμητήρ, *ήρος*, *έ* (λικμάω), віяч, що віє, або чистить збіже N 590.

λικρίφης, adv. (λίγξ, ob-lic-us), з боку, боком, на бік, *άισσειν*.

Λικύμμιος, Лікімній, син Елек-триона і Мідеї, вуйко Геракла; его убив ненарочно Тлеподем, син Геракла В 663.

Λίλαια, місто в Фокиді, при жерелі Кефісеу В 523.

λικάμαι, ipf. λικάω (λαFω, пор. λελεγκμένος), дуже, або сильно бажаю, πόσιν εἶναι щоб був єї му-жом, жадаю, забагаю, хочу, силкуюся (Б), домагаюся, зма-гаю, тужу за чим, мені банно, баную, έδοίς кваплюся дуже в дорогу (Б).

λίμην, *ένος*, *έ*, dat. pl. λιμένεσσι, λιμένιν, лиман, сага морека (С), пристань.

λίμνη, *ή* (λείβω), озеро, став, багно, залив, океан, море, περι-καλλήης, βροθείη.

Λιμνώρεια, донька Нерсея і Те-тиди Σ 41.

λίμως, *έ*, голод, голодня.

Λίνδος, Лінд, місто на острові Родосі, з храмом Атени В 565; т. Lindo.

λίνο-θώρηξ, *ηκος*, в полотнянім (лінійнім, льнянім) панцирі, *Αΐας*, *Ἄμριος*.

λίνον, *οιο*, *τό* (linum), полотно, рядно, льняне простирало; ни-тка (що прядуть Парки), нитка судби людської, життя людського; пряжа, прядиво; шнурок при вудці, линовка; сітка *πάνκρον*.

λίнос, *έ*, пісня Ліноса, (слав-ного сьпівця тебанського), пі-сня народна Σ 570.

λίπ' = *ἐλιπε*, гл. λείπω, або = *λίπα*.

λίπα, *λίπ'*, первісно dat. від *τό λίπα*, *ας*, dat. *λίπαί*, *λίπα* (від-так скорочено его на *λίπα*), олій, товщ; в реченю *λίπ' ἐλαίω* в *ἐλαϊον* adi. від *ἐλάχ* оливка; проте *ἀλει-ψαι λίπ' ἐλαίω* намастити олієм о-ливковим; або: *λίπα* adv. товето.

λίπαρο-κρήδεμνος, *ον* (κρήδεμνον), з лискучою наміткою на голові, *Χάρις* Σ 382.

λίπαρο-πλόκαμος, *ον*, з лиску-чими косами або кучерями.

λίπα-ρός, 3. товстий, нама-щений, вимащений; лискучий, гарний; багатий, достатний, ще-дрий, *θέμιστες*; приємний, вигід-ний, щасливий, γήρας. Adv. *λι-παρώς*, щасливо з 210.

(*λίπόω* = *λεπόω*, я в намаще-ний, блищу від масти τ 72).

1. *λίς*, (зам. *λέων*), *έ*, асс. *лѣн*, лев, львиця.

2. *λίς*, adi. f. (*λίσσος*), гладкий, πέτρη.

3. *λίς*, або *τὸ λί*, лише dat. *λίτι*, асс. pl. *λίτα*, гладка тканина, полотно, скатерка, покривало полотняне, опона, простирало.

λίσσομαι, copl. -ησι, ipv. -εσ, ipf. *ἐλλίσσето*, *ἐλίσσето*, iter. *λίσσέσκατο*, аог. *ἐλλίσάμην*, copl. *λίση*, ipv. *λίσι*, opt. аог. 2. *λιτοίμην*, inf. *λιτέσθαι* (*литі*), прошу, прохаю, молю (ся), благаю, умоляю, *ταῦτα ὑμέας* вас о те, об сѣм ділі (Б); заклинаю, *Ζηνός* на Зевса, *ὕπερ τοκέων* на родичів, *γούνων* на коліна, прошу обнявши коліна, припавши до ніг.

λίσσός, 3. (*λείος*), гладкий, *πέτρη*. *λιτρεύω*, обкопую, підсапую (Б), *φυτόν*, ω 227.

λίσιρον, τέ, лопата, рискаль, або мотика, *χ* 455.

λίτα, *литі*, гл. *λίς*.

λιτάνεύω, ipf. (*ἐλ*)*λιτάνευе*, аог. *ἐλλιτάνευσα*, прошу, прохаю, благаю, молю, *γούνων*, обнявши коліна, припавши до ніг.

λιτέσθαι, гл. *λίσσομαι*.

литі, ή, просьба, молитва; pl. *Литаі*, Просьби, мітичні ества, доньки Зевса і сестри Ати, I 502.

λδ', зам. *λсе*, ipf. від *λούω*.

λοβός, έ, ушко, (долішня часть уха), *мякіть* *Ξ* 182.

λόγος, έ (*λέγω*), слово, бесіда, реч (Б), мова, розмова, оповіданє.

лсе, *лоέσσαι*, -*σάμενος*, гл. *λούω*.

лоε-тра, ων, *τά* (*ло-έω*), купанє, купіль, лазня *Ферма*; *Ωκεανοΐо* в Ок.

лоетро-χός, он (*χέω*), що виливає воду на купіль, що на воду до купелі, купільний, *τρίπους*; subst. *ή* *лоетроχός*, служниця купелева.

лоέω, гл. *λούω* (*luo, lavo*), купаю, мию.

λοιβή, ης, ή (*λείβω*, *libatio*), кропленє, виливанє (вина на жер-

тву), жертва з вина, злив, pl. зливи (Р).

λοιγίος, 3. погубний, злощасний, прикрий, страшний, поганий (С), *ἐργα*; *οἷω* *λοιγ'* *ἔσσεσθαι* що буде нещастє, лихий кінець, наслідок.

λοιγός, έ (*λυγ*, *lugeo*), погібіль, загуба, нещастє, лихо, лиха напасть (С), біда, смерть.

λοιμός, έ (*λύμα*, *lues*), пошесть, мор (К), повітря (С), чума, зараза А 61.

λοισθήιος, он, послідний, що для послідного, послідному приналежний, *ἄεθλον*; subst. *λοισθήια*, послідна нагорода *Ψ* 751.

λοισθος (*λοιπός*), послідний.

Λοκροί, οί, епикнемідийські Локри, при горі Кнеміді в Геляді.

λοπός, έ (*λέπω*), шкаралупа, лущина, скірка, луска, *τ* 233.

λούω, *лоέω*, *λόω* (*λέγω*, *lavo*), ipf. *λδ'*, *λούον*, аог. *λούσ(ε)*, -ан, copl. *λούση*, opt. *λούσειαν*, if. *λούσαι*, ipv. *λούσον*, *λούσατε*, pt. *λούσασα*; med. if. pr. *λούεσθαι*, *λούσθαι*, аог. *λούσαντο*, opt. -*αιτο*, ipv. -*ασθε*, inf. -*ασθαι*, pt. pf. p. *λелουμένος*; від *лоέω* ipf. *ἐλέουν*, *лсеон*, аог. *лсеσεν*, if. *лоέсσαι*, pt. *лоέ(с)сας*, аог. m. *лоέссаτο*, -*έσαντο*, pt. -*άμενος*, f. *лоέσσομαι*, мию, вимиваю, обмиваю, купаю. — Med. мию ся, купаю ся, *ἐν ποταμῷ*, *ποταμῷо* в ріці, *Ωκεανοΐо* в О.

λοφιή, ή, грива, щітина, шерсть.

λόφος, а) кита на шоломі (з кінського волосіня), гребінь (Р), бунчук; *ἵππειος*, *ἵπποχαΐτης*, *φοίνικι φαεινός*, *χρύσεος*; б) шия, карк К 573 *Ψ* 508; в) горбок, горб *λ* 596.

λοχάω (*λόχος*), -*έωσι*, *χῶσι*, pt. *έωντες*, inf. аог. *λοχῆσαι*, pt. -*сάμενος*, ставляю засідку; med. засідаю (ся), роблю засаду (Б), засідаю на чаті (Б), *δ* 847, *χ* 53; підглядаю за ким, стережу, на-

зираю, чатую, засідаю на кого
 μιν αὐτὸν ἰόντα, δ 670.

λόχη, ή, леговиско (диких
 звірят), гушавина, гуща, гу-
 шавник, δ 439.

λόχος, ου, ε (λέχ-ος), а) засідка,
 засада (C), засіда (P); сховок;
 λόχος γέροντος спосіб, як старого
 піймати, як на него засідку зро-
 бити; б) ватага, юрба, громада,
 υ 49; **λόχονδε**, на засідку A 227.

λόγος, ή, лозина, лоза, пруте,
 ужевка, вуживка, гузов (B),
 εὐστρεφής.

λυγρός, 3. (lugeo), сумний, бі-
 долашний, бідний, безталанний,
 нещасний; проклятуций, погуб-
 ний, нужденний, γαστήρ; шкідли-
 вий, погубний φάρμακx; нещасли-
 вий, злощасний, ἔλεθρος, γῆρας;
 ἔλκεα болючі, σήματα злощасні,
 πένθος гіркий, так κήδεα; слабій,
 трусливий (про людей), трус
 нужденний σ 107; злобний: 454;
 εἶματα нужденна одіж, погана,
 брудна; τὰ λυγρά, злидні, не-
 щастє, горе, погибіль, біда, нуж-
 да, негода, смуток, жаль, кло-
 піт, скорб, страшне діло; λύγρ'
 εἰδούx злобна.

λύθην, 3. pl. aor. pass. від λύω.

λύθρον, τέ, або λύθρος (lutum,
 lues), бруд, болото, або порох
 змішаний з кровю, мязка (B),
 брудна кров.

λύκx-βας, ατος, ε (λύκη, lux,
 βάλω), рік.

Λύκαστος, ή, Лікаста, місто на
 полуд. Креті В 647.

Λυκάων, ουος, а) король в Лі-
 кії, отець Пандара В 826, Δ 89;
 б) син Пріяма і Ляотої, его по-
 лонив Ахіль і продав до Лемну,
 Γ 335, Φ 34.

λύκέη, ή (λύκος), вовча шкіра.

λύκη-γενής, ές (λύκη, lux, γέν-ος),
 в світлі зроджений, світло-
 носний, світляний, (Аполъон).

Λυκίη, Лікія, а) край в полуд.
 м. Азії, між Кариею а Памфі-
 лією В 877; б) край над рікою
 Айзепом, з містом Зелєя В 824;
Λυκίηθεν, з Лікії; **Λυκίηνδε**, до Л.

Λύκιοι, οί, Лікіїці, мешканці
 Лікії, що над ними володів Сар-
 педон Е 647 П 490.

Λυκομήδης, ουος, Лікомед, син
 Креона з Бойотії I 84, Μ 366 и.

Λυκόοργος, Лікурт, а) король
 Едонів в Тракії; тому що пере-
 слідував Діонізія і его гірські
 русалки, то боги осліпили его,
 Ζ 130; б) король в Аркадії, дід
 Атапенора Н 142.

λύκος, ου, ε (lupus), вовк;
 δρεστερος, ὠμοφάγος, κρατερώνυς, σύν-
 της.

Λυκοφόντης, Лікофонт, Тро-
 янець, его убив Тевкр Θ 275.

Λυκόφρων, ουος, товариш те-
 лямоньского Аянта, син Масто-
 ра з Китери О 430.

Λύκτος, Лікт, місто на Креті.

Λύκων, ουος, Троянець, що
 его убив Пенелей П 335.

λύμα, ατος, τό (luo, lutum),
 бруд, нехар, нечисть (C).

λυπρός, 3. (λύπ-η), сумний;
 нужденний, лихий, убогий, Ίθx-
 κη, γ 243.

Λυγνησός, Лірнес, місто в
 Мизії, осідок короля Мінеса.

Λύσ-ανδρος, Лізандер, Троя-
 нець, що его зранив Аянт Λ 491.

λύσι-μελής, ές (λύω, μέλος), що
 члени, або сугави розв'язує,
 успиляє, ὕπνος.

λύ-σις, ιος, ή (λύω), визволенє,
 викуп, видача, освобода, висво-
 бода, увільненє, вихід, спасенє,
 θανάτου від смерти.

λύσσα, ή (λύκ-ος), лютість, бі-
 шеність, бісноватість, скаже-
 ність, сердитість.

λυσσητήρ, ήρος (λύσσα), лютий,
 скажений, λύων Θ 299.

λυσσ-ώδης, ες (λύσσα, εἶδος), на-
че бісноватий, або сказаний, не-
самовитий, божевільний, "Ектор.

λύχ-ρος, ἐ, сьвітильник, ліх-
тарня, ліхтар (Б), жарівка, сьвіч-
ник τ 34.

λύω (luo, solvo), ipv. λύ'. ipf.
ἔλυεν, λύε, m. λύσμεν, aor. ἔλυσα,
λύσε, conl. λύσῃ, opt. λύσειεν, -ειν,
ipv. λύσον, inf. λύσαι, pt. λύσας,
aor. m. ἐλύσαο, if. λύσασθαι, aor.
2. m. (знач. pss.) λύμη, λύτο, λύν-
το, pf. p. λέλυται, plpf. λέλυτο, opt.
λέλυτο, λέλυντο, aor. p. λύθη, λύθεν
розв'язую, відв'язую, розпинаю,
з'овняю, θώρηκα; випрягаю, розпр-
гаю ἵππους; увільняю, вибавляю,
кажотіть спасаю від нещастя;
ослаблюю, ломлю, захитую, λύειν
γυῖα, γούνατα підкосити, обезсилити,
т. зн. убити, погубити; μένος
позбавляю сили, ломлю відвагу,
обезсилую; нищу, руйную, збу-
рюю, розриваю, розвалюю, κά-
ρηναι и.; заспокоюю, успокоюю,
усямляю, заставляю забути (Б),
проганяю, μελεδήματα; ps. λύντο
γυῖα зомліли (Р); λύθη ψυχή, μένος,
сили душі не стало, сила, душа
пропала (Р); καμάτω γυῖα λέλυντο
ослабили, сугави заклакли (Б);
σε βίη λέλυται ти обезсилів (Р);
λύτο γούνατα καὶ ἦτορ захолюнули
ноги таї серце (Б), затримтіли;
μνηστῆρες μοι γούνατ' ἔλυσαν зломали
мою силу; увільняю, пускаю,
видаю, віддаю, випускаю, ви-
зволяю, Α 29, κ 387 и., слобоню
(С), освободжую; ἔντεα віддаю;
ῥαχαὶ λέλυντο попукали, порвали
ся, так і σπάρτα; ἀγορήν розпу-
скаю раду (С); νεῖκεα полага-
дую, помиряю, годжу. Med.
відв'язую ся, увільняю ся, себе,
пускаю ся, видобуваю ся ἐπ' ἀρ-
νειού; відв'язую собі, відпинаю
ἱμάντα; випрягаю ἵππους; здійсмаю,
здираю τεύχεα; визволяю, від-

купляю, увільняю, викупляю,
видобуваю на волю, спасаю,
θυγατέρα, ἐμέ; ἀνα-, ἀπο-, κατα-,
ὑπεκ-, προ-, ὑπολύω.

λωβ-άομαι, aor. 2. pl. -ήσασθε,
opt. 2. s. -ήσκι, погано, безчесно
поступаю, зневажаю, з'огиджую
кого, обругую, збезчещую, згань-
блюю, кривджу, τινὰ λώβην кидаю
ганьбу, соромом покриваю, за-
подіваю кому пакість.

λωβεύω, глузую, ругаю ся з
кого, знущаю ся, глумлю ся,
насмівваю ся.

λώβη, ἡ (labes), наруга, обіда,
зневага, кривда, сором, ганьба,
бешкет, нечесть, неслава; σοὶ
λώβη ганьба на тебе, сором; лай-
ка, безчесне діло; τίσασθαι λώβην
пімстити ганьбу, відомстити за
кривду (Б); λώβην ἔμμεναι стати
(людям) соромом (Р).

λωβη-τήρ, ἡρος, ἐ, клеветник,
негідник, своєволець, хульник,
хулитель, мерзун, осудник, плю-
гавець.

λωβη-τός, 3. обруганий, збезче-
щений, зганьблений; λωβητόν τινα
τιθέναι соромом покрити.

λώϊων, ον, comp. λώϊτερος, ліп-
ший, хосеннійший, вигіднійший,
більше пожаданий; більш до-
статний, богатший; δόμεναι λώϊον
більше; λώϊόν ἐστι в ліпше, лек-
ше, придгднійше (Б); γυνώσκμεθ'
ἀλλήλων пізнаємо ще ліпше,
близше.

λώπη, ἡ (λέπ-ω), загортка, ки-
рейка (Б), жупан, каптан, плащ,
δίπτυχος, γ 224.

λωτοῦντα, part. від λωτέω, ви-
даю льотос, богатий в льотос,
M 283; гл. λωτός.

λωτός, ἐ, а) льотос, рід коню-
шини, червона конюшина, кома-
ница, команка; б) льотос (яко
пожива Льотофагіи).

Λωτο-φάγοι, εἰ, Лотофаги, мирний і гостинний нарід в Лібії.

λωφ-άω, fut. -ήσει, opt. aor. -ήσειε, приходжу до себе, успокоююся, випочиваю, перестаю

(щось робити), φ 292; віддыхаю, отямлююся, охолону; καὶ δὲ κ' ἐμὸν κῆρ λωφῆσειε κακῶν і полекшалоб в мене на серці од кривди (Б).

М.

μ', зам. με, рідко μοι, δ 367 и. μᾶ, з асс., частиця уживана при божбах, присягах, клятьбі, н а: μὰ Ζῆνα, на З., божусь, клянусь, записягаюся (Б) Зевсом.

Μάγνητες, Магнети, мешканці Магнезії в Тессалії В 756.

μαζός, ἐ, грудна бородавка; цицька, груди (матерня), груди. λαδικηδέα.

μαῖα, voc. (ma-ter), матінка, ненька, мамка (Б), φίλη.

Μαῖας, ἄδης, Маяда, мати Гермеса, донька Атляса, ξ 435.

Μαίανδρος, Маяндер, ріка в Йонії і Фригії, вливаєся коло Мілету до ікар. моря, В 869; тепер Міндер.

Μαιμᾶλίδης, син Маймаля, Пейзандер II 194.

μαί-μάω, 3. pl. -μῶσι, ὄσι, pt. μαίμῶσα, aor. μαίμησα, змагаю, сильно бажаю, жадаю, домагаюся, рвуся (до чого); μαίμῶσι πόδες καὶ χεῖρες рвуться до того (до бою), дрожать; μαίμῶν ἐρεπ' ἔγχει завзято, з завзятем; μαίμησε ἤτορ серце зворушилось, горіло жаждобю (мести); αἰχμή μαίμῶσα копів з розгоном, або люте; περὶ δούρεσι χεῖρες μαίμῶσι руки жадібно хватають за копів, стискають его, або дрожать при нїм. Ἄνχ-, περι-.

μαί-νάς, ἄδης, ἦ, божевільна, бісновата, X 460.

μαίνομαι, (μην-ιομαι), -εαι, ipf. 3. s. μίνετο, лютую, кидаюся,

бішуся, доказую, бісуюся (Р), серджуся; δόρυ μίνεται ратище яриться (Р), лютує; ερεσι μινεμένῃσι в лютім гніві; бжеволію, в захваті маячу, я є бжевільний; шумю, бурюся, бушую, лютую (огонь).

μαί-ομαι (μα, metiri), f. μάσσεται, стараюся, змагаю, побиваюся о що, шукаю чого, домагаюся, перешукую, вишукую, шукаю мацаючи, χεῖρσι дотикаю, їмаю, зриваю. Ἐπι-, ἐσ-.

Μαῖρα, а) донька Пройта, кор. Αἰρεу і Антеї, товаришка Артеміді, λ 326; б) нерейда Σ 48.

Μαῖων, ενος, син Гаймона з Тебів, Δ 394.

Μάχαρ, αρος, син Аїноля, король в Лезбії Ω 544.

μᾶχαρ, αρος (μακρός), comp. -άριτερος, sup. -άριτατος, щасливий, блажений, благословений; sbst. μακχαρες, могуті, блажені (боги); σεῖο δ' οὗτις ἀνὴρ μακχάριτατος так дуже щасливий, як ти; могутий, сильний, великий, багатий, маючий (про людий).

μᾶχᾱρ-ίζω, opt. -ζοι, вважаю, або зову щасливим.

μᾶχ-εδνός, 3. (μακρός), стрункий, високий, хисткий, довгий.

μᾶχελλα, ἦ (maxilla), лопата, городник, рискаль, мотика.

μᾶκρός (μακ, μακρός), 3. comp. μακρότερος, μάσσον, θ 203, sup. μακρότατος, μήκιστος, довгий, високий, глибокий, далекий, ши-

рокий, великий; neutr. adv. **μακρά** і **μακρόν**, далеко, широко; **μακρὸν ἔναι** дальше кинути; **μακρὰ βοᾶν** далеко, т. є. голосно, сильно, що сили, гучно (Б); **ἐξέδωκε** довге, давне бажанє.

μακῶν, гл. **μακίστημι**.

μᾶλλ᾽, adv. дуже, вельми, зовсім, якраз, без виїмку; **μ. πρότερος** далеко, багато скорше; **ἄχρι μ. νέφεος** до самого вечера (Б); **εὖ μ.** вельми, дуже (таки); **μᾶλλον αὐτίκα** таки зараз; **μ. αἰεί** раз-враз (Б); при дієсловах: дуже, радо, охотно, з серця, ревно, хоробро, конечно, зовсім; певно, дійсно, справді; **εἰ, εἰ καὶ μᾶλλον, καὶ εἰ μᾶλλον**, хоч дуже, хоч як дуже. — Comp. **μᾶλλον**, більше, сильнійше, дуще, лиш о стільки більше, ще більше, ще гірше, далеко більше, скорше, борше; задуже, занадто; радше, раднійше. — Superl. **μάλιστα**, найбільше, особливо, передовсім, дуже, зовсім.

μᾶλ᾽ ἁλός (mollis), 3. comp. -**ώτερος**, мягкий, розкішний, ніжний; тихий, сумирний, лагідний, легкий **θάνατος**, **ὑπνος**; милий, солодкий, приемний, спокійний, благий; adv. **μαλακῶς**, мягко, вигідно, солодко, мило.

Μάλεια, і pl. **Μάλειαι**, Малія, пригірок малійський на полудсхіднім побережю Ляконії, де небезпечна плаваба; т. Malio di Sanangelo.

μᾶλ-ερός, 3. сильний, нагальний, лютий.

μαλ-θᾶκός, 3. мягкий, ніжний, слабый, вялий; трусливий, боязливий, несмілий, P 588.

μάλιστα, μᾶλλον, гл. **μᾶλιν**.

μάν (зам. **μήν**), справді, певно, дійсно, а вжеж, поправді, не инакше.

μανθάνω, учу ся, aor. 1. sg. **μάθον**, 2. s. **ἐμαυθες**, -εν, я навчив ся, знаю, умію, розумію, я привик, **ἔργα μακά**.

μαντ-εύομαι (**μάντις**), ipf. 3. s. **μαντεύετο**, віщую, відкриваю, пророчу, ворожу, просказую, **μοι-ἐλεθρον, μακά**.

μαντήα, τά (атиц. **μαντήον, μάντις**), віщба, ворожба, гадання (Б).

Μαντινέη, Мартинєя, місто в Аркадії В 607.

Μάντιος, Мантий, син Мелямпа і брат Антифата о 242.

μάν-τις, μάντιος, (μάντης) є, віщун, пророк, вістун, що віщує, ворожбит, гадаець (С), знахор, характерник (Б), **ἀνύμων**.

μαντιοσύνη, ή (**μάντις**), штука, або талан віщувания, віщунство, віщованне (Б).

μάομαι, гл. **μάομαι, і ἀμαί-**.

Μαῤῥαθών, **ώνος**, місцевість на східнім побережю Аттики η 80.

μαρ-αίνω (**μαρ, morior**), гашу; med. і aor. p. **ἐμαρράνθη**, гасну, погасаю, перестаю горіти.

μαρναίω, лютую, бішу ся, люто кидаю ся на кого, або виступаю проти кого, **ἐπὶ θεοῖσι**.

μάργος, 3. божевільний, безрозумний π 421; ласий, лакітний, хищний, прожорливий (Б), **χαστήρ**; нерозважний, необачний, нерозумний, φ 11.

Μάρης, Марис, син Амисодара з Лікії П 319, 327.

μαρ-μαίρω, **οντες** (**μαῖρα**), блищу (ся), миготію, лощу, вилискую ся, сверкаю, блискаю, блимаю, сияю, лучі пускаю, свічу; pl. лискучий, ясний.

μαρ-μαῖρος, 3. (**μαῖρα**), лискучий, блистучий, лискавий, **αἰγίς, ἀντις, ἄλς**.

μαρ-μαῖρος (marmor), білий, лискучий; subst. є **μ.** камінь, скеля, **ἐκρυβείς**.

μαρ-μαρυγή, ἡ (μαρ-μαίρω), блискота; μαρμαρυγὰι ποδῶν χιετκί рухи ніг (при танцю) Θ 265.

μαρ-νᾶμαι, ipf. (ἐ)μάρνω, aor. ἐμαρνήσθην, opt. μαρνήμεθα, воюю, борю ся, бую ся, дужаю ся; ἐριδος πέρι ізза распрі; сварю ся, починаю распрю (Κ), заводжу сварку (C); гл. περιμάρνομαι.

Μάρπ-ησα, донька Евена, жінка Іда I 557.

μαρп-τω, ipf. 3. s. ἐμαρπτε, μαρпте, f. μαρψει, aor. ἐμαρψε, copl. 3. s. μαρψη, inf. μαρψει, хватаю, ехоплюю, ловлю, похвачую, пориваю, держу, ἀγκλς тινх руками обіймаю; дотикаю, досягаю χθόνα ποδῶν, доганяю тινх ποσί; завдаю, роблю, ἐλκεα, ἃ κεν μαρпτησι κερкуνός рани, які громи понарабляють (P); ὕπνος ἐμαρпте сон зломив, покрив, одолів; γῆρας старість зломил. Катх-, συμ-.

μαρτ-υρίη, ἡ, свідощтво, нау-щення (B) λ 325 pl.

μαρτ-υρος, ὁ (μάρτυς), свідок.

Μάρων, ὄνος, син Еванта, жрець Апольона в Ізмарі в Тракії : 197.

Μάσης, ἡτος, Мазет, місто в Арголіді В 562.

μάσσειται, гл. μάσσει.

μάσσειν, сопр. від μακρς, довгий; ἐτι μάσσειν ще дальше.

μάστ-αξ, ἄκος, ἡ, а) уста, губи, рот; б) корм, пожива, I 324.

μαστ-ίζω, aor. μᾶστιξεν, бую, вдаряю батогом, з бича (P), лясну батогом (B), затинаю, ἵππους; ἐλάν, щоби їх підігнати, нагнати.

μάστ-ιξ, ἑως, ἡ, і μᾶστις, dat. μᾶστι, μᾶστι Ч 500, асс. μᾶστιν, батіи, бич, пуга (B); кара; θού, λυγρή.

μαστ-ίω, ipv. μᾶστιе, prs. m. -ίεται, бую, вдаряю батогом, поганяю; med. вдаряю себе, собі πλευράς.

Μαστορίδης, син Мастора; Галітерз β 158, Лікофрон O 438.

ματάω (μάτην), aor. 3. s. ἐμάτησεν, copl. 3. du. ματήσεται, роблю що надармо, хибляю, II 474; отягаю ся, зволікаю, пиню, гаю ся, я в бездільний, Ч 510; μὴ ματήσεται (ἵπποι) щоби ся не зно-ровили, не зняли ся.

μᾶ-τεύω, f. 1. pl. -σμεν, шукаю, вишукую Ξ 110.

μᾶτι, ἡ, нерозум, провинна, гріхи (B) κ 79.

μᾶχ-αιρα, ἡ (μάχη), ніж; короткий меч.

Μαχάων, ὄνος, vos. ἄων, син Асклепія, славний лікар В 732.

μαχεύμενος, **μαχεούμενος**, гл. μάχομαι.

μάχη, ἡ (μαc-to), а) борба, боротьба, бій, бороть (Κ), сїча, бійка (C), побій, війна; μάχεσθαι μάχην зводити борбу, бороти ся; б) бовище, боввисько E 355, 507 н.; в) спір, сварка, сварня, звада, колотнеча; ἀλεγεινή, ἀλλίστος, φθισίμβροτος, δακρυόεσσα, πολυδάκρυτος, κудиάνερα, н.

μαχ-ήμων, ον, охотний до борби, хоробрый, М 247.

μαχ-ητής, ὁ, воїволик, борець, вояк.

μαχ-ητός, 3. що можна поботори, побідити, одоліти, κκλν.

μαχλοο-ῖν, ἡ (μάχλος), пристрасть, похоть, розкшніість, буйність Ω 30.

μάχ-ομαι (μάχη), ipf. μαχέμαι, (ἐ)μάχοντο; від μαχέομαι, opt. μαχέοιτο, -οίαιτο, it. ipf. μαχέσκειτο, pt. μαχεύμενος, μαχεούμενος, f. -ήσομαι, -έσσομαι, -εῖται, -έονται, aor. ἐμαχέσάμην, opt. μαχέσαιο, inf. -έσασθαι, воюю, бую ся, борю ся, поборюю, веду війну або борбу, стаю до борби; сварю ся, змагаю ся, сперечаю ся з ким, περὶ κτεάτεσσιν.

за, о своє добро, так і ἀνδράσι περὶ δικίῃ, περὶ πόλειος; кидаю ся (про пса); ἐρίδι μάχεσθαι = ἐρίζειν, ξυνέηκε ἐρίδι μάχ. привів до лютої сварки (С), привів до завзятої распри (К); ἐπέεσσιν словами сперечатись, пакословити (К); виступаю, стаю проти кого; пор. ἀμφι-, про-.

μάψ, нерозважно, нерозумно, без ума (Р), γ 138, Ε 759 н.; марно, безхосенно, пусто, дармо, надармо, εὐχετάσθαι, πολυμήζειν В 120; зухвало, безсоромно.

μαψ-ἰδίως, adv. нерозумно, легкодушно, нерозважно; навмання (Б), дармо, без діла, без ціли, γ 12, ι 253, ξ 365, без причини, нї за віщо η 310; зухвало, безсоромно, не жалкуючи (Б) β 58.

(μά-ω), гл. μέμαх.

Μεγάδης, син Мефаса, Перім. **μεγά-θυμος**, ον, великодушний, відважний, сміливий, хоробрий.

μεγαίρω (μέγας), aor. 3. s. μέγηρε, com. 2. s. -γήρης, pt. -ρας, завидаю, відмагаю ся, відказую, відмовляю, бороню, корю (Б) β 235, заборонюю, не дозволяю; ἀμεγήρωσεν δέ οἱ αἰχμήν βίοντοιο μέγης обезсилив, зламав силу копія, заступаючись за жите (Антильоха); Δαναοῖσι μέγης з зависти; з inf., з асс. і inf.

μεγα-κήτης, εος (κήτος), з великою пащею, величезний, δελφίν; дуже глибокий, високий або великий, здоровенний (Р) νης; величезний, безкрайний, πόντος.

μεγάλ-ήτωρ, ορος (ήτορ), великодушний, відважний, сміливий, хоробрий, гордий, гордовитий, думний.

μεγαλίζομαι, ipv. -εο (μέγας), величаю ся, чваню ся, я є думний, гордий, θυμῶ в душі.

μεγάλως, adv. вельми, дуже, надто, сильно, голосно.

μεγαλωσι, adv. лише μέγας μεγαλωστί, великий на великім просторі, великий і довгий.

Μεγά-πένθης, εος, Мефепент, син Менелая від невілннці β 11.

Μεγάρη, Мефара, донька Креона в Тебах, жінка Геракла.

μεγά-ρον, οιο, ου, τό (μέγας), (велика) комната, покій, світлиця, осібна для мушн, осібна для жєнщин; спальна комната, спальня, спочивальня (Б); взагалі: дім, палата, хата, мешканє, осєля, житло, шатро: αἰθαλόεν, εὐπρηκτον, εὐσταθές, εὐναστάων, σκίοντα.

μεγαρόνδε, до комнати, в світлицю, в покої.

μέγας, μεγάλη, μέγα, com. μείζων, ον, sup. μέγιστος (magnus), 3. а) великий, величний, ставний, високий, довгий, далекий і широкий, просторий; б) сильний, могучий, голосний, безмірний. Neutr. sg. і pl. μέγα і μεγάλα, μέγῳς, як adv. дуже, вельми сильно, могучо, далеко, голосно; μέγα δυναμένοιο много-сильного; εἰπεῖν, φρονεῖν, гордо, думно, зухвало; μέγα при adi. в рускім можна часом перетолкувати через: що, μέγ' ἄριστος що найліпший.

μέγεθος, εος, τό (μέγας), величина, величнє, велич, великість, зріст.

μεγήρης, ρας, aor. від μεγαίρω.

Μέγης, ητος, асс. Μέγην, Меіет, син Філея, вожд Дуліхінців В 627, X 692 н.

μέγιστος, superl. від μέγας.

μεδέων, οντος, володіючий, володар.

Μεδεών, ὄνως, місто в Бойотії.

μέδομαι, opt. -οίκατο, f. μεθήσομαι, думаю об чім, маю на гадці, роздумую, міркую про що (Б); беру ся до чого, стараю ся, дбаю про що, маю згляд на що,

пам'ятаю на що, об чім; з gen. κρίτου, πολέμοιο; видумую, готовлю кому щось, задумую, κακὰ Τρώεσσι μέδεσθην.

Μέδων, οὗτος, Медонт, а) о-кличний женихів в домі Одисея з 677 и.; б) син Ойлея і Рени, брат Аянта, начальник воїновників з Метони в місці Філоктета, що остав в Лезбі В 727 и.; в) Лікієць Р 216.

μέδων, οὗτος, порадник, оборонник, опікун, покровитель, володар, князь; ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες князі і старшина (Б).

μέδ-αιρέω, iter. aor. μεθέλεσθε, хватаю (заєдно), ловлю, ймаю σπάρην, θ 376.

μέδ-άλλομαι, pt. aor. μετάλλεως, прискакую, скачу до кого, кидаю ся, випадаю, пускаюся за ким, гоню, доганяю.

μεθέηκε, **μεθείω**, **μεθέμεν**, гл. μεθείμι.

μεθέλεσθε, гл. μεθαίρεω.

μεδέμεν, зам. μεδείναι, гл. μεδείμι.

μέδ-έπω, ipf. 3. s. μέθεπε, pt. aor. 2. μετασπών, -σπόμενος, іду за ким, біжу, гоню, переслідую; іду, приходжу, перебуваю, α 175; відвідую, навіщаю кого, приходжу в гостину; шукаю θ 126; trans. з подв. асс. кажу йти за ким, гоню; Τυδείδην μέθεπε ἵππους погнав ся кіньми за Т. (Р).

μέδ-ημαι (ἤμην), сиджу між, посеред, μεταστήσει, α 118.

μέδ-ημοσύνη, ἡ, недбалість, байдужність.

μέδ-ήμων, ον, байдужний, недбалий; лінивий, повільний, податливий, уступчивий.

μέδ-ίημι, μεθείεις, μεθείει, μεθείεις, μεθείεις, μεθείης, μεθείη, conі. 3. sg. -ίησι, (ῆσι), inf. μεθέμεν(αι), ipf. μεθείεις, μεθείει, 3. pl. μεθείεν, f. μεθείσω, if. -ησέμεν(αι), aor. μεθέηχα,

3. s. μεθέηκε, conі. μεθείω, μεδέη, ὤμεν, opt. μεδείη, inf. μεδέμεν, а) trans. посилаю, виправляю, відсилаю, відпускаю, відправляю, освободжую, увільняю, пускаю, випускаю; кидаю, закидаю, покидаю, τινά, ε 471, Γ 414; перестав, понехую, полишаю, віддаю, νίκην τινί; здержую ся від чого; κῆρ ἄχρος даю пільгу серцю в гору; ἐρύσαι позволяю зтягнути; б) intr. відмагаю ся, отягаю ся, гаю ся, я в недбалий, бездільний, пиню, барю ся, залишаю, покидаю діло, полишаю; відступаю від, з gen. πολέμοιο; ослабаю; μεθήκε βίης сила відказала йому, завела; з inf. або prt. κλάσας μεθέηκε перестав плакати, μάχεσθαι перестав воювати; οὐ σεῖο μεθήσω не покину тебе; μεθείεν χόλοιο Τηλεμάχῳ перестали сердитись на Т.; гл. ἀλκή.

μέδ-ίστημι, ipf. m. -ίστατο, f. μεταστήσω, переставляю, перемінною, відмінною, замінюю, з 612. Med. приступаю до, стаю, вступаю між, ἐτάροισι.

μέδ-ομιλέω, ipf. μεδομιλέων, пристаю з ким, я в кому товаришем (К), маю з ким зносини, знакомисть, τοῖσιν Α 269.

μέδ-ορμάομαι, pt. aor. p. -μηθείς, гоню за чим, спішу, настаю, переслідую, нападаю; μεθορμηθείς ἐν κόρασιν кинувшись, метнувшись (Б) по філях.

μέδϋ, τό, вино, з 476, II 471 и.

μεδϋ-ω, όντι, όουσαν, я в п'ятий (від вина), άλλοιζή пересяк товщину.

μειδάω, aor. 3. s. μείδησε, pt. -ας, inf. -ῆσαι, і від **μειδιάω** pt. μειδιάων, -έωσα, сьмію ся, усьміхаю ся, σαρξάνιον υ 301. Ἐπι-

μείζων, ον, соmp. до μέγας.

μεῖλας = μέλας, чорний, Ω 79.
μεῖλια, τὰ (μέλι), дарунки, при-
 дане (Р).

μειλίγματα, τὰ, ласощі, лакітки,
 присмаки, θυμοῦ жадібні, по ну-
 тру λ 217.

μειλίνος (μέλιν), ясеневий, Ε655.

μειλίσσω (μέλι), inf. -στέμεν, ipv.
 m. ίσσω, ipf. μειλίσσεται, заспокоюю,
 втихомиряю, успокоюю, втішаю,
 зрадюю; νεκρόν πυρός заспокоюю
 огнем, тим, що спалюю на стосі
 (мерці доперва тоді мали спо-
 кій, як їх спалено). — Med. ро-
 білю щось милим, з'ображаю або
 представляю річ в кращім, ла-
 гіднішим світлі, закрашую,
 прикрашую.

μειλίχην, ἡ, лагідність; холод, рі-
 внодушність, трусливість, боязли-
 вість, несмілість, нездарність.

μειλίχτος, 3. і **μειλίχος**, ον (μέ-
 λις), лагідний, милий, приємний,
 понадний, принадний, щирий,
 ласкавий, прихильний, приятель-
 ский, приязний, ввічливий, ἔπος,
 μῦθος; αἰδοῖ μειλίχην з принадою
 повагою.

μείρομαι, (μερ, μέρ-ος, mereo),
 ipv. μείρεο, pf. 3. s. ἔμμορε, plpf.
 p. εἴμμερτο. одержую в участі,
 маю участь, ділю ся чим, до-
 ступаю, осягаю; ἤμισυ μείρεο τι-
 μῆς діли ся честью (Р); οὐποθ'
 ὁμοίως ἔμμορε τιμῆς не доступив,
 не здобув, не доскочив (Κ) стіль-
 ки чести; ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς
 для кожного (з вас) є се честью;
 θεῶν ἕξ ἔμμορε τιμῆς (ἕξ ἔμμορε) спо-
 добилась чести б. (Β); plpf. p.
 εἴμμερτο, мені призначено (судь-
 бою), судило ся.

μεῖς, (зам. μήν, mensis), μηνός,
 μηνί, μήνα, -ας, -ών, місяць.

μείων, **μείον**, comp. до μικρός.
μελαγ-χροῖς, ἑς (χροιά), бру-
 нявий з лиця (Β), брунявої кра-
 ски тіла π 178.

μέλαθρον, gen. μελαθρόν, -ω,
 τό, сволок, стеля; кривля, дах,
 стріха; хата, дім.

μελαίνομαι (μέλας), ipf. μελαί-
 νετο, стаю темний, чорний, чор-
 нію, темнію.

Μελάμ-πους, ποδός, Мелямп,
 син Амитаона, брат Біаса, слав-
 ний віщун в Пілосі λ 287, ο 225.

μελάν-δετος, ον (δέω), з чорною
 піхвою, або ручкою, держалом.

Μελᾶν-εύς, ἥρς, Меляней, отець
 Амфімедонта на Итаці ω 103.

Μελαν-θεύς, ἥρς, або **Μελάν-
 θιος**, Мелянтеї, син Долія, злюб-
 ний пастух кіз Одиссея, що дер-
 жав з женихами, ρ 112, υ 173 и.

Μελάνθιος, Мелянтій, Троя-
 нець Ζ 36.

Μελανθώ, Мелянтон, донька
 Долія, служниця Пенельопи, не-
 вірна і прихильна її женихам.

Μελᾶν-ιπλος, Меляніп, а) Троя-
 нець, що его убив Тевкр θ 276;
 б) Троянець, що его убив Па-
 трокль II 695; в) син Гікетаона,
 его убив Антилох O 547; г)
 Ахавець T 240.

μελᾶνό-χρος, ον, pl. μελανόχρους,
 гл. μελαγχροῖς.

μελᾶν-ὄδρος, ου (ὕδωρ), з те-
 мною водою, глибокий, κρήνη.

μελᾶν-ω, стаю темний, темнію,
 чорнію H 64.

Μέλας, ανός, Мелян, син Пор-
 тея, брат Ойнея Ξ 117.

μέλας, αῖνα, ἄν, dat. μειλᾶνι,
 comp. μελάντερος, темний, чор-
 ний, σποδίη, ὄϊς; чорнобокий (C),
 темний, мрачний, хмарний, су-
 мний, страшний θάνατος, ἐδύναι;
 τό μέλαν δρῦς кора дерева.

μέλδ-ομαι, топлю ся, розто-
 плюю ся, λέβης κνίστην μελδόμενος
 котел, що в нїм топить ся товщ.

Μελέ-αγρος, Мелсагр, син Ой-
 нея і Альтаї, з Калідону в Ай-

толїї, брав участь в походї Аргонавтів і в калїдоньских ловах, та при помочи найзнатїйших лицарїв убив дикого кабана, що пустошив поля. О голову і скіру того кабана счинилась кровава борба між Аїтоліїцями і Куретами; вкінці Мелсаїр переміг Куретів В 642, I 527.

μελέθημα, τό, лише plur. журба, жура, клопіт, біда, гризота, жаль, печаль, πατρός журба за батьком, про б.

μελεδών, ὄνος, і **μελεδώνη**, ἡ, журба, клопіт, ἐξείη, τ 517.

μέλει, лежить на серцю, гл. μέλω.

μελ-εἶσι (μέλος), adv. на часті, або куснї, в кавалки, на шматочки (Б).

μέλεος, 3. безхосенний, марний, пустий, дармий, пропаний. Neutr. **μελεόν**, як adv. дармо, бездільно.

μέλι, ἵτος, τό (mel), мід; γλωρόν. **Μελί-βοια**, місто в Маїнезії.

μελί-γῆρος, ο, милозвучний, εῖψ.

μελίη, ἡ, ясень; ратисько (ясеневе), ратище, копїє, списа; εὐχαλκος, χαλκοβάρεα, χαλκογλῶχιν, ἰθουπίων, δρεκτῆ, Πηλιάς.

μελί-ηδής, έος, солодкий як мід, милий, любий, приємний, солодкий.

μελί-κρητον, τό (κεράννυμι), солодкий напїй, (з молока і меду), молочно-медяний (Б).

μέλι-νος, **μείλιнос**, 3. (μελίη), ясеневий, з дерева ясенєвого, οὐδός.

μέλισσα, ἡ, пчола, бджола.

Μελίτη, Мелїта, русалка Σ 42.

μελί-φρων, ὄνος (φρήν), солодкий (як мід), смачний (Б), οἶνος, πυρός.

μέλλω (μερ, μέρ-ιμνα), звичайно з inf. fut., рідко з inf. prs. або

аор.: а) задумую, наміряю, забираю ся, збираю ся (Б), маю на думцї, хочу, маю, мушу, можу, менї треба; **μέλλεν** ἐμμεναι мусїв (міг) бути колись, був певно; **μέλλετ'** ἀκούμεν ви мусїли чути; б) ipf. **ἐμέλλον** з inf. fut. я мав, менї судилось, на роду написано (Б), менї було призначено, прийшло ся, довело ся; οὐκ ἄρ' ἐμέλλες ἀνδραχίδος ἀνδρὸς ἐταίρους εἶδμεναι отже се не був трусом той, що єго товаришів тобі довелося пожерти, ι 475; в) я повинен (був), мусїв, σέγ' ἐμέλλε κηχέσθαι κακὰ ἔργα; я мав; иноді можна перетолкувати через: певно, мабуть, міг, може, К 326, δ 94, мусїв α 232, δ 181, γ 322.

μέλος, εος, τό, часть тіла, член, тіло.

μέλп-ηθρα, τά, радість, утіха, забава; потала, κοστίν, κυνών.

μέλλω, величаю, славлю, оспівую; Med. сьпіваю; ἐν χορῶ сьпіваю і танцюю, "Αρχι в честь Ареса.

μέλω (μερ), звич. 3. sg. prs. μέλει, ipv. 3. s. μέλετω, 3. pl. μέλονται, ipf. ἐμελε, μέλε, f. μέλησει, pf. (знач. prs.) μέμηλε, conі. μεμήλη, pt. μεμηλώς, plpf. μεμήλαι; а) act. prs. μέλω, мене знають, я звїсний, звїстен (Б) ι 20, π 70; мене поважають; μέλει μοί τις, τι менї хтось, щось на серцю, побиваю ся, вбиваю ся, дбаю, стараю ся, маю на оці, турбую ся об чім (Б), памятаю, дбаю, думаю об чім, у мене тільки й думки про (Б), щось на моїй голові, менї забагаєсь чого, залежить менї на чім, обходить мене, займаю ся, журю ся; μεμηλώς що дбає, старає ся о що, побиває ся; ревний, охочий, скорий, готовий. Med. ipv. μέλεσθω,

f. μέλησθαι, pf. μέμβλεται (μέλει), plpf. μέμβλετο (ἐμέλει), як act., лежить мені на серцю ἐμοὶ ταῦτα, дбаю, журюся, побиваюся; μήτι τοι ἡγεμόνος ποθὲν μέλεσθω ти не турбуйсь, хто тебе проведе (Б); ἐμοὶ μέλησθαι ταῦτα це мій уже клопіт (С) А 523.

μέμνηται, (μν, μνίω), pf. зі знач. prs., du. μέμνητον, plur. μέμνημεν, μέμνητε, μεμνάσθαι, ipv. μεμνάτω, pt. μεμνάως, plpf. μέμνησθαι, спішу, поспішаю, нападаю, вдаряю на кого, пускаюся, намираю, рвуся, спішу наперед, я готовий, завзятий; жадаю, бажаю, задумую, палаю (к' бою, Р), я в горячий (до бою), забагаю, домагаюся, з gen. або з inf., хочу, задумую, маю намір, маю; prf. μεμνώς (πώς II 754) -κνή, αἰώς, pl. -ώτα, αἰότες, du. -ότε, жадний, жаден, забагливий; скорий, скоро, охотний, радий; з відвагою, сильний, нагальний, завзятий, горячий, ревний, поривистий, покvapний, погонистий, з завязатем, опалистий; ненаситний γαστήρ.

μεμακνῖα, pt. pf. гл. μεμακνῖαι, μέμβλωκα, prf. гл. βλώσκω, μέμβλεται, μέμβλετο, гл. μέλει, μέμνητον, μεμνηκώς, гл. μεμακνῖαι, μέμνηε, ei, η, гл. μέλω, μεμνήμενος, μεμνῆσθαι, гл. μίγνυμι.

μémνηται, μεμνέσθω, μεμνώμεθα, гл. μεμνήσθω.

Μέμνων, onos, син Титона і богині Еос, кор. Айтїонів, з котрими по смерті Гектора прийшов Пріямови на поміч; его убив Ахіль, δ 187, λ 522.

μέμνονα, -ας, -ε (μν, mens), pf. (зі знач. prs.) думаю, хочу, мислю (Р), гадаю, наміряю, задумую, бажаю, змагаю, стараюся, побиваюся о що, важуся,

сьмію, з inf. prs. fut. або aor.; μέμνονεν іσα θεοῖσι змагає зрівнатися з богами, таке творити, як боги; διχθὰ κραδίη μέμνονε на дві сторони важить ся, змагає, дуває двома.

μεμορυνχίμενα, гл. μορύσσω.

μέμνυε, pf. до μεμακνῖαι або μύω.

μέν (первісно μήν), а) справді, дійсно, певно, а вжеж, конечно; однак, але, прецінь, -ж; б) протиставлене слідуєчому дέ: вправді, правда що -але, однак; з одної сторони -з другої сторони; почасти-почасти, частию-частию; сі мὲν-сі δέ одні-другі; иноді: і, а; часто годі перетолкувати. В другім члені замість дέ стрічаєсь: ἀλλά, ἀτάρ, αὐτάρ, αὖ, αὐτε. — Те саме значіне в сполученні з частицями: мὲν τοι, справді, дійсно, певно, а вжеж; гл. грам.

μενε-αῖνω (μν, μένος, mens), inf. -έμεν, ipf. -αίνωμεν, aor. -ήναι, а) маю на думці, на гадці, задумую; жадаю, дуже стараюся, бажаю, мені забажалось, хочу, мені хочеть ся, дуже змагаю, важуся, кидаюся, з inf. aor. або fut., також без них; б) гніваюся, ремствую (Б), лютую, серджуся, Ὀδυσῆι; κτενός-μενος μενέκηνε погибаючи сердився ще (на ворога); иноді: з гнівом.

μενε-δήιος, on (μένω, δήιος), що в бою видержує або витривалий, що в силі устоятись проти ворога, відважний, сьміливий, хоробрий.

Μενέ-λαος, Менелай, син Атрея, кор. Лякедаймону, брат Агамемнона, В 408, Н 476, муж Гелени, доньки Тиндарея, що її Парис зрабував; се дало почин до троянської війни. Яко борець ви-

значув ся хоробростию (повдинок з Парисом Г 19). Коли з під Трої вертав домів, коло пригірка Малєї вітри збили єго з дороги і занесли з 5 кораблями до Єгипту γ 276, δ 81. По осьмилітній блуканині вернув вкінци з Геленою до своєї вітчизни, γ 311; ἀρήιος, ἀρηϊφίλος, δουρικλειτός, κυδάλιμος, ξανθός.

μενε-πτόλεμος, *св.* видержалий в борбі, відважний, сьміливий в бою, хоробрий, паливода (Б).

Μενεσθεύς, *ήρς*, Менестей, син Петея, вожд Атенців, πλῆξιππος Δ 327, В 552, М 331 н.

Μενέσθης, Менест, Грек, єго убив Гектор Ε 609.

Μενέσθιος, Менестій, а) син Ареїтоя, володар з Арни в Бойотії, єго убив Парис Н 9; б) син Сперхея, вожд Мірмідонів.

μενε-χάρμης, *την*, і **μενέχαρμος** (χάρμη), витревалий або видержалий в бою, сьміливий, відважний, хоробрий.

μενο-εικής, *ές* (έκω), відповідний бажанню, в волю (Б), доволі, що серце звеселяє, що до вподоби; достатний, подостатком, щедрий, багатий, τάρος, ὕλη, θήρη, λήϊς, δῶρα, χάρις.

μενοινώω (з. *μενοινάω*, *йон.* *μενοινέω*, *μεν*, *μένος*), *ας*, *αχ*, *сon.* *μενοινήσει*, *ірф.* *μενοίνα*, *-εον*, *аог.* *μενοίνησεν*, думаю, наміряю, задумую, загадую, маю на гадці, розважаю, роздумую, бажаю, хочу, жадаю, ἐδόν, *κχιλ* Τρώεσσι; πεζοὶ μενοίνεον εἰ τελέουσιν надумувались, чи як піші сего докажуть.

Μενοινιάδης, син Менойтія, Патрокль Α 307, I 211, н.

Μενοίτιος, Менойтії, син Актора, отець Патрокля Α 765.

μένος, *εος*, *τό* (*μεν*, *μχ*, *mens*), а) гнів, злість, завзяте, Α 103,

I 697; відвага, хоробрість ἀνδρῶν, "Αρης, буйність, сьмілість нагальність, порив, пристрасть, жадоба; б) змаганє, старанє, воля τ 493, намір N 634, Θ 361; в) сила, міць, животна сила, дух; уживає ся часто як *ίς* до описаня: *μένος* 'Αλκινόοιο, 'Ατρείδω сьміливий, хоробрий Α.; *pl.* *μένε* ἀνδρῶν сильні, хоробрі мужі; *μ.* *ήμιονοῖν* сильна пара мулів, здорovenні мули (Б); *μ.* *ήελίοιο* спека соняшна.

Μέντης, а) син Анхіяля, кор. Тафійців, приятель Одиссея, що в єго подобі Атена прийшла до Телемаха α 105, 180; б) вожд Кіконів Ρ 73.

μέντοι, певно, а вжеж, конечно, справді, дійсно; *гл.* *μέν*.

Μέντωρ, *ορος*, а) син Алькіма, що єму Одиссей передав надзир над своїм домом; в єго подобі супроводить Атена Телемаха до Пілюсу, і помагає Одиссееви в борбі з женихами, β 225, γ 22, δ 654 н.; б) отець Імбрія, що в єго подобі Аполльон загірав Гектора до борби N 171.

μένω (*maneo*), *сon.* *-ητι*, *ірф.* *ἔμην*(ε), *it.* *μένεσκον*, *f.* *μένεω*, *аог.* *ἔμεινα*, *μεῖνα*, а) остаю, лишаю ся, стою, стаю, перебуваю, живу, ἀπό τινος остаю, перебуваю далеко від; *μένος* бездільний I 318; б) дожидаю, жду, виглядаю, устоюю, держу ся, додержую місця, видержую, остуюю ся, опираю ся, удержую ся, ставлю ся проти чого, δόρυ, ἔγχος; ἀνχ-, ἐπι-, πυχ-, ὑπο-.

Μένωρ, *ωνος*, Троянець M 193.

Μερμερίδης, *αο*, син Мермера, Льос α 259.

Μέρμερος, Мермер, Мізнець, єго убив Антильох Ξ 513.

μέρμερος, *св.* памятный, достопамятный; тяжкий, страшный;

subst. neutr. μέρμαρχ достопамятні діла, або страшні діла.

μερμηρίζω (μέρμηρχα), ipf. μερμηρίζε, aor. μερμηρίξα, а) intr. побиваю ся, журю ся; думаю, надумую ся, думки встають (Б), розважаю, роздумую, міркую, важу ся, вагаю (К), вагаю ся, δίχх, διάνδα, я є непевний, нерішений; б) trans. видумую, задумую, придумую, вигадую δόλον хитрощі.

μέρμις, ιθος, ή, шнурок, постоновок, курман, волок, мотуз.

Μέροψ, οπος, Μερоп, отець Адреста і Амфія, кор. м. Перкоти над Гелеспонтом, віщун.

μέρ-οψ, πος, немічний, слабосилий, смертний; μέροπος άνθρωποι.

μεσαι-πόλλος, ον (μέσος), на півсивий, Ίδομενεύς N 361.

Μεσ-αύλιος, Мезавлій, слуга Евмая ξ 449.

μεσηγύ(ς) (μέσος), adv. а) в (по) середині, в середину, серединою, в половині, між, поміж, посеред, з gen.; б) тимчасом, міжтим η 195; (в арзі υ).

μεσής, 3. (μέσος), середний, мірний, M 269.

Μέσθλης, ην, Местль, син Талляймена і русалки Гітаї, вожд Майонів B 864 P 216.

μεσό-δμη, ή (δέμω), а) долобина; діра, (отвір в поперечнім бервені на кораблі, до уставлюваня щогли), κοίλη глибока; б) pl. поперечні бальки, що двигають стелю, сволоки.

μέσον, τό, середина; гл. μέσος.

μέσος, μέσσος (medius), середний, в середині, по (самій) середині; μέσση ἀλί по середині, серед моря; μέσση ήμвр полудне; τό μέσον середина; περὶ μέσσω τιτήνας обнявши в половині; ἐς, κατὰ μέσον до середини, на с., в середині, в середину; ἐς μέσον

δικάζειν рівномірно, безсторонно, справедливо. — Neutr. adv. μέσ(σ)ον, в середині, по середині, серединою (моря).

μέσσαιτος, 3. superl. від μέσος; ἐν μεσσαιτω на самій середині.

μέσ(σ)-αυλος (κύλη), οιο, ἐ, подвірє, обора, загорода, оплета, печера.

Μέσση, Месса, місто пристанне в Ляконіці B 582.

μεσηγύ(ς), adv. гл. μεσηγύ(ς).

Μεσσηίς, ιθος, Мессейда, жерело в Тессалії Z 457.

Μεσσήνη, Мессена, край в Пеллопонезі φ 15.

Μεσσήνιοι, Мессенці, φ 18.

μεσ(σ)ο-παής, ἐς (παγήνη), до половини ветромлений, що вбив ся до половини (в щось); μ. ἔθηκε κατ' ἔχθης μελίονον ἔγχος вігнав до половини в беріг (раптище вбілось до половини в б.)

μεσ(σ)ο-παλής, ἐς, гл. μεσ(σ)ο-παής.

μέσσος (medius), гл. μέσος.

μέσφα, adv. = μέχρι, з gen., до, аж до, ηςος θ 508.

μετά, а) як adv. посеред, серед того, між, поміж, разом, до того, крім того, потім, міжтим, відтак, опісля, за сим, з заду; б) як праер. 1) з gen. з, разом з, спільно μάχεσθαι; між, посеред, μ. δρώων πίνε. — 2) з dat. з, між, посеред, серед, поміж, μετά γένυσσιν, Λ 416, πίπτειν μ. ποσσίν; μετά στρατῶ посеред війека, в таборі; μετά χειρῶν в руках, руками; μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις перед А.; ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπασσα для одних і других поставив вожда; μετά πρώτη ἀγορή на перших місцях (в передних рядах) збору T 50; μεθ' ἀγορή на зборах, раді θ 156; μ. φρεσὶ в душі, серцю; μετά πνοής

ἀνέμοιο з подувом вітру, так скоро як...; θεοῖσι — γεγώνευον до богів. 3) з accus. до, на, між, у, в, σφαίραν ἔριψε μετ' ἀμείπολον кинула на, в, до; ἦκε μετὰ λαόν по-між, між, по; μετὰ στρατόν в табор; за чимсь, по щось (щоби се принести), μετὰ πατρός ἀκουήν за вістину про б.; μετὰ χαλκόν за мідію; μετὰ σὸν κλέος за вістину про тебе; μετὰ δεῖπνον на обід; ἐρμάσθαι μετὰ τινα кинутись на кого, за ким; так βῆναι E 152 Z 1 η; πόλεμον μετὰ θεωρήσαντο до борби; по, за, в: μετ' ἔγχε βαίνε θεοῖο за, в слід, слідом за; μεθ' ἡμίονους за мулами; зараз по; μετὰ πάντας ἄριστος між всіми, каллістос ме-тá по; μεθ' αἶμα καὶ γένος гл. аїма; τὸν δὲ μετὰ за ним, потім; μετ' ὄγκον після покосу; після по: μετὰ σὸν κῆρ після твого ба-жання; в, між, серед: μεθ' ὀμίλον, πληθύν серед товпи; μετ' ἐριδας καὶ νεῖκεα привести до, кинути у. В зложених (часто особно від дієсл.) означає μετὰ крім того зміну, перехід з одного стану в другий (рус. пере-): н. пр. μεταστρέφω, μετατρέπω.

μέτα, також μετ', по слові, як adv. або зам. μέτεστι, в, нахо-дить ся, φ 93.

μετα-βαίνω, ірв. аог. μετάβηθι, рірф. -βεβήκει, поступаю дальше, переходжу (до чого иньшого), іду дальше, продовжаю θ 492; μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει зорі на за-хід схилились (Б), склонились.

μετα-βάλλω, обертаю; μετὰ νότα βάλων обернувшись спиною θ 94.

μετα-βουλεύω, відтак поста-новляю, рішаю, суджу, ἀλλως.

μετ-ἄγγελος, післанець, післа-ниця, θεοῖσιν, ἀνέμοισι; пор. ἄγγελος.

μετα-δαίνυμαι, f. -δαίσεαι, соп. аог. -δαίσεμαι, їм, бенкетую, пи-рую спільно, сідаю до стола,

ἡμῖν з нами, ἱρῶν беру участь в жертвним пірі.

μετα-δῆμιος, он (δῆμιος), домаш-ний, що є в народі, між людьми, по людях, κλέον, γ 46; що є дома.

μετα-δόρπιος, он (δόρπιον) δ 194, при, по вечері, за вечерою (Б). μετα-δρομάδην (δρόμος), adv. в бігу (за ким), гонячи E 80.

μετα-ἵζω, сідаю при, разом засідаю, сиджу між, з ким.

μετ-αἴσσω, рт. аог. -αἴξας, при-скакую, випадаю, вдараю на ко-го, схоплююсь (Б), напіраю, на-падаю, гоню за ким.

μετα-κτάθω, ірф. μετακτάθων, а) іду, слідую за ким, за чим, пу-скаю ся за ким, таῦρον; гоню, переслідую; б) іду (куди инде), лину (Б), Αἰθίοπας до Α.; πεδίον переходжу, перебігаю.

μετα-κλαίω, f. -κλαύσεσθαι, від-так, або пізнійше нарікаю, жа-лую Α 764.

μετα-κλίνομαι, звертаю ся ку-ди инде, обертаю ся; πολέμοιο μετακλινθέντος коли борба перехи-лить ся на другу сторону, ин-акше (некорисно) випаде, обер-несь в некористь Α 509.

μετ-αλλάω, ѿ, ἄς, ἄ, ірф. μετ-άλλα(ε), аог. μεταλλάσαν, inf. -ῆσαι, розвідую, розпитую, довідую ся, висліджую, доходжу, питаю, ба-жаю знати; τινά τι кого о щось, τι ἀμφί τιν.

μετα-(λ)λίγω, орт. аог. μεταλ-λήξειε, рт. -ῆξντι, лишаю, поли-шаю, покидаю що, χάλοιο, поми-ряю ся (Р).

μετάλμενος, гл. μεθάλλομαι.

μετα-μάστιος, он (μαῖσος), між грудьми, στήθος середина гру-дий, (в самі груди).

μετα-μίσγω, f. -μίσσωμεν, ірф. μετ-έμισγον, мішаю, змішую, полу-чаю, забираю разом, вкупі (Б), з dat. τοῖσιν; δαΐδας перекладаю

(дерево) смільними скіпками, скалками сосновими (Б).

μετᾶ-μῶνιος, *ον* (μεταμῶλιος), марний, пустий, безхосенний, надаремний; *μή μοι μεταμῶνια νή-ματ' ἔληται* щоби моя пряжа, основа (Б) не пропала марно; *πάντα μ. τιθέναι* перемінити, знищити.

μετᾶ-νάστης, *ου* (ναίω), прибудда, пришелець (Р), чужинець, ἀτίμητος.

μετα-νίσσομαι, *ipf.* μετενίσσεται, перехожу, йду, перехожу на другу сторону (про сонце); *μετενίσσεται βουλυτόνδε* хилило ся, склонилось ід заходови; *гл.* βουλυτόνδε.

μετα-ξῶ, *adv.* в середині, між, проміж нами, А 156.

μετα-παύομαι, міжтим перестаю, на переміну відпочиваю.

μετα-πανωλή, *ή*, відпочинок, спочинок, хвиля спочинку, πολέμοιο серед, Т 201.

μετα-πρελής, *ές* (πρέπω), що відзначає ся, славний, ἀθανάτοισιν = ἐν ἄλλοις δόμοις ἀθανάτων Σ 370.

μετα-πρέτω, відзначаю ся, ви-значаю ся між ἀκριπέλοισι; пере-висшаю; *μετά δ' ἔπρεπε γαστέρι μάρτυρ* славивсь прожорливим черевом (Б).

μετα-σεύομαι, *ipf.* -εσσεύοντο, *аог.* -έσσυτο, скоро йду, спішу, поспішаю, поступаю за ким, то-варишу; скоро прибігаю, під-бігаю, ποικίλναι λκων до.

μετασπόμενος, -σπών, *гл.* μεθ-έπω.

μέτ-ασσαι, *αί* (μετά), середущі ягнята (між ранними πρόγονοι, а пізними ἔρσαι), ι 221.

μετασσεύομαι, *гл.* μετασσεύομαι.

μετα-στένω, *ipf.* -έστενον, відтак побиваю ся, оплакую, нарікаю, жалкую, ἄτην мені стає важкою біда (Б) δ 261.

μετα-στοιχί (στοιχος), *adv.* в од-нім ряді, рядом, побіч себе.

μετα-στρέφω, *f.* -στρέφεις, *coni.* *аог.* -στρέψῃ, *opt.* -εις, *pf.* *аог.* р. στρεφθείς, обертаю, звертаю, від-вертаю, зміню νόον μετά σόν κήρ; *μήτι μεταστρέψωσι ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα* щоб (боги) не перемінити сего, не обернули ся проти вас, з гніву...; *intr.* уступаю, поту-раю, не опираю ся, О 203. — *Med.* і *аог.* р. обертаю ся, звер-таю ся проти кого, відвертаю ся.

μετα-τίθηνι, *аог.* 3. s. μετέθηεν, ставляю в середині, поміж; счи-наю, підіймаю, спричиняю κέλα-δον, роблю бешкет (Б) σ 402.

μετα-τρέπομαι, *аог.* μετά δ' ἐ-τρέπετο, обертаю ся, звертаю ся, обзираю ся, повертаю ся назад (С), А 199; журю ся чим, зва-жаю на що, дбаю про що, εὐλό-ητος, τών.

μετα-τροπᾶλιζομαι, *ipf.* -τροπα-λίζω, обертаю ся Υ 190.

μετ-αυδάω, *ipf.* μετηύδων, -δων, *μετηύδα(ε)*, говорю, стаю говорити, промавляю, говорю до, (серед, між) ἀκριπέλοισι, ἔπεα Τρώεσσι.

μετά-φημι, *ipf.* 3. s. μετέφη, *аог.* 2. μετέειπον, говорю, кажу до, між, серед, відзиваю ся, про-мовляю до τοῖσι, μιν; осібно Γ 303.

μετα-φράζομαι, *f.* -σφρασθα, від-так розважаю, думаю, обдумую, роздумую потім, обмисляю (С).

μετάφρενον, τό (φρένες), плечі, хребет, спина, хребто.

μετα-φωνέω, *ipf.* μετεφώνεον, *εε*, *ει*, говорю, кажу, мовлю серед,

до, промавляю, τοῖσι.

μετέασι, 3. pl. *гл.* μέτεαι.

μετέειπε, *аог.* 2. *гл.* μετέφημι.

1. **μέτ-ειμι** (εἰμί), 3. pl. -έασι, *coni.* μετέω, -έω, *inf.* μετέμμεναι, *f.* μετέσσομαι, *τινί* я в між, серед, у, при, перебуваю, проживаю між.

2. *μέτ-εμμι* (εἴμι), 3. s. -εἰσιν, pt. aor. m. *μετειςάμενος*, іду за ким, серед, між, до, приходжу за ким, приступаю, іду до чого, πόλε- μόνδε до війни, на війну.

μετ-εἶπον, *μετέειπε*, aor. 2. до *μετάφημι*, кажу, говорю, мовлю, заговорюю, промовляю; ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν почав говорити і про- мовив, речувати зачав тай го- ворить (K).

μετεισάμενος, гл. *μέτεμμι*.

μετείω, *μετέμμεναι*, гл. *μέτεμμι*.

μετέλθοι, *μετελθών*, гл. *μετέρ- χομαι*.

μετ-έπειτα, відтак, опісля, по- тім, зати́м.

μετ-έρχομαι, f. *μετελεύσομαι*, opt. aor. 3. s. *μετέλθοι*, ірв. *μετέλθε*, pt. -ελθών, надходжу, приходжу, прибуваю, наvertsю ся, іду до *πλινδε*, Πάριν, приходжу між *μνη- στῆρσι*, *κούρησιν*; κλέος πατρός їзджу, іду за вістню про батька; ἔργα оглядаю господарство, обходжу, ходжу коло, займаю ся; ἔργα γάρως захожду ся, займаю ся, дбаю про своє весіля (P); іду за, переслідую, приходжу, під- ходжу, кидаю ся, гоню, напа- даю, βουσί, διέσσι; гоню, переслі- дую Ф 422; стараю ся о що.

μετέσσειται, fut. гл. *μέτεμμι*.

μετέσσυτο, aor. гл. *μετασσύρομαι*.

μετέφη, ірф. гл. *μετάφημι*.

μετείω, *μετέω*, гл. *μέτεμμι*.

μετηύδων, -δαον, гл. *μεταυδῶ*.

μετ-ήορος, *ον* (ἀείρω), що ви- сить, уносить ся в воздух; *μετ- ήορα γένοιτο* повисло би в возду- єї; ἄριστα ἀΐεσθαι *μετήορα* скакали, підскакували до гори.

μετ-οίχομαι, ірв. -οίχεω, ірф. *μετ- όχετο*, іду з кимсь, товаришу, *τινά* іду за ким, по кого (щоби єго привести); іду поміж, через, ходжу, *ἀνὰ ἄστυ*; нападаю, на- пираю, кидаю ся, E 148.

μετ-οκλάζω, кучком сиджу, присідаю на пятах, кучкую, при- кучну, N 281.

μετ-όπισθε(ν), adv. ззаду, вза- ді, позаді, взад, назад; з gen. за, ззаду; (про час), відтак, о- після, потім, на будучність, на- впослі (C).

μετ-οχλίζω, opt. aor. 3. s. *μετ- οχλίσσειε* двигаю, здвигну, (з мі- сця), перенешу, *λέχος*; силою відважую, відсуваю, *ἐχχας*.

μετρέω (metior), pt. aor. *μετρή- σαντες*, мірю, помірюю, змірюю, *πέλχος*, перебуваю, перепливаю.

μέτρον, τό, міра, мірка, відро (P), *οἶνου*; довгота, далекість, *κελεύθου*; ἔρμου *μέτρον* пригідне якірне місце, обсяг пристано- виска; μ. ἡβης вік молодости, цвіт життя, зрілий вік, повна мужеска сила.

μετ-ώλιον, (neutr. до *μετώπιος* як adv.) в чоло, по чолі.

μετ-ωπον, τό (ὦψ), чоло; пе- редна сторона, або часть, *κόρυθος*.

μετώχετο, гл. *μετοίχομαι*.

μεῦ (зам. *μοῦ*), gen. від *ἐγώ*.

μέχρι(ς), з gen. аж до; *τέο μέχρις*; доки? як довго? Ω 128.

μή, н е, при ірв. inf., заперече- чає лише посередно, уживає ся, щоби виразити приказ (казак), бажанє, просьбу, боязнє, остро- рогу, відказ, усліве (по *ει*), пе- редовсім при *coni*. в намірових реченях, також при opt. і ind.: що би (аби) н е, і по *ἔνх*, *ἔρрх*, *ὦс*, *ἔπωс*; по понятях „бояти ся, стеречи ся, перешкодити“ (лат. *ne*); ті понятя треба деколи до- повнити. — В питаню прямім: н е в же ж, а чей н е ζ 200; в непряім: чи н е; в погрозах: щоби лиш не, щоб часом не, *μή σε, γέρον, παρὰ νηυσὶν κηλεύω*, с 12, 19, γ 213, н.

μηδέ, μή δέ, але не, а не, і не, також не, навіть не, ані навіть.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, жаден, ні оден; лише *μηδέν* нічо Σ 500.

Μηδεοῦ-κάσση, Медезикаста, донька Пріяма, жінка Імбрія.

μηδομαι, εχί, f. 2. s. μήσσει, ipf. μήδετ(ο), -ονθ', aor. 2. s. μήσατο, 3. s. μήσατο, ἐμήσατο, думаю об чім, гадаю, видумую, придумую, вигадую, задумую, маю на гадці, розважаю, винаходжу, постановляю, приготавляю, приладжую, готовлю, вдію, ἔλεθρον, κακὰ Ἀχιλλεύς; κακὰ ἐμήσατο зазломислив (Р); допускаю ся чого, поповняю що; видумую раду, В 360.

1. *μηδός*, εός, τό (μέδων, mediator), лише pl. намір, гадка, захід, постанова, рада, розумна рада, розум; *σός τε πέθος, σά τε μήδεα* туга за тобою, нудьга по тобі (Б) і думки, гадки про тебе (журні).

2. *μηδός*, εός, τό, (μαδῶν maderе), лише pl. нагота людська, срамота чоловіча (Б).

Μηθώνη (зам. Μεθώνη), Метона, місто в Магнезії (в Тессалії) В 716.

μηκόμαι, pt. aor. μάκων, pt. pf. (зі знач. praes.) μεμηκώς, μεμακώς, plpf. (ἐ)μεμηκον, мекаю, мемекну (Б), блеку, бекаю, блекочу; ричу, кричу, верещу, стогну; квичу, хрюкаю, храпаю, пишу, скомлю.

μηκ-άς, ἄδος, мекаючий, αἰγες кози-мекекетки (Б).

μηκ-έτι, adv. вже не, вже більше не, довше не, вже дальше не, годі вже.

Μηκιστεύς, ἦρος, εός, асс. -ῆ, Мекістей, а) син Таляя, брат Адреста, отець Еврияля В 566; б) син Ехія, що его убив Пулідам.

Μηκιστηιάδης, син Мекістея, Еврияль Z 28.

μήκιστος, 3. superl. до μακρός, дуже довгий, найдовший, дуже великий, дуже стрункий, найвисший; neutr. adv. *μήκιστα*, вкінці, наконець, на останку, ще, ν 299, 465.

μήκος, εός, τό (μακ-ρός), довгота, вишина (Б), високий, стрункий зріст, струнка статъ, гнучкий стан (Б).

μήκων, ωνος, ῆ (μήκ-ος), мак, головка макова, маківка Θ 306.

μηλέη, ῆ (malus), яблоня, яблінка; ω 340 (двосклад.).

μηλο-βοτήρ, ἦρος, ἐ, чабан, вівчар, ватас, ватажко, ватаг, пастих від овець Σ 529.

1. *μηλον*, τό, вівця, бирка, коза ξ 105; pl. дрібний товар, дріб, вівці і кози, череда; ἄρσενα μήλα барани; ἑρῖα, ἀργύρεα, καλλιτέρεα, ταναόποδα.

2. *μηλον*, τό (malum), яблуко, овоч.

μηλό-οψ, σπος, жовтий як яблуко, золотожовтий, жовтий, κερπός, η 104.

μήν, дійсно, справді, певно, а вжеж; але, однак, вправді; ἄγε μήν, а нуте, так ну же! εἰ δ' ἄγε μήν πείρησαι коли однак хочеш, то спробуй, поваж ся.

μήν, μηνός, ἐ, місяць; гл. μέης, *μήνη*, (luna), ῆ, місяць.

μηριθ-μός, ἐ, гнів, злість, зависть.

μηρῖ-μα, ατος, τό, причина гніву; проклін, прокляте.

μηρῖς, ιος, ῆ, гнів, злість.

μηρῖω, ipv. *μηρῖ*, ipf. (ἐ)μηρῖ(ε), *μηρῖεν* В 769, pt. aor. *μηρῖσας*, гніваю ся, серджу ся, гнів покладаю на кого (С), лючу ся, лютую, тινός задля, ізза чого, ἑρῶν за приноси (Р), Ἀπο-, ἐπι-.

Μήρονες, Меонці, т. є. Лідийці. Μηρόνη, зам. Μαιονία, Меонія, колишня назва Лідії, Γ 401.

Μηρίς, ιδος, Меонка, Δ 142.
μή ποτε, ніколи; при сопі.
 щоби коли (часом) не, щоби не.

μή που, при сопі. щоби може
 не, щоби часом не, щоби не.

μή πω, при ірν. ніяк не, пре-
 цінь не, авжеж не, однак не;
 ще не Σ 134, γ 431; щоби може
 не, щоби часом не, алеж не.

μή πως, з сопі. або орт. щоби
 знать не, щоби часом (може) не;
 по дієсл. „бояти ся“: щоби не,
 щоб часом не, що може; в пи-
 танях непрям.: чи може (знать)
 не, чи навіть не, К 101.

μηρα, τή, гл. *μηρίζ*.

μηρία, *μηρυ*, τή, (*μηρός*), стегна,
 бедра, бедриці (Κ), клуби (C),
 що їх обвивано товщию і па-
 лено богам на жертву, γ 179 А 40.

μηρινθος, ή, нитка, шнурок.

Μηριόνης, αο, Меріон, син Мо-
 льса з Крети, товариш Ідоме-
 нея, В 651, Н 166 и.

μηρός, ος, έ, стегно, удо, клуб,
 бік; *θυλαρός*, *ευφυής*, *πυχός* и.

μηρύομαι, аог. 3. pl. *μηρύσσαντο*,
 звиваю, стягаю, спускаю, ιστίχ.

Μήσιωρ, ορος, син Пріяма.

μήσιωρ, ωρος, έ, (*μήδ-ομαι*), до-
 радник, порадник, розумний у-
 правитель (Зеве), судець (Ρ); *μ.*
θεσφιν ἀτάλαντος судець богомис-
 лий (Ρ), безсмертним по розуму
 рівня (Β); *μ.* *αὐτῆς* порадник
 в борбі, розумний гетьман; *μή-*
σιωρες αὐτῆς розумні воїтники,
 хоробрі в бою; *μ.* *φόβος* що ки-
 дає пострах, що спричиняє уте-
 чу, справник утечі.

μήτε, і не; *μήτε* — *μήτε*, анї —
 анї; з одної сторони не — з дру-
 гої сторони не; і щоби не, і бо-
 дайби не.

μήτηρ, *μητέρος*, стягн. *μητρός*, ή
 (mater), мати, матір, ненька;
Φθίγν — *μητέρα* *μήλων* вівцями

богату (Ρ), богату в череди;
πότνια, *αἰδοίη*, *κεδνή*, *φίλη*, *ἀμύμων*.

μή τί, гл. *μή τις*; *μήτι*, гл. *μήτις*.

μητι-άω (*μήτις*), 3. pl. -έωσι,
 pt. -έωντες, med. 2. plur. -άσθες,
 ірл. *μητιέωντο*, -άοντο, видумую,
 обдумую, вигадую, маю на дум-
 ці, укладаю, вимисляю, зами-
 шляю (Β), сподіюю, розумно
 видумую, раджу, подаю раду
 (погубну) Σ 312; готовлю, по-
 становляю, ураджую, рішаю,
βουλάς; загадую, наміряю, задумую,
κκχ, νόστον; *θεοῖσι* *μητιέωσι*
 = *βουλευομένοις* Н 45; med. по-
 становляю, рішаю у себе, для
 себе, про себе.

μητι-ετα, пом. і voc. порад-
 ник, дорадник, промислибиг (Κ),
 промисливець (C), *Ζεύς*.

μητι-όεις, 3. свідомий, тямущий;
 розумно споряджений, помі-
 чний, цілющий, чудовий (Β)
φάρμακx δ 227.

μητι-ομαι, (*μήτις*), f. *μετίσομαι*,
 сопі. аог. -ίσομαι, видумую, при-
 думую, вигадую, вимисляю, об-
 думую, готовлю *εἰχθεα*, *θάνατον*,
 заподіваю, скоюю; *κκχ* *τινx*, σ 27.

μητιόωσα, έωσι, гл. *μητιάω*.

μήτις, ιος, ή, dat. *μήτι*, асс. -ιν,
 а) мудрість, второпність, розум,
 кебета (Β), хист, хитрість, про-
 ворність, підступ; б) рада, (ро-
 зумний) намір, постанова, рі-
 шене, гадка.

μήτις, *μήτι*, або *μή τις*, *μή τί*,
 жаден, ніхто, ні оден; щоби хто
 не, щоби жаден не, щоби ніхто
 не. — Neutr. adv. *μήτι* (*μή τί*)
 часто adv. щоби не, зовсім не,
 вже годі.

μητρο-πάτωρ, дідо (по матері).

μητρο-υιή, ή, мачоха, Е 389 и.

μητρο-όιος, матерній, *δωμx* τ 410.

μήτερος, ωος, асс. -ωx, брат ма-
 тери, вуйко.

μηχανάω, (μηχανή), pt. -έωντας, 3. pl. -έωνται, opt. 3. sg. -έωτο, ipf. -άσθε, -έοντο, а) видумую, вигадую, замишляю (Б), *κακῶς*; винаходжу, задумую, наміряю, вчиняю що, допускаю ся чого, виробляю що, ἀτάσθαλι: ἐπ' αὐτῷ μηχανέωνται зраду проти него замислили (Б); б) ставляю, буду, *ταίχαι*.

μῆχος, εὖς, τό поміч, средство, рада, спосіб.

Μῆων, οὖος, гл. Μήρονες.

μία, μιῆς, fem. від εἷς, одна.

μίαινω (μικρός), ipf. 3. s. *μικί-νετο*, coni. aor. 3. s. *μικῆναι*, aor. 3. pl. *μικάνθη*, (ἐ)μικάνθεν, *μικάνθησαν*, помазую, валяю, поваляю, споганоюю, заскверною, з'огиджую, замараю, забруджую, *κίμῃσι καὶ κονίῃσι*; фарбою помазую, потираю, закрашую, барвлю, *ἐλέφαντα φοίνικι*.

μία-φόνος, οὖ, окровавлений, окервавлений, замараний, споганений кровю, *Ἀρῆς*.

μία-ρός, 3. замараний, споганений (кровю), занечищений, оквернений, Ω 420.

μύ-άζομαι, мішаю ся; *φιλότῃ*; лучу ся, сполучаю ся в любови.

μύ-δᾶ, adv. помішано, вкупі, разом, враз, разом з ким, між, *θεοῖς*, Θ 437, ω 77.

μύ-νυμι, **μίσγω** (misceo), inf. aor. *μῖξι*, f. m. *μῖξεσθαι*, aor. 2. *ἐμικτο*, *μῖκτο* (*μῖκτο*), pt. pf. *μεμικμένος*, plpf. *ἐμέμικτο*, aor. p. *ἐμῖχθη*, -εν, *μῖχθη*, aor. 2. *ἐμῖχην*, 3. pl. *ἐμῖχτησαν* і *μῖχεν*, coni. 3. pl. *μῖγέωσιν*, inf. f. p. *μῖγέσθαι*; від **μίσγω**: inf. -έμεναι, ipf. *μίσγετο*, it. *μισγέσκετο*, *ἐμισγέσκοντο*, а) мішаю, змішую, помішую, розбавляю (Б), *οἶνον καὶ ὕδωρ*, *ἄλεσαι* з солюю; б) сполучаю, хви́рає те *μένος* те воюю хоробро; зустрічаю кого в що, *κακότητι καὶ ἀλγῇσι*; ps.

γλῶσσαι ἐμέμικτο мова була помішана, різна. — Med. мішаю ся, *ὀμίλῳ*, (ἐν) *προμάχοισιν* між, пускаю ся; прилучаю ся, іду, приходяжу до кого, буваю, зближаю ся, пристаю з ким, лучу ся, сходяжу ся з ким, видаю кого (Б), стрічаю ся *ἀλλήλοισι*; *Τρώεσσι* ἐν *ἀγρομένοις* *ἐμῖχθεν* бували у Тр. на раді (Р); *ἐς* *Ἀχαιοὺς* зближаю ся до А.; *ἔσω* *μίσγεσθαι* входити; *ὑπὲρ* *ποταμοῖο* через ріку (за) злучити ся; *καὶ* *κα* *θάμ'* *έόντες* *ἐμισγόμεθα* і часто булиб разом з собою; *Ξενίῃ* зійтись як приятелі; *κάρη* *κονίῃσι* *ἐμῖχθη* звалила ся в порох; *μυθῆναι* *ἐγκαι* вбити ся, встрягнути; в) в неприянім значіню: зустрічаю ся в бою, вдаряю, впадаю, виступаю до борби, намираю, кидаю ся на кого, *Τρώεσσι*, *νέεσσι*; ἐν *πλάμῃσι* підношу руку на кого; г) *μῖχῃ* (ἐν) *φιλότῃ* обняти ся, сполучити ся в любові, ділити любов; ἐν *ἀγκύρῃσι* *Διὸς* спочивати; (med. часи *ινῶді* в знач. pass., а pass. в знач. med.).

Μίδεια, місто в Бойотії над копайским озером В 507.

μικρός, 3. малий, короткий, невеликий, низький; comp. *μείων*, меньший.

μῖκτο, *μῖκτο*, гл. *μῖγνυμι*.

Μίλητος, Мілет, а) йонське місто в Карії В 868; б) місто на Креті В 647.

μῖλτο-πάρηος, οὖ, червонолиций; черв. помальований, червонобокий, жовтобокий, *νῆες*.

Μίμας, *αντὸς*, Мімант, пригірок в м. Азії, на схід від Хіосу, γ 172.

μῖν-άζω, остаю, зістаю В 392.

μῖ-μνήσκαω, (*μνη*, *memini*), ipv. *μῖμνησκ'*, f. *μνήσει*, aor. 2. s. *ἐμνήσας*, coni. *μνήσῃ*, prt. -ατα; med.

μνησκόμαι, f. μνήσκει, aor. (ἐ)μνήσατο, it. μνησάσκετο, ipv. μνήσαι, if. -ασθαι, pf. (знач. prs.) μέμνημαι, -ηαι, μέμνη, conl. μεμνώμεθα, opt. μεμνήμεην, 3. s. μεμνώτο, f. μεμνήσκει, inf. -εσθαι, inf. a. p. μνησθήναι; від побічної форми **μνάομαι**, pt. pr. μνωμένω, ipf. (ἐ)μνώοντο, 1) act. пригадую, згадую, споминаю, нагадую, τινά кому, тинός на щось; упоминаю, остерігаю; 2) med. пригадую собі, памятаю, маю свідомість, я є свідомий, ἀλλῃς; я готовий до, χάριτες, νόστου; згадую, нагадую собі, споминаю; δόρπου забираю ся до вечері, приймаю ся за вечеру (Б). — Pf. μέμνημαι (memini), памятаю, маю в пам'яті, пригадую собі, з gen. і acc.; не забуваю, дбаю, πατρὸς καὶ μητέρος; бажаю, πολέμοιο, κοίτοιο; спішу: μνώοντο φύγαδε памятали про утечу, не забули спасатись утечею; ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, ὑπο-.

μῖμνω, pt. μινόντεσι, ipf. μίμνομεν, остаю, лишаю ся, Z 69, перебуваю; витреваю, видержую, устоююсь, додержую місця, O 727; жду, вижидаю, чекаю, Δ 340, λ 210, π 368; ἀνεμὼν μίμνουσι видержують; ἀνα-, ἐπι-, παρ-.

μῖν, енкл. acc. sg. pron. 3. ос. зам. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, εἶ, αὐτόν μιν себе самого δ 244; μῖν αὐτόν εἶго самого; αὐτήν μιν εἶсамау.

Μινύειος і **Μιννῆιος**, 3., мінійський, про старинне грецке племя Мінійців в Орхомені.

Μιννῆιος, Міней, ріка в Еліді.

μῖνῶω (minuo), it. ipf. μινύσκει, a) trans. зменьшаю, ослаблю; б) intr. стаю менший, зменьшаю ся, убуваю, минаю ся, пропадаю, нищю, нидію, щезаю; ἥτορ вяне, сохне; ῥινόι скіра трухлявіє, розпадає ся.

μῖνν-νθα (minus), adv. трохи, дещо; не довго, короткий час, через, -на хвилю, на (короткий) час.

μῖνννθάδιος, εν, коротко триваючий, короткий, αἶων, ἄλγος; коротко живучий, недовговічний (Б); μ' ἔτεκες μινννθάδιον для недовгого віку (С), на коротке жите.

μῖννρ-ίζω, ipv. -ύριζε, ipf. -ύριζον (μινυρός), зойкаю, стогну, нарікаю, ридаю (Б).

Μίνως, ωος, acc. -ωα, -ω, Мінос, син Зевса і Європи, кор. Крети, розумний володар і законодавець N 450, и., отець Арияди і Девкаліона λ 322 τ 178; в підземнім світі є судиєю померших.

μισο-ἀγκεια, ἡ (ἄγκος), долина, яр (де води разом зливають ся), рипа, бескеда, Δ 453.

μισόσκειτο, **μίσγω**, гл. мігнати. **μῖο-έω** (μῖσος), aor. μίσησα, ненавиджу, гіджу ся чим; μίσησεν, вважав за річ гідку, погану.

μισθός, οῦ, οῖο, ἐ, нагорода, заплата, платня, заробіток, ціна.

μιστούλλω, ipf. μίστυλλε, краю, або ріжу в дрібні кусні, розбираю, порубую (С), ділю на часті.

μίτος, ἐ, нитка; основа (тканки), Ψ 762.

μίτηρ, ης, ἡ, пояс (широкий, ношений по хитоні, викладаний бляхою, для охорони живота).

μυχθεῖς, pt. a. p. від мігнати.

μνάομαι, μνάα, -άει, -ᾶται, -ῶνται, -ᾶσθω, μνάσθαι, μνάσθαι, -όμενος, ipf. μνώμεθ(α), (ἐ)μνώοντο, it. μνάσκετ(ο), сватаю (ся), стараю ся о, ἀκρίτιν, γυναικα; **μνωόμενα**, ω, μνώοντ(ο), гл. μμνήσκει.

μνήμα, ατος, τό (μνα, μμνήσκει), пам'ять, памятка, спомин, пам'ятник, χειρὼν, ξείνοιο, τάφου пам'ятка похорону.

μνημο-σύνη, ἡ, пам'ять, тямка, пригадка; μ. πρὸς γενέσθω памятайте, глядіть, щоби мали вогонь на готові (Р), Θ 181.

μνή-μων, ον, ονος, (μνήμη), що тямить, пам'ятливий (Б), що думає про що, φόρτου, має на думці.

μνήσαι, **μνησάσθετο**, гл. μνήστω.

Μνησος, Мнес, знатний Пайонець Ф 210.

μνηστεύω (μνάσμι), сватаюся, заводжу сватання, стараюся о, γυναικα.

μνηστήρ, ἦρος (μνάσμι), pl. ἦρες, ἦρσι. ἦρεσι, жених, омизник.

μνή-στις, ιος, ἡ (μνή-σαι), думка, гадка, тямка, δόρπου, γ 280.

μνηστός, лише fem. -ή, подружена, законна, правесна, ἀλοχος.

μνηστής, ὅς, ἡ, сватане, сватовство (Б).

μνώμενος, **μνόμενος**, **μνώοιτο**, гл. μνάσμι.

μου-έω (μόςος), pt. -έων, έοντες, аог. (έ)μόςησα труджуся, мо-золюся, мучуся, побиваюся, стараюся о що, добиваюся чого, запопадаю коло чого; н-ноді pt. з другим дієсл. в знач. з трудом, ледво Α 636, Μ 29; εἰς ἔργων μογέοντες що втомились від роботи, праці; терплю, зношу, поношу, ἀλγεα, πολλὰ, ἀέθλους εἵνεκά τινος труди, біду задля когось; (γέρας) ὃ ἐπὶ πᾶσι ἐμόςησα що зароблений тяжко (Κ), ко-трого ради трудився (С), біди натерпівся.

μόγ-ις, adv. з трудом, ледво, з бідною, на силу (Б); Χ 412

μόγ-ος, έ, труд, праця, робота, утомα Δ 27.

μουοσ-τόκος, ον (τεκεῖν), що ви-кликуює, спричиняє болі, Εἰλείθυια.

μόθος, ου, έ, боротьба, бій, бійка, січа, метушня; ἐπαΐεαι μάθον ἵππων кинутись у бій з возів.

μοῦρα, ἡ (μερ, ἔμ-μωρε), а) часть, частина, δ 97, Κ 252 Ο 195 и.; участь, дяка (Р). нагорода, Ι318, слава, почот (Б) λ 538; αἰδοῦς μοῖραν міра сорому, стиду; б) судьба, доля τ 592, допует, призначене, судьба смерті Ζ 488; повинність, справедливість, те, що пристойить, що ялося, нале-житься; κατὰ μοῖραν як належиться, по справедливості, як при-стойить, ялося, як є справедливо, як годиться, в порядку; μοῖραν ἔθελαν установили, призначили міру, долю; οὐ κατὰ μοῖραν в не-ладі, без ладу Π 367; κατὰ μοῖραν εἰπεῖν доладно (Κ), як слід по порядку (Б), в належний спо-сіб; ἐν μοίρῃ справедливо; παρὰ μοῖραν несправедливо, злишно, без потреби; ὑπὲρ μ. = ὑπὲρ ἀσκαν. **Μοῖρα**, богиня судьби, що при уродженню призначає чоловікові єго судьбу.

μοιρη-γενής, ές, до щастя уро-джений, призначений, що родився в щасливу годину, що єму доля таланить.

μοιχ-άγρια, τά (μοιχός, ἄγρια), кара за блуд Θ 332.

μολεῖν, аог. до βλώσκειω.

μόλιβος, ἡ, олово, Α 237.

Μολίων, ιονος, а) Троянець, візник Тимбрая. — **Μολίονε**, τώ, оба сини Моліони (жінки Акто-ра), елійські лицарі Α 709.

μολοβοός, έ (μολ-ύνω), нездара, нездалюга, ледащук, гільтай, прожора (Б).

Μόλος, син Девкаліона, отець Меріона з Крети Κ 269 Ν 249.

μολπή, ἡς, ἡ (μῆλπω), сьпів (з грою на кобзі і танцями), гра і танець, забава ζ 101, сьпів Α 472, танець Σ 572.

μολύβδ-αινα, ἡ (μολύβδος), оло-вяна куля, Ω 80.

μονῶ i μουνῶ (μένος), лишая самого, полишаю, опускаю; μόνωσθε γενεήν розводив рід поодинокі, лише через одного сина, рід наш робив з одиначків (Б); pt. aor. p. μόνωθεῖς полишений, сам оден.

μόρ-τιμος, on (μόρος), призначений судьбою, Υ 302.

μορ-μύρω (murmur), шумю, клекочу, реву, пливу з шумом, бухаю, ἀπρῶ.

μορόεις, 3. (μόρον), морвового кольору, темного цвіту, темної барви; украшений морвовими ягодами, озжинистий (Б. від ожина).

μόρος, 3. (μείρομαι), судба, доля, призначенє, допует; ὑπὲρ μόρον проти призначеня судби, проти або без волі богів; погибіль, лиха доля, смерть, θάνατος-μόρος смерть-погибіль.

μόρ-σιμος, on (μόρος), призначений судьбою π 392, φ 162; призначений судбі смерті, на смерть X 13; μ. ἡμέρ день смерті; μόρσιμόν ἐστι судилось, призначено судьбою.

Μόρως, υος, Морис, син Гіпотіона з Мизії, N 792 ε 514.

μοῦσσω, лише pt. pf. p. μεμоруμένα або μεμоруμένη, з'огиджую, валяю, брукаю, спогаваю, καπνῶ.

μορφή, 3. постава, статя, вид, образ, принада, краса; μ. ἐπέων розумна бесіда, речи до ладу (Б); θεὸς μορφήν ἔπεισι στέφει наділяє розумним словом.

μόρφως, болотний орел; (иньші: хижий, хижун, або чорний, темний) Ω 316.

μόσχος, гнучкий, гибкий, молодий, свіжий A 105.

Μούλιος, Мулій, а) окличник Амфінома σ 423; б) муж Агамеди A 739; в) Троянець, що

его убив Патрокль II 696; г) що его убив Ахілль Υ 472.

μουνάξ, adv. поодинокі, сам оден, по одному, окремо, окремішно, віддільно.

μόνως, 3. (= μένος), поодинокий, оден, сам оден, єдиний, віддільний, окремішний, одинокий, сам, самітний, сам лише, опущений.

μούνωσθε, μουνωθέντα, гл. μόνω.

Μοῦσα (μεν, mens), Муза, богиня сьпіву і поезії, найчастіше в plur. (девять їх ω 60); они є доньками Зевса Διὸς θυγατέρες, κοῦραι Δ., B 491, 598 і Мнемозини; одушевляють сьпівців, подають їм предмет і красу вислову.

μοχθέω, inf. f. -ήσων, мучу ся, мене мучить щось, труджу ся, томлю ся, κήδεσσιν журбами, або: мені біда даєсь в знаки, K 106.

μοχθ-ίζω (μόχθος), терплю, я хорий, хорую, ἔλκει на рану, мене мучить рана B 723.

μοχλέω, підоймою підважую, вивертаю, M 259.

μοχλός, 3. підойма, важниця, друк, кіл.

Μυδων, υος, король Фригії, отець Коройба; на него напали Амазонки, Γ 186.

μυδᾶ-λέος, 3. вогкий, мокрий, хіхти забрисаний або споганений кровю, A 54.

Μύδων, υωος, а) син Атимнії з Трої, візник Пілаймена; его убив Антилох E 580; б) Паїонець, его убив Ахілль, Φ 209.

μυελό-εις, 3. мязковатий, ядерний, ἔσται : 293.

μυελός, 3. (medulla), мозок, шпик; стрижинь, ядро; μ. ἀνδρῶν те, що дає силу (про поживну траву), сила.

μυθεῖμαι, 2. s. μυθεῖαι i μυθεῖται, it. ipf. μυθεῖσκοντα, f. -ήσονται, aor.

-ήσατο, conī. -ήσομαι, говорю, бесідаю, мовлю, промовляю, кажу, висказую, виражаю, повідаю, звіщаю, вповіщаю, доношу, оповідаю, εἰκαστα; толкую, викладаю, виясняю, πάντας називаю, вчисляю; ἐνείδεα кидаю, мечу; ποτὶ ἐν θυμένω кажу до свого серця, т. є. розважаю в серці.

μυθο-λογέω, оповідаю, кажу, розказую.

μῦθος, ου, οιο, ὁ, бесіда, реч, мова, розмова, слово, πικρός про сина; оповідане, вість, вістка, відомість; μῦθος—ἐπος реч—оповідане; приказ, наказ, припорука, рада ≡ 127 M 80; воля, постанова, рішене, ухвала, гадка λ 442, намір δ 676 A 545; μῦθον πέφαρδε скажи свою гадку; річ, діло τ 502, γ 289; справа γ 140; почин, починане, поступоване, φ 71.

μῦια, ης, ἡ (musca), муха, ἀδινά.

Μῦκ-ἄλλη, пригірок в Йонії, напротив Самосу, B 869; т. Саpо S. Maria.

Μυκάλησσός, Мікалес, місто в Бойотії B 498.

μυκ-ᾶραι (mugio), pt. -όμενοι, aor. 3. s. μῦκε, -ον, pt. pf. (знач. prs.) μεμῦκώς, plpf. ἐμεμύκει, реву, ричу, мукаю; гучу, гуджу, гомоню, (иноді prt. з гуком), шумю, клеочу, скриплю, лускаю, тріскаю, лопочу, риплю, хрускаю; гл. ἀμυγί-.

μυκηθύος, ου, ὁ, рик, рев.

Μυκηναῖος, 3. мікенський.

Μυκήρη, Мікена, донька Інаха, жінка Арестора, що від неї зовесь місто M. в Арголіді, о-сідку Агамемнона; також plur. Μυκήρη Mikeni.

Μυκήρηθεν, з Мікен, I 44.

μύκον, aor. від μυκάσμαι.

μύλ-αξ, ακρος, ἀκροσι, ὁ, млинський камінь; взагалі: великий камінь, M 161.

μύλη, ης, ἡ (mola), млин (ручний), жорна.

μύλη-φάτος, ου (πέφαμαι), змелений, β 355.

μύλο-ειδής, ἐς (εἶδος), подібний до млинського або жорнового каміня, так великий як млинський камінь, πέτρος H 270.

μύνη, ἡ, (moenia), позір, викрут, вимівка, одмовка (B), удаване, перепона, φ 111.

Μύνης, ητος, Мінет, син Евена, муж Бризеїди, кор. в Лірнеї.

μυρίκη, ης, ἡ, тамариск, жереп. μυρίκινος, тамарисковий, ялівцевий, εἶς Z 39.

Μυρίνη, Мірина, донька Тевкра, жінка Дардана B 814.

μυρτίος, 3. нечислений, безконечний, велика сила, дуже багато, стосотній (K), дуже численний, багатий, незмірений, дуже великий, велетенний, тисячний, тисячі, тьма-тьмуца (B).

Μυρμιδόνες, οί, Мірмідони, ахайське племя в Тессалії під пануванем Ахіллі, δ 9, A 180.

μύρομαι, -οντα, pt. -όμενος, ipf. 3. pl. μύρονθ', розпливаюся в сльозах, слізи обливаюся, плачу, нарікаю, голошу (B), побиваюся за ким, ἀμρ' αὐτόν.

Μύρσινος, Мірзин, місцевість в Еліді B 616.

Μυσοί, οί, Мізийці, а) в м. Азії, від Аизепу аж до Олімпу в S58 K 430 ≡ 512; б) над Дунаєм (пізн. Μυσοί) N 5.

μυχός, ὁ (μύζω), стогін, зойк, крик, ω 416.

μυχοί-τατος (μυχός), зовсім заду, з самого краю (B), в останнім куті, найдальше від дверей, εἶς φ 146.

μῦχόν-δε, adv. в найдальший куток γ 270.

μῦχος, ὁ, найдальша, найглубша, задня, крайна часть, -місце, або кут (дому, комнати, пристані, печери), найглубше нутро, середина, закуток, μῦχῳ Ἀργεος в закутку А., на слободі в А. (Б).

μύω, aor. 3. pl. μύσαν, pf. μέμικεν, замикаю ся, зачиняю ся, стулюю ся; σύν-.

μῦών, ὄνος, ὁ (μῦς), вузол мязковий (місце на тілі, де збігає ся багато мязий); pl. також: мязи, стави.

μῶλος, ὁ (molior, moles), труд, праця, Ἀρης труд военний, т. е. борба, бій, січа, бійка, метушня.

μῶλυ, τό, нати́на, лобода, або молочай (euphorbia, Wolfsmilch).

μωμάομαι, f. 3. pl. -ήσονται, ругаю ся з кого, знущаю ся, глумлю ся, насміваю ся, висьміваю, ганю, Γ 412.

μωμεύω, насміваю ся, ганю, ругаю ся, глумлю ся, висьміваю.

μῶμος, ὁ, догана, ганьба, стид, сором, неслава; μῶμον ἀνέψαι соромом покрити (Б).

μῶνυξ, ὅχρε, однокоштинний.

N.

ν, (ν ἐφελκυστικόν, подвижне) додане до -σι, εἶκοσι, -σί, -ε, -ι, пор. грам.

ναί (пае, пе), так, справді, правда, дійсно; ναί μὰ τόδε σκληπόν, справді, клену ся отсею булавою; ναί δὴ ταῦτα κατὰ μοῖραν εἶπας справді, доладне (К) те, що ти сказав.

ναεῖσθαι, pl. -άων, -άωσα, -άοντα, ipf. it. ναεῖσθαι, мешкаю, живу, пробуваю, ἐπὶ χθονί проживаю на землі, Κρήτη на Креті, Ἰθάκην живу на І.; я в, істную: Ἰθάκης εἶτι ναεῖσθαι як довго Іт. ще істнує, або: поки на Іт. жити-муть люди; εὖ, εὖ ναεῖσθαι гл. εὖ-ναεῖσθαι.

ναῖον, ipf. гл. ναῖω.

ναῖω, inf. -έμεν, it. ipf. ναῖσκε, -ον, aor. 1. sg. νάσσα, aor. p. 3. s. νάσθη, а) intr. мешкаю, живу, пробуваю, ἐνὶ Θήβης, αἰθέρι; за-мешкую дѣмхата; εὖ, εὖ ναῖόμενος, гл. εὖναῖόμενος; б) trans. aor. νάσσα даю на мешканє, буду, по-

строюю (Б) ε 174; aor. p. νάσθη поселив ся.

νάκη, ἡ, руно, мохната шкіра, κίχρε, ξ 530.

νάλη, ἡ, лісна долина, байрак, балка, бескеда.

ναρκάω, (νάρκη), aor. 3. s. νάρκησε, костенію, ціпенію, зако-вязну, деревію, ослабаю θ 328.

νάσθη, νάσσα, aor. від ναῖω.

νάσσω, aor. 3. s. ἐναΐξε, сильно вбиваю, вдоптую, γαῖαν, ρ 122.

Νάσσης, ὁ, Наст, син Номіона вожд Карийців В 867.

Ναυ-βολιδης, ας, Навболід, син Навболя, Фаяк θ 116; Іфіт В 518.

ναύ-λοχος, ον (ναῦς, λέχος), що дає захист кораблям, захистний для кораблів, затишний, зручний для човнів (Б), λημήν.

ναύ-μάχος, ον, (μάχη), до борби морської, на морю, ξυστά О 389.

ναῦς, гл. νηῦς.

Νηυσφόρος, Навзитої, син Позейдона і Перібої, отець Алькі-

ноя і Рексенора, володар Фаяків, що їх з Гіперії вивів на новий осідок до Схерії ζ 4 сл.

Ναυσί-κᾶα, Навзикая, донька кор. Фаяків Алькіноя і Арети.

ναυσί-κλειτός, οἶος, 3. славний в морепластві, славний моряк, човнами славний, мореходець (B), ζ 22.

ναῦσι-κλήτος, 3. гл. ναυσικλείτος.

Ναυ-τεύς, ἥρως, Навтей, Фаяк.

ναύ-της, καὶ, ἐ, мореплавець, моряк, гребець.

ναυ-τίλη, морепластво, мореходство (B), морека плава.

ναυ-τίλλομαι, conl. 3. с. -ετхи, if. -εσθхи, пливу кораблем, на кор.

ναῦφι(ν), gen. або dat. pl. (II 281) гл. νηῦς.

ναῶ і *ναίω*, ipf. νάων, теку, пливу, рину; νάων ὄρω ἄγχι πεреливали ся, були повні.

Νέαιρα, русалка, мати Лямпетії і Фаетузи від Геліоса.

νεᾶ-ρός, 3. (νέος), молодий, ніжний В 289.

νέα-τος, *νεάτος*, 3. (νέος), послідний, скрайний, крайний, на кінці, на окраїнах, найнижший, долішня; кінець, край, беріг, долішня часть, спід; ὑπὸ πόδα νεάτων на кінці обноги; νεάτος ἄλλων на самім споді, о 108, Z 295; πόλις νεάτη Πύλου положене на окраїнах П.; νεάτη Πύλου (πόλις) на границі П.

νεβρός, ὅ (νέος), оленя, оленятко, молодий олень, серна.

νέες, *νέεσσι*, гл. νηῦς.

νέηαι, conl. pr. гл. νέομαι.

νεη-γενής, ἐς (γένος), новонароджений, молодий, νεβρός.

νε-ήκης, ἐς (ἀκή), свіжо острений, брусований, πέλεκυς N 391.

νέ-ηλυσ, ὕδωρ (ἡλυθον), що йно, якраз прибувший.

νεηνής, -ω, молодий, молодечий.

νεη-νις, ἰδωρ (νέος), молода, молоденька віком, молодеча, παρ-θενηκή; subst. ἡ ν. молода дівчина.

νέηαι, зам. νέεαι, гл. νέομαι.

νέηαιρα, ἡ (νέος), посліднійша, низша; νείκω γαστήρ долішня часть (спід) живота; живіт, черев.

νείατος, гл. νείατος, sup. до νέος.

νεικίω, conl. 3. с. νεικέη(σι), pt. -ων, if. -ειν, ipf. νείκειον, iter. νεικέσκε, -ον, від νεικέω, 3. pl. νεικέουσ(ι), ipv. νείκει, -ει, ipf. νείκει, -εον, f. νεικέσω, aor. (ἐ)νείκασα, сварю (ся), лаю, змагаю ся, τινί з ким, на кого, ἀλλήλησιν; роблю закид, дорікаю, докоряю, ганьблю, грімяю, сварю на кого, безчещу, вражаю, соромлю (P), глузую, кешкую, насміваю ся, ругаю ся, докучаю, ἐνεδίδω; ἐριδас καὶ νείκας ἀλλήλοισι ἐναντίον νεικεῖν колотнечу і сварню між собою завзято починати.

νεικος, εὖρος, τό, а) колотнеча, сварка, спір, суперечка, незгода, πατρός з батьком; τοῦτο ν. спір о те; докір, нагана, лайка, догана; νείκει ἐνεδίδω з докором картати; б) борба, бій, сїча, бійка; νείκος πολέμοιο завзята борба; так φιλόπορος.

νείμα, aor. від νέμω.

νείо-θεν, adv. з долу, від споду гори, в гору; ν. ἐκ καρδίας з глибини серця K 10.

νείо-θι, adv. на долі, на споді; ν. λίμνης глибоко на споді в лимані Ф 317.

νειός, роз. γῆ, ἡ (νέος), новина, обліг, паренина, підпар, угор, поле.

νέηται, зам. νέεται, гл. νέομαι.

νειφόμεν, M 280, гл. νέω.

νεκ-άς, ἄδωρ, ἄδωσιν, ἡ, купа трупів E 886.

νεκ-ρός, οὔ, οἶος, ὁ (не-со), мертевець, труп, тіло мерця; вмер-

лий, померший, мертвий, покійний; νεκρὸν τεθνηῶτα труп помершого μ 10.

νέκταρ, ἄρος, ἐ, нектар, напій богів; представляли собі єго як знамените, червоне і пахуче вино.

νεκταρέος, 3. нектаровий, пахучий як нектар; гарний, чудний.

νέκ-ες, ὅς, ἐ (nex), dat. υι, асс. υν, d. pl. νεκέσσει, νέκυσαι, асс. νέκυς, мертвець, труп, тіло мерця, вмерлий, померший, покійний, мертвий, ν. (κατα)τεθνηώς, κτάμενος, труп помершого, що погиб, поляг.

νέμ-έθω (зам. νέμω), розділяю; ipf. m. νεμέθοντο пасли ся, дзобали зерно Λ 635.

νέμε(σ)σάω (νέμεσις), -εσθ, ipv. νεμέ(σ)α, ἄτον, ipf. 3. s. (ἐ)νέμεσσε, aor. νεμέσση, conl. 3. s. -σῆση, ipv. -σῆσεται, med. pr. νεμεσσωμαι, -ἔται, ipf. 3. s. νεμέσσει, f. -σῆσει, conl. aor. 3. s. -σῆσεται, opt. aor. νεμεσσήσκειτο, aor. p. зі знач. med. νεμεσσήθη, 3. pl. νεμεσσήθεν, conl. 1. pl. νεμεσσηθέμεν, θητε, pt. νεμεσσηθείς, я є неохотний, маркотний, гнівний, враждую, гніваю ся, серджу ся, дорікаю, μοι τόδε за те, ізза того, μνηστήρεσσιν; лютою, за зле маю кому що, гуджу, хулю. — Med. i aor. p. я гнівний сам на себе, бою ся, лякаю ся, жахаю ся, ехамену ся (Б) β 64, ветидаю ся χλῆειν; вважаю непригожим, неприличним, нечемним, ἐπεσβολίας ἀναγκάινειν; вагаю ся, сумніваю ся; i як act. обурюю ся, серджу ся ізза κακὰ ἔργα; οὐ σε νεμεσσωμαι καχολῶσθαι не реметвую на твій докір (Б); я є неохотний, гніваю ся.

νέμε(σ)σητός, 3. (νέμεσάω), а доганний, несправедливий, нечемний; νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη спра-

вді не годилоб ся, було би соромом; πρὶν δ' οὗτι νεμεσσητὸν καχολῶσθαι не гріх був гнівати ся з початку (Р), перше гнів твій не був несправедливий; б) що єго гніву хто боїть ся Λ 649; поважаний, гідний чести.

νέμεσίζομαι, ipf. 3. s. νεμεσίζετο, гніваю ся, злю ся, я сердитий, злий, серджу ся, бурю ся (Р), вважаю що проступком, непригожим, злобою, з inf., τινί τι злє беру, маю кому що; θεοὺς бою ся, лякаю ся, жахаю ся; σтидаю ся, соромлю ся τινά; θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν совість ворупить вашу душу (Б).

νέμε(σ)σις (νέμω), ἦ, dat. νεμέσει, -σσει, неохота, нехить, гнів, злість, ненависть; месть; сором, неслава, ганьба, догана, пригана; обава догани, N 122; νέμ. δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων ἔσσεται люди будуть мені дорікати; οὐ νέμεσις годі дорікати, не належить ся ганити, докоряти, зазле брати, не дивно, нема сорому.

νέμεσάω, νεμεσσητός, f. l. νεμεσάω, νεμεσσητός.

νέμεσ(ε)ι, dat. від νέμεσις.

νέμος, εος, εἶ, τό, пасовиско, луг, гай, байрак, діброва Λ 480.

νέμω, ipf. νέμω, ἐνεμον, aor. ἐνειμε, νεῖμε, -ον, а ділю, розділяю, поділяю, приділяю, підношу, роздаю ζ 188 Γ 274 и., призначую кому що; б) пасу, ἐπῆλθε νέμων прийшов з пасовиска. — Med. приділяю собі, держу, посідаю, користую ся, уживаю, πατρώει; живу, мешкаю Υ 8, β 167 η 26 и., держу, правлю, орю, управляю M 13, λ 185; пасу ся, обідаю, зїдаю, пожираю, нищу, πορὶ χθῶν νέμεται; кажу спасати, пускаю пасти, на пашу; ἀμει-, ἐπι-.

νένιπται, pf. p. від νέζω.

νεο-αρδής, ἐς, (ἄρδω), сьвіжо, що йно зілляний, наводнений, змочений, пілляний, Ф 346.

νεογίλος, 3. новонароджений, молодий, μ 86.

νεό-δαριος, ον (δέρω), сьвіжо, або недавно здертний, поздиранний, δέρμα, δ 437, γ 363.

νεο-θηλής, ἐς (θάλλω), що сьвіжі ростки пускає, сьвіжо цвітучий, -зеленіючий, молодий, ποίη Ξ 347.

νεοίη, ἡ (νέος), молодість, молодеча нерозвага, -необачність, -легкодушність Ψ 604.

νέομαι, **νεύμαι**, νεῖαι, νεῖται, if. νεῖσθαι, conl. 2. s. νέηαι, ipf. νεόμην, idu, їду, приходжу, відходжу, відпилюю, приходжу назад, вертаю (ся, назад), οἰκόνδε, πατρίδα γαῖαν, і з праер., (про ріку) назад пливу, або вертаю; prs. звичайно в знач. fut.; ἀνα-, ἀπο-.

νέον, neutr. adv. гл. νέος.

νεο-πενθής, ἐς (πένθος), сьвіжо, недавно засмучений, в сьвіжім смутку; νεοπενθέα θυμόν ἔχοντες в зараннім смутку.

νέο-πλῆτος, ον (πλήνω), сьвіжо випраний, чистий, ζ 64.

νέο-πρίστος, ον (πρίω), сьвіжо різаний, ἐλέφας θ 404.

Νео-πιόλεμος, Неоптолем, син Ахілля і Дейдамеї, доньки Лікомеда, короля Дольопів в Скіроці λ 492; тут і виховав ся Т 326; по смерті Ахілля Одисей спровадив его до Трої, бо після віщби без него Трою годі було здобути λ 508; ту відзначив ся в бою і в радї; після того як Трою зруйновано, завів Мірмідонів щасливо до Фтиї і подружив ся з донькою Менелая, Герміоною, γ 188, δ 9.

νέος (**νεῖος**, novus), 3. новий, сьвіжий, молодий, молодечий;

subst. οἱ νέοι, молодці, молодіж; comp. **νεώτερος** молодший γενεῇ-ρον родом, за молодий; sup. **νέω-τάτος**. Neutr. adv. **νέων**, недавно, оногда, що йно, якраз тепер, ново, сьвіжо, наново; νέον μεθέπεις чи перший раз придиш?; ἔαρος νέον ἱσταμένοιο лиш тільки весна настане (Б).

νέος, gen. від νηῦς.

νέο-σμηκτος, ον (σμήχω), сьвіжо вигладжений, витертий, очищений, θώρηξ N 342.

νεοσ-σός, ἐ, молоде (пташеня), ἀπτήνες.

νέο-στροφος, ον (στρέφω), сьвіжо скручений, νευρή, O 469.

νέο-τευκτος, ον (τεύχω), сьвіжо оброблений, -зроблений, -перероблений, виляний, κασσίτερος.

νέο-τευχής, ἐς (τεύχω), ново, сьвіжо зроблений, новий, δίερος.

νέο-της, ητος, ἡ (νέος), молодість, молодий, молодечий вік; ἐκ νεότητος від молодости.

νε-ούτατος, ον (οὐτάω), сьвіжо, що йно зранений.

νέ-ποδες (νέω, πόδες), fem. pl. плавконожний δ 404; иньші: як лат. nepotes, племя, рід, плід, молоді, діти, челядь (Б).

νέρθε(ν), adv. з долини, від долини, зі споду, від споду, долом, на долині, на споді, під, γῆς, γαῖης; гл. ἐνερθεν.

Νεοτόρεος, Несторовий, νηῦς.

Νεστορίδης, ας, син Нестора, а) Антильох, Z 33, O 589; б) Тразимед II 317; в) Пейзистрат.

Νέστωρ, ορος, син Нелая і Хльориди, володар мессенського Пільосу; мав сїм синів, з тих Антильох і Тразимед були під Троєю. Ще молодим убив Ереватліона Δ 319, воював з Епееми Λ 669 і Аркадами Η 133, брав участь в борбі Ляпітів з Кен-

таврами А 262, в ловах калідонських і в поході Аргонавтів. Вже як старець, що володів над третім поколінням А 247, γ 245, пішов походом на троянську війну і визначився тут своїм розумом і вимовою А 249; часто заохочував до борби. Спід Трої вернув щасливо γ 165 і жив ще довгі літа спокійно в крузі синів δ 209. Телемах гостив у него γ 68 сл.; Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, δ γέρων, ληϊὺς Πολύων ἀγορήτης.

νεῦμαι, гл. νέομαι.

νευρή, ἡ, (nervus), gen. νευρή-ρι(ν), тятива (лука), тетива, кишка (Б), жила (Р).

νεῦρον, τό (nervus), тятива, жила; ν. βόεια, волова тятива лука; шнурок, волок, мотуз, що ним прив'язувано кінець стріли до тростини.

νευστάζω, киваю, рушаю, потрясаю, κεραλῆ; звішую σ 240; колихаю, потрясаю, κόρυθι: китою на шоломі, ἐφρύσει моргаю.

νεῦω (nuo), ipf. ἐνευε, νεῦον, aor. νεῦσε, киваю, даю знак, ознаку, мотну (Б), κεραλᾶς головою, похиляю, звішую голову σ 237, мигаю (Р), моргаю, потакую, позволяю, пристаю на що, годжуся, обіцяю, θ 246; похиляюся, хилитаюся (Р), повіваю, звішуюся, λόφος; ἀνα-, ἐπι-, κατх-.

νεφέλη, ἡ (nebula), облак, хмара, темрява, темнота (смертна), ἄχος хмара смутку, жалощів (Б).

νεφελ-ηγερέτα, ας, (ἄγειρω), що збирає хмари, хмарозборець.

νέφος, εος, εἶ, τό (pubes), хмара, облак, темнота, темрява; νέφος πεζῶν, ψαδῶν, хмара, густа юрба, товпа, громада, велике множество, безліч; ἐρεβεννά, θυόεν, μέλαν, и.

1. **νέω** (σνέω), ipf. ἐννεον, пливаю, пливу.

2. **νέω** (neo) пряду; ἄσπεα οἱ κατὰ κλωθεὺς νήσαντο що ему Парки випряли, призначили.

νέων, гл. νέος; **νεῶν**, гл. νηῦς. **νῆ-** (ne-fas), нероздільна частиця, що заперечує понятє слова, до котрого належить.

νῆα, **νῆάδε**, **νῆας**, гл. νηῦς. **νηάτεος**, ον, лискучий, блистучий, світлий, сияючий, величавий; (новий).

νήγρετος, ον (ἐγείρω), що годі збудити, пробудити, неспробудний (Б), міцний, глибокий; neutr. adv. **νήγρετον** εὔδειν, спати не пробуджуючись, спокійним сном.

νήδνια, τά (νηδύς), внутрености Р 524.

νήδῃμος, ον, солодкий, спокійний, лагідний, милий; міцний, глибокий, ὕπνος.

νηδύς, ὅος, ἡ, живіт, черево, матерна утроба, лоно, Ω 496.

νῆες, **νῆεσσι**, **νῆί**, гл. νηῦς.

νῆέω (νέω), ipf. 3. s. νῆει, pl. νῆεον, aor. νῆησα, -ῆσαι, if. a. m. νῆησασθαι, ipv. -ἄσθω, складаю, накладаю, розкладаю, розпаляю πῦρ, копичу, накопичую, громаджу, нагромаджую, ξύλα, ὕλην, σώματα; накладаю, набиваю (Р), навантажую, навічую, наладовую, наповняю, νῆα(ς); med. для себе, χρυσοῦ засипаю золотом (Р), наповняю; ἐπι-, πηχх-.

Нηιάς, ἡ, ἀδεις (νᾶω), наяда, русалка, ν 104, 356.

Нῆιον, ον, τό, Нейон, Ніон, гора на Ітаці, α 186, γ 81.

νήиос (νηῦς), корабельний, δόρυ корабельне дерево, бервено, дерево на кораблі; так і νῆион без δόρυ N 391 II 484.

νηίς, ἰδος, ἡ (νᾶω), наяда, русалка жерел, Z 22, Ξ 444.

νη-ις, ἰδος (νη-εἰδέναι), несвідомий, недосвідчений в чім,

простий (P), неук, неуч (B), ἀέθλων.

νη-κερδής, ἐς (κέρδος), безхосенний, непожиточний, непотрібний, злишній, βουλή, ἔπος.

νηκουστέω (ἀκούω), аог. νηκούσῃς, не слухаю, я є противний, непослушний, θεᾶς Υ 14.

νηλέης, ἐς і *νηλής*, (νη-, ἔλεος), dat. νηλεί, асс. νηλέα, немилосерний, жорстокий, твердий, погубний; ἡμερ день погибелі, смерти, день загубний (B); ὕπνος злочасний; страшний, лютий.

Νηλεΐδης, αο, син Нелея, Нестор Ψ 652.

νηλειτής, ἐς (νη-, ἀλειτουργία), pl. -ταῖς (ήταις), також *νηλεΐδες*, *νηλιταῖς*, невинний, неповинний, бездоганний, вірний.

Νηλεύς, ἦρος, Нелей, син Позейдона і Тирони, отець Нестора від Хлбориди, λ 235—258; брат Пелій прогнав его з Йольку в Тессалії; тоді він основав в Пельопонезі Пілюс; Геракл убив єму сім синів, лиш Нестор остав живий Α 691.

Νηληιάδης, αο, син Нелея, Нестор γ 79, Θ 100 и.

Νηλήιος, нелійский, Нелевий.

νηλής, гл. νηλέης.

νηλίτης, νηλίτις, τεας, τεις, гл. νηλείτης.

νη-μα, ατος, τό (νέω 2.), нитка, пряжа, прядиво, основа (B), тканина.

Νημερτής, ἐρος, Немерта, нерейда Σ 46.

νημερτής, ἐς (νη-, ἀμχανω), вірний, нехибний, непохибний, правдивий, певний, справдішний, дійсний, βουλή невідмінна постанова, незмінна воля (B). Neutr. як adv. *νημερτές*, *νημερτέα* і *νημερτέως*, по правді, достоменно (B), εἰπεῖν, ἐπισπεῖν сказати щиру правду; γ. ὑπέσχεο певно.

νηνεμία (νη-, ἀνεμία), ή, тиша, тишина, спокійний воздух; γεν. νηνεμίας, при тишині, в часі тишини; γ. γαλήνη тишина морська (без вітру).

νήνεμος, ον (νη-, ἀνεμος), тихий, без вітру, затишний, спокійний, αἰθήρ, Θ 556.

νήος, ὁ (ναιω), храм, хором (K), святиня, χάρεις, πίον.

νήος, ген. від νηῦς.

νη-πενθής, ἐς (πένθος), що у-смиряє, проганяє журбу, смутку, φάρμακον, δ 221.

νηπιᾶς, асс. pl. від νηπιέη.

νηπῖ-αχεύω, бавлю ся, іграю, я є дитинний, παύομαι νηπιχεύων покидаю дитячі забавки X 502.

νηπῖ-ἄρος, ον, нерозумний; недолітний, малолітний, дитинний.

νηπιέη, ή, -έη, pl. -έησι, асс. pl. -έας, -άας, дитинство, дитинячий нерозум, глупоці, нерозвага, необачність.

νή-πιος, 3. молодий, νήπια, молоді; дитинячий, нерозумний, необачний, невторопний, дурний, придурний; безсильний, слабкий βίη.

νή-ποινος, ον, непокараний, невідомщений, без відплати, без мести, марно; neutr. adv. *νή-ποινον*, безкарно, дармо, задаром (B).

νηπῖος, 3. (νήπιος), нерозумний, немудрий, дурний, дитинячий, недолітний, малолітний.

Νηρεύς, ἦρος, Нерей, син Понта і Гаї, муж Дориди, мав 50 чи 100 доньок, володар егейского моря, Α 538 Σ 141; ἄλιος γέρων.

Νηρηίδες, αἱ, нерейди, русалки, доньки Нерей і Дориди Σ 38, 52.

Νήρικος, Нерик, місто на острові Левкасі ω 377.

Νήριτον, Нерит, гора на північній Итації, ι 22, γ 351, В 632.

Νήριτος, Нерит, син Птереляя.
νήριτος, он, несчислений, без-
конечний.

Νησαίη, Незая, nereída, Σ 40.
νή-σος, ου, ή (νέω), остров; ἀ-
φύρτη, πλωτή.

νήσις, ιος (νη-, ἔδω), що не
їсть, без їди, без поживи, голод-
ний, натщій, що нічого не їв.

νητός 3. (νέω), нагромаджений,
наскладаний, β 338.

νηὺς (νάω, navis), ή, ηρός, νεός,
νηί, νήα, νέα (і 283 1 склад.), pl.
νῆες, νέες, νηῶν, νεῶν, ναῦς, dat.
νησί, νήεσσι, νέεσσι, ναῦς, acc. νῆας,
νέας, корабель, човен, байдак,
судно; pl. νῆες також: корабель-
ний табір В 688; **νηάδε** adv. до
корабля, на к.; γλαφυρή, κοίλη,
ἔιση, ἀμυγδαλωτά, κορωνίς, ὀρθοκράτεια;
κυανόπρωρος, μιλτοπάρρος, φοινικοπά-
ρρος; ἐπήρετρος, δολιχίρετρος, ἐύ-
ζυγος, πολύζυγος, πολυκλήτης, ἐυσελμος,
εὐπρυμνος; ποντοπόρος, ὠκεία, ὠκυ-
πορος, и.

νήω, if. -έμεναι, ipf. 3. s. νήχει,
prt. νηρόμενος, f. νηρόμαι, пливу,
пливаю, пускаюсь вилав.

νίω, (з νίγω, поб. фор. νίπτω),
ipf. νίξει, -ετο, f. νίψω, aor. νίψει,
ipv. νίψον, aor. m. νίψατο, pf. p.
νέπιπται, маваю, мию, σε πόδας
тобі ноги; перу, щипу, змиваю,
обмиваю, шарую (Б), умиваю,
сполікую, ополікую, вимиваю.
Med. мию собі, χεῖρας ἀλός руки
в морю, χρέα ἀλμην змиваю собі
з тіла бруд морський, мул (Б),
мию ся, купаю ся; ἀπο-.

νικάω, f. νικήσω, ipf. (ἐ)νίκα(ε),
it. νικάσκεμεν, aor. (ἐ)νίκησα, pt. a.
p. νικηθεῖς, поборюю, я є побі-
дником, побіджаю, замагаю (Р),
перемагаю, беру перевагу (С),
перевисшаю καλλεί, ταχέεσσι πό-
δεσσι в бігу, бігом; беру верх,
визначаю ся; одоліваю, побо-
рюю, μάχη, πυγμαχία, πύξ в борбі

на кулаки; εἴνεκα νίκης, τὴν νίκησα
за ту перемогу, що я її виграв (Б).
νίκη, ή, побіда, перемога, за-
мога (Р).

Νιδόβη, Ніоба, донька Танталія
і Диї, жінка кор. Амфіона з Те-
бів; задля своєї гордості і чван-
ливості супроти Лятони позба-
влена всіх своїх 12 дітей і в
скалу перемінена, Ω 602.

(νίπτω), гл. νίξω, ἀπονίπτω.

Νιρέυς, ηρος, Нірей, син Ха-
ропа і Аглії, по Ахіллію най-
гарнійший Грек під Троєю В 671.

Νίσα, Ніза, місто в Бойотії.

Νίσος, Ніз, син Арета з Ду-
ліхіону, π 395, σ 127.

νίσσομαι (νέομαι), f. νίσομαι, ipf.
νίσσοντο, іду, поєдную до борби;
відходжу, іду або їду назад,
вертаю ἐκ πεδίου, οἴκαδε; μετα-,
προς-.

Νίσυρος, Нізир, остров коло
Косу, В 676.

νίφας, ἄθος, ἄδασιν, ή, (νίφω,
nives), сніг, сніговиця, заметіль,
метіль, хуртовина зі снігом χι-
ονος; χειμέρια, θημεριαί, ταρφεῖα.

νίφ-ετός (νίφω), ε, сніговиця,
заметіль, хуртовина, падаючий
сніг.

νίφ-όεις, 3. (νίφας), сніжний,
сніговий, покритий снігом, по-
вен снігу, Κρήτης, Θρηκῶν ὄρεα.

νίφω, inf. -έμεν, сніжу, зеилаю,
або спускаю сніг M 280.

νίψ, **νιψάμενος**, aor. від νίξω.

νῶω (νός), -έεις, ipv. νόει, pt.
-έοντι, -εούση, f. νοήσω, ipf. νόει,
aor. (ἐ)νόησα, ipv. νόησον, а) пі-
знаю, спостерігаю, видажу, бачу,
добачаю, зрю, замічаю, запри-
мічаю; πρόσσω καὶ ὀπίσσω гляджу
в будучність і в минувшість;
часто з prt. κακὸν ὕμιν ἐρχόμενον;
пізнаю Λ 599 и., відаю (Б), по-
нимаю, розумію, піймаю, роз-
суджую; б) думаю, роздумую,

розважаю, φρεσίν, θυμῷ; οὐκ ἐνόησα ἄφ. χαταβήναι не думав об тім, забув, щоб; розгадую, зважаю, обдумую, мені здається; в) видумую, винаходжу, вигадую, νόον раду, пораду, так μῦθον, ἄλλος; задумую, маю на думці, на гадці; prt. иноді як adi.: мудрий, второпний, оглядний, розважний, умний; так і med. οὐ- νοήσατο не подумав, забув K 501. Εἰς-, προ-.

νόημα, ἡμέτερος, τό (νόεω), а) думка, гадка, мысль, η 36; б) розум, розвага, мудрість, второпність, σ 215, υ 346, ν 330, τ 218; в) намір, постанова, β 121, κ 104, бажанє; вдача, η 292, серце.

Νοήμων, ονος, Ноемон, а) син Фронія на Итаці β 386 ε 630; б) Лікієць E 678; в) Пілієць.

νοήμων, ονος (νόεω), розумний, второпний, розважний, обачний.

νόθος, 3. побічний, неправесний, неправий, κοῦρη.

νομέυς, ἦρος, ὁ (νέμω), пастух, підпасач, козовід (Б), скотар, ἀνδρες νομήρης.

νομεύω (νομέυς), пасу, стережу, ходжу з чередою (Б), μῆλα; prt. иноді: із паші.

Νομῖων, ονος, отець Амфімаха з Карії В 871.

νομόν-δε, на пашу, на пасовище.

νομός, οῦ, ὁ (νέμω), паша, пасовище, толока, вигін, ὕλης влієї; νομός ἐπέων поле для слів, на слова.

νόος, νοῦς, ὅου, οἷο, ον, а) розум, ум, второпність, мудрість, α 66, свідомість, прозорливість, увага, притомність, пізнанє, відом; б) гадка, думка, мысль, намір, рішенє, рішинець (Б), постанова, рада; в) дух, серце, душа; вдача, побит (Б), прикмета, норов, α 3; νόω в душі,

мисли, в серцю; χαῖρε νόω серцем радів (Б); з розумом, нарочно, з наміром.

νοστήω (νόστος), f. -ήσω, if. -ειν, -έμεν, аог. νόστησα, conl. -ήσῃ, а) йду, їду, я в дорозі, приходжу, прибуваю, заходжу, ε 619, σ 119; б) вертаю, повертаю, οἶκας, ἐκ πυρός виходжу, видобуваю ся (щасливо).

νόστιμος, ον, поворотний; ν. ἡμερ день повороту; що вертає, верне або може вернути.

νόστος, ου, οἷο, ὁ (νέομαι), поворот, Ἀχαιῖδος до Ахай; прихід; γλυκερός, μελιγδής, ἀπτήμων, λυγρός; гл. ἐπινομίαι.

νόσφι(ν), а) adv. далеко, подальше, ν. λίω відходжу, ν. ἀπάρω відводжу, ν. ἰδών відвернувши очи, відвернувшись; осібно, окремо, осторонь, на боці, тайком, здалека, на бік, геть; б) праер. з gen.: здалека від, геть від, πολέμοιο; без, крім, опріч (Б) α 20, Μ 466 и.

νοσφί-ξομαι, 2. s. -ει, opt. -ξείμεθα, аог. νοσφίσαστο, pt. -(σ)σφίμενη, pt. аог. р. νοσφισθείς, віддаляю ся, відлучаю ся, розлучаю ся, відходжу, відїзджаю, відвертаю ся, πατρός від б., держусь здалека; віддаляю ся, лишаю, покидаю, δῶμα, παῖδα; не похваляю, відкидаю, відвертаю ся, В 81.

νόσιος, 3. мокрий, вогкий; subst. **νόσιον**, прибережна вода, в. при березі, залуква (Б); **νόσιαι**, -ησι, дощ (вlast. вогкість).

Νότος, ου, οἷο, ὁ, Нот, полудневий вітер; πρὸς Νότου на полудни, до полудня.

νοῦς, η 240, гл. νόος.

νοῦσος, ὁ (νόσος, поха). слабість, хвороба, недуга, помість, повітря (С), Α 10, Διός від 3.; ἀργαλήν, δολιχῇ, στυγερῇ.

νό, енкл. νόν (nunс), тепер, якраз, саме; відтак, тоді, потім;

отже, певно, може, мабуть, знать, ачей, прецінь, очевидно, а вжеж, проте, то, ото, -ж, отсе; иноді годі перетолкувати.

νοκτ-ερίς, ἵδρος, ἡ (νύξ), лилик, кожан, ночовид.

νύμφη, ἡ, (nubo), дівчина, молода, відданиця, княгиня, мила, молода жінка; voc. *νύμφα φίλη*, також: миле дитя, люба дитино.

Νύμφη, ἡ, нїмфа, русалка, богиня жерел, гаїв, нив, гір.

νυμφίος, ὁ (νύμφη), молодий муж, чоловік, новоженець, молодий.

νῦν (nunc), adv. тепер, якраз тепер; οἱ νῦν βροτοὶ теперішні люди; νῦν ἡμέρη ἥδε отсей нинішній день; отже, проте, -ж, при іпрв. ἀλλ' ἔτι νῦν іди-ж, отже йди; νῦν δὲ отсе тепер, то тепер, а тепер, отже тепер, тепер-же, на-тепер, тепер бодай, прецінь раз; καὶ νῦν ἦτοι і якраз доперва (що йно) тепер; пор. *νύ*.

νύξ, κтс, ἡ (nox), ніч, темнота, тьма, невидня; τὰδε νοκτὶ ἐίσκαι тут єму нічю все мріє (Б); *νοκτὶ εἰσιώς* мов та ніч наступала (К); *νοκτὶ παύεσθαι* ночі слухати, т. в. перестати; *νοκτός* в ночі, ночію; так само *ἀνὰ νόκτα*, ἐπὶ νοκτὶ. *Νύξ* богиня ночі, ніч; *ἀμβροσίη*, *ἀμβροτος*, *δνοφερή*, *ἐρεμνή*, *ὄρη*, *ναιή*, *σχοτομήνιος*, *κελαινή*, *δμητέρα*, и.

νύξ, ἡ (nigra), невістка; свість, зовиця, ятрівка, братова, сподїнена, своячка Г 49.

Νύξιον, Нізейон, гора в Тракії. *νύσσα*, ἡ, мета, ціль; камінь у мети на місци перегонів.

νύσσω, aor. *νύξε*, тручаю, штовхаю, *ἀγκῶν* ліктем; бю, вдаряю, влучаю, пхну, пробиваю, *ἐγχεῖ* *ἀσπίδα*.

νώ, *νω*, dual. від *ἐγώ*.

νωθής, ἐς, упертий, непокірний, лінивий, *ἐνος* Λ 559.

νω, dual. від *ἐγώ*, gen. dat. *νω*, acc. *νω*, *νώ*, ми оба, нас обох, нам обом.

νωί-τερος, 3. нас обох, спільний нам обом, наш.

νωλεμές, neutr. adv. без перестанку, без перерви, без впину, безнастанно, заєдно, без відпочинку, не зупиняючись, завсїгди.

νωλεμέως, adv. а) безнастанно, завсїгди, раз-в-раз, оден по другім; б) сильно, міцно, дуже, постійно, витривало; пор. *νωλεμές*.

νωμάω (*νέμω*), *ἄς*, іpf. *ἐνώμων*, (*ἐ*)*νώμα(ε)*, aor. *νώμησα*, а) розділюю, обділюю, приділюю, (всїм поодинок), частую (С), обношу (Б), γ 340, η 183, Α 471; б) рушаю, порушаю, *πόδας*, *γούνατα*; махаю, вимахую, потрясаю, *ἐγχε*, повертаю *βῶν* щитом; обертаю, беру; кермую, орудую, правлю *οἰήα*; в) роздумую, розважаю, думаю, маю на думці, маю гадку, намір, видумую, вигадую, мудрую щось (Б), *ἐνὶ στήθεσσι*, *φρεσὶν κέρδεα*.

νώνυμ(ν)ος, ον, (*νη-ὄνομ*), безіменний, безславний, незвісний, без вісти, без імени, без слави, безвість (Б. про край).

νωροφ, σπος, лискучий, блистучий, яскравий, лискавий, міднокований (Б), *χαλκός*.

νώτο, pl. *νώτα* (nates), а) плече, плечі, хребет, хребто, спина, хребтовина (Р), похребтина; *μετὰ νότα βαλὼν* обернувшись плічми; б) рівня, ровень, площа, поверхність, простір, *θλάσσης*.

νωχελίη, ἡ (*νη-ὠκύς*), недбалість, лінивство Т 411.

E.

ξάινω (ξέω), чешу, εἶρα γ 423.

Ξάνθος, Ксант, а) ріка в Лікії В 877 Е 479; — частіше зове ся так Σάκχινδρος коло Трої; б) син Файнопа з Трої Е 152; в) кінь Гектора Θ 185, Ахілля Π 149, що ему смерть віщує.

ξανθός, 3. (sand-eo), жовтий, русий, русявий, білявий, Μενέλαος, κόμη русе волося; половий, смуглявий, гнідавий, буроватий, буланий, гнідий, ἵππος.

ξενήιον, τό, гостинний дар, гостинець, гостинне (Р), милостиня, угощенє, честованє; нагорода, відплата γ 290.

ξενήιος, 3. гл. ξείνιος, ω 273.

ξενίζω (ξείνιος), f. 1. pl. ξεινίσσμεν, аог. (ἐ)ξείνισσα, inf. ξεινίσαι, pt. -σας, приймаю гостинно, угощаю, зобходжу кого, честую.

ξείνιος, 3. гостинний, гостливий (Б), гостевитий, гостелюбивий, τράπεζα; так зове ся Зевс, як покровитель права гостинности; ξείνια (δῶρα), гостинні дари, гостинці, угощенє, честованє, милостиня.

ξεινο-δόκος, ё, господар, хазяїн, що приймає гостей, гостинний ἀνὴρ.

ξείνος, 3. (ат. ξένος), чужий, сторонський; subst. чужинець, странник (Б), чужоземець, чужосторонець; гість, приятель, πατρώιος з вітцем, по вітцю, знакомий (Р); також: хазяїн, господар, що приймає гостя, у кого вєть ся в гостях; πατρώιος, αἰδώς, φίλος, и.

ξεινοσύνη, ή, гл. ξενίη.

ξενίη, (ξένος, ξείνιος), ή, гостинність, гостина, гостьба (Б), угощенє, честованє, приязнь, знакомство.

ξένιος, гл. ξείνιος.

ξηρός, 3. (ат. ξηρός), сухой; neutr. ξερὸν ὑπείρωιο беріг сухо-долу, ε 402.

ξέσσε, аог. від ξέω.

ξεστός, 3. (ξέω), вигладжений, обтесаний, витесаний, струганий, точений, гладкий, гарно зроблений, гарно тесаний, з тесаного, вигладженого каменя або и дєрева, αἰθεύσαι, οὐδός, и.

ξέω, ipf. ἔξεν, аог. ἔξεσε, ξέσσε, гладжу, обтією, витією, вигладжую, обробляю; гл. ἀμρ-, ἀποξέω.

ξηρ-αίνω (ξηρός), аог. р. ἐξηράνθην, сушу, висушую, ἐξηράνθη πεδῖον висхла; Φ 345; ἀνα-.

ξίφος, εος, τό, меч, шабля, шаблюка; χάλκεον, μέγα, ταχύτης, ἀμρ-ηκες, ἀργυρόηλον, κωπήεν.

ξύ-λον (ξύω), τό, дерево, дрова, паливо, топливо, пенёк, αἶον; звич. plur.

ξύλ-οχος, ё (ξύω), ліс, лісок, бір, зруб, гущавина, гуща, гущавник.

ξυμβλήμεναι, ξυμβλήτην, ξύμβλητο, ξύμβληντο, гл. συμβάλλω.

ξύμπας, аса, αν, гл. σύμπας.

ξύν, гл. συν; таксамо під συν-гл. слів, що починають ся на συν: συνχέіρω, συνάγω, συνδέω, συν-έαξε (συνάγνυμι), συνέηκα (συνήμι), ξύνειμι, συνελάσσομεν (συνελάωνω), συν-έχω.

ξυνέαξε, гл. συνάγνυμι.

ξυν-εείκοσι (сυν-), двайцять разом, в купі, ξ 98.

ξυνέηκα, аог. гл. συνήμι.

ξύν-еιμι (εἶμι), f. -εσθαι, я 6, або живу разом, διότι πολλῇ зазнаю багато горя, терплю.

ξύν-еσις, ή (ієн-), сполука, сполученє, сутіч, κ 515.

ξύνετο, аог. 2. m. гл. συνήμι.
 ξυνήιος, 3. = ξυνός (κοινός),
 спільний, громадеский, до спіль-
 ного поділу Ψ 809; τὰ ξυνήια
 спільне, громадеке добро, спіль-
 на власність, А 124.

ξυνίει, ξύνιον, гл. συνήμι.

ξυνιόντες, ξύνισαν, гл. σύνεми.

ξυνός, 3. (κοινός), спільний,
 громадеский, до веїх спільно при-
 належний; 'Ενωχίος спільний, т.
 в. помагає раз одним раз дру-
 гим, (непевний, змінливий).

ξυν-οχαί, ἤσιν, αί, сполука; ἐν
 ξυνοχαίσι ὁδοὺ де дороги сходять ся.

ξυ-ρόν, τό (ξύω), бритва, ніж;
 ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς на вістрю бритви,
 ножа, т. в. сейчас рішить ся, в
 рішуча хвиля К 173.

ξυ-στόν, τό, ратисько, χαλκήρες
 копіє, ратище, списа, (гладка)
 жердка, дручок, ναύμαχον кора-
 бельне копіє; μικρόν, θυωχαετοσί-
 πηχον; пор. κολλήεις, κολλητόν.

ξύω (ξύω), ipf. 3. pl. ξύον, аог.
 3. s. ἔξυσε, стружу, зістругую,
 обскробую, вискробую, чищу,
 δάπεδον λίastroισιν; гладжу, вигла-
 джую, ἑάνόν; гл. ἀποξύω.

Ο.

δ-, protheticum перед ρ, λ, та-
 кож перед muta с. liqu. н. пр.
 δρύσσω, δρέχλη, δτρώω н.; δ-, co-
 pulativum в ἑπατρος, οίότης н.

δ, ἡ (δ, ἥ), τό, gen. τοῖο, τῆς,
 pl. nom. τοί, ταί, gen. τῶν, dat.
 τοῖσι, τῇσι, τῆς, du. τοῖν (is, ea,
 id), родівник має у Гом. ще зна-
 чіне заім. вказуючого і відно-
 сного; а) як заім. вказ.: то й,
 та, те, сей, ся, се, тот, тота,
 тото, сесь, сеся, сесе, тамтой,
 -а, -е; так і ὁ μὲν — ὁ δέ, сей —
 той, той — тамтой, оден — дру-
 гий, по части — по части; ὁ τὸν
 оден другого. Він, она, оно; ту,
 там; τῶν з того, від того, α 10;
 ἐκ τοῦ від коли, задля того, про-
 те; τό асс. neutr. проте, для-
 того, задля того, тим-то, тому-
 то, φ 332 Н 239 (часто τῷ або
 τῶ); τῷ тоді, то відтак, σ 402.

δ, ἡ, τό, pron. rel. що, котрий,
 -а, -е.

δ, а) neutr. від δς, де гл.; б)
 як conі. зам. ἑτι.

δᾶρ, δαρος, ἡ, dat. pl. ὤρεσσι,
 подруга, товаришка, посестра,
 жінка.

δᾶρ-ίζω, ipf. ἀρίζε, говорю,
 розмовляю (дружно), гуторю,
 бесідную, балакаю.

δᾶρ-ιστής, ὁ, повіреник, това-
 риш, любимець, коханець (В),
 Διός τ 179.

δᾶρ-ιστός, ὅς, ἡ, (ἀκρίζω), а)
 дружні зносини, дружна, лю-
 бовна розмова, любові; б) оби-
 чай, звичай, установка, Р 228;
 в) мрява, товпа, натовп, юрба,
 προμάχων.

δ-βελός, ὁ, рожен, шпичка (В),
 ἀκροπόρος.

δβροίμο-εργός, ὅν (ἐργον), що до-
 пускаєсь чогось страшного, зло-
 чинний, нечестивий (Р), про-
 ступник.

δβροίμο-πάτερη, ἡ (πατήρ), донь-
 ка могучого батька.

δ-βροίμος, ὅν (βροί-θω), важкий,
 тяжкий, дуже великий, велитен-
 ний, спорий, сильний, міцний,
 кріпкий, дужий; могучий, за-
 взятий, страшний, грізний, на-
 гальний, бистрий.

ὄγδ-ὄατος, 3. осьмий.

ὄγδ-оος, 3. осьмий.

ὀγδ-ῶκοντα (octoginta), вісімдесять.

ὁ γε, ἡ γε, τό γε, сей (той) то, він то, той ту, там, він ту, там (так fem. і neutr.), той, та, те, він, она, оно, сей, тамтой; τῇ γε ту (сюди) якраз; τό γε проте якраз, проте-ж, тому-ж, р 401, E 827; пор. ἐ, ἡ, τό і грам.

ὄγκ-ιον, τό, скриня, скринка, тлумок (B) ϕ 61.

ὄγκ-ος, ὁ (uncus), гак, гачок, ключка, δέξυς.

ὄγμος, ὁ, борозда, борозна, скиба; покіє, πίονες.

Ὀρχηστός, Орхест, місто в Бойотії з гаєм посвяченим Позейдонови В 506.

ὄρχνη, ἡ, грушка, грушкове дерево, груша η 120.

ὀδ-αῖος, 3. (ὀδός), належний або потрібний до дороги: ὀδῶν набір, крам, товар.

ὀδαῖ (ὀάκ-νω), adv. кусаючи, гризучи, зубами, („пішов землю гризти“); ὀδαῖ ἐν χειρὶσι φῶναι кусати ся в уста, закусити уста (знак гніву), прикусити губи, заціпити зуби (B).

ὀδε, ἡδε, τόδε, pron. dem. dat. pl. τοῖσδε, τοῖσδε(σ)σι, τοῖσδεσ(σ)ι, той, та, те, сей (отсей), ся, се, тот, тота, того, сесь, сеся, сесе; той ту; иноді як adv. т у Υ 345, E 175, π 205; т а м α 185, φ 533, σ 44.; ἡμεῖς οἶδε ми ту, ми-ж от (B), отсе; слідуєчий; τῇ δε ту, там, ζ 173, μ 186, M 345, P 512; так, Ω 139; οἶδε там; τόδε ту, сюди, α 409, Ξ 298 и.; для того про те, задля того; ἐς τόδε аж до, аж до тої пори, хвилі.

ὀδ-εύω (ὀδός), іду, дістаю ся.

Ὀδῖος, Одій, а) вожд Галїзонів, що єго вбив Агамемнон В 856 E 39; б) окличник у Греків I 170.

ὀδ-ίτης, ὁ (ὀδός, εἶμι), подорож-

ний, мандрівник, прохожий; та-кож сполуч. з ἀνθρωπος ν 123 и.

ὀδ-μή, ἡ (ὀδωδω, odor), запах, вона, дух, смрід, тухлина.

ὀδοι-πόριον, τό, заплата за доро-гу, винагорода за подорож.

ὀδοι-πόρος, ἐ (περάω), подорож-ний, прохожий, мандрівник, пут-ник.

ὀδός, οὔ, οἶος, ἡ, дорога, улица, шлях, гостинець, λαοφόρος військо-ва дорога, широкий гостинець; ἱππηλασίη кінна дорога, вигідна до їзди; πρὸ ὁδοῦ γενέσθαι йти, по-ступати наперед, рушити в даль-шу дорогу; приступ, дорога, вхід, вихід; їзда, подорож, ман-дрівка, від'їзд, виїзд; поворот, похід (війска).

ὀδοῦς, ὀδόντος, -όντι, ὁ (dens), зуб, клевак.

ὀδύνη, ἡ, біль, смуток, горе, жаль, сум, біда, Περικλῆς задля, їзза Γ.

ὀδυνή-φάτος, ον (πέ-φα-μι), що біль умиряє, злекшує, φάρμακка, ρίζα.

ὀδύρ-ομαι, ipf. ὀδύρετο, -οντο, pt. аог. ὀδυράμενος, горюю, побиваю ся, вбиваю ся, τινός, ἀπὸ τινος і тина за ким, плачу, нарікаю, надькаю, ридаю, болію, жалую, бідую, сумую, баную, банно ви-глядаю, тужу, бідкаю ся, сьвіт-ом нуджу (B), жалую ся, τινί перед ким, жалкую, скорблю, надькаю, оплакую.

Ὀδυσῆος, Одисеевий σ 353.

Ὀδυσ(σ)σεύς (гнївливий), gen. Ὀδυσ(σ)τῆρος, σσέος, Ὀδυσσεύς ω 398, dat. Ὀδυσσῆι, -σεї, асс. Ὀδυσσῆα; -σσέα, -ύσῃ, Одисей, син Ляерта і Антиклеї, брат Ктимени π 117, λ 85 и., кор. Кефаленів на Итаїї, Самії, Закинтї, Айгіліпї і Кро-килеї В 631, муж Пенельопи і отець Телемаха. В Іліяді: про

єго хоробрість, проворність і втропність в борбі; в Одиссеї: про блуканину після збурення Трої і про покаранє женихів Пенельопи; πολύτροπος, πολύμητις.

(ὀδύσσομαι), аор. 2. s. ὠδύσαο, 3. s. -ατο, pl. ὀδύσαντε, pt. σάμενος, -ατο, pf. 3. s. ὀδῶδυσται (знач. prs.), гніваю ся, серджу ся, я є сердитий, гнівний, гнівен (Б), τινί на кого, ої; ненавижду кого; ὀδυσαμένος сердитий.

ὀδῶδει, plpf. гл. εἶω.

ὀδῶδυσται, prf. гл. ὀδύσσομαι.

ῥεσαι, dat. pl. від εἶς.

ὄζω, é, а) гиля, галузь, галузка, гілляка (Б), вітка, літорість, паросток; б) племя, потомок, Ἄρως.

ὄζω (ὀζω, odor), prf. ἔδωδα (знач. prs.), plpf. 3. s. ὀδῶδει, пахну, пахаю, даю, видаю запах; ὀδμή ὀδῶδει: пахощі носились (Б).

ὄθεν (эс), adv. звідки, звідкіля, від чого, від кого (котрого), від яких.

ὄθι, ὄθ' (эс), adv. де, там де; ὅτι αὐτῆς де в подвірю; κλισίην-ἔθι: крісло, на котре, що на него, а на те.

ὄδομαι, ipf. 3. s. ὄδετ', журю ся, побиваю ся, клопочу ся, дбаю о що, лякаю ся; οὐδ' ὄδομαι κατέστροφος про гнів твій мені байдуже, гнів твій мені не жура (К), мене не злякав (С); з part. αἰσουλὰ ῥέζων лякаю ся, бою ся; також з inf.

ὀδόνη, ή, полотно, рядно, ἀργεννική, κχιρόσσει, λεπτή; одіж, одежа, платє, Σ 595; намітка, за слова, Γ 141.

ὀ-θριξ, ἔτριχος (ὀ cornul.), що має однаке волосє, шерсть, однакої шерсти, одної або тої самої масти В 765.

Ὁθρυονεύς ἦος, Отрионей, союзник Троян з Кабезу N 365.

οἶ (εἰ, Fε) і енкл., dat. sg. pron. 3. pers. звич. в значіню αὐτῷ, αὐτῇ, собі, єму, їй.

οἶα, adv. n. pl. від οἶος, як, якто, як от, так як, мов; οἶά τε πολλά як часто, як то буває, водить ся (Б).

οἶγ-νῦμι, аор. 3. sg. ὠγγε, ὠγγε, pt. οἶγασα, ipf. p. ὠγγυντο, отвираю, відчиняю, відмикаю θύρας, πύλας; відкриваю, οἶνον отвираю вино, посуду з вином, або надпочинаю; ἄν-.

οἶδα, эс, є, гл. εἶδω.

οἶδ-ἄνω, (οἶδος), зворушаю, баламучу (Р), νόον; med. зворушаю ся, χέλω від гніву.

οἶδ-έω, ipf. 3. s. ὠδεε, пучнію, пухну, розпухаю, χρεά на тілі.

Οἶδι-πόδης, -πόδα, Ойди, син Ляйоса і Епікасти, отець Етеокля і Полінейка, Антигони і Измени λ 271.

οἶδμα, ατος, τό (οἶδ-ος), повинь, розлив, розгукані Филі; гл. θύω.

οἶ-έτης, эс (έτος), рівний що до віку, віком, в рівнім віці, ἑται B 765.

οἶ-ζυρός, 3. comr. -ρώτερος, sup. -ώτατος, безталанний, бідолашний, нещасливий, сірмний, бідний, нещасний, сумний, гіркий, повен горя, тяжкий, злощасний, нужденний, жалісний.

οἶ-ζύς, ύος, (οἶ, οἵ) ή, dat. διζυῖ, горе, горюванє, злидні, нещастє, біда, нужда, недоля, негода, лихо, смуток, біль.

οἶ-ζύω, ipv. διζύε, ipf. 1. pl. διζόμεν, pt. аор. διζύσας, а) журую ся, побиваю ся, περί τινα ким, за ким Г 408; б) терплю, κχά; я є нещасливий, безталанний.

οἶ-ήιον, τέ, ручка (держало) керми, керма, весло, Т 43.

οἶ-ηξ, ηῆος, ἡχασσι, ὁ (οἶ-σω), лише pl. οἶηξες, обручки або кільця при ярмі, через котрі поводили переходили Ω 269.

οἶκᾱ-δε, adv. до дому, домів.

οἶκ-εύς, ἥρος, ἡ, ἡες, ὠν, ας, ἐ, домівник, парібок, слуга, батрак, наймит, невільник; pl. челядь, челядинці (Б), домашні, слуги.

οἶκέω (οἶκος), ipf. ὄκει, aor. p. 3. pl. ὄκηθεν, живу, мешкаю; замешкую, ὑπωρεῖας; pass. є замешканий, πέλις; ὄκηθεν поселили ся, мешкали як поселенці, слободяни, осадники В 668.

οἶκ-ία, τά (οἶκος), дім, хата, мешканє, господє, житло, леговисько, берліг, гніздо.

᾽Οι-κλείης і ᾽Οικλήης, асс. -ἥα, Ойклей, син Антіфата, отець Амфіярая о 244, 253.

οἶκο-θεν, adv. а) з дому, з мешканя; б) з власного майна, зі свого, від себе.

οἶκο-θι і οἶκοι (loc. від οἶκος), adv. дома, в дома.

οἶκόν-δε, adv. до дому, домів, до господи (С), в дім, в кімнату, в світлицю α 360, φ 354, ψ 292 (жіночу); до вітчини В 158.

οἶκος, ου, οιο, ὁ (vicus), а) дім, хата, мешканє, житло, хижа; покій, кімната, світлиця; б) господарство, господа, домівство, майно, маєток, добро, багатство; родина, семья, ζ 181.

οἶκτιρώ (οἶκτος), aor. 3. s. ὄκτειρε, жалую, милосерджу ся, падькаю над ким, жаль мені, оплакую, жалкую, скорблю.

οἶκτιστος, -α, гл. οἶκτρός.

οἶκτος, ἐ, жаль, горе, спожаліне, горюванє, наріканє.

οἶκτρός, 3. comp. -ότερος, sup. -ότατος, і οἶκτιστος, жалібний, жалісний, спожалний, жалостивий, гіркий, сумний, бідний,

нужденний, страшний. Neutr. pl. οἶκτρά як adv. гірко, жалісно, страшно, нужденно; так і sup. οἶκτιστα.

οἶκ-ωφελίη, ἡ (ὀφελῶ), господарство, господарність.

᾽Οιλεύς, ἥρος, Ойлей, а) кор. в Льокриді, отець льокр. Аянта і Медонта В 727 N 697; б) Троянець, візник Біянора Λ 93.

᾽Οιλιᾶδης, син Ойлея, Аянт.

οἶμα, ατος, τέ, напад, напір, розгін, розмах; лютість, завзяте, скаженість, сердитість.

οἶμά-ω (οἶμα), aor. 3. s. ὀμήσε, нападаю, впадаю, напіраю, кидаю ся, пускаю ся.

οἶ-μη, ης, ἡ, (і-έναι), (звич. хід, дорога); пісня, сьпів, ἀειδέμενοι κλέα ἀνδρῶν οἶμης сьпівати про лицарську славу пісню (Б).

οἶ-μος, ὁ (і-έναι), а) дорога, шлях, стежка, хід; б) пояс, пасма, поясок, пружка, χιάνισ.

οἶμο-γῆ, ἡς, ἡ, стогін, наріканє, горюванє, жалісний крик, крик болю, репет жалібний (Б), плач.

οἶμώ-ζω (οἶμοι), aor. 3. s. ὤμωξε, opt. 3. s. οἶμώξειε, pt. οἶμώξας, стогну, зойкаю, кричу (з болю), нарікаю, плачу, горюю, побиваю ся, падькаю; реву, вию; ἐλπεινά, μέγα, σμερδαλέον.

Οἶνειδης, ας, син Ойнея Тидей Ε 813.

Οἶνεύς, ἥρος, Ойней, син Портея, кор. Калідону в Аїтолї, отець Тидея і Мелєагра від Альтаї Ζ 216; лови на дика Ι 529.

οἶνίζομαι, ipf. 3. pl. οἶνίζοντο, спроваджую, купую собі вино, χάλκῳ за мідь; οἶνον спроваджую, приношу.

οἶνο-βαρέω, pt. -ρείων, упований вином, хмелем здоланий, (Б), підпитий, паний.

οἶνο-βαρής, ἐς (βαρύς), упоенный вином, винопій (Κ), пьяный, пьяница, пьянога, пѣяκ A 225.

Οἶνό-μαος, Ойномай, а) Ай-толієць, що его вбив Гектор E 706; б) Троянець, що его Ідоменеї вбив M 140, N 506.

οἶνό-πεδος, οἶο (πέδον), богатий в вино, в виноград, винородний, виноградний; subst. n. *οἶνόπεδον* виноградний сад, винниця I 579.

Οἶνοπίδης, син Ойнопіона, Гелен E 707.

οἶνο-πληθής, ἐς (πλήθος), богатий в вино, повен вина, Συρίη.

οἶνο-ποτάζω, пю, попиваю вино.

οἶνο-ποτήρ, ἥρως, ἐ, що пє вино, частуєсь вином, ἄνδρες Φ 456.

οἶνος, (vinum), ου, οἶο, ἐ, вино; до пияти мішалось з водою, а переховувалося в збанках або бордюгах: ἡδύς, μελιτηδής, μελίφρων, ἡδύποτος; αἰθούψ, ἐρυθρός, εὐήνωρ, μέλας, εὐφρων, λαρός, εὐώδης и.

οἶνο-χοεύω і *οἶνοχοέω*, οἶνοχο-εὔντες, ipf. οἶνοχόει, ἐφωχοέει, (ὦνο-χέει), if. aor. -χοῆσαι, наливаю, наспіваю вина, частую вином, вином обношу (Б), наливаю νέκταρ; ἐν-.

οἶνο-χόος, οἶο, ἐ (χέω), чашник, чопнар, наливайко, виночерпій (Б).

Οἶν-οψ, σπος, Ойноп, отець Лейода ρ 144.

οἶν-οψ, σпос, винної барви т. є. темно червоний, багрянний, темний πόντος; темнополовий, темно-гнідий.

οἶνόω (οἶνος), нахмілюю, підхмілюю, підпоюю; pt. aor. p. οἶνωθέντες, повпивавшись, підхмілені, підпоєні, пяні.

οἷξασα, pt. aor. від οἷγνυμι.

οἶο, зам. οἷ, гл. εἷς, свій, его.

οἶό-θεν, adv. сам, одинокий,

οἶόθεν οἶος сам оден, один на одного (Р), лише сам, одинокий; (пор. αἰνόθεν αἰνός jako superl.).

οἶομαι, гл. οἶω.

οἶον, adv. neutr. від οἶος.

οἶο-πόλος, ον (πέλ-ομαι), самітний, затишний, відлюдний, глухий, неприступний (Б), пустий.

οἶος, 3. одинокий, сам, сам оден, самітний, опущений, відлучений, відокремлений, відособлений, з gen. τῶν οἶος або ἀπὸ τινος; οἶον ἔμμενε мене самого; δύο οἶους тільки двох; так δὲ οἶω.

οἶος, 3. (εἷς), який, як, що; по соггел. τοῖος як, οἶος καλός як гарний; οἶ' ἀγορεύεις після того що, як ти кажеш, коли так, позаяк ти таке говориш; иноді знач. щ о б и: οὐ γάρ σε τοῖον ἐγείνατο μήτηρ, οἶόν τε ρυτῆρα βίου τ' ἔμμεναι щ о б и натягати лук; εἰλήσεται, οἶα καὶ ἔχομεν вгостимо, прийmemo тебе тим, що о маємо, чим хата богата; так neutr. sg. *οἶον* як, після того як; коли, тому що, позаяк; οἶος з inf. як то, так як, такий щоби, спосібний, що є в силі, що може, οἶου κήδεσθαι править хозяйством (Б); οἶος καίνομος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος те як то, так як і він був в силі. Adv. *οἶον*, *οἶα*, як, так як; οἶον δὲ як от, як то, як прецінь; що так, позаяк, тому що так, οἶον ἅπαντες ἦσθ' ἄνεω (= εἶτι τοῖον) що так.

οἶός, εἷος, gen. від εἷς.

οἶο-χίτων, ωνος, лише в хитоні, в одному хитоні (Б) ξ 489.

οἶόω (οἶος), aor. p. 3. sg. οἶόθη, самого лишаю, покидаю; pass. мене лишають, покидають, остаю сам.

οἷς, зам. οἷς (εἷς, ovis), ἐ, ἡ, εἷος, οἷός, εἶν, pl. εἷες (о довге: 425), gen. οἷων, οἷων, dat. οἷεσσι,

δίσασι, δεσαι, асс. εἶς, вівця, бирка, базя; ἀρνείας, ἄρσην, θῆλυς.

δίσατο, аог. від *δίω*.

οἶσε, οἰσέμεν, -έμεναι, гл. φέρω.

οἶσθα, 2. s. до *οἶδω*, гл. (εἶδω).

οἰσθεῖς, рт. аог. р. гл. *δίω*.

οἰσι-εύω, ірв. аог. *οἰστεύων*, рт. -сας, пускаю стрілу, стріляю, вціляю, влучаю стрілою, прицілюсь в кого (Б), τόξω з лука, Μεγελάου до М.

οἰ-σιός, оῦ, ó, стріла, з дерева або тростини з металевим кінцем і ключками або гачками; ὠκός, περόεις; τετυγλώχιν, τεγγλώχιν, χαλκήρης.

οἰστρος, é, жук, овад, бомок, гедз, *αἰόλος* γ. 300.

οἰσύ-ἵνος, (οἰσύа верба), вербовий, з верби, *ρίπες* ε. 256.

οἶσω, fut. гл. φέρω.

οἶ-τος, ó (і-έναι), судьба, доля, допуст, пригода, нещастє, не-доля, біда, невзгодина, лиха година (Р), лихо, горе, злидні, смерть; κακὸν οἶτον ἔλλυσθαι лихою смертю згинути.

Οἰτύλος, Ойтиль, місто в Ляконії В 585.

Οἰχάλιεύς, ἥος, Ойхалієць Ф 224.

Οἰχάλλη, Ойхалія, місто в Тессалії В 730. *Οἰχαλήθηεν*, з О.

οἰχνέω, 3. pl. *οἰχνεύσιν*, ірф. іт. *οἰχνεσκον*, ε, іду, ходжу, приходу, прибуваю, надходжу, пролітаю, долітаю; *εἶξ-, εἰс-*.

οἰχομαι, ірф. 3. s. *ᾠχετο*, іду, їду, ходжу, пускаю ся в дорогу, відходжу, відїздаю, *δολυχὴν ὁδὸν* в далеку дорогу, віддаляю ся, щезаю (також в знач. рrf.); *οἰχόμενος*, що єго нема, неприсутний, далекий, що барить ся, що уйшов, втік, або ветиг втечи: 47, що щез, пропав; *νηὶ οἰχομαι* відпливаю. — 3і знач. рraes. відходжу, геть іду, відправляю

ся, відїздаю, лину, лечу, літаю, пролітаю, гоню; щезаю, зменьшаю ся, нидію, вяну, подіваю ся; з рart. геть, далеко, з собою, прич: *οἰχεται φεύγων* утікає геть; *ὥς μ' ὄρελλε οἰχέσθαι* *προφέρουσα* *θύελλα* бодайби мене була геть пірвала; *αἰχμή κατὰ γαίης ᾠχετο* вбила ся в землю; *πῇ σοι μένος οἰχεται* де поділа ся твоя відвага? так *ἀπειλαί;* *ἀπ-, εἶξ-, ἐπ-, μετ-, παροίχομαι*.

οἶω, οἶω і *οἶομαι*, звич. *οἶομαι*, -εαι, opt. 3. *οἶοιτο*, ірф. 3. s. *οἶετο*, аог. 3. s. *οἶσατο*, рт. *οἶσάμενος*, аог. р. *οἶσθην*, рт. *οἶσθεῖς*, думаю, гадаю, мені прийшло на думку, мислю, бачу, розумію, хочу А 170, є моїм звичаєм N 263; розважаю, загадую, наміряю; догадую ся, причуваю; *θυμός οἶσάτο* *μοι* серце мені віщувало; *γόνυ δ' οἶετο θυμός* смуток причувала душа; підозріваю, посуджаю, наглядаю (С) А 561; бою ся, лякаю ся, *κῆρας*, з *μή* τ 390, сподіваю ся, причуваю (щось злого і 339); *οἶεταί μοι ἀνὰ θυμόν* видить ся мені, здаєть ся мені в душі; дожидаю, вижидаю, маю надію, виглядаю, надію ся, *καίνον* β 351, у 224; звичайно з асс. і inf. prs. fut. або аог., також самий inf. Ф 180 τ 215, при чім иноді треба доповнити subі., *καὶ πού τῶνδε μή-* *σεσθαι* *οἶω* (т. є. *ὤμας*) думаю, що ви ачей про се не забули μ 212, λ 101 *ὤμας*, о 278 *αὐτούς*, М 66 *αὐτούς*.

οἰωνιστής (*οἰωνός*), що віщує будучність або ворожить з лету і голосу птиць, *θεοπρόπος*; subst. віщун з лету птиць, птахогода (К), ворожій по птахх (С), знахор, байло, ворожбит, птаховорожбит.

οἰωνο-πόλος, ó (*πολέω*), гл. *οἰωνιστής*.

οἰωνός, ὁ (avis), птах, птиця, птаха, τανυπτέρυξ; 6) ворожба (з лету птиць) В 859 М 243.

ὀκνέω, ὀκνεῖω, ipf. ὀκνεον, відмагаю ся, мені не хоче ся, отягаю ся, пиню, зволікаю, вагаю ся, гаю ся; бою ся, лякаю ся, жахаю ся.

ὀκνος, ὁ, лїнивство, недбалість, байдужність, стома (Р); ὀκνω εἶκων з лїнивства, байдужности.

ὀκρίᾱω, ipf. 3. pl. ὀκρίωντο заострюю, серджу; med. гніваю ся, серджу ся, сварю ся σ 33.

ὀκρίεις, 3. (ἄκρος), острый, кінчастий, острокінчастий, зубчастий, λίθος, πέτρος, χειρμάδιον, μαχίμαρος.

ὀκρύεις, 3. (κρύος), власт. зимний, студений; страшний, злощасний, лютий, грізний, κῶων, πόλεμος.

ὀκτά-κνημος, ον (κνήμη), з вісьмома сприхами, осьмисприховий, κύκλα E 729.

ὀκτώ (octo), вісім, γ 110, В 313.

ὀκτω-και-δέκατος, 3. вісімнадцятий, ὀκτωκαιδεκάτη (ἡμέρη), ε 279.

ὀλβιο-δαίμων, ονος, voc. ὀλβι-ἐδαίμων, богом благословений, що під божим покровом, щасливий.

ὀλβιος, 3. щасливий, блажений, благословений; багатий, достатний, маючий, засібний; δῶρα ἔλβια ποιεῖν благословити, на щастє повернути; ἔλβια, щастє, добро, гаразд; ἔλβια ζῶμεναι вік прожити щасливо (В).

ὀλβος, ὁ, щастє, добро, гаразд, доля, богатство.

ὀλέεσθαι, ὀλέεσθε, гл. ἔλλυμι.

ὀλέθριος, ον, погибельний, погубний, злощасний; ὀλέθριον ἡμῶν день погибелі, недолі.

ὀλ-εθρος, ου, ὁ, (ἔλλυμι), погнбїль, загуба, загибїль, нещастє, смерть, ψυχῆς κонец житя; αἰπός, ἀδευκός, λυγρός, οἰκτιστός.

ὀλεῖται, fut. med. від ἔλλυμι.

ὀλέκω, ipf. ἔλεκον, iter. ὀλέεσκεν, нищу, нівечу, спонищую, убиваю, побиваю, Ἀργείους; med. ὀλέκονται, онто, гину, вмираю, загибаю, пропадаю.

ὀλέσαι, ὀλέσ(σ)ας, -έσαι, ὀλέσθαι, гл. ἔλλυμι.

ὀλ-ετήρ, ἡρος, ὁ, погубник, убийник, Σ 114.

ὀλιγ-η-πελέω, я є слабій, слабосильний, омлілий, немічний, безсильний, ледве дишу (В); лише prt. prs.

ὀλιγ-η-πελίη, ἡ, слабість, неміч, недужність, несила, утома, ослабленє, ε 468.

ὀλίγιστος, superl. від ὀλίγος.

ὀλιγο-δράνέω (δράω), я слабій, немічний, ледво рушаю ся, або дишу, безсильний, обімлілий.

ὀλίγος, 3. comp. ὀλίζων, sup. ὀλίγιστος, мало, трохи, небогато, малий, низький, короткий χρόνος, слабій, тихий ἔψ; neutr. sg. ὀλίγον як adv. мало, трохи, ледво, дещо, небогато; ὀλίγου, мало щоне, трохи не, туй-туй, майже.

ὀλίζων, comp. до ὀλίγος.

Ὀλιζών, ὦνος, місто в Магнезії В 717.

ὀλιοθάνω, аог. 3. s. ἔλισθε, ховзаю ся, поховзую ся, паду; вилїтаю, випадаю, вискакую, ἤπαρ.

ὀλ-λυμι, pt. ἔλλύς, -ύντα, -ύντων, -ας, fem. ἔλλύσαι, f. ἔλεσω, -σσεις, аог. ἔλεσα, ἔλεσε, ἔλεσα, conl. ὀλέс(σ)ης, -η, opt. ἔλεσειν, ipv. ἔλεσσον, if. -έс(σ)αι, pt. -έсας, -έсας, prf. ἔλωλας, conl. ἔλωλῃ, plpf. ἔλώλει, ipf. it. ὀλέεσκεν, нищу, псую, погубляю, занашающую, нівечу, спонищую, винищую, вигубляю, викоріною, пустошу, руйною, убиваю; трачу νόστον, λάϊν; ἐδμήν прогання, перебиваю (В); τρέψας вигубляю, віднимаю, здійсмаю; φρένας розум віднимаю, помучаю,

розуму позбавляю. — Med. pt. ἐλλύμενοι, -ων, -άων, -ους, ipf. ἐλλυντο, f. ἐλείται, ἐλέεσθε, inf. -έεσθαι, aor. 2. ὤλεο, -ετο, ἐλέμην, con. ὤλομαι, -ησι, opt. ἔλοισθε, inf. -έσθαι, pt. οὐλέμενος, гину, загибаю, καλὸν οἶτον лихою смертию, злочасною, нужденною, страшною, або dat. ἐλέθρῳ; -άτασταλέησι через; погибаю, вмираю, пропадаю, щезаю, зникаю, минаю ся, κλέος, νόστος, νόστιμον ἦμαρ. Ppf. 2. (належить до med.) я знищений, збурений, я загинув, погіб, паду, пропадаю: ἀπ-, δι-, ἐξ-.

ἐλ-μος, ἐ (volvo), круглий камінь, камінний кружок A 147.

ἐλ-οῖος, 3. (ἐλ-λυμι), погібельний, погубний, злочасний; ἐλοιῆσι φρεσὶ глузду позбувшись (C).

ἐλολῶγῇ, ῇ, жалісний крик, ж. молитва, просьба, наріканє.

ἐλολύζω (ululo), ipv. ἐλέλυξε, aor. 3. s. ἐέλυξε, pl. -αν, inf. -αι, кричу, скрикну, крик роблю, кричу або піднімаю крик з радості; голосно нарікаю, падькаю, жалую ся, жалісно, з плачем молю ся або прошу.

ἐλοοί-τροχος, ἐ (ἐλ-ύω, volvo, τρέχω), круглий камінь, скельний обломок N 137.

ἐλ-οός, 3. (ἐλλυμι), comp. -ώταρος, sup. -ώτατος, погібельний, погубний, шкідливий, злочасний, жорстокий, страшний, грізний, злющий (B), лютий (P), ворожий, діймаючий, прикрій, ὀδυρή; ἐλοχ φρονέων що готує погібіль, ворожий.

᾽Ολοοσσών, ἐνος, місто в Перайбії (Тессалії), над Евротом, т. Alasona B 739.

ἐλοό-φρων, ονος (φρήν), погібельний, погубний, твердосердний, страшний, грізний, дикий, жажертий, лютий.

ὀλοφυνός, 3. (ὀλοφύζω), жалісний, сумний, печальний; ἔπος ὀλοφ. ἔειπεν заголосила (B).

ὀλοφύρομαι, aor. ὀλοφύραμην, -ας, а) intr. нарікаю, плачу, слізми заливаю ся, голову (B), стогну, горюю, побиваю ся; б) trans. милосерджу ся, маю милосерде, болію, мені серце крає ся, мене прошибає смуток, болить серце (P), Δαναῶν за Данаїв; так ὀλοφύρεται ἦτορ, θυμός; жалкую, оплакую, журю ся, падькаю за чим, пожалію, жалую, зжалую ся над ким (B); πῶς ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι якже то нарікаєш, що маєш бути хоробрим.

ὀλοφώιος, погубний, страшний, проклятий; n. pl. subst. ὀλοφώια, хитрощі, підступ, зрада, лукавство B 410; ὀλοφώια εἰδώς що знає ся на хитрощах, що в него злоба на умі.

᾽Ολυμπιάς, ἄδος, олімпійська.

᾽Ολύμπιος, олімпійський, що живе на Ол., що має оселю в Ол. (C), Олімпієць (Зевс).

᾽Ολυμπος, і **Ὀβλυμπος** (ὀλμπω), Олімп, висока (о. 2985 m) гора на границі Тессалії і Македонії; т. Elimbo (Lacha); на Олімпі живуть боги і ним володіють, ζ 240, E 404, 360; на найвишнім вершку стояла палата Зевса, а довкруги мешкали других богів (θεῶν ἔδος); ἀγανίφρος, νιόβεις, αἰγλήεις, πολυδαίρας, πολύπτυχος.

ὀλῦραι, αἱ, голомша, сушшен (рід збіжа для коней) E 196, и.

ὀλωλε, perf. від ἐλλυμι.

ἐμᾶδ-έω, aor. ἐμᾶδην, кричу, крик або галас (B) піднімаю, галасую.

ἐμᾶ-δος, ἐ, а) товпа, юрба, глітно, глота, натовп, H 307 O 689; б) гомін, крик, гамір, шум, грім, гук; ἀλίχστος, θεσπέσιος.

ὁμιᾶ-λός, 3. (ὁμός), рівний, гладкий : 327.

ὁμ-αριέω (ὁμός, ἀριάω), pf. -έων, (ipf. 3. du. ἑμαρτήτην), opt. aor. ἑμαρτήσεσθαι, pt. -ήσας, сходжу ся (разом), роблю разом з ким одно і те саме, спільно роблю, разом поступаю, M 400; зустрічаю ся, сходжу ся, підходжу до, або впадаю, попадаю оден на одного N 584; згоджую ся, іду разом, βῆσαν ἑμαρτήσαντες ішли, вийшли разом, рівночасно; лечу разом, дорівнюю в скорості, здоганяю, κίρως.

ἑμαρτῇ, ἑμαρτῇδην, гл. ἀμαρτῇ. (ὁμβρομο-πάτηρ, гл. βρομοπάτηρ; **ὁμβρομος**, гл. βρομος).

ὁμβρος, ὁ (imber), дощ, злива, буря, туча, сніговиця; ἀθέσφατος, ἄσπετος.

ὁμεῖται, fut. m. від ἑμνομι.

ὁμ-ηγερός, ἐς (ὁμοῦ, ἀγείρω), зібраний, згромаджений, разом; ὁμηγερέες ἐγένοντο у раду згуртувались (K), в купі стояли (C), в ряд поставали (B), станули громадою.

ὁμ-ηγῶρίζομαι, збираю, згромаджую, скликаю, π 376.

ὁμ-ήγυρις, ιος, ιν, ἡ (ἄγυρις), збір, збір, громада, Υ 142.

ὁμ-ηλικίη, ης, ἡ, рівний вік, ті самі літа, ровесники β 158, ровесницї, однолітки (B) і sg. ровесник, товариш, ровесниця γ 49, ζ 23, χ 209.

ὁμ-ηλιξ, ἴκος, рівного віку, в рівнім віці, ровесний, ровесник, одноліток (P), рівня по літам.

ὁμ-ηρέω (ἄρ-ω), aor. 3. s. ὁμήρησε, сходжу ся, стрічаю ся, τινί з ким, π 468.

ὁμιλᾶ-δόν, adv. купами, юрбами, товпами.

ὁμιλέω, ipf. ὁμιλεῖν, ὁμίλειον, aor. ὁμίλησα, conі. -ήσῃσι, opt. -ήσειεν, pt. -ήσαντες, я є разом, находжу

ся, перебуваю, жию разом, є товаришем, ἀνδράσι обертаюся між людьми (C), маю знакомість, воджу ся, пристаю з ким, обходжу ся, забавляю ся з ким, μνηστῆρσιν; збираю ся περὶ κείνων, згромаджую ся, обступаю, кручу ся, сходжу ся разом; зустрічаю ся, воюю, стаю до борби, борю ся, вдаряю, впадаю на, мішаюся між, вмішую ся (в ряди), α 265, Λ 523; μετὰ Τρώεσσι ἐμίλεια за Троян став (P), ім помагає.

ὁμ-ιλος, збір, збори; велике число, множество, громада, купа, ватага, товпа, юрба, глітно, натовп, здвиг; δι' ὁμίλου на звалках (P), в метушні, в натовпі; місце зборів.

ὁ-μίχ-λη, ἡ, туман, імла, мряка, облак, хмара, κονίης туман пороку, курява.

ὁμμα, ἄτος, ὁμμάτα, око, зір, лице; лише plur., μαρμαίροντα.

ὁμνυμι, ipv. ἑμνῶθι, і **ὁμνύω**, ipv. ἑμνυέτω, f. ἑμνύμην, εἴται, ipf. ὥμνυε, aor. ὥμοσ(σ)α, ἑμοσ(σ)α, присягаю, заприсягаю ся, складаю присягу, клену ся (K), забожу ся, побожу ся (C), βρην обіцяю під присягою, клятьбою завіряю (B), запевнюю, під присягою запоручаю, прирікаю; з асс. на кого, що: Στυγὸς ἔδωρ на; та кож слідує inf. aor., fut. або pf., μή з conі.; ἀπ-, ἐπ-.

ὁμο-γαστήριος, ον (γαστήρ), рідний (брат, сестра), κασίγνητος.

ὁμόθεν, adv. з того самого місця; ὁμόθενι ἐξ ὁμόθενι галузки, гілє з того самого пня, ε 477.

ὁμοίος, ιος, ιου, 3. гл. ὁμοίος.

ὁμοίος, 3 (ὁμός), а) рівний, що дорівнює, подібний, схожий, δέμας зростом, статню, що до, εἶδος; θέειν в бігу; однакий, той-самий; κόμην Χαρίτεσσιν ὁμοῖα =

ταῖς τῶν Χ.; б) спільний (всім), загальний, πόλεμος, θάνατος, νεῖκος, γῆρας.

ὁμοιῶ (ὁμοῖος), inf. aor. p. ὁμοιωθήμεναι, act. рівнаю, роблю подібним, рівним; pass. рівнаю ся з ким, вважаю себе за рівного, рівним себе величаю (К), роблю (С); мірю ся, змагаю ся, μῆτιν що до хитрощів, з огляду на х., сперечатись, як на хитрощі піде (Б).

ὁμο-κλάω, ipf. 3. sg. ἐμόκληα, і від ὁμο-κλέω, ipf. 3. pl. ἐμόκλεον, aor. ἐμόκλησαν, it. ἐμοκλήσασθε, opt. -ήσειε, pt. -ήσας, голосно кличу, накликаю, озиваю ся, кричу, крик підіймаю, галасую; голосно розказую, приказую, заохочую, загіраю, додаю охоти; упоминаю.

ὁμο-κλή, ἡ (κλέω), голосний поклик, крик, приказ, погроза, лайка.

ὁμο-κλήτηρ, ἦρος, ἐ, що накликає, заохочує, загірає, кричить, грозить, приказує.

ὁ-μόρρνυμι, ipf. 3. s. ἐμόρρυνω, 3. pl. ὁμόρρυνοντο, pt. aor. ὁμορρῶμενος, обтираю, втираю, витираю, висушую; med. собі, δάκρυα παρειῶν з лиця; ἀπο-.

ὁμός, 3. (ἄμα), рівний, подібний, однакий, оден і той сам, γένος, ἀδελφία, τιμή, θρόνος; спільний, разом, в купі, οἶκος, νεῖκος, σορός.

ὁμός(σ)αι, ὁμόσας, гл. ὅμνυμι.

ὁμόσε (ἐμός), adv. в одно і те саме місце, сторону, разом.

ὁμο-σιχάω, іду разом, поступаю з ким, τιμή О 635.

ὁμό-τιμος, ον (τιμή), рівно поважаний, рівний повагою, достойнством, О 186.

ὁμοῦ (ἐμός), adv. разом, враз, у купі, спільно; рівно-ж, а також, і, а; разом з ким або чим

τινί, νεφέεσσιν, νεκίεσσι; μοι ὁμοῦ разом з мною.

ὁμο-φρονέω, opt. 2. s. -έοις, p. -έοντε, я є згідливий, у згоді (Б), одної і тої самої гадки, одно думаю, згідно думаю, згоджую ся в чім, νοήμασιν.

ὁμο-φροσύνη, ἡ, дружба, однодушність, згідливість, згода, миртишина у семействі (Б).

ὁμό-φρων, ονος (εὐρήν), згідливий, дружний, однодушний, Θυμός X 263.

ὁμόω (ἐμός), сполучаю; inf. aor. p. ἐμωθῆναι, сполучаю ся, εὐλόγητι Ξ 209.

ὁμφᾶλδεις, 3. опуккий, опуклий, пуповидий (Б), пупковатий, пукластий, ἀπείς, з гузами, гузатий, осмотрений гузом або головою (що до неї ярмовий ремінь був прикріплений) ζυγόν; сильно вигнутий.

ὁμφᾶλός, ἐ, (umbilicus), пуклатість, пуклавина, пуп, пупок; середина, осередок, θαλάσσης; гуз, гузик, горб (Λ 34 як прикраса щиту), головка при ярмі, що до неї прикріплювали ярмовий ремінь.

ὁμφαξ, ἄκος, незріле грозно, ягода, неспілий виноград η 125.

ὁμφή, ἡ, голос, воля (богів).

ὁμ-ώνυμος (ὅνομα), одноіменний, рівноіменний, що має однаке, те саме ім'я, Ρ 720.

ὁμῶς (ἐμός), adv. разом, враз, вкупі, спільно, сполом; рівно (як), однаково, рівно, рівним способом, саме так, подібно, таксамо, так як, нїби-от (Б).

ὁμως, однак, прецінь, всетаки, а таки, Μ 393.

ὄναρ, τέ, лише nom. і acc. sg. сон, мара, мана, привид, видьмо; пор. ὄνειρ.

ὄν-δε δόμονδε, до свого дому.

ὄν-ειαρ, ἄτος, τό (ὄνινημι), а) поміч, підмога, поратунок, порада, відрада, потіха, хосен, хосенне діло, пільга, пожиток, спасенє, πασι; б) pl. покріпленє, с т р а в а, ἐτοίμα προκείμενα; дороговщини, бисєрі, скабін Ω 367.

ὄνειδ-εις, ον (ὄνειδος), ганьблвий, ганьбьячий, зневажливий, зневажний, лайкий (Б), лайливий, обидний, обидливий, μῦθος, ἔπαα.

ὄνειδ-ίζω, аог. 2. s. ὀνειδισας, ipv. -σον, ганьблю, ганьбую, мержу, лаю, налаю (К), грімаю на кого, сварю, гуджу, колю (Б), зневажаю, закидаю кому що, роблю закиди, ганю, докоряю, дорікаю, доганяю кому чим, μοι τὴν χαστέρα.

ὄνειδ-ος, εος, τό, pl. εα, εσι, до-кір, догана, пригана, нагана, зневага, закид, злорічиві слова, наруга, ганьба, бешкет, сором, неслава, безчесть; ὀνειδεα μυθεῖσθαι лаяти ся, правити зухвальства (К), докоряти; κεφαλῇ κατ' ὀνειδεα χεῦαν голову вкрили ганьбою, соромом; ἐμοί δὲ κα' ὀνειδεα ταῦτα γένετο з того упала би (пішла би Б) на мене недобра слава.

ὄνειρατα, plur. до ὄνειρον.

ὄνειρεος (ὄνειρον), сонний; πύλαи брами снів, або сні, сница (Б) δ 809.

ὄνειρο-λόλος, ε (πολέω), толковник снів, викладач снів, сногада (К), що відгадує сні (С).

ὄνειρον, τό (δ 841), і ὄνειρος, ε, pl. ὄνειρατα (υ 87), і ὄνειροι, сон, сонна мара; також pers. pl. Сні; привиди, видьма.

ὄνήμερος, ὄνησα, гл. ὀνίμημι.

ὄν-ησις, ις, ἡ, хосен; щастє, добро, вдача (Б), ς 402.

Ὀνητορίδης, син Онетора, Фронтія γ 282.

Ὀνήτωρ, ορος, а) отець Фронтія γ 282; б) Троянець, отець Ляогона II 604.

ὄνθος, ου, ε, гній, обірник, мерва, болото, нечистота Ч 755.

ὄν-ίνημι, f. ὀνήσω, εαι, аог. ὀνήσα, ὀνήσα, ipv. аог. m. ὀνήσο, pt. ὀνήμενος, помагаю, спомагаю, даю пораду Θ 306, потішаю II 172, прислугую ся чим, стаю у пригоді (С) А 503, я є хосенний, пожиточний, приношу хосен, τινά кому; сὲ δὲ τοῦτο γῆρας ὀνήσει тебе у тім (на сєй раз) старість заступить, слобонить (від кари); χραδίην звеселяю серце, догожаю серцю (С). Med. маю хосен, радість, користь, потіху, користаю, уживаю, тіщу ся, звеселяю ся; τινός чим, з чого; ὃν θυμὸν ὀνήσεται своє серце втішить (Р), зрадує ся в своїм с.; θαπτός ὀνήσο будь вдоволений, що найв ся доволі; ὀνήμενος, щасливий; ἀπ-.

ὄνοα і ὀνομα, τό, ім'я, імення (Б); ἐμογ' ὄνομα мені на ім'я, зову ся; слава.

ὄνομά-ζω, ipf. 2. s. ὀνομάζεις, аог. 2. s. ὀνομάσας, називаю, іменую, кличу, називаю, -викликаю по імені, вичисляю; кажу, говорю, промовляю, висказую; назначаю; δῶρα обіцую; ἔπος τ' ἔρατ' ἐκ τ' ὀνομάζεν промовив (-ла) і сказав (-ла); ἐξ-.

ὄνομαι, -σαι, 3. pl. ὄνονται, opt. 3. s. ὄνοιτο, f. ὀνόσασσεται, inf. -εσθαι, аог. ὀνοσάμεν, ὀνόσαντ', opt. 3. s. ὀνόσαιτο, крім того: prs. 2. plur. οὔνεοθε, аог. 3. s. ὀνωто, ганьблю, ганю, μῦθον, ἀρετήν, лаю, ганьбую, мержу, безчещу, грімаю на кого, закидаю кому що, сварю на кого, гуджу кого, я є невдоволений, мені мало, ἡ ὄνοσαι хиба тобі мало того, ς 378 Ω 241; жалую ся, нарікаю; покидаю, відкидаю, погорджаю

чим, не приймаю чого, маловажу, нехтую, незважаю, мені мало, *κακότητος*.

δνομαίνω (*δνομα*), аог. 2. sg. *δνόμεναι*, сопі. *δνόμεναι*, -ης, оповіщаю, звіщаю; називаю, кличу по імені, кличу на кого, за ким, *ἐταῖρον*; вчисляю, перелічую (Б), вилічую, *δῶρα*; оповідаю, висказую; назначаю, призначаю на *θεράποντα*; обіцяю, *ἐρχομαι* *δώσειν*; гл. *ἐξονομαίνω*.

δνομα-κλήδην, гл. *ἐξονομακλήδην*.

δνομά-κλυτος, *сн*, славний з імені, преславний, славний X 51.

δνομαστός, *ήν*, що можна назвати; *οὐκ δνομ.* що годі назвати, проклятий, ненависний, що доброго слова не варта (Б), негідний, *Κακώτερος*.

δνος (*asinus*), *έ*, осел, *νομήης*.

δνόσασθε, **δνόσαιοτο**, -*σάμενος*, **δνόσασεσθαι**, **δνόσασεται**, гл. *δνομα*.

δνοστός, 3. (*δνομα*), згідний, доганий; *δῶρα οὐκέτ' δνοστά* що годі ними погорджати, покидати ся їх, відкидати I 164.

δντας, **δντες**, рт. від *εἶμι*.

δννξ, **υχας**, *dat. pl.* *υχασσι*, *έ* (*unguis*), коготь, пазур.

δξυ-βελής, *ές* (*βέλος*), **острокінчастий**, **острий**, *στίος* Δ 126.

δξυόεις, 3. **осмотрений** вістрем, добре заострений, **кінчастий**, **острокінчастий**, **острий**, *δέρν*, *εγχο*.

δξύς, 3. (*αχή*), *sup.* *δξύτατος*, **острий**, **кінчастий**, **острокінчастий**, **зубчастий**, **шпилястий**; **діймаючий**, **проникливий**, **проникавий**, **проймавий**, **проймаючий**, **проразливий**; **сильний**, **голосний**, **бістрый**; **палючий**, **тяжкий**, **гіркий**, **болючий**, **страшний**, **завзятий**, **горячий**; так *neutr. adv.* **δξύ**, **δξέα**, **остро**, **бістро**, **сильно**,

грімко, **голосно**, **проразливо**; **докладно**, **добре**.

δο, *δου* = *οἶ*, *gen.* від *ές*.

δλάζω (*έπω*), *ipf.* *έπαζе, έπαζε, сн, f.* *δπάσσω, -σσομεν*, *аог.* *έπασα, έπασσα, ipv.* *-σσον, opt.* *-άσαιμι, -σειαι, inf.* *-σαι, pt.* *-σας*, *а*) **кажу** **йти** **за** **ким**, **даю** **за** **товариша**, **за** **провідника**, **прилучаю**, **придаю**, **додаю**, **даю** **кому** **кого**, *ήγεμόνα τινί*; **поставляю** *άρχον*; **даю**, **дарую**, **подаю**, **сплітаю** (Б), *κῦδος*; *б*) **переслідую**, **гоню**, **наганяю**, **напираю**, E 334 P 462 и., **тисну**, **пакощу**, **пригнітаю**, **стаю** **тягаром**; *γῆρας έπαζει* **старість** **одоліла** (Р). *Med. f.* *δπάσσει*, *аог.* *δπάσσει*, **беру** **з собою**, **вибираю** **собі**, **беру** **за товариша**, **велю** **йти** **за собою**, *звич.* *з άμα*. — *Pass.* *χεμάρους ποταμὸς δπαζόμενος* *Διὸς έμβρω* **що зібрав**, **прибув** **від дощу**, (*пертий*); *μετά*.

δп-αῖα, *τά* (*δπή*), гл. *άνόπαια*.

δ-πατρος, *сн*, від того самого батька.

δ-πάων, *снос*, *έ* (*έπω*), **товариш**, **дружинник**, **побратим**, **друг** (Р).

δ-περ, *зам.* *επερ*, H 114.

δ-п(π)η, (*πῆ*), *adv.* *де*, **куди**; **як**, **в який спосіб**; *έπη δῆ τοι νόος έπлатο* **як лише тобі подобає ся**.

δпηδέω, (*δπάων*), *ipf.* *δπήδει*, **проводжу**, **провожаю**, *тині* **кого**, **йду** **разом**, **я є** **товаришем**, **товаришу**, **йду** **за ким**, **з ким**, **я є** **при чім**; **походжу** *эх* *Διός*; **бережу**, **охороняю** τ 398; (*τόξα*) *άνεμωλιά μοι έπηδει* **надармо** **з ним** **ся** **воджу**; *άρετή σοι έπηδει* **є** **у тебе**.

δπιζομαι (*έπις*), *ipf.* 2. *s.* *δπίζεο*, 3. *s.* *δπίζετο*, **маю** **згляд** **на що**, **зважаю** **на що**, **дбаю** **о що**, **про кого**; **лякаю** **ся**, **бою** **ся** *Διὸς μάχην, θυμὸν*.

δπιθε(ν), гл. *έπιθε*.

ὀπ-πιτεύω, ὀπιπεύω, оглядаю
ся (часто) за чим, підстерігаю
(Б), γυναικας; так λάθρη.

ὀπις, ἴδος, ἦ, аес. ἔπιν, ἴδα, (ἐπ-
ωπα), кара, месть, θεῶν.

ὀπισ-θεν, ὀπιθε(ν), adv. ззаду,
в заді, в заплічю (К), позаду (С),
позад; ἔπ. κατὰλπεῖν покинути,
лишити; відтак, потім, пізнійше,
в будуче; οἱ ἔπισθεν що остали
ся (в вітчині); τὰ ἔπισθεν зад, пле-
чі, з заду; як πρар. з gen. за,
поза, з заду, одалік, δίφροιο, μά-
χης.

ὀπίσ-(ο)ω, adv. взад, назад
себе, назад, з заду, за собою,
позад себе; ἔп. λείπειν πύλας від
брами завернутись; відтак, по-
тім, пізнійше, в будучности, на
будуче; πρόσω καὶ ἐπίσω, напе-
ред і взад (в будучність і в ми-
нувшість, що було і що буде);
ἐп. αὐτίς відтак знов.

ὀπίσιαιτος, 3. последний, остан-
ний, задний.

ὀπίσω, гл. ἐπίσω.

*Ὀπίης, Опіт, Грек, що его
убив Гектор А 301.

ὀπλέω, іpf. ὠπλεον, ἐπλεον, зна-
ряжаю, ладнаю, приладжую,
приготовляю, ἀμαξαν ζ 73; пор.
ἐπλίζω.

ὀπλή, ἦ, копито, А 536 Υ 501.

ὀπλίζω, аог. ὠπλισσε, ірv. ἐπλίσ-
сон, іf. -ίσει, med. ἐπλίσσατο, ὠπλί-
σαςθ', ἐπλίσσμεσθ, соnі. ἐπλίσόμεσθ, аог.
р. 3. pl. ἐπλίσθεν, приладжую,
приспособляю, готовлю, пригото-
вляю ἦα; з'оружаю; виряжаю,
знаряжаю ἀμαξαν, знадоблю, о-
смотрюю. — Med. приготворю
ся, готовлю, приготворю собі,
δεῖπνον; лагоджу ся, готовлю ся,
забираю ся до чого, ἔξω ἰών зби-
раю ся до виходу; одягаю ся,
вбираю ся γυναικας; зброю ся,
з'оружаю ся; запрягаю собі, ἐп-

πους своєї коні. — Pass. νῆες ἐπ-
λίζεσθαι, знарядити.

ὀπλομαι, іnf. ἐπλεσθαι, приго-
товляю, приладжую собі, δεῖπνον.

ὀ-πλον, τέ, звич. plur. знаряд,
оруде, знаряде, знадібе, начинє,
снасть (Б); в sing. ἐπλον лива,
кодола ξ 346, ρ 390; ἐπλα χαλ-
κήα знаряди ковальські; посто-
ронки, ливви, вітрила; збруя,
оруже, прибір военний, моде-
рунок.

ὀπλότερος, соmp., sup. ὀπλό-
τατος, молодший, пізнійший; най-
молодший, найпізнійший; дуж-
ший, γενηῖ молодший віком; мо-
лодечий.

*Ὀπείς, εντος, Опоент, Опус,
місто Локрів, родиме м. Па-
трокля В 531 Σ 326.

ὀπός (σοπός, sucus), ἐ, сок (ди-
кої смоковиці), Е 902.

ὀπός, gen. від ἔψ, голос.

ὀ-που, adv. ubi, де.

ὀπλόθεν, adv. звідки, відкіля.

ὀ-πλόθι, ἐππότη', adv. де, де
саме.

ὀ-πλοῖος, 3. (qualis), який, що
за оден; согel. до τοῖος.

ὀп-пóсе, кудинебудь, де, ξ 139.

ὀп-пó(σ)ος, 3. як великий,
як богато, кільки, скільки, як
далекий.

ὀп-пóте, adv. коли, в якім
часі, як, скоро, з іnd. (як cum
temp.) при дійсних висказах, з
соnі. при дійствах, що повто-
ряють ся: коли, скільки разів,
і при порівнянях: ὥς ἐπότε як
коли; при уелі в ях звич. з ἄν
або κεν: коли, если, як, на слу-
чай як, як тільки, скоро, скоро
лише; орt., коли дійство, що
повтаряє ся, стоїть в мин. часі,
(іnd. prs. попереджає лише ω
344), при δέγμενος, μένω: коли, ко-
ли тільки, скільки разів; також
коли в гол. реченю стоїть орt.

ὀπ-πότερος, 3. *uter*, котрий, хто з двох.

ὀп-ποτέρωθεν, *adv.* з котрої (в котрій) з обох сторін Ξ 59.

ὀп-πως, гл. *ἔπωε*.

ὀп-πτός (*ἔπτός*), 3. печений, *κρέα*.

ὀп-πώ (*ἔπτός*), *ipf.* 3. *pl.* ὀπ-των, *aor.* ὀπτήσε, ὀπτήσαν, *inf.* ὀπ-τήσαι, *pt.* -ήσας, *inf. aor. p.* ὀπτή-θῆναι, печу, жарю, пражу, *κρέα*.

ὀп-τήρ, *ἥρος*, *ὁ* (*ἔπωπα*), вивідник, вивідач, звідун, чатівник.

ὀп-ός, 3. печений, жарений, *κρέας*.

ὀпνίω, *coni.* ὀпνίη, *opt.* -νίσι, *inf.* ὀпνιέμεν(αι), *ipf.* ὀпνιε, ἔпνιе, женю ся, дружу ся, беру за жінку, іду, виходжу замуж, віддаю ся, вінчаю ся (Б); ὀпνιόντας жонаті, подружені. — *Med.* дружу ся, іду замуж, віддаю ся; ὀпνιомένη (*nupta*) подружена, подруга.

ὀπωпа, *pf.* до *ἑράω*.

ὀп-ωλή, *ῆς*, *ἡ* (*ἔπωπα*), вид, вигляд, погляд; ἔπωε ἡγνησας ἔπω-пῆς як се (що) ти бачив, що твої очі бачили; очі, *зір*, ι 512.

ὀпώρη, *ῆς*, *ἡ* (*ἔπτός*, *ῶρη*), час або пора спілости, зрілости, осінь, *τεθάλυα*; осіння пора.

ὀпωρ-тνός, 3. (*ἔпώρη*), осінний; *ἀστὴρ* песіяча зьвізда, *Seirios E* 5.

ὀ-(п)πως, 1) *adv.* як, яким способом, в який спосіб; так як; *ἔπως* *κεν*, якби, як лише. — 2) *coni.* а) як, коли, скоро; б) позаяк, що δ 109; в) щоби, аби, з *coni.* по часах гол., з *opt.* по часах побічних; з *fut. ind.* виражає часто також намір.

ὀράω, *ὀρόω*, -ῶ, -άας, -άεις, *ἑρά*, *pt.* ὠων, ὠωα, ὠωντες, *opt.* 2. *pl.* ὀρώωτε, *ipf.* ἔρα, *pl.* ὀρώμεν, *aor.* εἶδον, -όμην, (гл. εἶδω), *f.* ἑψαи, *ei*, ἑψεσθ(ε), *pf.* ἔπωπα, *plpf.* ἔπώπει, *med.* ὀρώμι, ἔρηи, -ηται, *opt.* ὠατο,

inf. -άσθαι, *ipf.* ἑράто, *виджу*, *видаю*, *бачу*, *гляджу*, *дивлюся*, *споглядаю* *εἰς* *τι*, *τινα*; *спостерігаю*, *добачаю*, *догледжую*, (*ἐν*) *ἑρθαλμοῖσι* *виджу* *очима*, *на очі*, *оглядаю*, *приглядаюся*; так і в *med*; *εἰς*-, *ἐρ*-, *καθ*-.

ὀρυνіа (*ὀρεγ*), *ῆς*, *сяжень*.

ὀρέω, лише *pt.* -ων, -οντα, *inf. m.* -εσθαι, від *ὀρέυνυμι*, *pt.* ὀреγνύς, *f.* ὀреξω, *aor.* 3. *s.* ὠреξε, 2. *s.* ἔреξας, *coni.* *ῆς*, -η, *opt.* -εиαν, *inf.* -αι, *aor. m.* 3. *s.* ὀреξατο, *ipv.* -άσθω, *pf.* 3. *pl.* ὀρωρέχхαι, *plpf.* 3. *pl.* ὀρωρέχхато, а) *витагаю*, *протягаю*, *здіймаю* (C), *підношу*; б) *подаю*, *даю*, *наділяю* *чим*, *приношу*, *придбаю*. — *Med.* *протягаюся*, *витагаюся*, *χερσὶ* *руками*, *ποσσὶν* *ὀρωρέχхати* (*coni*) *витагалися* *ногами*, *витагнувшиєсь* *ногами*, *або* *чвалом* *бігли*; *τρίς* *ὀреξат* *ἰών* *тричі* *ступивши* *широким* *кроком*; *ἔγχε* *витагнувшиєсь* *спосою* *зустрічаю* (*ворога*), *вдаряю* *на* *него*; *οὗ* *παιδός* *ὀреξхато* *протягнув* *руки* *до* *свого* *сина*; *ὀρμηθέντος* *ὀр.* *δοורי* *замірівся* *ратисцем* *на*; *ὀреξхασθαι* *μενεχίνων* *силкував* *ся* *обняти* (Б), *досягнути*; *сягаю*, *дістаю*, *досягаю*, *мірю* *до* *кого*, *вціляю*, *влучаю*. 'Еп-.

ὀρεκτός, 3. *витагнений*, *μελίαι*.

ὀρέομαι, = *ἔρυνμι*, *ipf.* 3. *pl.* ὀреόνто, *вирушили*, *спішили*; ὀреόνто *καθασθέντες* *скоро* *розбрились*.

Ὀρέс-βιος, *Оресбій*, з *Гилі* в *Бойотії*; *εго* *убів* *Гектор* *E* 707.

ὀρεσί-τροφος (*τρέφω*), *що* *виховав* *ся* *або* *виріс* *в* *горах*, *гірський*, *пустирний* (Б), *λέων*.

ὀρεс-κῶρος, *ον* (*καίρι*), *що* *живе*, *пробуває* *в* *горах*, *гірський*, *горележний* (К), *нагірний* (С).

ὀρέс-τερος, 3. (*ἔρος*), *гірський*, *що* *живе* *в* *горах*.

Ὀρέστης, ας, Орест, а) син Агамемнона і Клітаймнестри I 142; в часі убийства батька утік при помочи сестри до Строфія в Фокиді; ту виховав ся з єго сином Пілядом і відтак піметив смерть батька, убивши матір і єї любовника Аїгіста, γ 306, і панував в Мікенах, λ 457, α 30, 40, 298; б) Гелен E 705; в) Троянець M 139, 193.

ὄρεσις, ἄδης, (ὄρος), гірський, Νύμφη Z 420.

ὄρεσι, гл. ὄρος.

ὀρεχθέω (ὀρχέω), іpf. ὀρέχθην, харчу, хрaплю, ричу, реву Ц 30.

ὀρθαι, іf. аог. m. від ὄρνυμι.

Ὀρθαῖος, Ортай, Фригієць з Асканії N 791.

Ὀρτη, Орта, місто в Перайбії (Тессалії).

ὄρθιος, З. (ὄρθς), власт. простий; високий, голосний; neutr. pl. ὄρθια як adv. голосно, ἤρως.

ὄρθό-κραιρος, З. (κέρας), з простими або високими рогами, високорогий, βρώων; з високими дзьобами, клювами, високодзюбний, високозакаблучний, νεών.

ὄρθός, З. простий, просто, прямий, правий, що випрямив ся; ὄρθς ἀνιῆας піднявшись просто; ὄρθαι τρίχας ἔσταν волосє стало дубом.

ὄρθόω (ὄρθς), аог. ὄρθωτε, підношу до гори, піднимаю, підводжу; pt. а. р. ὄρθωθεῖς випрямившись, просто, піднявшись; ἐπ' ἀγκῶνος спершись на ліктьо.

ὄρ-ίνω (ὄρνυμι), іpf. ὄρине, аог. ὄρυνας, ὄρυνα, conі. -ης, -η, opt. 2. s. -κας, аог. р. 3. s. ὀρίνθη, ὀρίνθη, opt. -θείη, pt. -θέντες, понукую, збуджаю, розбуджаю, порушаю, зворушаю, вражаю θυμόν, розбуркую, піднимаю (Филі); трєвожу, лякаю, страшу, счинюю

заколот; гоню, розганяю, проганяю; Ἀχαιοὺς ὀρνομένους ὑπὸ κελύφῃ зачадяних димом (Р); Ἴρω ὀρίνεται θυμός, похолонуло в Іра на серці (Б). Pass. бігаю серед заколоту, метушу ся, попадаю в тривогу; також: лютою γ 360; ὀρίνθη θυμός зворушилось серце; ὀρίνθέντες κατὰ δῶμα заметушили ся; ὀρίνμενος иноді: в заколоті. Συγ-.

ὄρμιον, τό, (sg. лише Δ 158), а) присяга, клятва, клятьба (С); δίδωμι складаю, присягою запоручаю; б) жертва союзу Γ 245, 269; в) умова, угода, союз X 266; ὄρμια πιστὰ ταμεῖν заключити вірний союз (через жертву, foedus icere), так τιθέναι; θάνατόν νύ τοι ὄρμι' ἔταμνον тобі на смерть я заключив умову; τελεῖν сповнити, ствердити, φυλάσσειν додержати, берегти.

ὄρκος, ου, ὁ (ἔρκος), предмет, що на него присягу складає ся, євїдок присяги; присяга, клятва, клятьба, κατεργασ, μέγας, γερούσιος; ὄρκω πιστωθῆναι присягаю дати запоруку; крива присяга, кривоприсяга, τ 395.

ὄρμαθός, οὔ, ὁ, (ὄρμος), ряд, ланцух, купа, рій.

ὄρμαινω, іpf. ὄρμαινε, аог. ὄρμαινε, -αν, сюди й туди обертаю; роздумую, розважаю, міркую (С), думку ворочаю (К), κατὰ σρένα καὶ κατὰ θυμόν розважаю в мисли і в серцю, (ἐνί) φρεσίν, ἀνὰ θυμόν в душі; наміряю, маю на гадці, розгадую, розмірковую, розбираю, зважаю; вигадую, видумую, задумую, замишляю (Б), готовлю χαλεπά.

ὄρμαιώ (ὄρμη), аог. ὀρμήσμεν, -σαν, conі. ὀρμήση, opt. -ήσεις, а) trans. понукую, даю спонуку, побуджаю, загіриваю, ἐς πόλεμον; насилаю, наганяю (Б) πόλεμον;

порушаю, збуджаю, принукую, заохочую; ἐρμηθεῖς заохочений, епонуканий, θεοῦ вдихновений богом; б) intr. піднімаю ся, зриваю ся скоро, збираю ся, забираю ся, беру ся, вибираю ся, лагоджу ся до чого, пускаю ся, скоро йду, виходжу ἐκ θαλάσσης; пориваю ся, гоню, кидаю ся, впадаю, вдаряю, τινός на кого; підіймаю борбу, воюю; так і в med. ipf. ὀρμάτ(ε), -ῶν(ε), aor. ὀρμήσат(ε), -ήσωνται, і pass. ὀρμήθη, -θήτην, inf. -θήναι, pt. -θείς, зриваю ся, забираю ся скоро до чого, біжу, несу ся, спішу, гоню, нападаю, кидаю ся, τινός на кого, ἐπ' ἀνδράσιν.

Ὀρμενίδης, ας, син Ормена, Амінтор, I 448 К 268; Ктезий.

Ὀρμενιον, місто в Магнесії.

Ὀρμενος, Ормен, а) отець Амінтора, внук Айоля I 448; б) отець Ктезія о 414; в) два Троянці θ 274 М 187.

ὄρμενος, prt. aor. m. від ὄρνυμι.

ὄρμη, ῆς, ἥ, розгін, напір, напад, набіг, нашеств, напасть, сила, нагальність, κύματος, πυρός; δός -ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν (τοῦτον) щоби єго досягло мое ратище; бажанє, жадоба, почин, змаганє, праця, δακρυόνη; μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη та не довге було єго змаганє; понука, принука К 123; від'їзд β 403.

ὄρμηματα, τά, (ὄρμῳ), душевні зворушення, журба, труди, клопоти, Ἑλένης Гелєні; иньші: про Г., задля Г.

ὄρμιζω, aor. 1. pl. ὀρμίσχαμεν, conі. ὀρμίσσομεν, ставлю, поставляю на котвиці, якорі, ὕψι ἐπ' εὐνάων.

1. ὄρμος, ου, ὁ (ὄρμη), становиско кораблів, якірне місце,

місце до закидування якору, пристань, пристановиско.

2. ὄρμος (εἶρω), ὁ, шнурок, ланцух, нашійник, коралі (Β), наместо, χρύσεος, ἡλέκτροισιν ἑερμένος.

Ὀρνεαί, Орнеї, місто в Арголіді В 571.

ὄρνεον, τό, птах, птиця N 64.

ὄρνις, ιδος, ὁ, ἡ dat. pl. ὀρνίθεσσιν, ὄρνισι, птах, птаха, птиця, пташка; κακός зловіща птиця, лиха ворожба; ὀρνίθεα αἰγυπιοί беркути; δεξιός, ἀριστερός, ἐναΐσιμος, λαρός.

ὄρ-νυμι (orig), ipv. ὄρνυθι, τε, inf. ὄρνύμεν(αι), ipf. ὄρνυε, f. ὄρσομεν, pt. ὄρσουσα, aor. ὄρσεν, conі. ὄρσῃ, -ωμεν, -ομεν, -ητε, part. -ας, aor. it. ὄρσασκε, aor. 2. ὄρρε, 1) trans. рушаю, порушаю, понукую, розбуджаю, скоюю, збуджаю, спричиняю, єчиняю, πόλεμον, ἦμερον, φόβον; ἔριν ὥρσε ἐπὶ сварку посїв між нами (Β); κύμα піднімаю, збиваю; зриваю (вітер); принукую, загріваю, λαούς, заохочую; συφορβόν велю спїшити ся; наущаю, напминаю, наганяю, підганяю; велю встати, зійти, піднести ся, велю або спонукую йти, пускаю (Ρ), μιν κατὰ μέσσον; буджу, розбуджую, К 518; сполошую, насилаю, зганяю, наганяю, напускаю (Ρ) αἰγας, σύν. 2) intr. med. prs. ὄρνυται, ipv. ὄρνυσθε, pt. ὀρνύμενος, ipf. 3. s. ὀρνυτ(ε), ὄρνυτο, pl. ὀρνυντο, f. 3. s. ὀρεῖται, aor. 3. s. ὤρετο, 3. pl. ἔροντο, 3. s. ὤρτε, conі. ὄρηται, opt. ἔροιτο, ipv. ὄρσεο, ἔρσο, ἔρσευ, inf. ὄρῃ, pt. ὄρμενος, pf. ὀρώρεται, conі. ὀρώρηται, в тім самім значіно pf. act. intr. ὄρωρε, conі. ὀρώρη, plpf. ὀρώρει, ὀρώρει, рушаю ся, порушаю ся, спішу, Δ 421; ветаю, підношу ся, підводжу ся (Β), піднімаю ся ἐξ

εὐνήρειν; пливу, наближаю ся μ. 183; починаю, забираю ся до чого, пускаю ся, спішу, пориваю ся, виступаю проти кого, кидаю ся на, χάλκῳ з оружем; εὐδεν забираю ся спати; ἔμεν пускаю ся йти, νιφόμεν починаю сніжити; αἰδὼς ὄρωρε став, почав сьпівати; ὄρσο κέων іди спочивати; κοινή піднімає ся, курить ся (Б); κύματος піднімає ся, роздає ся, счиняє ся; так γέλωας; νόξ настає, западає; ὄρσο, ὄρσεο, вставай, рушай ся, до діла! δοῦρα летять, γούνατα порушають ся; πῦρ, ἄνεμος, счиняє ся, піднімає ся. Ἄν-, ἐπ-, ἐν-, ὑπ-.

ὄρο-θύνω, аог. ὄρεθύνε, ірв. -νον, понукую, порушаю, зворушаю, загіраю, заохочую, наущаю, цькую (Б); ἀέλλας піднімаю, счиняю; ἐναύλους збираю воду в бистрицях, розпускаю бистриці.

ὄρομαι (ὄρώω, vereor), plpf. ὄρωρει, зі знач. impf. наглядаю, бережу, ходжу за чим (Б), стережу, пильную, доглядаю, заходжу ся коло чого, услугую, ἐπὶ при тім, за сим γ 471.

ὄρος, εος, і οὄρεος, εἰ, εα, ἔων, еси, gen. і dat. ὄρεσιν, dat. plur. ὄρε(σ)σι, гора; αἰπύ, ὑψηλόν, περίμηκες, περιφανόμενον, νιφέν, πικπαλέν, ἀκριτόφυλλον, ἄχαλέον, σκιέν, и.

ὄρός, ἑ, (serum), сирватка, сироватка.

ὄρούω (ruo), аог. ὄρουσε, pt. -ας, кидаю ся, вдаряю на кого, намираю, ἐπὶ, ἐν Троясі; впадаю, лечу, скачу ἐς διέφρον; пну ся, спинаю ся, вихапую ся, вилажу, πρὸς πλατάνιστον; лечу, вилітаю, αἰχμή; θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας взнесенний рукою б.; ἄν-, ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-.

ὄροφή, ῆς, ἡ (ἐρέφω), повала, стеля, χ 298.

ὄροφος, ὅ (ἐρέφω), тростина, троцца, що нею покривали дахи.

ὄρόω, гл. ὄράω, бачу, виджу.

ὄρ-πηξ, κοε, ἑ, паросток, росток, літорість, галузка Ф 38.

ὄρσ', ὄρσας, ὄρσασκε, ὄρсеο, ὄρσεν, ὄρσο, гл. ὄρσμι.

Ὁρσί-λοχος, οιο, Орзильох, а) син Альфея, отець Діокля, король в Ферах, γ 489, φ 16, Е 546; б) син Діокля, брат Кретона Е 542; в) Троянець Θ 274.

ὄρσο-θύρη, ἡ, задні, або бічні двері, що ними виходилось із сьвітлиці в вузку уличку λαύρη, χ 126, 132, 333.

Ὁρτίλοχος, гл. Ὁρτίλοχος.

Ὁρτυγή, казочний край, недалеко від Συρίη, ε 123, о 404.

ὄρνκ-τός, 3. (adi. verb. від ὀρύσσω), копаний, викопаний, τάφρος.

ὄρουμαγδός, ἑ, гомін, звук, крик, галас, гамір, гук, гукіт, гриміт, лоскіт, тріскот, шелест, шум, гуркіт, стукіт, рик, рев, туркіт, клекіт; товпа, глітно, глота, на-товп.

ὀρύσσω, аог. ὀρύξх, сопі. -ομεν, іф. -α, pt. -ας, копаю, беру, вибираю, τάφρον; обкопую, викопую βόθρον, μῶλυ.

ὄρφᾶ-νικός, 3. осиротілий, сирота, без батька, без родичів, παῖς; ἡμαρ ὄρφ. день сирітства, сирітство, сирітека доля.

ὄρφᾶν-ός, 3. (orbus), сирота, осиротілий, υ 68.

ὄρφν-αῖος, 3. (ἔρφνη), темний, νόξ.

ὄρχ-ᾶμος, ἑ (ἀρχός), володар, вожд, начальник, гетьман, провідник, проводар; про пастухів: ватаг, ватажко, бутей, старший (Б. над свинопасами, над скотарями), ἀνδρῶν, λαῶν.

ὄρχ-ατος, ἑ, город, сад, садок, φυτῶν.

ὀρχέομαι (ὀρχεσ), ipf. 3. du. ὀρχεῖσθην, 3. pl. ὀρχεῖντο, if. aor. -ήσασθαι, скачу, танцюю.

ὀρχηθμός, οἶο, é, танець, танок, хоровод, народний танець.

ὀρχηστήρ, ῥορς, і ὀρχηστής, ó (ὀρχέομαι), -ήν, -αί, гулящий, таночник, гуляка, танцюра, танцюристий.

ὀρχηστὺς, ὅς, ή, -στυί, -όν, танець, танок.

Ὀρχομενός, Орхомен, а) колись могуче місто Мінійців в Бойотії над копейским озером, на лівім березі Кефісеу В 511, λ 284; б) місто в Аркадії В 605.

ὄρχος, é, ряд дерев або виноград, виноградний сад, город.

ὄρωρε, ὀρώρεται, -ή, -ήτι, гл. ὀρρωμι.

ὀρώρει, plpf. від ὀρρωμι, або ὀρρωμι.

ὀρωρέχεται, -έχато, гл. ὀρέγω.

ὅς, ή, ὅ, gen. ὅς, οῦ, ὅου, ής, ἑης, dat. pl. ής, ήσι, pron. rel. котрий, -а, -е, що; ή, ήχι, де, там де, куди; ὅ (зам. ὅτι), що, тому що, позаяк; ὅ τε позаяк, тому що, коли; ὅς οὔ, відколи; pron. demonstr. сей, ся, се, той, та, те, він, она, оно, звич. з οὐδέ, μηδέ, γάρ, καί, ὥς; οἱ — οἱ, εἰ — ті, одні — другі; ὅς κεν хто лише, кождий, котрий.

ὅς, ή, ὅν, gen. οἶο, dat. ήρι, (-φας, ἑός, suus), свій, своя, своє, власний, его, еї; ὅνδε δόμονδε до свого дому.

ὀσίη (subst. fem. від ὀσιος), ή, право, закон, οὐχ ὀσίη, не вільно, не годить ся, є гріхом.

ὀσος і ὀσος, 3. (ὅτι-ος), як великий, як багато, як дуже, як довго, як далекий, як довгий, як численний, скільки; як согel. до τόσος: як; plur. всі котрі, всі що, скільки, стільки, як,

ὅσσοι ἄριστοι всі що найліпші. — Neutr. adv. ὅσ(ο)ον, як дуже, як багато, як далеко, скільки, наскільки (С); лише; як согel. до τόσον: так дуже, так далеко, стільки, як; ὅσον τε майже, на, около, більше-менше; ὅσσον τ' ἐπὶ як далеко, так далеко як, майже до; з согrag.: о скільки, як багато; з superl. як дуже, о скільки.

ὅς περ і ὁ περ, ή περ, ὁ περ, pl. τοί περ, τῶν περ, зовсім, або якраз той, що, той що, саме той, що, котрий то, котрий однак, котрий, або що прецінь; dat. adv. ήπερ, τήπερ, де, куда; як Н 286.

*Ὄσα, гора в Тессалії, λ 315.

ὄσα (ὄσχη, vox), ή, голос, вість, поголоска, чутка; *Ὄσα як nom. pr. післанниця Зевса, вістунка, вість ω 413, В 93.

ὄσα, neutr. pl. від ὄσας.

ὄσαίχι, (quoties), як часто, скільки разів, тільки.

ὄσαίσιος, 3. (ὄσας), як багато, скільки, що стільки, що так багато.

ὄσσε, τώ, (ὀκхе, oculi), очі, φα-εἰνώ.

ὄσομαι (ὄσσε), виджу, бачу, дивлю ся; предвиджую, причуваю ἄλγεα θυμῷ; думаю об чім, уявляю собі, зображаю, представляю собі в душі πατέρα; заповідаю, віщую ἔλεθρον; грожу, загрожую; Καλχанта κἀκ' ὀσόμενος просέειπεν в Кальхаса позір лукавий вплив (Κ), дивлючись люто (С), або з грізним поглядом; причуваю, жду, вижидаю, Ξ 17. Ἐπι-.

ὄσος, гл. ὄσας.

ὅς τε, ὁ τε, ή τε, τό τε, plur. τάς τε, τά τε, той (та, те) що, котрий (-а, -е) або що то, що.

ὄσ-τέον, ου, τό, gen. i dat. pl. ὄστέδον, кість, plur. кости, кістки, λευκά.

ὄστις (або ὅς τις), ἦτις, ὃ τι, οὗ τιнос, ἥστινος, acc. ὄστινα, pl. ὄστινες, αἵτινες, οὕστινας, ἡστινας, поб. фор. *ὄστις, ὄτι*, ἐт', ὄττω, ἔ(τ)τεω, ὅτεω, acc. ὄτινα, pl. ὅτεων, ὀτέοισι, neutr. ὄτινα, ἄσσα, pron. rel. котрий лише, хто тільки, котрий, або хто небудь, той котрий, кожний котрий, котрий, що, хто, який; ὄστις ἐδ' ἐστίη Ἀχαιὸς ἀνὴρ що се за Ах., щож то за оден той муж Ах. — Neutr. adv. *ὄ(т)и*, що, для чого, чому, ізза чого.

διαν, = ἐт' *ἄν*, гл. *ἔτε*.

ὀте, ὀт', гл. *ἔς τε*.

ὀте, ὀт', коли, як, в часі як, тоді як, відколи; если; що, тому що, позаяк; з ind. при дійсних висказах, з conі. при сподіваних подіях і дієствах, що повтаряють ся, (проте і в порівняннях): коли лише, скоро тільки, скільки разів; таксамо з opt. З частицями: *ἔτε μή* коли (если) не, як би не, хіба що, крім; *ἔτε δή*, коли-ж, скоро-ж, коли саме, як, або коли вже; *ἔτε δή ἔχ* коли відтак, скоро-ж, як вже; *πρίν γ'* *ἔτε δή* заким, доки, заким не, аж поки не, скорше як, ніж, аж; *ἔτε τε*, пер і *ἄρх* вказує лише на тіснійшу зв'язь з попереднім; *ἔτε τε* коли то, коли от, коли раз, де саме; *εἰς ἔτε* хев аж поки, на той час, коли.

ὀτέ, adv. иноді, часом, деколи; то — то, будьто — будьто, раз — другий раз, иньшим разом, так і *ἔτε μέν* — *ἄλλοτε* (δ' *αὖ*), *ὀτέ μέν* те — *ἄλλοτέ* те.

ὀτέοισιν, ὀτεν, ὀτεω, ὀτεων, гл. *ἔστις*.

ὀт' або *ὀти*, conі. (quod), що; тому що, позаяк, длятого що, бо, о скільки; як adv. з superl. *ὀтτι τάχιστα* як найскорше.

ὀ τι, ὃ, τι, ὀτινα(ς), ὀτις, гл. *ἔστις*.

ὀ-τράλῳς, adv. скоро, швидко, живо, зараз.

Ὀ-τρεὺς, Отрей, син Димаса, брат Мігдона, кор. Фригії Γ 186.

ὀ-τρηρός, З. жвавий, скорий, швидкий, трудящий, пильний, робітний, проворний (Б), вірний (С), *θεράποντες, ταμίη; ὀτρηρῳς* adv. скоро, чимскорше.

ὀτριχας, гл. *ἔθριξ*.

Ὀτρυντιῆδης, ας, син Отринтея, Іфитион Υ 383.

Ὀτρυντιεύς, ἦρος, Отринтей, кор. в Гиді коло Тмольосу в Лідії.

ὀτρυντός, ὅς, *ή*, понука, припука, розказ.

ὀ-τρύνω, (τρέ-ω), ipf. ὀτρυνον, ὀτρυνον, it. ὀτρύνεσκον, f. ὀτρυνέω, έει, έων, aor. ὤτρυνα, conі. З. s. ὀτρύνῃσι, 1. pl. ὀτρύνομεν, opt. -αιε, ειαν, ipv. -ον, inf. -ῶναι, а) спонукую, заохочую, наущаю, загіраю, побуджаю, порушаю, розбуджаю, нагаваю, гоню, цькую; *γῆμασθαι* неволю заміж іти (Б); висилаю велю йти, *τινὶ ἐδόν* в дорогу виляжаю; посилаю α 85, о 40, 360, ρ 306 и.; додаю відваги, упоминаю, взиваю, кажу; б) занимаю ся чим, заходжу ся коло чого, намагаю ся чого, стараю ся о що, *πομπήν*; прискорюю, приспіншаю. — Med. себе нагаляю або загіраю, спішу ся, збираю ся, лагоджу ся, *πάλινδε* *ἵέναι*. 'Еп-.

ὀτι і *ὃ, τι*, гл. *ἔστις* або *ἔτι*.

οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐκί, οὐχί, не, ні; перечить річ, а в питаннях уживає ся, коли ждемо притакующей відповіди (поппе): *хибж, чи* або *чиж* не, *невжеж*.

οὐ, pron. pers. gen. sg. також
εἶς, εἶς, εἶς, εἶς, dat. οἷ, асс. εἶ,
(sui, eius), себе, его.

οὐδας, ατος, τό, гл. οὐς.

οὐαίοντα, гл. οὐάεις.

οὐδας, εος, τό, (οὐδός), земля,
піл, підлога, поміст; земля, рі-
ля, ґрунт, ἀσπετον; οὐδας ὁδὰς ἐλαῖν
землю гризти зубами, вмерти,
погибнути; οὐδα: Λ 144. οὐδαῶς
до землі, на землю, κ 440, Ρ 457.

οὐ-δέ, οὐ δέ, але не, а не,
і не, але також не, ані не, а
таки не, однак не, навіть не,
хочби, хочби навіть; οὐδὲ γὰρ οὐδέ
бо зовсім не, зовсім не, справді
не; οὐδὲ μὲν οὐδέ але також не,
справді, зовсім не; οὐδέ τι і ніяк,
ніяким чином.

οὐδεῖς, οὐδενί (οὐδέ, εἷς), жаден,
ні оден, ніхто; οὐδέν як adv.
зовсім не, ніяк.

οὐδενός-ωρος, ον (ὄρα), пустий,
безхосенний, ничвартний, ледачий,
τεῖχος Θ 178.

οὐδὲ πη, adv. і нігде (иньші:
ніяк, зовсім не).

οὐδὲ ποδι, і, а нігде, ані де-
небудь, ані нігде.

οὐδὲ ποτε, adv. ніколи, навіть
не.

οὐδὲ πω, adv. ще не, зовсім
не, ще зовсім не.

οὐδετέρωσε (οὐδέτερος), adv. в
жадну сторону, на жадну з обох
сторін, нікуди, Ξ 18.

(οὐδήεις, ἡεσσα, земський, зе-
мний, ε 334, ζ 125).

οὐδός, οἷα, οὐ, поріг, γήρας по-
ріг старості, старі літа, ста-
рість; οὐδός αὐλεις поріг (брами)
від подвіря, αὐλῆς; μέλιος, δρῦ-
νος, λάινος, χαλκίος, ξεστός.

οὐδός, зам. ὁδός, ἡ, дорога,
шлях, гостинець, плай, стежка.

οὐθαρ, ατος, τό (uber), вимя;
οὐθαρ ἀρούρης найбільше родюча

або плідна земля, благословена,
молочна (Ρ), (наде тече мід і мо-
локо“).

οὐκ, перед самозв. гл. οὐ.

Οὐκ-ἄλεγαν, οντος, троянський
геронт Γ 148.

οὐκ-εἴ, adv. вже не, більше
не, вже більше не, вже дальше
не; οὐκέτι πάγῃ вже зовсім не.

οὐκί, adv. зам. οὐκ, не, особл.
на кінці стиха, ἦ καὶ οὐκί.

οὐλαί, αί, (Fελ, мелю), ячмінь
жертівний (цілий), що его враз
з сіллю мішали і сипали поміж
роги жертівного звиряти γ 441.

οὐλαμός (εἶλω, οὐλος), ε, товпа,
глата, юрба, громада, здвиг, на-
товп, ἀνδρών.

οὐλε (οὐλος, salve), ipv. prs.
здоров був! будь здоровий, ω 402.

οὐλή, (Fολ, volnus), ἦς, ἡ, ро-
бок, рубок, близна, шрам (Β),
загоєна рана, τ 391.

οὐλιος, 3. (οὐλος), погубний,
злочасний, шкідливий, Λ 62.

οὐλο-καρηνος, густоволосий,
з густим волосем, кучерявий, з
кучерявою головою, з кудерча-
вим волосем (Β).

οὐλόμενος, 3. (οὐλομαι, ελ-λωμαι),
погубний, згубний (С), злоча-
сний, проклятий, проклятуций,
поганий (Β. про зілля).

οὐλος, 3. (εἶλος, salvus), а) ці-
лий, повний, ἄρτος, μῆν; б) (FολF,
vellus), густий, вовняний, вовни-
стий, волохатий (Β), χαῖναι, τά-
πητες; λάχνη густа вовна, так κό-
μαι; neutr. οὐλον κεκληγότες силь-
но, голосно; в) (εἶλος, εἶλωμαι), по-
губний; ἐνειρος лихий, злоча-
сний.

οὐλόχῃται, αί, (οὐλάς, χέω), жер-
товний ячмінь; пор. οὐλαί і κατ-
άρχουαι.

Οὐλυμπόνδε, до Олімпу, в О-
лімпі, ζ 42. Οὐλυμπος, гл. Οὐλυμ-
πος.

οὐμός, зам. *ὁ ἐμός*, Θ 360.

οὐν, (*igitur*), отже, -ж, відтак; справді, дійсно, так; проте, задля того, після того; *ἐπεὶ οὐν*, *ὥς οὐν*, скоро-ж, коли-ж, а коли, а як.

οὐνεκα, зам. *οὐ ἐνεκα*, для того, задля того I 505, задля чого, якого γ 61; задля того що, тому що, тим що (К. Б.), за те що (С) А 11, 111, и.; що (як *ἔτι*) ε 216, η 300, ν 309, ο 52, π 330 и.

οὐνεσθε, Ω 241, гл. *ἐνομιχ.*

οὐνομα, гл. *ἐνομιχ.*

οὐ περ, adv. зовсім не, Ξ 416.

οὐ πη, adv. нігде; ніяк, зовсім не, ε 140.

οὐ ποθι, adv. нігде.

οὐ ποτε, adv. ніколи.

οὐ πω, adv. ще ні; ніяк, зовсім не Γ 300.

οὐ πώ ποτε, ще ніколи.

οὐ πως, adv. ніяк, ніяким чином, зовсім не; *οὐ πως ἔστι* в річню неможливою, є неможливо, не дасть ся в жаден спосіб, не слід (Б), ніяк не годить ся, з слід. *infin.*; *οὐ πως ἔτι εἶχεν* ніяк (годі) вже було єму, ніяк вже не міг.

οὐρα, гл. *οὐρον*.

οὐραϊος, (*οὐρή*), pl. f. -и, волося хвоста, Ψ 520.

Οὐραν-ἰων, *ωνος* (*οὐρανός*), а) небесний, що живе в небі; pl. subst. боги небесні; б) сини Урана, Титани Е 898.

οὐρανόθεν, adv. з неба; та-кож *ἐξ* і *ἀπ'* *οὐρανόθεν*.

οὐραν-θι *πρὶ*, перед, т. є. під небом, Γ 3.

οὐρανο-μήκης, *ες* (*μήκος*), високий аж до неба, що неба сягає, в небо упертий (Б), дуже високий, *ἐλάτη*, ε 239.

οὐρανός, *ὁ*, небо, яко простір або звід небесний і мешкане

богів висше етеру (*αἰθήρ*) В 458, α 67, δ 378. Гомер зображає небо як мідяну або крицеву півкулю (*σιδήρεος, χαλκεος*), що спочиває на стовпах α 54, γ 2, Ρ 425, велику і простору, *μέγας, εὐρύς* α 67, Γ 364; по небі йдуть своїми шляхами: сонце, місяць і зьвізди, що виринають із Океану на сході а відтак на заході в нього западають, υ 357, Σ 485 и. — *Οὐρανός*, як бог, син Ереба і Гаї, отець Титанів, Киклопів і стораменних велитнів від Гаї, ε 184, Ο 36.

οὔρεα, οὔρει, -*εσι*, гл. *ἔρος*.

οὔρεός, *ἦρος*, *ὁ*, мул, Α 50 К 84.

οὔρη, *ἡ*, хвіст, κ 215, ρ 302 и.

οὐρίσχος, *ὁ* (*οὐρή*), долішний кінець, *ἔγχος*.

οὔρον, *τὸ* (*ἔρ-νυμι*), просторонь, простір; *ἔσσαν ἐν νεῖφ' οὔρον πέλει ἡμίονον* як далекий є простір, що его на полі з'оре пара мулів (не задержуючись і в тім часі як Клітон біг), як далеко сягає склад виораний мулами; *ἔσα δίσκου οὔρα πέλοντι* як далекий є простір, що его перебігає кружало.

1. *οὔρος*, *ὁ*, (*ἔρ-νυμι*), вітер (особл. пожежний, попутний, користний плавбі); *ἡμενος, ἀπήμεων, κάλλιμος, λιγύς, λάβρος, λιανός* и.

2. *οὔρος*, *ὁ* (*ἔρος, ἔρην*), дозорець, сторож; оборона *Ἀχιλῶν* (Нестор).

3. *οὔρος*, *ὁ* (*ἔρος*), границя, межа.

4. *οὔρος*, *εὐς*, *τὸ*, гора гл. *ἔρος*.

οὔρός, *ὁ*, рів, канал, В 153.

οὐς (*αἶ, auris*), *τὸ*, dat. plur. *οὔσιν*, і (як від *οὐας*) gen. *οὔατος*, pl. *οὔατι, οὔασι*, ухо, ушко.

οὔτάζω, ipf. *οὔταζον*, aor. *οὔτασε*, pf. p. 3. s. *οὔτασται*, pt. *οὔτασμένος*, і від *οὔτάω* ipv. *οὔταε*, aor. *οὔτησε*, it. *οὔτησασκε*, і aor. 3. sg. *οὔτα*,

it. οὐτασκει, inf. οὐτάμεν(αι), pt. οὐτάμενος, pt. a. p. οὐτῇθεις, раню, калічу, бію, вдаряю, виціляю, влучаю, δουρί, ἐγγχεῖ; Κυπρίδα χεῖρα в руку; ἔλκος завдаю рану, раню.

οὕ-τε (neque), adv. і не; οὕτε — οὕτε ἀνί — ἀνί, нї — нї.

οὐτήσασκε, гл. οὐτάζω.

οὕτι, гл. οὕ τις.

οὐπιδανός, 3. (οὐ-τις), негідний, ледачий, нікчемний (С), підлий, непотрібний, безвартий, нужденний; subst. труп.

Οδύς, асс. -ιν, „Нїхто“, зове себе Одисей і 366, 408, 455 супроти Поліфема.

οὕ τίς, нїхто, жаден; neutr. οὕ τί, як adv. зовсім не, нїяк не, не; і 3 93.

οὕ τοι, adv. певно не, справді не, авжеж не.

οὕτος, αὕτη, τοὔτο, pron. dem. сей, ся, се, той, та, те, такий; тамтой; οὗτος — ἔς той що; τίς δ' οὗτος — ἔρχεαι οἷος хто ти οἷος, що сам приходиш?; neutr. ταῦτα (зам. διὰ ταῦτα), тому, проте.

οὕτω(ς), adv. тим способом, в такий спосіб, так, оттак, так собі, так лише; так дуже; так певно, -справді, так зовсім.

οὕχ, перед spir. asp. зам. οὐ.

οὕχί = οὐχ, не, нї.

ὀφείλω, іpf. ὀφείλον, med. ὀφείλετο, я винен, я довжний, повинний (Б), належить, маю заплатити; ps. належить ся, χρεῖος.

Ὀφελείτης, Офельет, а) Троянець Θ 274; б) Пайонець Φ 210.

1. ὀφείλλω, я є довжний, повинний, винен, ps. належить ся, χρεῖος; іpf. ὀφείλλον, ὀφείλλον, аог. 2. ὀφελον і ὀφελον, я повинен був, мусїв, виражає з αἴθε, εἴθε, ὡς або без того бажанє, що не може сповнити ся; ὡς δὴ ἐγὼγ' ὀφελον μάχης νό τευ ἐμμεναι υἱός ο коли-б я міг бути, о коли-б я

був!; так αἴθ' ὀφελες — ἀδάκρυτος ἦσθαι; ὧν ὀφελον τριτάτην ἔχων ο колиб я мав; ὡς ὀφελες ἐλθέσθαι а лучше-б ти згинув! (Р); μὴ ὀφελες ο коли-б ти був не! лучшє-б було не (Р); ὡς δὴ μὴ ὀφελον νικᾶν бодай був не виграв (Б).

2. ὀφείλλω, іpf. ὀφείλλε, ὀφείλλε, ps. ὀφείλλετο, opt. аог. ὀφείλλειεν, побільшаю, множу, помножую, наробляю багато (клопоту), завдаю, прибавляю, причиняю, додаю, громаджу, нагромаджую; μῦθον говорю багато; збільшаю, збогачую; вивисшаю, піднимаю, підношу, роблю більшим, сильнішим, скріпляю, благословлю, τινά τιμῇ слави кому прибавляю (С); ὀφείλλαι ἐρωτῶν завдає хисту (Р); οἶκος ὀφείλλετο розбогатів (Б).

ὀφελος, τό, хосен, пожиток, користь, зиск; οὐδέν σοι ἔφ. нїнащо не придасть ся; αἴ κ' ὀφελός τι γένωμεθα чи би ми не зробили щось хосенного; ἔς τοι πόλλ' ἔφ. γένετο був дуже пожиточним, робив багато доброго.

Ὀφελίος, Офельтій, а) Грек, що вго убив Гектор Λ 302; б) Троянець Ζ 20.

ὀφθαλμός, οὔ, οἷο, ἑ, око, зір, лице; ἔς ὀφθαλμούς перед очи, лице, на очи; ἐν ὀφθαλμοῖσιν перед очима.

ὀφῖς, ιος, ιν, ἑ, вуж, гадь, гадюка, змія Μ 208.

ὀφρᾶ, а) по ки, доки, як довго, так довго як, а ж, доти аж, доки не, аж коли, з indic. при дійсних виказах, з copі. або opt. при будучих, намірених діланнях; б) що би, з copі. по часї головн., з opt. по часї поб.; коли є услівє, то з ἄν; в) adv. через якийсь час, міжтим, тимчасом, якийсь час Ο 547.

ὀφρυόεις, -έεσσα, горбоватий, або положений на пороговинах (терасах), гористий, Τίλος X 411.

ὀφρύς, ὄρος, ἡ, асс. pl. -ῶς, а) брова; б) пороговина (тераса), височина, край або беріг горбка, горбок, вершина.

ὄχ(α), adv. дуже, багато, о много, саме, якраз, що (н. пр. найліпший).

ὀχέεσκον, гл. ἐχέω.

ὀχεσφι, гл. ἔχρς.

ὀχετ-ηγός, ὅν (ἐχετός, ἄγω), що рів копає, бере, вибирає, ἀνήρ.

ὀχεύς, ἦρος, ἦχ, ἐ, а) засув (що ним брами замикали), замок, ἐπημοίβοι; б) ремінь (при шоломі); спряжка (від пояса), запинка, застязка, застібка.

ὀχέω (ἐχ-ω), ἐεiv, ipf. it. ἐχέεσκον, med. 3. s. ἐχεῖτο, f. -ήσονται, aor. ἐχίσατο, несу, ношу, зношу, терплю, οἷζόν, κακὸν μόνον, ἄτην; іграю, бавлю ся, νηπιᾶς займаю ся дитинними річами. Med. даю ся нести, їду, йду, спішу, перебігаю (Б), κύμασιν по філях, через Ф.; νησίῳ пливу; ἵπποι ἀλλεγεινοὶ ἐχέεσθαι що ними тяжко правити, кермувати, поводити.

Ὀχρίσιος, Охезій, Айтолієць, отець Періфаса E 843.

ὀχθέω, aor. ὤχθησαν, pt. ἐχθήσας, я в неохотний, зажурений, печальний, журливий, маркотний, гнівний, сердитий, загніваний, хмарний, прикрий, сумний, засмучений, зворушений.

ὀχθη, ἡ, dat. pl. -ησιν, беріг, край, кінець.

ὀχλέω, движу, кочу, ὑπὸ ψηφίδες ἐχλεύονται (prs. p. 3. pl.) котять ся, несуть ся, Ф 261.

ὀχλίζω, opt. aor. 3. pl. ἐχλίσσειαν, двигаю, підношу, рушаю з місця, зрушую, ἀπ' οὐδενος ἐπ' ἀμαξάν.

1. ὄχος (Fεχ, veho), pl. ἔχεα, τὰ, -έων, -έεσσι і ἔχεσσι, віз, тележка (Р), брика.

2. ὄχος (ἐχω), pl. ἔχει, охорона, захист νηῶν, ε 404.

ὄψ, ὀπίς, ἡ (Fεπ, vox), голос, ἐλπίρη тихий; бесіда, мова, слово; блекіт, стрекот (Р. про саранчу); крик.

ὀψέ, adv. пізно, пізніше, опісля, не скоро, довго потім, наконєць.

ὀψείω (ὀψ-ομαι), бажаю видіти, побачити, ἀντὴς ε 37.

ὀψί-ρονος, ον, (ὀψέ, γόνος), пізно, пізніше, потім уроджений, пізнійший; ἀνθρώποι і без того, потомки, наслідники, будучі люди (Р). нащадки (Б).

ὀψῖμος, ον (ὀψέ), пізний, що пізно приходить, пізно сповняє ся, τέρας В 325.

ὀψις, ιος, ἡ (ὀψομαι), зір, очі; ὀψεῖ ἰδεῖν очима; лице, погляд, вид, вигляд.

ὀψи-τέλεστος, ον (τελέω), пізно сповнений, що пізно сповняє ся, τέρας В 325.

ὀψομαι, fut. до ὀρώ.

ὀψον, τό (ἐψω), страва (всяка, печена або варена, що їсть ся до хліба, як: мясо, риби, ярина и.); перекуска, закуска.

Π.

πάγειν, πάγη, aor. від πήγνυμι. πάγ-ος (πήγνυμι), ἐ, скеля, шовб, обрив, піскова наспа; лише pl. ε 405, 411.

παγ-χάλκεος, ον, (πᾶν), цілий спижевий, цілий мідяний або мідний, весь із чистої міді (Б), цілий з міді, з ковані, ἄορ, ῥόπαλον.

πάγχαλκος, *ον*, цілий мідяний, міднокований, спижевий, *κυνέη*.

παγ-χρῦσεος, *ον*, (πᾶν), цілий, або зовсім золотий, щирозолотий, *θύσανοι* В 448.

πάγχυ (πᾶν), *adv.* зовсім, до нащадку, до ноги, основно.

πάθε, παθέειν, -ησθα, гл. *πάσχω*.

παιδ-νόс, 3. дитинний, дитинячий, в хлопцям віку, зовсім молодий, ще хлопчиком (Б).

пαιδο-φόνος, *оис*, що убиває діти, Ω 506.

παίζω (παῖδ), *-ουσι, -όντων*, *ipf.* *παίζομεν*, *ipv.* *аог.* *παίσατε*, граю ся, жартую, забавляю ся, граю, бавлю ся, *σφαίρη* граю в мяча; танцюю Ф 251, ψ 147.

Παιήων, онос, Пайон, лікар богів, δ 232, Е 401; лічить Гадеса і Ареса.

пαιήων, онос, е, а) похвальна пісня (в честь Аполлона), або пісня подяки; б) побідна пісня, радісна п.

Παίονες, оі, Пайонці, мешканці Пайонії, в рівнинах Македонії і Тракії над Стримонам і Аксисом, троянські союзники, В 848, К 428 п.: *ἀρχυλῶτοροι, δολιχεγχεές, ἱπποκоруστί*.

Παιονίδης, син Пайона, Агастроф Α 339.

Παιονίη, Пайонія, гл. *Παίονες*.

пαι-пᾶλ-όεις, 3. (пᾶλλω), високий, стрімкий, шпильястий, що піднімає ся в гору; крутий, нерівний, шерехатий, кам'яний, каменистий, непрохідний *ὄδός*, *ῥος*; скалистий, скельний, гористий, шпильястий (про острови).

παῖς, або *παῖς* (*puer*) *е, γ, παιδός, -δῖ, παιδα*, *вос. пᾶι; dat. pl.* *παισί, παιδεσσι*, дитя, дитина, хлопце, дівчина; син, дочка, донька Α 20, δ 263; молодець, па-

рень, дівниця, дівка; *adi.* *παῖς συφορβός* молодий; *παῖς παιδός* син дочки, вчук.

Παι-σός, Пайз, гл. *Ἀπαισός*.

пαι-φάσσω (*φακ, φάος*) блискаю, поблискую, осліпляю; (иньші: наче блискавка ту і там являю ся) В 450.

παλάω, трясу, потрясаю; *ipv.* *pf.* *m.* *πεπαλάσθαι*, *if.* *-άσθαι*, велю для себе трясти, *κλήρω πεπαλάσθαι* кидати жереб: 331, Н 171.

пᾶλαι, *adv.* колись, давнійше, давно, від давних часів, із давна, бувало, передше, вже давно, вже перше, вже передтим.

пᾶλαι-γενής, *ές* (*γένος*), старий, постарілий, в літах, підхожий, старезний, віковий, *γρηῦς*.

пᾶλαι-ός (пᾶλι), 3. *сomp.* *-ότερος*, старий, давний, віковий, старенький, старинезний, підхожий, минувший, давнійший, колишній, *ἴλος, ξείνος, οἶνος, νῆες* п.

палаи(σ)-μοσύνη, *ή* (палііω), дужанє, боротьба, бороте, борба, штука дужаня.

палаис-тής, *е* (палііω), борець, борбник, дужинник, дужак Ф 246 *plur.*

палаи-φατος, *он* (*φημι*), давно висказаний, давний; *δρῶς* казочний, що в казці.

пᾶλαιω, (пᾶλ), *f.* *-σεις*, *ipf.* *ἐπάλλω*, *аог.* *ἐπάλλασεν*, борю ся, дужаю ся, стинаю ся (Б), *τινί* з ким.

παλάμη (*palma*), *ή*, *gen.* і *dat.* *παλάμηρι*, долоня, рука, кулак.

παλάσσω, *inf.* *f.* *-ξέμεν*, *pt.* *pf.* *p.* *πεπαλαχμένον*, *plpf.* *πεπαλαχτο*, обрискую, забрискую, валяю, замураю, замержую, каляю, закаляю, засквернюю, з'огиджую, обнуряю, занечищую чим, *αἵματι*; *ἐγκέφαλος πεπαλαχτο* т. в. кровю; *πεπαλάχθαι, -άλαχθε*, : 331, Н 171, гл. *παλάω*.

πάλη, ἡ (πάλλω), дужанє, боротьба, бороте, борба.

παλὶλ-λογος, ον (λέγω), знов, назад, наново зібраний або забраний; neutr. adv. παλὶλλογα ἐπαγείρειν назад відбирати (пай, добиччу) і зносити А 126.

παλὶμ-πειτής, ἐς, (πέτομαι), neutr. як adv. назад, ε 27, II 395.

παλὶμ-πλάζομαι, лише ps. pt. aor. παλὶμπλᾶρχθεις, назад, або знов блукаю ся, збиваю ся з дороги; σ' οὐτὶ παλὶμπλᾶρχθέντα δὶω ἂν ἀπονοστήσειν думаю, що ти не блукаючись вдруге (знов, більше) назад домів вернеш; ἄμμε παλὶμπλᾶρχθέντας δὶω ἂν ἄ. що ми, знов (вдруге) наблукавшись назад вернемо; иньші: що ми прогнані, або тяжко навіщені (пошестію і неудачами) вертатимемо.

παλὶν, adv. назад, взад, знов; π. ποίησε γέροντα знов або назад перемінила в старця; π. λᾶζεσθαι μῦθον назад взяти т. 6. инакше говорити як перше, гл. λᾶζομαι; παλὶν ἐρέειν перечити, противити ся; π. τρέπεν відвернути (назад); π. δοῦναι віддати; ἂν παλὶν знов назад.

παλὶν-ἀγρετος, ον (ἀγρέω = ἀιρέω), відкличний, зворотний (С).

παλὶν ὀρμενος, ον (ὀρ-νυμι), повертаючи, назад поспішаючи, знов або наново нападаючи.

παλὶν-ορσος, ον (ὀρ-νυμι), що назад біжить, або відскакує; π. ἀπέστη відскочив, взад скочив.

παλὶν-τίτος, ον (τίνω), відплачений, покараний, пимщений, відомщений, ἐργα.

παλίντονος, ον (τείνω), пружистий, тугий (Р), τόξα φ 11, Θ 266.

παλιρ-ρόδιος, ον, що назад пливе, відбиває ся (від берега), κύμα Φιλя, що назад набігла, назад хлинула (В).

παλιώξεις, ιος, ἡ (διώκω), новий напад, напір, зачіпка, погоня.

παλλᾶκίς, ιδος, ιδι, ἡ, любовниця, рабиня (В).

Παλλᾶς, ἄδος (πάλλω, що вимахує егідою, еписою), Палада, прізви. Атени, α 125, Α 200, и.

πάλλω, ipf. πάλλον, aor. 3. sg. πῆλε, inf. πῆλαι, aor. med. 3. sg. πάλτο, махаю, вимахую, кидаю, мечу, вержу, δοῦρα, αἰχμήν, λίθον и.; трясю, стрясая, потрясаю κλήρους ἐν κυνέῃ; χερσὶν на руках гойдаю, колишу Z 474. — Med. порушаю ся, тручаю ся, ударяю ся ἐν ἀσπίδος ἀντιπρὶς о беріг щиту; παλλομένη κραδίην з бючим, дрожачим серцем; πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα серце бє ся, стукав, скаче аж до рота, „мало не вискочить, аж дух запирає в роті“; кидаю жереб, О 191; πεπαλῆσθε, πεπαλῆσθαι, гл. παλᾶζω. 'Ανα-, ἐκ-, κατ-.

Πάλμυς, ὅος, Пальмій, Асканець, N 792.

πάλλω, aor. m. гл. πάλλω.

παλύνω, ipf. (ἐ)παλυνε, pt. aor. παλύνας, сиплю, посипаю, присипаю, насипаю, ἀλγιστα; припорошую, покриваю, χιών. 'Επι-.

παμ-μέλας, аина, ἄν (пᾶν), зовсім, або цілий чорний, ταῦροι, εἶς.

Πάμμων, ονος, син Пріяма.

пᾶм-пᾶν, adv. зовсім, конечно, цілком.

παμ-ποιχίλος, ον, цілий вишиваний, мережаний, гарно ткааний, богато украшений, πέπλοι.

пᾶм-πρωτος, ον, найперший зі всіх; п. adv. пᾶμπρωτον, пᾶμπρωτα, найперше, передовеім.

παμφαίνω (φαίνω red.), conі. 3. s. -ησι, ipf. 3. pl. пᾶμφαινον, блистїю, ясно сьвічу, кидаю ясні лучі, блищу, сияю, вилискую ся, χαλκῷ мідію, від міді,

στέθει з білими (відкритими) грудьми А 100.

παμφάνω, pt. -έων, έωσα, pl. έωντες, pt. як adi. блискучий, ясний, блистучий, блискотливий, яскравий, миготливий, яркий, ήέλιος, λέβης, αγγιλη, ελός.

πάν-αγρος, εν (αγγρη), що все ловить, хватає, спіймає, займає, λένον E 487.

πάν-αιθος, 3. (αἶθω), dat. pl. -ησιν, цілий блискучий, дуже лискучий, κέρυς E 372.

πάν-αίολος, εν, дуже лискучий, -мінявий, -мінливий, -миготливий, яскравий, пестрий; (хисткий, гибкий, мягкий, гнучкий, вигинчастий).

πάν-άπалος, εν, дуже ніжний, д. тендітний (B), v 223.

πάν-άποτμος, εν, зовсім, або дуже нещасливий, безталанний.

πάν-άργυρος, εν, цілий, весь срібний.

πάν-αφ-ήλιξ, ήρος, зовсім без ровесників, без товаришів; π. παῖδα τιθέναι зовсім позбавити дитину товаришів.

Пан-άχαιοί, всі Ахайці, Пан-ахайці, α 239, ξ 369, ω 32, B 404, H 73, и.; пор. Άχαιοί.

πάν-άωριος, εν (ώρη), що йому не судилося дійти до своїх літ, що скоро вмирає, παῖς, Ω 540.

пан-άμάντωρ, ορος, έ (αμάνω), що все поконує, одоліває, υπνος.

Пан-άαρρος, Пандарій, син Меропа з Мілету на Креті; про його найстаршу доньку Аедону пор. τ 519; про другі доньки, що їх гарші пірвали υ 66.

Пан-άαρρος (δέρω), Пандар, син Лікаона, під Троєю стояв на чолі Лікійців з Зелєї; знаменитий лучник, що зранив Менелая і через те перешкодив заключити мир Δ 88, его убив Діомед.

пан-δῆμιος, εν (δῆμος), що у-сюди, або скрізь по людях вештається, в цілій громаді, усім відомий (B) πτωχός, σ 1.

Пан-δίων, ονος, Грек, товариш Тевєра M 372.

Пан-δοκος, Пандок, Троянець, що его убив Аянт Λ 490.

Пан-έλληνες, всі Гелени, B530.

пán-ημαρ, (через) цілий день, весь день Α 592.

пан-ημέριος, 3. (ήμέρη), цілий або весь день, за день.

Пан-θοῖδης, син Пантоя, а) Пулідам N 756, E 450; б) Евфорб II 808, P 81.

Пан-θοος, θου, ω, Пантой, син Отрія, отець Пулідама і Евфорба, жрець Апольона в Дельфах; Антенор забрав его з собою, а Пріям поставив жрецем Апольона в Трої Γ 146.

пан-θυμᾶ-δόν, adv. зовсім в гніві, з великим гнівом, сердито, завзято, τ 33.

пан-νύχιος, 3. і πάννυχος, εν (νύξ), (через) цілу ніч.

пан-ομφαῖος, έ, (ομφή), податель, або справник всіх віщунських знаків, віщби, ворожби, що все звіщає, всевіщий Θ 250.

Пан-οπέυς, ήρος, Панопей, а) місто в Фокиді над Кефіссом λ 581, B 520, P 307; б) отець Епея Φ 665.

Пан-όπη, Панопа, русалка.

пán-ορμος, εν, всюди осмотрений в пристановиска, де скрізь добре причалити, з вигідними пристановищами, ληήν v 195.

пán-όψιος, εν (εψις), для всіх видний, перед очима всіх, ελκυσσ φ 397.

пан-σύνδη (σύνω), adv. дуже повапно, дуже скоро, з цілим жаром, поривом, з цілою ревностію, або також: з цілою силою.

πάντη, або **πάντη** (πᾶς), adv. всюди, скрізь, на всі сторони, по всіх усядах.

παντοθεν (πᾶς), adv. зі всіх сторін, з'усюди, з'усей, від усяди (Б), зі всіх усядів, або місце, § 270, N 28.

παντοῖος, 3. (πᾶς), всілякий, всякий, різномродний, ріжний, ріжнотнаний; θεοὶ παντοῖοι τελέθοντες ріжні, всілякі подобі приймаючи, в ріжній подобі (являючись).

παντοσε (πᾶς), adv. на всі сторони, всюди, скрізь, по всім усядам, довкола.

παντως (πᾶς), adv. зовсім, загальн, загально; οὐ παντως зовсім не.

πάν-υψέρτατος, 3. зі всіх найвищий, найвище, найдальше.

πάν-ύστατος, 3. зовсім, або зі всіх послідній, останній.

παπλάζω, зову батьком, E 408.

πάππα, voc. батеньку, таточку.

παπταίνω, aor. πάπτειν, pt. -ας, озираю ся, оглядаю ся, скрізь сліджу, смотрю, придивляю ся, зорю (Б), поглядаю, позираю довкруги, скрізь, оглядаю ся на всі сторони, за ким, Μυχάονα за М.; також ἀμφὶ ἔ, ἀνὰ, κατὰ τι; δεινόν страшно споглядаю довкруги. 'Απο-.

πάρ, скороч. а) зам. παρά, перед δ, π, γ, рідше перед иньшими співзвучками; б) зам. πάρεστι I 43; = πάρεστι A 174.

παρά, **пάρ** і **παρά**, 1) adv. притім, при нім, побіч, поруч із ким, на тім, в тім; 2) праер. коло, при, у: а) з gen.: від, παρά νηός; пар' ἀγ. Τιδώνοιο від боку; παρά μηροῦ від, зпід боку, що у боку (К); пар' ἀσπίδος зпід щита Δ 468. — б) з dat. при, попри, побіч, поуз, коло, у, παρά νηυσί, ἐχέσσειν; над (рікою); παρά μνηστῆρσιν ἀεῖδειν перед; пар'

αὐτοῖσι νεῖκος ἐρεῖται проти них, з ними; пар' ποσὶ при ногах, перед ногами; в) з acc. α) при, саме при, біля, поруч, край, коло παρά μᾶζον βάλλειν, пар' ὄμον; так πτῆσαι, τιθέναι, ἔσθαι н.; β) до, ід, ієναι, ἐρχεσθαι пар' Μενέλαον, παρά νῆας до; попри, при, понад на, з до в ж παρά θιν' ἄλγες, θαλάσσης; γ) образowo: над, понад, против: пар' δύναμιν над силу; пар' μόραν проти чемности, що не годить ся, є злишне, не яло ся, не належить ся, нерозумно. — Те саме значіне має парά в зложенних, а крім того: пере-.

πάρα, також **пάρ**, анастроф. зам. παρά, коли стоїть по слові як adv.; також замість πάρεστι або πάρεσι є, є ту; **πάρα** τοι δίφρος тут є віз, от тобі і бричка (Б); **πάρα** σοι залежить від тебе, як ти хочеш.

παρά-βαίνω, ipv. пар' δὲ βαίνέτω, pt. pf. παρβέβαώς, іду побіч, стаю, виступаю (на віз); в prf. стою при кім, або побіч кого на возі.

παρά-βάλλω, кидаю перед ким, даю, насилаю, підсинаю. Med. наражаю, виставляю, ψυχὴν παραβαλλόμενος πολέμῳ виставляв душу на бої (Р), жите наражав у борбі I 322.

παρά-βάσχω, лише ipf. 3. sg. παρέβασκε, стояв побіч него (як войовник), A 104.

παρα-βλήδην (βλέειν), adv. з притинкою, досадливо, з досадою, ἀγορεύω кидаю колюче, кусливе слово Δ 6.

παρα-βλώσκω, pf. παρμέβλωκε, іду побіч, іду по чийй стороні, помагаю, τινί Δ 11.

παρα-βλῶψ, ὅπως (βλέπω), що з боку або косом споглядає, кошокний, I 503.

παρα-γίγνομαι, я є присутній, є при чім, δακί, ρ 173.

παρα-δαρθάνω, аог. 2. παρέδραθεν, inf. παραδράθειν, сплю біля кого μοι, φίλότητι.

παρα-δέχομαι, аог. παρεδέξατο, приймаю, одержую, відбираю, τί τινος щось від когось Z 178.

παραδραθέειν, гл. παραδραθάνω.

παραδραμέτην, гл. παρατρέχω.

παρ᾽-δράω, 3. pl. παραδρώωσι, роблю, служу, usługую, працюю, τινί у кого, кому с 324.

παρα-δύω, inf. аог. 2. -δύμεναι, виминаю, пересуваю ся побіч, вкрадьком переходжу, перекрадаю ся, Ψ 416.

παρ-αείδω, єспіваю, присьпіваю, τινί кому, перед ким, γ 348.

παρ-αείρω, піднимаю побіч; аог. pass. παρήέρθη χάρη голова повисла на бік II 341.

παράі, гл. παρά.

παραι-βάτης (βáτις), ó (що стоїть при візнику) борець, войовник Ψ 132.

παραιπεπίθην, -θοῦσα, гл. παραιπίθω.

παρ-αίσιος (αἴσα), зловістний, що лихо віщує, некорисний.

παρ-αῖσσω, аог. παρήϊξε, αἶν, перелітаю, лечу побіч, перебігаю, τινά перед ким, коло кого, ἐπὶ νῆας перебігаю до суден.

παραιφάμενος, гл. παράφημι.

παράі-φасис (φημί), ἥ, рада, заохота, намова, напоминанє; ма-на, примана, принада, Ξ 217.

παρακάββαλε, аог. 2. від *παρακαταβάλλω*, скидаю, кладу, складаю ὕλην; закидую, закладаю, ζῶμα τινі.

παρα-κατα-λέγομαι, аог. 3. s. παρχατέλεχτο, кладу ся, або спочиваю побіч кого, при кім τινі.

παρά-κειμαι, ipf. παρέκειτο, iter. -εκέσμετο, лежу, стою побіч, коло, при τραπεζῇ; ὅμῳ παρχεῖται

маєте до вибору, вам зостаєть ся одно з двох (Б), γ 65.

παρα-κίω переходжу, йду побіч, II 263.

παρα-κλίδόν (κλίνω), adv. виминаючи (правду), відбігаючи від правди, проти правди, εἰπεῖν.

παρα-κλίνω, pt. аог. -κλίνας, склонюю, на бік схиляю κεραλήν; виминаю, обходжу, бокую, збочую, йду боком, побіч.

παρα-κοίτης, ó (κοίτη), муж, чоловік.

παρά-κοιτις, ιος, ἡ, (κοίτη), dat. -κοίτι, жінка, подруга.

παρα-κρεμάννυμι, pt. аог. -κρεμάσας, звішую на бік, на діл, χειρз N 597.

παρα-λέγομαι, аог. 3. s. παρελέξατο, conі. παραλέξομαι, кладу ся побіч кого; ἐν φίλότητι сполучаю ся.

παρ-αμείβομαι, ipf. -ημείβετο, pt. аог. παρχαμειψάμενος, переходжу, переїздаю, τινά коло кого, минаю, поминаю кого ζ 310.

παρα-μένω, ipv. παρμένετε, inf. παρμενέμεν, аог. παρέμεινε, від *παρ-αμῖμνω* ipf. παρέμимνε, остаю, витриваю, τινі при кім; οὐ δὴν παρэмимнен не довго гаяв ся, ждав.

παρα-μυθέομαι, opt. аог. -μυθησαίμην, inf. -ασθαι, намовляю, спонукую, заохочую, загіриваю, раджу, даю раду, дораджую, I 417, τινі комусь, і з inf.

παρα-νη(ν)έω (νέω), ipf. *παρ-ενή(ν)εον*, накладаю, нагромаджую, σίτον ἐν κανέοισιν.

παρα-νήχομαι, f. -νήξομαι, пливу побіч (берега), перепливаю.

πάρ-αντᾶ, adv. обом, з боку, на бік, Ψ 116.

παρ-απάφισκω, аог. παρήπαψε, обманюю, зводжу, надаю (Б), намовляю, заманюю, обдурюю, Ξ 360; осібно ξ 488.

παρα-πείθω, coni. aor. 2. red. *παραπείθῃσι*, pt. *παρπεπιθών*, *παρπιπεπιθούσα*, намовляю, вговорию когось (Б), спонукую, наклоню; обманю, підманю, § 290, γ 213; приєдную, порушаю, переконую, власкавлюю, придобрюю, φρένας, τινά ἐπέεσσιν.

παρα-πέμπω, aor. 3. s. *παρέπεμψε*, переводжу, виношу (Б).

παρα-πλάζω, aor. *παρέπλαχζε*, pt. *παρπλάχζασα*, aor. p. 3. s. *παρεπλάχθη*, збиваю з дороги, τινός від чого, кого, заносу геть від; νόημα *παρέπλαχζεν* розум помутила (Б); pass. *παρεπλάχθη* іός на бік відлетіла, відскочила.

παρα-πλήξω, ἤριος (*πλάξω*), власт. змиваний, підмиваний, проте: плоский, пологий, рівний, низький, плісковатий.

παρα-πλώω, sync. aor. 3. s. *παρέπλω*, пливу біля, перепливаю побіч, μ 69.

παρα-πνέω, coni. aor. 3. sg. *παρπνεύσῃ*, вію побіч, вію з боку, провіваю, продуваю, пробіраю ся, шугну.

παρα-ρρητός, 3. що дає ся намовити, що склоняє ся (Р), ἐπέεσσιν словами, що дає ся навести до чого, усмирити, власкавити, приступний; neutr. pl. *παρρρητά*, намова, захохота, порада, напомин, напоминанє, остоорога.

παρα-σιᾶδόν (*παρίστημι*), adv. приступаючи, веіх обходячи.

παρασιταίης, -σιτάς, -σιτήσεσθαι, г.л. *παρίστημι*.

παρα-σφάλλω, aor. 3. s. *παρῆσφαλεν*, на бік відтручаю, відвертаю, спихаю, збиваю з дороги, на бік відбиваю, ἐιστόν.

παρασχέμεν, if. aor. від *παρέχω*.

παρα-τανύω (*τείνω*), aor. *ἐτάνωσσε*, розкладаю, заставляю, поставляю перед, побіч, τράπεζαν.

παρα-τεκταίνομαι, opt. aor. -τεκτῆναιо, аито, перероблюю, пере-мінюю; ἐπὸς *παρτεκτῆναιо* виду-мав би, вигadaв би неправду, нісенітницю сплів би (Б); ἄλλως роблю інакше, пере-мінюю.

παρα-τίθημι, 3. s. *παριθεῖ*, f. *θήσομεν*, ipf. *ἐτίθει* *πάρα*, aor. *παρῆθηκα*, 3. pl. *παρῆσαν*, coni. *παρθεῖω*, opt. 3. pl. *παρθεῖεν*, ipv. *παράθεις*, opt. aor. m. *παρθεῖμην*, -θεῖτο, pt. *παρθέμενοι*, кладу, -ставляю, -заставляю, -поставляю побіч, коло, перед ким, *τράπεζαν*, *δαίτα*; даю, передаю, подаю, наділяю чим, *δύναμιν*. Med. кладу, ставлю побіч себе, перед собою *δαίτας*, приставляю собі; заста-вляю *ὑμῖν* *δαίτα*, або справляю, виправляю; *κεφαλάς*, *ψυχάς* нара-жаю, підставляю, накладаю, не жалію (Б), важаю.

παρα-τρέπω, pt. aor. -τρέψας, на бік звертаю, боком минаю, ἐκτός *ὁδοῦ* поза дорогу; aor. m. *παρά* *δὲ* *οἱ* *ἐτρέπετ(ε)*.

παρα-τρέχω, aor. 2. *παρέδραμον*, 3. du. *παρδράμετην*, opt. 3. s. -δρά-μοι, біжу побіч, боком, перебі-гаю біля, минаю; перевисшаю, переганяю, перестигаю, беру верх, *πόδεςσιν* в бігу.

παρα-τρέω, aor. *παρέτρεσσαν*, спошениий скачу на бік, в бік (про коний), E 295.

παρα-τροπέω, заєдно сходяжу з дороги, боковую, τι — *παρτροπέων* *ἀγορεύεις* по що се говориш при-творяючись (незнайком), так чо-гож хитрить, прикидає ся (Б).

παρα-τροπᾶω, -ωσι, обертаю, пере-мінюю; примиряю, приє-дную, прихилью (Р), *θεοὺς* *θυέ-εσσι* I 500.

παρα-τυγχάνω, ipf. -ετύγχανε, якраз на те приходжу, надходжу на що, я є случайно, або якраз при тім, τινί A 74.

παρ-ανδάω, *ipv.* παρὰ δα(ε), *pt.* αοг. -δήσας, говорю, кажу, мовлю, промовляю, *τινὰ μύθοις ἀγανοῖσι* до кого ласкавими словами; *θανά-τον* потішаю задля смерті; *ταῦτα* раджу, намовляю до.

παρὰνθι і **παρ-αντόθι**, на тім самім місці.

παρ-φεύγω, *inf.* αοг. 2. **παρ-φύγειν**, утікаю, з *adv.* τῇ туди, тут *μ.* 99.

παρά-φημι, *pt.* αοг. *m.* παρρά-μενος, παρρηχόμενος, *inf.* παρρησάσθαι, раджу, дораджую *A* 577; *med.* намовляю, заохочую, прикля-ню (Б), ἐπέεσσιν; успокоюю, вмовляю, задурюю, піддурюю (Б), *μνηστῆρας* π 286; *παρρηχόμενος* усмиряючи, успокоюючи; *пор.* παρείπον.

παρὰ-φθαίω, *coni.* -φθαίησι, *pt.* αοг. παρὰφθάς, *m.* -φθάμενος, ви-переджаю, перевисшаю, пере-стигаю, переходжу, *τάχει*, πόδες-σιν в бігу, бігом.

παρβεβαώς, *гл.* παρὰβαίνω.

παρδαλέη, *ή*, шкіра парда, пар-дова.

παρδαλις, *ιος*, пард, тигр (Б).

παρέασι, 3. *pl.* від *παρέμι*.

παρέδραθεν, *гл.* παρὰδραθάνω.

παρ-έξομαι, *ipv.* -ξέο, *ipf.* παρ-έξετο, присідаю ся, сідаю, або сиджу побіч, біля, при, *τινὶ* ξ 448.

παρέθηκα, αοг. від *παράθημι*.

παρεῖή, *ή*, лице, щока; лише *plur.*

παρείθη, αοг. *pass.* від *παρίημι*.

1. **παρ-εμι** (εἶμι), *πάρεστι*, -εστε, -έσσι, *opt.* -εῖη, *inf.* -έμμεναι, -εῖναι, *pt.* -εῶν, *ipf.* 2. *s.* παρῆσθαι, 3. *παρ-ῆν*, 3. *pl.* παρῆσιν, *f.* -έσσομαι, -έ-σται, а) я є при тім (чім), ту, я є присутній, є в чім, при чім, *μάχῃ*, *μήλοισι*; беру участь; з *dat.* *τινὶ* я є у кого, пробуваю, живу з ким; б) стою при кім, пома-гаю, я є помічний, підпомагаю,

ν 393, Σ 427; я є готовий, є для *διδάσκει*, нахожду ся подо-статком; *παρεῖντα* все, що є, чим хата бо-гата, запас; *τοὶ τρεῖς τόσσα* *παρέ-σται* *δωρα* буде тобі в трое стіль-ки дарунків (С); *εἴ μοι δύναις* *παρεῖη* коли-б в мене була, ко-ли-б мені сила; *ὅση δύναις* *γὰρ* *πάρεστι* скільки сили маю (Р), о скільки се в моїй змозі, по змо-зі моїй.

2. **παρ-εμι** (εἶμι), *pt.* παρών, -οῦσι, перехожу біля чого, при-ходжу; *μή ἐ λᾶθοι* *παρών* щоби не прийшов непомітено, що-б не явився несподівано (Б).

παρ-εἶπον (*def.* αοг. 2. до *παρ-άφημι*), *pt.* παρείπων, *οὔσ(α)*, *coni.* παρείπη, намовляю, наклонюю, спонукую, *τινὰ*, *A* 555 *Z* 337; за-охочую, загірваю, промавляю; раджу, дораджую, *αἵσιμα*; (в ар-зі *παρ-*).

παρ-έκ і перед самозв. **παρ-έξ**, 1) *adv.* побіч, біля, мимо (Б) чого, боком, у бік (Б) ε 439, *попри*, близько *при*; *ὅσα π.* *від-дінхнув* назад; крім того, ξ 168, *понад* те, *εἰπεῖν*, *ἀγορεύειν* не по правді, не до річи, *мина-ючись* з правдою, проти правди, говорити небилицю, ложно, не-розважно, нерозумно, комусь в супереч; 2) *праер.* а) з *gen.*: поза, за, зовні побіч або перед, на боці, не далеко від. — б) з *accusat.*: побіч, *попри*, *поуз*, ко-ло, *παρὲκ νῆσον*; через, наскрізь; проти, без, *παρὲκ νόον* проти ро-зумови, нерозумно; *π.* *νόον ἤγα-γεν* помутив мені розум; за, по-за, на другий бік, *I* 7; *π.* *Ἀχιλ-λῆα* за плечима А., без відомо-сти А.

παρεξέσκετο, *гл.* παρὰέμμη.

παρ-εκ-про-φεύγω, *coni.* αοг. 3. *s.* -φύγησιν, утікаю, виминаю, оминаю, пропадаю (нагорода).

παρ-ελαύνω, f. 2. s. -ελάσσεις, aor. -ήλασε, -έλασε, переїзджаю, пливу побіч, перепливаю, проїзджаю мимо (Б) νηί; доганяю, переймаю, минаю, виминаю, переганяю, перестигаю, τινά ἵπποισιν.

παρελθήμεν, гл. παρέρχομαι.

παρ-έλκω, ipf. m. παρέλκετο, тягну на бік, побіч чого; перетягаю, зволікаю, проволікаю ε 111, відмагаюся, пиню. Мед. тягну, притягаю до себе, заманною хитро, δῶρα виманною, видурюю.

παρέμμεναι, гл. 1. παρέμι.

παρενήνεον, гл. παρηνήνέω.

παρέξ, гл. παρέν.

παρ-εξ-ελάω, -ελαύνω, ipf. -εξελάων, -ειν, coni. aor. 2. s. -ελάσθη, 3. pl. -ελάσωσι, пливу побіч, перепливаю, переїзджаю, проїзджаю мимо (Б); гоню побіч, минаю.

παρ-εξ-έρχομαι, inf. aor. 2. -εξελεῖν, coni. -ελεῖ, pt. -ελεῖσθαι, виходжу побіч, попри, переходжу побіч, πεδίον через; Διὸς νόον перестунаю, обходжу (Б), нарушаю, обманною, ошукую.

παρέξω, гл. παρέχω.

παρεόντων, гл. πάρεμι.

παρ-έπλω, sync. aor. гл. παρ-πλώω.

παρ-έρχομαι, f. 2. s. -ελεῖσθαι, aor. 3. s. παρήλθε, coni. -ελεῖ, opt. -ελεῖ, inf. -ελεῖν, йду побіч, переходжу, перелітаю, перепливаю, пливу мимо, минаю; назад одхлину (Б. про Филу), випереджаю, ποσσὶν в бігу, переганяю, переймаю, перемагаю, перевисаю, ἐν δόλοισι, перехитрую, змудрую (Κ), одурюю (С).

πάρεσαν, -έσομαι, гл. πάρεμι.

παρεστάμεναι, гл. παρίστημι.

παρ-ευνάζομαι, сплю побіч, при, спочиваю коло, τινί γ 37.

παρ-έχω, f. -έξω, ipf. -εἶχον, 3. pl. πάρεχον, aor. 2. παρέσχεθον, coni. 3. s. παράσχη, inf. -σχεῖν, держу побіч, при, перед, піддержую, φάος; подаю δράγματα, приношу, даю, наділяю чим, ἀρετὴν щастем, добром; роздаю, достарчаю, складаю, жертвую; φιλότιμα оказую приязнь, гостинно приймаю; γέλω καὶ εὐφροσύνην παρέχουσι реготалися і забавлялися; παρέχουσι γάλα θῆσθαι дають молоко до подою, даються дойти; παρὰ τε σχεῖν приготувити ψ 50; (α в арзі τ 113).

παρηέρθη, aor. p. від παρχειρώ.

παρήιον, τό, (παρεῖ), лице, щок, пика, паща; начолка (в уздеці, Υ.), Δ 142.

παρήλασε, aor. від παρελάνω.

παρήλθε, aor. від παρέρχομαι.

παρ-ημαι, pt. -ήμενος, сиджу побіч, край (С), близько чого, за або при δικί; я в при чім, в присутний, перебуваю, живу, пробуваю при, у, в; докучаю 1311.

παρ-ηορή, ή, лише plur. ремені, або посторонки, що ними бичівного коня припрягали до воза.

παρ-ήορος (αἰέρω), власт. що висить побіч; що прив'язаний побіч, ἵππος бичівний кінь (що не тягне, лиш на случай потреби прив'язаний); легкодушний ψ 603, нестаточний; простягнений, простертый на землі (Р) Н 156, (иньші: диготаючи, дригоніючи, дриготіючи).

παρήπαφε, aor. від παρπαφίσκω.

παρθέμενος, aor. від παρτιθῆμι.

παρθενική, ή, дівчина, ἀταλή, νεήνις.

Παρθένιος, Партеній, ріка в Пафлягонії, т. Bartin, В 854.

παρθένιος, 3. дівочий, дівоцький, ζώνη; ὁ παρθένιος син дівоцький.

παρθεν-οπίπης, ἐ, voc. -οπίπα, дівчур, Λ 385.

παρθένος, ἡ, дівчина, дівиця, молода жінка; ἀδμής, ἀλφειβοίαι.

παρθεσαν, aor. від παρατίθημι.

παρ-ιαύω, ipf. 3. pl. ἵαυον, лежу, спочиваю, сплю побіч, біля, при τινί.

παρ-ίζω, ipf. -ῖζεν, сідаю коло, біля, побіч, при τινί δ 311.

παρ-ίημι, aor. p. 3. s. παρείθη, зсилаю, спускаю побіч, звішую; pass. спадаю, звисаю, вишу на діл Ψ 868.

παρ-ιδύνω, побіч кермую, повертаю, правлю, направляю (Б).

Πάρις, ιος, гл. також Ἀλέξανδρος, Парис, син Пріяма і Гекати; при помочи Афродити, що їй признав першество що до краси, забрав Гелену, жінку Менелая враз з єго скарбами до Трої і се дало почин до троянської війни; відзначав ся вродою, грою на кобзі, Γ 39 сл., у борбі часто трусливий, Z 350.

παρ-ίστημι, pt. ιστάμεναι, aor. 2. παρέστης, conl. παρστήετον, opt. παρσταίης, παρσταίη, pl. παρσταίην, ipv. παρστήτε, pt. παρστάς, παρστάς, pf. παρέστηκην, inf. παρεστάμεναι, plpf. 3. pl. παρέστασαν; med. παρίσταμαι, pt. -άμενος, ipf. παρίστατο, inf. f. παρστήσεσθαι, стаю побіч, біля, при, τινί приступаю до кого, прибуваю, стаю, стою при чім, кім; я є при кім, помагаю, захищаю (Б), є помічний, підпомагаю, ν 301, κ 290 н.; pf. i plpf. стою при, біля, я є близько, є ту, νῆξ παρέστασαν прибули, причалили, були тут; стою при, близько, зближаю ся, настигаю (Б), αἰσξ.

παρ-ίσχω, inf. -ισχέμεν, держу побіч, під рукою, готово, наготові ἵππους; даю, подаю, жертовую I 638.

παριών, гл. πάρεμι.

παρκατέλεκτο, гл. παρακατέλεγομαι.

παριέμβλωκε, pf. від παραβλώσκω.

παριέμνω, гл. παριέμνω.

Παρνηός, οὔ, Парнас, гора в Фокиді на границі Локриди.

Παρνηόβνδε, на Парнас, τ 394.

παροι-θε(ν), також τὸ π. (πάρος), 1) adv. а) з переду, на переді, перед, передом; οἱ παρ. (ἵπποι) перші, що на переді, передні; б) про час: перше, передтим, колись, давнійше, недавно; 2) праер. з gen. перед, перед очима, на против, коло, біля.

παροι-τερος, 3. передний, на переді, передом, перед другими.

παρ-οίχομαι, ipf. 3. s. παρώχeto, pf. παρώχηκεν (παρώχωκεν, παροίχωκεν), переходжу біля, побіч чого; переходжу, проходжу, минаю. νῶξ.

πᾶρος, τὸ πάρος, а) adv. про час: перше, вперед, передше, до сеї пори, передтим, давнійше, скорше, раньше; часто з praes.; в иньшій часі, коли инде; з inf. aor. заким, заки, доки, поки; б) праер. з gen. перед, перше як, скорше як, скорше від θ 254.

παρπελιδών, aor. від παραπέθω.

Παρράϊή, Паразия, місто в Аркадії, В 608.

παρσταίην, -οτάς, -στήετον, гл. παρίστημι.

παριθεῖ, гл. παρτίθημι.

παρφάμενος, -φάσθαι, гл. παράφημι.

πάρ-φαις, ἡ, намова, заохота, мана, примана, принада, Ξ 217.

παρφύγειν, inf. aor. від παρφεύγω.

παρῶχηκεν, pf. від παροίχομαι.

πᾶς, *πᾶσα*, *πᾶν*, gen. παντός, πάσης, pl. πασέων, πασάων, dat. πᾶσι, πάντεσσι, кождий, всякий, весь,

цілий, всілякий, спільний; εἵκοσι πάντα всего, або взагалі дваїцять; pl. всі, всілякі; neut. adv. πάντα, зовсім, цілком, у всім; π. κύσεν всюди.

Πᾶσι-θέη, Пазитея, Харита, що її Гера обіцяла богови сну за жінку, Ξ 269.

πάσι μέλουσα (μέλει), що всім лежить на серцю, всіх обходить, всім, або загально звісний, прославлений, турботно-цікавий (Б).

πάσσαλος (παγ-ήναι), έ, genet. πασσαλόφι, кілок, крюк (Б).

πάσσαοθαι, гл. πατέομαι.

πασ-συδίη, гл. πανσυδίη.

πάσσω, ipf. (έ)πάσσε, сиплю на що, посиплю, álós солино; кладу на що, прикладаю, φάρμακα; нашиваю, вишиваю, мережу, гаптую, θρόνα; έμ-, έπι.

πάσσων, compr. до παχύς, повнійший, гладший, огряднійший (Б), грубший, мужнійший.

πάσχω, (πάθ-ος), f. πάσομαι, aor. 2. έπαθον, πάθον, conl. -ω, -ης, i -ησθα, -η i -ησι, -ωμεν, -ωσι, opt. -οιμι, -οι, -οιεν, if. -έειν, pt. -ών, pf. πέπονθα, 2. pl. πέποσθε, pt. πεπαθούη, (πεπαθόντα, -ώτα), plpf. έπεπόνθει, терплю, натерплю ся, перетерплю, έπί τινι задля кого, зношу, κήδεα; ουλήν ότι πάθει про близну, що (як) її одержав (потерпів). — Звороти: μή τι πάθῃ(ς) щоб його (тебе) не стрітило, не постигло лихо, нещастє, щоби не погіб, щоб не лучилось біди (Б); τί πάθω щож маю починати, щож мене жде, що стане ся зі мною, чого маю дожити, що ще маю стерпіти (Б); τί παθόντε λελάσμεθα щож нас навістило, стало ся (або: яке лихо), що ми-; κακώς π. мені лихо, лихо зо мною.

πάταρος, έ, лускіт, тріск, тріскіт, звук, шум, грохіт, гукіт,

гомін, гамір, клекіт, кланцанє (зубами).

παιάσσω (παταχύς), ipf. πάτασσεν, бою, стукаю, тренечу (Р. серце), пукаю; θυμός, κραδίη; έκ-.

παίεομαι, (pascor), aor. (έ)πασάμην, πασάμεθ', plpf. πεπάσμην, їм, споживаю, з'їдаю, покріпляю ся, попоїдаю, проїдаю, пожераю, коштую, σπλάχνα, άκτήν; δείπνου, σίτοιο, οίνοιο.

παίω (πάτος), допчу, подонтую, наступаю, допчу ногами, ломлю, κατὰ δ' έρκα πατήσαν, Δ 157.

πατήρ (pater), -τρές, έ, -τέρος, трі-, -τέρι-, -έρα, πάτερ, plur. πατέρων, -τρών, -τέρας, отець, батько, родитель (Б), φίλος, ήπιος; pl. πατέρες батьки т. є. предки, прадіди.

πάτος, ου, έ, дорога, шлях, Υ 137, стежка, плаї; слід, нога.

πάτηρ, ή (πατήρ), вітчина, місце уродження, домівка (Κ), дїм (C), родивний дїм; рід, родина, племя, накорінок, покоління.

πατρίς, ήρος (πατήρ), вітцівекий, батьківський, родимий, рідний, γαίη, άρουρα; subst. πατρίς вітчина, батьківщина, рідна земля.

πατρώ-θεν, adv. від батька, по батькови, після батька, іменем батька, π. εκ γενεής νομαζέειν по імени родовім Κ 68.

πατρο-κάσίγνητος, οιο, έ, брат батька, дядько, стрій.

Πάτροκλος, (-κλής), οιο, ου i -κλήρος, -κλήω, -ον i -κλήη, voc. Πατρόκλης, -κλεες, Патрокль, старший товариш і приятель Ахілля, син Менойтія і Стенелі з Опусу II 760, Σ 326, звідки задля ненарочного убийства Амфідамового сина утік до Целея Δ 765 сл. З його сином Ахіллею пішов походом під Трою, однак здержував ся від борби, аж Троянці кинули огонь на грецькі ко-

раблї; тоді виступив до бою в збруї Ахілля, та Гектор убив єго П 38; про єго похорони пор. Ч і Ἀχλλεύς.

πατρο-φρονεύς, ἦα, ε, убийник батька, душегубець (Б), батькогубець (Р) α 299.

πατρο-φρόνος, ε, гл. *πατροφρονεύς*.

πατρ-ώιος, 3. вітцївекий, батьківський, батьковий, отцевий (Б), від батька, по б., ἔχειν πατρώϊα володіти батьківщиною, володарити дідижною (Б); γὰρ рідна земля; γενεῇ по родови вітцївське право.

παῦρος, ον, *comp.* *πικρότερος*, малий, нечисленний, слабий, мало, трохи, дещо, небогато.

πανσωλή (παύω), ἦ, відпочинок, спочинок, спокій, перестанок, перерва.

παύω, *inf.* -ειν, -έμεναι, *ipf.* it. *παύεσθαι*, -έσκετο, *f.* *παύομεν*, -σουσα, *aor.* (ἐ)παύσα, *coni.* -η, -ησι, *opt.* -ει, *inf.* -αι, *iprv.* m. -εο, -έσθω, *aor.* (ἐ)παύσατο, *coni.* I. pl. -σώμεσθα, *pf.* πέπαυμαι, -ται, *pf.* -μένοι, *plpf.* ἐπέπαυτο, кінчу, покінчую, покидаю, кажу перестати, вибиваю охоту (Б) σ 114, здержую, недопускаю, відводжу, задержую, спиняю, зупиняю, τινά тинєс від чогось, даю спокій, даю спочити, усмиряю, втихомиряю, успокоюю; γῆλον смиряю досаду (К), гамую гнів (Р), втишую, притушую (С), μένος; роблю кінець, увільняю, освободжую від чого, κημάτος, πόνοιο, ἀλγος καὶ οἰζύος; злекшаю δδυνάων, позбавляю αἰδέης В 595. Med. перестаю, повиздержую ся, успокоюю ся, устаю, замовкаю, покидаю, понєхаю, залишаю що, уступаю, відступаю від чого τινός, ἀνεμος устає, затихає (Б), перестає дути; φλόξ погасає; παύσαντο πόνοι упорали ся з ро-

ботою, скінчили (С); μᾶχεσθαι роблю неспосібним до, перешкоджую Α 442; спочиваю, відпочиваю Ω 17. Ἀνα-, ἀπο-, κατ-.

Παφλαγόνες, Пафлягонці, на-рід в м. Азії над Понтом В 851.

παφλάζω, кишу, шумю, реву, гуджу, Ν 798.

Πάφος, Паф, місто на Кипрі з гарним храмом Афродити.

παχετός, ον, грубий, товстий (Б), θάμνος, δίσκος.

πάχιστος, *superl.* від *παχύς*.

πάχνη, ἦ, иней, пороша (Б).

παχ-νύομαι, οὔται (*πάχνη*), за-вмиряю, костенію, каменію, торопію, ціпенію, деревію, дрожу, тремчу, ἥτορ Р 112.

πάχος, εος, τό, грубість, ι 324.

πάχυν, 3. (*πάχος*, *pinguis*), *comp.* *πάσσων*, *superl.* *πάχιστος*, грубий, сильний, здоровий, кріпкий, густий, товстий, круглий ρ 6, повний, мясистий; μῆρός, χεῖρ.

πῆδω, 3. s. *πῆδᾶ*, *ipf.* *iter.* *πῆδάσκειν*, *aor.* (ἐ)πῆδῃσε, *inf.* -ῇσαι, путаю, вяжу, звязую, привязую, одоліваю ὕπνος; здержую, задержую ἄρμα, νῆα; поражаю γυῖα; обмотую, помішую (недоля, Б), осілюю (судьба); держу, спинною, здержую δ 380, ἀπὸ πατρίδος αἵης; силу, приневолюю Χ 5; гл. *κατα-*.

πῆδη, ἦ (*πῶς*, *pedis*), путо, Ν 36.

πῆδιλα (*πέδον*), τά, підшви, сандали, постолы, кордобанці, ἀμβρόσια, χρύσεια.

πῆδιον, ον, οιο, τό (*πέδον*), рівнина, площа, оболоне, поле; *πεδίοι* δε, *adv.* на (в) рівнину, в поле; до землі, на землю.

πῆδόν-θεν, *adv.* від землі, від малого, змалку, від дитинства.

πῆδον-δε, *adv.* на землю, на діл, долів, у долину.

πέζα (з *πεῖζα*, *pes*), ἦ, нога; кінець, край; кільки Ω 272.

πεζός, ἑ, (πέζα), піший, пішець, піхотник: пішки, по суху (Б) γ 324, пішком.

πείθω (πιθ), ipf. ἐπειθον, πείθον, f. πείσεις, inf. -ειν, -έμεν, aor. conі. πείσῃ, opt. πείσεις, inf. -αι, red. conі. πεπίθωμεν, opt. πεπίθοιεν, inf. πεπιθεῖν, pt. πεπιθοῦσα, f. πεπιθήσω, med. opt. 3. pl. -οίατο, ipv. -εο, -εο, ipf. (ἐ)πείθετο, f. -ομαι, -εαι, aor. 2. ἐπίθοντο, πιθόμην, opt. πεπίθοιτο, ipv. -εσθε, inf. πείεσθαι, pf. πέποιθα, pt. -ώς, ὅτε, conі. πεποίηθω, ης, ομεν, plpf. πεποίηα, 1. pl. ἐπέπιθμεν, намовляю, впеvняю, вмовляю, спонукую, склоvною; зводжу, заводжу, облещаю (Б) β 106, обманую ξ 121; переконую; усмиряю, вспокоюю, втихомиряю, власкавлюю, ублагаю (К), на милість прихляю (С) А 100, I 112, роблю послухним. — Med. даю ся наклонити, намовити, переконати, спонукати, τιvі чим; слухаю, я є послушний ράθω, улягаю γήραϊ, уступаю; думаю об чім θατї; πάντα у всім слухаю, покоряюсь; я є переконаний, вірю, повірюю, довіряю, йму віру, α 414, Δ 408, Θ 154, К 57, υ 45 и. Prf. πέποιθα, вірю, довіряю, уповаю (Б), числю на що, я є певний, спускаю ся, здаю ся на що, покладаю на що, на кого, маю надію, ἀλλі, χερσї, ποδιωκείρισι; ἐπι-, παρα-.

πείχω, гл. πέχω, чешу, с 316.

πεινάω, inf. -ήμεναι, pt. -άων, я є голодний, σίτου, багну, хочу їсти.

πείνη, ἡ (πενία, penuria), голод, голодня, с 407.

πειράζω, (πειράω), трібую, пробую, випитую, виставляю на пробу, τινός кого, підходжу, назираю (Б).

Πειραίδης, син Пейрая, Птолемай Δ 228.

Πείραιος, Пейрай, син Клїтія. πειραίνω, pt. aor. πειρήνας, -ήνхντε, pf. 3. s. παπειράνται, а) (πειраίνω) кінчу, довершаю, pf. скінчило ся, μ 37; б) (πειράρ) привязую, σειρήν ἐξ αὐτοῦ до него самого, або обвязую.

πειράρ, ἄτος, τό, линва, постронок, вужисько, μ 51, 162; δ-λέθρου, διζύος πειράρ наче: петля, сильце погибелї, нещастя, проте: певна погибіль, або халена (Б); δλέθρου π. ікέσθαι попати в певну погибіль, зі смертною зійти ся (Р); νίκης π. ἔχονται ἐν ἀθλανάτοις (summa victoriae) остаточно побїда (замога, Р) залезжити від богів. — Pl. конець, границя, край, γαίης; ἐπї π. ἀέθλων ἐλθεῖν дійти до кінця трудів, бїд, горя; π. ἐλέсθαι покінчити справу, або виграти; ἐκίστου π. εἰπεῖν що найважнїйше, або: все точно; πειράται τέχνης звершенє, т. є. средства штуки, що ними звершає штуку, знаряди ш., начиня свого ремесства (Б), γ 433.

πειράω, inf. -αῖν, ipv. πείρα, -άτω, f. πειρήσω, -ομαι, med. 2. s. πειρά, 3. αῖται, ipf. ἐπειράτο, ὦντο, aor. (ἐ)πειρήσαντο, conі. -ομαι, -εαι, -εται, opt. -αίμην, ipv. -αι, pf. p. παπειρήμαι, aor. 3. s. πειρήθῃ, conі. πειρηθώμεν (έωμεν), opt. -εῖη, εἰμεν, inf. -ήναι, -ήμεναι, ipv. -ήτω, трібую, пробую, змагаю, стараю ся, підводжу (Р) I 345, τινός; ρήλων кидаю ся, нападаю на; добиваю ся чого, запопадаю коло чого. Med. пробую, змагаю, поважую ся (К) А 302, попитаю ся (Р), Θ 18; σθένος пробую свою силу; χειρῶν κчі σθένος снаги в руках (Б); ставлю на пробу, έργου спробуватись в роботї, διςτῶν поспробувати, пізнати; τιvі чим, ἐπεισi словом,

ποσί в бігу; μύθοισι πεπειρήμη: я спробував ся т. є. я досвідчений, вправлений в бесіді; мірю ся з ким Τρώων, "Екторі, також тινός τι з ким в чім, Ὀδυσσῆος ἀέθλους; вивіду, висліджую, сліджу, доходжу, довідую ся, питаю ся, розпитую, просліджую (Б) v 336, N 44, дізнаю ся, допитую ся, ставлю на пробу, приглядаю ся до (Б) π 305, роблю пробу, пробую, τροχόν; ἐκαστα вивідую ся, провідую; δ 417 по πειρήσεται доповнити ἀλλόξει, а в φ 184 ἐντανύσει.

πειρητιζω (πειράω), пробую, τέξου, συβώτεω, σθένεω; змагаю, хочу дізнати ся, вивіду, висліджую, провідую; змагаю ся з ким N 235, στίχας ἀνδρῶν нападаю, кидаюсь на.

Πειρί-θοος, Пейрітой, син Іксіона або Зевса і Диї, кор. Ляпітів в Тессалії, муж Гіпподамеї; на його весілля почалась борба між Кентаврами і Ляпітами A 263, φ 296 и.

πείρινς, ἡ, лише асс. πείρινθα, полукишок, васак, або скриня (на возі над осями, на подорожні річи, що була враз і сидженям).

Πείροος, ρω (ρω, ρόου), Пейрой, син Імбраза з Айносу, вожд Траків, B 844.

πείρω, ipf. ἔπειρε, -ον, παῖρε, aor. ἔπειραν, παῖραν, pf. pf. p. παπαρμένος, plpf. 3. s. πέπαρτο, проверчую, проколюю, пробиваю, κρίει (ἀμει) ὀβελοῖσι ветромлюю, настромлюю на рожни, на спички, так і без ὀβελοῖσι γ 33; ἐχθῆς δ' ὡς πείροντες наче риби ветромляли на кілля (Б); τινὰ διὰ χειρός пробиваю кому руку; протинаю, перерізую, перепливаю, пливу по, перебуваю πτολέμους, κύματα; відбуваю

κέλευθον; παπαρμένος пробитий, ἡ-λοῖσι набиваний цвяхами, гвіздками цвяхований (С); ἐδύνησι прибитий, або зломаний болями. Ἄνα.

πείσα (πεῖθω), ἡ, послух, покірність, спокій; ἐν π. καρδίῃ μένει послухало, або впокоїло ся.

Πείσ-ανδρος, Пейзандер, а) син Поліктора, σ 299, γ 243; б) син Антимаха, его убив Агамемнон A 122; в) син Маймаля, вожд Мірмідонів II 193; г) Троянець, що его Менелай убив, N 601.

Πείσ-ηγορίδης, ας, син Пейзенора Опс α 429, β 347 и.

Πείσ-ήνωρ, ορος, а) окличник на Итації, β 38; б) отець Клейта з Трої O 445.

Πείσι-σιγῆτος, Пейзистрат, наймолодший син Нестора, що провозжає Телемаха до Спарті і Ферів, γ 36, ο 131.

πέισμα, ατος, τό, линва, лина, канат, кодола (Б), (привязували ними корабель до берега), посторонок, вужисько, верівка, вужевка κ 167, мотуз, курман, привязка (Б).

πέισομαι, fut. до πάσχω або πείθω.

πέκω (pecto), ipv. πείκτε, pf. aor. m. πεξαμένη, чешу, εἶρικ; med. чешу собі, χίτας своє волося, прочісую.

πέλαγος, εος, τό (πλήσσω), море, филі, ἄλς ἐν πελάγεσιν в філях, або глубинах моря; δεινόν, μέγα.

Πελάγων, οντος, Пелягонт, а) вожд Піліпців Δ 295; б) Лікієць, товариш Сарпедона E 695.

πελάζω, aor. ἐπέλασσε, πέλασ(σ)ε, conі. -άσῃς, -ῃ, -άσση, -σσομεν, du. ipv. πελάσσετον, inf. -άσ(σ)αι, opt. aor. m. 3. pl. πέλασχάτο, aor. p. 3. s. πέλασθη, 3. pl. πέλασθεν і від πελάω, aor. m. 3. sg. πλῆτο, pl. πλῆντο, ἔπληντο, pf. pf. p. πεπλη-

μένος, зближаю, приближаю, при-
воджу (близько), припроваджую,
приношу, занову, ἐν σπῆσσι у
печеру, складаю; заганняю, зан-
ову (вітер), наганяю на що;
підтягаю аж до δοκοῖσι; натягаю,
притягаю аж до μᾶζω; χθονί по-
валюю на землю; так οὐδεῖ; ἰσ-
τὸν ἰστοδόκῃ спускаю на; οὐδάσδε
кидаю на землю; κῶμα заносить,
прибиває (Б); ἐδύνῃσι наводжу
на кого горе, біль, білю допі-
каю (Р), втручаю в що, завдаю
кому що, спричиняю. — Intr.
i pass.: зближаю ся, наближаю
ся, νηυσίν, близько приходжу,
приступаю, досягаю θῶρηχι; по-
валюю ся на χθονί, звалюю ся;
ἀσπίδες ἐπληγντ' ἀλλήλησι вдарили
об себе, щити в щити били (Р);
πεπλημένος зближившись р. 108;
med. τινὰ νηυσίν занову до кора-
блів Р 341.

πέλας, adv. близько; τινός близь-
ко коло.

Πελασγικός, пелясгійський.

Πελασγοί, оі, Пелясгійці, пер-
вісні мешканці Греції, також
на Креті, τ 177 і в м. Азії, де
були союзниками Троян, К 429.

πελάσσαι, inf. aor. від πελάζω.

πέλεθρον (πέλομαι), τό, пелетр,
морг, (100 грецких стіп довгий,
10.000 квадр. стіп простору).

πέλεια (πέλειος), ή, дикий го-
луд, τήρων.

πελειάς, άδος, ή, гл. πέλεια; ли-
ше рl.

πελεκ-άω, aor. 3. s. πελέκην-
сен, обтісую, обтинаю, обрубую,
χαλκῷ δοῦρα ε 244.

πέλεκκον, τό, топорисько (со-
кири), топорище, N 612.

πέλεκυς, εος, έ, dat. pl. πελέ-
κυσσι, сокира, топір, балта, ἀμ-
φοτέρωθεν ἀναχμένος, χαλκρος, ατει-
ρής, υλοτόμος.

πελεμίζω, inf. -έμεν, aor. πελέ-
μιξε, inf. -ίξει, ipf. p. πελεμίζετο,
aor. p. 3. s. πελεμίζθη, махаю,
вимахую, вививаю; трясу, по-
трясаю, зрушаю, рушаю з мі-
сця II 108, встрясаю ὕλην, здви-
гаю τόξον, захитую. Мед. нагаль-
но порушаю ся, потрясаю ся,
дрожу, тримчу, трясу ся, хитаю
ся (Р) Θ 443; pass. aor. πελε-
μίζθη захитав ся Δ 535, οὐρίχθες
дрожав ще, хитав ся. Ἐπί.

πελέσκειο, πέλεу, гл. πέλω.

Πελίης, Пелій, син Позейдона
і Тирони, кор. Йольку, що про-
гнав своїх братів Айзона і Не-
лея та вислав Язона до Коль-
хиди, λ 254, В 715.

πέλλα, ή, (pelvis), скопечь.

Πελλήνη, Пелена, місто в А-
хаї, В 574.

Πέλοψ, πορ, син Танталя, о-
тець Атрея і Тивста від Гіппо-
дамеї, кор. Елїди В 104.

πέλω, (πάλλω), ipf. 3. s. πέλεу,
aor. έπλε, ipf. m. πέλοντο, it. 2. s.
πελέσκειο, sync. έπλεу, έπлет(ο), ipv.
πέлеу, а) як εἰμί, я є, наводжу
ся, буваю, стаю ся, розходжу
ся (по чім) ε 45, піднимаю ся,
счинаю ся, роздаю ся, οἰμωγή,
εὐχολή; κήδεα ἀνθρώποισι πέλει на-
віщають; έπλεо ти є А 418; έπ-
λεто ἐν έπλετο θυμῷ по душі приї-
шло ся (Р), серцю мило; έπλεто
ἔργον ἄπασιν для всіх була робо-
та, всі мали р.; γῆρας καὶ θάνα-
τος ἐπ' ἀνθρώποις πέλονται суди-
лись людям; τοῦ δ' εἰς ῥύμους πέλεу
і з його йшов дишель (Р); ка-
кῶς πέλει αὐτῇ сама бідує; б) ру-
шаю ся, порушаю ся, роздаю
ся, зближаю ся, κλαγγή πέλει οὐ-
ρανόθι πρό крик буває, розходить
ся, лунає під небом; сέο δ' πάντα
πέλονται від тебе все походить;
δῶ ἀρνεῖν πέлетαι стає багатий,

наповняєсь богатством; βέλως πέ-
λεται виходить, летить.

πέλωρ, τό, нествір, потвора,
чудовисько, звір'юка, велитень
(Гефайст).

πελώριος, 3. велитенний, ве-
ликанський, величезний, дуже
великий: Ἀρης, Αἰδης, Αἷας, Ἀχι-
λεὺς, Ἐκτωρ, Περίφας, Πολύφημος;
ἔργος, λᾶας, κύμα, θάυμα, τεύχεα.

πέλωρον, τό, велитень, нествір,
потвора, чудовисько, страшило,
страшне явище, звір'юка.

πέλωρος, ον, величезний, ве-
литенний, надзвичайний, χῆν,
δράκων; subst. нествір, потвора,
страховиско (Б) про Кикльопа.

πεμπ-άζομαι (πέντε), copl. aor.
m. 3. s. πεμπάσσεται, лічу, числом
(на 5 палцях), по пять перелі-
чую (Б) § 412.

πεμπ-αῖος, 3. пятого дня, на
пять сутки (Б) § 257.

πέμπιος (quinctus), 3. пятий.

πέμω, f. -ψω, inf. -έμεναι, εν,
ipf. ἔπεμπε, πέμπε, aor. (ἐ)πέμψα,
а) шлю, зсилаю, посилаю, ви-
силаю, виражаю, виправляю κή-
ρυκας; відсилаю домів, відпро-
ваджую, запроваджую, відвожу,
відпускаю, відправляю, увіль-
няю; б) везу, проводжу, прово-
жаю, товаришу § 560, ζ 255,
λ 626 и.; ἐκ δὲ κύμασι πέμπε роз-
рушив філями, викинув; πομπῶσι
φέρεσθαι передаю, щобн несли.
Ἀπο-, ἐκ-, ἐπί.

πεμπ-ώβολα, τά, (ὀβελοί), пя-
тизубець, пятизубні вилки.

πενθ-ερός (πείσμα, звязаний,
споріднений), ἐ, тесь.

πενθέω, 3. du. -θείετον, inf. -ή-
μεναι, aor. -ήσαι, сумую, нарікаю,
жалую ся, жалкую, падькаю,
баную, тужу, побиваю ся за ким,
νέκον γαστέρι постом.

πένθος, εος, τό, (πάθ-ος), сму-
ток, жаль, жалощі (Б) σ 324,

горе, скорб, сум, біль, τινός за
ким, по ким, ізза кого.

πεν-ίη, ἡ, (penigia), убоже-
ство, бідність, нужда, біда, не-
достаток, потреба, біднота.

πεν-ιχρός, 3. бідний, убогий,
бідняка, бідолашний, злиденний,
нужденний, γ 348.

πένομαι, ipf. (ἐ)πένοντο, працюю,
роблю, займаю ся, я зайнятий,
приймаю ся за діло (Б), пораю
ся, заходжу ся коло чого περὶ
δείπνον; поладжую, готовлю, при-
готовляю, δαίτη, δείπνον; стараю
ся, дбаю о що, піклую ся. Ἀρσι-.

πεντά-εις (ἕτος), neutr. як adv.
(через) пять літ, років, γ 115.

πεντά-ετηρος, ον, пятилітний,
пятироків (Р), пятиліток (Б).

πεντάχᾱ, adv. пятирако, на
пять частий, в пяти відділах,
κοσμηθέντες M 87.

πέντε (quinque), пять.

πεντήκοντα (quingenta),
пятьдесять.

πεντηκοντό-γυος, ον (γύη), пять-
десяти-мортовий, пятьдесять за-
гонів (Р), на 50 моргів, τέμενος.

πεντηκόσιοι, 3. пятьсот, γ 7.

πεπαθὺνα, гл. πάσχω.

πεπαλαγμένος, -άλαται, гл.
παλάσσω.

πεπάλασθε, гл. παλάσσω.

πεπαρμένος, гл. παίρω.

πέπασθε, зам. πέποσθε, гл. πάσχω.

πεπάσμην, гл. πατέωμαι.

πεπείρανται, pf. p. гл. παираίνω.

πεπερμένος, гл. παράω.

πέπηγε, гл. πήγνυμι.

πεπιθεῖν, πέπιθμεν, πεπίθοι-
μεν, гл. πείθω.

πεπιθήσω, гл. πιθίω.

πέπληγον, πεπληγώς, гл. πλήσσω.

πεπλημένος, гл. πελάσσω.

πέπλος (pellis, palla), ου, сго,
ἐ, (вовняний) коверець, килимок,
покрорець, покривало, покрівля

(Р), прикривка, дерга, ткань (Б), (вовняна жіноча) одіж, одяг, байбарак, намітка (Р), загортка; ἐκνός, ποικίλος, ἐύνητος, λεπτός, φαεινός, χαρίεις, πορφύρεος, ἀμβρόσιος.

πεπνυμένος, гл. пнέω.

πέποιθα, πεποίθεα, гл. πείθω.

πέπονθα, πέποσθε, гл. πάσχω.

πεποτήται, гл. ποτάσμι.

πεπρωμένον, πέλωτο, гл. пор.

πεπταμένος, πέπταιται, гл. πε-
τάννυμι.

πεπτεῶτα, гл. πίπτω.

πεπτηώς, πεпτηῶта, гл. πτήσσω.

πελύθοιτο, πέλυομαι, гл. пυν-
θάνομαι.

πέπων, онос (пéсσω), власт. спі-
лий, доспілий, зрілий, приспі-
лий; а) милий, дорогий, любий;
як subst. ὦ πέπον друже, мій
милый, кріє πέπον; б) пестій, ніза,
трус, страхополох, В 235, N 120.

пéр (περί, per), енкл., а) скрі-
пляє попереднє слово і потвер-
джує: зовсім, дуже α 315,
Α 353, 416, Γ 201, Η 204 и.;
ὥς ἔσται пер як лише можеш,
з'умієш (C); якраз, саме υ 284,
Λ 86, ε π ρ α в д і, дійсно, а вжеж,
так, ρ 13, В 236; бодай υ 7,
Θ 242, Ι 301, Α 353; навіть γ
236; πρῶτον пер якраз перший
раз; б) adversat.: однак В 286,
прецінь, але, всетаки; в) concess.
особл. при prt. (= καίπερ): хоч,
хотяй, Α 131, 217, 241, 588,
Ζ 85, ε 73, Θ 125, υ 280, Ι 247;
хоч як дуже, хоч навіть, πινυτή
пер ёдуща, їмевос пер; οὐδέ — пер
навіть — не.

περάαν, περάασκον, гл. περάω.

Περ(ρ)αιβοί, Перайби, пелясі.
нарід, на схід від Додони і в
Тессалії В 749.

περαιόμαι (περαιός), пливу че-
рез море, перепливаю ω 437.

περάτη (пéрaтн), ἡ, край землі,
найдалший захід, ψ 324.

1. περάω, 3. pl. -έωσι, inf. -άην,
ipf. 3. pl. πέραον, iter. -άσκα, άεσκα,
f. -ήσω, inf. -ησέμεναι, aor. (ἐ)πέρησε,
-σκαμεν, conі. -ήσω, проходжу, про-
никаю, продираю ся, втискаю
ся, врїзую ся, прошиваю, про-
биваю (ся) ὀδόντας, διὰ κροτάφοιο;
вбнваю ся, ветрягаю, ὁστέον εἶσω;
дістаю ся, проходжу (дош); про-
тинаю, проколюю, пронизую,
пропихаю; переїзджаю, перебі-
гаю, пливу по, проїзджаю по
(Б), перепливаю, переходжу, пе-
ребуваю, відбуваю дорогу, ἐπὶ
πόντον, ἐφ' ὕψην. Ех-.

2. περάω (пéрaтн, пiпpάσκω), inf.
-άην, aor. ἐπέρασκα, -α, пéрaска,
conі. -άσκη, -ηте, opt. -άσεις, pt.
pf. p. πεπερημένος, власт. перево-
жу на продаж; п ρ ο δ α ю, за-
продую, πινά (ές) Αἴγυπον до Л.,
πρὸς δώματα.

Περγάμος, fem. Пергам, за-
мок трояньскій, Δ 508.

Περγασίδης, син Пергаза, Дей-
коон, Ε 535.

пéрην (пéрaтн), ргаер. з gen. по
тії (тамтії) стороні, по тім боці,
по другій стороні, тогобіч, поза,
за, άλλός; напpотив Εὐβοίης.

περησέμεναι, inf. f. гл. 1. περάω.

пéрθω, pt. пéрθονте, inf. f. пéр-
σειν, aor. ἐперсе, пéрca, opt. -ειν,
pt. -ας, inf. α, aor. 2. ἐπράθον, pl.
ps. пepθoμéнn, ipf. пéрθeтo, f. -ce-
ται, inf. aor. 2. пéрθeтi, а) руйную,
звалую, нищу, збурую, пусто-
шу, ἄσπεα, πτολίεθρον; б) грабую,
нажаковую (К), добуваю (С),
граблю, загарбую, Α 125: гл.
δικ-, ёх-.

περί, 1) adv. а) около, довкола,
навкруги, навкруг, довкруги,
біля, побіч, при; б) передовсім
I 100, вельми, дуже εἰλεῖν, ще-
дро δοῦναι, особливо, незвичайно;
пéрi τοι μένος у тебе незвичайна

сила, відвага; περί κῆρι, φρασί, θυμῷ дуже; більше чим другі, більше; в середині, в, поміж; κληνῷ в димі, з димом, в клубках диму; ἀλλῇ скрізь по подвір'ю. 2) праер.: а) з gen. около, довкола, навкруг περί σπείρους; περί τρέπιος на бервені; о, за ἀμύνεσθαι, μάχεσθαι περί πάτρης, περί ψυχῆς о житі; про, о, об, ἀκούειν, λέγειν, μαρτυρεῖν, εἰδέναι; περί πατρός έρριτο про батька; о, для, задля, ізза, σπεύδειν, θεῖν; έριδος περί μάχασθαι із, ізза, з причини; над, понад, перед, від, περί πάντων більш усіх, більше чим другі; так περί βροτῶν; περί μὲν νόον έστι βροτῶν (περίεστι) перевишнає розумом; έμμεναι περί πάντων перевишнати всіх, всіма верховодити (C) A 287. — б) з dat.: около, довкола, на, περί χορῇ на тїлі п 210, περί δουρί; περί στήθεσσι на грудях; περί κληνῷ із димом; коло, побіч, при, біля περί πύλῃσι, δακτί, νηυσί; перед, при χειρῇ; о, за, задля, μάχεσθαι περί κτεάτεσσι за своє добро, περί δακτί, περί παιδί, δεῖσαι περί τινι о кого, за к. в) з accusat.: довкола, довкруги περί βόθρον, περί τοῖχον; здовж M 177; біля, побіч, при, попри, понад περί Πηγείον; коло, при φυλάττω περί μῆλα; скрізь по, в, у περί δίνας; περί τ' ἀμφί τε τάφρον скрізь і довкруги; πορεύεσθαι περί δειπνον порати ся, заходити ся коло, при.

περί, анастроф., як праер. коли стоїть по слові; або як adv. в значіню: особливо, передовсім, дуже, вельми, незвичайно; більше чим, гл. περί 1. б); стоїть також зам. περίεστι (K 244, у. 279).

περι-άγωμι, ломлю скрізь, довкруги, обломлюю; med. ломлю ся довкола, εὑ гомонить скрізь, лунає довкруги II 78;

ὃ δὲ πολλὰ περί ῥόπαλ' ἀμφίς έχρη вже багато київ на нїм положено, A 559.

περι-άγω, окружаю, обводжу, μιν περί κύκλον άγωσιν окружують его облавою δ 792.

περι-βαίνω, aor. 2. 3. s. περίβη, 3. pl. -ησαν, inf. -βῆναι, pt. -βάς, ходжу довкола, обходжу довкруги, окружаю, виступаю перед кого, щоби его боронити, стаю перед ким, щоби его заслонити, бороню, бережу, заслонюю, стережу, τινός охоронюю, стаю в обороні, і тині; περί σκυλάκαςσι βεβῶσσι охороняючи цуцният; осібно у 14, P 6, 137; περί τρόπιος гл. περί 2. а).

περι-βάλλω, aor. 2. -έβαλον, -έμην, кидаю довкола, закидаю, πείσμαι θέλωю перетягаю довкруги; обкладаю, обводжу, περί δ' άντιγυα βάλλε обвів довкола обручем, беріжком, зробив довкола; περὰ довкруги літаю, облїтую; перевишнаю, перемагаю (B) чим, μνηστῆρας δώροισι, άρετή. — Med. закидаю або вдягаю на себе, ξίφος ώμοῖν через плечі, τεύχεα з'оружаю ся, узброюю ся.

Περί-βοια, а) донька кор. Гігантів Евримедонта, мати Навзитою від Ποσειδона η 58; б) донька Аксесамена, мати Пелягона від Аксія Φ 142.

περι-γίγνομαι, перемагаю, перевишнаю, переходжу кого, перестигаю, випереджаю, побіджаю, τινός тин кого в чім (чим), πός, παλινστροφή.

περι-γλάγῃς, ές (γλάγος), повний молока, наповнений м. II 642.

περι-γνάμπτω, пливу довкола, об'їздаю, μάλειν, ι 80.

περι-δεῖω, aor. περιδδεισх, pt. сха(х), pf. περιδεῖδих, знач. pgs., дуже бою ся, лякаю ся, я 6 не-

спокійний, в великім страху, *τινὶ* о, за, ізза кого, *νέκυσος*.

περι-δέξιος, *сн*, що обох рук уживає, ними володіє або орудує рівно вдатно, обоєручний, дуже зручний, *Ф* 163.

περι-δίδωμι, *г*. *-δῶσομαι*, *coni*. *аог.* *-δῶμεθον*, даю зі свого, даю що за що, даю або ставлю в заклад, йду в заклад, закладаю в заліжку, закладаю ся о що *τρίποδος*, *ἐμέθεν* у заклад ставлю свою голову (*Б*).

περι-δινέομαι, *аог.* *р.* *3. du.* *-δινεθήτην*, обертаю ся довкола, кручу ся, бігаю (скрізь) довкола, *πῶλιν* *Х* 165.

περι-δίω, *п.* *γὰρ δίε* (*аог.* з *dat.*) дуже бояв ся, лякав ся, був в страху, *τινὶ* о, за кого.

περιδραμον, *аог.* від *περιτρέχω*.

περι-δρομος, *сн*, що біжить довкола, круговий, круглий, *πληγμυχι*, *ἄντυγες*; що его можна до-вкруги обійти, обхідний, отвертий, на отвертім місци, свободний, вільний, *κύλη*, *κολώνη*.

περι-δρύπτω, *аог.* *р.* *-δρύσθη*, роздраную скрізь, розшарпую, *ἀγκῶνας* *περιδρύσθη* пообдирав собі лікті.

περι-δῶω, *аог.* *3. s.* *περίδωσε*, кругом знімаю, зовсім здійсмаю, *χῆτωνας*, *Λ* 100.

περιδῶμεθον, *-δῶσομαι*, *г.* *περιδίδωμι*.

περι-εἰμι (*εἰμί*), *періесси*, пере-висшаю, переходжу, *τινός τι* ко-го в чім, визначаю ся чим, я видаю ся чим від кого (*Б*), я між ким перший (*С*), я вищий (*Р.* за богів), сильніший, ліп-ший від кого; *οἰσβίο* *α* 66, *Α* 258.

περι-έρχομαι, *аог.* *ἔλυσεν*, *ἔλθε*, ходжу довкруги, обходжу, окру-жаю; доходжу, досягаю, долі-таю, *ἰωή*, *κτύπος*; запоморочую,

οἶνος φρένας вино забило памороки, затуманило (*Б*).

περι-έχομαι, *аог.* *2.* *-σχύμεθα*, *ірв.* *περίσχω*, обіймаю; бороню, хороню, охоронюю, заступаю ся, *τινός* за кого (*С*) *Α* 393, бережу, зберігаю, спасаю.

περι-ήδη, *г.* *περίοιδα*.

Περι-ήρης, *εος*, *Перієр*, отець *Бороса*, *Π* 177.

περι-ηχέω, *аог.* *3. sg.* *-ήχησεν*, скрізь звучу, звеню, брясчу, брясочу, *Π* 267.

περι-ίδμεναι, *inf.* *г.* *περίοιδα*.

περι-ίστημι, *аог.* *3. pl.* *περίστησαν*, *coni.* *3. pl.* *-στήωσι*, *-στέωσι*, *opt.* *3. pl.* *περίσταίεν*, *ірф.* *м.* *-ίστατο*, *аог.* *р.* *3. s.* *περίσταθην*, стаю, або стою до-вкруги, *βοῦν* довкола вола; окру-жаю, обступаю довкола, обво-джу, замикаю, *ἐν* *α* *πολλοί*, *νῶι*; *περί γὰρ κληλ πάντοθεν ἔστη* біда від усюди нависла (*Б*), *ξ* 270.

περι-καλλής, *єс*, дуже гарний, принадний, понадний, красний.

περι-κάλυπτο, *ірф.* *κάλυπτε*, *аог.* *ἐκάλυφα*, обкриваю, закрутую, за-криваю, покриваю, заслонюю, обкладаю, окружаю, огортаю, обводжу; *με-περί κῶμ' ἐκάλυψεν* *сон* мене одолів, зморив (*Б*); *κῶμα* *τινι* когось сном оповиваю *Ξ* 359; *τόν οἱ περί χεῖρ ἐκάλυψεν* який (ка-міль) его рука могла обняти, рукою *міг* о.

περι-κειμαι, *ірф.* *περίκειτο*, лежу коло, довкола, довкруги, *τινὶ* чого; я є довкола чого, обсло-нюю що, або вкриваю, *τόξω*; окружаю, обгортаю, обіймаю, держу в обіймах, *Τ* 4; *οὐδὲ τί μοι περίκειται* і я не маю ніякого хісна з того, не зискую нічого при тім, мені нічо не прибуло (*Р*) з того *Ι* 321.

περι-κῆδομαι, *ірф.* *-ῆδετο*, дуже стараю ся, побиваю ся, піклую ся, дбаю, *τινός* про що, кого;

τινὶ βίῳ πильную чийого добра, дбаю про.

περί-ηλος (ηλόν), он, дуже сухий, просушений.

Περικλῆμενος, Періклімен, син Мелія і Перони λ 286.

περι-κλῆτός, он, високославний, славетний (Б), дуже славний, знатний, широкославний (К), широкозвісний, славний, преславний, αἰδός, ἀμνηστική, "Нести-сто; ἄστυ, ἔργα, δῶρα, пиши (Р).

περι-κτείνω, убиваю довкола, скрізь, кругом.

περι-κτείνω (κτίω), що живуть довкруги, доокресні мешканці, сусіди; ἄνθρωποι, ἐπικούροι.

περι-κτείνω, сі (κτείνω), гл. περι-κτείνω.

περι-λείπωμαι, аог. -λείπωνται, остаю (в живих), πολέμοιο по борбі Т 230.

περι-λέλω, аог. ἔλεψα, обчімхую, счімхую (К), обстругую, довкола оббираю, облуплюю, обдираю, Α 236.

περι-μαίωμαι, рт. -ώωσα, скрізь шукаю, смотрю, ниширю (Б) довкруги, τί чого, μ 95; иньші: скрізь мацаю, обмацую.

περι-μάρναμαι, ірф. 2. s. -μάρναο, воюю, борю ся о, за кого, ἐμεῦ χαλκῶ, Π 497.

περί-μετρος, он, дуже великий, величезний, ἰστός.

Περιμήδης, Перімед, а) товариш Одиссея, λ 23, μ 195; б) отець Схедія, Ο 515.

περι-μήκετος, он, дуже довгий, дуже широкий, Τηθύετον, дуже високий, ἐλάττη.

περι-μήκης (μήκος), ες, дуже довгий, довгенастий (Б), дуже високий (гори); ῥάβδος, δειρά, δοῦρα, κοντός, ἰστόι.

περι-μηχανάομαι, 3. pl. -έωνται, ірф. -έωντο, (хитро, проворно) вдумую, вигадую, маю на думці,

маю намір, підступно готовлю, приготавляю.

Πέρριμος, Перим, син Метеса з Трої, его убив Патроклъ, Π 695.

περι-μειάω, 3. pl. -τάουσι, мешкаю, або живу довкруги, сусідою; intr. я замешканий довкруги, заселений, лежу довкола δ 177.

περι-ναιέτης, і, окресний мешканець, що живе довкруги, сусід, Ω 488.

περι-ξέστος, 3. довкола обте-саний, вигладжений, гладкий, περιξέστη ἐκεία як обточена (Б), πέτρη, μ 79.

περι-οίδα, рф. def. знач. прс. inf. -ίδμεναι, plpf. 3. s. περιήδη, ліпше знаю, або розумію, ἄλλων чим другі, ліпше знаю ся, τινὶ на чім, ліпше вмію, я більше сьвідомий, як, чим τινός; βουλή π. ἄλλων ліпше чим другі знаю добру раду, в раді, радою перевисаю других; π. δίχας ἤδὲ φρόνιν ἄλλων више других правдою і розумом (Б).

περι-πέλομαι, рт. аог. περιπλό-μενος, обертаю ся; περιπλόμενοι ἐνικυτοί біжучі, пробігаючі, повертаючі роки; περιπλομένων ἐν. в крузі літ, з бігом літ; ἄστυ окружаю, обводжу, замикаю, облягаю.

περι-πενκής, ες (πενκ, πικ), дуже гіркий, дуже болючий, ἐξὺ βέλως, Α 845.

περι-πλέομαι, аог. р. 3. sg. -πλέχθη, рт. -θείς, вю ся, або обвиваю ся довкола чого, обхвачуюсь, хватаюся чого ἰστό; обіймаю кого, γρή.

περι-πληθής, ες (πληθός), дуже повний, дуже людний, або населений, Συρία, ο 405.

περιπλομένων, гл. περιπέλομαι.

περι-πρό, adv. довкруги, або скрізь перед собою.

περι-προ-χέω, pt. aor. p. -χρθεῖς, розливаю довшола; ἔρος περιπρο-χρθεῖς любов, що скрізь обіймає, зовсім переймає або прошибає.

περι-ρρέω, ipf. 3. s. περιρρέε, пливу скрізь, довшола, скрізь розливаю ся по чім, обливаю що, τ 388.

περι-ρρηδής, вивертаючись, перевертаючись, τρηπέη через стіл.

περι-ρρύτος, ον (ρέω), довшола облитий, або зі всіх сторін окружений водою, τ 173.

περι-σθενέω (σθένος), я є дуже сильний, могутий; лише prt. могутий, могутий (Б), як побідник, γ 368.

περι-σκεπτος (σκέπω), ον, довшола захистний, -заслонений, -охоронений; (иньші: довшола або зі всіх сторін видний, на одкритім горбочку, Б.) π. ἐνὶ χώρῳ.

περι-(σ)σαίνω (σφαίνω), ipf. m. 3. pl. -σφαίνοντο, махаю (хвостом) довшола кого, лашу ся, лашу ся довшола, Τηλέμαχον οὐρήσιν, π 4, 10, λ 215.

περι-(σ)σειόμαι (σfi), довшола трашу ся, довшола політаю, повиваю, ἔθειρα.

περι-σιάδων (ισταμι), adv. сто-ячи, або приступаючи довшола, обступуючи, окружаючи зі всіх сторін N 551.

περισιάδη, -σταιεν, гл. περίστημι.

περι-σιείχω, aor. 2. s. περίσκει-ξας, ходжу довшола, обходжу.

περι-σιέλλω, pt. aor. στείλασα, одягаю, убираю, ω 293.

περι-στεναχίζομαι, скрізь лу-наю λ 10, гомоню, звеню, звучу, роздаю ся, відгомонюю, τινί від чого.

περι-στένω, лише med. -στένε-ται γαστήρ живіт розпирає (від невмірної їди), є повний, напов-нений, набитий, надутий, N 163.

περι-στέφω, вінчаю, довшола або скрізь обводжу, оповиваю, заслонюю, νεφέεσσι οὐρανόν є 303; гл. ἀμυριπεριστέφομαι.

περίστησαν, -στήωσι, гл. περι-ίστημι.

περι-στρέφω, pt. aor. -στρέψας, обертаю довшола, закручую, за-махну ся або розмахну чим до-вшола, δίσκον, Ἄτην χειρί; гл. пе-ριτρέφομαι.

περίσχεο, -σχόμεθα, гл. περιέ-χεται.

περι-τάμνομαι, відтинаю собі, для себе; граблю, рабую, пере-хвачую, забираю собі, займаю (Б), βούδ.

περι-τέλλομαι, кочу ся, біжу довшола, обігаю, περιτελλομένου ἔτεος як сповнив ся рік (Б); pl. повертаючи, цілі (Р) роки; π. ἐμικυτῶν в крузі літ, з бігом літ, з повертаючими роками.

περι-τίθημι, opt. aor. 3. pl. περιθείεν, aor. m. τίηκτο, θέτο, θέτ', кладу довшола, накладаю ξύλα, обкладаю, вдягаю, з'оружаю, ви-ряжаю, знаряжаю, знадоблю, δύνανται наділяю силою, γ 205. — Med. вдягаю на себе, вкладаю, закидаю, перевішую ξίφος ὤμῳ; всаджаю, закладаю собі κρατὶ τρυφάλειαν.

περι-τρέπω, aor. 2. ἔτραπον, обертаю ся, повертаю ся кру-гом, в крузі, звершаю круг, біг, περὶ δ' ἔτραπον ὄρμι веремья почало повертатись в крузі, і настали вже иньші часи (Б).

περι-τρέφομαι, довшола, або скрізь зсїдаю ся, етинаю ся, γάλα, згущаю ся; скрізь осїдаю на чім, σάλασι.

περι-τρέχω, aor. περίδραμον, бі-гаю, збігаю ся довшола, X 369; кочу ся, Ξ 413.

περι-τρέω, aor. 3. pl. περίτρα-σαν, зі страху втікаю, розбігаю

ся на всі сторони, кидаюся в розтіч, А 676.

περι-τρομέομαι, дрожу скрізь, трясусь, тримчу, стрепенуся, *σάρκες μέλυσσιν* тіло на членах.

περι-τροπέω, обертаюся до-вкола, повертаюся в крузі, повертаю в своїм бігу В 295, обертаюся, оглядаюся, *πολλά* часто : 465.

περί-τροχος, *ον*, круглий, Ψ 455.

περι-φαινομαι, являюся скрізь, довкола; *pt.* *περιφαινόμενον* *ἔρος* що є довкола, зі всіх сторін видно, -видна; *subst.* *ἐν περιφαινόμενῳ* на місці довкруги виднім, на горбочку (Б).

Περὶ-φᾶς, *αντος*, Періфант, а) син Охезія, Айтолієць, що його убив Арес Е 842; б) син Епіта, окличник Троянців Р 323.

Περὶ-φῆτης, Періфет, а) син Копрея з Мікен, що його убив Гектор О 638; б) Мізієць Ξ 515.

περι-φραδέως, *adv.* дуже оглядно, обачно, обережно, осторожно, дуже справно.

περι-φράζομαι, *coni.* 1. *plur.* *-φράζομεθα*, докладно, добре розважаю, роздумую, обдумую, за-становляюся, міркую, *νόστον*.

περί-φρων (*φρήν*), *ονος*, дуже розумний, второпний, вельми мудрий, обачний, розважний, *Πηνελόπεια*, *Εὐρύκλεια* и.

περι-φύω, *inf.* *aor.* *-φύωναι*, *pt.* *-φύς*, *φύς(α)*, росту довкола; *τινί* або *τινά* обіймаю, держу в обіймах.

περι-χέω, *aor.* 3. *sg.* *περιχεύς*, *coni.* 3. *s.* *χεύη*, *pt.* *χεύας*, *coni.* *aor.* *m.* 3. *s.* *χεύεσθαι*, ллю довкола чого, на що, розливаю кругом, обливаю, обкладаю, *χρυσὸν κέρχαι* роги золотом обкладаю, обліплюю (Б), позолочую; *ἡέρχ* *τινί* туманом, або мракою покриваю,

вкриваю; *χάριν τινί* красою, вродою наділяю, красою оздобляю (Б). — *Med.* собі, для себе, *χρυσὸν ἀργύρῳ*, обливаю, крашу золотом срібло, позолочую собі; розливаюся (на що), огортаю, обнимаю; *plpf.* *κέχυθ'* *ὑπνος* сон оповив, одолів его В 19.

περι-χόομαι, *aor.* 3. *s.* *-χόωσθε*, дуже гніваюся, серджуся, *τινί* *τινος* на кого о, за, ізза кого, з причини.

περι-ωπή, *ή*, місце, звідки скрізь видно, обзірне місце, пригірок, горбок.

περι-ώσιον, *adv. neutr.* за-дуже, занадто, не в міру, зовсім. *πέρηνός*, *έ*, чорний орел; як *adi.* чорний, темносиній.

Περχώσιος, з Перкоти В 831.

Περχώτη, Перкота, місто в м. Мизії над Гелеспонтом В 835.

πέρηνμη (2. *πέρχω*), *pt.* *περνάς*, *ipf.* *it.* 3. *s.* *πέρνασθαι*, *зам.* *πέρνασθαι*, *pt.* *περνάμενα*, продаю, висилаю на продаж; *περνάμενα κτήματα* на продаж.

περονάω, *aor.* 3. *sg.* *περόνησε*, *ipf.* *m.* 3. *s.* *περονάτο*, *aor.* 3. *sg.* *-ήσασθε*, проколюю, пронизую, пробиваю, *τινά* *δουρί*. *Med.* проколюю собі, спинною, застегну, або за-стібну собі, на собі (спряжкою), припинаю собі, *ἐνετῆσι* спряжками.

περ-όνη, *ή* (*πείρω*), спряжка, застібка, булавка, шпилька, за-пинка.

περόωσι, 3. *pl.* від *πέρχω*.

πέρσα, *aor.* від *πέρθω*.

Περσεύς, Перзей, а) син Нестора і Анаксібії, γ 414; б) син Зевса і Данаї, Ξ 320.

Περσε-φόνεια, Перзеофона, донька Зевса і Деметри λ 217, жінка Гадеса, κ 491, Ξ 326.

Πέρση, Перза, донька Океана,

жінка Геліоса, мати Айета і Кір-
ки, χ 139.

Περοηιάδης, син Перзея, Сте-
нель, Т 116.

πεσείν, πεσέεσθαι, гл. πίπτω.
πεσσός, ó, камінець, кістка (до
гри); pl. πεσσοί, гра в кістки χ 107.

πέσσω (πεχjo, пеку, соquo), inf.
-έμεν, роблю спілим, зрілим, при-
воджу до зрілості, наливаю (Б)
 η 119; травлю, душу в собі, $\chi\acute{o}$ -
лон кнпю гнівом; $\chi\eta\delta\epsilon\alpha$ в собі
замикаю, тяжко відчуваю, пе-
реношу; $\gamma\epsilon\rho\alpha$ уживаю, обловлюю
ся; $\beta\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ довго відчуваю рану,
терплю на р.; $\kappa\alpha\tau\alpha$ —.

πεσών, pt. aor. від πίπτω.

πέτᾱ-λον, τό, dat. pl. -οισι, лист,
листок, листе.

πετάννυμι (patere), aor. πέτασε,
πέτα(σ)αν, opt. 3. s. -άσεις, pt.
-άσ(σ)ας, pf. p. 3. s. πέπταται, 3.
pl. -ανται, pt. -μένας, plpf. 3. s.
πέπτατο, aor. p. 3. pl. πέτασθησαν,
простираю, простелюю, засте-
люю, літа, — покриваю, розво-
джу, розтягаю, розкладаю, роз-
пинаю, напинаю (С), розпускаю
(Б) $\iota\sigma\tau\acute{\iota}\alpha$; розкидаю $\chi\epsilon\acute{\iota}\rho\epsilon$, ϵ 374;
протягаю (руки), витягаю Δ 523,
N 549, ω 397; отвираю, відчи-
няю $\pi\acute{o}\lambda\alpha\varsigma$; $\theta\upsilon\rho\acute{o}\nu$ розвеселяю;
 $\alpha\dot{\iota}\theta\rho\eta$ πέπταται простирає ся, роз-
ходить ся; $\pi\epsilon\pi\tau\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha\varsigma$ отворені.
 $\dot{\Lambda}\mu\phi\iota$ —, $\acute{\alpha}\nu\alpha$ —, $\kappa\alpha\tau\alpha$ —, $\upsilon\pi\omicron$ —.

πετεηνός (πέτομαι), pl. -ηνά,
-ηνών, $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, крилатий, пернатий (К),
літаючий; опірений, спосібний
літати, π 218; subst. $\pi\epsilon\tau\epsilon\eta\nu\acute{\alpha}$,
пташки, птиці.

Πετεών, $\omega\varsigma$, місцевість в Бой-
отії коло Галіарту, В 500.

Πετεώς, $\omega\varsigma$, Петей, син Орнея,
отець Менестея В 552 Δ 327 и.

πέτομαι, ipf. πέτε(σ), -έσθην,
aor. ἔπτα(σ), com. 3. s. πτήται,
pt. $\pi\tau\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$, літаю, лечу, ліну,
несу ся, епішу, гоню, біжу, ки-

даюсь в ноги (Б), $\pi\epsilon\delta\acute{\iota}\omicron\iota\omicron$ через
рівнину; $\pi\epsilon\tau\acute{\epsilon}\sigma\theta\eta\nu$ погнались (Р)
Е 366; політаю, паду (сніг,
град); $\epsilon\kappa$ $\chi\epsilon\iota\rho\acute{o}\nu$ ἔπτατ' ἐρετμᾱ ви-
пали з рук; відлітаю, злітаю;
 $\theta\upsilon\rho\acute{o}\varsigma$ ἔπτατο жите улетіло. $\dot{\Lambda}\pi\omicron$ —,
 $\delta\iota\alpha$ —, $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ —, $\epsilon\pi\iota$ —, $\upsilon\pi\epsilon\rho$ —.

πετραῖος, скалистий, скельний,
що живе в скалі, $\Sigma\kappa\acute{o}\lambda\lambda\eta$, μ 231.

πέτρη, ἡ, скала, скеля, камінь,
камениюка, скельна гора, щовб,
опока; $\gamma\lambda\alpha\upsilon\rho\acute{\eta}$, $\lambda\iota\sigma\sigma\acute{\eta}$, $\lambda\acute{\iota}\varsigma$, $\lambda\acute{\iota}\theta\alpha\zeta$,
 $\chi\acute{\iota}\gamma\lambda\iota\psi$, $\eta\lambda\acute{\iota}\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\pi\eta\rho\epsilon\phi\acute{\eta}\varsigma$, $\eta\epsilon\rho\omicron\iota\delta\eta\varsigma$ и.

πετρή-εις, скалистий, камени-
стий, $\nu\eta\sigma\omicron\varsigma$, $\dot{\Lambda}\delta\lambda\acute{\iota}\varsigma$, $\Pi\eta\theta\acute{o}$.

πέτρος, камінь, скала, скеля,
кусень скали; $\mu\upsilon\lambda\omicron\sigma\epsilon\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$, $\delta\alpha\kappa\rho\acute{\iota}\omicron\epsilon\acute{\iota}\varsigma$,
 $\mu\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\rho\omicron\varsigma$.

πεύθομαι, гл. $\pi\upsilon\nu\theta\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota$.

πενθάλλιμος, 3. dat. pl. -ησι,
второпний, розумний, мудрий.

πενκ-εδᾱνός, $\omicron\iota\omicron$, погубний, зло-
щасний, К 8.

πεύκη, $\eta\varsigma$, ἡ, сосна, емерека.

πεύσομαι, fut. до $\pi\upsilon\nu\theta\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota$.

πέφανται, $\pi\epsilon\phi\alpha\sigma\acute{\mu}\epsilon\nu\omicron\varsigma$, гл. $\phi\epsilon\acute{\iota}\nu\omega$.

πεφᾱσθαι, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\tau\alpha\iota$, гл. $\phi\epsilon\nu$.

πεφᾱсται, гл. $\phi\epsilon\acute{\iota}\nu\omega$ або $\phi\epsilon\nu$.

πεφιδέσθαι, - $\delta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, гл. $\phi\epsilon\acute{\iota}$ -
 $\delta\omicron\mu\alpha\iota$.

πέφρον, aor. 2. гл. $\phi\epsilon\nu$.

πέφραδον, -έμεν, -έειν, гл.
 $\phi\epsilon\acute{\alpha}\zeta\omega$.

πέφριке, prf. гл. $\phi\epsilon\acute{\rho}\iota\sigma\omega$.

πεφύασι, prf. гл. $\phi\acute{\upsilon}\omega$.

πεφρυμένос, $\pi\epsilon\phi\rho\upsilon\zeta\acute{o}\tau\epsilon\varsigma$, гл.
 $\phi\epsilon\acute{\upsilon}\rho\omega$.

πεφρυλαγμένос, гл. $\phi\upsilon\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omega$.

πεφρυῖα, pt. pf. гл. $\phi\acute{\upsilon}\omega$.

πεφρυμένη, pt. pf. гл. $\phi\acute{\upsilon}\rho\omega$.

пῆ або *пῆ* (qua?), куди, де?
 β 364, Е 472, θ 94; як? яким спо-
собом? N 307, для чого? чому?

пῆ або *пῆ* (aliqua), енкл. ку-
дись, десь Г 400; денебудь χ 25;
якось, якимсь способом, як ни-
будь, знать; $\omicron\upsilon\delta\acute{\epsilon}$ $\pi\eta$ $\epsilon\sigma\tau\iota$ ані не
годить ся; і ніяк не г.

πηγεσί-μαλλος, *ον*, густо вовнистий, пелехатий (Р), *ἀρνεός*.

πηγή, *ή*, жерело, нора, криниця, чуркало.

πήγνυμι (*παγ*, *pango*), *f. πήξεις*, *аог. ἐπηξε, пήξε, conl. -η, inf. -αι, pt. -ας, αντα, prf. πέπηγε, plpf. (ἐ)πεπήγει, аог. 2. р. (ἐ)πῆγε, 3. pl. πῆγεν, аог. р. 3. pl. πῆχθεν, прикріплю, прибиваю; вдаряю, вбиваю, влучаю в що ἐγχορς ἐν μετώπῳ, загання, вганяю, пхну, ἤπατι βέλος; встромлюю, впишаю, вкопую, ἐπὶ τύμβῳ ἐρετρῶν; ἐν γαίῃ, ἀνὰ σκολόπεσσιν вбиваю, застромлюю; νῆας будую; ὄμματα впялюю, втупляю (Р), вліплюю, звертаю, встромлюю. — *Med.* спою, сцілюю, прикріплюю, прибиваю, будую собі. — *Pass.* *аог. i act. pf. intr. i plpf.* ветрягаю, вбиваю ся в що, ἐν καρδίῳ, ἐν γαστρί; твердну, костенію, ціпенію, деревію, γούνα; держу ся, я є встромлений Г 135, вбитий в що, я застряг, я вбив ся, стою твердо, неподвижно. *Ем.-, κατα-, συμ-.**

πηρός (*πήγνυμι*), *3.* товстий, тугий, добре годований, сильний, ἵπποι; величезний, страшний κύμα.

πηρύλῖς (*πάρος*), *ιδος*, студений, холодний, морозний, νόξ, § 476.

Πήδαιον, місце в Трої, N 172.

Πηδαῖος, Педай, син Антенора, E 69.

πηδάλιον, τό (*πήδον*), стерно, трепло (Б), керма, весло.

Πηδάσος, Педас, а) місто Лелгів в Троаді Z 35, Y 92, Ф 87; б) місто в Месенії I 152, 294; в) син Буколіона, брат Айзена з Трої Z 21; г) кінв Ахіллея II 152.

πηδάω, *ipf. 3. s. ἐπῆδα*, *аог. ἐπήδησα, пηδήσαи*, скачу, лечу, виплітаю; ἀνα-.

πηδόν, τό, плоский (долішний) кінець весла; весло.

πηκ-τός, *3* (*πήγνυμι*), сильно зроблений, сильний, здоровий, ἄροτρον.

πῆλαι, *пῆλε*, *аог. від πᾶλλω.*

Πηλεγών, *ένος*, син божка ріки Аксія і русалки Перібої, Ф 141.

Πηλείδης, і *Πηληϊάδης*, *αο. εω, Πηλεΐων*, *ωνος*, Пелід, Пелієнко (К), Пелейон, син Пелєя, Ахілє. — *Πηλεΐωνάδε*, до Пелейона.

Πηλεύς, *ῥος, έος, εῖ*, Пелєй, син Аяка, подружив ся з Антигоною, донькою Евритіона у Фтиї, куди утік, як вбив свого брата Фокоса з Айгіни; через те подруже став володарем Мірмідонів; его донька Полідора II 175. По смерті Антигона подружив ся з нереїдою Тетидою, що від неї походив Ахілє II 33, Y 206; від того *Πηληϊάδης; Πηλῆιος*, *3.* пелієський, *δέρμος Σ 60, 441.*

пῆληξ, *ηρος, ή*, шолом, шишак (Б), *φαινή, ἱππόκομος.*

Πηλιάς, *ῥος, ή*, пелієський, *μελίη.*

Πήλιον, висока, лієнета гора в Тессалії, на полуд. від Осси, т. Zagora, λ 315, В 744, П 144.

пῆμα, *ατος, τό (παθεῖν)*, горе, лихо, біда, біль, смуток, жаль, нещастє, недоля, невзгодины, злидні, погибіль, халазія (Б).

πημαίνω, (*пῆμα*), *f. inf. πημαίνεин, opt. аог. 3. pl. -ήνεικν, аог. р. πημαίνη, inf. -ήναι*, шкоджу, ушкоджую, заподіваю або нашошу шкоду, кривду, ὑπὲρ δρμια проти договору, τι в чім; заподіваю лихо, горе, причиняю горя, ворожо поступаю. — *Pass.* *зазнаю або терплю горе, лихо, нещастє; я є ушкоджений, пеую ся або розбиваю ся (човни), потерплю кривду, шкоду.*

Πηνειός, Пеней, ріка в Тессалії, пливе з Пінду через долину Темпе і вливає ся до термайського заливу В 752.

Πηγέ-λεως, εω, ως, Пенелей, син Гіпалкма, вожд Бойотийців.

Πηγελ-όλεια, Пенельопа, донька Ікарія і Перібої α 329, вірна жінка Одисея φ 158, мати Телемаха φ 311; ἐχέφρων, περίφρων, δαίφρων.

πηγῖον, τέ, (πήνος pannus), нитки шутка, намотані на шпульку, шуток, уток, шуткова нитка.

πηός, έ, споріднений, рідня (Р), близький, свояк.

Πηρεΐη, Перея, околиця в Тессалії, В 766.

πηρή, ή, торба, клунок, ἀεικέλη.

πηρός, 3 (πείρω), сліпий, В 599.

Πηρώ, ους, Перона, донька Нелея і Хльориди, жінка Біянта.

πηχυνς, εος, έ, локоть, рамя, χειρίς; також: рука; дуга лука, нагиб, загинка, або каблука лука, (де лучать ся оба рамена лука і де кляли стрілу).

πίαρ (πίων), τέ, а) товщ, сало, тук, βρών; б) товста, плодовита земля, ύπ' οὐδας в ґрунті, рілі.

πίδαξ, ακος, ή, жерело, нора, чуркало, II δ25.

πιδ-ήεις, 3. богатий в жерела.

Πιδύτης, ου, έ, Підит, Троянець з Перкотн, его убив Одисей Ζ 30.

πίε, *πίειν*, аог. від πίνω.

πιέζω, іpf. 3. s. (ε)πίεζε, pl. πίεζον, pt. аог. p. πιεσθείς, тисну, пру, стискаю, давлю, здавляю, гнету, душу, держу сильно, придержую, скручую (Б), путаю, звязую чим εν δεσμοίς; мну, розминаю κηρόν.

πίερα, fem. до πίων, товста, плодовита.

Πιερίη, Піерія, країна в Македонії близько Олімпу, ε 50.

πιέσθαι, inf. аог. m. від πείθω.

πιθέω (πείθω), f. 2. s. πιθήσεις, ged. πεπιθήσω; pt. аог. πιθήσας, намовляю, наклоню, спону-

кую Χ 227; слухаю, я є послушний θεῶν τεράσσει; вгоджую, вволю волю; τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις не дуже то так скоро всіх і слухай, всім потурай (Б), на лихо, не в гаразд тобі вийде всіх сл.; довіряю, спускаю ся, надію ся або числю на що, ἤφι βίηρι; пор. πείθω.

πίθος, έ, збан, збанок, глечик, банька, баня, бочка (глиняна), кухва (Б).

πικρό-γᾶμος, ου, той, що ему весіле стає гірким, коїть ся, складає ся (Б) гірке, що має гірке, нещасливе весіле.

πικ-ρός, 3. острый, кінчастий, острокінчастий, διστός, βέλεμνα; палючий, пекучий, терпкий, гіркий, ρίχα, ἄλμη, δάκρυον; прикрий ὀδμή; прикрий, тяжкий ὠδίνες; немилий, ненависний Ἀήρπτος καὶ Κύπρος.

πίλναμαι (πείλ-άζω), іpf. 3. s. πίνωντο, зближаю ся, наближаю ся, кочу ся, дотикаюсь чого, γθενί, ἐπ' οὐδαί. Ἐπι-, προσ-.

πίλος (pilus, Filz), έ, клубочина, війлок, гуня, до підбивання шолома, щоби зменшити силу удару, К 265.

πιμ-πλά-νω (πίμπλημι), наповняю чим; πμπλάνεται μένος повен гнів, що дуже злит ся (Р).

πίμ-πλη-μι, 3. pl. -ασι, аог. πλῆσε, opt. 3. pl. -σειν, pt. -σασα, іpf. m. πμπλάντο, opt. аог. 3. pl. πλῆσαιτο, pt. -σάμενος, аог. p. 3. s. ἐπλήσθη, 3. pl. πλῆσθεν, аог. 2. πλῆθ' = πλῆτο, 3. pl. πλῆντο, наповняю, тινός чим, πῆρην σίτου; μένος надією відвагою, збуджаю в.; залягаю ὀδοὺς ἱαχῆ, заповняю. Med. наповняю (собі), чим σῆνοιο; насичую (ся), заспокоюю, вдовольняю θυμὸν ἐδῆτος. Pass. наповняю ся, заповняю ся, виповняю ся, стаю повний, я напов-

нений, повний; μένους φρένας πίμπληντο злістю наповнилось серце (Κ), гнівом сповнилось (C); ὅσσοι δακρυόειν πλησθέν наповнилися, зайшли сльозами. Ἄνα-, ἐμ-, ἐνι-; пор. πελάξω.

πίναξ, ἄκος, ἑ, дошка; дощинка (для письма), табличка, Ζ 169; полумисок, тарілка, κρείων з мясом.

πίνω-σσω, ipf. ἐπίνυσσε, учу розуму, дотепу, вразумляю, роблю мудрим, навчаю, Ξ 249.

πίνω-τή, ἡ, розум, мудрість, второпність, хист, ум; пор. ἔχω.

πίνω-τός, 3. (πνέω), розумний, мудрий, второпний.

πίνω, inf. πίνεμεν(αι), ipf. it. πίνεσκε, pt. f. πίνεμενος, aor. 2. ἔπιον, πῖε, con. πῖω, 2. s. πῖσθαι, opt. πίομαι, ipv. πῖε, inf. πῖεσθαι, πῖέμεν, pt. πῖων, ipf. p. πίνετο, пю, випиваю, οἶνον, χρητήρας οἶνου чаші вина; σκύφον ὅπερ ἔπιεν чарку, що з неї пив; так ἐνθεν; ἀπό τινος з чогось; αἶματός напиться крові; ἐκ-.

πῖόμενος, pt. f. від πῖω.

πῖότατος, superl. до πῖων.

πίπτω (πέτ-ομαι), ipf. ἐπίπτε, πίπτε, f. 3. pl. πεσόνται, inf. -πέσεσθαι, aor. 2. ἔπεσον, πέσε(ν), du. -έτην, conl. πέση, -ησι, opt. -οι, -οιεν, inf. πεσέειν, pt. πεσών, pt. pf. асс. pl. πεπτεώτας, -ότα (3. скл.), паду, спадаю, упадаю, повалюю ся, хрипну ся (Б), вивертаю ся, злітаю, ἐν κονίῃσι в порошок, ἐπὶ γῆνι на землю; ἐξ ὀρέων, ὑπὸ ἄερος під колеса; випадаю, вилітаю ἡνίκα ἐκ χειρῶν; торкаю ся до чого (Б), спускаю ся на ἐπὶ βλαφάροισιν (сон бере ся мене); паду (= гину); паду, силню ся (сніг); πολλοὶ θνήσκοντες πίπτουσι богато їх мертвами ляже (C); ἐκ νηός кидаю ся, скачу із х 51; кидаю ся до, випадаю до, допадаю, ἐν νησί (про

утікаючих Ахайців) В 175 А 311 М 107, 126, О 63; випадаю, кидаю ся, випадаю на що, вдаряю, нападаю на, ἐν νησί I 235 Ν 742 Р 639; εἰστός паде, вдаряє, влучає; ὑμῖν кидаю ся у, Α 296; ἄνεμος втихає, настає, втихомирюєс 202; впрочім про вітер: піднімає ся, зриває ся, бушує, подуває, свище (Б); ἐκ θυροῦ тин випадаю з серця, т. в. трачу ласку. Ἀρε-, ἀπο-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατ-, про-, συμ-.

πίσα, τά (πί-νω), луги, левади-оболоня, майдани, діброви; ποτήεντα.

πίσσα, ἡ (πίτος, πῖχ), смола.

πιστός, 3. (πιθ-εῖν), sup. πιστότατος, вірний, щирий, чесний, правий, певний, нехитобний; οὐδέτι πιστά γυναιξίν годі вже вірити, жінкам вірить зовсім вже не може (Б).

πιστώω (πιστός), aor. m. 3. pl. ἐπιστώσαντο, aor. p. 2. du. conl. -ωθήτων, inf. -ήναι, pt. θείς, роблю певним, вірним, зобовязую; pass. вірю, маю віру, довіряю, числю на що; ὅρκῳ πιστώθημι присягаю дати за поруку, зобовязати ся, впевнити, приречи під присягою; (ἐ)πιστώσαντο присягли собі вірність, ἐπέεσσιν впевнили, дали за поруку словами, або: зобовязали ся до вірности.

πίσθιος, 3. (πιθ-εῖν), що довіряє, спускає ся, числить або здає ся на що, πατρί на батька вповаючи (Б), Διί в надії на 3., ἡγορέει, νόω, κάρτεϊ.

πίσσυρες, ας, (τέτταρες), чотири.

Πιθεός, ἡς, Пітей, син Пельопса, кор. в Трійцї Г 144.

πίτνημι, (поб. фор. до πετάννυμι), pt. prs. πίτνας, ipf. πίτνα, простираю, розводжу, розтягаю, розстеляю, розповиваю, розточую, χεῖρας простираю, витягаю;

χαίται πίτναντο волосе розкудов-
чилось, помервилось, розкину-
лось.

Πίτεια, Пітия, місто в м.
Мизії коло Паріону, В 829.

πίτνς, *υος*, *ή*, dat. pl. *πίτυσσιν*,
сосна, смерека.

πιφαύσκω (*φαίνω*), inf. *-έμεν*,
ipf. *πιφαύσκε*, med. *πιφαύσκομαι*, *εσι*,
ετι, показую, вказую, даю пі-
знати, даю знак, даю знати, го-
лошу, доношу, оповіщаю, об-
ясняю, звіщаю, об'являю, запо-
відаю, готовлю, *κακῶ* *ἔργα*; за-
являю, розповідаю, говорю, кажу,
веду річ, річ моя *ε*, *τινί* до; опо-
відаю, викладаю, товмачу (Б)
μ. 165; *ἄλλον* *φῶτα* вказую, на-
правляю до (Б); *ἔπεια* *ἀλλήλοισι*
розмавляли з собою; *φλόγῃ* счи-
няю, розводжу; *καλῶ* показую,
т. в. зсилаю (і К 478, 502, Σ 500).

πίων, *πίονος*, fem. *πίειρα*, sup.
πίοτατος, товстий, тучний, си-
тний (С), ситний, годований (Б),
жирний, *μηρία*, *νῶτα*, *μῆλα*, *αἶψ*,
θηρός; плодовитий, родючий, бо-
гатий, *ἀγροί*, *ἔργα*, *πεδῖον*; достат-
ний, багатий, засібний, розкіш-
ний (Б), *νῆρς*, *οἶκος*.

Πλαγκαί (*πέτραι*), стовкуні,
або скелі погибельні (від того,
що о них все розбиває ся) μ. 61,
пор. 260, ψ 327.

πλαγκτός, 3. (*πλάζω*), збитий
з толку, божевільний, біснуетий,
несамовитий, навіжений, безумний,
дурбас (Б).

πλαγκτοσύνη, *ή*, блуканина,
вештане, скитане, бездомне ски-
тання (Б), с 343.

πλάγχθη, aor. pass. від *πλάζω*.

πλάζω (*πλήσσω*), ipf. *πλάζε*, aor.
3. s. *πλάξῃς*, бію, вдаряю, *κύμα*
ῥμούς о рамена, або заливає р.;
збиваю з дороги, відбиваю, від-
ганяю, віддаляю, держу далеко,

геть заганняю, проганяю *ἀπὸ* *πα-
τρίδος*; *πλάζε* *πίνοντας* завернула,
помутила, запоморочила розум;
відпираю, відбиваю, відвертаю
ῥόον Р 751; відводжу від намі-
ру, від почину, спиняю, пере-
шкоджую В 132. Pass. M. *πλά-
ζομαι*, f. *πλάχσομαι*, ipf. *πλάζεται* (о),
aor. 3. s. *πλάχθη*, pf. *-θείς*, зби-
ваю ся з дороги, мене гонять,
заганяють, носять, блукаю (ся),
блуджу, волочу ся, скитаю ся,
вештаю ся, *ἐπὶ* *πόντον*, *ἐπ'* *ἀνθρώ-
πους* між л.; *κατὰ* *πτόλιν* по м.; *κατ'*
ἀγρούς гаю ся по полі (Б); *πλάχθη*
θείς *ἤς* *ἀπὸ* *νῆρς* що заблукав ся
від свого корабля; так *καίθεν*
πλάχθεντες; *κύματι* *πλάζετο* Філії
его скрізь носили, по хвилях
носив ся (Б); *πλάχθη* *χαλκός* мідь
відбила ся. *Ἀπο-*, *ἐπι-*, *παρ-*, *προς-*.

Πλάκος, f. гора в Мизії, у вї
обноги лежало м. Теби, Ζ 396.

πλανάομαι, *πλανῶνται*, скрізь
блукаю ся, кручу ся, Ψ 321.

Πλάταια, Плятая, місто в Бой-
отії, між Геліконом а Кітайро-
ном В 504.

πλάτανιστος, *ή*, явір, В 307.

πλάτύς, *εἶς*, *ύ*, плоский, широ-
кий, просторий, *τελαμών*, *πτύον*,
Ἑλλήσποντος; що далеко, або ши-
роко розбрів ся, що далеко роз-
бігає ся, *ἀπέλις* що пасуть ся
розбрівшись.

πλέες, асс. *πλέας*, гл. *πλείων*.

πλείος, 3. (зам. *πλέος*, *plenus*),
сomp. *πλείότερος*, повний, повен
чого, наповнений чим, *οἶνου*, *ἀν-
θρώπων*.

πλείστος, 3. sup. до *πολύς*, ду-
же багато, найбільше, найбіль-
ший, по більшій часті, дуже
великий, дуже численний, *λαός*,
κακόν, *ἐμίλος*; adv. neutr. *πλεί-
στον*, найбільше, понайбільше.

πλείω = *πλέω*, пливу. *Ἀνα-*,
ἀπο-.

πλείων, *πλείον*, і *πλέων*, *ον*, (comp. до *πολύς*), pl. *πλέονες* (σ 257 синіц. = *πλεῦνες*), *πλείους*, *πλέες*, dat. *πλείοσιν*, *πλεόνεσσιν*, acc. *πλέας*, більше, більший; τὸ *πλείον* *πολέμοιο* більша часть війни; *πλέων* νύξ більша часть ночі; οἱ *πλέονες* більше, більша часть, численніші, переважна часть, велика сила або товпа E 673; *πολύ* *πλέονες* далеко більше.

πλεκτός, (*πλέω*), 3. плетений, сплетений, скручений, *σειρή, ἀναδέσμη, τάλαρι*.

πλέω (*plecto*), aor. 3. s. *ἔπλεξε*, pt. aor. m. *-άμενος*, плету, сплітаю, скручую, *πλοκάμους*; med. плету, скручую собі, *πείσμα*. *Περι-*.

πλέος, зам. *πλείος*, σ 355.

πλευρή, *ή, бік*, ребро, лише plur.

πλευρά, *τά, боки, ребра*, Δ 468.

Πλευρών, *ώνος*, місто Куретів в Аїтолії B 639 N 217; *Πλευρώνιος*, Плевронець Ч 635.

πλέω (*πλεF*), *πλείω*, *πλέεθ'*, *πλεῖθ'* (= *πλεῖτε*), *πλείειν*, *πλέων α* 183 (синіц.), *πλείοντες*, f. 2. pl. *πλεῦσεσθε*, ipf. *ἔπλεον*, *πλέον*, пливу, ношу ся (Б), перепливаю, відпливаю, ἐπὶ πόντον пливу по морю, ἐνὶ πόντῳ, ὑγρὰ κέλευθα мокрими шляхами, по мокрій дорозі (Б). *Ἄνα-, ἐπι-, κατα-*.

πλέων, *πλέον*, гл. *πλείων*.

πληγή, *ής, ή* (*πλήσσω*), удар, побій, парун, шуляк, бухняк, стусан; *Διός πληγή* грім, перун.

πληθ', = *πλήτο*, гл. *πμπλήμι*.

πληθε, гл. *πλήθω*.

πληθος, *ος, εἰ, τό* (*πλήθω*), множество, люди, сила або множество людей, нарід, військо, товпа, юрба, громада, купа, ватага, мрява.

πληθύς, *ός, υἱ, ὄν* (*πλήθω*), множество (людей), товпа, нарід,

люди, військо, громада, товариші (Б).

πληθῶ, *-ει, -ουσι, -ωσι*, ipf. *πληθε*, pt. *-ων, -οντι, -ούσαν, -ούσας*, стаю повний, я в повний, набитий чим, наповняю ся чим, тινός; *τράπεζα* повний, багато заставлений; (про ріки) прибуваю, збираю, наповняюсь водами, повнію (Б), підбуваю; *πληθουσα σελήνη* повня місяця, повний м.

Πληάδες (зам. *Πλειάδες* = *πλειάδες* голуби), Плеяди, сім дошок Атласа і Плейони, що творять громаду 7 зьвізд (знами бика), з їх сходом починалось літо, а з заходом зима, проте початок і кінець плавби (*πλέω*).

πληκτίζομαι (*πλήσσω*), бію ся, воюю, змагаю ся, *τινί* з ким.

πλημνη, *ή, (πλήθω)*, запясть, маточина, колодка, що в ній вісь возова обертає ся, *περιδρομος*, E 726.

πλη(μ)μῦρίς, *ίδος, ή, прилив*, вилив (моря), розлив филь, бистрий тік, течія, ι 486.

πλήν (*πλέον*), крім, окрім, з виїмком, *τινός* θ 207.

πλήντι, а) 3. pl. aor. m. від *πμπλήμι*; б) від *πέλζω*.

πλήξα, aor. від *πλήσσω*.

πλήξ-ιππος (*πλήξις*), *ον*, що кіньми герцює, їздець.

πλησαίω, *-ειαν, πλήσειν*, гл. *πμπλήμι*.

πλησίος, 3. (*πέλαις*), близький, сусідний, оміжний, з gen., рідко з dat.; subst. *πλησίος* сусід x 37 B 271; neutr. *πλησίον* як adv. близько, недалеко, біля, в сусідстві.

πλησ-ιστίος, *ον*, (*πλήθω, ιστίον*), що надуває, напружає (Б) вітрила, *сῶρος*.

πλήσσω (*πλax, plango*), aor. *πλήξα*, conі. *-η, opt. -ειε, pt. -ας*, aor. 2. red. (*ἐπέπληγγον*, inf. *πεπληγγεν*, pt. pf. *πεπληγώς, -ούα*,

pt. aor. m. πληγόμενος, aor. red. 3. s. πεπλήγето, 3. pl. -γοντο, aor. p. 3. s. πλήγη, pt. -εις, бiю, побиваю, обкладаю (княми), вда-ряю, торхну (Б), ῥάβδῳ, σκήπτρῳ μετάφρενον; тручаю, штуркаю, потручую, поді; рубаю, січу, тну, раню, влучаю, вціляю, вдаряю, ξίφει αὐχένα; розбиваю, поражаю (громом); тупаю ποσίν, тупкаю, χορόν тупаючи танець виводжу, тупкаючи танцюю; бiючи гоню, поганяю ἵππους ἐς πέλεμον; підій-маю, збиваю κονισάλον; θύρετρα ἔβραχε πληγέντα κληῖδι двері од по-вертання ключа гуділи (Б), або: відсеунені, відчинені. — Med. бiю ся, себе, вдаряю себе, τί в що, по чім, μηρῷ, στήθεα. Ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-, κατ-.

плѣто, гл. πῆμπλημι або πελάζω.

пліссоμαι, ipf. 3. pl. πλίσσοντο, бiжу, йду, ступаю; εὖ πλίσσοντο κόδεςσι ішли, бiгли спорим кро-ком; підтюпцем тупотіли ногами (Б), ζ 318.

плѣх-аімоі, оі (плѣхω), коси, ку-чері, кудри, Ξ 176.

плѣος (плѣω), ἐ, плавба, мо-реплавство.

плѣотіос (плѣθω), ἐ, богатство, майно, добро, достаток, маєток.

плѣхμοі, оі гл. плѣχхμοі, Ρ 52.

плѣν-ѣс, ἐ, корито до прання, водойма, водозбір, копанка, са-жавка, пралня.

плѣνω, pt. -ούση, ipf. it. πλύνε-σκον, pt. f. πλύνεσσαι, aor. 3. pl. πλῦναν, pt. πλύνατα, перу, мию, вимиваю, полочу, виполікую, змиваю; ἀποπλύνω.

плѣ-тѣс, 3. що пливає, пли-ваючий, плавучий (Б), νήσος, κ 3.

плѣω (плѣω). 3. pl. πλώουσι, opt. -αιεν, ipf. πλώον, пливу, пли-ну, пливаю, τεύχεα πλώον. Ἀπο-, ἐπι-, παρ-.

пνεύ-μων, онос, ἐ, (πνέω, pul-мо). легке; звич. pl. легкі.

пнѣω, і пнѣіω, 3. s. πνέει, πνέει, pt. πνέοντες, ας, ουσα, σαν, а. 3. s. ἔπνευσε, conl. 3. s. πνεύση, вію, по-віваю, дую, дму; віддихаю, жи-ву Ρ 447 σ 131; сильно відди-хаю, дишу Ν 385; я є одуше-влений чим, μένος; μένεα πνέοντες повні відваги, одушевлені від-вагою, з відважним серцем; па-хну ἡδύ. — Med. prf. 2. s. πέπ-νυσαι, inf. πεπνυσθαι, pt. πεπνυμένος, plpf. 2. s. πέπνυσο, я є оживле-ний, загітний, захочений; маю розум, я є розумний, при ро-зумі, второпний, мудрий; πεπνυ-μένος розумний, премудрий (Р), вельми мудрий (Б), розважний, второпний, умний, обачний, тя-муцний, сьвідомий; πεπνυμένα βά-ζειν розумно говорити; так νοή-σαι, (Б. кебетую); π. εἰδώς ро-зумний. Ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, ἐμ-, παρ-.

пної, ης, ή (пнѣω), dat. plur. -ήσιν, подув, повів; також pl. πνοαὶ ἀνέμοιο; вітер, воздух, дух, віддих; Ἡφαίστιοι подув Гефай-ста, т. є. жара огню, жаркий о.

Подάλειριος, Подалеїрій, син Аскленія, брат Махаона, з Три-ки в Тессалії, славний лікар.

подά-νιτρα, τά (νίπτω), вода до вмивання нiг, τ 343, 504.

Под-αργη, Подарга, гарпія.

Под-αργος, Подарг, кiнь Ге-ктора Θ 185; Менелая Ψ 295.

Под-αρχης, εος, Подарк, син Іфіклія, бр. Протезилія, а по єго смерті начальний війовни-ків з Філяки і Піразу.

под-αρχης, ες (αρχέω), бистроно-гий (Κ), швидконогий, швидкий в бігу, скороногий, скоропадний, меткий, Ἀχιλλεύς.

под-ηγετής, ἐς, (ἐνείκω), що ся-гає, або спадає аж до нiг, дов-гий по кістки.

ποδ-ήνεμος, εν (άνεμος), швидкий як вітер, вітроногий, вітри-стий (Р), π. ώλέα Ίρις.

Ποδῆς, ἦν, син Ейтиона, Тро-янець, его вбив Менелая Р 575.

ποδ-ωκέη, ἦ, -ησι, (ωκές), швид-кість, скорість ніг, pl. В 792.

ποδ-ώκης, ες (ωκές), скороно-гий, бистроногий, скоропадний, меткий, Ἀχιλλεύς, Δόλων, ἵπποι.

ποθέσκε, ipf. it. від ποθέω.

πόθεν, adv. звідки? звідкіля? з gen. τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν хто та-кий і звідкіля (родом)?

ποθέν, енкл. звідки-небудь, звідкись, звідки.

ποθέω, -έεις, inf. -ήμεναι, ipf. 3. s. ποθεῖ, 3. pl. ποθεόν, ipf. it. 3. s. ποθέσκε, aor. 3. pl. ποθέσκαν, inf. -έσαι, бажаю, прагну (С), жадаю, забагаю, хочу; баную за ким, побиваю ся, Ὀδυσῆ за О., тужу; відчуваю брак або страту чо-гось, мені недостає, бракує, тра-чу, я позбавлений чого; жалую чого, мені шкода (Б), ἐφελκύν.

ποθή, ἥ (ποθέω), бажанє, жа-доба, хіть, воля, забага, туга, жаль, нудьга; ποθή ἐμεῖο туга за мною; σὴ ποθή за тобою; брак, хиба, страта, недостача, ξενίων, βίωτοιο. ἡγεμόνος.

πόθῃ (ат. ποῦ), adv. де?

ποθῆ, енкл., денебудь, десь, οὐδέ ποθι нігде; колись, коли-не-будь, А 128 Z 526 и.; як-небудь, мабуть, певно, якоеь, може, знать, ачей, вже раз, прецінь раз α 379.

πόθος, ó (ποθέω), бажанє, жа-доба, хіть, воля, банá, нудьга, туга, жаль, Ὀδυσσῆς за О.; σός туга за тобою, нудьга по тобі (Б).

Ποιάντιος, adi. Поянтовий, По-янта, υἱός син П. Філюктет, γ 190.

ποιέω, ipv. ποίει, ipf. (ἐ)ποίει, pl. ποίεον, f. inf. ποιήσμεν, aor. (ἐ)ποί-ησα, med. 3. s. -εῖται, ipf. ποιέμεν,

f. -ήσεται, aor. ποιήσат(о), inf. -σα-σθαι, роблю, виробляю, виготов-ляю, споруджаю, справляю (Р), σάκος τάρων із волових скір; звершаю, довершаю, вчиняю, творю, роблю, εἰδωλόν; φάος τινί сьвіт роблю (Б), сьвічу; δόμα, τεῖχος, ναός, θάλαμον будую, ста-влю, поставляю; τύμβον висипаю могилу; λεία вирівнюю, зарів-нюю; φόβον счиняю, понукую, збуджаю, викликаю; κκόν го-товлю; pss. ἦ σοι ἄριστα παποίηται прòς Τρώων справді, гарно посту-пили, обійшлись з тобою Т.; ро-блю, поставляю чим, βασιλέα ко-ролем, λαούς λίθους перемінняю в каміня, замінюю; ἀκοίτην даю, віддаю за жінку; ἄφρονα відби-раю розум, позбавляю розуму; νόημα ἐνὶ φρεσὶ подаю гадку, на-доумляю (Б), піддаю, подаю, понукую, збуджаю. — Med. ро-блю собі, чиню, будую, τεῖχος, σκεδῆν; ἀγορὴν скликаю раду, збори; придбаю, набуваю, одер-жую, κλέος αὐτῇ ποιεῖται еднає собі славу; τινά ἄλοχον беру за жінку; так ἀκοίτην; υἱόν приймаю за сина, обираю сином (Р); ἐπαχεσίην ви-находжу собі; σὺς перемінною в.; ἐμ-.

ποιή, ἥ, трава, зілє, сїножать, паша; νεοθλής.

ποιήεις, εσσαι, εν, богатий в тра-ву, травний, травнистий, де тра-ви роскішні ростуть (Б), зеле-ний, πίσεα, ἄγκυα.

ποιητός, 3. οἶο, добре зробле-ний, сильно, штучно, мудерно, майстерно зроблений, або збу-дований, θάλαμος, τέγος, δόμος, σά-κος, πόλις.

ποικίλ-λω, ipf. ποικίλλε, штуч-но, мудерно роблю, творю, ви-робляю, з'ображаю, χερὲν Σ 590.

ποικίλ-μα (ποικίλλω), τό, му-дерна робота, пестрі вишивання,

украшения, прикраси, мережання, узорі; лише *pl.*

ποικίλο-μήτης, ου (μήτις), voc. -ήτης, проворний, вигадливий, хитроумний, дотепний, на вигадки хитрий (Б), хитромудрий, Ὀδυσσεύς.

ποικίλος, 3 (pictus), мінявий, мішаний, пестрий, качеристий, сорокатий, різнобарвний, квітчастий, різнобарвно, -пестро тканий, вишитий або мережаний, гаптований, смугастий *πικραλέη*; мудерно, штучно зроблений, богато украшений, τεύχεα, ένταα, θώρηξ; χαλκῶ украшений мідю; штучний, штучно запутаний, хитро сплетений, δεσμός.

ποιμαίνω (ποιμήν), ipf. it. ποιμαίνεσθαι, ipf. m. 3. pl. ποιμαίνοντο, пасу *μήλα*, гоню пасти, на пашу, я є пастухом, ἐπ' οἴεσσι при; med. пасу ся, є на паші.

ποιμήν (ποίη, ποιῶ), ένος, έ, пастух, скотар, вівчар, чабан; пастир, володар, отаман (Р), λαῶν.

ποιμνῆ, ή, череда, турма, стадо, отара, ι 122.

ποιμνήιος, σκαθμός, загорода на череду, обороа, хлів, стайня В 470.

ποινή (роена), ής, ή, кара, месть, винагорода, окуп, викуп, ціна крови, заплата, відплата, тινός за кого, εὐνής від убийника.

ποιός (qualis), 3., який, що за (оден); ποιός κ' εἴτ' Ὀδυσσεύς ἀμυνέμεν якими були-б ви, коли би прийшло ся боронити Одиссея, помогти єму, в обороні О.

ποιπνύω (πνυ, πνέτω), ipf. (і) ποιπνύειν, pt. aor. ποιπνύσхντι, (власт. соплю, сапаю, дишу), спішу ся, скоро пораю ся. ревню, пильно услугую; кваплю ся, побиваю ся, увихаю ся, уганяю, пильно заходжу ся, рушаю ся, пораю ся, беру ся до роботи, приймаюсь за роботу (Б) γ 430, роблю своє діло.

πόκος, έ (πέχ-ω), обстрижена вовна (овеча), руно М 451.

πολέες, зам. πολλοί, гл. πολύς. *πολεμ-ήιος*, 3. вовний, τεύχεα; πολ. έργα діла военні, війна, борба.

πολεμίζω, і *птолеμίζω*, ipf. πολέμιζε, f. π(τ)ολεμίζομεν, воюю, бо-рю ся, бую ся, змагаю ся, ду-жаю ся, війну веду, τινί з ким; поборою, побіджаю, замагаю, завойовую, поконую; ρήγιστοι πολέμιζον ήσαν лекше було їх поборовати Σ 258; веду, проваджу πόλεμον.

πολεμ-ιστής і *птолеμιστής*, έ, воєвник, вояк, борець, ратник, ратай.

πολεμόνδε і *птолеμόνδε*, на війну, до війни, до борби, до бою, у бій, в єйчу.

πόλεμος і *пто́лемос*, ου, εις, έ (πэл, пелемίζω), війна, бій, борба, боротьба, єйча, побій, метушня, Ἀχαιῶν з Ах.; εθισήνωρ, όλος, αἰμακτοεῖς, αἰνός, ἀλίκτοος, στυγερός, ἀρχαίος, ἄγριος, δίκυρός, δήιος, δακρυόεις, πολύδακρυς, δυσηλεγής, δυσηχής, λευγαίος, δακρυόεις, πευκεδανός, πολυαίξ.

πολεύω, (πόλος, πέλεσθαι), іду, ходжу; пробуваю, живу, γ 223; ἀμρι-.

πολέσι, *πολέων*, гл. πολύς.

πόληας, *πόληες*, гл. πόλις.

πορίζω, aor. 1. pl. πόλισσάμεν, plpf. p. 3. s. πεπόλιστο, основую, засновую. закладаю, ставлю, буду, τεύχος.

πολιήτης, έ, городянин, громадянин, земляк, мешканець міста.

πόλινδε, до міста, у, в місто, в город.

πολιο-χρόταφος, ου, з сивим волосем на висках, сивоволосий, сивий γέρον, Θ 518.

πολιός, 3 (pullus), білявий, сивий, єрний, єравий, синій.

πόλις, ἡ gen. ιος, (2 склад. В 811 Ф 567), πόλιος, πόλιος, dat. ει, ηι, πτόλει, pl. nom. ηες, ιες, gen. ιων, dat. ιεσσι, acc. ιας (2 склад. Ф 560, 574), ηας, ιας, іє, місто, гó-род; ἀκρη πόλις замок; πόλις καὶ ἄστυ місто і громада, замок і місто.

Πολίτης, α, Політ, а) товариш Одиссея, χ 224; б) син Пріяма.

πολίτης, έ, мешканець міста, городянин, міщанин.

πολλάκι(ς), adv. багато, або кілька разів, часто.

πολλός, όν, гл. πόλος, ό.

Πολυ-αιμονίδης, син Поліаймона, Амопаон, Θ 276.

πολύ-αινος (χίнейω), многохвальний, славетний, вельми або високославний, славний, прехвальний.

πολυ-αἶξ, ικος (χίσσω), бурний, нагальний, повен труду, трудний (К), многотрудний, дуже тяжкий, πόλεμος А 165; χάματος дуже тяжка утота, стома (Р) (у війні) Е 811.

πολυ-ανθής, ές (χνθες), багатий в цвіті, цвітистий; що буївно росте, буїний, ύλη, ξ 353.

πολύ-αρητος, εν, дуже, горячо прошений, дуже бажаний, пожаданий, вельми жаданий (Б), θεός, υός.

πολύ-αρνι, dat. від πολύαρνος, багатий в вівці, багатий стадами, в череди, В 106.

πολύ-βενθής, ές (βένθος), дуже глибокий, λιμήν, ἄλς.

Πόλυ-βος, Поліб, а) Єгиптянин з 126; б) Фаяк Ф 373; в) Ітакієць с 519, π 345; г) жених Пенельопи χ 243, 284; д) син Антенора Λ 59.

πολύ-βουλος, εν, (βουλή), дуже розумний, второпний, тямущий, дотепний, Ἀθήνη.

πολύ-βούτης, εν (βοῦς), багатий в волі, волами.

πολύ-γηθής, ές (γηθέω), дуже радісний, веселій, ὄρσι Ф 450.

πολύ-δαίδαλος, εν, штучно, майстерно, мудерно зроблений, штучно кований (Б), майстерний, мудерний; дуже зручний, великий знаток штуки Ч 743.

πολυ-δάκρυος, εν, багатий в слюзи, що море сліз витискає, слізний, жалісний, злощасний, μάχη Р 192.

πολύ-δακρυς, υ, гл. πολυδάκρυος. *πολύ-δάκρυτος*, εις, повен сліз, багатий в слюзи, слізний, γόος; що гідний сліз.

Πολύ-δαμνα, жінка Єгиптянина Тона, з 228.

πολύ-δειράς, ἄδες (δειρά), много-верхній, що має багато верхів, шпильастий (С), двірний (Р), Οὔλυμπος.

πολυ-δένδρεος, εν (δένδρον), багатий в дерева, рясний (Б), лісний, κήπος, ἄγρος.

πολύ-δεσμος, εν, сильно зв'язаний, сполучений, сильно збитий, або збудований, міцний (Б) σκεδίζ.

Πολύ-δευκής, εος, асс. εχ, Полідеvk, Полюке, син Зевса і Леди, брат Кастора, знаменитий борець на кулаки, λ 299, Γ 237.

πολύ-δίψιος, εν (δίψα), що має велику спрагу, дуже сухий, убогий в воду, безводний, Ἄργος.

Πολύ-δώρα, Полідора, донька Пелея і Антигони, м. Менестія від Бороса II 175.

Πολύ-δωρος, Полідор, а) наймолодший син Пріяма і Лятої, его убив Ахіль Υ 407 X 85; б) Грек Ч 637.

πολύ-δωρος, 2. щедро обдарований, багато вивінований, приданниця (Б), ἄλσος.

πολύ-ζυγος, εν, з многими весловими лавками, що має багато лавок для гребців, νηῦς В 293.

πολύ-ηγερός, ἐς (ἀγείρω), численно зібраний, згромаджений, ἐπίκουρος, Λ 564.

πολύ-ήρως, ον, дуже люблений, дуже пожаданий, жаданий (Б), милий, ἥβη, γάμος, Θήβη.

πολύ-ηχής, ἐς (ἡχή), ἐι, ἐκ, багатий в звуки, многозвучний, дуже звучний, φωνή; χέει πολύηχά φωνήν (соловій) переливається на всі лади голосочком (Б); голоснозвучний, голосно шумячий, ревучий, голосний, громозвучний, ἀρχαῖος.

πολύ-θαρός, ἐς, (θάρασσα), дуже сьміливий, відважний, завзятий, зуховатий, буйний, μένος.

Πολύ-θερσείδης, ας, син Політерза, Ктезип, γ 287.

Πολύ-ιδος, Полійд, а) син Евридама з Трої, его убив Діомед Ε 148; б) син Койрана, віщун, з роду Мелампа в Коринті, отець Евхенора Ν 663.

πολύ-ιδρεйн, ἑ, dat. pl. -είησι, широкий досвід; мудрість, второпність, прозірливість, прозорність.

πολύ-ιδρις, ιως, що знає багато, дуже мудрий, або досвідний, второпний; дуже хитрий, проворний.

πολύ-ιππος, ον, багатий в коні, що в него багато коний; Ν 171.

πολύ-καγκής, ἐς (κάγκω), ἐκ, дуже сухий, палочий, пекучий, горячий, δίψα Λ 642.

πολύ-καρπος, ον, багатий в овочі, повен овочів, плодовитий, родючий, рясний, розкішний (Б) ἄλωτ, η 122, ω 221.

Πολύ-κάστη, Полікаста, наймолодша донька Нестора і Анаксії, γ 464.

πολύ-κερδεйн, ἑ, dat. pl. εἶησιν, велика проворність, хитрість, хитромудрість ω 167.

πολύ-κερδής, ἐς (κέρδος), під-

ступний, проворний, дуже хитрий, лукавий, νόρος, ν 255.

πολύ-κεστος, ον, багато мережаний, гарно вишиваний, вишптий (Р), ἱμάς Γ 371.

πολύ-κηδής, ἐς (κηδος), повний журби, горя, повний лиха, клопітливий, прикрий, клопітний, тяжкий, νόστος ι 37, ψ 351.

πολύ-κλής, ἶδος, dat. -κλήϊδι, pl. -ῖσι, з многими весловими лавками, многовесловий, скороходний (Б) νηῦς.

πολύ-κληρος, ον, дуже багатий, з заможного роду (Б), ξ 211.

πολύ-κλητος (καλέω), в великім числі покликаний, з многих, або ріжних сторін покликаний, ἐπίκουρος.

πολύ-κλυστος, ον (κλύω), сильно флюючий, шумячий, ревучий, бурливий, хвилястий (Б), πέντες.

πολύ-κμητος, ον (κάμω), з трудом або добре оброблений, добре кований, виробований, σίδηρος; добре зроблений, сильно збудований θάλαμος.

πολύ-κνημος, ον (κνήμη), багатий в байраки, балки, бескеди, багатий в ліси, лісний, В 497.

πολύ-κοιρανίη, ἑ, многовлада, многовласть, В 204.

πολύ-κτήμων, дуже багатий, в достатках, Ε 613.

Πολύ-κοριδής, ας, син Поліктора Пізандер σ 299.

Πολύ-κτωρ, ορος, а) отець Пізандра γ 243; б) син Птереля ρ 207; в) Мірмідонець Ω 397.

πολύ-λήιος, ον (λήιον), багатий в поля, на просторах ланах.

πολύ-λλιστος, ον (λίσσωμι), дуже молений, прошений, дуже пожаданий; πολύλλιστον θέ σ' ἱκάνω з благанням до тебе вдаю ся (Б) ε 445.

Πολυ-μήλη, Полімеля, донька

Філяса, мати Евдора від Гермеса, жінка Ехекля II 180.

Πολύ-μηλος, Полімель, син Артея, Лікієць, убив єго Патрокля II 417.

πολύ-μηλος, *сν* (μῆλχ), багатий в вівиці, в стада, отари, Ὁρχομενός.

πολύ-μητις, *ις* (μῆτις), дуже розумний, -второпний, премудрий (C), хитромудрий (B), тямущий; Ὁδυσεύς, Ἦρακτορ.

πολύ-μηχανή (μηχανή), *ή*, хитрість, хитрощі, вигадливість, второпність, ψ 32.

πολύ-μήχανος, *сν* (μηχανή), багатий в вигадки, в хитрощі, премудрий, хитромудрий, дуже меткий, спритний, проворний, второпний. Ὁδυσεύς.

πολυ-μνήστη (μνάσμαι), що її багато сватають, або до неї сватають ся, многосватана, βασιλεις, γυνή.

πολύ-μυθος, *сн*, говіркий, говірливий, бесідливий, пустомель (P), що гаразд говорити (B).

Πολύ-νείκης, *εος*, Полінейк, син Ойдиша, брат Етеокля; коли сей проти умови задержав для себе панованє в Тебах, почав Полінейк з ним борбу з підмогою Адреста з Аргосу; та в ній погибли оба брата Δ 377.

Πολύ-νηος, Поліней, син Теттона, Фаяк, θ 114.

Πολύ-ξεινος, Поліксен, син Агастена, вожд Епейців В 623.

πολύ-παίπαλος, *сн* (παπάλη), дуже проворний, -хитрий, пройдоха (B), с 419.

πολύ-πάμων, *сн* (πέ-παμαι) дуже багатий, зажиточний, дука, дукар, Δ 433.

πολυ-πενθής, *ές*, *εος*, *έχ* (πένθος), дуже горестний, журний, печальний, нещасний, повен смутку, гора, ψ 15, I 563.

Πολυ-πημονίδης, *αс*, син Поліпемона, ω 305.

πολυ-πίδαξ, *ακος*, багатий в жерела, жерелястий, нористий, Ἰετ.

πολύ-πικρος, *сн*, дуже гіркий, -прикрий, лише neutr. plur. як adv. π 255.

πολύ-πλαγκτος (πλάω), *οις*, що дуже багато або далеко блукає ся, вештає ся, скитає ся, ἀνθρωπος, ληιστήρ; ἄνεμος що далеко заганає, збиває з дороги.

Πολύ-ποίης, *αс*, Поліпойт, син Пейрітоя і Гіпподамеї, начальник войовників з Аргісеи, Гіртону і и. з 40 кораблями В 740.

πολύ-πύχος (πύσσω), *сн*, багатий в байраки, балки, бескеди, яри, долини. Ὀλυμπος, Ἰετ.

πολύ-πυρος, *сн*, багатий в пшеницю, де багато п., с 406, Λ 756.

πολύ-ρρην, *ηνος*, і *πολύρρηνος*, *сн*, (πολύ *Ραρν*), багатий вівцями, в вівиці, в череди, отари, багатий стадами, ἄνδρες.

πολύς, *πολλή*, *πολύ*, також *πουλύ* (τ 387), *йон.* *πολλός*, *сн*, *gen.* *πολέος*, *асс.* *πουλύν*, *pl.* *πολέας*, *πολείς*, *πολ(λ)έων* (2 екл. II 655), *πολλάων*, *dat.* *πολέσι* і *πολέεσσι*, *πολέεσσι*, *асс.* *πολέας* (лише ω 427 3 екл.), *comp.* *πλείων*, *sup.* *πλείσιος*, багато, много, сила, чимало, численний, безчисленний, великий, довгий, далекий, просторий, широкий, γαίχ; сильний нагальний, λαίλαψ, πῦρ; глибокий, або довгий ὕπνος, χρόνος; τὰ πολλὰ багато (річний), сила добра (B) β 58, найбільше; πολλοί множество, багато, велике число, велика товпа. — Neutr. adv. *πολύ*, *πολλόν*, багато, дуже, далеко, часто Z 2, β 151, γ 29 и., сильно; πολύ *πρῶτος* перше всіх (P); при *sup.* *инойді*: якраз, саме, що (найліпший); *πολλά*, часто, дуже, бо-

гато разів, πολλὰ ἤρᾶτο сердечно, горячо, широко А 35.

πολύ-σκαρθμος, ος (σκαίρω), що багато, або легко скаче, проте: жвавий, шпаркий, моторний, Μυρίνης В 814.

πολυ-σπερής, ἐς (σπείρω), ἐών, ἐκς, далеко, або всюди розсіяний, -розкинений, що в повсюди, що розповсюджений, що по всему світі, ἀνθρώποι λ 365, В 804.

πολυ-στάφυλος, ον, багатий в грозня, в виноград, Ἀρνῆ, Ἰστίακ.

πολύ-στονος, ον (στένω), що багато горює, повен горя, нещасний, безталанний, що дуже побиває ся, бідолашний, τ 118; дуже прикрий, що причиняє багато горя, лиха, болючий, κήδεα, ἔρις, ἰός.

πολύ-τλας (τλῆναι), що багато терпить або витерпів, многострадальний, дуже терпеливий.

πολυ-τλήμων, ονος (τλῆναι), що багато витерпів, проте: видержалий, витривалий, непохитний, статочний, постійний, неустрашимий, Ὀδυσσεύς, θυμός.

πολύ-τλητος, ον (τλῆναι), що багато витерпів, многострадальний (Б), бідолашний, γέροντας λ 38.

πολυ-τρήρων, ονος, багатий в голуби, Θίσβη, Μέσσα.

πολύ-τρητος, ον, дірваний, діркатий, дірковатий, дірчатий, σπύργος.

πολύ-τροπος (τρέπω), що в світі бував, бувалий (Б); иньші: проворний, хитрий.

πολύ-φάρμακος, ον (φαρμακον), що знає (свідомий) багато чарівничих ліків, чарівничий (Б) Κίρκη; що знає ся на зілю, на ліках, ἱητροί.

Πολύ-φείδης, εος, Поліфейд, син Мантия, внук Мелямна, вісун с 249, 252.

Πολύ-φημος, Поліфем, а) син Позейдона і русалки Тооси, Киклоп з Тринакриї, що его осліпив Одиссей, α 70, ι 371; б) Ляпіт з Ляриссі А 264.

πολύ-φημος, ον (φήμη), багатий в пісні, піснословний, що в него «вустах пісень много» (М. Паш.), славута (Б), ἀειδής; говірливий, говіркий, голосний, крикливий, гамірний, бучний (Б), ἀγορή.

Πολύ-φήτης, Поліфет, Мізінець.

πολύ-φλοισβος, ον, лише ος, що голосно шумить, голосно, або сильно ревучий, невгавно шумячий (К), бурхливий (С), θάλασσα.

Πολύ-φόντης, Поліфонт, син Автофона, що его убив Тидей.

πολύ-φορβος (φορβή), ον, τν, що многих кормить, багатий в живність, або плоди, що подає живність, плодовитий, плодородний.

πολύ-φρων, ονος, (φρήν), дуже розумний, вельми мудрий, -второнний, Ὀδυσσεύς, Ἠρακλῆος.

πολύ-χαλκος, ον, багатий в мідь, мідню, що славить ся міддю (Б), πόλις, Πρίκμος; або: багатий в мідяні знаряди, посуди; міднокований, зовсім, цілий мідяний οὐρανός.

πολύ-χρῶσος, ον, багатий золотом, в золото, або: золотими знарядями, посудами.

πολύ-ωπός, ον (ὀπή), що в ньому багато дірок, очок, очковатий, петельчатий (Б) δίκτυον, γ 386.

πομπ-εύς, ἦς, ἐ (πομπός, πέμπω), провідник, товариш, νηῶν δ 362.

πομπ-εύω, ἰpf. πέμπω, про-воджу, провожаю, веду, відпроваджую, запроваджую, товаришу, γ 422.

πομπή, ῆ (πέμπω), провід, про-води; відправа, відсилка, відпуск, відпустка домів, на родину.

πομπός, ὁ (πέμπω), провідник, поводитор, товариш, провідниця, товаришка, лише § 826.

πον-έομαι, conī. -όμεθ·α, opt. -έσ·ιτο, inf. -έσ·ομαι, pt. -έ·μενος, ipf. 3. s. (ἐ)πονεί·το, 3. pl. πονέ·οντο, aor. πονή·σατο, conī. -ή·σομαι, pt. -ή·μενος, plpf. πεπ·όνη·το, працюю, роблю, тружду ся, займаю ся (роботою), завдаю собі труду, маю діло, працю, пораю ся, прибираю (в сьвітлиці); томлю ся, мучу ся, мозолю ся, я дуже занятий, заходжу ся коло чого; иноді πονεί·σθαι = μά·χεσθαι Δ 374 E 84 N 288 и.; я в біді, в небезпечности, мені важко, трудно; заповадливо виготовляю, споруджаю, виконую, роблю, оброблюю; стараю ся, дбаю, піклую ся, займаю ся, ἐργ·α роботою, справляю (Б) роботу, ходжу коло чого, приладжую з трудом, приготавляю, роблю лад з чим, споряджаю, обряджую (Б), ἐπ·λ·α. Ἄρ·α:-.

πόνος (πέ·νομαι), ου, οιο, ὁ, труд, праця, робота, змаганє; діло, праця воєнна, тягар або труд воєнний, бій, боротьба, Τρώων проти Τρ.; біль, печаль, смуток, горе, нужда, клопіт, біда, скрута (Б) § 818, лихо, тягар, прикрість, нещастє.

Ποντεύς, Понтей, Фаяк § 113.

ποντί·θεν, adv. з моря, Ξ 395.

πόντιον·δε, adv. в море, на море, ι 495, κ 48.

Ποντί·νοος, Понтоной, окличник Фаяків, § 65, η 179, ν 50.

ποντο·πορεύω і **ποντο·πορέω**, inf. -πορευέ·μεναι, pt. -πορού·σθης, -πορεύ·ων, пливу по морю, перепливаю море, несу ся по морю (Б).

ποντο·πόρος, (πεί·ρω), ου, що пливе по морю, перепливає море, мореходний (Р) νη·ς.

πόντος, ου, οιο, ὁ, gen. ποντός·ιν, морська глибінь або плесо, отверте море, море, ἄλ·ος морська глибінь або филі морекі: ἀτρύ·γατος, ἀπεί·ριστος, ἀπεί·ρων, μεγ·ακ·ήτης, κυμα·ίνων, πολύ·κλυστος, ἡε·ροειδής, ἰοειδής, εἰς·ψ, ἰχ·θυεύς; Θρη·κίος, Ἰχ·άρις.

ὦ πό·ποι, оклик подиву: проби, о горе, ох мені лихо, господи (Б) с 381, чи се може бути, сеж неімовірно, мій боже! гай, гай! (Б) α 32, страшно! страшна річ! дивно, чудно.

πορ, гл. πέ·ρον.

πόρ·ᾶλ·ις, ιος, ὁ, ἡ, пард, тигр (Б).

Πορθέ·ύς, ἦρς, Портей, син Агенора і Епікасти, кор. в Калідоні Ξ 115.

πορθέ·ω (πεί·ρω), ipf. (ἐ)πέ·ρθε·ον, пустошу, руйную, бурю, нищу, грабую, πό·λις καὶ τεί·χη, ἀγ·ρούς; δι·α-.

πορθ·ιεύς (πό·ρος), ὁ, перевізник, перевозчик (Б) υ 187.

πορθ·ιός (πό·ρος) ὁ, вузина морська, пролив (Б).

πόρις, ιος, ἡ, pl. -ι·ες, теля, ялівка, телиця.

πόρι·ης, ὁ, кільце, обручка, рихва (Р), шпуга, χρύ·σεος.

(ἐ)πό·ρον, aor., conī. πέ·ρη(σι), opt. πέ·ροις, pt. πορώ·ν (pars, impartio), даю, подаю, завдаю, посилаю, доставляю, дарую, обдаровую, наділяю, роздаю, надаю; віддаю θυ·γατέρ·ας; сподію, заповідію κ·κ·η·; прихилию ся, дозволяю; pf. р. πέ·ρωται, призначено судьбою, судилось, дано, рішено; πε·ρω·μένος, назначений, призначений (судьбою), τινί до чого, на що, кому.

πόρος, ὁ (πεί·ρω), брід; дорога, шлях, гостинець; πό·ροι ἄλ·ος шляхи морекі.

πόρ·πη, ἡ, спряжка, запинка, застїжка, Σ 401.

πορσαίνω, pt. f. πορσάνεουσα, (-συνέουσα), **πορσύνω**, ipf. πόρσυνε, приладжую, приготавляю, стелю, λέχεας καὶ εὐνήν.

πόρταξ, ἀκος, ἡ (πόρτις), теля, телиця, Р 4.

πόρτις, ιος, ἡ, гл. πόρις.

πορφύρεος (πορφύρω red. φύρω), 3. кипучий, бурливий, хвильний, збурений, спінений, χῶμα, ἄλς; мінливий, миготливий, мінявий, з мінливими красками ἱρις; темноблискавий, темночервоний, червонавий, або червоний, χῆμα, темний, чорний, кровавий, θάνατος, νεφέλη.

πορφύρω (φύρω, fureo, ferveo), ipf. 3. s. πόρφυρε, хвилюю (ся), барани кочу, бурю ся, піднімаю ся, сильно порушаю ся, я є неспокійний, κραδίη сильно бє ся, стукає.

πόσє, adv. куди? де?

Ποσειδάων, ωνος, ὁ, voc. -εἰδων, Ποσειδων, Neptunus, син Кроноса і Реї, брат Зевса і Гадеса, муж Амфітрити, володар моря, що окружає землю (γῆντρος, ἐννοσίγχιος, ἐννοσίχθων), однак узнає першеньство брата Зевса, як старшого; живе в глибинах моря, хоч і на Олімпі являє ся на зборах богів; посилає бурі, але й попутний вітер; переслідує Одиссея, бо сей осліпив его сына Поліфема α 20, і воює проти Троян, тому що Ляомедонт его ошукав, Φ 441 сл.; γῆντρος, ἐννοσίγχιος, ἐννοσίχθων, κλονοχαίτης.

Ποσειδήιον, τό, храм Позейдона, ζ 266; Ποσειδήιον ἄλσος, гай Позейдона В 506.

1. **πόσις** (πότις, potens), ιος, ὁ, dat. πόσει, πόσει, асс. πόσιν, pl. πόσις, чоловік, муж, подруга.

2. **πόσις** (πῖνω, ποτός), ιος, ιν, ἡ, напйток, напйй, пйтьє.

ποσσημαρ, adv. кйлько днйв?

ποσσί, dat. plur. від πούς.

πόστος, 3. котрий? ω 288.

ποταμόν-δε, adv. до ріки, в ріку.

ποταμός, οὔ, οἶος, ὁ (ποτόν), ріка, струя, потік; бог ріки: δῖος, ἱερός, διπλητής, εὐρροος, χαλλίροος, βαθύροος, δινήεις, βαθυδίνης, ἀργυροδίνης, καλάδων, ἐρίδουπος н.

ποτάομαι, -ώνται, і від ποτέομαι, -έονται, pf. 3. pl. πεποτήχαι (знач. prs.), літаю, політаю, ще-заю, Ἀμφι-.

пότε, adv. коли? в якім часі?

потє, енкл., колись, коли небудь, иноді, деколи; ἤδη потє вже раз.

потєομαι, гл. пота́оми.

пότερος, 3. котрий (з двох).

поті, ἡ (πέτομαι), лет, полет; поті на лету, ε 337.

поті́ς (ποτόν), ἡτος, ἡ, напйток, пйтьє, напйй.

поті́тос (ποτάομαι), 3. крилатий; pl. neutr. ποτητά птахы, птиці.

поті́, гл. прєс; поті-, гл. також прєс-.

ποτιδέμενος, гл. потидє́оми.

поті́-дє́роμαι, зам. προσδέχομαι, споглядаю, спозираю, дивлю ся.

поті́-дє́оμαι, лише pt. aor. потидє́μενος, жду, дожидаю, вижидаю, чекаю, виглядаю, стриваю.

поті́-дє́рпйος, 3. до вечері, на вечеру (потрібний, належний).

потікє́χлйται, гл. προσκλίно.

поті́-пй́σσομαι, іду, перебуваю, приходу, εἰς τι I 381.

поті́-пй́σσω, pt. pf. -πατηρῆαι λυμένος (χκται), що похиляють ся, наклонюють ся до, звернені до саги, або пристані, ν 98.

ποπιπυσσοίμεθα, гл. προσπύσσομαι.

поті́-тє́роω, ірв. -τερπέτω, бавлю, забавляю, розвеселяю, тινά.

поті́-фωнє́йς, 3. спосібний говорити, що може говорити, обдарений мовою, ι 456.

πότμος, ὁ (πετ, πίπτω), судьба, доля, допуст, назначенє, судьба смерти, смерть; θάνατος καὶ πότμος судьба смерти.

πότνια, voc. **πότνᾶ** (πόσις), панї, володїтельница, θηρῶν; достойна, поважана, пановна (Б), μήτηρ, Ἥρη, Ἥρη, Ἀθηναίη, Κίρκη, Καλυψώ.

ποτόν, τό (πίνω), оио, ѿ, напиток, напїй, пите; ἀκρητον, ἡδύ.

ποῦ, adv. де? куди?

ποῦ, енкл. десь, де, денебудь, ε 639, Α 124 и.; якость, може, певно, знать, мабуть, ачей.

πουλι-βότεια (βοτήρ), що многих кормить, виживляє, плодovitа, родюча, плодюча (Б), χθών, Ἀρχία.

Πουλῶ-δαμας, αὐτορ, voc. -δάμα(ν), Пулїдамант, Троянець, син Пантоя і Фронтиди; πεπνυμένος.

πουλύ-πους, ποδός, ὁ, многоножник, морський поліц, карака-тиця (Б), ε 432.

πολύς, **πολύ**-, гл. πολύς, πολυ-.

πούς, (pes), ὁ, ποδός, -ί, -α, du. οἶν, pl. -ες, -ων, ποσ(ε)ί, πόδεςσι, -ας, нога, стопа, хід, дорога; κραπνός, διαρός, κερπαλμιος, λαψήρός, αἰωρός, ἀπαλός и.; коготь ο 526; обного (гори); pl. бір, перегони, ποσὶ νικᾶν, ἐρίζειν; πόδες линви, канати (при долішних кінцях вітрил, наче ноги вітрил); так sg. π. νός линва по сторонї корабля відверненїй від вітру; гл. νωμάω б).

Πράκτιος, Практїй, ріка в Троадї В 835, т. Bargas.

Πράμνειος, οἶνος, прамнейске вино (Πράμνη гора на острові Ікарїї), η 235, Α 639.

πράλιδες, αἱ, -ίδων, -δεςσι(ν), болонна, або перепонка грудна; иньші: ребра, Α 579 Ν 412 Ρ 349; розум, ум, мисль, серце, дух; ἰδυῖναι πραπίδεςσι биетрим, мистецким розумом.

πράσι, ἡ, грядка, η 127, ω 247. **πρέπω**, ipf. ἐπρεπε, відзначаю ся, визначаю ся, славлю ся чим, διὰ πάντων Μ 104; гл. ἐπι-, μετα-.

πρέσβᾶ, (fem. до πρέσβυς, pris-cus), поважана, достойна, най-старша, θεᾶ, Διός θυγάτηρ; π. θυγατρῶν найстарша донька.

πρεσβήιον (πρέσβυς), τό, почесний дарунок, Θ 289.

πρεσβυ-γενής, ἐς (γεν-έσθαι), старший родом, первородний, найстарший Α 249.

πρέσ-βυς, (priscus), старий, поважаний, достойний; fem. **πρέσ-βα**, сопр. **πρεσβύτερος** старший, sup. **πρεσβύτατος** найстарший, γενεῇ родом, по роду; найдостойнійший.

πρήθω (πρх, premo), aor. ἐπρησε, прҳсе, inf. -ῆσαι, а) дую, дму, дмухаю, подуваю, надуваю ἰστίον; б) палю, спалюю, θύρετρα πυρός огнем; в) викидаю, вибирскую αἶμα ἀνὰ στόμα. Ἄνα-, ἐμ-, ἐν-.

πρηκ-τήρ, ἥρος, ὁ (πρήσσω), діятель, дільник (Р), подвижник, справник, ἐργων; pl. -ῆρες купці.

πρηνής, ἐς (πρηνής, pronus), зігнений, наперед похилений, головою вперед або вниз, на діл, комить головою, стрім-голов, сторч головою (Б), на лице, νиць, ῥριπε, ἐπασε, κάπεσε.

πρήξις, ιος, ἡ, діло, справа, орудка, γ 82; κατὰ прҳξιν за ділом; наслідок, кінець, успіх, хосен; οὔτις пр. ἐγίνετο μωρομένοισιν плач нічо їм не помїг, нінащо не при-давав ся.

πρήσσω (πράσσω), f. прҳξαις, ipf. it. прҳссасκον, aor. 2. s. ἐπρήξας, inf. прҳξαι, pl. -αντα, доконую, довершаю; κέλευθον дорогу відбуваю, кінчаю (Б), покінчую; так ἐδοίς, — також: рушаю в дорогу, вибираюсь; ἄλλα пливу по морю, перепливаю; роблю,

дію, внораюсь, вдію ти; ἔργον маю діло, до діла τ 324; pt. πρήξας скінчивши діло, упоравшись з ділом; осягаю, досягаю, познскую, приводжу до ціли; ἀνα-.

πρίαμαι, aor. 3. s. πρίατο, купую, τιμή за що.

Πρίαμίδης, εω, хс, син Пріама.

Πρίαμος, Пріям, син Ляомедонта, король Трої, муж Гекаби, отець 50 синів, 19 від Гекаби, з тих найбільше любив Гектора; задля старости в борбі не брав участі, виступав лише в справі умови між Парисом а Менелаям що до поединку Γ 261; викуп Гекторового тіла Ω 470.

πρίν (comp. від πρό, prius), а) adv. передтим, перше, передше, спершу, вперед, скорше, за скоро, давнійше, колись; б) copul. звич. з inf. заким, поки, або доки не, πρίν καὶ заким ще; πρίν — πρίν скорше -ніж; οὐ πρίν (ἦ, ὅτε) з copul. по гол. часах, з opt. по поб. часах: не скорше аж; οὐ πρίν — πρίν не скорше — аж не, поки не, заки не; πρίν γε ὅτε з ind. і copul. аж поки не, аж коли.

πριστός, 3 (πρίω) різаний, розрізаний, розпилений, розтятий, ἐλέγχας.

πρό (pro), а) adv. перед, на переді, спереду, передом, наперед; передтим, передше, вперед, перше, давнійше; ἤδη: πρό до-світа, перед світом, до зорі; οὐρανὸν: πρό під небом; πρό φάωσθε на світ, на верх на світло, до світла; б) праер. з gen., перед, попереду, πρό πύλων, πέτελος и.; з, із, ізза, задля πρό φόβου; πρό ἔδου ἐγένοντο ішли дальше дорогою, наперед, пустились в дальшу дорогу; πρό ἐ τοῦ ἐνέησε зам. ἑ(ἑτερος) πρό τοῦ (ἑτέρου) оден перед другим, оден за другого помічає; за (pro) μάχεσθαι πρό τινος

за кого. В зложених означає про: перед, на переді, наперед, дальше, геть; передтим, вперед, скорше, перше, давнійше; більше, радше.

προ-αλής, (ἄλλομαι), ἐς, εἰ, спохилий, спадистий, сточистий, стрімкий, ᾠδρος Φ 262.

προ-βαίνω, pf. προβέβηκα, plpf. 3. s. -βεβήκει, від προβιβάω pt. προβιβάς, προβιβῶν, іду, пускаюся, -поступаю наперед, посуваюся дальше, наперед; випереджаю, беру верх, перевисшаю, переходжу, τινός кого, τιμή чим, в чім.

προ-βάλλω, pt. aor. -βῆλόντες, aor. it. -βῆλεσκε, aor. m. -βῆλοντο, кидаю вперед, мечу, шпурну, ε 331; кидаю, або кладу що перед кого; ἐριδν починаю, счинаю, піднімаю борбу; понукую, побуджаю, збуджаю. — Med. кидаю (перед себе, собою), поси-наю, сиплю, висипаю οὐλοχύτας; θεμελίαιа кладу, укладаю, закладаю; σείω νοήματα перевисшаю тебе розумом.

πρό-βασις, ιος, ἡ (προβαίνω), власт. движиме майно; череди, отари, товар, худоба, скот, β 75.

πρό-βάτα, τά (προβαίνω), товар, череда товару, особл. вівці.

προ-βούλομαι, pf. -βέβουλα (знач. prs.) хочу радше, волю, більше ціню як, висше ставляю, τινός від кого, ніж, Α 113.

προ-βιβάς, -βιβῶν, гл. προβαίνω.

προ-βλής, ἥτος, ἥτι (προβάλλω), що виступає наперед, сторчить, стрімкий, шпилястий, ἀκταί, σκόπελος, πέτρη; στῆλαι вистаючі, виступаючі стовпи, підпори.

προ-βλώσκω, inf. -έμεν, -ειν, aor. 2. 3. pl. πρόμολον, ірв. πρό-μολε, pt. -μολῶν, οὔσα, виходжу, виступаю, приходжу; θύραζε виходжу з дому.

προ-βοάω, pt. -βοῶντε, кличу, кричу M 277.

πρό-βολος, ὁ (βαλ-εῖν), беріг.

προ-γενής, ἐς, старий, в літах, підхожий, постарілий; comp. **προγενέστερος** старший, γενεῇ віком, літами.

προ-γίγνομαι, aor. 2. 3. pl. προ-γένοντο, виступаю, виходжу, показую ся, являю ся Σ 525; ὁδοῦ, гл. πρό б).

πρόγονος, ον, що перше, скорше уродив ся; πρόγονοι старші (про вівці), ι 221.

προ-δαεῖς, pt. aor. (ἐδάην, δα-ήναι), що знав або дізнав ся наперед, що зміркував щось, або догадав ся чогось, δ 396.

προ-δοχή (δέχομαι), ἡ, dat. pl. -ῇσιν, становиско, засідка; ἐν προ-δοῇσιν на засідці Δ 107.

πρό-δομος, ὁ, сіни, хорони, присінок, передня часть дому аж до сьвітлиці.

προ-έεργω, ipf. 3. s. -έεργε, здержую, спинюю, стримую, перешкоджую, πάντας ὁδεύειν Α 569.

προ-έηκα, ε, гл. προϊήμι.

προ-εἶδον, aor. від προοράω, conі. 3. pl. προϊδῶσι, med. προϊδόνται, pt. προϊδών, -όντες, виджу, бачу наперед, перше, вперед себе, гляджу, споглядаю наперед, далеко перед собою, спостерігаю, помічаю, виджу з далека, в далечині, наперед.

πρό-εμμι, я в перше; πρό τ' ἐόντα що було, минувши, минув-шість.

προ-εἶπον, aor., сказав наперед; πρό οἱ εἶπομεν сказали наперед, заповіли α 37.

προέειπεν, inf. aor. від προϊήμι.

προ-ερέσσω (ἐρετμός), aor. -ερέσ-σασμεν, -αν, наперед, дальше гребу, веселую, νῆα εἰς ἕρπον προέρε-σσαν ἐρετμοῖς байдак у пристань

веслами загнали; προερέσσαμεν ἡ-πειρόνδε (човни) до берега весла-ми пригнали (Б).

προ-ερώω, aor. προέρυσσα, тягну наперед, дальше, стягаю, спу-скаю, зводжу (Р), ἄλαδε на море Α 308, I 358; ι 73 чит. προερέ-σσαμεν не προερούσαμεν і гл. προερέσω.

πρόες, ipv. aor. від προϊήμι.

προ-έχω, 3. pl. προῦχουσι, pt. προῦχων, ipf. 3. s. πρόεχε, med. 3. pl. προῦχοντο, я в напереді, по-переджаю, випереджаю; вистаю, видвигаю ся наперед, сторчу, наперед виступаю, піднімаю ся, простягаю ся, ἀκτὴ; πύργος що наперед виступає; μέλαθρον ви-сокий. Med. маю або держу пе-ред собою, ταχуроῦς; πρό δὲ δοῦρχ' ἔχοντο держали перед собою.

προ-ήκης, ἐς (ἀκτὴ), з переду, на кінці заострений, острый, острогранистий, острокінчастий, ἐρετμὰ μ 205.

προ-θέλυμνος, ον, (θέλυμνον), до нащадку, зовсім, до основи, цілком, з корінем, ἔλκετο χυτῆς, βάλε δένδρεα; ἐφάξαντες σάκος σάκει' προθέλυμνο зовсім притиснувши щит до щита.

προ-θέουσιν = протиθέσιν, гл. протиθῆμι.

προ-θέω, ipf. it. προθέεσκε, conі. 3. s. προθέησι, біжу наперед, пе-редом, вперед вибігаю, випе-реджаю; προθέουσιν ἀνείδεα μυθή-σασθαι, дозволяють, дозволяють.

Προδοήτωρ, ορος, син Арей-ліка, вожд Бойотийців В 495.

Πρόδοος, Протой, син Тен-тредона, вожд Магнетів В 756.

προδορών, гл. προδρώσκω.

Προδών, ων, Троянець, его убив Тевкр Ξ 515.

προ-θρώσκω, pt. aor. προθорών, скачу наперед, вискакую Ξ 363.

προ-θυμή, ἡ, сьмилливість, від-вага, охота В 588.

πρό-θυρον, ου, οιο, οιο(ιν), τέ, передні двері (з улиці в подвір'я), ворота, брама (від подвір'я) α 103, 119, γ 493, δ 20, η 4, κ 220; площа або місце перед дверми дому, або євтілиці, приєїнок, сіни, хорони (πρόδομος), φ 304, σ 10, 101, υ 355, χ 474, Ο 124 н.; часто pl.

προ-ιάλλω, ipf. 3. s. -ιάλλε, посилаю, висилаю, зсилаю; επι-.

προ-ιάπτω, f. 3. s. προϊάψει, inf. -ειν, aor. προϊάψε, посилаю, висилаю, виправляю, спроваджую (С), відсилаю, зсилаю, τινά "Αιδι, "Αιδωνή; справляю к Невиду (Р).

προϊδών, -ιδωνται, гл. προϊδον.

προ-ίημι, 3. s. ήσι, ίει, ιεί, pl. ιείσι, ipv. ίει, pt. ιείσц, ipf. προϊέιν, ίειс, ίει, (проієін, ήс, ή), aor. προήке, -έηке, 3. pl. πρόεσαν, ipv. πρόεс, έτω, inf. -έμεν, посилаю, висилаю, відсилаю, зсилаю, з inf. ціли: καλήμεναι, πνοієін аήναι щоби віяв; відпускаю, відправляю, увільняю, випускаю, пускаю; θεω πρόεс пусти задля бога А 127; про стріли: пускаю, випускаю, кидаю, мечу, διαστούс, βέλος; εс πόnton βοδс кέρас закидаю; (νήα) νήсοισιν επι кермую, плыву кораблем до; υδωρ εс Πενειόν вливаю, впадаю, вливаю ся; εήμην подаю; επος видобуваю, вириваю з рота (В); κδсс подаю славу, наділяю славою; πηδάλιον пускаю, випускаю; так πόδс; απο-, επι-.

προ-ίκτης, αс, ё, жебрак, прошака, старчук (В), дід, аниадής.

προ-ίξ, gen. προϊός (procus, prescor), дар, дарунок; **προικός**, як adv. даром, дармо, без винагороди, безкористно.

προ-ίστημι, pt. aor. простήсас, ставлю на переді, на чолі, μάχεσθαι щоби Δ 156.

Προίτος, Пройт, син Абаса, кор. в Тиринті, Z 157.

προκαθ-ίζω, pt. gen. pl. -όντων, сїдаю, спускаю ся наділ, на землю В 463.

προ-κállεομαι, aor. 3. s. -κállεссато, conі. -έссεται, ipv. -κállεссαι, покликую, викликую (до себе), взиваю, взиваю, χάρμη до борби, μάχεссασθαι.

προ-κállіζομαι (κállεω), ipv. -ζес, ipf. προκαλλі́зето, кличу, викликую (Р), взиваю, χερсі до борби на кулаки.

πρό-κειμαι, pt. -μεναι, лежу, або я є перед ким, я є, або стою готовий, приготований, приладжений, ενειατα заставлені страви, готові (В).

πρό-κλῡτος, (κлῡω), ου, дуже давний, стародавний, давний.

Πρόκρις, ιδос, Прокрида, донька Ерехтея, кор. в Атенах, жінка Кефаля λ 321.

πρό-κροссος, 3. (κρόссαι), степенями в ряди, рядами одні за другими, νήсс Ε 35.

προ-κῡλίνδομαι, кочу ся, або движу ся наперед Ε 18.

προ-λέγω, вибираю, добираю, pt. pf. p. προλελεγμένοι вибрані.

προ-λείπω, inf. aor. -λειπείν, pt. -λειπών, pf. -λέλοιπεν, лишаю, полишаю, покидаю, зіставляю, відступаю, опускаю, κτήματα, πηρούс; μήτιс покидає. "Εх-.

προ-μάχίζω, ipf. 3. sg. προμάχίζεν, я є передовим борцем, Τρωсі між Τρ., також: іду попереду як передовий борець, воюю в першім ряді, попереду других, на чолі, зводжу, підіймаю борбу з ким на чолі війська, виступаю, стаю до борби "Αχίλλη; з Αх.

προ-μάχομαι тинс, воюю на переді, попереду, на чолі, в першім ряді боєвім, тинс перед ким.

Πρόμαχος, Промах, син Алетенора, вожд Бойотийців Ξ 476 сл.

πρό-μαχος, $\acute{\epsilon}$ ($\mu\acute{\alpha}\chi\eta$), передовий борець, передовик (Б), войовник, що боре ся в першій ряді, стає на чолі, перший войовник, що пускає ся в самперед у січу (Б).

προ-μίγνμι, inf. aor. p. $-\mu\acute{\iota}\gamma\eta-$ ναι, передше сполучаю ся, перше живу з ким, $\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\chi\iota\delta\iota$ I 452.

προμνη-σίνος, 3. оден по дру-гій, поодинок, по черзі (Б), по одному.

προμολών, aor. від $\pi\rho\beta\lambda\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$.

πρό-μος, $\acute{\epsilon}$, передовик, передовий борець, войовник, що боре ся в першій ряді, стає на чолі, перший войовник, $\tau\iota$ проти кого, з ким.

προ-νοέω, aor. 3. pl. $\pi\rho\nu\acute{o}\eta\sigma\alpha\nu$, inf. $-\eta\sigma\alpha$, наперед, перше бачу, помічаю, спостерігаю, пізнаю, догадую ся $\delta\acute{o}\lambda\omicron\nu$; перше думаю, виводую, вивагую $\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota\nu\acute{\omicron}\nu$ $\tau\iota$.

Πρόνοος, Проной, Троянець, що вго убив Патроклъ II 399.

πρόξ, $\sigma\acute{\iota}\kappa\epsilon\varsigma$, $\acute{\eta}$, серна, ланя, p 295.

προ-πάροιδε(ν), adv. перед, наперед, вперед, спереду, на переді, передом, на чолі; насамперед, передше, перше, перед-тим; $\epsilon\acute{\iota}$ пр. перед вго очима, в вго присутності; з gen.: перед $\pi\acute{\omicron}\lambda\iota\sigma\varsigma$, $\theta\upsilon\rho\acute{\alpha}\omega\nu$, $\pi\omicron\delta\omega\nu$; здовж $\eta\acute{\iota}\omicron\nu\sigma\varsigma$.

πρό-πᾶς, $\acute{\alpha}\sigma\alpha$, $\acute{\alpha}\nu$, цілий, весь, $\eta\mu\epsilon\rho$.

προ-πέμπω, aor. $\pi\rho\upsilon\pi\epsilon\mu\phi\omega$ ω 360, $\pi\rho\acute{\omicron}\epsilon\pi$, наперед, раніш (Б) посилаю, відсилаю, висилаю, виправляю, присилаю.

προπέφανται, pf. p. від $\pi\rho\sigma\phi\acute{\alpha}\iota\nu\omega$.

προ-πίπτω, pt. aor. $-\pi\epsilon\sigma\acute{\iota}\nu\tau\epsilon\varsigma$, згинаю ся, -схилию ся, -похиляю ся наперед : 490, μ 194.

προ-ποδίζω, виступаю вперед, пускаю ся, поступаю наперед, дальше, посуваю ся, N 158, 806.

προ-πρηνής (pronus), $-\acute{\epsilon}\varsigma$, асс. $-\acute{\epsilon}\alpha$, наперед похилений, зігну-ний, що зігнув ся (при витяганю списи) χ 98, наперед, на лице; пр. $\acute{\epsilon}\kappa\tau\alpha\nu\acute{\epsilon}\iota\nu$ повалити ниць, на лице.

προ-προ-κῶλινδομαι, заєдно блукаю ся, скитаю ся, старцюю (Б) p 525; $\tau\iota\nu\acute{o}\varsigma$ перед ким заєдно качаю ся, т. є. покірно про-шу, благаю X 221.

προ-ρέω, пливу, пливу напе-ред, випливаю, протікаю (Б) ϵ 404, пливу до, ід, у $\acute{\alpha}\lambda\alpha\delta\epsilon$, стікаю.

πρό-ρριζος, $\omicron\nu$ ($\rho\acute{\iota}\zeta\alpha$), враз з ко-рінем, аж до коріння, до нащадку, до основи.

πρός, первісно *προί*, *ποί*, 1) як adv. до того, крім того, ще й, тай ще до того, ϵ 255, τ 10, υ 41, 342, N 678 II 86 и.; 2) праер.

а) з gen.: із, від, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\eta\acute{\iota}\omicron\iota\omega\nu$, $\tau\rho\acute{\omega}\omega\nu$, $\nu\eta\omega\nu$; до, ід, ік, на, біля, при, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\acute{o}\varsigma$, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\beta\omicron\rho\epsilon\acute{\alpha}\sigma\alpha$, $\text{''}\Pi\lambda\iota\delta\omicron\varsigma$, $\pi\acute{\omicron}\lambda\iota\omicron\varsigma$; перед, перед ли-цем, в присутності $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\theta\epsilon\acute{\alpha}\omega\nu$; від, зі сторони, $\tau\iota\mu\acute{\eta}\nu$ $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ Ζηνός $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma$ від 3., $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\tau\rho\acute{\omega}\omega\nu$ $\acute{\alpha}\rho\nu\upsilon\sigma\theta\alpha\iota$, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\Delta\iota\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\iota\sigma\iota$ $\xi\epsilon\iota\nu\omicron\iota$ ϵ , бувають, приходять від 3., проте під по-кровом Зевса; $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\varsigma$ $\upsilon\phi\alpha\iota\text{''}\nu\omicron\iota\varsigma$ на розказ, в службі другої, під власттю; $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\varsigma$ $\gamma\omicron\upsilon\nu\acute{\alpha}\zeta\omicron\mu\alpha\iota$ на батька закликаю, молю; б) з dat. на, у, в, при, побіч, о, об, до; $\pi\omicron\tau\acute{\iota}$ $\pi\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\eta$ $\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\iota\nu$ $\omicron$, на, об екалу; $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\tau\omicron\iota\sigma\acute{\iota}$ $\tau\epsilon$ α крім тих; в) з асс.: до, ід, ік, на, $\omega\mu\omicron\sigma\epsilon$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu'$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\nu$ присяг пе-редо мною, мені в очи; у, в $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\sigma\tau\acute{\eta}\theta\omicron\varsigma$; протн, проти волі, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\delta\alpha\acute{\iota}\mu\omicron\nu\alpha$ $\epsilon\omega\tau\acute{\iota}$ $\mu\acute{\alpha}\chi\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\rho\acute{o}\sigma\omicron\nu$; на, ід, около, під, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\pi\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$ під вечір p 191, $\zeta\acute{o}\phi\omicron\nu$ на захід сонця; $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\eta\acute{\omega}$ τ' $\eta\acute{\epsilon}\lambda\iota\omicron\nu$ $\tau\epsilon$ на схід сонця; $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ $\tau\upsilon\delta\epsilon\acute{\iota}\theta\eta\nu$ $\tau\epsilon\acute{\upsilon}\chi\epsilon'$ $\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota\beta\epsilon\nu$ заміняв зброю з Т. — Ті самі значіння має $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ також в зло-жених.

προσ-άγω, -άγειν, аог. 2. προσ-ήχθε, приношу, приводжу, спроваджую, πῆμα р 446.

προσ-αἵσω, рт. аог. προσήχθε, прискакую, кидаю ся, припадаю, підступаю (Б).

προσ-ἄλειψω, іpf. -ἄλειψεν, мащу, намащую, намазую, помазую, натираю, τινί τι кого чим.

προσ-ἄμυνω inf. аог. -αμύναι, (крім того, ще) проганяю, відбиваю, Е 139; даю поміч, помагаю, я є помічний, τινί, II 509.

προσ-αρηρώς, υἷα, ἔς, ὅτα, рт. pf. від προσαρηρίσκω, приладнений, приладжений, приправлений, що сильно прилягає, пристає, або сильно прибитий, ἐπίσσωτρх, Е 725.

προσ-αυδάω, іrv. -αυδάτω, іpf. -αυδῶν, 3. s. -α, 3. du. -αυδήτην, мовлю, промовляю, стаю говорити, говорю, відзиваю ся, заговорюю, звертаю бесіду до кого, μετελχίσαι, καρτερмісін, привязними, обидливими, вразливими словами; τινά ἐπεα промовляю до кого словами, озиваю ся словом (К), кажу кому (крилатії) речі (Б).

προσ-βαίνω, аог. 2. -έβη, 3. pl. -έβην, рт. βάζ, аог. m. 3. s. -εβήσето, приходжу, приступаю, підходжу, в гору виступаю, піднимаю ся, взношу ся, вступаю, -входжу, -виходжу на що, іду, стаю на що, на чім, вступаю на що, οὐδέν; прибуваю, приходжу, дістаю ся до κνημούς; λάξ наступаю ногою.

προς-βάλλω, 2. s. m. προτιβάλλει, кидаю на що, об що, торохну (Б); ποτί δὲ σκ. βάλε χάηη об землю; ἀρούρας осьвітчую, зазолочую (Б) ниви, землю. — Med. кидаю ся на що, на кого, нападаю, вдаряю; караю, картаю, спинаю (Р), τινά ἐπεῖ, ἔρω.

προσ-δέχομαι, іpf. -εδέχετο,

і ποτιδέχεται, дивлю ся, гляджу на кого, споглядаю, спознаю.

προσ-δέχομαι, гл. ποτι-δέχομαι.

προσέθην, аог. від προστίθμι.

πρόσ-εimi (εἶμι), рт. -ієντι, α, іду, надходжу, приходжу, прибуваю, підходжу, приближаю ся, приступаю, виходжу.

προσ-εἶπον, -έειπε, opt. 3. s. проти-εἶποι, промовляю, відзиваю ся, кажу, мовлю, говорю до кого, τινά ἐπέεσσιν; часто осібно.

προσ-ερεύομαι, власт. вимітую, викидаю на що; з шумом бію об що, бухаю, боввани сажу, з шумом розбиваю ся, πέτην об скелю О 621.

προσ-έσιγχε, гл. προσ-σείχω.

προσ-έφη, гл. πρόσ-εφη.

προσ-ήγαγε, гл. προσ-ήγω.

πρόσ-θεν(ν), πρόσθ' (πρό), 1) adv. спереду, попереду, на переді, перед, наперед; пр. βάλλω, ἐλαύνω гоню вперед, πλήθει перемагаю числом; про час: перше, передше, вперед, попереду, передтм, давнійше, звичайно; οἱ πρόσθεν давні, колишні люди, давних часів I 524; також: передові борці, що стоять на переді N 719; τὸ πρόσθεν тоді, перше; 2) праер. 3 gen. перед, пр. θυράων, πρόσθ' ἵππων, пр. ποδῶν; за, в обороні Ф 587.

προσ-ієντι, α, рт. від πρόσεμι.

πρόσ-κειμαι, іpf. -έκειτο, лежу при чім, на чім, прилягаю; οὐαα є приложені, приправлені, причіплені.

προσ-κηδής, ἕως (κῆδος), сердечний, щирий, братерський (Б), милый, дорогой, 35.

προσ-κλίνω, іpf. 3. s. -έκλινε, рт. р. ποτικέλνεται, опираю, спираю, притулюю, τινί до чого, о що, на чім; припираю, приста-вляю; θρόνος ποτικέλνεται αὐτῇ (κίος

ν) в опертий, присунений до, стоїть при.

προσ-λέγομαι, аог. 3. s. προσέλετο, сїдаю, або кладу ся побіч, біля р. 34.

προσ-πελάζω, рт. аог. -πελάσας, зближаю, приближаю, гоню, приганяю, заганяю, νῆα ἀκρη.

προσ-πίλνῃμαι (πέλωμαι), ірф. -επίλνато, зближаю ся, приближаю ся, прибываю ся (Б), νήσω до острова γ 95.

προσ-πλάζω, ірф. -ἐπλάζε, бію, ударяю, τινί о що, полошу.

προσ-πυνύσσομαι, орт. 1. рл. ποῦι-πυνύσσομαι, f. προσπύσσεται, аог. 3. s. -πύσσο, сопі. -πύσσομαι, горну ся до кого, пригортаю ся, обіймаю λ 457; дружно, приязно промовляю, поздоровляю, витаю γ 22; прошу о щось, τί μιν ρ 509; μύθω прошу, правлю (Б), звертаюсь з просьбою, прохаю; оказую любов або поважання, споважаю (Б).

πρόσο-θεν = πρόσθεν, adv. наперед, перед собою Ч 533.

πρόσσω, гл. πρόσω, наперед.

προσ-σείχω, аог. 2. 3. s. -έστίχε, приходжу, виходжу на що, входжу, Ὀλυμπον на О., υ 73.

προσ-τίθημι, аог. 3. s. -έθηκε, прикладаю, приставляю, приваляю, λίθον, ι 305.

προσ-φάσθαι, гл. πρόσφημι.

πρόс-φάτος, он, недавно, що йно убитий; або: незмінений.

πρόс-φημι, ірф. -έφηγ, іnf. m. -φάσθαι, промовляю, говорю, заговорюю, кажу, звертаю бесїду, τινά до кого; пор. προσεῖπον.

προσ-φύής, єс, що приріс; приправлений, прикріплений, єх тινος до чого, ι 58.

προσ-φύω; рт. аог. -προσφύς, -φύσας, приростаю, кріпко держу ся; причіпаю ся, держу ся сильно; τῷ προσφύς причепившись, ухватившись.

προσ-φωνέω, ірф. 3. s. -εφώνεε, промовляю, кажу, говорю, починаю говорити, τινά і τινί до кого, кому.

πρόс(σ)ω (ροгго), наперед, вперед, передом; про час: на будуче, в будучність, дальше; νοῆσαι πρόσσω καί ὑπίσσω що було і що буде (С), також: взад і вперед себе (глядіти).

πρόс-ωπον (ὦψ, ὤπωπα), τό, рл. також προσώπατα, dat. προσώπαται, лице, твар, вид, щокі.

προ-τάμνω, рт. аог. -τάμνων, орт. аог. m. -τάμοίμην, перше або наперед краю, розрізую, спереду відрізую, утинаю, відтинаю; обтинаю, обрубую, обтісую, κορμὸν ἐκ ῥίζης пень від самого коріння, при самім коріні. — Med. вирізую, прорізую перед собою, проводжу, веду, ὄλλα, σ 375.

πρότερος, 3. передний, πόδες, перший, попередний, первісний, давніший, старший, γενεῖο, ἀνθρωποι; οἱ πρότεροι предки, лицарі старовини; ἀνέρες мужі, або лицарі колишні, давні; τῇ προτέρῃ (ἡμέρᾳ) попереднього дня, або вчора; ἐμείо πρότερος скорше як я.

πρότέρω, adv. дальше, дальше наперед; ἔπεια приступи близше; вперед, наперед, близше (у хату) δ 36; ширше, сильнійше Ф 490.

προ-τεύχω, роблю перше, перше виготовляю; іf. рл. pass. τὰ προτετύχθαι що перше, передтим стало ся, вже минуло, що зайшло.

проті і слова, що починають ся з проти- пор. під πρόσ, προσ-.

проти-άπτω, привязую, припинаю, причіпляю; даю, наділяю, подаю, κῆδος τινι Ω 110.

Протіаон, Протиаон, Троянець, отець Астивоя О 455.

протиβάλλει, *протидέχεται*, *протієпї*, гл. προσβ., προσδ., προσεῖπον.

протι-ελέω, тисну, пру, гоню, заганняю кудись, ἐπὶ νῆας К 347.

протι-τίθην, ipf. 3. pl. πρῶτιθεν, aor. 3. s. προῖθηνε (проті.), кладу, ставлю, заставляю перед ким, τραπέζας; кидаю τί χυτίν; *проті-θέουσι*, А 291, зам. проті-θέασι, по-звеляють, дозволяють, дають свободу, волю.

протι-μυθέομαι, inf. aor. -θησασθαι, промовляю, говорю, кажу, τινά до кого, λ 143.

проті-όσσομαι, ipv. -όσσεο, ipf. -όσσε(с), дивлюся, гляджу, споглядаю, τινά на кого; оглядаюся за ким; ἢ σ' εὖ γιγνώσκων проті-όσσομαι як тебе добре знаю, так (таким) бачу тебе і тепер (т. в. твердосердним); предвиджую, причуваю, віщую ὄλεθρον; думаю, об чім, мені приходить на думку, зважаю на що, θάνατον, ξ 219.

проті-μῆσις, ιος, ἡ (τέμνω), до-лішна часть живота, А 424.

проті-τονοι (τένω), оі, передні линви, або верівки, що йшли від щогли з гори до передної части корабля.

проті-τρέπω, обертаю наперед; med. ipf. προτρέποντο, conі. aor. 3. s. προτρέπηται, opt. -τραποίμην, inf. -έσθαι, обертаюся наперед, звертаюся, іду наперед, іду до ἐπὶ νηῶν; звертаюся, спускаюся ἐπὶ γαίαν; піддаюся чому, ἄξει.

проті-τρολάδην (τρέπω), adv. на-перед звернений, φοβέοντο утікали не оглядаючись, стрімголов.

проті-τύπτω, aor. προτύψε, -α, (проті.), кидаюся наперед, тиснуся, пруся наперед, намираю, вдаряю, йду, поступаю наперед, випадаю; добуваюся, бую в що, тиснуся, ἀνὰ βῆμας в, через ніс.

проті-θηνε, гл. проті-θηνі.

проті-λεμψε, гл. проті-лемпо.

проті-χονта, -χούση, гл. проті-χω.

проті-φαίνω, ipf. προῖφαίνε, on, ipf. m. προῖφαίνεται, prf. 3. s. προ-πέφανται, pt. aor. p. προφάνεντα, -τε, -εῖσα, показую, являю, проявляю (Б), об'являю τέρας; сияю, сві-чу Σελήνῃ, блестію. Med. пока-зуюся, являюся, проявляюся, стаю видним, очевидним, даюся видіти, свічу, блищу, сияю; pass. ἅπαντα προπέφανται в видне, скрізь видно; προφάνεις, що являє-ся, являючись, що явився, вид-ний; οὐδὲ προῖφαίνεται' іденті-и не було перед нами ясно, або сві-тла, щоби можна бачити, про невидну годі було бачити.

проті-φαισις, ιος, ἡ, вимівка, од-мовка, притока, позір, позір-на причина; асс. πρόφασις, на позір, під позором, удаючи, в намірі, будьто з причини.

проті-φείης, comr. -έστερος, sup. -έστατος, що перемагає, перева-жає, відзначаєся, визначний, знатний, знаменитий, хисткий (Б), дужий, сильний, прудкий, скорий.

проті-φέρω, conі. 3. s. -ησι, opt. -οις, несу наперед, уношу, від-ношу, заносу геть, заганняю, пориваю (бура); μάστακα прино-шу поживу; кидаю, мечу, οὐκείδεα роблю докори, закиди, докоряю, закидую, вимаваю, δῶρα попрі-каю (Р) дарами; μένος показую відвагу, заявляю; ἔριδα роблю що наперед другого, випере-джаю в роботі, проворнійше одна від другої (Б) ξ 92. Med. ἔριδα визиваю до борби або на спе-реч (Б) в ігрищах, счинаю борбу.

проті-φεύγω, conі. aor. 3. sg. -φύγη, opt. 2. s. φύγοισθα, inf. -φύ-γεῖν, pt. -φύγων, утікаю, уходжу, виходжу спід чого, χεῖρας, θάνα-τον втікаю, спасаюся від; φεύ-γων προφύγω χελόν хоронюся уте-чею від, перед.

πρόφρασσα (πρόφρων), fem., жичлива, ласкава, прихильна; радо, охотно, ласкаво, від серця, з цілого серця, з душі, щиро, без облуди, γ. 386; до схочу Ф 500.

πρόφρων, ονος (εφρήν), прихильний, жичливий, від серця, ласкавий, щирий, приятний, радісний, радіий, охотний, доброзичливий (С), готовий, без спречки (Б) β 387, з цілого серця ξ 406, радо, на правду θ 23, не на шутку, не жартом, в повнім переконанні; пр. θυμῷ з рішучою постановою θ 40 X 184; adv. **προφρονέως**, щиро, радо, охотно, з охотою.

προ-χέω, ipf. p. προχέοντο, виливаю, ῥέον εἰς ἄλκ. Med. розливаюся, виливаюся, висипаюся, валю, лечу, силпюся, товплюся, пруща.

πρό-χυνῶ (πρό, γόνυ), adv. вперед на коліна, на колінах, навколішки, -ах; καθεύδωμι паду навколішки, клячу; іноді як παυτέλω: зовсім, до нащадку, ἀπολέσθαι, — або: паду і гину, зовсім обезсилений, повалений (на землю) гину.

προ-χοαί (χέω), αἱ, dat. plur. -ῆς(ιν), гирло, устє, залуквина (Б), вилів.

πρό-χοος, ή (χέω), збанок, глечик, водоніска, черпак (Б), коновка.

προῦλέες (proelior), έων, -λέεσσι, πρόλεσσι, οί, (тяжко узброєні) піші войовники, жовнірі, рядові війська, піхотинці, військо.

Примней, Фаяк.

πρόμνη, ή, задня часть корабля (де місце керманича), задняк, корма або керма (корабля); човен, судно.

πρόμνη-θεν, adv. із задної частини корабля, з корми; λαμβάνειν вхопити за.

πρὺμν-ήσια, τά (роз. παίσματα), линви якорні або кормові (на них спускали у море якірне каміне εὐνάζει), також: причали, т. в. линви, або кодоли (Б), що ними корабель привязували до берега, λύνειν, κατὰδεῖσαι.

πρὺμνός, 3. sup. -ότατος, крайний, послідний, задній, спідний, нижний; передний, верхний, горішний, найвисший; ὡς τον, βραχίων горішна часть рамени; σκέλος горішна часть ноги, стегно; κέρας корінь, спід рога; ὕλην пр. ἐκτάμνω дерево, корчі при коріні, аж до корія винищую (дикі кабани); γλῶσσαν корінь язика, его задня часть; δερν кінець кошія (де вістрє); πρὺμνον θέναρος край долоні, поруче (Р), запястє; νηὺς пр. задня часть корабля, задняк, корма човенна (Б); πρὺμνός παχύς сподом або в низу грубий (камінь).

πρὺμν-ωρείη, ή (ῥορε), підосва гори, обнога, ξ 307.

Πρύτανις, υος, Притан, Лікієць.

πρόφην (πρό), adv. недавно, о-ногда.

πρωθ-ήβης (ῥέη), fem. **πρωθ-ήβη**, якраз зрілий, молодечий, молодий; παῖδες хлопці-моладці, так κοῦροι.

πρῶι (πρό) adv. рано, зрана, досєвіта, в ранці, на зорі, зрані, скоросьвіт, вчасно.

πρώϊα (πρῶι), передвчєра, о-ногда в 303.

πρώϊον, neutr. adv. рано, О 470.

πρῶν, έ, πρώνος, pl. πρώονες, ας, вершок (гори), щовб, верх, вижина, верхівє, пригірок, узгірє, горбок.

Прорей, Фаяк.

πρόρη νηὺς, перед корабля, ніє (Б) μ 230.

Протезілай, Протезілай,

син Іфікла з Філяки, вожд Тессалійців, що перший ступив на землю троянську і перший погиб, В 698, N 681, н.

Πρωτεύς, *έως*, Протей, бог моря, що служить Посейдонові, отець Ейдотеї, сторож тюленів і віщун, δ 349, сл.

πρώτιστος, 3. sup. до *πρώτος*, найперший, перший; neutr. *πρώτιστον* і pl. *πρώιστα* як adv. перше, насамперед, найперше, наперед, передовсім, особливо, перш всего, перш від усього (C).

πρωτό-γονος, *ον*, первороджений, первородний, новонароджений, первісний; *ἄρνεα*.

πρωτο-παῦλης (*πέπτηχα*), *ές*, *έχ*, *εις*, що йно або недавно зроблений, новий, *ἄρχα*.

πρωτό-πλοος (*πλέω*), *ον*, що перший раз пливе (по морю), що йно збудований, новий, *νηῦς*.

πρώτος, 3. (sup. від *πρό*, *primus*), перший, передовий, передний, на переді, найперший, найзнатніший; часто толк. як adv.: *ἐν πρώτῃ ἀγορῇ* спереду, на переді на зборах, на перших місцях збору; *θύραι* = *πρόθυρα*; пр. *ἀντιῶ* скрайний беріг; пр. *ῥυμός* кінець (перед) дишла; *ὑσμίνη* перші, передні ряди бовів, передна борба; *οἱ πρότεοι* перші, старшина, найзнатніші, передові борці, воївники, передні ряди; *τὰ πρώτα* Ψ 275 перша нагорода. — Neutr. adv. (*τὲ*) *πρώτον*, (*τὰ*) *πρώτα* найперше, вперве, наперед, перше, давніше, перший раз, спершу, зараз, від разу, за скоро, раз: *ἐπει, ἐπειδὴ* (*τὲ*) *πρώτον*, (*τὰ*) *πρώτα* коли (вже) раз, та вже коли от (Б), скоро тільки (лише), як лише раз вже, як насамперед, з тої пори як лише; *ἐξ οὗ τὰ πρώτα* відколи раз, з тої доби, як у-перве (К), з того ча-

су, як (C); *ὥς τὰ πρώτα*, як раз, коли раз.

πρωτο-τόκος, *ον* (*τεκ-εῖν*), що перший раз (молоде) на світ привела, *μήτηρ* Ρ 5.

Πρωτό, *οὗς*, Протоя, русалка. *πιαίρω*, аог. *ἐπῆρεν*, чихаю, чхаю, ρ 541.

πιάμενος, *πῆτο*, гл. *πέτομαι*.

πιελέη, *ή*, ильма, вяз, Z 419 н.

Πτελέος, Птелеї, а) місто в Елїді В 594; б) пристанне місто в Тессалії В 697.

πτέρωη, *ης*, *ή*, пята, X 397.

πτερόεις, *εσσα*, *εν*, опірений, крилатий, окрилений, пернатий; *ἐπεα* полетні (К), крилаті (C); *λασθήα* легкі.

πτερόν, *τό* (*πέτομαι*), перо, піре, крило; plur.

πτέρωξ, *ύρος*, *ή*, dat. pl. *-ύγεσσιν*, крило, перо.

πιήσσω, аог. 3. sg. *πιῆξε*, pl. pf. *πεπτηώς*, *ῶτες*, а) intr. припадаю к' землі, згинаю ся, схиляю ся, кучкую, кучком сїдаю, залажу, прикучну, корчу ся (Б); *πεπτηώς* иноді: хильцем; б) trans. в аог. прибиваю, страшу, лякаю, тревожу, *θυρόν*; пор. *καταπτήσσω*.

πιοιέω (*πτόα*), лякаю, страшу, тревожу; аог. р. 3. pl. *ἐπτοίηθεν* *φρένες* налякали ся, перелякали ся, задрожали, похолонули, γ 298.

Πτολεμαῖος, Птолемай, син Пейрая, отець Евримедонта.

πτολεμίζω, *πτολεμιστής*, *πτολεμόνδε*, *πτόλεμος*, гл. *πολεμίζω*, *πολεμιστής*, *πολεμόνδε*, *πόλεμος*.

πτολί-εθρον (*πόλις*), місто, город, оселя, (К), *Τλίου*, *Τρώων*.

πτολί-πόρθιος, і *πτολί-πορθος*, *έ*, *ή*, E 333 (*πέρθω*), що городи руйнує, губитель, розоритель (Б) городів.

πτόλις, *ιος*, гл. *πόλις*.

πτόρθος, *έ*, літорость, галузь, гіляка, вітка, ζ 128.

πύγμα (πύσσω), τό, ріса, ряса, загинка, складка, баха; πέπλοιо рісована намітка, E 315.

πυκ-τός (πύσσω), 3. рісований, в двоє зложенний, склеяний (P), πύκν Z 169.

πύξ (πύσσω), dat. πύχί, pl. -χες, ἦ, а) ряд, ріса, складка, верства, лист (P), поклад, σάκος; б) гірська долина, ущелина, яр, байрак, балка, бескеда, вертеп; верх, вершок Y 22.

πύον, τό, gen. πύόριν (πύω), віялка, віячка, лопата, опалка.

πύσσω, pt. aor. πύσασα, ipf. m. ἐπύσσοντο, згортаю, складаю, χύωνα, εἴμαται. — Med. складаю ся, силітаю ся N 134; иньші: згинаю ся, кривлю ся.

πύω, (spuo), плюю, вимітую, викидую, εἴμα Y 697.

πύωξ (πύσσω), κός, полохливий, боязливий, трусливий; ó πύωξ, заяць P 676.

πύωσх-άζω, inf. -ζέμεν, лякаю ся, тривожу ся, Δ 372.

πύσσω (πύωξ), ipf. πύσσον, зі страху ховаю ся, крию ся, згинаю ся, к' землі припадаю, прикучну, дрожю, ὑπὸ τινι перед ким H 129, трепечу, бою ся, лякаю ся кого, зі страху утікаю перед ким, ἀλλήλους; καθ' ὅδωρ утікаю до; ὑπὸ κρημνούς зі страху втікаю, або ховаю ся під; κατὰ δῆμον пхаю ся усюди, скрізь вештаю ся; ἔρριδες νέρεα πύσσουσαι утікаючи спід хмар (перед ястрібом). Катх.

πύωξέω, ipf. it. πύωξέεσх(ε), pt. f. πύωξέσων, жебраю, старцюю (B), прошу милостині, прохаю, проти або κατὰ ἄστυ, ἀνὰ δῆμον по людях; вижебраую, випрошую дхїта.

πύωξός, 3. (πύσσω), що просить милостині, бідний, прошак, жебрак, нищук (B), старець,

з ἀνὴρ і без того; πανδήμιος, λευγαλέος, ἀνηρόες, κακοεἰμων.

Пυγμαῖοι (πυγμή), Пітмайці, казочний нарід карликів в полуденній часті сьвіта, Γ 6.

πυγ-μάχη, ης (πυγμή), борба на кулаки, кулачний бій.

πυγ-μάχος, ó (πυγμή, μάχομαι), кулачник, кулачний борець.

πυγμή, ἡ (πύξ, pugnis), кулак, п'ястук; борба на кулаки Y 669.

πύρουσιος, 3. (πυρών), довгий на локоть, в локоть; ἐνθα καὶ ἐνθα на локоть довгий і широкій, в довготу і ширину.

πύελος, ἡ (зам. πλύελος, πλύνω), корито, τ 553.

πυθέσθαι, inf. aor. від πυθά-νομαι.

πυθ-μήν, ένος, ó (fundus), дно, спід, нога, підстава, підставка, Σ 375; δύο πυθμένες Δ 635 дві бічні підпори або ручки (при чарці), що йшли від долу або підстави горі до берега; відземок, пень, корінь, ἐλαίης.

πύθω (puteo), f. 3. s. πύσει, гнилим роблю, гною, обертаю в порошок, όστέα; med. 3. s. πύθεται, ipv. πύθει, pt. -ομένων, гнию, порохнавію, тлію, обертаю ся в порошок.

Πυθώ, οῦς, οῖ, ώ, і **Πυθών**, асс. ὄνα, Пітона, околиця при Парнасі в Фокиді, де пізнійше лежали Дельфи B 519.

Πυθῶ-δε, до Пітони, λ 581.

πύκн, adv. густо, сильно α 333 и.; дуже; часто I 588; старанно E 70; розумно; π. φρονέω, я дуже, зовсім розумний, второпний.

πύκн-ζω, aor. πύκασε, inf. -αι, pt. -ας, pt. pf. p. πεπυκασμένος, (густо) покриваю, закриваю, зкриваю, обкутую, закутую; σφέας αὐτοὺς π. сховали ся; ὄχοισι πεπυκασμένος сховавшись в галузях; ῥάχισιν πεπ. вкритий, заку-

таний; χρυσῷ πεπ. богато украшений; Ἐκτορα ἄχος πύλασε φρένας ἡνίοχοιο біль, жаль обняв або стискав серце Г. за візником.

πύλη-μυθῆς, ἐός (μυθός), розумний, второпний, обачний, α 438.

πύληνός і πυκνός, 3. густий, густолистий, ὕλη, θάμνος, ἔξος, δρυμός; густий, νέφος, στήχες, φαλάγγες и., χλαῖνα густа, товста (Б) кирея; сильний, сильно збудований, міцний, δέμος, θώρηξ, ἀσπίς, λόχος; σέθεν κύνας πυκνήσι λιθάδεσσιν кидаючи раз-по-раз камінем, градом каміня ξ 36, але λιθάδες ψ 193 сильні, сильно зложені, тесані (Б) камені; многий, частий, численний, богато, густо оден за другим, оден побіч другого, густими рядами, в тісних рядах; βέλεα град стріл; сильно або добре замкнений χηλός, λόχος (про деревляного коня); сильний, великий, тяжкий, ἄχος, ἄτη, λόχος Δ 392; розумний, мудрий, розважний, второпний, φρένες, βουλή, ἔπος, μῦθος и.; δόλος проворний. Neutr. adv. πυκνόν, πυκνά, πυκνόν, πυκνά і πυκνῶς, густо, сильно, міцно, дуже γ 438, ρ 198; λ 88, Т 312; часто, раз-по-раз στεναχίζειν; тяжко; оглядно, розважно, второпно, розумно, ὑποθήσονται; πυκνὰ φρονέων розумний, дуже второпний.

Πύλαιμνης, ἐός, Пілаймен, кор. Пафлягонів, союзник Троян.

Πύλαιος, Пілай, син Лета, вожд Целязійців В 842.

Πύλαρτης, ας, Піларт, два Троянці, одного ранив Аянт Α 491, другого убив Патроклъ.

πύλ-ἀρτης, ας, ὅ (ἀρ-αρίσκω), що сильно запирає свої ворота, ворітений (Р), воротар, воротник, Ἀἰθης.

πύλᾱ-ωρός, ὅ (ῥομαι), дверник,

брамний, сторож брами, вартівник.

πύλη, ἦ, лише pl. брама, ворота, двері; δικλίδες, ὑψηλαί, πύλα, στήβαρῶς, εὖ ἀραρυῖαι.

Πυλῆγενής, гл. Πυλογενής.

Πύλην, Пілена, місто в Аитолії В 639.

Πύλιος, 3. з Пільосу, пілійський; Πύλιοι, Пілійці, ο 216 и.

Πυλό-θεν, з Пільосу, π 323.

Πύλοι-γενής, ἐς, уроджений в Пільосі, з П. родом (Нестор), що походить з П., ἔπποι Ψ 303.

Πύλον-δε, до Пільосу, в Пільосе γ 274, Α 760.

Πύλος, місто в Мессенії, проти острова Сфактерії, т. Naxos, α 93 и.; пілійська держава, що нею володів Нестор, γ 4, Α 252; ἡγαθέη, ἱερή, ἡμαθόεις.

πύλος (πύλη), ὅ, Ε 397 ἐν πύλῳ (Αἶδα) в брамі.

Πύλων, ὄνος, Троянець; его убив Поліпойт Μ 187.

πύματος, 3. останній, останній, задній, крайній, на самім краю, або кінці; neutr. πύματος, πύματα як adv., на останок, на кінець, останній раз, в останнє; πύματόν τε καὶ ὑστατόν вкінці або на останку вже останній раз ο 116, ще раз на останку.

πυλᾱνομαι (πύθ), ipf. πυλᾱνόμεν, і від πύθουμαι ipf. (ἐ)πύθουσι, f. πύθουμαι, aor. πύθουμαι, 3. pl. ἐπύθοντο, 3. du. πύθουμαι, copl. -ηται, -ηται, -ησθε, -ωνται, opt. πύθουμαι, οἶτο, οἶατο і opt. aor. red. πεπύθοιτο, inf. πύθουμαι, pf. πέπυσμαι, 2. s. πέπυσσαι, 3. s. -σται, inf. -ύσθαι, plpf. (ἐ)πέπυστο, 3. du. πεπύσθην, питаю (ся), вивіду, розвідую, досліджую, сліdky, дожджу, випитую ся, довідую ся, провідую, νόστον πατρός про поворот, так і з gen. πατρός οἴχομενοι; дізнаю ся, перечуваю,

чую про ξείνους, μάχη, "Арха; χελαδον, κτύπον чую; πριν πυθέσθαι заким дійде мене вість, дізнаюся, учую; τί τις дізнаюся про що від, через кого Р 408; εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθέοιτο μαρναμένους колиб про вас все те знали, вчули, як ви (що ви так) —; ἐπεύθετο βουλὰς підслухав, як умовлялись (Б) π 412; εἰ πυθόμενυ ἐρμίνοντα ἐδόν як би була я довідалася, що він вибираєся в дорогу; υἱος παρόντος що син погіб, про смерть сина; перевіду, чую, міркую, помічаю, ἵπποι ἡνίοχοιο παρόντος. Ех.

πύξ (πυγμή, pugna), adv. п'ястком, в борбі на кулаки, навкулачки (Б), на п'ястуки; ἀρχαθὲς хоробрый в борбі на к.; μάχεσθαι станути до борби на к.

πύξινος, 3. (πύξος), букшпановий, з букшпанового дерева, ζυγών Ω 269.

πῦρ, πῦρς, τό, pl. τὰ πῦρά, 2. декл. огонь, ватра, жар, багате, полуміння; ἐν πυρὶ γενέσθαι піти з димом, пропасти В 340; ἐκ πυρὸς αἰθεμένους вост'їши з огненної полуміни т. є. великої небезпечности; τὰ πῦρά огні вартів, ватра; ἀρχακτον, θεσπιδαές, δήιον и.

πῦρ-άγρη, ἡ (ἀγρέω), кліщі (до огню).

Πύρ-αίχμη, Пірайхм, вожд Пайонців В 848, его убив Патрокль П 287.

πῦρ-ακτέω, ipf. ἐπύρακτεον, припалюю, ἐν πυρὶ на огни обпалюю, розпікаю, ι 328.

Πύρσος, Піраз, а) місто в Тессалії В 695; б) Троянець, що его зранив Аянт Λ 491.

πυρρη-δόν, adv. густою лавою, або юрбою, збитими рядами.

πύργος, су, ό, вежа (на мурі), башта, мур з баштами, тверди-

ня, оборона, заслона, забороло (про Аянта і его щит великий наче башта); εὐδητος, προῦχων, ὑψηλός, μέγας; густа лава, юрба, товпа Ἀχαιοὶ Δ 334, 347.

πυργόω, aor. 3. pl. πύργωσαν, укріплюю вежами, обводжу мурами (з баштами), λ 264.

πυρ-εἶός, ό, пропасниця, трясть, горячка, зимоха, лихорадка, лихоманка, X 31.

πύρη, ἤς, ἡ, стіє, костир, бурт (Б), νεκρῶν повний мерців, умерлецькі багата (К), похоронні вогні мертвеців (С), Α 52.

πύρη-φόρος, су, що родить пшеницю, пшеничний, хлібородний.

πύρι-ήκης, ες (ἀκή), з розпаленим, розпеченим кінцем, μεχλός, ι 387.

πύρι-κανστός, су, в огні припалений, обпалений, закалений, σκῶλος, N 564.

Πύρις, ις, ιν, Лікієць, его убив Патрокль П 416.

Πυρ-φλεγέθων, ріка в підземнім світі, κ 513.

πυρ-κάή, ἤς, ἡ (κλή), власт. погарисько, згариско, згарище; костир, стіє.

πύρρον, τό, пшеничний хліб, паляниця (Б).

πῦρ-ός, ό, пшениця, μελιττής, μελιττρων.

πύρο-φόρος, су, і πυρηφόρος, що родить, видає пшеницю, пшеничний, ἄρουρα, πεδίον.

πυρ-πολέω, pf. -πώλεοντας, огонь розкладаю, палю огні вартів.

πυρρός, ό, огонь, ватра, огнений знак, Σ 211. pl.

πώ, енкл. ще, якнебудь, коли, де; οὔ πω ще не, ніяк не, зовсім не.

πωλέομαι, 2. s. πώλε(ε)и, 3. s. -εἴτηι, pt. πωλέμενος, ipf. πωλέμεην,

-εῖτ(ο), it. πωλέσκατο, f. πωλήσκη, часто куда ходжу, приходжу, часто пробуваю, виступаю, обертаю ся, вдаряюсь до кого, вчащаю (Б). Ἑπ-.

πῶλος (pullus), ἑ, ἦ, молодий кінь, жеребець, лоша.

πῶμα, τέ, віко, покривка, покришка, накривка, χηλοῦ.

πῶ ποτε, adv. колинебудь, колись; οὐ πῶ ποτε, ще ніколи, ще споконвіку не (Б) μ 98.

πῶς, як, яким чином, спосо-

бом, в який спосіб? πῶς δὲ якже, якже-то, якже отсе?

πῶς, енкл., якнебудь, яким будь способом; αἶ χεν πῶς чи може, чей може, А 66; οὐ μὲν πῶς зовсім не, ніяк не, Δ 158; οὐ πῶς οὐδέ зовсім не, ані трохи; μάλα πῶς справді дуже Ξ 104.

πωτάομαι (πέτομαι), ipf. πωτῶντο, літаю, сиплю ся, М 287.

πῶν (ресу), εος, τέ, pl. πῶες, dat. πῶεσι, череда, отара, турма, стадо, δίων, μῆλων.

P.

ῥ', ῥά, гл. ἄρχ.

ῥάβδος (ῥάπισ, ῥέπω), ἦ, прут, лоза, палиця, ціпок, булава, патиця (Б), кий, патик; вудлище μ 251; цвяшок, дріт М 297.

ῥαδάλος (ῥοδανός), 3. тонкий, гнучкий, гибкий, хисткий.

Ῥαδάμανθους, υος, Радамант, син Зевса і Європи, брат Міноса. Зевс переніс его на елізейські поля Δ 564, Фаяки спровадили его до Евбої η 323.

ῥαδίνος (ῥοδανός), 3. гнучкий, гибкий, тонкий, ἱμάσθλη, Ψ 583.

ῥαδάμιγξ (Ῥαθ), ηγος, ἦ, капля; пилинка κονίης.

ῥαίνω, ipf. p. ῥαίνοντο, opt. ῥαίνοιντο, ipv. aor. ῥάσσετε, pf. p. 3. pl. ἔρραδαται, plpf. ἔρραδατο, кроплю, кроплюю, покрапую, обрискую чим, αἵματι; обсепаю, покриваю κονίη.

ῥαιστήρ, ἦρος, ἑ, молот, Σ 477.

ῥαίω, conі. 3. s. ῥαίησι, ipf. ἔρραιε, inf. f. ῥαίεσθαι, conі. aor. 3. s. ῥαίση, if. ῥαίσει, ps. opt. ῥαίσιτο, aor. p. ἔρραισθη, розбиваю, торощу, розтріскую, нищу. Мед. розбиваю ся, пукаю, ломлю ся, розтріскую ся, розлітаю ся,

близкаю, розбрискую ся πρὸς οὐδα. Ἀπο-, δια-.

ῥάκ-ος (Ῥαχ, λάκος), εος, τό, dat. pl. -εσιν, -έεσσι, лохман, лохмате, drankа, драгтя, рубя, драгтисе шматя, одержина, плахтина.

ῥαπίος, 3. з кавалків зшитий, латаний, з латками, латка на латці.

ῥάπτω, ipf. 1. pl. ῥάπτομεν, aor. ῥάψε, inf. -ψαι, зшиваю, злучаю, звязую, прибиваю, прикріпляю, ῥάβδισι; хитро що починаю, вигадую, затіваю, загадую, готовлю, κηά, φόνον.

ῥάσσετε, aor. від ῥαίνω.
ῥαφή, ἦ (ῥάп-τω), шва, шов, pl. шви, ἱμάντων χ 186.

ῥάχис, ιος, η, ἦ, стегно, стегло (Р), хребто, похребтина, I 208.

Ῥέα gen. Ῥείης донька Урана і Гаї, жінка і сестра Кроноса, мати Зевса, Позейдона, Гадеса, Гери, Деметри і Гестії; (O 187 1. склад).

ῥέα, ῥεία, ῥεῖ, adv. легко, без труду, не тяжко, не трудно, ῥεῖα ζῶντες безжурно, свобідно; (часто 1 склад).

ῥέεθρα, τά (ῥέω), струї, ріка, потік, теча, течія, водотеча.

ῥέζω (*ῥρεῖω, ῥεργι*), іpf. (ῥ)ῥέζον, іt. ῥέζεσκον, f. ῥέζω, аог. ῥ(ρ)ρεῖα, ῥέζει, pf. аог. p. ῥεχθέν, έντος, роблю, дію, вчиняю, творю, звершаю, спричиняю, сповняю, доконую, поступаю; допускаю ся чого, виробляю (Б), поповняю що, αἰσουλα, κακόν τινα вчиняю, вдію, заподіваю кому лихо; κακῶς τινα зле поступаю з ким, обижая, кривджу, εὖ ῥ. τινα добре роблю; ἱερά, ἐκατόμβην, θαύσια складаю, приношу жертву, офіру вчиняю (Б), даю приноси (Р), вбиваю на жертву; ῥεχθέν κακόν що стало ся, склало ся, запусчане лихо (Р). 'Επι-, κατα-.

ῥέθεα, τά, gen. ῥεθέων, члени, тіло.

ῥεῖα, гл. ῥεα; *Ρεῖς*, гл. Ρεα.

Ῥεῖθρον, лиман, пристань в Ітаці, α 186.

ῥέλω, іpf. ῥέπε, нахилию ся, схилию ся, знижаю ся, склоняю ся, перехилию ся, спускаю ся на діл, опадаю, переважаю; проте: ῥέπε αἰσιμον ἦμαρ був порішених, занав.

ῥερυπόμενα, pf. pf. p. від ῥυπώ.

ῥεχθέν, pf. аог. p. від ῥέζω.

ῥέω (ruo), іpf. ῥρεε, ei, ῥέε, -он, аог. 3. s. ῥύη, пливу, теку, рину, капаю, стікаю; πηγὴ ῥέει ὕδατι жерело бє, тріскає водою; ῥέειν αἵματι γαῖα земля кровавила (Р), по землі кров потекла; ἀπὸ γλώσσης ῥέειν αὐδή із уст виливала ся мова (К), лила ся (С); випадаю, лечу; βέλεα χειρῶν летіли, сипали ся; ἐκ μέλεων τρίχες ῥρεον почала ошипатись щітина. 'Απο-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, peri-, про-, υπεκпро-.

ῥηγμίν, ἵνος, ἑ, филі, що розбиваються ся об беріг, прилив, і взаг. филі; ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης

при, коло, край, побіч, біля, на; (ῥηγμίν не значить: беріг).

ῥήγ-νῶμι, (*ῥραγι, frango*), 3. pl. -ῶσι, іpf. іt. ῥήγνυσκε, f. ῥήξω, аог. ῥρηξῆе, ῥήξει, іpf. m. ῥήγνυτο, онто, аог. ῥρηξήχντο, ῥήξχντο, conі. 1. pl. -ξόμεθα, іnf. -ασθαι, pf. ἀμενος, деру, рву, роздираю, розриваю, зриваю, ломлю, розломлюю, проломлюю, φάλαγγας, στίχας; розбиваю, розтріскую, торощу, виломлюю, висаджую, πύλας; пробиваю σάκος. Med. ломлю ся, розбиваю ся, розриваю ся, прориваю ся, проломлюю (собі), розбиваю, розриваю, τεῖχος, φάλαγγας; ἐριδα піднимаю, счинаю колотнечу; гл. ῥήσσω, і ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, συρ-, ὑπο-.

ῥήγος, εος, τό (*ῥρηγι, ῥάκος*), ковдра, килим, ковер, коц, наліжник, килимок, коверець, покривало, простирало, хустка; πορφύρεον, σιγαλόν.

ῥήθεις, έντι, prt. аог. p. до 2. εἶρω, ясно висказаний; ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνω за справедливе слово, домаганє, на правдиве слово (Б).

ῥήτιδος, 3. (ῥάδιος), comp. ῥηίτερος, sup. ῥηίτατος і ῥηίστος, легкий, не трудний, без труда, праці, легко; щасливий βιοτή; ῥηίτεροι πολέμῳ ἦσαν Ἀχαιοί, зам. ῥηίτερον ἦν πολ. Ἀχαιοίс поконати Ахайців; adv. ῥηιδίως, легко, без труда.

ῥηκτός, 3. (adi. verb. від ῥήγνυμι), що его можна розірвати; χαλκῷ що его можна зранити, поразити N 323.

Рήνη, ἡ, Рена, мати Медона, любовниця Ойлея В 728.

ῥηξ-ηρορίη, ἡ, сила, що проломлює ряди боеві, сила до борби, хоробрість, ξ 217.

Ῥηξ-ήνωρ, ορος, син Навзитою, брат Алькіноя η 63, 146.

ῥηξ-ήνωρ, ορος, (άνηρ), що проломлює, розбиває ряди мужів, боєві, Ἀλλυεύς.

ῥῆσις, ιος, ή (ῥεῖν), бесіда, мова, розмова, реч; забава, ρ 291.

Ῥῆσος, Ρез, а) син кор. Траків Ейонея К 435, що єго убив Діомед і Одиссей К 474, 519; б) ріка в Троаді, що вливаєсь до Іраїку М 20.

ῥήσσω, pt. -οντες, тупаю Р 571; ἐπι-.

ῥητήρ (ῥεῖν), ῥρος, ό, бесідник, речник, говорун (Р), μύθων I 443.

ῥητός, 3. (ῥεῖω), сказаний, умовлений, условлений, означений, μισθός, Φ 445.

ῥήτηρ (ῥεῖν), ή, умова, угода, договір, ξ 393.

ῥιγ-εδάνος (ῥιγέω), 3. страшний, ненависний, Ἑλένη Т 325.

ῥιγ-έω, (frigeo), f. inf. ῥιγῆσαι, aor. (ῥε)ρίγησε, pf. ῥρήγχα (знач. prs.), conі. ῥρήγησι, plpf. 3. sg. ῥρήγχε, дрожу, стрепену ся (Р), жахаю ся, страшу ся, лякаю ся, бою ся, тремчу, тремчу; з асс. або inf. Ἀπο-.

ῥίγιον, сопр. до ῥίγος, студентіше, холодніше, дуже холодно, ρ 191; страшніше, гірше, гірко (С); sup. ῥίγιστα, що найгірше, найстрашніше, найгірші річи, E 873.

Ῥίγιος, Ρігм, син Пейроя, з Тракії, союзник Троян Υ 485.

ῥίγος (frigus), τέ, студінь, холод, зимно, стужа, мороз, ε 472.

ῥιγώω, inf. f. ῥιγώσέμεν, мерзну, чую холод, дріжаки їм (В), зазябаю, ξ 481.

ῥίζα (ῤριζα, radix), ης, ή, корінь, також корінь ока, зрячок (В).

ῥιζόω, aor. 3. sg. ῥρρίζωτε, pf. p. 3. s. ῥρρίζωται, вкорінюю, утвр-

джую, прикріплюю; ῥρρίζωσεν ἑνερθεν прикріпив в споді, сильно вбив в спід, в дно моря; насаджую, засаджую, ἄλωή ῥρρίζωται є засаджений, заложений.

ῥίμφα (ῥίπτω), adv. скоро, мерщій, швидко, хутко, зараз, жваво, легко, сквапно, борзо, блистро, духом.

ῥίп, гл. ῥίς, ніс.

ῥινόν, τέ і ῥινός, οὔ, ή, а) скіра, шкура (Р); б) щит, (в сполуч. з βρών, зі скіри волової і без βρών).

ῥινο-τόρος, ό (τορέω), що пробиває щит, Ἀρης Φ 392.

ῥίον, τέ (ῥίς), вершок (гори), вершина (Р), шишль; пригірок.

Ῥίπη, Рипа, місто в Аркадії.

ῥιπή (ῥίπτω), ης, ή, верг, мет, кидання, шпурляння (У), розмах, розгін, полет, напір, порив, удар, ἄλως каменем, парун; сила, нагальна сила, ἀνδρός, нагальність, сила мету.

ῥιπιάζω (ῥίπτω), сюди й туди кидаю, мечу скрізь, ту і там перекидую, θεοῦς κατὰ δῶμα, E 257.

ῥίπτω, ipf. it. ῥίπτασθον, f. ῥίψω, aor. ῥρριψε(ν), ῥίψ(ε), it. ῥίψασκε, мечу, кидаю, пускаю, шпурляю, шпурляю, вержу. Ἀνα-, ἀπο-, δι-, ἐπι-.

ῥίς, ῥινός, ή, ніс; pl. ῥίνες, ніздрі і ніс.

ῥίψ, ιπός, ή, прут, прутє, лоза, ῥίπες ῥίονχι верболоз, плетінка з верболозу ε 256.

ῥοδανός, 3. (radix), хиткий, гнучкий, гнуткий, гибкий, хисткий, δονακεύς E 576.

Ῥόδιος, Родій, ріка в Троаді.

Ῥόδιος, έ, Родінець В 654; гл. Ρέδος.

ῥοδο-δάκτυλος, ον, з рожевими палцями (зовє ся зірниця ізза рожевих пружків, або лучів, на подобу палців, що на полудні

часто звіщають схід сонця), рожевий.

ῥοδόεις (ῥόδον, rosa), пахучий як рожа, рожами, з запахом рожі, ἔλαλον, Ч' 186.

Ῥόδος, остров в карпате́кім морю, при побере́жю Ази́ї, В 655.

ῥοή (ῥέω), ῥή, струя, течія, гірло (Б); лише pl.

ῥόδιος (ῥέδης), З., з шумом, шумний, ревучий, сердитий (Б), κῶμα ε 412.

ῥοιβδέω (ῥοιβδός), з шумом глитаю, вглитую, ковтаю, втягаю в себе, вбіраю в себе воду (Б), проглину μ 106. Ἀνα-.
ῥοιζέω, аог. З. s. ῥοιζήσε, свищу К 502.

ῥοίζος (ῥοιβδός), ῥή, свист, шум, шелест, гик (Б).

ῥοιή, ῥή, гранатове яблуко, гранат (дерево і овоч).

ῥόος, ῥόοιο, ὁ (ρέω), струя, бистрий тік, ріка, потік, Филі, води, Ἀλφειοῖτο, Ὁκεανοῖο; κατὰ (κῆρ) ῥόον зі струєю, з водою, по плаву (Б), долі з водою.

ῥόπалаον, τό (ρέπω), палка, налиця, ломака, кий, друк, булава, гірлига (Б).

ῥοχθέω (ῥόχθος), ipf. ῥόχθει, шумю, реву, клеочу, гуджу.

ῥύατο, ipf. З. pl. від ῥύσμι.

ῥῦδόν (ῥέω), adv. струєю, потоками; проте: безмірно, вельми, дуже, ἀργεῖός, ο 426.

ῥῦη, зам. ῥέρη, аог. від ῥέω.

ῥῦμός, ὁ (ῥέω), дишель; ἐύξε-στος.

ῥύομαι, inf. ῥύσθαι, ipf. З. pl. ῥύατ', ipf. it. 2. s. ῥύσκει, аог. (ἐρ)ρύσατο, бережу, бороню, хороню, ратую, спасаю, вибавляю, освободжую, увільняю; стережу, остаю на сторожі, на варті (Б), зберігаю, пильную, піклуюся, доглядаю, заслонюю, захищаю, оборонюю, охоронюю, ὑπό

τινος перед ким; μῆδεα закриваю, прикриваю; Ἦω задержую, здержую.

ῥύλα (ῥύπος), τά, бруд, брудне шмаття, ζ 93.

ῥυλάω, pt. n. pl. -έωντα, я в брудний, замараний, неопрятний, брудно зодягнений.

ῥυλόω, бруджу, валяю, зама-раю, замержую, з'огиджую; pt. pf. p. ῥερυπωμένα εἶματα брудна, забрукана одіж ζ 59.

ῥύσθαι, ῥύσκειν, гл. ῥύσμι.

ῥύσιον (ῥέω), грабежа, добыча, займанщина, полон, Λ 674.

ῥύσι-πτολις (ῥύσμι), що сте-реже городу, охоронює місто, оборонниця або покровителька міста; гл. ἐρυσίπτολις.

ῥῦσός, З. зморщений, помор-щений, (журбою) поморщений, Λιτάι, I 503.

ῥυστάζω, (ῥέω), ipf. it. ῥυστά-ζεσκειν, сюди й туди тягну, волічу Ω 755; лихо обходжу ся, зле поступаю з ким, обижаю, крив-джу, γυναικάς.

ῥυστακτός, ὅος, ἡ (ῥυστάζω), оби-да, кривда, неслава, нечесть.

1. **ῥυτήρ**, ἡρως (ῥέω), що натя-гає, βιοῦ лук, ἐιστὼν що пускає стріли, кидає стрілами, що з лу-ка стріляє, лучник, стрілець.

2. **ῥυτήρ**, ἡρως, ὁ (ῥέω), обо-ронник, сторож, вартівник, σταθ-μῶν.

3. **ῥυτήρ**, ἡρως (ῥέω), ὁ, лише pl. поводи, важки, Π 475.

Ῥύτιον, Рітион, місто на Креті.

ῥυτός, З. (ῥέω), притягнений, приташчений, спроваджений.

ῥωγᾶλεος, З. роздертий, ро-зірваний, дірваний, подірваний, подертий, порваний, розпанаха-ний, χιτών, πῆρε.

ῥώξ, ῥωγός, ὁ, ἡ (ῥαγ-ῆναι), вуз-кий перехід (в домі Одисея попри жіночу комнату, між ко-

морою на зброю і коморою на дорогоцінності, що виходив на подвірє); ἀνὰ ῥώας вузким ходом χ 143.

ῥώμαι (ruo), ipf. 3. pl. (ἐρ)ρώοντο, аог. 3. pl. ἐρρώσαντο, скоро порушаю ся, скоро ходжу, йду, спішу, біжу, кваплю ся, спішу наперед, тисну ся, гоню, лечу;

χαῖται політають; танець заводжу, танцюю Ω 616.

ῥωπήα, τὰ (ῥώψ), корчі, хаші, гущавник, гущавина, чагари (Б), πυκνά.

ῥωχμός, ἐ, (ῥώξ), розеїлина, вирва, розпучина, корито, Ψ 420.

ῥώψ, ῥωπός, ἡ, асс. pl. ῥωπαξ, корчі, хворост, галузе, хмиз (Б).

Σ.

σ, = а) σέ; б) σοί А 170; в) σά, α 356.

Σαγγάριος, Сантарій, ріка в Битинії, пливе через Фригію і вливаєсь до Понту, т. Sakarja, Γ 187.

σαίνω (σφαιε), ipf. σάινον, аог. 3. с. ἔστηνε, махаю, киваю εὐρῆ, ласкаю ся, лащу ся (Б); περι-

σάκεσ-πᾶλος, ἐ (пᾶλλω), що вимахує, потрясає щитом, щитобійний (Р), Τυδεύς Ε 126.

σάκος, εος, τό (великий) щит, εὐρύ, μέγα, ποικίλον, κίθλον, πανκίθλον, παμπακίον, δαιδάλεον, χαλκεον, χαλκηρεα, ἐπταβόειον, στιβαρόν, δεινόν, σμερδαλέον, τετραθέλυμνον; пор. ἀσπίς.

Σάλαμис, ἵνος, Саляміна, остров в сароньскім заливі, т. Koluri.

Σαλμωνεύς, ἥρος, Сальмоней, син Аюля і Енарети, отець Тирони λ 236.

σάλλιγξ, γγρος, ἡ, труба Σ 219.

σαλλιζω, аог. 3. с. σάλλιγξε, трублю; гремлю, гомоню, відгомоню, лунаю, εὐρανίς, Φ 388.

Σάμη і Σάμος, остров коло Итаки; Кефальонія, або її часть.

Σάμος, а) = Σάμη; б) Σάμος Θρηκίη, Самотракія, остров в егейскім морю, на полуд. від Тракії Ν 12, Ω 78, 753.

σανίς, ἱδος, ἡ, дошка, тертиця, χ 174; двері, ворота, крило (половинка) у воріт, брами, дверей; поміст, піл, підмосток, по-

лиця (Б), φ 51; δικλίδες, εὐ ἀραιαί, κаллихгаі, εὐξεστοі п.

σάος, = σός, гл. σαώτερος.

σάο-φροσύνη, ἡ, розум, второпність, розвага; σαοφροσύνης ἐπέβησαν привели до розуму.

σαό-φρων, ονος (φρήν), мудрий, здоровий розумом, що має зд. розум, розумний, второпний.

σαόω (σάος, salvus), ipv. σάω ν 30, ipf. 3. с. σάω Π 363, Φ 238,

f. σάωσω, inf. -σέμεν, аог. ἐσάωσα, σάωσε, аог. р. 3. pl. ἐσάωθεν, ipv.

σάωθῆτω, inf. -ῆναι, f. σάωσαι; від σάω: сопі. σάης, σάη, 3. pl. σάωσι;

від σάω: σάων, онτες, ipf. it. σάωεσкон; σάωων лише ε 490, удержую при житю, зберігаю, хоро-

ню, захоронюю (К), захищаю (С), закриваю, стережу, бережу,

бороню, спасаю, вибавляю, освободжую, ратую. — Med. спасаю

ся, бережу себе, остаю при житю. Ех-, ὑπεκ-.

σαпһη, аог. сопі. від σһпω.

сардάνιον (саірю), adv. neutr., злобно, з наругою, ругаючи, дико, υ 302.

сάρξ, ρкός, ἡ, dat. pl. сάρκεσσι, мясо, тіло; sg. лише τ 450.

Σαρπηδών, ονος і -ήδοντος, онти, voc. Σαρπηδον, син Зевса і Ляо-

дамеі, вожд Лікійців, союзник Троян, В 876, Z 199, М 101,

Ξ 426, его убив Патрокль Π 480.

Σατυνίοεις, εντος, Сатнїоент, рі-
ка в Мизії, Z 34, Ξ 445 Ф 87.

Σάτνιος, Сатнїй, син Енопа.

σαυρωτήρ, ἥρως, ὁ (σαῦρος), до-
лішний кінець ратиська, нако-
нечник, оскип ратища.

σάφᾱ (σαφής), adv. ясно, зро-
зуміло, виразно, точно, певно,
вірно, докладно, достотно, непо-
хибно, дійсно, добре, εἰδέναι, εἰπεῖν.

σάω, **σαῶσαι**, **σάωσε**, гл. **σάωω**.
σαώτερος, 3. (comp. до **σάος**,
salvus), здоровіший. (радше)
здоровий (K), цілий (C).

σβέννυμι, aor. ἔσβεσεν, σβέσαν,
ipv. σβέσαστε, inf. σβέ(σ)σαι, aor. 2.
s. 3. ἔσβη, гашу, погашую, зга-
шую, πυρκαϊήν; успокоюю, вти-
хомирю, вгамовую, усмиряю,
повздержую, гашу (P), **χόλον**,
μένος; в aor. 2. згасаю, погасаю
(огонь); устаю, перестаю (вітер).
Κατα-.

σεβάζομαι, aor. 3. s. **σεβάσαστο**,
бою ся, совіщу ся, мені совісно,
не сьмію, τί θυμῶ.

σεβᾶς, τό, страх, ляк, боязнь,
тривога, Σ 178; повага, шаноба;
диво, дивовижа, подив, зачудо-
вання, прочуд; σ. μ' ἔχει εἰσορό-
ωντα чудую ся, коли-, дивлюсь
з повагою (B).

σέβομαι, стидаю ся, соромлю
ся, мені соромно Δ 242.

σέθεν, зам. **соῦ**, гл. **сῦ**.

σεῖ(ο), або **сеῦ** = **соῦ**, гл. **сῦ**.

σειρή, ἡ (сер, ser-tum), линва,
вужище, вужевка, посторонок,
курман, мотуз; ланцух, ланцюг
(P). Θ 19; εὐπλεκτός, **πλεκτή**.

Σειρήνες (susurro), du. οιν, Си-
рени, дівчата, що пробували між
Аїаєю і скелею Скиллї, та гар-
ним співом манили до себе
проїзжих і вбивали, μ 39, 52.

σεῖω, ipf. **σεῖον**, aor. **σεῖσε**, ipf.
m. 3. s. **σεῖστο**, 3. pl. **ἐσσεῖοντο**, aor.
3. s. **σεῖσαστο**, трясю, потрясаю,

трясу (B), стрясая (P), махаю,
вимахаю чим, ἔγχος, **μελίην**; σα-
νίδας пукаю до дверей, стукаю
у двері. — Med. сильно пору-
шаю ся, колибаю ся, кидаю ся,
здрігну ся, трясю ся, дрожу,
колишу ся, повіваю, встрясая
ся. Ἐπι-, περι-, ὑπο-.

Σέλλαγος, Селяг, отець Амфія
і Пайза, E 612.

σέλᾶς (σφέλ, σφερ, σείριος), **αὐρ**,
αἶ i **αι**, τό, блеск, лиск, сьвітло,
сьвіт, луна, огонь, луч, стріла
громова, грім Θ 76.

σελήνη, ἡ, місяць, πλήθουσα в
повні.

Σεληπιάδης, **αὐ**, Евен, син Се-
лєпія, B 693.

σέλινον, τό, блющ, ε 72, B 776.

Σελλήεις, εντος, Селїент, а) рі-
ка в Елїді B 659 O 531; б) в
Троадї B 839 M 97.

Σελλοί, οἱ, Селїїці, жреці Зев-
са в Додонї, Π 234.

Σемέλη, Семеля, донька Кад-
ма, мати Діонїза від Зевса, Ξ 323.

сео, **сеῦ**, **сєн**, гл. **сῦ**.

σερ, гл. **εἶρω**.

сеῶω, aor. ἔσσευα, **сеῦα**, conі. 3.
s. -η, pt. -ας, ipf. m. 3. pl. **ἐσσεύ-
οντο**, aor. m. 3. s. **σεύατο**, pl. **ἐσσεύ-
ατο**, conі. **σεύωνται**, opt. 3. s. -αιτο,
inf. -ασθαι, pt. **ἀμενος**, pas. pf. **ἔ-
σσυμαι** (часто знач. prs.), pt. **ἐσσύ-
μενος**, aor. sync. **ἐσσύμην**, 2. s.
ἔσσυο, 3. s. **ἔσσυτο**, **сῦто**, сильно
порушаю, гоню, заганняю, зга-
няю, виганняю, проганняю, **ἄλλοις**
ἄλλον, розганняю, полошу, розпо-
лошую; кидаю, мечу, вержу,
καταλήν; **ἄμα** пускаю, націджую
(P); пориваю Y 325. — Med.
(aor. має також знач. prs.) силь-
но порушаю ся, пориваю ся,
спішу, кваплю ся, поспішаю,
гоню, біжу; (як act.) гоню, про-
ганняю, відганняю; стараю ся,
змагаю, бажаю, хочу, жадаю,

домагаю ся; pss. йду скоро, спішу, поспішаю, скоро виступаю, гоню, несу ся (Б. по хвилі); ψυχὴ ἔσσυτο улетіла; ὄφρα ὅλη σεύχτο καὶ ἡμεῖς щоб скоро горіло; θυμὸς ἔσσυται серце бажає; змагаю, сильно, дуже бажаю. Pl. pf. p. ἐσσυμένος, яко adī. ἐσσύμενος, що сильно бажає, намагає ся, жадний, жаден, ὁδοίς, πολέμειν; οὗτο δ' αἶμα кров бухнула, поляла ся. Ἄνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-.

σπῆ-ἄζω (σπῆός), аог. р. 3. pl. σπῆσθεν, замикаю, запираю.

σπῆο-κόρος, ἐ (κορέω), що чистить хлїв, замикає стайні, обори, стайничий, конюх, р 224.

σπῆός (saepes), ἐ, загорода, стайня, обора, хлїв, стійло, закуток (Б).

σῆμα, ἄτος, τό, знак, знамено, признак, признака, приміта, примета, мета; знак письменний, (буква) Ζ 168; віщба, ворожба, острога; могила, курган γεῦαι; ἐνχρίσμον, ἐνδεξιον, ἀρετραδέε, ἐμπεδον, παρχρίσιον; λυγρά.

σημαίνω (σῆμα), ipf. 3. s. σήμηνε, і. σήμηνέω, аог. σήμηνε, аог. m. ἐσημήναντο, роблю знак, назначую, означую κληρον; τινός, τινί даю знак, розказую, приказую, велю, даю приказ, загадую, кому (С); верховоджу, проводжу, я є провідником, вождем, перед веду, правлю; доводжу, стою на чолі στρατοῦ, φυλάττει; орудую справою (Б) γ 450; ἐπὶ τινι порядку над (Б); ἐκαστα σήμηνέω все розтовмачу (Б), поясню, об'ясню.

σημάντωρ (σημῖνω), орос, ἐ, вожд, володар, правитель, старший, заправитель (Б), керманіч, пан; пастух βοῶν.

σήμερον (τῇ ἡμέρᾳ), adv. нині, сьогодні, на сей день.

σῆλω, pf. σέσπε, conī. аог. 2.

3. s. σπῆρη, гнию, трухну, трухню, трухлявію, тлію. Κατα-.

Σηῶμος, Сезам, місто в Пафлягонії В 853.

Σητός, Сест, місто над Гелеспонтом, напротив Абїду В 836, т. Ialowa.

σθεν-ἄρός, 3. (σθένος), сильний, міцний, дужий, могучий, Ἀττ.

Σθενέλαος, Стенелай, син Ітаймена, его убив Патрокль.

Σθένε-λος, Стенель, а) син Капаней і Евадни В 564 Е 367, товариш Діомеда I 48; б) син Персея і Андромеди, отець Евристея, кор. в Аргосі і Мікенах.

σθένος, εος, τό, сила, міць, могучість, снага, хист, відвага, мужність, хоробрість, смілість; σθένος Ἰδομενῆος сильний, відважний, хоробрий Ід.; пор. βίη, ἔς.

σῖάλος, οιο, ἐ (з сῖς і без того), товстий кабан, опасистий, гладун, жирний; ἀπικλοτρφήс, ζατρφήс.

σιγᾶλόεις, εσσα, εν, лискучий, блискучий, блистючий, лоснячий, світлий, пишний (Р), розкішний, дуже гарний (Б), χιτών, εἶματa, ῥήγeα, δέσματa и.

σιγάω, ipv. σιγᾶ, мовчу, є тихо; ipv. цить (Б).

σιγή (σφγ), лише dat. σιγῇ як adv., тихо, спокійно, мовчки, стиха; σιγῇ νῦν тихо тепер, мовчіть.

σῖδηρος, 3. і σῖδηριος, 3. желізний, залізний, з желіза; сильний, міцний як желізо, твердий, неблаганий, камінний, непереможний, неутоний, невинувачний; небоязкий, сміливий, відважний; δρυμαχός страшний, невгомонний; πυρός μένος страшна, непереможна сила; δέσματa, ἄρων, κοῦνη, πύλα, οὐρανός, κραδίη, θυμός, ἦτορ.

σῖδηρος, ου, ἐ, желізо, залізо; знаряд желізний, знадібе з же-

ліза, посуда, оруже, збуруя; αἰ-
θων, πολύκρητος.

Σιδονίη, Сидонія, край в Фой-
нікії v 285.

Σιδονίηθεν, adv. з Сидонії.

Σιδόνιος, 3. сидонський, з Си-
дону; **Σιδόνιοι**, і **Σιδόνες** Си-
донці, мешканці Сидону; **Σιδών**,
ὄνος, гол. місто Фойнікіїців.

σιῶω, ipf. σίζε, сичу, шипю,
шкварчу, i 394.

Σικανίη, Сиканія, так звалася
первісно Сицилія, ω 307.

Σικελός, 3. сицилійський, з Си-
цилії, ω 366, 389; γυνή Сици-
ल्याнка ω 211; **Σικελοί** Сициліїці.

Σικιών, ὄνος, ε і і, Сикіон,
місто в півн. Пельопонезі В 572.

Σιμόεις, εντος, Симоент, а) рі-
ка в Троаді, що пливе з гори
Іди Δ 475 E 774; б) божок рі-
ки С., φ 307.

Σιμοείσιος, Симоейзій, син
Троянца Антеміона, що його убив
Аянт Δ 474 сл.

σίνομαι, ipf. it. σινέσκοντο, гра-
блю, грабую, гарбаю, рабую,
обдираю, хапаю, схоплюю, за-
хоплюю, пориваю, розграблюю,
жакую, розгарбую, руйную, ни-
щу, плюндрую, шкоджу кому
ἄνδρες, заподіваю шкоду Ω 45.

σίντης, (σίνομαι), хижий, хижак,
хижацький, λῆς, λύκος, λέων.

Σίντιες, σί, Синтийці, мешканці
Лемну, ἀγριόφωνοι, θ 294, Α 594.

Σιπύλος, Сипіль, гора на гра-
ниці Лідії і Фригії, т. Sipulidagh Ω 615.

Σίσυφος, Сизиф, син Айоля і
Енарети, отець Глявка, основав
Ефіру (Коринт), дуже проворний
Ζ 153, κρατέρ' ἄλγε' ἔχων (в Аді).

σιτέομαι, ipf. it. σιτέσκοντο, живлю
ся, їм, ω 209.

σιτος, ου, σιο, ε, збіжжя, особл.
пшениця, хліб (пшеничний); стра-
ва, пожива, корм, їда, їжа.

σιτο-φάγος, ου, що їсть хліб,
хлібоїд, i 191.

σιφλώω (σίφλος, saecus), opt.
3. s. -ώσειεν, осліплюю; гублю,
погубляю, побиваю.

σιωπάω, opt. aor. 3. pl. -ήσειεν,
inf. -ήσαι, мовчу, умовкаю, вти-
хаю, вгамую ся (Б), заховуюсь
спокійно, тихо.

σιωпῇ, adv. (dat. від σιωπῆ),
мовчки, тихо, нічого не кажучи,
тайком Ξ 310.

σκάζω, криваю, храмаю, куль-
гаю, кривуляю.

Σκαιαί (πύλας), скайська брама,
західна брама міста Трої, вела
до грецького табору; при ній ви-
сока вежа; без πύλας Γ 263.

σκαίος, 3. (scaevus), лівий;
σκαῖη лівою рукою Α 501; за-
хідний εἶον γ 295.

σκαίρω, скачу, підскакую,
κ 412; танцюю ποσὶ.

Σκαμάνδοριος, 3. скамандрий-
ський; над Скамандром В 465;
subst. Скамандрій, син Гектора
(Астиянак); син Строфія Ε 49.

Σκάμανδρος, Скамандр, ріка
в Троаді Χ 147, боги звали єї
Ξάνθος; також бог тої ріки, Ξ 434.

Σκάνδεα, пристань на полуд.
побережжю Китери, К 268, т. Ce-
rigo.

Σκάρφη, Скарфа, місто в Льо-
криті В 532.

σκάφίς, ἴδος, ή, скопеч, дій-
ниця, i 223.

σκέδάννυμι (σκέδ, scindo), aor.
(ε)σκέδασσε, ipv. σκέδασον, розкидаю,
розмітую, розсипаю, велю роз-
зійтись, розділяю, розганяю,
проганяю, розвіваю, ήέρω, ἀχλὺν
ἀπ' ἐσθλαμῶν; розливаю, розпо-
чую (Р), проливаю ἀίμα. Ἀπο-,
διχ-.

σκέδασις, ιος, ή (σκέδαννυμι), про-
гнанє; σκ. θείναι, розігнати, про-
гнати, вигнати.

σκέλλω opt. aor. 3. s. σκήλαιε, сушу, висушую, χρέα Ψ 191.

σκέλος, εος, τό, стегно, бедро, кульша, II 314.

σκέπαρον, τό, сокира, топір.

σκέπᾱς, αος, τό (σκέπω), захист, затишок (Б), захистне місце, охорона, оборона, заслона.

σκέπᾱω, 3. pl. έωσι, заслонюю, захищаю, охоронюю, κῶμα άνέμων захищаю від филь збурених вітром, здержую филі, ν 99.

σκέπτομαι, (specio), ipv. -εο, ipf. σκέπτετ(ο), aor. 3. s. έσκέψατο, pt. άμενος, дивлюся, гляджу, споглядаю, ές νῆα καί μεθ' έκείρους; вбачаю, уважаю, зважаю, на διστών ροῖζον.

σκηπ-άριον (scirpio), τό, палиця, ціпок, патериця, булава, посох (К).

σκηπτι-οῦχος, ον (σκηπτρον, έχω), що носить або держить булаву; subst. булавенний, берловладця (Б), берлоносець (К).

σκηπ-τρον, τό (scapus), палиця, ціпок (Р), кий, патик; булава, берло (Б), патериця (С), посох (К), (королів, жреців, судіїв, окличників); окличники подавали булаву бесідникови; королівська власть, В 206 Z 159 I 38, 99; πατρώϊον, άφθιτον, χρυσείοις ήλοισι πεπαρμένον.

σκήπ-τομαι, опираюся (на палицю), спираюся на що; αὐτῶ (άκοντι) σκηπτόμενος ним пробитий.

σκηρίπτομαι, підпираюся, опираюся, запираюся, упираюся, χερσίν τε ποσίν τε.

σκήά-ζω, (σκή), conі. aor. 3. s. -άστη, затінюю, затемнюю, покриваю темнотою, оповиваю тінию Ф 232.

σκήάω (σκή), ipf. σκιάωντο, темнію, вкриваюся темнотою, тінию; σκ. άγριαί на улицах було темно.

σκήδ-ναμαι (scindo), ipf. 3. s. σκίδναθ' (σκίδνατο), pl. έσκίδναντ(ο), розходжуся, розбріюся, йду собі, επί έργα, προς δώματα; брискаю άχρη; άελλα туман пороху піднімаєся в гору; ή άνά κηπον σκίδναται (жерело) розливаєся струмочками по городі, саді; απο-
 σκίερός, тінистий, тінявий, темний, νέμος, άλος.

σκή, ή, тінь, марево, мара.

σκίοεις, 3. тінявий, тінистий, темний, έρεα, μέγαρα, νέρεα.

σκιόωντο, ipf. m. від σκιάω.

σκιριάω (σκήρω), opt. 3. plur. σκιριῶεν, скачу, пригаю, επί άρουραν, νῶτα θαλάσσης по, через.

σκολιός, 3. кривий, скривлений; θέμιστες ложні, несправедливі, II 387.

σκόλοψ, προς, έ, кіл, пал' (Р), частокіл.

σκόπ-ελος (scopulus), ου, έ, скеля, щовб, скала.

σκολ-ιάζω, inf. -έμεν, ipf. έσκοπιάζον, виглядаю, гляджу скрізь, кругом, наглядаю, роздивляюся, вивідую, сліджу, смотрю, приглядаюся, назираю, підстерігаю.

σκολ-ιή, ή, місце, що з него можна все довкруги оглянути, вершина гори, скала, гора, горбок; вартова або сторожева башта, стражниця, вежа; σκοπεῖν έχω = σκοπιάζω наглядаю, підстерігаю, стою на сторожі.

σκολ-ός, οῦ, έ, ή (σκοπέω), доглядач, назирач, калавурний (Б), сторож, вартівник; сторожа, варта, калавур, чата; пластун, вивідач, шпигун, вивідник, чатівник, звідун; дозорець, наглядач, наставник Ψ 359; наставниця, наглядниця, δρωῶν γ 396; мета γ 6; ціль, намір, από σκοπού, гл. από.

σκότ-ιος, 3. темний, в темноті; тайний, потайно, тайком Z 24.

σκοτο-μήνιος, 3. (μήνη), неміс-
ячний, темний, νόξ, § 457.

σκότος, 3, темнота, тьма, туман,
темрява, пітьма, στυγερός.

σकुδμαίνω (σκίζομαι), inf. -έμεν,
гніваю ся, серджу ся, Ω 592.
'Απο-.

σकुζομαι (σκυδρός), ipv. σकुζευ,
гніваю ся, серджу ся, злю ся
(Р), ремствую (Б), обурюю ся,
я сердитий, гнівний, воркотли-
вий, воркочу, відказую. 'Επι-.

σकुλαξ, άκος, ή, dat. pl. -άκασσι,
песик, песя, цуцик, цуциня, щеня.

Σκυλλη, Скилла, донька Кра-
таї, морський нествір в скельній
печері проти Харибди μ 85 и.

σकुμνος, 3, молоде; левчук,
левеня, левятко Σ 319.

Σκυρος, Скир, а) остров в е-
гейскім морю, λ 509, Т 326.

Σκυρόθεν, із, від Скиру Т 332;
б) місто в малій Фригії I 668.

σकुτος, εος, τό (cutis), шкіра.

σकुτο-τόμος, 3, лимар, римар,
шорник Н 221.

σकुφος, 3, чарка, пугар, ку-
бок, § 112.

σकुώληξ, ηκος, 3, червак, черв,
хробак, Ν 654.

Σκωλος, місце в Бойотії, Β 497.

σकुώλος, 3, (кінчастий) кіл, ча-
стокіл, Ν 564.

σकुώψ, σकुώπες, 3, сова, пугач.

σμάραγέω, 3. s. εἶ, copl. aor.
-ήσῃ, лунаю, шумю, клекочу, ре-
ву, гуджу, гримлю, лускаю, тур-
кочу, шелешу.

σμερδ-άλλεος, 3. страшний, ляч-
ний, грізний, мерзений; adv.
σμερδαλέον, **σμερδαλέα**, страшно,
грізно, тяжко, страхенне (Р);
κεφαλή, δράκων, λέων, χαλκός, αἰγίς,
σάκος.

σμερδ-νός, 3. adv. σμερδόν, гл.
σμερδαλέος.

σμήχω, ipf. έσμηχε, стираю,
обтираю, змиваю, споліскую, 3х
κεφαλής άλλος χυρόν, ζ 226.

σμήκρός, 3. -ήσι, малий, Ρ 757.

Σμινθεύς, ης, voc. -θει, Смин-
тей, прізвище Аполона Α 39.

σμήχω, aor. σμύξαи, pass. opt.
3. s. σμύχοιτο, пожираю, нищу,
спалюю πυρί; κατα-.

σμήδις, ητος, ή, синяк, синець,
басаман, гуля.

σμή, гл. σάω.

σμή, гл. σός, твій.

σόλος, 3, желізний кружок,
αύτοχρώνον.

Σόλῳμοι, сі, Солими, войовни-
чий нарід в Лікії, ε 283, Σ 184.

σός (sanus), σώς, асс. σών,
σών, здоровий, дужий, цілий,
збережений, виратований, спа-
сений, що живе, живий, що о-
стає в живих, ще існує, нена-
рушений, неущокоджений; ελεθρος
певний, неминучий.

σορός, 3, посуда, урна, Ч' 91.

σός, η, on, σοῖς, σοῦ, твій, твоя,
твое; subst. n. ἐπὶ σοῖσι, при твоїм
майні, добутку, на своїм госпо-
дарстві.

Σούνιον, пол.-схід. пригірок
Атики γ 278; т. Car Colones.

σοφία, ης, ή, мудрість, вто-
ропність, знанє, зручність, спо-
сібність, здібність, О 412.

σώφ(ς), гл. σάω.

Σπάρτη, Спарта, головне мі-
сто Лаконії, оєїдок Менелая;
εὐρείη, κάλλιγόναικα, λ 460, ν 412.

Σпάρτη-θεν, adv. із Спарти
β 327, δ 10; **Σпάρτην-δε**, до
Спарти α 285.

σπάρι (σπείρα), τά, линви, ву-
жиська, постронки, Β 135.

σπάω, aor. έσπάσε, σπάσεν, (3)σ-
πάσ(σ)ατο, ipv. σπάσασαθε, pt. σπά-
μενος, pt. a. p. σπασθέντος, тягну,
витагаю; рвону назад (Р); med.

тягну, витягаю, рву, вириваю (для себе, собі), вихоплюю, виймаю. Ἄνα-, ἐκ-.

σπεῖο, гл. ἐπομαι.

σπεῖος, гл. σπέος.

σπεῖρον, ἡ, ας, линва, канат (Б).

σπεῖρον, τό, рядно, покривало β 102, τ 147; шматє, платє, одїж, одяг, свитина (Б), ζ 179, δ 245; вітрило, ε 318, ζ 269.

σπεῖσαι, σπεῖσασκε, гл. σπένδω.

Σπειώ, Спея, нерєїда, Σ 40.

σπένδω, conі. 2. s. σπένδῃσθα, 3. s. σπένδῃ, ipf. it. σπένδασκε, aor. ἔσπεισαν, σπέισαν, it. σπέισασκε, ipv. σπέισον, conі. 2. s. -ῃς, -ομεν, inf. -σαι, pt. -σας, жертвую, виливаю в жертву (вино перед пїтєм на землю або на жертівник), приношу жертву з вина, зливи зливаю (Р), творю, вчиняю офіру (Б), σῖνον, їдати, дєпати. Ἀπο-.

σπέος, σπεῖος, τό, (specus) gen. σπέιους, dat. σπήι, σπήи, acc. σпейос, dat. pl. σπήεσαι, σπέεσαι, σπέσαι, пєчєра, вертєп, яма; γλαφυρόν, кат-хєрєдєс, ἡєρωєдєс, ἀργύρεον, ὑψηλόν, κрїлєон.

σπέρμα, ατος, τό (σπεῖρω), на-сїнє, зерно, сїмя, πυρός крїхтє огню, ε 490.

Σπєρχеїός, Спєрхєй, а) рїка в Тєссалїи Ч 142; б) божок сєї рїки, отець Менєстїя II 174.

σπέρχω, conі. -ωσιν, opt. -οιεν, opt. m. 3. pl. -οία(ο), pt. -όμενος, ois, спішу, поспїшаю, кваплю ся, напіраю, біжу, гоню, лечу, їду; впадаю, кидаю ся, зриваю ся; σπєрхόμενος, скоро, швидко, чим-скорше, з розмаху (Б) ν 115; ἐρετριοῖς скоро гребу.

σπεύδαι, inf. aor. від ἐπομαι.

σπεύδω, ipv. -έτων, aor. 3. s. σпейсє, ipv. -сатє, conі. -сομεν, f. σпейсομαι, спішу (сєя), поспїшаю, менї пильно, кваплю ся, єс μά-χην; σпейсє поνηсόμενος τὰ ἃ ἔργα

з своєю роботою упорав ся еко-ро; περὶ Πατρόκλєοιο σпейсομεν спі-шїм до борби за П.; напіраю, настаю; γάμον спішу з вєсїллям.

σπήи, σπήи, σπήεσαι, гл. σпейос.

σπід-ής (σπάω), єос, просторий, широкий, далекий, Λ 754.

σπїлās, ἄδος, pl. -ἄδες, ἡ, скєля, скєльна лавка, шпїлястїй бєрєг або ріг (Б).

σπινθήρ, ἡρος, pl. -ἡρες, ἑ, іскра.

σπλάγχνα, τά, утроба (осєбл. серцє, печїнка, легкї), лєлюхи, кєндюхи (Б).

σπόγγος, ἑ (fungus), губка; по-лєтєрхєтєс.

σποδιή, купа попєлу, попїл, μєлєхнєα, ε 488.

σποδός, οὔ, ἡ, попїл, ι 375.

σπονδή, ἡ (σπένδω), жертва з вина, зливи (Р); (угода, умова, союз), ἀχρητοι.

σπονδή, ἡ (σπειδω), ревнїсть, по-рив, жар, сквапливїсть, поспїх, щирїсть, пильнїсть, ремєтво (Б), труд, праця, змаганє, запопа-дливїсть; ἀтер σποудῃς без труда; повага, ἀπὸ σποудῃς не на шутку, не жартом, на правду, щиро, од серця (Р), дїйсно; σποудῃ, як adv. скоро, поквашно, хутко, швидко; лєдво, лише з трудом.

στάδιη, (ὁσμήνη), борба з близь-ка, рукопашний бїй, драка.

στάζω, aor. 3. s. стáзє, ipv. стáзєон, капаю, пускаю або ллю по каплї, кроплю, вливаю, на-ливаю.

στάθ-μη, ἡ, (στάσις), шнур тє-слєрєкий, правило; ἐπὶ στάθμην ἔθουєν пїєля шнурєка, або шнур-ком вирівнав, сєрєдвагою ви-рївняв (Б).

σταθμός, σїо, ἑ, а) станов-ско, стїяло, стїяна, обєра, хлїв, колиба, шалаш, ποινήиєс, οїсπο-λєс; σταθμόνδє до обєри, до хлї-ва; загорода, хата, осєля, по-

двіре; б) стовп, одвірок, двері; в) тягар (ваги) М 434.

στάμεν(αι), inf. aor. від ἵστημι.

σταμίν, ἵνος, ἵνεσσι, ἐ, (στήνχι), стовпець, підпора, поперечний бальок (лата), що вязав або укріплював поруб (ребра) корабля.

σταν, στάς, гл. ἵστημι.

σταῖς, гл. στήσω.

στατός, 3. поставлений, що стоїть; ἵππος кінь, що стоїть на стайні.

στανρός (στα, ἵστανχι), ἐ, кінчатий кіл, частокіл.

σταφυλή, ἡ, винна ягода, грозно, кетяг (Б), виноград, ε 69.

σταφύλη, ἡ, оловниця, середвага, стрόμα (Υ); ἵπποι σταφύλη (ἐπὶ νῶτον) ἕλθου рівні під міру.

στάχυς, υος, ἡ, колос, Ψ 598.

στέαρ, ἄτος, τό, (στέατος, 2. екл.), товщ, сало, лій, тук.

στέιβω, ipf. στείβω, ступаю, на- ступаю, топтаю, допчу ζ 92, толочу, подоптую, роздоптую, νέκυας τε καὶ ἀσπίδας.

στέιλα, aor. від στέλλω.

στειλεῖ (στέλλω), ἤε, ἡ, πρώτη, ухо топора або сокири, що в него вбиває ся топорнице, ε 422.

στειλεῖον (στέλλω), τό, топорнице.

στεινός, τό, вузке місце, вузкий прохід, простір, тіснина, ущелина, вузина, тіснота; στ. ὁδοῦ κοίτης вузка повибівана дорога.

στεινόμεαι (στεινός), ipf. στεινόντο, я є стиснений, обмежений, вузкий, стаю вузкий θύρετρα; я обтяжений λάχυνος; наповняю ся, є повний ἀρνών; звужаю ся, я є за тісний, за вузкий; λαοὶ στεινόντο було тісно для війська.

στειν-ωπός, ὅν (στεινός, ὀπή), вузкий, тісний; ὁδός вузка дорога, тіснина (Р), вузина; ἐ στ. вузкий прохід, пролив, вузина морска.

στέιμεν, coni. aor. 2. гл. ἵστημι.

1. στείρα, ἡ, (στήνχι), спідний трам, основне бервено корабля, киль, спід корабля, демен (С).

2. στείρα (στερεή, sterilis), ялова, βοῦς ялівка, телиця, яловиця (Б).

στείχω (στίχος), coni. 3. s. -ησι, ipf. ἔσταιχε, στείχων, aor. 2. ἔστίχων, ступаю, виступаю, поступаю, ходжу, іду, виходжу θύραζε, про- ходжу. Ἀπο-, περι-, προσ-.

στέλλω, opt. -ομαι, f. στελέω, aor. στείλα, m. 3. pl. στείλαντο, посилаю, висилаю, відправляю, вишправляю М 325 Δ 384; ἵστίя звиваю, збираю, згортаю (С), здійсмаю, стягаю, спускаю; порядкую, ладнаю, ставлю в ряди, уставляю, Δ 294; приладжую, знаряжаю, приготівляю, оснащую (Б), νήχ. — Med. забираю ся до чого, лагоджу ся, готовлю ся до чого; ἵστίя як aet. Περι-.

στέμμα, ἄτος, τό (στέρω), вінець, вінок (лавровий, оббитий стяжками з білої вовни); иньші: стяжка, обвязка.

στανάχεσζ = -σχε, гл. στανάχω.

σταν-αχίζω, ipf. m. 3. s. σταν-αχίζετο, стогну, вздыхаю, вбиваю ся (Б), нарікаю, бідкаю ся, журю ся, горюю; θυρόν з болем у серці (Р); жалкую, падькаю, скорблю, оплакую; шумю, стугоню, лунаю, гуджу, γαῖα, θόρυα. Ἀνα-, περι-, (ὅπό).

στανάχω (στένω), ipf. it. στανάχασκε, m. στανάχοντο, зітхаю, вздыхаю, стогну, побиваю ся; шумю, бушую, реву (ріка); соплю, (тяжко) дишу, віддыхаю (коні); жалкую, голошу по ким, падькаю, нарікаю, оплакую. Ἀνα-, ἐπι-.

Στένωρ, ορος, Грек під Тровою, що так сильно кричав, як 50 других Ε 785.

στένω, ipf. ἔστενε, вздыхаю, зі-

тхаю, стогну, побиваю ся; шумю, гуджу, реву. Метх.

στερεός (sterilis), 3. com. ὁ στερεός, твердий, тугий, міцний, сильний, σθερός, λίθος, βράχ; суворий, жорстокий, лютий, твердий, ἔπεια, κραδίη; adv. **στερεῶς**, сильно, міцно, твердо, уперто, завзято.

στερέω, inf. aor. στερέεσθαι, відбираю, граблю, видираю, позбавляю, τινά τινος v 262.

στέρονον, οἶο, τό (στέρονον), груди, груди.

στεροπή, ἡς, ἡ. (ἀστήρ), (б)лисканка, (б)лисканиця, грімниця, диск, блеск, сяєво, світло.

στεροπ-ηγερέα, ας (ἐγείρω), що спускає, зсилає громи, що кидає громиами, громобій (Р), громоверзець (К), Ζεὺς II 298.

στεῦμαι, -ται, ipf. 3. s. στεῦτο, (στήναι), власт. стою (так, що чогось хочу); показую що хочу, по мені видко що хочу; στεῦτο δειψῶν видко було по нїм, що; показую намір, бажаю, хочу, ἔπος ἐρέειν; обіцую, прирікаю, впеваю р 525, чваню ся, грожу.

στεφάνη (στέφανος), ἡς, ἡ, край, беріг, край або беріг шолома, II 12, A 96; шолом K 30; вінець, вінок, чілка, начолко (жіночий стрій на голову).

στέφανος, ὁ (στέρω), вінець, вінок, круг, обсяг, πολέμοιο війна докруги N 736.

στεφάνω, pf. p. 3. s. ἐστεφάνωται, plpf. -το, вінчаю, квітчаю; med. окружаю наче вінцем, навкруги розливаюсь, докруги обливаю, περὶ νῆσον πάντος ἐστ.; τάτ' (ταῖρα) οὐρανὸς ἐστ. що ними увінчане небо; вю ся вінцем докруги чого; τῇ δ' ἐπὶ Γοργῶ ἐστεφάνωτο на нїм (шиті) кругом була зображена Γ.; ἦν (ἀνέχθη) περὶ πάντη φόβος ἐστεφάνωται що докруги него (від него) скрізь

страх всїх збирає, огортає, що скрізь докруги счиняє страх, спонукує до утечі зі страху, що всякі страхи з неї виглядали (Р); ἀμφὶ δέ μιν νέφος ἐστ. докруги оповила его хмара.

στέφω (stipo), вінчаю, вкрашаю, μορφήν ἔπεισι щедро наділяю, φ 170; гл. ἀμφί, ἐπι-, περι-, ἀμφι-περι-.

στέωμεν, στή, στήν, гл. ἵστημι. **στήθος**, εος, τό, g. pl. στήθεσσι, груди, груди.

στήλη, ἡ (στήναι), стовп, кован, підпора, προβλήτας; надгробний стовп або камінь, пам'ятник.

στήμεναι, στήναι, гл. ἵστημι.

στηρίζω (στερεός), aor. 3. s. (ἐ-)στήριξε, inf. -εῖν, m. -ασθαι, plpf. 3. sg. ἐστήρικτο, підпираю, опираю, ставлю сильно, уставляю, уміщую, поставляю, ἱρίζω ἐν νέφει, утверджую; опираю о що, досягаю, οὐρανῶ; intr. i med. опираю ся, ποσὶν, спираю ся, стою сильно, устоюю, держу ся, πόδεσσιν на ногах; κακὸν κακῶ ἐστ. нещастє слїдувало за нещастєм. Ev-.

σῖβ-αρός (στέβω), 3. com. -ώτερος, тугий, густий, ядерний, сильний, міцний, кріпкий, дужий, кремізний, χεῖρας, ὤμος, αὐχὴν, σάκος, ἔγχος; adv. **σιβαρῶς**, сильно, міцно.

σῖβη, ἡ (στέβω), иней, паморозь, студінь, приморозок, ранній морозок (Б).

σῖλβω, блищу, блискочу, лиснію, свічу, вилискую ся, сияю, яснію, миготію, блискаю, τινί чим, від чого; χάρις сияю красою.

σπλνός, 3. (σπλβω), що сияє, лискущий, блискотливий, лискавий, світляний, миготіючий, ἔερσσι E 351.

στίξ, στίχες, ἤ, ряд, боевий ряд, лава, ἀνδρῶν, Τρώων, Δαναῶν; κατὰ στίχας рядами, в рядах Г 326; через ряди; ἐπὶ στίχας в рядах, в ряди, рядами.

στίχασθαι, ipf. 3. pl. ἐστειχέωντο, іду, іду рядом, рядами, один за другим, поступаю в ряді, в порядку, спішу, поступаю, іду походом, в похід, їду, пливу.

Στίχιος, Стихій, вожд Атенців, що його убив Гектор N 195, O 329.

στόμα, атос, τέ, уста, рот, губа. писок, паща, пелька, пащека; устє, гирло, челюсть, пропась, безодня, розтвір; лице, Ζ 43 Π 410; διὰ або ἀνὰ στόμα ἀγασθαι мати на устах, через уста випустити, говорити, висказувати, згадувати; στ. ἡρόνος край берега; передна часть, передний конец, κατὰ στόμα спереду, при (на) горішнім кінци, O 389; λαύρης вихід через.

στόμα-χος (στόμα), сию, ё, горло, гортань, гортанка.

στοναῖέω, if. aor. -ῆσαι, стогну, зітхаю, вздыхаю, нарікаю, падькаю, жалую, побиваю ся, Σ 124. 'Επι-.

στοναχή, ἡς, ἤ (στένω), зітханє, стогін, стогнання, горюванє.

στοναχίζω, гл. στεναχίζω; κατ-.

στονόεις, εσσα, εν, жалісний, жалібний αἰσδή, повен горя, сумний, болесний, болючий, гіркий, κήδεα, εὐνή; страшний αὐτή, смертоносний, βέλεια, διστοί.

στόνος, ё (στένω), стогін, стогнання (Б), зітханє, хропіт, харчанє.

στορέννυμι (sterno), aor. (ἐ)στέρεσε, ipv. -σον, if. -σαι, pt. -σας від στροφέννυμι plpf. p. ἐστρωτο, простираю, простягаю, стелю, розстелюю, застелюю, пригото-вляю, λέχος, τάπητας, δέμνια; рівнаю, успокоюю, гладкою ска-

теркою встелюю (Б), πόντον; роз-грібаю, розгортаю ἀνθρακίην. 'Επι-, κατ-, ὑπο-.

Στρατή, Стратія, місто в Аркадії В 606.

Στρατιος, Стратій, син Нестора і Анаксібіі, γ 413.

στράτο-ομαι, ipf. 3. pl. ἐστρατέωντο, стаю, або стою табором, я розтаборив ся, πρὸς τείχεα перед.

στρατός, ё, gen. -έων, військо; в Іліяді переважно корабельний табор Греків.

στρεπτός, 3. (στρέφω), кручений, плетений, χιτών (иньші: кільцевий, кільчастий); що дає ся повертати, наклонити, поворотливий, податливий, поблажливий, вибачливий, φρένας, φρεσί; гнбкий, гнучкий, хисткий, γλώσσει.

στρεύομαι (stringo), мучу ся, знемагаю, висилаю ся, охляваю, марнію, загибаю, ἐν νήσω.

στρεφε-δίνεομαι (στρέφω, δίνη), обертаю ся докруги; aor. p. 3. pl. στρεφεδίνηθεν εσσα очи зайшли туманом Π 792.

στρέφω, ipf. ἐστρεφε, aor. στρέψε, inf. -αι, pt. -ας, if. στρέψασκον, ipf. m. ἐστρέφετο, inf. f. -ψασθαι, pt. aor. p. στρεφθείς, кручу, ворочаю, обертаю, звертаю, ἵππους; повертаю, посилаю οὐρον; intr. i med. обертаю ся, ἀνὰ ὀμμούς обертаю ся, наvertsю по скибам, т. в. з одної борозди в другу; pass. обертаю ся, відvertsю ся, звертаю ся, наvertsю, кружляю, кручу ся, E 40 Σ 488 ε 274 и.; вю ся; ἐκ χώρης відходжу; ἐνθα καὶ ἐνθα суди и туди обертаю ся, перевертаю ся Ω 5; бавлю, остаю, перебуваю; νολεμέως στρεφθείς обкрутившись, загорнувшись (у вовну барана), вхопившись (за вовну, Б). 'Ανα-, ἀπο-, ἐπι-, μετα-, περι-, ὑπο-.

στρόμβος (στρέφω), έ, млинок, вертілка, гучок, дзига (У), кружок, качальцё, качало, Ξ 413.

στρουθός, οίος, έ, ή, воробець, горобець.

στροφάλις, ηγος, ή (στρέφω), крутіж, вир, круча, κονής туман пороху, Π 775, ω 39.

στροφαλίζω, кручу, пряду, мотаю, ήλάχατα, σ 315.

Στρόφιος, Строфій, отець Скамандра, Ε 49.

στροφος, έ (στέφω), повязка, перевязка, стяжка, посторонок, мотуз, курман; στρ. αορτήρ скручений мотузок, або мотузок як перевязка, перевісь.

στροφώνυμι, гл. στροφέννυμι.

στροφάω, (στρέφω), -ώσιν, pt. -ώσα, inf. m. -άσθαι, ipf. στροφάτο, обертаю, кручу, пряду, сучу (Б) ήλάχατα. — Med. сюди і туди ходжу, находити ся, перебуваю, сную ся (Р) κατὰ μέγαρα, остаю, живу, бавлю; обертаю ся, κατ' αὐτούς між ними, звертаю ся. Ἀμφιπερι-, ἀνα- ἐπι-.

στυγερός, 3. ненависний, ненавидний, осоружний, гидкий, обридливий, страшний, лютий, грізний, жорстокий, Ἀϊδης, μήτηρ, δαίμων, γάμος, γαστήρ, πόλεμος; сумний, невеселий, жалібний, έπεια; жорстокий μῦθος; злощасний, ненависний έδός; adv. **στυγερῶς**, страшно, на погибіль, в страшний спосіб, негайно (Б), на горе, лихо, до лиха.

στυγέω, έει, έουσι, conі. έη(σι), aor. 2. έστύγον, opt. aor. 1. στύξαιμι, а) prs. і aor. 2. не ненавижу, погорджаю, гордю, відвертаю ся, гіджу ся чим, мені хтось опротивілий, осоружний; жахаю ся, бою ся, лякаю ся, з inf. A 186 Θ 515; з асс. H 112 Θ 370 и.; б) в aor. 1., роблю

страшним, ненависним, страху завдаю, λ 502.

Στύμφηλος, Стимфель, місто в Аркадії В 608.

Στύξ, ύγος, Стикс, ріка в підземнім світі, що нею боги кляли ся ж 514, В 755.

στύξαιμι, opt. aor. від στυγέω.

Στύρα, τά, Стира, місто на Евбої В 539.

στυφελίζω, aor. (ε)στυφέλιξε, conі. -η, inf. -αι, бую, вдаряю, відбиваю, άσπίδα, τινά; тручаю, трясую, відтручаю, випихаю, виганяю, вибираю, скидаю, спихаю, зіпхну έκτός άτραπιτοῦ, έξ έδέων, εκ δαιτύος; проганяю, розганяю νέφεα; зле обходжу ся або поступаю з ким, обижаю, досаджаю, кривджу, безчещу, ругаю ся, зневажаю, σ 416, υ 324, π 108 и.

σῦ, gen. σέος, σεῦ, σεῖο, σέθεν (τεοίος, τεείο), dat. σοί, σ', A 170, τοι, τέιν, асс. σέ і енкл. ти; dual. σφῶι, σφῶ і pl. ύμεις.

σῦ-βόσια, -βόσεια, τά (сῦς, βόσις), суῶν череда, стадо безрог, свиний.

σῦ-βώτης, έω, έ (сῦς, βόσκω), свинопас, пастух безрог.

сῦ γε, σοῦ γε, скріплене сῦ.

συν-κἀλέω, pt. aor. -έσας, екликую, згромаджую, збираю, βουλήν.

συν-καλύπτω, разом, або зовсім закриваю, вкриваю, оповиваю, укутаю (Б), ε 293, ρ 314.

συν-κλονέω, ipf. -εκλόνεον, мішаю (ряди), счинаю безладдя (У), замішанину, колотечу, N 722.

συν-κυρέω, opt. aor. 3. pl. συγκύρσειαν, стрічаю ся, вдаряю на, об себе, Ψ 435.

συν-χέω, ipv. σύγχει, ipf. 3. s. σύγχει, aor. -έχευε, 2. s. σύγχεας, inf. -χεῖσθαι, pt. -χέας, aor. m. sync. 3. s. σύγχυτο, разом зливаю, змішую, помішую, розкидаю O 364;

ήνικα σύγχυτο запутали ся, замотали ся; непокою, труджу, мучу θυμέν I 612, але θυμέν N 808 відбираю, захитую, ломлю відвагу; роблю, чиню безхосенним, дарним, нищу, нівечу, поражаю, κάκιστον, ισός; άνδρα нищу, ломлю силу, скручую (Б) чоловіка; ёркис ломлю.

συκνή, i συκῆ, ἡ, pl. -έαι, -έας (синіц.), смоква, смоковниця, смокове дерево.

συκον, το, смоквина, смоква.

συλλάω, f. ήρετε, ipf. (ε)σύλλω, du. συλήτην, copl. aor. συλήσω, opt. -εις, pt. -σας, рабую, грабую, загарбую, обдираю, здираю, відбираю, забираю яко добичу, τεύχεα, έντεα; здійсмаю, знимаю πόμα; витягаю, виймаю, τόξον (εκ γωρυτοῦ).

συλεύω, ipf. 3. pl. έσύλευον, обдираю, здираю, загарбую; обкрадаю, обманую, кривджу Ω 436.

συλ-λέγω, pt. aor. -λέξας, aor. m. 3. s. συλλέξατο, f. -λέξομαι, збираю, громаджу, нагромаджую, κτέατα; med. збираю для себе, собі, складаю, έπλω свої знаряди; збираю, набираю (Б), έταίρους.

συλ-λιάσσω (λιάζω), лише σύν λιασθεν, (крила) опали, Ч' 879.

συμ-βάλλω, -ετον, aor. σύμβαλον, iprv. -ετε, aor. sync. 3. du. συμβλήτην, inf. -ήμεναι, aor. m. 3. s. συμβλήτω, ηντο, copl. -ηται, pt. συμβλήμενος, f. συμβλήσεαι, скидую разом, зводжу до купи, збираю, зношу разом, υδωρ βοάς сполучаю, зливаю разом; πόλεμον починаю; άμφοτέρους зводжу разом (до борби), до купи, пускаю одних на других, поставляю; вдаряю об, ρινούς щитами об щити, стрінулись щ. зі щ.; intr. i med. стрічаю ся, τινί φ 15, сходжу ся з ким, вдаряю на кого,

кидаю ся, σύμβαλον μάχεσθαι кинулись до борби, вдарили на себе, щоби боротись, почали боротись άμφί νέκει; впадаю на, іду проти. Часто осібно.

Σύμη-θεν, із Сими, острова при побережжю Кариї В 671.

συμ-μάρπτω, pt. aor. -μάρψας, разом схоплюю, хватаю, σύν δέ δύω μάρψας; разом згинаю, ломлю, проломлюю, δόνακας, К 467.

συμ-μητιάομαι, inf. -άσθαι, разом, спільно нараджую ся, раду раджу, К 197.

συμ-μίσγω (commisceo), aor. -έμιξα, aor. p. 3. pl. σύν έμιχθεν, змішую, сполучаю; med. змішую ся, лучу ся, сполучаю ся, спливаю ся, τινί з ким, В 753; зустрічаю ся, сплітаю ся, χειρες.

συμ-μύω, pf. σύν μέμυκε, замикаю ся, закриваю ся, стягаю ся, έλκεα Ω 420.

σύμ-παντες і ξύμπαντες (πᾶς), ων, ασι, ἄς, α, всі разом, всі до одного, всі.

συμ-πήγνυμι, aor. 3. s. συνέπηξεν, роблю густим, згущаю, γάλα (όπός) спричиняє, щоби молоко зсіло ся.

συμ-πίπτω, aor. σύν έπεσον, разом паду, впадаю, вдаряю, разом дую, піднимаю ся (вітри); разом кидаюсь, впадаю, вдаряю (оден на другого) Н 256.

συμ-πλάταγέω, aor. 3. s. -πλάταγῃσεν, разом вдаряю, сплесну, χειροί Ч' 102.

συμφέρομαι, ipf. -όμεσθαι, f. -οιόμεσθαι, стрічаю ся, сходжу ся, πολεμώδε, μάχη, на бій, до борби, у борбі, вступаю в бій, починаю борбу, воюю, борю ся, вдаряю на.

συμ-φεριτός, ἡ, сполучений, спільний; σ. άρετή πέλει άνδρῶν καί μάλα λυγρῶν сполучена сила мужів навіть зовсім слабих може щось вдіяти N 237.

συμ-φράδμων, *σνος* (φράζω), що помагає радою, дорадник, по-
радник В 372.

συμ-φράζομαι, f. -φράσσομαι, аог.
3. s. -φράσσοτο, нараджую ся з
ким, раджу ся, звертаюсь до
кого о пораді, βουλάς τινί подаю
раду, ураджую з ким, маю ра-
ду, раду раджу; θυμῷ, розду-
мую собі, розважаю, міркую.

σύν, (ξ)σύν задля позиції, *сум*),
а) adv. разом, враз, з, спільно,
сполучений з, вкупі, заразом,
сполом; *νισσόμεθα* — *сύν* верта-
ємо разом; б) як праер. з dat.
з, враз, разом з, *σύν θεῷ*, 'Αθύνῃ,
з богом, при помочи бога, Ате-
ни; *ἔντεσι* (з) оружжєм (в руках);
сύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν тяжко; и-
ноді по слові: *ἐμοὶ σύν, τοι σύν*;
так само в зложених.

συν(ξυν)-αγείρω, аог. *ξυνάγειρα*,
m. -αγείρωτο, pt. а. 2. m. *συναγρό-
μενος*, збираю разом, зводжу до
купи, згромаджую, нагрома-
джую, придбаю, надбаю (Б),
βίστον; med. для себе, собі, *κτή-
ματα*; аог. 2. (sync.) збираю ся,
згромаджую ся.

συν(ξυν)-άγνῳμι, аог. *ξυνέαξε*,
αγν, розбиваю, торощу, ломлю,
розломлюю, товчу, роздираю,
поторощую, *νῆας, ἔγχες, ἄρματα*,
τέχνη ἐλάφοιο.

συν(ξυν)-άγω, *coni.* *ξυνάγωμεν*,
ipf. *σύναγον*, f. 3. pl. -άξουσιν, аог.
3. s. *συνήγαγε*, збираю, зношу,
приводжу (разом), *ἔρμαι* жертвні
зв'їр'ята Γ 269, спроваджую,
зганяю, нагромаджую, збираю
разом Z 87, *νεφέλας*, зводжу до
купи, згромаджую; 'Αρης, *ἔριδα*
'Αρης, *ὁσμήνην*, счинаю борбу, по-
чинаю, зводжу б.

συν-αίρω, аог. -*ήρειν*, ipf.
-*ήρειν*, *coni.* аог. m. 3. s. -*αίρε-*
ται, разом піднимаю, підношу,

μαχλόν; беру разом, забираю;
зв'язую, спрягаю разом, К 499;
так i med. *πίστους συναίρεται* *ἱπ-
πους*, О 680.

συν-αἰνῶμαι, ipf. 3. s. *συναίνῳτο*,
разом збираю, забираю, Ф 502.

συν-αἰρέω, аог. 3. s. *σύνειλε*, pt.
συνελών, разом беру, збираю, згор-
таю, забираю, *χλαῖναν*; *ἄρῳ* ви-
риваю, відриваю.

συν-αντάω, ipf. du. -*αντήτην*,
i *συνάντομαι*, ipf. 3. s. -*ήντετο*,
3. du. -*ανθέσθην*, зустрічаю ся,
здибую, стрічаю кого, сходжу
ся з ким, навіщаю кого, *τινί*.

συν-ἀράσσω, f. *ἀράξω*, аог. *ἀ-
ραξ(εν)*, ps. *ἀραχθη*, розбиваю, роз-
товкаю, торощу, розтріскую,
ломлю.

συν(ξυν)-δέω, аог. *συνέδησα*, 3.
s. *ξυνέδησε*, if. *ξυνδησαι*, pt. *συνδήσας*,
(разом) зв'язую, переплутую (Б),
πόδας, сильно зав'язую, закайда-
нюю (С); перев'язую, *χεῖρα*.

συνέδρομον, аог. від *συντρέχω*.

συν-εέρω, ipf. *συνέεργον*, аог.
συνεέργατον, власт. разом запираю,
замикаю; зв'язую, прив'язую, стя-
гаю, оперізую, підперізую, *χι-
τῶνα ζωστήρι*; *окружаю, обводжу*,
замикаю Ξ 36.

1. *σύν-εimi* (*εἰμι*), f. inf. *ξυνέ-
σεσθαι*, я є разом; *οἷον* живу в
злиднях, переживаю, терплю
горе.

2. *σύν-εimi* (*εἰμι*), pt. *ξυνιόντες*,
ipf. 3. pl. *ξύνισαν*, 3. du. *συνίτην*,
їду разом, приходжу, сходжу
ся, збираю ся, *ἐς χώρον ἕνα*, ви-
ступаю Z 120, зустрічаю ся, на-
пираю, вдаряю на, Ξ 393, ви-
ступаю проти, *ἔριδος περί* із, ізза;
ἔριδι у, в; пор. *ξυνέσεσθαι*.

συν(ξυν)-ελαύνω, 2. s. *ξυνελαύ-
νεις*, inf. *ξυνελαυνέμεν*, аог. 3. s.
συνέλασσε, *coni.* *ξυνελάσσομεν*, inf.
ξυνελάσ(σ)αι, спонукую, приводжу,
накликую до чого, наущаю,

підцькую (Б), сторю, посторю, σ 39; так ἔριδι до Υ 134; разом зганяю, спроваджую, збираю, забираю, λήϊδα; затискаю, затиною, еціпляю (Б) ἐδόντας; intr. сходяжу ся, зустрічаю ся, вдарю на, нападаю, ἔριδι в бою X 129.

σύνελε, συνελών, гл. συναίρω.

συν-εοχμός, ε, (έχω), сполученє, звязь, Ξ 465.

συν-ερείδω, аог. ἐρεΐσαι, стуюлю, скліплюю, стискаю, затискаю, σύν τε στόμ' ἐρ., λ 426.

συν-ερίθος, f. помічника, співробітника, ζ 32.

συνέροηται, pf. p. від συρρήγνυμι.

συν-εχέс, adv. n. безнастанно, заєдно, постійно, раз-в-раз; υ в арзі.

συν(ξυν)-έχω. 3. pl. ξυνέχουσι, ipf. σύνεχον, сходяжу ся, лучу ся; pf. συνοχωκότε ὦμα ἐπὶ στῆθος наклонені, зігнені, стиснені, скручені до грудий.

συν-ημοσύνη, ή (συνιέναι), злагода, згода, умова, союз, договір, X 261. pl.

συν-ήρος, ον (αἰείρω), прилучений, сполучений, приданий, доданий; φέρμυς δακτὶ σ. товаришка, дружина.

σύνθεο, σύνθετο, гл. συντίθημι.

συν-θεσῖται, (συντίθημι), аі, аων, умова, угода, союз, договір, В 339; припорука, приказ, наказ, E 319.

συν-θέω, fut. 3. s. -θεύσει, власт. біжу разом; (щасливо) удає ся, справджує ся (Б), поведе ся, пощастить ся, добре закінчить ся, випаде, υ 245.

συν(ξυν)-ίημι, ipv. ξύνιαι, ipf. 3. pl. ξύνιεν(ον), аог. 3. s. ξυνέηκε, ipv. ξύνες, аог. m. 3. s. ξύνετο, copі. συνώμεθα, разом посилаю, разом зводжу, спроваджую, збираю, зводжу до купи, наущаю,

спонукую, приводжу до чого, A 8; доводжу до, счинаю; επαθεῖς, ἐμέθεν, чую, слухаю, міркую, помічаю, довідую ся; вважаю на що, шаную, приймаю (C) βουλέων A 273, не забуваю (Б) ζ 289; med. τοῦ ξύνετο вчув, чув; συνώμεθα ἀμὰ γάμῳ щоби ми умовили ся, порозуміли ся, згодили ся що до.

συν-ίστημι, лише pt. pf. συνεστατός, я зійшов ся, почав ся, счинив ся, полέμοιο Ξ 96.

συνοισόμεθα, f. від συμφέρωμι.

συν-ορίνω, (разом, враз) порушаю, зворушаю, σύν θυμὸν ἐρίνης; med. (по)рушаю ся, піднімаю ся, пускаю ся, Δ 332.

συνοχωκότε, pt. pf. від συνέχω.

συν-τάράσσω, аог. ἐτάραξε, copі. -ταράξῃ, помішую, стрівожую, колочу, лякаю, полошу, ἵππους; мішаю, перешкоджую, δαίτω.

συν-τίθεμαι, аог. 3. s. σύνθετο, ipv. σύνθεε, pl. σύνθεσθε, уважаю, вбчаю на що, спостерігаю, помічаю, слухаю, чую; σύνθετο βουλὴν пізнав (божу) волю H 44: αἰοδὴν чую, зачуваю; μῦθον слухаю; σὺ δὲ σύντεο уважай, послухай, гляди, памятай.

σύν-τρις, по три разом, до купи: 429.

συν-τρέχω, аог. 2. -έδραμον, біжу разом, збігаю ся, біжу проти, оден проти другого, нападаю, вдаряю на себе, кидаюсь оден на другого, ξυρῆσαι.

συνώμεθα, copі. аог. від συνίημι.

σύριγξ, γρυς, ή (σφαρ, свиріль), вівчарска сопілка, дудка, свистілка, жоломія, флюояра; сховник (на копія), піхва, сагайдак, T 387.

Σύριη, Сирия, казочний остров на північ від Ортигії в незвіснім заході, с 403.

συρ-ρήγγυμι, ломлю, зломлюю, pf. p. συνέρρηγται κακοῖσι в зломаний, знеможений злиднями, на-терпів ся горя (Б).

σὺς (sus), σὺς, суі, сὺν, pl. σύες, συσί, σύεσσι, σύας, сѹс, свиня, безрога, кабан, вепр, ἄγριος, ἀγριοῦς, ληϊβότειρα, ἐλαόφρων; сѹс ка-приос, дик, кабан.

сὺτο = ἔσσυτο, гл. сѹто.

σῦφειός і **σῦфеός**, ё, хлїв, сви-нюшник (Б); **συφεόνδε**, до хлї-ва, у хлїв.

σῦ-φορβός, ё (φέρβω), свинопас, свинар, пастух від свиний, πᾶς хлопец свинопас.

σφ = σφέ, σфі, гл. σφεῖς.

σφαῖζω, ipf. σφαῖζον, aor. 3. s. σφαῖζε, pl. ἔσφαζαν, pt. pf. p. ἔσφαγ-μένα, ріжу, зарізую, бію, забиваю, βούν, μῆλα.

σφαῖρα, ἡ, пилка, мяч, опука (Б), πᾶζειν бавити ся, грати в п.

σφαιρη-δόν, adv. наче кулею, як пилкою, N 204.

σφάλλω (fallo), aor. σφῆλε, inf. σφῆλει, захитую, зворухну (Б), повалою, Ἄπο-, παρ-.

σφαῖρα (σφαῖρα), ipf. 3. pl. σφαῖρα, трішу, шиплю, екварчу, сичу; я в повний, οὐ-θᾶτα σφαῖρα, вимена розпи-рало, були переповнені (моло-ком), трохи не лопались (Б).

σφάς, **σφέ**, acc. від σφεῖς.

σφεδ-άνον (σφαδ, σφῶδρα), adv. п. сильно, люто, несамовито, за-взято, ἐπεσθαι, ἐφέπειν.

σφεῖς, σφῶν, σφῶων, σφείων, σφί-σι(ν), σφί(ν), σφῆς (часто 1. скл.), σφάς; σφέ, σφ(ε), лат. sui, sibi, se; eorum, eis і т. д. они, їх, себе, їм, собі, собою, і т. д. I 303 σφί у них.

σφέλας, acc, τό, pl. -α, столець, підніжок.

σφενδ-όνη, ἡ (funda), праща,

швигалка (У), проца, N 600; звич. з вовни.

σφέτερος, 3. (suus), свій, їх; αὐτῶν σφετέρησιν ἀτασθαλίῃσιν через свій власний, свій таки нерозум; subst. п. ἐπὶ σφέτερα у свояси, у свою (власну Б) господу, до своїх домів.

σφηκώ (σφήξ), plpf. p. ἐσφήκωντο, тісно стягаю, стискаю, перева-зую, сплітаю (в середині на по-добу осі).

σφήλε, aor. від σφῆλλω.

Σφήλος, οἰς, Сфель, син Бу-коля з Атен, O 338.

σφήξ (vespa), ё, -κός, σφήκας, -κασιν, оса, шершун.

σфі, **σфін**, гл. σφεῖς.

σφοδρῶς, adv. сильно, скоро, нагально, завзято, μ 124.

σπονδύλιος, ё, вязова кість, вязок, окість, хребтова кість; plur. хребетина, похребтина.

σφός (suus), сѹ, ἡς, як σφέτερος, свій, їх.

σφῦρα, ἡ, молот, молоток, γ 434.

σφῦρόν, τό, кістка, (з низу го-леневої кости або гомілки).

σφωέ, **σφω**, acc. du. до σφεῖς, gen. і dat. σφῶν, энкл. du., їх обох, їм обом.

σφῶи, **σφῶ**, nom. і acc. du. pron. pers. σῶ, gen. і dat. σφῶν, σφῶν, δ 62, ви оба, вас обох, вам обом.

σφωίτερος, 3. вас обох, ваш.

σχεδῖη, ης, ἡ, байдак, плавник (Б), човен, човно.

σχεδῖην, adv. близько, з близь-ка, в борбі з близька, E 380.

Σχεδιός, Схедій, а) син Іфіта і Гипполіти, вожд Фокійців, що его убив Гектор В 517 п.; б) другий вожд Фокійців, син Пе-рімеда O 515.

σχεδόν-θεν, adv. з близька, близько, τινός.

σχεδόν (σχεῖν), adv. близько, не далеко, з близька, ἀλλήλησι, τινός; близький (свояк).

σχεδέειν, схεῖν, схέμεν, схέσθαι, схέσθαι, схέω гл. *схω*.

Σχερίη, Схерия, остров Фаяків, на північ від Ітаки, ε 34, 280.

σχέτιλος, 3. (σχεῖν, *схω*), видержалий, витревалий, статочний, К 164; лихий, недобрий, злісний, лукавий, лютій; відважний, смілий, сміливий, задирака (У), зухвалий, жорсткий, немилосердний, запеклий, страшний, злючий, злюка, ремсний (Б), злобний, злобивий, грізний, твердий, суворий, сердитий; нависний, божевільний; *εργα* страшні, беззаконні; *δνειρος* злочасний, лихий, необачний (Б).

σχέτο, aor. від *схω*.

σχίζη, ἡ (σχίζω), поколене древо, поліно, дрова, *δρυός* дубове поліно.

σχίζω (scidi), aor. 3. s. (ε)σχίσεν, лупаю, колю, розколюю, розщиплю, ε 507.

σχοίато, opt. aor. m. від *схω*.

Σχοῖνος, Схойн, місто в Бойотії В 497.

σχοῖνος, ε, сїтник, очерет, ε 463.

σχύμενος, σχών, -ώνται, гл. *схω*.

σώεσκον, σώζω, гл. *схω*.

Σῶκος, voc. *Σῶχ'*, Троянець, син Гіппаза, Λ 427, и.

σῶκος, ε (σῶς), покровитель, оборонник, збавитель, спаситель.

σῶμα, ἄτος, τέ, тіло (лише про мертве), труп, стерво, падло.

σῶς (сῶς), здоровий, цілий, живий, жив-здоров (Б), що о-став в живих, збережений, спасений, що ему нічого (злого) не стало ся; *ελεθρος* певний, неминучий, нехибний.

σώεσκε, σώοντες, гл. *схω*.

T.

τ', зам. *τέ* або *τοί, σοί, α* 60, 347.

ταγός (τάσσω), ε, вожд, провідник, проводар, володар Ч 160.

ταθείς, τάθη, aor. p. від *τείνω*.

ταλα-εργός, έν, видержалий або витревалий в роботі, до роботи годящий, робочий, *ήμίονος*.

Ταλαμίνης, εος, Таляймен, вожд Майонців В 865.

Ταλαῖονίδης, χο, син Таляя Мекистей, В 566 Ч 678.

τάλ-αντον, τέ (τλήναι, tollo), а) важка, шала, pl. вага, *ἱρά, χρύσεια, Διός*; б) талант (вага ма-бусть $\frac{1}{2}$ кілю).

τάλα-пейριος, εν (πεῖρα), що за-знав багато горя, злиднів, бо-гато біди натерпів ся, бідолаш-ний, нещасний, бездольний, зли-денний, *ξεῖνος*.

ταλα-πενθής, ες (πένθος), що звик ся з горем, витревалий, видержалий, у бідах загартований (Б), *θυμός* ε 222.

τάλαρος, ε (тал, tul), кошик, кіш, кошіль, *πλεκτός*.

τάλας (τλήναι), лише voc. *τάλαν*, безстидний, зухвалий, буйний, нужденний.

τάλασί-φρων, ονος, (εφρήν), видержалий або витревалий в не-долі, в злиднях, терпеливий, за-взятий (Б).

τάλ-άσσης, η, гл. *τλήναι*.

тал-ау-рїнос, ε (τάλα, *φρίνός*), щитоносний, щитоносець; хоро-брий, сміливий, бойкий, *πλε-μιστής*; adv. n. *ταλαύρινον*, хо-робро, витревало.

τάλαστρον, ονος (φρήν), гл. та-
λασίφρων.

Ταλθύβιος, Тальтибий, оклич-
ник Агамемнона під Троєю А 320.

τάλλα, τάλλα = τὰ ἄλλα, гл.
ἄλλος.

τάμε, -έειν, τάμνη, гл. τάμνω.

ταμεσί-χρως (τάμνω), оос, асс.
-χροα, ас, що скіру т. в. тіло
протинає, пробиває, що ранить
тіло, завдає рану, χαλκός, ἐγχείη.

ταμίη (τάμνω), ης, ἡ, ключниця,
господиня, αἰδοίη, ὀτρυνή; з γυνή
і без, ἀμφίπολος.

ταμίης (τάμνω), ὅ, управитель,
впорядник, орудар (У), справ-
ник, πολέμοιο, ἀνέμων.

τάμνω, ipf. ἔταμνον, τάμνε, аог.
3. s. τάμε, opt. -οι, conl. -η(σιν),
inf. ταμέειν, pt. -ών, inf. a. m. та-
μέσθαι, pt. pf. р. τετμημένον, поб.
ф. inf. τέμνειν, prs. τέμει N 707,
краю, тну, розтинаю, δέρμα; рі-
жу, рубаю, стинаю, розрізую,
розділяю, розкраю, покраю, роз-
бираю; відтинаю, відрубую, від-
різую, відділяю, зрубую, зни-
маю, κεφαλὴν; витинаю, вирізую,
βέλω ἐκ μηροῦ, нарізую γλώσσας;
обтинаю, обрубую, обрізую, об-
тісую, перетинаю, перерізую;
калічу, раню χροά χαλκῷ; заби-
ваю, зарізую, убиваю, підрізую,
раню; ἐρικι заключаю умову, до-
говір, союз; τέμενος відділяю,
призначаю; перетинаю, пливу
по, πέλαγος, κύματα. — Med. собі
відтинаю, втинаю, розрізую для
себе, розкраваю, краю, стинаю,
убиваю, відрізую собі, рубаю,
ломлю для себе; ἄρσιν відділяю
для себе: ἀγέλας відганяю, зай-
маю для себе, рабую; (ἄροτρον)
τέμει: τέλσον ἀρούρης протинає т. в.
оре відмежену рілю. Ἀπο-, διά,
ἐκ-, про-, ἀποπρο-.

τάνᾱ-ήκης, ες (ταναός, ἀκή), з

довгим вістрем, або лезвом, дов-
гокінчастий, острій, χαλκός.

τάν-ᾰός, 3. (τείνω, tenuis), дов-
гий, αἰγανέη Π 589.

τάναυ-πους, ποδος (ταναός), з
довгими або тонкими ногами,
тонконогий, μῆλα, ι 464.

τάν-ηλεγής, ἐς (ἄλγος), що ду-
же засмуває, печальний, горест-
ний, гіркий, болючий, невгаму-
щій, θάνατος.

Τάνταλος, Тантал, син Зевса
і Плутона, кор. Сипілю у Фри-
гії, отець Пельопса, дідо Атрея;
бенкетував разом з богами, але
що зрадив їх тайни, то за те
в підземнім сьвіті покутує: сто-
їть по шию у воді а терпить
вічну спрагу, λ 582 сл.

τάνυ-γλώσσοs, ον (γλῶσσα), з
довгим, або тонким язиком, дов-
гоязыкий, κορώναι, ε 66.

τάνυ-γλώχιν, ινος (γλῶχιν), з дов-
гим або тонким вістрем, з дов-
гими зубцями (Р), або острокін-
частий, εἰστοί Θ 297.

τάνυ-ήκης, ες (ἀκή), з тонким
вістрем, острій ἄος, довгий ἔξοι.

τάνυ-πεπλος, ον, в довгим о-
дягу.

τάνυ-πτέρυξ, ὄρος, з широкими
крилами, ширококрилий, довго-
крилий, οἰωνοί, ἄρπη.

τάνυσι-πτερος, гл. τάνυπτερυξ.

τάνυστός, ὄος, ἡ (τάνύω), натя-
гане, напинане, τόξου, φ 112.

τάνυται, Р 393, гл. τάνύω.

τάνυ-φλοιος, ον, з тонкою ко-
рою, κρίνεια Π 767.

τάνυ-φυλλος, ον, з довгим ли-
стем, довголистий, рясний (Б),
ἐλαίη.

τάνύω (τείνω, tendo), fut. ὄουσι,
φ 174, аог. ἐτάνυσσα, τάνυσ(σ)ε(ν),
pl. τάνυσσαν, conl. -(σ)η, opt. -σειε,
inf. -σσαι, pt. -σας, pt. a. m. -σά-
μενος, pass. pr. τάνυται, pf. 3. s.
τετάνυσται, plpf. τετάνυστο, аог. р.

3. pl. τάνυσθεν, pt. -σθείς, тягну, натягаю (лук); витягаю, протягаю, розтягаю βοείην, "Ектора; напинаю, розводжу, простираю ἱρην; повалою (як довгого) ἐπὶ γαίῃ; ἔγχος кладу о 283; так δβελούς I 213 (Р. рожна всунув); засуваю, затагаю, перетягаю, κληῖδα; ставлю, заставляю, розкладаю τράπεζαν; ἵππους ἱμάσιν попускаю ремені, наганяю до скорого бігу; счинаю μάχην, πόνον; κανόνα перетягаю (через основу). Med. натыгаю (собі), напинаю τῶξον; витягаю ся, розтягаю ся: 298, витягнувшись, т. е. быстро, скоро біжу, гоню, лечу; τάπης τετάνυστο був простертий, розстелений; ἡμέρις тет. повив ся (Б). Pss. мене розтягають διὰ φλογός, розтягаю ся; γναθμοὶ виповняють ся; я є витягнений, розтягнений, κεῖμαι лежу простягнений; νῆσος тет. простягає ся; ἡλαχάτη лежить. 'Εκ-, ἐν-, ἐπὶ, παρ-, ὑπο-.

τάπης, ητος, ητα, килим, коц, наліжник, вкривало, ковра, коверець, покровець.

τὰ πρῶτα, гл. прῶτος.

τᾶρ, з те і ἄρα, гл. ἄρα.

τᾶράσσω, аог. 3. s. ἐτάραξε, conl. ταράξῃ, pt. pf. τετάρχηυα, plpf. τετρήχει, рушаю, порушаю, зворушаю, розбурхую (Б) πόντον; мішаю, колючу, каламучу (С), непокою, пеую, перешкаджаю, перебиваю, даіта; полошу, непокою, норовлю (Р) ἵππους; pt. pf. intr. і plpf. заворушую ся, є бурливий, нагальний, дуже неспокийний, буйний, гомоню, реву, шумю; συν-.

ταρβέω, εἷς, εἰ, ἱρν. τάρβει, ipf. 3. s. τάρβει, аог. τάρβησε, opt. -εις, pt. -ας, -αντε, бою ся, страх маю, лякаю ся, τι чого, перестрашую ся, зі страхом споглядаю; тарβήσαντε стήτην з острахом (С)

стояли; тарβήσας зі страху перед, переляканий, заляканий; ὑπο-.

τάρβος, εος, τό (torvus), страх, ляк, боязнь, острах.

ταρβοσύνη, ἡ, жах, острах, страх, σ 342.

Τάρνη, Тарна, місто в Лідії. тарпήμεναι, -ῆναι, гл. τέρω.

ταρός, ό (τέρω), плетінка, плетений кошик, кошіль, кіш, турῶν; підшва, ступня (У), плесно, подός, Λ 378.

Τάρταρος, Тартар, темна челясть під землею, житло Титанів, Кроноса і и.; ἡρώεις, βαθός Θ 13, 481.

ταρφής (τάρφος, τρέφω), -έες, тарфеΐαι, εἶναι, εἶας, εἶας, частий, густий, богато, τοί, δράγματα, νιφάδες; neutr. pl. тарфеа як adv. густо, часто.

Τάρφη, Тарфа, місто в Льюкриді, В 533.

τάρφθη, аог. р. від τέρω.

τάρφος, εος, τό (τρέφω), гушавина, гущина, гушавник, нетря, ἐν тарфесин ὕλης.

ταρχύω (τερσαίνω, torreo), f. -ύσουςι, conl. аог. -ύσωσι, ховаю, погребую, похоронюю, віддаю послідну послугу, τύμβω τε стήλη τε.

ταύρ-ειος, 3. воловий, з волової шкіри, κυνή, ἀσπίς.

ταῦρος, ου οιο, ό, бик, віл, так і βούς т.; ἐρύγμηλος, ζατρεής, μεγάθυμος и.

τᾶφ-ήιος (τάφος), посмертний, на смерть (Б), φᾶρος.

Τάφιοι, Тафіїці, нарід з племені Лелетів, на зах. побережжя Акарнанії і на островах між Акарнанією а Левкадою, α 105.

Τάφος, Таф, остров при зах. побережжя Акарнанії, α 417; т. Meganisi.

1. *τάφος*, ὁ (θάπτω), похорон, торжество похоронне; похоронний обід, тризна, *δαίνυναι*, γ 309.

2. *τάφος*, τό (θαπ., τέθηπα), диво, дивовижа, дивування (V), подив, зачудованє; τ. ἔλε πάντας здивували ся, зачудувались; ἦτορ ἔκλεπεν дивував ся, счудував ся у, в.

τάφ-ρος, ἡ (τάφος), рів, рівчак, перекип, яма.

ταφών, гл. θαπ.

τάχα, *ταχέως*, *τάχις*, гл. ταχύς.

τάχος, εος, ει, τό, швидкість, скорість, прудкість, поспіх, сквапливість, ψ 406, 515.

ταχὺ-πῶλος, ον, з швидкими кіньми, *Μυρμιδόνες*, *Δαναοί*.

ταχύς, εις, ὁ, сопр. θάσσων, sup. τάχιστος, скорий, жвавий, швидкий, прудкий, баский, меткий, бистрий, скоропадний; *τάχα*, adv. скоро, гнеть, зараз, сейчас. Neutr. сопр. *θάσσον* як adv. скорше, скорійше, швидше; superl. ὅτι *τάχιστα* як найскорше.

ταχύτης, ἡτος, ἡ, скорість, схохватство (B), прудкість, швидкість.

τέ, енкл. злуч. (по слові, як лат. que), і, та, тай, також; *τέ* — *τέ*, *τὲ* — *καί*, *τέ* — *ἰδέ*, *τ'* — *ἦδέ* і — і, так — як, не лише — але також, то — то, почасти — почасти; по заім. відносних і прислівн. відносн. та злучниках час. і прич. надає гадці загальнішого виразу, звич. годі перетолкувати, іноді в значіню: то, ото, ось, отсе, знать, тільки, лише, часом, може, так, раз; н. пр. ὥς σύγε μωθεῖαι як ти отсе говориш, οἷά τε ληϊστῆρες як то, як знать, мов то.

Τεγέη, Тегея, місто в Аркадії В 607.

τέγεος, ον, дахом вкритий, добре критий, *θαλάμοι* Z 248.

τέγος, εος, τό (στεγ., tegeo), дах, крівля, λ 559, λ 64; комната, світлиця, α 333, θ 458 н.

τεεῖο, = σοῦ, гл. σύ.

τεθαλυῖα, *τέθηλε*, гл. θάλλω.

τέθηπα, -πότις, гл. θαπ.

τεθναδι, *τεθναῖην*, *τεθνάμεναι*, *τεθναῖσι*, *τεθνεώς*, *τεθνηώς*, *τεθνευώς*, гл. θνήσκω.

τεῖν (tibi) = σοί, гл. σύ.

τείνω (τα, тен, tendo), aor. 3. s. ἔτεινε, τεῖνεν, -αν, conl. τείνη, opt. -εις, pt. -ας, pf. p. 3. sg. τέταται, plpf. τέτατο, 3. du. τετάσθην, 3. pl. τέταντο, aor. p. 3. s. τᾶθη, pt. -εις, тягну, натягаю, тѣзон; розтягаю, напинаю, напружаю (B), розводжу, простираю, розпускаю, істіа; сильно припинаю, привязую до ἡνία ἐξ ἄντρος; ps. ὄχευς τέτατο був сильно завязаний, привязаний; таθεῖς ἐνὶ δεσμῷ витягнений; τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην висіли через груди; так *φάσγανον*; розтягаю, поваляю; *λαίλαπα* піднімаю, счиняю; νύξ τέταται напаяла ся (B), простерла ся; *μάχη* τέτατο завела ся, счинила ся, розгоріла ся; ἴσον πολέμου τέλος однакий кінець призначити; ἐπὶ ἴσα *μάχη* τέτατο важила ся на рівні; τέτατο ὑσμίνῃ счинила ся; ἵπποισι *τάθη* δρόμος бистро бігли; καίτο таθεῖς витягнений, простягнений, або повалившись лежав; τετάσθην ἐν κονίῃσιν повалили ся; ἐν-, ἐπι-, κατα-.

τεῖος, гл. τέως.

Τειρεσίης, αο, Тейрезій, син Евера і Хариклі; коли его Гера осліпила, одержав від Зевса дар віщованя, κ 492, λ 32, μ 267.

τεῖρεα, τά, (τέρας), громади зьвїзд, зьвїзди.

τεῖρω (tero), ipf. ἔτειρε, τεῖρε, m. -ετο, тру, стираю; мучу, ослабляю, обезсилюю, втомлюю, позбавляю сил, докучаю, дра- тую, гноблю, пригнітаю, обтя- жаю, пригноблю, тисну, до- скіряю, пакошу, κῆρ рву сер- це; pss. також: знемагаю, я втомив ся, терплю, висилую ся, виснажаю ся (У), охляваю, ме- не пригнітають, гноблять, ни- щать, я в клопоті, в біді, лихо зо мною, упадаю.

τειρεσι-πλήτης (πελ, pellere), лише вос. ἦτα, що мури розби- вав, Ἀρεῖς.

τειχ-ίζομαι, аог. ἐτειχίσσαντο, будую (собі), τεῖχος Н 499.

τειχόεις, εσσα, εν, мурами об- ведений, добре укріплений.

τειχίον, τό, мур, тин, баркан (В), αὐλῆς.

τείχος, εος, ει, εἶ, εα, εσιν, τό, мур (міський з баштами), стіна, вал, окопи; ἀρρηκτον, εὐδμηκτον, τετυγ- μένον, λαῖνον, ἀμείχρον, ἀρήιον.

τείως, гл. тείως.

τέκε, τεκέειν, гл. τίκτω.

τεκμαίρομαι (τέκνω), аог. 3. s. τεκμήρατο, pl. анто, назначаю, по- становляю, призначую, осуждаю на (Р) Н 70; рішаю, визначую, вказую; звіщаю, заповідаю, ві- щую ἐλεθρον.

τέκνωρ (тек, τεύχω), τό, ціль, границя, край, конець (зруйно- ванє, гибель, Р) Ἰλίου; спосіб, рада, вихід εὐρεῖν; знак, при- знака, доказ, запевнення (С), запорука, μέγх.

τέκνον, τό (τίκτω), дитя, ди- тина; молоде.

τέκον, аог. до τίκτω.

τέκος, εος, d. pl. τέκεσσι, τεκέεσσι, τό, дитина, дитя, син, дочка, Διός, φίλον τέκος; молоде.

τεкт-αίνομαι, аог. 3. s. τεκτή- νατο, opt. -αίτο, теслюю, ставлю,

будую νῆας; видумую, вигадую, готовлю, μῆτιν; παρх.

Τεκτονίδης, αο, син Тектона, Подінай θ 114.

τεкт-οοῦνη (τέκτων), ἡ, тесляр- ство, будівництво ε 250.

Τέκτων, онос, отець Фереклея.

τέκτων, онос, ó (тек-εἶν), робіт- ник, тесля, тесляр, сокирник, будовник, майстер корабельний (Б), νηῶν; мистець, художник, штукар, різьбяр; κεραξῶος токар, роговник; ἄνδρες.

Τελαμών, ὦνος, син Аяка, отець Аянта і Тевкра, кор. Саляміни.

τελαμών, ὦνος, ó (τάλαν), пере- вязь, повязка, черезплічник (У), пояс, ремінь, ладівниця (Б).

Τελαμωνιάδης, αο, син Теля- мона, Аянт, θ 267 I 623 и.

Τελαμώνιος, 3. Телямоновий, син Телямона, а) Αἴας, Τελαμώνιος υἱός, N 67, 170, б) Τεῦκρος Т. θ 281.

τελέθω (τέλλω), счиняю ся, вчиняю ся, роблю ся, я е, стаю ся, повстаю, настаю, наступаю (Р) νόξ; показую ся, являю ся, роджу ся; ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέ- θουσιν славу довершають (Р), стають славними; παντοῖοι τελέ- θοντες, гл. παντοῖος.

τέλειος, ον, безпохибний, без- порочний, вибраний, Α 66; τελει- ότατος πεπενηνών найпевніший, най- вірніший (Р) з віщих птиць.

τελείει, εἰσται, гл. τελέω.

τελέс-φορος, ον (τέλος, φέρων), що доводить до ціли, мети; ἐν- αὐτός повний, цілий.

τελ-εντάω, 3. s. -ᾶ, ipf. 3. sg. τελέετα, f. -ήσω, аог. τελεύτησε, conі. -σω, opt. -ειας, -εις, inf. -ῆσαι, pt. -σας, аог. p. inf. τελευτηθῆναι, inf. f. m. -ήσεσθαι, кінчу, покінчую, виконую, відбуваю, вчиняю, до- вершаю, кінчу будову ε 253, з'орудовую, доконую, сповняю,

ἔργα, ἐέλδωρ; приводжу в діло, заключаю, γάμον; ὄρκον кінчу присягу, клятву (B); καλὸν ἤμαρ готовлю, посилаю. — Pass. сповняю ся, стаю ся. Δια-.

τελ-ευτή (τελέω), ἡ, кінець, βίοτοιο; намір, ціль, μύθοιο припоруки, приказу або намови; наслідок, добуток, користь.

τελέω, τελείω (τελεῖω, τέλος), -έει, -είει, coni. -έωμεν, opt. -έοιεν, pt. -έοντες, ipf. τέλειον, ἐτέλειον, prs. p. -εῖται, -είεται, ipf. ἐτελείετο; f. τελέω, -έει, -εῖ, -έουσι, aor. ἐτέλεσσα, τέλεσσα, τέλεσε, -σσαν, coni. -(σ)ω, σσῃς, (σ)ση, σωσι, opt. σαιμι, σεις, σει(εν), iprv. -σων, inf. (σ)σαι, pf. p. 3. s. τετέλεσται, pt. -σμένος, plpf. 3. s. τετέλεστο, f. m. -εῖται, aor. p. 3. s. (ἐ)τελέσθη, а) кінчу, покінчу, ὄρεμον; приводжу до кінця, довершую, з'орудовую, відбуваю, ὁδόν; перебуваю, доконую, сповняю πόνον; роблю, приводжу в діло, виповняю, додержую, сповняю ὑπόσχεσιν, ὄρκια, μῦθον, ἔπος; б) дарую, подаю, жертвую, даю, складаю, плачу, зношу, θέμιστας, δῶρα, ἀγαθόν; γῆρας посилаю (B); νόστον позволяю, допомагаю вернути домів; πόντον, перепливаю; λαῖτρυα διατμήζας ἐτέλεσσα переплив зовсім, до краю, до ціли; поладжую, довожу, спроваджую, νῆες ἔκαστα; Ἦως τέλεσε τρίτον ἤμαρ зірниця зійшла на третій день; μὴ τοῦτο θεὸς τέλεσαις бодай не допустив до того; κότον, γέλον успокоюю, заспокоюю, вдовольняю (C); οὐδ' ἐτέλεσε φέρων і зовсім не доніс, не успів донести. Pss. є довершений, доконаний, скінчений, сповнений, стаю ся, збуваю ся, сповняю ся, справджую ся; τε-τελεσμένον ἔσται сповнить ся; але pt. pf. p. значить також: що може бути сповнене, сповнити

ся, що дасть ся зробити, виконати, сповнити, ε 90, Ξ 196, Σ 427; ἐπι-.

τελ-ήεις, εσσα, εν (τέλος), успішний, ἐκαστόμβαι.

τέλλω, лише з ἐπί, гл. ἐπιτέλλω.

τέλος (τέρμα, terminus), τό, dat. pl. -έεσσι, а) кінець, ціль, границя, довершене, докінчене, виконане, виповнене, приведене в діло; τέλος ἔχω я готовий, скінчений Σ 378; τέλος μύθων ікесθαι сказати все (як слід); νόστοιο здійснене, осущене; θανάτοιο смертний кінець (P), певна або повна смерть, і смерть; πολέμοιο кінець, ціль, т. є. перемога в борбі; μύθου ціль; χαρίεστερον ціль, бажане; γάμοιο сповнене, здійснене; т. ἐπιτιθέναι μύθω слова додержати, зробити що обіцяло ся; εἰ γὰρ ἐπὶ ἀρχῇ т. γένοιο як би жаданям судило ся сповнятися (B); μισθοῖο пора, назначений час; б) дружина, громада, юрба, відділ войовників, ватага, стрій (P), H 380 K 56 A 730 и.

τέλοσ-δε, adv. до ціли, до кінця, θανάτοιο; гл. τέλος.

τέλ-οον, τό (τέλος), границя, межа, ціль; ἀρούρης границя, межа поля, царини, баштану, ниви Σ 544, 547; також: відмежена частка, учасок, пай землі, т. є. ріля N 707.

τέμ-ενος, εος, τό (τέμνω, templum), відмежений кусень землі, дарований королеви народом, королівщина, держава (B); земля посвячена богам, поле, царина, нива, гай.

Τεμέση, Темеса, місто на Кипрі, α 184.

τέμνω, τέμει, гл. τέμνω.

Τένεδος, Тенед, острів в егейськ. морю, γ 159, A 38, и.

Τενοθηδών, όνος, вожд Магнетів з Тессалії B 756.

τέν-ων, οντος (τείνω), du. τένοντε, pl. -ες, -ας, жила, мясень, мязи, αὐχενίους.

τέξεις, -εσθαι, гл. τίχτω.

τέο, τεο, = тинос, тинός, гл. τίς.

теοῖο, гл. σύ або теός.

теός, 3. οἷο, ἤς, ῶ, ῆ, ἐν, ἦν, τεώ, теοῖσι, τεῆς, твій.

τέρας, τό, pl. τέραα, ἄων, ἀεσσι, знак, знамя, ознака, знамено, признака, прикмета; чудо, віщба, ворожба; Διός від Зевса, ἀνθρώπων для людей.

τέρ-ειρον (τείρω), τό, свердел, сверлик.

τέρην, εἶνα, ἐν, (τείρω, teres), гладкий, ніжний, мягкий, сьвіжий, молодий, ἀνθεα, φύλλα; δάκρυα ніжні, дрібні.

τέρμα, ἄτος, τό, (terminus), граница, мета, ціль, кінець; знак, ознака, знамено.

τεριτόεις (τέρμις) 3. з широким рубцем, краєм, берегом; (иньші: що сягає аж до ніг, до землі), χιτών, ἀσπίς.

Τερτιάδης, син Терпіса, Фемій γ 330.

τερπῖ-κέραννος (τρέπω), що кидає громами, громобій (Р), громоверзець (К); иньші від τέρπω: що любить ся в громах.

τέρπω, f. m. -ψομαι, pt. aor. -ψάμενος, conі. aor. 2. ταρπώμεθα, aor. red. τετάρπετο, conі. τεταρπώμεσθ(α), pt. -όμενος, aor. p. ἐτέρφθητε, 3. pl. -ησαν, opt. τερφθείη, 3. s. τάρφθη, 3. pl. τάρφθεν, aor. 2. du. 3. ἐταρπήτην, pl. τάρπημεν, -ησαν, conі. трапείμεν, inf. ταρπήναι, -ήμεναι, звеселяю, тішу, радую, розвеселяю, забавляю, λόγους розмовою, θυμὸν φόρμυγγi; стараю ся розвеселити, потішаю ἀκχήμενον, розважаю. — Med. насичую ся, покріпляю ся, вдовольняю ся, заживаю, ἐδητύος, ὑπνους, εὐνής; радую ся, тішу ся, ве-

селю ся, втішаю ся, звеселяю ся, потішаю ся, бавлю ся, забавляю ся, покріпляю ся, заспокоюю, вдовольняю себе, μύθοισι, δίσκοισι, δακτὶ παρήμενος; θυμῷ в серцю, душі, (ἐν) φρεσίν; γούοιο до волі, в волю наплачу ся. Ἐπι-, προς-.

τερπ-ωλή (τέρπω), ἦ, утіха, забава, приємність, жарт, шутка.

τερο-αῖνω, aor. 3. sg. τέρσηνε, стираю, обтираю, αἶμα II 529.

τέρο-ομαι (torreo), ipf. 3. sg. ἐτέρσεται, 3. pl. τέρσοντο, inf. aor. 2. τεροῆναι, -ήμεναι, схну, просихаю, сушу ся, обсихаю, засихаю, присихаю, висихаю.

τερψί-μβροτος, ἐν, що звеселяє людей, Ἡέλιος.

τεσσαρά-βοιος, ἐν, вартний чотири волі, Ψ 705.

τεσσαράκοντα, quadraginta, сорок.

τεσσαρά-κυκλος, ἐν, з чотирма колесами, чотироколесний.

τέσσαρες, -α, quattuor, чотири.

τεταγών (ταγ, tango), pt. aor. схвативши, ποδός за ногу A 591.

τέταμαι, гл. τεῖνω.

тетάρπετο, -όμεσθα, -όμενος, гл. τέρπω.

τέταρτος, і τέτατος, 3. quartus, четвертий; neutr. adv. (τό) τέταρτον, четвертий раз.

тетάσθη, гл. τεῖνω.

τετεύχεται, -εύχεται, -εύχεται, гл. τεύχω.

τετευχῆσθαι, inf. pf. p. гл. τεύχω, узброїтись, бути узброєним, з'оруженим γ 104.

тетіха, pf. від τέχω.

тетіμαι (τίω), pf. p. знач. prs., 2. du. тетіησθον, pt. тетіηώς, -ότι, -ότας, і тетіημένος, я є засмучений, сумний, сумую, є невеселий, побиваю ся; φίλον тетіημένος ἦτορ засмучений в серцю, зажурений, з тугою, нудьгою (Р) на серці.

τέτλαθι, -αἶν, -άμεν, -άμεναι, -ηως, гл. τέλῃαι.

τετμημένον, pt. pf. p. від τέμνω.

τέμνον, aor. red. def. (τέμνω), 3. s. (ἐ)τέμνε, copl. τέμνης, стрічаю, застаю, знаходжу; постигаю, настигаю (Б), γήρας.

τετρά-γνος, сн, чотири морги великий, простором в чотири м., чотири-морговий, ἔρχατος; subst. поле, ділина (Б) в чотири морги.

τετρά-θέλυμνος (θέλυμνον основа), сн, зложений з чотирох верстов (волових скір), четвероверстний, σάκος.

τετραίνω (τείρω), aor. 3. s. τέτρηνε, свердлю, верчу, просвердлюю, проворачую, τερέτρω.

τετράκις, чотири рази, ε 306.

τετρά-κυκλος, сн, з чотирма колесами, чотироколесний, ἀπήνη, ἄμαξ.

τετραμμένος, pt. pf. p. від τρέπω.

τετρά-οροι ἵπποι, четверня, четверик, чотири коні разом запряжені, ν 81.

τετρα-πλή, adv. в четверо.

τέτραπτο, plpf. p. від τρέπω.

τέτρατος, сн, 3. гл. τέταρτος.

τετρα-φάληρος, сн, з чотирма затулами, козирками (по дві з кожної сторони лица), штиробляхий (Р).

τετράφαλος, сн, з чотирма дашками, затулами, гребенями (на оба лица, на чоло і з заду).

τετράφατο, гл. τρέπω.

τετραχθά, adv. в четверо, на чотири часті.

τέτρηνε, гл. τετρίνω.

τετρήχει, -νία, гл. τετράσσω.

τετρίγει, τετρίγεται, гл. τρίξω.

τέτροφα, гл. τρέξω.

τέτῃ, voc. батьку, батеньку!

τέττιξ, ἦρος, dat. pl. -ήγεσσιν, дзиготка (сьпівоча), сверщук,

цьвіркун, сьвіргун деревний, стрекота (Р), Г 151.

τετυγμένα, τετυκεῖν, -έσθαι, -οίμεθα, τέтуξαι, τετύχθαι, гл. τεύχω.

τετύχηκε, гл. τυγχάνω.

τεῦ, τευ, гл. тіς.

Τευθρανίδης, αх, син Тевтранта Аксиль, Z 13.

Τευθρας, αхтос, Тевтрант, Грек з Магнезії, его убив Гектор.

Τευκρος, Тевкр, син Телямона і Гезиони з Саламіні, брат Аянта М 371, найліпший лучник, Z 31.

Τευταμίδης, αх, син Тевтамія Лет, В 843.

τεύχος, εος, τό, лише pl. -εα, -έων, -ε(σ)σι, зброя, оруже; знаряде, знадібе, снасті човенні (Б) π 326, 360, с 218; ποικίλα, παμφανώντα, κλυτά, ἀρχία, πολεμικά.

τεύχω (τεύχος, τέχνη), f. -ξω, ipf. έτευχε, τεύχε, 3. du. (τ)ετεύχeton, med. τεύχοντ(ο), aor. έτευξε, τεύξε, opt. -είε, inf. -αι, pt. -ας, inf. aor. red. τετυκεῖν, pt. pf. τετευχώε, pf. p. 2. s. τέтуξαι, 3. s. τέтухται, 3. pl. τετεύχхται, ipv. τετύχθω, inf. τετύχθαι, plpf. (ε)τετύχημην, υξο, хто, 3. pl. (ε)τετεύχхто, aor. p. 3. s. έτύχθη, f. 3. τετεύχεται; med. aor. 2. τετύχοντο, opt. -οίμεθα, inf. -έσθαι, роблю, готовлю, εμβρον, приготавляю, приладжую деіпνον, κυκείω; зладжую, будую, виготовляю, споруджаю, устроюю, уладжую, δώματα, τεύχεα, σάκος, νηδν и.; спричиняю, счиняю, готовлю, посилаю, αλγεα, κήδεα, πόλεμον; заподію θάνατον; справляю γάμον; βοήν счинаю, піднимаю, роблю; γέλω сьмішу; έλώρια кидаю на поталу. — Med. роблю, виготовляю собі, ведлю пригото-вити, готовлю собі, δόρπον. — Pass. я є зроблений, виготовлений, зготовлений, споруджений, зладнаний, збудований, пригото-влений, готовий; в 3. sg. pf.

plpf. aor. p. fut. 3. повстаю, стаю ся, я в ταμίης, ἀρητήρ, ποθή, νεῖκος; οἶον ἐτύχθη що стало ся, зайшло; мені дістає ся, судилось, призначено, μοῖρα; νόστος мені доводить ся вернути; τε-τυγμένος часто як adi. добре, майстерно, мудерно, по мистецьки зроблений, гарно збудований, добре уряджений, впоряджений (B) ἀγρός, добре справлений; добре заосмотрений чим, в що, αἰθούσῃσι, або добре збудований з хоромами; νόος здоровий, не аби який (B); про-.

τέφρη, ἡ (тереге), (горячий) попіл.

τεχνάομαι, f. -ήσμαι, aor. 3. s. τεχνήσατο, opt. ἤσαιτο, pt. σάμενος, штучно, майстерно, мистецько, вміло роблю, виготовляю, споруджаю, майструю, я дотешний до чого (B), виробляю; зручно, проворно видумую, вигадую, виконую.

τέχνη, ἡς, ἡ (τεκεῖν, τεύχω), штука, умілість, зручність; проворність, хитрість, хитрощі, зрада, підступ; средство, спосіб; plur. майстерні, мудерні, штучні, мистецькі роботи, діла.

τεχνήεις, εἶσα, εν, pl. εντες, τεχνήσαι, майстерний, мудерний, штучний, мистецький, дотешний до чого; adv. τεχνηέντως вміло, по мистецьки, справно, ε 270.

τέφ, τέων, гл. τίς.

τέως, τῆος, і τεῖως (τεῖος), між-тим, тим часом, в той час, тоді; аж до того часу, до тої пори, доти, так довго (як), через якийсь час, спершу, (τέως 1. склад. х 348, о 231, π 370).

1. τῇ (τα), ipv. на! бери! возьми! ось маєш!; іноді з ipv.

2. τῇ, τῇ (dat. fem. від ἐ), adv. ту, там; туди; де, там де, куди; так, тим способом.

τῇδε, ту, там, туди, на тім місці; так, тим способом; гл. ἔδε.

τῇθος, εος, τό, εα, устриця.

Τῇθύς, ἑος, Тетіда, донька Урана і Гаї, жінка Океана, мати Океанідів і річних богів ε 201.

τήκ-εδών, ὄνος, ἡ, ἐνι, знемога, сухота, винищене, висилене.

τήκ-ω, ipv. τῆκε, ipf. m. τήκετο, pf. τέτηκα, топлю, розтоплюю, розпускаю, θερμὸν з'ідаю, гризу, вялю (B); med. i pf. intr. таю, потаваю (поталий сніг, B), розтоплюю ся; розпливаю ся; сохну, нидію, тану, чахну, вяну, марнію, миною ся, млію. Κατα-.

τῇλε, adv. далеко, в далечині, з далека, в віддаленю, в далеких сторонах, в чужині; з gen. далеко від, φίλων.

τῇλε-δᾶπλός, 3. далекий, чужий, з далекої землі, странник (B), стороньський чоловік.

τῇλε-θάω, (θαῖλλω), pt. -θόντας, θέωσα, -άουσα, -σαν, -σαι; neutr. τηλεθάον, pl. έωντα, цвиту, зеленію, розкішно росту, виростаю; pt. іноді: розкішний, рясний; в цвіті молодости, молодечий, παιδες; буйний χαίτη.

τῇλε-κλειτός, ὅν, οἶο, і τηλεκλήτος (κλέω, κλείω), ὅν, широко-славний, прославлений, преславний, славутий.

Τηλέ-μᾶχος, ου, οιο, Телемах, син Одиссея і Пенельопи, α 215 сл. Під проводом Атени (в подібі Ментора) шукає свого вітця, γ 1, δ 1, відтак помагає ему при убийстві женихів, о 1, γ 92 и.; πεπνυμένος, ισέθεος.

Τηλέμος, Τелєм, син Еврима, вішун, ι 509.

Τηλέ-πυλος Λακιστρυγώνη, Телепіль, місто Ляйстригонів х 82.

τηλε-φάνης, ἐς (φανῆναι), з далека видний, τύμβοι, ω 83.

Τηλεφίδης, син Телефа, Еврипиль, λ 519.

τηλῖκος, 3. в такім віку, таких літ, так старий, так молодий, в тих літах, μένειν щоби, ρ 20.

τηλό-θεν (τῆλε), adv. здалека, з далечини, ῥίξειν.

τηλό-θι (τῆλε), adv. далеко, в далечині, εἴναι; далеко від, πάτρεος.

τηλό-σε, adv. далеко, в далечину, в далеку сторону.

τηλ-οἶάτω, adv. дуже далеко, найдалше, η 322.

τηλοῦ, adv. далеко; з gen. далеко від, αἴρεος.

τηλό-γενος, 3. (τῆλεις, γέγονα), в ніжнім віку, ніжний, молодий, ніжно люблений, δ 11; розніжений хлопець, N 470.

τήμος, adv. тоді, в тім часі, в той час, описла, відтак, потім. *τήος*, гл. τέως.

τῇ περ = ἡ περ, де, як; гл. 2. τῇ.

Τηρεῖη, Терей, гора в Мизії. *Τηϋγετον*, Тайгет, гора в Лаконії, на границі Мессенії, ζ 103.

τηϋσιος, 3. марний, даремний, безхосенний, дармий, марно, даремне, δδός.

τίεσχον, ipf. it. від τίω.

τίη, τί ἤ, (τί ῥ) = τί, длячого-ж, чому, на що-ж, за що-ж (B), задля чого?

τῖθαιβώσσω, гнізджу ся, буду ся, ν 106.

τῖθημι, 2. s. -ησθα, 3. s. -ησι, 3. pl. τιθεῖσι, inf. τιθέμεναι, ipf. 3. s. (ἐ)τίθει, 3. pl. τίθεσαν, f. θήσω, inf. -τέμεναι, aor. ἔθηκα, ἔθηχ' (ἐ-θηκε), ἔθηκα, i ἔθεσαν, θέσαν, conit. θέω, ης, η, i ἤθης, η, θέωμεν, θεόμεν, opt. θέην, 1. pl. θεῖμεν, 3. pl. θεῖεν, ipv. θές, inf. θέιναι, θέμεν(αι), pt. θεῖσσι, θέντες, med. prs. ipv. τίθεσθ(ε), pt. τιθέμενον, f. θή-

σονται, aor. 3. s. θήκατο, aor. 2. ἐθέμην, ἔθετο, θέτο, (ἐ)θέσθαι, ἔθεντο, opt. θεῖτο, ipv. θέε, θέσθω, θέσθ(ε), inf. θέσθαι, pt. θέμενος, від *τιθέω*, 3. s. τιθεῖ, ipf. (ἐ)τίθει, кладу, складаю, ставлю, поставляю, посаджую; всаджую, вкладаю, накладаю, закладаю, *κυνέην*; кидаю, мечу ἐν πυρί; даю, віддаю, подаю, піддаю, ἐν χείρεσσι віддаю, передаю в руки; μένος τιμ даю, наділяю відвагою, вселяю (B) відвагу, так νόον; ὑπόβρυχα держу (під водою); τι ἐν, ἐπί, ἐνὶ φρεσὶ кладу на серце, подаю до серця, подаю, піддаю гадку; ἔριν счинаю, поселяю (B); назначаю, установляю, уряджую, ставлю, постановляю, визначую, даю, призначую ἀεθλα, τέματα, ἔνομα; даю, подаю, наділяю, зволлю (Зеве); заводжу, установляю, заключаю, φιλότητα; ἐν ὧμῳ γῆραῖ прискорюю старість; поставляю, жертвую, посвятиваю, ἀγῶματα; складаю, похороняю, погребую ὀστέα; роблю, виготовляю; з'ображаю, Σ 541, 550, 561; спричиняю, счинаю, заводжу, нароблюю, ὀρυμαγδόν; — αὔπνον спати не даю, зі сну вибиваю; роблю, чиню, τινὰ μεῖζονα εἰσιδέειν, γυῖα ἐλαφρά; ἀρνείον даю богатства; заподію, причиняю; ῥόως ἐτάροισιν готовлю, приношу, даю ратунок, спасеня, рату, спасаю; счинаю, заводжу (P) ἔργα; отвирю, роблю κλέυτον; σκέδασιν розганяю; готовлю, зсилаю, накою (C), ἀλγεα; роблю кого чим, вибираю, поставляю, установляю, ἱέρειαν; ἀλοχον віддаю за жінку; σὺν, λίθον переміняю, замінюю, обертаю (B) у, в; τινὰ πῆρόν поражаю сліпотою, осліплю. Med. як act. з знач. відносно, собі, для себе: кладу, ставляю, посаджую, зношу (P) ἐς δίσκον; ἄρ

κολεῶ встroomлюю; кладу собі, вкладаю, закидую, вдягаю, ἐν-
τα; роблю собі, для себе; τι ἐν
φρεσί кладу собі на серце, беру
до серця, розважаю, роздумую
в душі, думаю об чім, мені
приходити на гадку; κότον τι-
маю гнів, серджу ся на кого;
αἰδῶ ἐν στήθεσσι маю, беру до сер-
ця; δαΐτα, δόρπον приготавляю,
приладжую, справляю собі; εὖ
т. ἀσπίδα маю готовий, наставляю;
δῶμα, οἰκία ставлю, будую собі;
αὖλιν стаю табором, розкладаю
табор; ἀγορὴν збираю, скликаю;
μάχην починаю; τινὰ γυναῖκα маю
за жінку; роблю, чиню, θυμὸν
ἄγριον стаю твердосердний, жор-
стокий, маю серце тверде, жор-
стоке; ἐλέγχεα ταῦτα вважаю гань-
бою. Ἀμφι-, ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, ἐν-,
ἐπι-, κατα-, μετα-, παρ-, περι-, про-,
προσ-, ὑπο-.

τι-θή-νη, ης, ἡ (θήσαι), мамка,
пістунка, нянька, Διωνύσοιο.

τιθήσθαι, τίθησι, гл. τίθημι.

Τιθωνός, οἶο, Титон, син Ля-
омедонта, що єго богиня Еос
пірвала ε 1, Λ 1, Υ 237.

τίκω (τεκ, τεχο), ipf. ἐτικτον,
τίκτε, f. τέξεις, aor. 2. ἔτεκον, τέ-
κον, coni. -ης, -ωσι, opt. -οιεν, inf.
τεκέειν, aor. 2. m. τέκετο, -όμεσθαι,
inf. -έσθαι, f. τέξεσθαι, роджу, на
світ приводжу, παῖδα, ὑπό τι-
νιδ; плоджу, маю сина; про-
вівці: котять ся, плодять ся;
висідаю, вигріваю (птахи).

τίλλω, ipf. τίλλε, med. τίλλέσθην,
-οντο, рву, вирываю, шарпаю,
скублю; розриваю, роздираю;
med. собі; τίλλεσθαι τίνα опла-
кувати вирываючи собі волосє.

τιμ-άω, ᾶ, ὦσι, ipv. τίμα, ipf.
3. s. ἐτίμα, f. τιμήσουσι, aor. 2. s.
τίμησας, coni. -ης, -ομεν, opt. -ειε,
ipv. τίμησον, inf. -ῆσαι, pt. ἦσας;
med. f. -ῆσεσθαι, aor. ἐτιμήσασθ(ε),

τιμήσαντο, pf. p. τετίμηται, ἡμεσθα,
inf. -ῆσθαι, поважаю, почитаю,
честь віддаю, ціню, шаную, вва-
жаю (Р), споважаю, почот вчи-
няю (Б), оцінюю, вдовольняю.
Pss. мене поважують, честь від-
дають, відзначають, τινί чим,
маю поважанє, повагу; τινός ме-
не вважують гідним чого.

τι-μή, ῆς, ἡ, власт. оцінка, ці-
на, проте: винагорода, відплата,
окуп (Р), мєсть ξ 70; кара, пе-
ня; τιμὴν ἄγειν дати винагороду;
честь, почот, поважанє, почесть,
шаноба, достоїнство, повага.

τιμή-εις, стягн. τιμῆς, асс. τι-
μήντα, сопр. τιμῆστερος, sup.
τιμῆστατος, поважаний, почи-
таний, що у почоті буває (Б),
в чєсти, почесний δῶρον, дорогий,
дорогоцінний, цінний, χρυσός, δῶ-
ρον.

τί-μος, 3. поважаний, почи-
таний x 38.

τινάσσω, ipf. (ἐ)τίνασσε, aor.
ἐτίναξε, med. 3. du. τιναζάσθην,
aor. p. 3. pl. ἐτίναχθεν, трясєу, по-
трясаю, колихаю, хитаю, махаю,
вимахую, δοῦρε, ἔγχος, αἰγίδα; по-
рушаю, мечу, кидаю, випускаю;
вивертаю, перевертаю θρόνον;
ἐκ τοῦ тягну, потягаю за; розки-
дную, розбиваю, розсипаю, роз-
мітую, розвіваю, ἥλων θυμῶνα;
πῆλιν τινάσσετο хитав ся. — Med.
махаю, бю, вдаряю, πτερὰ. Διά, ἐκ.

τί-νῶμαι, уται, уσθον, унтаи, pt.
ύμενος, караю, велю спокутувати,
відплачую за що, мщу ся за,
λώβην. Ἀπο-.

τί-νω, f. τίσω, aor. 3. pl. ἐτίσαν,
opt. 3. pl. τίσειαν, inf. τίσαι, f. m.
σομαι, aor. (ἐ)τίσατο, opt. 3. pl.
τίσαιτο, терплю за що, покуюту,
плачу (пеню), заплачую, спла-
чую, відплачую, τιμὴν, θωήν, ποι-
νήν, за ὕβριν, φόνον, δάκρυα; γνωτὸν

за; κράτι головою накладаю; винагороджую, плачу за що, εὐαγγέλιον, ζωάχρια. — Med. кажу собі заплатити, караю, мщу ся, відомщую, τινά кого, на ким, τι що, за що, τινά тинос або τινά ти на ким (кого) за що: φόνον, βίην, λώβην тинос, τινά κακότητος за, υπερβασίης; ἐτίσατο ἔργον Νηλῆα пімстив ся на Н. за. Ἀπο-.

τίπτε, τίφθ' = τί ποτε, чомуж, чогож, длячогож, на що, по-щож? щож то, що отсе?

Τίρυνς, οὐρός (turris), Тиринт, старе місто в Арголіді, τεχίεσσα.

1. τίς, τί (quis, quid), pron. interr., gen. τέος, τεῦ, асс. тінз, pl. тінєз, gen. τέων, (1. скл. ξ 119, ν 200), хто, що, котрий, який, що за оден? — τί як, до чого, чого, на що, длячого, чому?; ἐς τί як довго; τί μοι ἔριδος що мені із, що мене обходить.

2. τίς, τί, pron. indef. енкл., gen. τευ, тєо, dat. τινί, тєф, асс. тінз, ті, du. тинє, pl. тінзєз, neutr. ἄσσεз, хтось, котрийсь, оден, якийсь, деякий, неоден, дехто, сей або той, ὅδε δέ τις εἶπεν; кождий α 302, τ 265, в 382 п 209, р 227 и. — 3 adi. підносять їх значіне: дещо, денешо, досить, зовсім, дуже ὥς τις θαρσαλέος, тєз мєгзз; τι щось, дещо, трохи, подекуди, почасти, в деякім згляді, часом, може; οὐδέ τι і зовсім не; οὐτε τι λίην ані так дуже.

τί-σις, ις, ή (τίω), винагорода, відплата, кара, пеня, месть, Ἀτρεΐδαο за А.

τιταίνω, (τανίω, τείνω), ipf. ἐτί-таивє, pt. aor. τιτήνας, med. opt. οίτο, ipf. (ε) τιταίνετο, pt. ὀμενος, на-тягиаю, напинаю, τόξз; витягаю, простягаю, обіймаю, χεῖρε; роз-тягиаю, простираю, розкладаю, ставлю, заставляю τράπεζαν; τά-λαντα піднімаю, підношу до го-

ри; тягну ἄρμα, ἄροτρον. — Med. собі натиаю, напинаю, τόξз ἐπὶ τινι свій лук проти когось, при-ціляюсь з лука на кого (Р); витягаю ся (в бігу, при тяжкій праці), біжу витягнений; περὶ-γесσιν простягаю крила.

Τῖανος, οἶο, Титан, місце в Тессалії в 735.

Τῖαρόριος, Титарезій, ріка в Тессалії, пізн. Европ в 751, т. Saranto Poros.

Τιτῆνες, οἱ, Титани, сини Ура-на і Гаї, з роду богів, при по-мочи Кроноса скинули Урана і заволоділи небом, але відтак Кронос скинув їх до Тартару; ὑποταρτάριοι ε 279, Οὐρανίωνες E 898.

τιτός, 3. відомщений, пімще-ний; τιτά ἔργα відплата, месть Ω 213; пор. ἀντίτος.

τι-τρώσκω, гл. трѡω.

Τιτώс, Титій, син Гаї, що ему в Аді коршуни рвали печінки за те, що обидив Лятому, λ 566.

τιτύσκομαι (τυχ-εῖν), ipf. τιτύ-скєто, приладжую, приготавляю, счиняю, πῦρ; запрягаю ἵππους ὑπ' ὄχεσσι до воза; стараю ся, зма-гаю ся, намагаю ся, наміряю, загадую; φρεσὶ роздумую, розга-дую, розважаю; τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆєз що гадкою, т. є. самі ли-нуть, прямують; повертаю (клю-чем), гл. ἀντα; мірю, цілю, влчу-чаю, віціляю, беру на мету (Б), примірююсь.

τίφθ' = τίπτε, длячого?

τίω, inf. τιέμεν, ipf. ἐτιє, тїон, єз, тїє, тїє, it. тїєсκον, тїєсκειν, f. тїсѡ, aor. ἐтїєє, conl. тїсѡσι, ipv. тїсѡν, prs. p. тїєται, opt. тїѡμην, ipf. тїєто, it. тїєсκειτο, pt. pf. тєтї-мєνος, ціню, оцінюю, вважаю (гл. 3. кάρ), поважаю, почитаю, ша-ную, честь відаю, віданачую; тєтїмєνος загально поважаний,

почитаний, що у всіх є в почоті (Б); (ї в prs. і ipf.).

τλήμων, *ον* (τλήναι), що терпять, терпеливий; постійний, видержалий, витревалий, θυμός, Ὀδυσσεύς; зухвалий, буйний.

τλήναι (τλα, τέλ, tuli), f. τλήσομαι, aor. 2. ἔτλην, 3. s. τλήῃ, pl. τλήμεν, ἔτλητε, 3. pl. ἔτλαν, opt. τλάιην, 3. plur. τλάιεν, ipv. τλήθῃ, τλήτω, τλήτε, aor. 1. s. 2. ἐτάλασσας, conі. ταλάσσης, pf. (знач. prs.) τέτληκα, 1. pl. τέτλαμεν, opt. 3. s. τετλάιη, ipv. τετλάθῃ, -άτω, inf. τετλάμεν(αι), pl. τετλήωες, ότος, fem. ηυία, терплю, мені важко, зношу, переносу, перебуваю, видержую, витреваю, витерплю; устоюю, видержую τινά; предпрймаю, заходжу ся, підоймаю ся чого, відважую ся, μυχέσασθαι, насьміляю ся (С), осьмілюю ся О 164, N 829 P 166; можу, здужаю, усьію, маю силу, здолую (Б), здобуваю ся на що, переносу, перемагаю себе, на собі, з inf.; pt. pf. постійний, видержалий, витревалий, терпеливий. Ἄνα-, ἐπι-.

Τληπόλεμος, Тлеполем, а) син Геракла і Астнохи, его убив Сарпедон E 659; б) син Дамастора, Лікієць, его убив Патроклъ.

τλητός, 3. (τλήναι), видержалий, витревалий, терпеливий, постійний, статочний.

τμήγω (τέμνω), краю, розлучаю, aor. p. 3. pl. τμήξαν, розділили ся, розлучили ся, розійшли ся, кинулись в розтіч. Ἀπο-, δια-.

τμήδην, adv. протинаючи, дроснувши, зранивши H 262.

Τμῶλος, Тмоль, гора в Лидії коло Сардів, B 866 Y 385.

τό, neutr. до έ, проте, задля того, Γ 176 M 9, φ 332, H 239; *τόδε* ιχάνω, сюди.

τόθι, adv. там, с 239.

1. *τοί*, nom. pl. masc. зам. οί, гл. έ, ή, τό.

2. *τοί*, зам. σοί, гл. σύ.

3. *τοί*, енкл. справді, дійсно, вір мені, а вжеж, певно; однак, прецінь, отже, проте.

τοι-γάρ, отже, проте, задля того, після того, тому то.

τοῖν, τοῖο, гл. έ.

τοῖος, 3. talis, такий; з inf. спосібний, в силі, що може, здалий, годящий; з adi. так, так зовсім, так дуже, μέγα τοῖον так дуже велике; *τοῖον*, neutr. adv. так, так дуже, так зовсім.

τοιόσ-δε, οὔδε, ἤδε, ἄδε, такий (там, ту), δέμας що до, на, з огляду на; neutr. adv. *τοιόνδε*, так, так дуже, так сильно.

τοι-οὔτος, -αὐτή, -οὔτου, -οὔτο, -οὔτον, -οὔτοι, -οὔτων, -αὔτα, такий.

τοῖς-δεσ(σ)ι, гл. ἔδε.

τοῖχος, ου, έ, стіна, мур; беріг, бік, νηός.

τοκ-ᾶς, ἄδος, (τεκεῖν), σύες ток-ᾶδες, розплідні безроги, поросні, супоросі.

τοκ-εύς, ἦρς, du. ток-ῆς, έ, родич, отець; pl. ток-ῆες, -ήων, -έων, εὔσι, ἦας, родичі, родителі (Б).

τόκ-ος, οιο, έ (τεκεῖν), рід, порід, родини, роди, родженє; потомство, покоління, накоренок, рід, сплід (Р), молоде, діти.

тол-μάω, (τόλμη, τλήναι), ipf. ἐτόλμας, τόλμων, f. τολμήσω, aor. τολμήσαν, терплю, зношу, переносу, видержую, u 20, ω 162; хочу ω 261; стараю ся, змагаю, запопадаю около чого, осьмілюю ся, рішаю ся, поважую ся, підіймаю ся, відважую ся, ті на що, маю відвагу, набираюсь відваги (Б), звич. з inf. : 332, θ 424 и. πόλεμον.

τολμή-εις, ἦεντι (τόλμη), терпеливий, постійний, статочний,

видержалий, витревалий, сьмілий, відважний, сьміливий, θυμός.

τολῦλ-εύω (τολῦπη клубок), аог. τολῦπευσα, вигадую, готовлю, видумую, витворяю (Б), δόλους; підоймаю, зношу, перебуваю, довершую, докінчую, доконую, звершаю, з трудом покінчую, видержую, перебуваю, πόλεμον.

τομή, ή (τέμνω), різ, проріз; пень дерева, оземок (К) А 235.

τοξ-άζομαι, εж, f. τοξάζεσθαι, opt. 3. pl. -οίατο, opt. аог. 3. s. -άσσαιτο, стріляю з лука, тινός до кого, в кого.

τοξ-ευτής, ё, лучник, стрілець.

τοξ-εύω, ειν, стріляю або пускаю стрілу (з лука) Ч 850; гл. τοξάζομαι.

τόξον, ου, τό, (τιτύσχωμαι), лук; також plur. про оден лук; стріляне з лука, штука стріляти з л. В 718 М 350; περὶ τόξων в стріляню; лук і стріли, стріли О 709.

τοξ-οοῦνη, ή, штука стріляти з лука, стріляне з лука, N 314.

τοξ-ότης, лише voc. τᾶ, лучник А 385.

τοξο-φόρος, он (φέρω), що носить лук, озброєний луком, лучник, стрілець, стрілкиня, "Артемис Ф 483.

τοπρίν, гл. πρίν.

τοπρόσθεν, гл. πρόσθεν.

τοπρώτιον, гл. πρώτον.

τορ-έω (τείρω), аог. 2. ἔτορε, пробиваю, проколюю, пронизую, протинаю, продіраваю, А 236. "Αυτι-.

τορνόω (τόρνος), аог. m. 3. pl. -ώσαντο, copl. -ώσεται, заокруглю, роблю круглим, закладаю в круг, зазначую або відзначую довкруги; med. собі, ἑδραρος νηός.

τοσ(σ)άκι, -άχ', adv. стільки разів, так часто.

τόσ(σ)ος, 3. такий, так великий, так дужий, так багато, так численний, так далекий, так довгий, так сильний, стільки; τόσ(σ)ον, τόσσα, adv. neutr. стільки, так багато, так дуже, так сильно, так далеко, саме так; ἄλλο τόσον впрочім або майже зовсім, зовсім; λίγην τόσον так дуже.

τοσ(σ)όσδε, 3. = τόσος.

τοσ(σ)-οὔτος, οὔτο(ν), такий, так великий, так багато, стільки; καί σε τοσοῦτον ἔθρηκα і тебе таким я виростив (Р), виховав; п. adv. тоσ(σ)οὔτο(ν), так дуже, так далеко, стільки.

τότε, adv. тоді, в той час, відтак, потім, опісля; οἱ τότε тоді живучі, тодішні, сучасні, за того часу (Р).

τοτέ, енкл. колись, колини-будь, инколи, раз, часом, деколи, иноді; тоτέ μέν — тоτέ δέ то — то, раз — другий раз, раз — відтак знов.

τοῦ, gen. від ё, або від ёς, або від τίς.

του, енкл. gen. від τίς.

τοῦνεка = τοῦ ἐνεκα, задля того, ізза того, тому, проте, за се.

τοῦνομα = τὸ ὄνομα.

τόφρα, adv. так довго, доти, до тої пори, міжтим, тимчасом, тоді якраз, поки, через (в, за) той час, коли; так довго аж, аж до того часу.

τράγος, ё, козел, цап, і 239.

τρά-πεζα, ης, ή, стіл; ξενίη, ξεστή, εὐξοος.

тра-πεζεύς, pl. ἦες, κύνες, столів, комнатні, домові пси.

трапеіομεν, copl. аог. 2. р. гл. τέρπω.

трапéω, ёουσι (τρέπω), витискаю, толочу, душу (Б), η 125.

трафένω, τράφεν, гл. τρέφω.

τράφερος, (τρέφω), зсїлий, підстояний, твердий; **τραφερή** як subst. тверда земля, суша, сучоділ, цілина.

τρεῖς, τρία (tres), три.

τρέμω (tremo) ipf. έτρεμε, τρέμε, -ου, тремчу, дрожу, трясу ся. 'Αμφι-, ύπο.

τρέπω (torqueo), ipv. τρέπε, ipf. τρέπε(ν), aor. έτρεψα, τρέψα, pf. aor. m. τρεψάμενοι, aor. 2. έτραπον, τράπον, m. -όμην, pt. pf. p. τετραμμένος, ipv. τετράφθω, plpf. 3. s. τετραπτο, 3. pl. τετράφαθ', inf. aor. p. τραπεθήναι, кручу, обертаю, повертаю, правлю, поворочую, відвертаю, звертаю, відводжу (P) βέλος άλλη; проводжу εις εὐνήν; гоню μήλα, звертаю θυμόν; проганяю O 262; завертаю Θ 399; не допускаю, здержую Δ 381, замагаю (P) Θ 451; відвертаю, νόν увагу; змінюю, перемінюю, відмінюю, φρένας. Med. обертаю ся, звертаю ся, згинаю ся, вигинаю ся αἰχμή; ἐπὶ ἔργα беру ся до роботи; змінюю ся, перемінюю ся, міню ся, блідну, νέος, φρήν, χρώς; повертаю, обертаю ся, навіщаю, перебуваю, об'їзджую (B) ἀν' Ἑλλάδα; πάλιν тр. τινός відвертаю ся від когось; ἐκάς τινος обертаю ся, перебуваю; бажаю, νέεσθαι.

'Ανα-, απο-, εν-, επι-, παρα-, περι-, προσ.
τρέφω, ipf. έτρεφον, τρέφον, aor. (ε)θρέψα, aor. 2. έτρεφον, du. έτραφέτην, inf. τραπεμεν, aor. m. opt. 2. s. τρέψαιο, pf. τέτρεφε, aor. 2. p. τράφη, 3. pl. (ε)τράφεν, кормлю, плекаю, пасу, живлю, доглядаю, піклую ся, дозираю, ходжу коло чого, стараю ся о що, виховую, годую, рощу (зростила, C) Α 414; винаячу (B), ховаю, держу κύνας; видаю, плоджу (земля); άλλοιφην даю, подаю, вичворюю, сиричняю. Med. собі, для себе; роблю зсїлим, під-

стояним, загущаю, закисляю (B), γάλα. — Intr. act. pf. aor. 2. i pass. зсїдаю ся, осїдаю ся, насїдаю, άλλη; росту, виростаю, підрастаю, зростаю, виховую ся, ховаю ся.

τρέχω, aor. it. θρέξακον, aor. 2. (ε)δράμε, 2. du. -έτην, pf. δέδρομα (знач. pgs.), біжу, лечу, гоню, спішу, кидаю ся, кручу ся, верчу ся (свердел). 'Ανα-, δια-, εν-, επι-, παρα-, περι-, συν-, ύπο.

τρέω, τρεῖ, -εῖτε, ipv. τρέε, aor. έτρεσε, τρέσαν (terror), утікаю, кидаюсь в розтіч, άλλυδις άλλη, ἐφ' ἐμῖλου; утікаю зі страху; дрожу, тремчу, трясу ся, бою ся, лякаю ся, P 332 Α 554 P 663. Δια-, παρα-, περι-, ύπο.

τρέφων, ωνος (τρέω), боязливий, полохливий, трусливий.

τρητός (τιτρώ), 3. проверчений, продіравлений, дірваний, λίθος; пробитий, дірчатий, (про ліжка дірчаті, щоби пояси або ремені поперетягати).

Τρηγίς, ἴνος, Трахін, місто в Тессалії В 682.

Τρηγος, Τρη, Айтолієць, его убив Гектор Ε 706.

τρηχός, εἷα, ύ, хроповатий, рапаний, нерівний, каменистий, що сторчить скалами, шерехатий, шереховатий, урвистий, крутий, ακτή, ἀταρπός, λίθος.

τρι-αινα, ή (τρεῖς), тризубець.

τρι-βω (tero), inf. -έμεναι, inf. aor. τρίψαι, тру, розтираю, молочу, вимолочую, κρή; тисну долів, затискаю, заганяю μυχλόν εν οφθαλμῷ; ослаблюю, обезсилюю, знесилою, томлю, мучу. 'Απο-, δια-.

τρι-γλήννος, ον (γλήνη зїниця), з трома перлами, жемчугами, камінцями, έριμαха.

τρι-γλώχιν, ἴνος (γλῶσσα), тризубий, трикінчастий, триковечний.

τρί-ετες (έτος), neutr. як adv. (через) три роки, третій рік.

τρίζω (strideo), pt. pf. зі знач. prs. τετριγώτας, -γυῖα, -αι, plpf. 3. s. τετριγίγει, цвїркаю, цвїрінкаю, цвїркочу, чиргикаю, пишу; чиркаю, скригочу, скриплю, сичу, тріщу (крижі).

τρίηκοντα, triginta, трийцять.

τρί-ηκόσιοι, 3. trecenti, триста.

Τρίκ(η)η, Трика, місто в Тессалії В 729, Δ 202.

τρί-λλιστος, ον (λίσσομαι), тричі, або дуже (по)жаданий, бажаний, благаний, νόξ Θ 488.

τρί-πλαξ, ἄκος (πλέκω), потрібний, троякий, в троє, ἄντυξ Σ 480.

τρί-πλῆ, adv. в троє, потрібно, трояко Α 128.

τρί-πολος, ον (πολέω), три рази, тричі ораний, переораний, обернений, νεῖος.

τρί-πος, τρίπους, ὅ, -ποδος, оди, δα, pl. δες, δων, триніжок, триножник (Б), триніжка (Р), триніжний котел.

τρί-πτῶχος, ον (πτύξ), з трох верстов (бляшаних), потрібний, τρυφάλεια Α 353.

τρίς, ter, тричі, три рази.

τρίς-καί-δεκά, тринайцять.

τρίς-καί-δέκατος, 3. тринайцятий.

τρίς μάκαρ, тричі, дуже щасливий, блажений.

τρί-στοιχί, adv. в три ряди, трома рядами, Κ 473.

τρί-στοιχος, ον, в трох рядах, в три ряди μ 91.

τρίς-χίλιοι, 3. три тисячі, Υ 221.

τρίητος, зам. τρίτος, третій.

Τρίτο-γένεια (з моря, або з води зроджена), Тритоґенія, (прізви. Атени від потоку Тритона, на полуд. від копайського озера).

τρί-τος, 3. третій; τὸ τρίτον, третій раз, в трете.

τρίχᾱ, adv. трояко, потрібно, на три часті, відділи; βουλή трояка; τρίχα νυκτός ἔην була трета часть ночі, (трегі півні).

τρίχ-άικες Δωριέες (οἶκος, vicus), на три часті (коліна, Б) або племена поділені, τ 177.

τρίχες, αἱ, pl. від τρίξ.

τρίχθᾱ adv. (τρίχα), потрібно, трояко, в троє, на три часті, в трох відділах, частях.

Τροϊζήν, ἦνος, Тройцен, місто в Арголіді над саронським заливом В 561.

Τροϊζηνος, Тройцен, син Кеаса, отець Евфема В 847.

Τροίη, Троя, а) край в м. Азії з гол. містом Τλιος, α 62, В 162 и. ч; б) головне місто того краю, впрочім Τλιος, λ 510, Α 129.

Τροίη-θε(ν), з Трої, спід Тр.

Τροίην-δε, до Трої, в Трою.

τρομέω, -έεις, ipf. ἐτρόμεον, opt. 3. pl. τρομεοῖατο, inf. ἐεσθαι, ipf. τρομέοντο, дрожу, тремчу, трепечу, здригну, трясуся, φρένα в серцю, серце дрожить у кого; боюся, лякаюся, страхаюся, τινά, τί; мене страх переймає. Ἀμφι-, ὑπο-.

τρόμος, ὅ (τρέμω), дрощ, дриґота, дрижаки, здриги, страх; тр. ἔλλαβε γυῖα затряслися ноги зі страху, тіло страхом затремтіло (Р); πάντας острах взяв (Б) усіх σ 88, Γ 34, Θ 452; тревога, трепет, ляк, острах ω 49, Z 137.

τροπέω (torqueo), ipf. τρόπεον, обертаю, наvertsаю, ὄχρα, Σ 224.

Παρχ-, περι-.

τροπή, (τρόπος), ἡ, оборот, зворот, ἡελίου захід, σ 404.

τρόπις, ιος, ἡ (τρόπος), спідне бервено, або трам корабля, киль, днище човна (Б).

τροπός (τρέπω), ὅ, ремінь, петля (Б), δερμάτινος δ 782, θ 53.

τροφέω, ipf. m. τροφέοντο, на-бираю, збираю, підбуваю, кумахат піднимають ся, γ 290.

τρόφις, τρόφι (τρέφω), gen. ιος, власт. викормлений; сильний, величезний, кума Λ 307.

τροφόεις, εσσα, εν, (τροφή), силь-ний, великий, величезний.

τροφός (τρέφω), οὔ, ή, корми-телька, пістунка, мамка, нянька.

τροχάω, pt. τροχώνω, ο 451, заєдно, раз-в-раз біжу, вибігаю, θύραξ на улицю.

τροχός (τρέχω), οὔ, έ, бігун, ко-лесо; кружок, кружало, гон-чарський кружок (колесо).

τρογᾶω (τρογῆ), 3. pl. -ώσι, opt. τρογῶμεν, збираю, зриваю (вино-град, овочі), ἀλώην в саді-вино-граді (Б).

τρούζω, гуторю, туркочу, то-рочу, цокочу, лопочу, докучаю.

τρούπανον (τροπάω), τό, свердел, сверло, ι 385.

τρούπᾶω (τρούπη, τείρω), opt. 3. sg. τрупῶ, верчу, проверчую, δέ-ру ι 384.

τροφ-φάλεια, ης, ή (τρώω, φαλος), шелом, шипак (Б), ἀλώπις, τρι-πτυχος.

τρούφος, τό (θρύπτω), обломок, кусень, часть, відломок, δ 508.

τρούχω, f. pt. τρούχοντα, ps. τρου-χώμεθα, pt. -μενος, нищу, вини-щую, пеую, збавляю, руйную, проїдаю, прожираю, εἶλον; мучу, гризу, навкучаю, доскірляю; τρούχεσθαι λιμῶ морити себе голо-дом; τρούχοντα έ αὐτόν щоби себе самого не втрачав, щоби не втра-чав ся; τρουχόμενος пер хоч над тобою знушають ся; Κατα-.

Τροφάδες, Троянки, Z 442.

τρώω, гризу, їм, паєу (ся), спасаю, ἄγρωστιν, ζ 90.

Τρωιάς, ἄδος, ή, Троянка; тро-яньський, ν 263.

Τρωικός, 3. трояньський, πεδίων.
Τρωΐλος, Троїль, син Пріяма і Гекаби Ω 257.

Τρώιος, 3. Троса, Тросовий, ἵπποι; трояньський, δοῦρατα; fem. також **Τρωιάς**, ἄδος, λής; γυναῖκες, Троянки.

τρώκ-της, έ (τρώγω), дурисвіт, шалвір (У), архимник, крутій, мошонник, мантач, мантий, ошу-канець, крутар.

Τρώος, 3. Тросовий, Троса, ἵπποι; трояньський, Троян, στίχες, ἵπποι, κύνες; subst. Троянець, -янка. Також Τρώος.

τροπᾶω (τρέπω), pt. -ῶσα, ipf. it. τροπᾶσθε, ipv. m. -ᾶσθε, inf. -ᾶσθαι, ipf. τροπῶντο, кручу, обер-таю; перемінюю, зміню τρωνήν. Med. обертаю ся, звертаю ся, подаю ся взад, відступаю, від-вертаю ся (назад), φοβόμενδε пу-пускаю ся, кидаю ся утікати, πρὸς πόλιν пускаю ся. Ἀπο-, παρ-.

Τρώς, ώς, а) син Ерихтонія і Астиохи, внук Дардана, отець Ільоса, Ассарака і Ганімеда від Калірої, Υ 230 сл., кор. Фри-гійців, після него названа Троя; б) син Алястора Υ 463; в) pl. Τρώες, Τρώων, Τρώσι, Τρώεσσι, Тро-янці, мешканці Трої; ціле вій-ско, що виступило проти Гре-ків.

τρώτός, 3. (adi. verb. від τρώω), зраний, вразливий, що може бути ранений, що можна зра-нити Φ 568.

τρωχάω, (τρέχω), ipf. τρώχων, біжу, спішу, лечу, гоню.

τρώω, τρώει, conl. aor. τρώσῃς, ητε, inf. f. τρώσεσθαι, раню, ка-лічу, поражаю; εἰθι: τρώσεσθαι εἰω (sc. ἱππῆας) бою ся, щоби там не поразили їх, не поранили; одурюю, задурюю, завертаю го-лову, εἶνος.

τυγχάνω, (τυν, τεκεῖν, texo), ipf. τύγχανε, f. 2. s. τεύξῃ, inf. εσθαι, aor. 2. ἐτύχες, τύχε, conl. τύχωμι, -χης, τύχῃσι, aor. (ἐ)τύχῃσα, pf. τετύχῃκα, pt. -κώς, влучаю, вціляю, вдаряю, тινός, τι, Μύδωνα ἀγκῶνα в лікоть, κατὰ ὦμον, κ. ζωστήρα; δῶκε τυγχῆσας стрітнвшись; τύχε ἀμάτοιο попав на пісок; осягаю, дістаю, находити, достаю, достигаю, діжду ся, одержую, помпῆς, φιλότιτος гостини; маю щасте, οὐκ ἐτύχῃσεν ἐλίξας нещасливо завернув; ὅς κε τύχη як кому судилось; я в случайно μάλα σχεδόν; так μὴ σύγε κείθι τύχῃς; з part. саме, якраз: τύχῃσε βαλὼν; τύχῃσε ἐρχομένη νῆς саме тоді виходив; οὐνεκά μοι τύχε повело ся, пощастило ся; καί μοι μάλα τύγχανε πάντα і мені дісталась дуже велика добыча, всего доволі; φόνον τεύξεσθαι досягне (тебе); τετύχῃκα, я в, став (ся); πρῶν, πέτρῃ τετύχῃκε простирає ся, простягає ся. Парх-.

Τυδείδης, κα, εω, син Тидея, Діомед, Ξ 380.

Τυδεύς, ἥρς, εῶς, асс. -ῃ, Тидей, син кор. Ойнея в Калідоні в Аїтолї, отець Діомеда; коли убив стрія Алькатою, утік до Αργεю, погіб під Тебами Δ 372.

τυκ-τός, 3. (τεύω), добре зроблений, зладжений, κρήνη; добре вбитий, вимощений, δάπεδον; κακόν злощасне лихо, зл. лиходій.

τύμβος (tumulus), ε, могила, курган, горбок; ἀνδρείκητος, ὕψηλός.

τυμβο-χοεώ, ἥρσι (χέω), наспаю, успаю могилу, курган, φ 323.

τομβο-χόη, ἥς, ῃ, наспане могили, кургана, наспати м., могила, курган, φ 323.

Τυνδαρεός, εως, εω, Тиндар, син Перієра і Батеї, муж Лєди;

его діти: Клітаймнестра, Кастор і Полідевк, Гелена (від Зевса), λ 299 сл.

τύνη = σύ, ти.

τύп-ή, ῃ, удар, парун, стусан.

τύπτω, ipf. τύπτε, aor. τύψε, pf. р. τετυμμένος, aor. 2. р. ἐτύπην, бю, вдаряю, поражаю, рубаю, перебиваю, січу, тну, пхну, колю, влучаю, вціляю, раню τινά γαστράν, ἄσρι, δουρί, τινά λακμόν в горло, κατὰ γαστέρα в живіт; τὸν ἄχος κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν біль глибоко вразив его душу; ἔλκεα ὅσσ' ἐτύπη скільки одержав ран; ἀλλὰ ἐρετμοῖς бю, вдаряю веслами, гребу; χθόνα μετώπῳ бю головою об землю; ἔχνη πόδεσσι вступая в сліди; λαίλαπι (νέφεα) пру, напіраю, вдаряю; про-.

τύρός, οὔ, ε, сир, айгєиєс.

Τυρώ, οὔς, Тирона, донька Сальмонєя і Алькідики, жінка Кретея, мати Пелїя і Нелєя (від Позейдона), β 120, λ 235 сл.

τυτθός, ὄν, малий, молодий; τυτθὰ διατρήξει, χάσαι в дрібні кусні, в скіпки (Б); adv. п. τυτθόν, мало, дещо, трохи; тихо φθέρεσθαι; лєдво, з трудом.

τυφλός, 3. сліпий, невидючий, темний, Z 139.

Τυφωεύς, εῶς (τύω), Тифоей, велитень, що у Аримів в Кілікії лежав під землею викидаючи огонь, В 782.

τυχῆσας, pt. aor. гл. τυγχάνω.

Τυχίος (τεύω), Тихій з Гилї в Бойотнї, Н 220.

τῷ, τῷ (τέ), як adv. в той спосіб, тим способом, так; тоді, то, в такім случаю, α 239, γ 258, θ 467; задля того, проте, тому, отже, то-ж, θ 226, ν 248, ξ 67, π 445, σ 141, τ 259, φ 190, в наслідок того; а однак, а прецінь. *τῶς*, τῶς = ὥς, οὕτως, так.

Γ.

Ἰάδες, αἱ (Ἦω, Pluviae), Гіяди, громада зьвїзд на голові бика, що їх схід заповідає дощеву пору, Σ 486.

ἰάκινθινος, 3. гіяцинтовий, гіяцинту, ἄνθος.

ἰάκινθος, ἐ, гіяцинт, голубий косатень, що мав вирости з крові убитого Гіякинта Ξ 348.

Ἰάμ-πολις, ιος, Ямполь, місто в Фокиді над Кефіссом В 521.

ἰββάλλειν, = ὑποβάλλειν.

ἰβρίζω, я є або стаю гордий, думний, зухвалий, бутний, свавільний, неповздержний, безсоромний, розпустний, не знаю в чім мірі; поступаю гордо, зухвало, безсоромно, негідно, нечесливо; кривджу, жорстоко обходжу ся, τινά з ким, обижаю, ругаю ся, безчещу, знущаю ся, глузую з кого. зневажаю, поневіряю, допускаю ся чого в сваволі, буті, зухвалости (λαβήν).

ἰβρις, ιος, ή (ὑπέρ), буйність, гордість, гординя, пиха (Б), розпуста, сваволя, лукавство (К), зухвалисть, злоба, євмілість, упертість, непокірливість, насильність, -ство, насила, незаконність.

ἰβριστής (ἰβρίζω), ἐ, чоловік буйний, гордий, нагальний, зухвалий, насильний, напрасний, жорстокий, безпутний (Б), ἀνήρ.

ἰγής, ἐς (vegetus), здоровий, спасенний, пожиточний, хосенний, μῦθος, Θ 524.

ἰγρός, 3. (umidus), мокрий, водяний, κέλευθαι; вохкий; ὕδωρ текуча, бігуча; ἔλακον плинний, тічний, плавний; ἄνεμοι ἰγρὸν ἀέντες що несуть вохкість, дують вохкостю, приносять дощ; ἰγρή,

subst. fem. вохкість, море, води, шлях водяний.

ἰδατο-τρεφής, ἐς, що росте при воді, любить воду (вохкість), водозростний (Б), αἰγείρος, ρ 208.

Ἰδῆ, Гіда, місто при Тмолосі в Лідії Γ 385.

ἰδορ-αίνομαι (ἰδωρ), pt. aor. m. ἰδορηναμένη, мию ся, вмиваю ся, купаю ся.

ἰδορ-εὔω (ἰδωρ), pt. εὐούση, ipf. m. ἰδρεύοντο, беру воду, черпаю, ношу воду, йду, ходжу по воді; med. собі.

ἰδορ-ηλός, 3. вохкий, мокрий, водяний, λευκῶνες ι 133.

ἰδ-ρος, ἐ, (водяний) вуж, змія, εὐροέρων В 723.

ἰδωρ, ἰδατος, τό (udus, unda), Філя, вода, дощ; ἀλμυρόν солоня, т. є. море; ὀνοφερόν, λευκόν, μέλαν, λιγρόν, αἰσάχον.

ἰετός, ἐ (Ἦω), дощ, злива, Μ 133.

ἰίός, ἐ, οὔ, ῶ, ὄν, ἐ, pl. ὦν, οἶσι, від (ἰεός) gen. **ἰίεος**, dat. **ἰίει**, ac. **ἰίας**, pl. **ἰίεας**, **ἰίας**, **ἰίεις**; крім того: gen. **ἰίος**, dat. **ἰίι**, ac. **ἰία**, du. **ἰіє**, pl. **ἰієς**, **ἰіаси**, **ἰіας**, син.

ἰі-ωνός, οἶο, ἐ, внук.

ἰλαγ-μός, ὅ (ὕλασσω), гавканє, гавкотня, гавкіт Ф 575.

Ἰλᾱκίδης, син Гіляка, ξ 204.

ἰλᾱκό-μορος, ον, що сильно, або голосно гавкає, гавкучий (Б), κόνες; (в арзі ѿ).

ἰлактέω, ipf. ἰλάκται, -εον, гавкаю, брешу; κραδίη серце лютує, бурить ся, кишить, ремствує, сердить ся, обурює ся.

ἰλάω (ululo), ai, ουσι, ipf. ἰλάων, m. ἰλάοντο, гавкаю, брешу.

Ἰγλή, місто в Бойотії В 500; (Ѣ, E 708, H 221).

ὄλη (silva), ης, ἡ, дерево, дрова; ліс, діброва, лісок, бір; га-лузе, хмиз, пруте; гушавина, гушавник.

ὄλη-εις, εσσα, εν, лісний, лісний, деревистий, багатий в де-рево, лісом порослий, гушави-ною вкритий, νῆσος, γῶρος, ῥίον, Νήιον ὄ. (2. окінч. α 246, π 123).

Ῥῆλος, Гиль, поб. ріка Герму в Лидії γ 392.

ὄλο-τόμος, ον (τομή), що ру-бає, стинає дерево, дроворубний, πέλεκυς; subst. рубач ψ 123.

ὄμεις, ὄμεις, ὄμειων (2. скл.), ὄμειων, ὄμιν, ὄμιν, ὄμιν, ὄμιν(ν), ὄμεις (2. скл.), асс. ὄμεις, ви, вас, вам.

ὄμειαίος, ὅ, всеїльна пісня, сьпів, сьпіванка, ладканя, Σ 493.

ὄμειτερος, 3. ваш, ὄμειτερος αὐ-τῶν ваш власний, ἐλάχιστου каждо-го з вас; ὄμειτερόν-δε, до вашо-го дому, ψ 86.

ὄμμε, ὄμμες, ὄμμι, гл. ὄμεις.

ὄμνος, ὅ, звук, голос, сьпів, ἀοιδῆς пісні θ 429.

ὄμός, 3. ваш, лише f. ὄμή, i n. pl. ὄμα.

ὄп-ἄγω, ipf. ὄпχρον, веду під, підводжу, ζυγόν (і без ζυγ.) під ярмо, т. є. запрягаю, приводжу; випроваджую, виводжу спід чо-го, спосеред чого, ἐκ βελέων.

ὄп-αείδω, лише ὄпδ αἰδεν i aor. αἰσεν, сьпіваю при чім, прнеспі-вую Σ 570; звучу, гуджу під чим (під рукою), від того, φ 411.

ὄпαι, loc. гл. ὄпδ.

ὄпαι-θα, під, понід, спід, до-лом, сподом; як adv. боком, в бік, геть, на бік, λισσθῆναι, φο-βεῖσθαι, φεύγειν; ὄп. ῥέων побіч (не-го); як праер. з gen. на бік, геть, λισσθείς; побіч, поуз, біля, край, поруч, ἀνακτος.

ὄп-αίσσω, fut. -αἴξει, pt. aor. αἴξε, вискакую спід чого, βομοῦ;

підпливаю, випливаю на, φρήχ' (φρήχ).

ὄп-ακούω, aor. ὄпάκουσε, inf. -οῦσαι, слухаю чого, вважаю, прислухую ся, чую, прокидаю ся (Б) ξ 485; відповідаю, обзи-ваю ся δ 283, α 83; осібно π 10.

ὄп-ἄλεύομαι, pt. aor. -ἄλευάμε-νος, оминаю, втікаю, уходжу, θάνατον спасаю ся від, ο 275.

ὄп-ἄλυις, ις, ἡ, утеча, спа-сене, вихід, визвіл (Б), визво-лене, ратунок.

ὄп-ἄλύσσω, aor. 3. s. ὄпάλυξε, inf. ὄξει, pt. ας, оминаю, втікаю, уходжу, спасаю ся, хороню ся, τέλος θανάτου, Κῆρας, κῶμα; увіль-няю ся від χρεῖος; осібно φ 332 и.

ὄп-αντιάω, pt. aor. -αντίαας, йду або виходжу на стрічу, стаю напроти, стрічаю, виступаю пе-ред кого (щоби єго охоронити).

ὄпᾶρ, τό, правдиве, дійсне я-вище, проява (Б), поява, ознака, дійсність.

ὄп-ἀρχω, conі. aor. 3. s. ὄпάρχη, починаю, даю перший, ω 286.

ὄп-ασπίδιος, (ἀσπίς), neutr. adv. ὄпασπίδια, під щитом, закритий щитом, заслонений.

ὄпᾶτος, 3. (ὄпέρ), найвищий, наймогучіший, величний (Р), верховний; ἐν πурῇ ὄпᾶτῃ на са-мім вершку стоса.

ὄпᾶσι, гл. ὄпαι.

ὄпé(δ)δειςαν, гл. ὄпοδεῖδω.

ὄпéδεκτο, -έδεξο, гл. ὄпοδέχομαι.

ὄпéδραме, гл. ὄпотρέχω.

ὄпεθερμάνθη, гл. ὄпοθερμάνω.

ὄп-είκω, ipv. ὄпείκε, inf. ὄп-είκειν, ipf. ὄпείκων, fut. -ξω, m. ὄп(ο)είχομαι, εαι, aor. 3. s. ὄпείξε, відступаю, уступаю, відходжу, νεῶν від кораблів; ἐδρης уступаю місце, з м.; втікаю, уходжу χεῖ-ρας; потураю, уступаю, не опи-раю ся, O 211, μ 117; πνί τι по-тураю, попускаю кому в чім

(Κ), піддаю ся (C); підчиняю ся, покоряю ся, улягаю; ὑπ. χωόμενος перестаю гнівати ся, покидаю гнів.

ὑπ-εμι (εἰμι), 3. pl. ὑπέασι, ἱρφ. ὑπῆσαν, я в під чим, ὑπέασι μελάθρῳ завитали (P), прибули до; πῶλοι ὑπῆσαν були при (під); ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν під ним, в долі був — для ніг.

ὑπείρ, ὑπειρέχω, гл. ὑπέρ, ὑπερέχω.

Ῥπειροχίδης, син Гіпейроха, Ітимоней А 673.

Ῥπειροχος, Гіпейрох, Троянець, его убив Одиссей А 335.

ὑπείρ-οχος, ον (ὑπερέχω), що ви-значав ся, випереджав других, ἄλλων, знаменитий.

Ῥπειρων, ονος, Троянець, Е 144.

ὑп-έχ, перед самозв. *ὑπέξ*, спід, із-під, спід споду, з долу, з низу; з, із, від, геть від διφροιο, прич; *κχοῦ* із, від; *τείχεος* ὑп-έч геть від.

ὑп-ек-про-θέω, 3. s. -έει, pt. έων, έοντα, вибігаю спід чого, біжу вперед; *τινά* випереджаю, вимінаю, переганяю.

ὑп-ек-про-λύω, аог. -έλυσα, ви-прягаю, ἀπήνης з воза ζ 88.

ὑп-ек-про-ρέω. έει, течу, пливу спід чого, з глибини, протікаю.

ὑп-ек-про-φεύω, opt. аог. 2. -φύγοιμι, pt. -προφύγων, втікаю, у-ходжу, хороню ся, спасаю ся, захищаюсь (Б), Хάρυβιν.

ὑп-ек-σαбω, аог. 3. s. ὑπέσασα-ωσε, спасаю, ратую, вибавляю, освободжую із. Ψ 292.

ὑп-ек-φέρω, ἱрф. ὑπεξέφερον, ὑп-έχ-φερον, виношу, виводжу, відда-люю, випроваджую із πολέμοιο; σάχος незамітно, або трохи від-хиляю, відсуюваю, беру на бік; виношу, несу, веду, спішу γ 496.

ὑп-ек-φεύω, аог. 2. ὑπεξέφυγον, ὑп-έχ-φυγον, opt. 3. s. φύγοι, inf. -έειν,

втікаю, уходжу, спасаю ся, хо-роню ся, оминаю, збуваю ся чого, з асс. έλεθρον, Κῆρα; ὑп-έч *κχοῦ*т-ч ф. спасаюсь від, із біди, халепи (Б) γ 175, κ 129.

ὑπέλθθ, гл. ὑπερχομαι.

ὑπέμεινα, гл. ὑπομένω.

ὑπέμνησε, гл. ὑπομνήσκω.

ὑπεμνήμυκε, гл. ὑπνύω.

ὑп-ένεργθε(ν), понизше, (в) до-лі, в низу, на (в) споді, долом, сподом, в підземнім світі; πο-δῶν ὑп-ένεργθεν спід ніг, Χίσιо по-низше.

ὑп-έξ, гл. ὑп-έч.

ὑп-εξ-άγω opt. аог. 3. s. -αγά-γοι, випроваджую, виводжу, сї-каде, σ 147.

ὑп-εξ-άλλομαι, inf. аог. -αλέ-σθαι, оминаю, втікаю, уходжу, *χεῖρας* О 180.

ὑп-εξ-ανά-δύω, pt. аог. 2. -ανα-δύς, виходжу на верх, добуваю ся, виринаю із, ἄλως N 352.

ὑп-έρ, ὑп-είρ, праер. 1) з gen. через, на, над, λέβητος; висше над, повисше Κρήτης, μάχοιο, по-над γαίης; ὑп-έρ πόλιος за містом; κεφαλῆς в головах; πόντου за мо-рем; νεῶν ὑп-έρ задля, для; з τοῖ (тамтої) сторони τάφρου; εκατόμ-βην ῥέξει ὑп-έρ Δαναῶν за Д.; ὑп-έρ σέθεν о, про тебе; λίσσεσθαι, γου-νῶξεσθαι ὑп-έρ на, ради; — 2) з асс. через, над, понад ὦμον, πρυμνὸν ὑ. θέναρος; ὑ. ἄλλα ἀλαλήσθαι по морю, κίδνασθαι над; ὑп-έρ αἶσαν, μοῖραν, гл. αἶσα; ὑ. μόρον, гл. μό-ρος; ὑп-έρ θεόν проти волі божої, ὑп-έρ ὅρκα проти. — Коли по сло-ві, то анастроф. ὑп-ер. Ті самі значіня має ὑп-έρ також в зло-жених: над, над міру, не в міру.

ὑп-ер-αῆς, ες (ἄημι). що віє сильно, нагально дув, нагальний, *ἄελλα* Λ 297.

ὑп-ер-άλλομαι, аог. -ἄλτο, pt. -ἄλμενον, скачу через що, пере-

скакую, перелітаю, αὐλῆς заго-
роду, στήλας.

ὑπερ-βαίνω, аог. 3. s. *ὑπέρβη*,
3. pl. *ὑπέρβησαν*, cop. 3. sg. *-βήη*,
перехожу, переступаю, пере-
лажу через що, τεῖχος, οὐδέν; пе-
реступаю, нарушаю, провиняю
ся, прогрішаю ся, I 501.

ὑπερ-βάλλω, аог. *ὑπερέβαλον*,
3. s. *ὑπέρβαλε*, inf. *-έειν*, переки-
даю, перепихаю, перевалюю,
ἄκρον через верх, перекидаю за,
поза, σήματτα πάντων, ἀγῶνος (σό-
λον); перевисаю, δοῦρί в ки-
даню копієм.

ὑπερ-βασαν, аог. від *ὑπερβαίνω*.

ὑπερ-βάσιη, ης, ἥ, переступ,
злочин, лиходійство, провиня,
самоволя, кривда, сваволя, зло-
ба, насила, гординя, зухвалість,
розпуста, несправедливість.

ὑπέρβη, *-βήη*, гл. *ὑπερβαίνω*.

ὑπέρ-βιος, он (βίος, superbus),
насильний, нагальний, напрас-
ний, гордий, гордовитий (Б),
зловивий, зухвалий, розпустний,
свавільний, думний, пристрас-
ний, невмірний, ὕβρις; *ὑπέρβιον*,
як adv. насильно, не в міру,
без міри, зухвало, без сорому.

ὑπερ-δεής, ές, асс. *-δέη* (синіц.),
зовсім недостаточний, мало чи-
сленний, зовсім малий, δῆμος.

ὔπερεια, Гіперія, давніший
осідок Фаяків в Сицилії ζ 4;
жерело в тессал. Ферах В 734.

ὑп-ερείπω, аог. 3. sg. *ὑπέρριπε*,
паду, упадаю, охляну, знема-
гаю, захитую ся, омліваю.

ὑп-ερέπιω, ipf. *ὑπέρεπτε*, уно-
шу спід чого, підриваю, підми-
ваю, κοινήν ποδοῖν.

ὑπερ-έσχεδον, гл. *ὑπέρχω*.

ὑπερ-έχω, ipf. *ὑπείρεχε*, аог.
-έσχε, *-έσχεθε*, cop. *сχη*, держу
над чим, σπλάγγνα Ἡραίοτοιο (пу-
ρός) над огнем; χεῖρα і χεῖράς τιμ

держу або простираю, простя-
гаю над ким руку, т. е. засло-
ною, охоронюю. — Intr. визна-
чаю ся, відрізняю ся, перевиса-
шаю чим, ὤμους στάντων рамена-
ми коли стояли; про звьізди:
виступаю, появляю ся, підни-
маю ся, сходяжу понад, γαίης.

ὑπέρη, ἥ, лише pl. линви, що
йдуть від кінців вітрильного
дручка на долину, до покладу
корабля, ε 260.

ὑπερ-ηγορέων, онτος, гордий,
гордовитий (Б), високодумний
(У), бутний, зловивий, жорето-
кий.

ὔπερήνωρ, орос, син Пантоя,
убив его Менелай, Ξ 516 P 24.

ὔπερησία, місто в Ахаї, с 254.

ὑπερ-ηφανέων, έοντες, pt. prs.
гордний, думний, бутний Ἑπειοί.

ὑπερ-θε(ν), adv. з гори, від
гори, з верху π 47, H 101, ω 344;
в горі, на горі, на верху, по-
висше.

ὑπερ-θρόσκω, f. 3. pl. *-θорé-*
ονται, аог. 2. *ὑπέρθорον*, inf. *-θο-*
ρέειν, скачу через що, переска-
кую, τάκρον, έρίων.

ὑпέρ-θυμος, он, дуже відваж-
ний, -сьміливий, -хоробрий, ве-
ликодушний, моторний, θεράπων-
τες, Γίγαντες, Τρώες.

ὑπερ-θύριον, τό, одвірок, гло-
вар (У), головень, притолки (Б).

ὑπερ-ίημι, f. 3. s. *ὑπέρησει*, пе-
рекидаю, дальше кидаю, τόδε
(сῆμα) поза, θ 198.

ὑπερ-ιχταίνομαι, ipf. *-ιχταίνοντο*,
скоро, жваво ступаю, дрипчу,
дрібочу, ψ 3.

ὔπερ-ιονίδης, ас, син Гіперіо-
на (висоти) μ 176.

ὔπεριον, онος, прізви. Геліоса.

ὑπερ-κατα-βαίνω, f. βήσεται, аог.
3. pl. *κхтэβησαν*, сходяжу по чім,
спускаю ся, переходжу, τεῖχος

через мур; перескакую, перекидную ся, переливаю ся, *χῦμα*.

ὑπερ-χύδας, асс. pl. -*χύδαντας* (*χύδος*), вельми, дуже славний, преславний.

ὑπερ-μενέων, ἐόντας (*μένος*), гордий, думний, бутний, τ 62.

ὑπερ-μενής, ἐς (*μένος*), дуже, вельми могучий, всемогучий, всевладний (Зевс), знатний, дуже сильний.

ὑπέρ-μορον, *ὑπέρμορον*, adv. проти призначення судьби, проти або без волі богів.

ὑπερ-опλήη, ἡ, гордість, пиха (С), бута, зухвалість, упертість, непокірливість, Α 205, pl.

ὑπερ-опλίζομαι, opt. aor. *ὑπερ-οπλίσσαιτο*, здобуваю, силою вриваю ся, вдираю ся (в дім), беру силою, подужаю, перемагаю, одоліваю, ρ 268; (гордую, погорджаю).

ὑπέρ-опλον, neutr. adv., гордо, думно, зухвало.

ὑπερ-πέτομαι, aor. 3. s. *ὑπέρ-πτατο*, лечу через, перелітаю, στήματα мети.

ὑπερράγη, гл. *ὑπερρήγνυμι*.

ὑπέρρσχη, -*σχοι*, гл. *ὑπερέχω*.

ὑπέρ-τατος, 3. найвищий, -е, зовсім в горі, на самій горі, на самім верху.

ὑπερ-τερίη, ἡ, полукішок, ва-саг; иньші: дашок над возом.

ὑπέρ-τερος, 3. горішній, верхній, κρε' (не утроба, *σπλάγχχνα*); висший, більший, знатнійший, *κῦδος*, *εὖχος*, *γενεή*.

ὑπερ-φίалος, ου, (εὐναι), дуже сильний, могучий, відважний, хоробрий, знатний, вельможний (Б); в лихім значіню: гордий, гордовитий, бутний, насильний, свавільний, буйний, θυμός, μῦθος; *ὑπερφιάλως*, adv. не в міру, вельми, дуже, гордо, з горда, сьміливо, зухвало, безсоромно.

ὑπ-έρχομαι, aor. 3. s. -*ἔλθθε*, 2. pl. -*ἔλθετε*, conl. 3. sg. -*ἔλθῃ*, підходжу, підлажу під *θάμνους*; ходжу, входжу, приходжу, вступая, у, до *μέλαθρον*; переймаю, прошибаю, пробігаю, підтинаю, *τρῶμος* *ὑπῆλθε* *γῆα*.

ὑп-ερωέω, aor. 3. pl. *ὑπερώσαν*, скачу взад, відекакую, подаю ся в зад.

ὑπερ-φῆ, ἡ, піднебінь, X 495.

ὑπερωιώ-θεν, adv. з горішньої комнати, з верху, з верхніх покоїв (Б) α 328.

ὑπερ-ώιον, τό, pl. *ώια* і *ὑπερῶα*, горішня комната, верхня (на вишках, Б) сьвітлиця, горниця (Б).

ὑπέστην, гл. *ὑφίστημι*.

ὑπέσχεο, гл. *ὑπείσχομαι*.

ὑπέφηνε, гл. *ὑποφάνω*.

ὑп-έχω, aor. -*έσχον*, 3. s. -*έσχεθε*, pl. *ὑποσχών*, держу під чим, перед чим, підставляю, протягаю *χεῖρα*; відстановляю.

ὑп-ημύω, pf. 3. s. -*εμνήμυκε*, похилаю ся, поникаю, клоню голову в низ, похилаю, понуряю голову, πάντα зовсім X 491.

ὑπῆνικαν, aor. від *ὑποφέρω*.

ὑп-ηνή-της, ας, що дістає бороду, що єму борода виростає, *πρῶτον* вперве, що йно.

ὑп-ηοῖος (ἡώς), 3. досьвіта, зарані, в ранці рано, раненько, ескоросьвіт; ранній, *στέρη*.

ὑп-ίσχομαι (έχω), ipf. *ὑπείσχεο*, aor. 2. s. *ὑπέσχεο*, -ετο, ipv. *ὑπόσχεο*, conl. -*σχωμαι*, inf. *ὑποσχέσθαι*, pl. -*έμενος*, беру на себе, підіймаю ся, обіцяю, прирікаю, αὐτόν поручаю ся за; *θυγατέρα* заручаю, з inf. fut. або prs.

ὕπνος (sompnus), ου, οιο, έ, сон, *πνδαχμάτωρ*, *ήδύς*, *νήδυρος*, *μαλακός*, *λυσιμελής*, *χαλκός*; сонливість μ 281; *Ἵπνος*, бог сну ≡ 231, и.

ὕπνω, pt. νώνοντας, сплю, дрімаю.

ὕπό, loc. ὑπαί (sub, перед самозв. ὑπ', ὑφ', як adv. в низу, під, сподом, долом, притім, тайком, незначно, незамітно, дещо, звільна; як праер. 1) з genet.: під, спід, із-під, з, від, із, ζόρου, θρόνου, ζυγοῦ; ὑπ' ἀγγελίης з приказу; під: ὑπὸ χθονός, λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὸ στέροισι, ἔφρουε; означ. обставину: δάιδων ὑπο при; від, від рук, через, ким: δακῆναι ὑπο тинос, θνήσκειν; φεύγειν від, перед; причину: в наслідок, від, з причини, із, спонуканий чим, для, задля, ізза, через, при; ὑπ' Εὐρυστοῦτος ἀέθλων в наслідок; так ὑπὸ ριπῆς; ὑπ' ἀνάγκης з konieczности, ὑπὸ τελαμῶνος від, через; ὑπὸ ἱρκῆος перед; θήων ὑπο в наслідок того, що вороги; ὑπὸ φρικῆς при, або: коли; 2) з dativ.: під, в, у, при, ὑπὸ δροῖ, Νηῶ; означає причину: під, перед, від, від рук, через, ким, чим, ὑπὸ χειρὶ тинос δακῆναι з чий руки, ὑπὸ πομπῇ під проводом, покровом; πνοῇ ὑπο з вітром, при в.; δέδμητο λαὸς ὑπ' αὐτῷ ему люди покорились (Б); ὑφ' ἡνίοχῳ під рукою; ὑπνω ὑπο в сні. — 3) з ассус.: під, ὑπὸ γαίαν, θρόνον; у, в, до; про час: підчас, у, в, νύχθ' ὑπο тінд' ὀλαθῆν. — Коли стоїть по слові, або як adv. анастроф. ὑπο; в зложеннях також: трохи, дещо, звільна, незначно.

ὕπο-βάλλω, inf. ὑββάλλειν, ipf. ὑπέβαλλε, підкидаю, підкладаю, підстелю, застелю, літа; впадаю в мову, перериваю, перебиваю, Т 80.

ὕπο-βλήθην, adv. перериваючи, перебиваючи річ, мову, ἀμείβεσθαι.

ὕπο-βρυξ (βρέχω), асс. -βρύχα θῆκε κῶμα держала під водою (Одиссея) ε 319.

ὕπο δαίω, ipf. δαίων, запалюю під чим, підпалюю, розпалюю, ξύλα Σ 347.

ὕπο-δάμναμαι, лише 2. s. -δάμνασαι, піддаю ся, улягаю, упокоряю ся, терплю кому (Б).

ὕποδέγμενος, гл. ὑποδέχομαι.

ὕπο-δεῖδω, аог. ὑπέ(δ)δεῖσαν, ipv. 2. pl. ὑποδείσατε, pt. ὑπο(δ)δείσας, pf. ὑποδείδιχα, plpf. 3. pl. ὑποδείδισαν, бою ся, лякаю ся, тина; ὑποδείσαντες з переляку (Б) ε 377.

ὕπο-δεξιτή, ἡ, гостинне прийняте, угощенє, гостина, I 73.

ὕπο-δέχομαι, f. -δέξομαι, ει, аог. 3. s. ὑπεδέξατο, аог. 2. 2. s. ὑπεδέξο, 3. s. ἐδέκτο, inf. ὑποδέχθαι, pt. -δέγμενος, приймаю, зустрічаю, привічаю, угощаю, οἶκῳ в домі; πῆμα лихо стрічає, жде; терплю, зношу, перебуваю, переносю, βίας; обіцією, прирікаю, згоджую ся, β 387, II 93.

ὕπο δέω, підв'язую, прив'язую під, προσί.

ὕπο-δημα, атос, τό (ὕποδew), лише pl. сандали, постолі.

ὕπο-δμῶς (δάμνημι), ε, підданий, підданик (Б), слуга, ε 386.

ὕπο-δρα (ἔδρακον), adv. грізно, дико, гнівно, злобно, хмарно, спід лоба (Б).

ὕπο-δράω, 3. pl. -ώωσι, служу, послугую, услугую, τιμ, о 333.

ὕπο-δρηστήρ, ἦρος, ε, слуга, прислужник, о 230.

ὕπο-δύομαι, f. 2. s. -δύσεαι, аог. 3. s. -δύσετο, аог. 2. 3. s. ὑπέδω, pl. δύσας, δύντε, зануряю ся, поринаю, спускаю ся, заходжу, входжу в що, θαλάσσης κόλπον; беру на себе; підходжу, підлажу під що, θάμνους, ε 481; підступаю (Р), схиляю ся (щоби взяти на плечі); виходжу, вилажу спід чого, виповзну (Б) із, θάμνων; виходжу, збавляю

ся (Б) від, видобуваю ся із, по-
збуваю ся чого, *κακῶν*; *πᾶσιν ὑπέδω*
γός переняв смуток, всі зариди-
дали (Б).

ὑπο-είκω, *ὑπέεικε*, гл. *ὑπέεικω*.

ὑπο-ζεύγνυμι, f. *-ζεύξω*, впря-
гаю, запрягаю, підпрягаю (Б)
ἵππους, с 81.

ὑπο-θερμαίνω, аог. р. *ὑπεθερ-*
μάνθη, ogrиваю, заgrиваю; pss.
стаю теплий від чого, заgrиваю
ся, розgrиваю ся від, *αἵματι*.

ὑπόθεν, ірв. аог. від *ὑποτίθημι*.

ῥπο-θῆβαι, Гіпотеби, Нижні
Т., місцевість в Бойотії В 505.

ὑπο-θημοσύνη, *ή* (тіθημι), на-
ука, рада.

ὑπο-θωρήσσομαι, ірф. *-εθωρήσ-*
σοντο, тайком зброю ся, приго-
товляю ся, з'оружаю ся до, на
λόγῳ, Σ 513.

ὑπό-κειμαι, лежу під чим.

ὑποκεκάνοντο, гл. *ὑποκαίω*.

ὑπὸ κινέω, рт. аог. *κινήσαντος*,
трохи, легко порушаю, Δ 423;
радне: *Ζεφύρου ὑπο*.

ὑπο-κλίνομαι, аог. р. 3. sg.
ὑπεκλίνθη, згинаю ся, кладу ся
під чим, в чім, *σχέτῳ* в очереті.

ὑπο-κλονέομαι *τινι*, утікаю пе-
ред ким в заколоті.

ὑπο-κλοπέομαι, орт. *-έοιτο*, скри-
ваю ся під чим, де, заховаю ся.

ὑπο-κρίνομαι, орт. аог. *-κρίναιτο*,
ірв. *ὑπόκριναι*, inf. *-ασθαι*, відпові-
даю, одвічаю, одвітую, відка-
зую; викладаю, виясняю, (роз)-
толкую, *ἐναιρον*.

ὑπο-κρύπτω, аог. р. 3. s. *ὑπε-*
κρύφθη, ховаю, скриваю під; pss.
ἄχῃ скриваю ся під, у, в, або
вкриваю ся піною, щезаю в пі-
ні О 626.

ὑπό-κυκλος, сн, в долі осмо-
трений колієцями, на колієця-
тах, *τάλαρος*, δ 131.

ὑπο-κύομαι, рт. аог. *ὑποκύομαι*

μένη, *αι*, стаю вагітний, важкий,
тягітний, у вазі (V), ваготію.

ὑπο-λείπω, лишаю, полишаю,
оставляю; мед. остаю (ся), ли-
шаю ся, піджду (Б) ρ 276.

ὑπο-λευκαίνομαι, сподом бі-
лію, білію ся, E 502.

ὑπο-ολίζων, сопр. (*ἐλάχιστος*), мень-
ший (між богами) *λαοί* Σ 519.

ὑπο-λύω, аог. *-έλυσσας*, m. 2. s.
-ελύσσα, аог. 2. m. *ὑπέλυτο*, (в до-
лі) відв'язую, розв'язую; *γυῖα* від-
бираю, віднімаю силу, осла-
блюю, позбавляю сили, житя,
вбиваю, поражаю, підриваю,
підтинаю; увільняю, освободжую,
слобоню (C) із, *δεσμῶν*.

ὑπο-μένω, аог. *ὑπέμεινα*, inf. *-αι*,
остаю ся, лишаю ся; жду, до-
жиджаю, вижиджаю, *γνώμεναι* щоби,
ажби єго пізнали, α 410; ви-
держую, устою ся перед ким,
чим, *ἑρωτήν*, *Πάτροκλον*; остаю на
своім місці, держу ся, не від-
ступаю, не подаю ся, перема-
гаю, подужаю.

ὑπο-μνησάω, рт. f. *-μνήσουςα*,
аог. 3. s. *ὑπέμνησε*, пригадую, на-
त्याю (Б), *τινά τινος* кому на що.

ὑπο-μνάομαι, ірф. 2. pl. *εμνά-*
σθε, стараю ся, сватаю *γυναικα*.

ὑπο-νήιος, сн, що під горою
Нейонон (положений), підней-
ський, *Ἰθάκη*, γ 81.

ὑποπετηγῶτες, гл. *ὑποπηγῶσω*.

ὑπο-περιάζω, (*πέριχνος*), темнію
(долом), червонію (Б), η 126.

ὑπὸ πετάννυμι, підстелюю,
розстелюю, застелюю, прости-
раю, розводжу, *ὑπὸ λίτα π.* α 130.

ὑπο-πλάκιος, 3. що (лежить)
під горою Пляком, *Θήβη* Z 397.

ὑπο-πτήσσω, рт. рф. *-πεπτηγῶτες*,
ховаю ся, тулю ся, скриваю ся
під, *πετάλοις* В 312.

ὑπ-όρνυμι, аог. *ῶρσε*, аог. 2.
ῶρρε, m. *ῶρτε*, понукую, збуджаю,
розбуджую, розбуркую (Б), за-

вдаю, ἤμερον πατρός, жалю по батькови; порушаю, зворушаю, τοῖον так дуже; med. ὑφ' ἡμερος ὄρετο, счинив ся, розбудив ся, повстав, π 215.

ὑπο-ρρήγνυμι, аог. р. ὑπερράγῃ, роздираю, розриваю в низу; pss. продираю ся, розкриваю ся, являю ся, показую ся; сцранόθεν ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ синь без-конечна по небу проляже (Р), розкриє ся, Θ 558 П 300.

ὑπό-ρηγνος (ῥήγν, ἀρήγν), он, що має під собою ягнятко, що кормить ягн., з ягнятком, К 216.

ὑπο(σ)-σεῖω, συσι, з долу, в низу обертаю, кручу, τρύπανον, i 385.

ὑποστιαίη, στας, аог. від ὑρίστημι.

ὑπο-στιάχουμαι (στιάχ), орл. ὄοιτο, власт. пускаю колоса, колошу ся; виростаю, підрастаю, проспіваю, множу ся, перебуваю, побільшаю ся, розводжу ся, плоджу ся (В), υ 212.

ὑπο-σπενάχίζω, дрожу, лунаю, стугоню під чим, В 7+1.

ὑπο-στορέννυμι, inf. аог. -στορέσαι, підстелюю, розстелюю, застелюю, стелю, підкладаю, θέμναι τι υ 139 К 155.

ὑπο-στρέφω, ipf. -έστρεφε, coni. аог. -στρέψωσι, орл. -ειας, pt. -ας, inf. f. m. -ψεσθαι, pt. а. р. στρεφθεῖς, обертаю, повертаю, навертаю, звертаю (назад), ἔπρουε. — Intr. і med. обертаю ся, відвертаю ся, звертаю ся, вертаю (ся), навертаю ся, повертаю, *Οὐλύπον до, на О.; кидаю ся; осібно Е505.

ὑποσχεθεῖν, аог. від ὑπέχω.

ὑποσχεσθαι, аог. від ὑπύσχωμαι.

ὑπο-σχεσίη, σίχαι, і **ὑπόσχεσις**, ῥ, обітниця, обіцянка.

ὑποσχόμενος, pt. аог. від ὑπύσχωμαι.

ὑπο-τάνύω, аог. 3. pl. -τάνυσσαν, розтягаю, простираю, кладу під чим, підкладаю, ἐρμαχ A 486.

ὑπο-ταρβέω, pt. аог. -ταρβήσαντες, бою ся, лякаю ся кого, τοῦς.

ὑπο-ταρτάριος, он, що живе в Тартарі, підземний, Τιτῆνες.

ὑπο-τίθημι, f. -θήσεαι, ipv. ὑπόθει, inf. -θήσθαι, підставляю, підкладаю, дороблюю, κύχλα πυθμένι. Med. предкладаю, вмовляю. раджу, даю, подаю, βουλὴν (і без β.) раду, пораду, дораджую, напминаю, пригадую, поручаю; помагаю, пособляю, вказую.

ὑπὸ τρέμω, дрожу, тремчу (вниз); осібно К 390, λ 527.

ὑπο-τρέχω, аог. 3. s. ὑπέδραме, підбігаю, прискакую.

ὑπο-τρέω, аог. -έτρεσας, сав, inf. -σαι, утікаю, відступаю, уступаю, подаю ся в зад, τινά перед ким.

ὑπο-τρομέω (τρέμω), ipf. it. -τρομέεσκον, дрожу, тремчу, страх мене переймає, прошибає, утікаю, відступаю, τινά перед ким.

ὑπό-τροπος (τρέπω), он, що вертає домів; ὑπ. ἐκνεῖσθαι вертати, повертати (ся).

ὑп-ουράνιος, під небом Р 675, піднебесний, що високо літає, що досягає неба; ὑп. κλέος під небом, т. є. на цілій землі.

ὑπο-φαίνω, аог. -έφηγε, показую (під чим), θρήνην ἑλὼν ὑπέφηγε τραπέζης схопив і витягнув спід стола ρ 409.

ὑπο-φέρω, аог. 3. pl. ὑπήνεικον, виношу, спасаю, πόδες μ' ὑп.

ὑπο-φεύγω, втікаю, спасаю ся, оминаю, уходжу, X 100; осібно : 17, Ф 57.

ὑπο-φήτης (φημί), є, віщун, ворожбит, голоситель, вістун, толковник, товмач, П 235.

ὑπο-φθάνω, pt. аог. 2. ὑποφθάς, med. ὑποφθήμενος, випереджаю; з рт. іноді: перше, передтим, скорше.

ὑπο-χάζομαι, аог. red. κελᾶδοντο,

відступаю, уступаю, подаю ся
взад, ἀνδρός перед, Δ 497.

ὑπο-χείριος, *ον*, під руку, в ру-
ки, εἰμί або ἐρχομαι попадаю (ся).

ὑπο-χέω, *аог.* -ἐχέω, підливаю;
підстелюю, накидную (хмизу, Б),
кладу на спід, простираю.

ὑπο-χωρέω, *іpf.* -ἐχώρει, *аог.*
-χώρησαν, уступаю, відступаю,
подаю ся взад, іду назад, за-
вертаю ся, χώρησαν δ' ὑπὸ Δ 505.

ὑπ-όψιος (ὄψις), *он*, ненависний,
τινός кому, опротивілий, осоруж-
ний, зненавиджений, погордже-
ний, ἄλλων другими, Γ 42.

ὑп-иос (*supinus*), навзник, на
спинув (Р).

ὑп-όψια, (ὄψ), *τά*, лице, твар,
νικτὶ ἀτάκτωντος ὑπόψια з лица, на
лици М 463.

ὑп-όρεια (ὄρος), *ή*, підгірє, пі-
дошва, спід, низ гори, обнога.

ὑπόρορε, *аог.* від ὑπόρριμι.

ὑп-ορόριος, *он* (ὄρορή), під да-
хом, в гостині, гості, пришелці
(Р) I 640.

Γοῖη, Гирия, місто в Бойотії.

Γομῖνη, Гирміна, місто при-
стання в півн. Елїді В 616.

Γοτᾱκίδης, син Гиртака, Азій.

Γοτᾱκος, Гиртак, Троянець,
муж Арісби, N 759.

Γοτιος, Гиртій, син Гіртія з
Мизії, Ξ 511.

ὄς (*sus*), *ὄς*, *έ*, *ή*, *асс.* ὄν, *pl.*
ὄες, ὄεσσι, *ὄας*, свиня, безрога, ка-
бан. (ὄ в 2 скл. ф.).

ὄσμῖνη, *ης*, *η* і *dat. s.* ὄσμῖνι,
борба, бій, єйча, бійка, колотне-
ча, битва, потреба, колот. валка
(У); δεησιότητος ворожа борба; ὄс-
μῖνηνδ', до борби, у бій В 477.

ὄσιᾱтос, 3. *dat. pl.* ἱστη, по-
слідний, останній, що з заду;
adv. neutr. ὄσιᾱτιον, на остатку,
наконець, на останку, напоследі.

ὄσιᾱтос, 3. *последний, остан-
ній*, що на кінци, на останку, за-

дній, крайний, ὀμίλου у, в; *adv.*
neutr. ὄσιᾱтос, -α, на конець, на
останку, в останнє, послідний
раз; πῶμαтос καὶ ὄσιᾱтос наконець
в останній вже раз.

ὄστερος, 3. *comp.* *последній-
ший, пізнійший*, -е, трохи зго-
дом (Б) ω 155, слідуючий, мо-
лодший; відтак; σεῦ ὄστερος по
тобі; *neutr. adv.* ὄστερον, ὄστερα,
пізнійше, після того, послі (Б),
потім, відтак, на, в будуче, за-
тим, за пізно.

ὄφαινω, *іpf. it.* ὄφάινεσκε, -ον,
аог. ὄφηνε, *іpv.* -ον, *coni.* ὄφῆνω,
pt. -ας, від ὄφάω, 3. *pl.* ὄφῶσι,
η 105, а) ткаю, ἱστόν на, при, φά-
ρεα; б) видумую, вигадую, зага-
дую, придумую μῆτιν, готовлю,
замішляю (Б), передумую, δό-
λους καὶ μῆτιν; μύθοус καὶ μῆδεα
πᾶσιν представляю, виявляю всім,
перед всіми Γ 212.

ὄφ-αιρέω, беру або витягаю
із-під В 154, беру, хватаю за,
доторкаю ся, ἀνθερεῶνος; перей-
маю, прошибаю, нападаю (Б),
δέος

ὄφαν-тос (ὄφάινω), 3. *тканый,
гаптований* (Б), ἐσθῆς, εἶμα.

ὄφ-αράζω, *coni. аог.* ἀρπάσῃ,
забираю, відбираю, вхоплюю,
спориваю (У) Σ 319.

ὄφασμα (ὄφάινω), *ατος*, *тс*, тка-
нина, тканка, сукно (Б) γ 274.

ὄφ-έλλω, *іpf.* ὄφῆλκε, *витягаю,
тягну*, ποδοῖν за ноги Ξ 477.

ὄφ-ηρίоχος, *візник* (як підчи-
нений героєви) Z 19.

ὄφ-іημι, *pt. аог. 2.* ὄφέντες, під-
кладаю, підставляю, підпускаю,
ἐμβριον ἐλάσῃ під кожду; кладу
під чим, в низу, або в долі при-
правляю, вправляю до чого, φρή-
νιν; спускаю (на діл) ἱστόν.

ὄφ-істημι, *аог. 2.* ὀπέστην, 3.
pl. ὀπέστην, *opt. 3. s.* ὀποστιάη, *іpv.*
-στιάτω, *pt.* ὀποστιάς, *підставляю,*

підкладаю; аог. 2. знач. intr. (власт. стаю під чим) беру на себе, підоймаю ся чого, заходжу ся, маю охоту, *σάωσαι*; обіцую, прирікаю, даю слово (Р), *ὑπόσχεσθαι* даю, роблю; піддаю ся, потураю, підчиняю ся, уступаю.

ὑψορρός, ὁ (ὕς, *φέρω*), пастух свиний, свинопас, *δῖος*, *ἄνδρες*.

ὑψόωσι, гл. *ὑψάινω*.

ὑψ-ἄγος, *ἡν*, voc. *ὑψαγός*, що гордо бесідує, гордоречивий (Б), чванливий, хвастун, хвалько, чванько.

ὑψ-ερεφής, *ἰψηρεφής*, *ἔς* (*ἔρεφω*), висококритий, високоверхий, високий, *δῶμα*, *θάλαμος*: -*εα* синіц. δ 757.

ὑψ-ηλός, 3. високий, високо положений.

ὑψήνωρ, *ορος*, а) син Дольпіона з Трої Е 76; б) син Гипаза, Грек, що його убив Дейфоб.

ὑψ-ηρεφείος, гл. *ὑψερεφής*.

ὑψ-ηχής, *ἔς* (*ἦχώ*), *εος*, що високо, т. в. з піднесеною горі головою ірзає; иньші: що голосно ірзає.

ὑψί, adv. високо, в (на) горі, в гору, на гору, до гори, горі, на висоті, на глибині (моря); *νῦν* *ὑψί* високо із.

ὑψι-βρεμέτης, *αο* (*βρέμω*), високо гремучий, громовладний (С), що громом орудує (Б).

ὑψί-ζυγος, *ον*, високо володіючий, високовладний, високопрестольний, *Ζεύς*.

ὑψί-κάρηνος, *ον* (*κάρηνον*), високоверхий, високий, *δρυές* М 132.

ὑψί-κερως, *ων* (*κέρως*), високо-рогий, *ἐλαφος*, *κ* 158.

ὑψί-χομος, *ον* (*χόμη*), *οιο*, *οισιν*, *ους*, високо, або вверху листем вкритий, високолистний, вельми високий, *δρυς*.

ὑψι-πετής і *ὑψι-πέτης* (*πέτομαι*), що високо, або в хмарах (Б) літає, *αἰετός*.

ὑψι-πέτηλος, *ον* (*πέταλον*), гл. *ὑψίχομος*.

ὑψί-πύλη, Гіпсиіля, донька Тоаса, кор. в Лемні, жінка Язона.

ὑψί-πύλος, *ον* (*πύλη*), з високими воротами, брамами, високобрамний.

ὑψόθεν (*ὑψος*), adv. з гори, з висоти, з верху, з висока, в горі.

ὑψόθι (*ὑψος*), adv. високо, в горі, на горі, на верху, в верху.

ὑψ-όροφος, *ον* (*ὄρος*), з високим дахом, кривлею, високим дахом вкритий, висококритий, високий, *θάλαμος*, *οἶκος*.

ὑψόσε (*ὑψος*), adv. в гору, високо.

ὑψοῦ (*ὑψος*), adv. високо, в горі, до гори, на висоті, на глибині.

ὑω, ipf. *ῶ*, даю, посилаю дощ, дощем ллю (Б) *Ζεύς*; дощу, дощем змочую, промочую; *λέων ὑόμενος* серед дощу, в дощ, під дощем (Б).

Φ.

Φα. пор. ФЕН.

φαάνθη, *νθεν*, аог. р. від *φαίνω*.

φαάντατος, 3. sup. (*φαεινός*), найясніший, дуже ясний, *ἀστήρ*.

φαу, аог. *ἔφαγον*, *φάγον*, inf. *φαγέειν*, *φαγέμεν*, conі. 3. s. *φάγησι*, ім, поїдаю, з'їдаю, пожираю,

живлю ся, споживаю, проїдаю, прожираю, розношу (Б), *ζωήν*, *καρπόν*, *λωτοίο*. Пор. *κατεσθίω*.

φάε, гл. *φαίνω*.

φάεα, гл. *φάος*.

Φά-έθουσα, донька Геліоса і Неаїри р. 132.

Φάεθων, οντος, Фаэтонт, кінь богині Еос, ψ 246.

φά-έθων, οντος, (φαF, φαίνω), ясний, (б)лискучий, що сяє, 'Hέλιος.

φά-εινός, 3. (φάος), соmp. -ό-τερος, ясний, сьвітлий, блискучий, блистучий, сияючий, від чого, φαίνω.

φά-είνω, аог. р. 3. s. φαίνθη, 3. pl. -θεν, сьвічу, сияю, ясню, блищу, блистю; μάχη ἐπι-φαίνθη, гл. ἐπιφαίνθη.

φάσι-μβροτος, он, що сьвітить людям (смертним), сьвітовець (Б), 'Hέλιος, 'Hώς.

Φαίαξ, анос, гл. Φαίηκες.

φαιμό-εις (φαίδιμος), славний, 'Επεισό N 686.

Φαίδιμος, Файдим, кор. Сидонців δ 617.

φαιδ-ίμος, он (φαί-νω), блискучий, сьвітлий, величний, гарний, пишний, ставний, статний, γυῖα, ὤμος; славний (герої).

Φαίδρη, Файдра, донька Міноса з Крети, жінка Тезея λ 321.

Φαίηκες, сі, dat. -ήκεσσι, -ήξιν, Фаяки, мешканці Схерії; мирний, гостинний, щасливий нарід, що займав ся мореплаванням, гл. ζ, η, θ.

φαίην, гл. φαίμι.

φαινέσκειτο, φαινομένηφι, гл. φαίνω.

Φαίνοψ, опос, Файноп, син Азія з Абиду, от. Ксанта і Тона E 152 Δ 312, 583.

φαίνω (φα, від того аог. φάε 'Hώς засіяла, зійшла, ξ 502, i f. red. περήρεται ἔλαθρος настане, упаде, постигне P 155); inf. -έμεν, ipf. φαίνε, аог. ἐφηνε, opt. φήνεις, conі. φήνωσι, inf. φήνι, ipf. it. φαινέσκει, inf. f. m. φανείσθαι, pf. 3. s. πέφανται, pt. πεφασμένον, аог. 2. p. ἐφάνην, φάνην, 3. pl. φάνεν, it. φάνεσκε, conі. φανήης, -η,

opt. -είη, ipv. φάνηθι, -ήτω, inf. φανήμεναι, pt. φανείς, έντα, είσα, (φα-άνθη, φάνθεν гл. φαινώ), показую, вказую, виявляю, μηρούς, ἐπιγυνύδα, ἑδόν, ἀρετήν; обявляю, являю, звіщаю, τέρας, σήματα; γόνον тινі даю; відкриваю, виявляю, виражаю, висказую, νοήματα; ἀοιδήν сьпіваю; μῦθος πεφασμένος висказана мова, річ; intr. сьвічу, η 102, τ 25. — Med. стаю або є видний, виявляю ся, виступаю, являю ся, я є тут K 236; показую ся, θ 561 и.; φαίνετο (χρῶς) λευκανήην було віделонене, відкрите на горлі; οὐδέ ποτ' οὐροι πνείοντες φ. і не видно, не слідно було, щоб — віяли; здаю ся, видаю ся, показую ся, σμερδαλέος; являю ся, сьвічу, сияю, блищу, займаю ся (Б) 'Hώς; ἄμα ἡοῖ φαίνομένηφι скоро засіяє, займеть ся зірниця; παρὰ φαίνετο блищали, горіли. 'Ανα-, δια-, ἐκ-, πρό-, ὑπο-.

Φαιστός, Файст, місто на Креті γ 296 B 648.

Φαίσιος, Файст, син Бороса з Тарни в Майонії, его убив Ідоменея E 43.

φάλαγγ-δόν, adv. юрбами, товпами, громадами, рядами.

φάλ-αγξ, γγος, η, боевий ряд, юрба, товпа, громада, ἀνδρῶν, κοάνεσι.

φάλαρα, τά, (φάλος), нащочники, або затули (металеві при шоломі, що закривали шоки); инші: пукласті горби або тузи на шоломі.

φαλ-ηρίαω, pt. n. pl. -έοντα, кишу, бурю ся, хвилюю, піною ся. χύματι пучняві, надуті, N 799.

Φάληкс, ας, вожд Троян; убив его Антилох Ξ 513 N 791.

φάλος, ε, дашок шолома (спереду або ззаду), або наличник (з обох сторін лица), також: гребінь, каблука.

φάν, гл. ζημί.

φάνεν, -εσκε, -ήη, -ήμεναι, гл. φάνω.

φᾶος, і фῶος, τό, dat. φάει, ас. φᾶος, фῶος, pl. φάεα, ясність, сьвітло, сьвітло сонця, сонце; фῶοςδε на сьвіт; pl. очи π 15, ρ 39, τ 417; спасене, щастє, добро, гаразд, побіда Z 6; γλυκερόν φᾶος солодке сьвітло („мій сьвітє ясний“), жите, потіха, відрада; φᾶος γίγνομαι спасаю, оборонюю.

φᾶρ-έτρον, ης, ή, сагайдак, ιο-δόκος, ἀμνηρετής, κοίλη.

Φᾶρις, ιος, Фарис, місто в Ляконії, В 582.

φαρμάκον, τό, зілє цілюще, чарівне, лік, корінь, масть, средство, ήπια, ὀδυνήματα, ἐσθλά; чарівний лік, νηπενθές, ἄχολον; їдовите, отруйне зілє, отруя, отрута, чари, κακά, θυμοφθορά, ἀνδροφόν.

φαρμάσσω, калю, закалюю, гартую, загартовую (Б), πέλεκυν.

φᾶρος, εος, τό, полотно, покривало, тканина (льняна), рядно, намітка, загортка, верхне платє, плащ (без рукавів), кирея (Р), жупан (Б), смушок, ταχέιον; сукня (Б); ἀργύρεον, λευκόν, πορφύρεον, ἀλιπόρφυρον, λεπτόν, χαρίεν, περίμετρον.

Φᾶρος, остров перед гирлом Нілю, δ 355.

φάρυγξ, υγος, ὕος (foramen), горло, пелька (Б), ι 373, τ 480.

φάσγανον, τό (σφάξω), меч, шабля (Б); ἀποθνήσκων περί φάσγανον пробитий мечем, βάλλον до χεῖρας спустив, λ 424; ἀμνηρεας, ἀμροτέρωθεν ἀκαχμένον, ἀργυρόηλον, κωπήεν, μελάνδεον.

φάσκαω, inf. від ζημί.

φάσκω, ipf. φάσκον. 3. s. φάσκ', кажу, говорю; обіцією, є 135, η 256, Γ 297; думаю, гадаю χ 35.

φασσο-φόνος, он (φάσσα), що вбиває (дикі) голуби, ἱρηξ O 238.

φᾶ-τις, ιος, ιν, ή, (ζημί), мова, бесіда, поговірка, поговір (Б), чутка, вість, добра слава, ἐσθλή; лихий поговір, обмова, осуд, осуда, δήμου; μνηστήρων чутка про. φάτινη, ή (πατέρομαι), жолуб, ясла (Р), корито, ἱππείη.

Φανοῖαδης, син Фавзія Λ 578.

Φεαί, ο 297, гл. Феаі.

φέβομαι, ipf. (ἐ)φέβοντο, втікаю, ὑπό τι, τινά перед ким, від кого, подаю ся в зад, звертаю ся, відступаю, уступаю, бігаю скрізь, сюди й туди.

Φеаі і Феаі, місто в півн. Елїді над Ярданом Η 135, ο 297.

Φείδας, αντος, Фейдант, вожд Атенців Ν 691.

Φεїд-ιπλος, Фейдин, син Тес-саля, внук Геракля, вожд Греків із Спорадів В 678.

φείδομαι, ipv. -εο, аог. 3. sg. φείσат(ο), red. opt. περιδοίμην, inf. περιδέσθαι, f. 3. s. περιδήσεται, щаджу, бережу, зберігаю, жалую, жалкую (Б), шаную, стережу, охоронюю, дарую, жичливо обходжу ся, гляджу на, з γεν. ἵππων, δέπας.

φεїдῶ, оос, ή, ошадність, пощада, жаль (Б) ξ 92, π 315; про-волока, οὐ-φεїдῶ νεχύων — γίγνεται πυρὸς μειλισσέμεν без проволоки треба успокоїти мерців огнем, не яло ся зволікати, щоб мерців заспокоїти огнем.

φεїδωλή, ή, зберіганє, ошад-ність, скупність, μηδέ τι δοῦρων ἔστω φ. не щадім, не скупім ся.

Φеїδων, король Теспротів.

ΦΕΝ, ФА, red. аог. ἔφερον, πέφνον, conі. πέφνης, -η, inf. -έμεν, pt. -νόντα, pf. 3. s. πέφαται, 3. pl. -νται, inf. -άσθαι, fut. 3. πεφήσκει, εται, убиваю, забиваю; ἐκ δ' αἰῶν πέφαται жите видерто, є знищенє.

Φένεος, Феней, місто в Аркадії В 605.

Φεραί, ὦν, dat. ῆς, Фери, місто в Тессалії, осідок Евмеля.

Φέρεκλος, Ферець, син Гармоніда, вибудував корабель, що на нім Парис забрав Гелену Е 59.

Φέρης, ῆτος, Ферет, отець Адмета, син Кретея і Тирони.

φέρ-ιστος і φερίστος, 3. sup. до φέρτερος, найліпший, найдорозший, найхоробріший, найзнатніший, перший, найсміливіший, найсильніший, найдущий; κακῶν φέρτατος ще найліпше із.

Φέρουσα, нерейда, русалка.

φέρ-τερος, 3. (δια-φέρω), comp. до ἀγαθός, ліпший, знатніший, висший, могутійший, можлистю (Κ), могутістю (С) висший, дуже спритний (Β) π 89, сильніший, дужший; πολλὸν φέρτερον далеко ліпше, краще.

φέρετε = φέρ-ε, гл. φέρω.

φέρ-τρον, τό, ноші, мари, Σ 236.

φέρω (fero), conі. 3. s. φέρησι, ірv. φέρτε, inf. φερέμεν, ірf. it. φέρεισιν, f. οἶσω, inf. οἰσέμεν(αι), ірv. аог. οἶσε, -σέτω, -сете, inf. -сέμεν(αι); від пня ἐνεε, аог. ἤνειχε, ἐνεиχε, ἀμην, -αν, conі. ἐνείχω, opt. -σι, ірv. ἐνείχате, inf. ἐνείχαι, (або opt. -είχαι), ἐνεіхі́μεν, pt. ἐνεі́χας, несу, ношу, підношу, двигну, σάκκος, λάχv; веду, проваджу, приношу; зношу, терплю, переносу λυγρά, перебуваю, дізнаю; ἄρμv тягну; везу, привожу, проваджу, тягну (коні); несу ген, гоню, уношу, уводжу, підіймаю, підношу (вітри), пориваю; розширяю, розношу κλέος; обношу κληρόν; приводжу αὐτόν, заношу, приношу δῶρα, ἀγγελίην; ὥςω приношу сьвітло, сьвічу; χάριν τινі вгоджую кому, в догоду (В), на радість (Р); ῥόνον, κακόν прино-

шу, готовлю, заподію, навіщаю, так δηϊοτήτα; Ἀρχv воюю, веду війну, готовлю, починаю; відношу, виношу, відпроваджую, беру. забираю А 301, грабую, рабую, пориваю; привожу, φάρμακv; ἀέλλαι ἐπос розвівають; придбаю, набуваю, цістаю, осягаю, позискую. κράτος; видаю, роджу (земля); ἔδωκε φέρων приніс і дав. Med. = act. собі, для себе зношу, заношу, відношу, несу, приношу; забираю з собою, для себе, придбаю, добуваю, набуваю, здобуваю собі, позискую, одержую, достаю, ἐναρχ. τεύχεα, κῆδος, κράτος. — Pass. несуть мене, несу ся, ношу ся (по морю), біжу, паду, лечу, спішу, гоню, впадаю, нападаю, кидаю ся, пливу. Ех-, ἀντι-, ἀπο-, ἐπι-, ἐς-, χата-, προσ-, ὑπεκ-, ὑπο-.

φεύγω (fugio), inf. -έμεν(αι), ірf. (ἐ)φεύγε, it. φεύγεσθε, f. φεύξομαι, inf. -εσθαι, аог. 2. ἐφυγον, φύγον, it. φύγεσθε, conі. 3. sg. φύγη(σι), opt. -οιμι, inf. φυγέειν, pf. opt. πεφεύγοι, pt. πεφευγότες, πεφυγότες, pf. m. πεφυγμένος, втікаю, відбігаю, уникаю, минаю, оминаю, уходжу, хороню ся, визволяю ся, ослобоняю ся (У), виратую ся, вибавляю ся, збавляю ся (В), збуваю ся чого, спасаю ся ἐκ θατάτοις, ἀπό τινός від кого, перед ким; ἀέθλων із, від біди, горя, лиха; втікаю з краю, ἵκето φεύγων прийшов як вигнанець; ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία вилетіли, випали, стягнулись (Р); ἐπос φύγεν ἔρως ὀδόντων вилетіло, пролетіло крізь (В), із. Ἐх-, παρх-, про-, ὑπο-, ὑπεκ-, ὑπεκпро-.

φῆ, зам. ἐρη, гл. φημί.

φῆ, φῆ = ὥς (sicut), як, так як, подібно як В 144.

Φηγεύς, ῆος, Фегей, син Дареса, жрець Гефайста в Трої.

φῆγῖνος, 3. дубовий, з дубового дерева, ἄζων, E 838.

φῆγός, ἡ, (fagus), дуб, особл. не далеко від скайської брами, посвячений Зевсови, E 693.

φῆ-μη, ἡ (fama), річ, мова, слово (значуще, з доброю віщобою, щасливе), голос, добра ворожба, віщба, знак, знамено.

φημί (φα, fari), φῆς, φῆς, φῆσθα (іpf. φῆσθα), φησί. φαμέν, φατέ, φασί(ν), conі. φῆ, φῆσιν, φήη, opt. φαίην, φαίμεν, pt. φάς, іpf. ἐφην, φῆν, (ἐ)φῆς, (ἐ)φῆσθα, (ἐ)φῆ, (ἐ)φάμεν, φάν, ἐφην, ἐφασαν, φάσαν, f. φήσει, prs. m. 2. pl. φάσθε, іpv. φάε, φάσθω, inf. φάσθαι, pt. φάμενος, іpf. (ἐ)φάμεην, кажу, говорю, мовлю, розказую, оповідаю, ἐπος, ἀγγελίην; бесіду, висказую, виповідаю, впевнюю; вважаю, зову, називаю; ἴσον ἐμοὶ φάσθαι рівним мені велічати себе (K), вважати себе; думаю, маю на думці, міркую, гадаю, вважаю, δ 493, ε 290, α 391, β 238, K 51 и.; ἀνὴρ ἐν φημί про котрого думаю, ἡ φῆς; чи думаєш? Ἄπο-, ἐκ-, μετά-, παρ-, πρό-.

Φήμιος, Фемій, син Терпіса, кобзар на Ітаці, α 154, 337, ρ 263, γ 331.

φῆ-μις, ιος, ἡ (fama), поговірка, поговір (B) ζ 273, π 75, поголоска, вість, чутка, слухи; χαλεπὴ недобра слава, δῆμος φ. го-лос народу ζ 239; δῆμος рада ο 468; мова, бесіда, розмова K 207.

φῆν, гл. φημί.

φῆναι, φῆναιε, гл. φάινω.

φῆνη, ἡ, морський орел.

φῆρ (φῆρ, fera), ε, d. pl. φηρσίν, асс. φῆρας, хижий звівр, нествір, потвора, чудовище, φρεσικῶσι, λαχ-νῆεντες (Кентаври).

Φεραί і Φηρή, Фери, місто в Мессенії над р. Недоном, γ 488.

Φηρητιάδης, ας, внук Фереса, Евмель, B 763 ψ 376.

φῆς, φῆς, φῆσθα, гл. φημί.

φθάν, гл. φθάνω.

φθάνω, f. 3. pl. φθόνονται, аог. 2. ἐφθην, ης, η, φθῆ, 3. pl. φθάν, conі. φθῆη, φθῆ(σιν), φθέωμεν, φθέωσι (синіц. φθώμεν, ὦσι), opt. φθαίη, pt. аог. m. φθάμενος, випереджаю, випереджаю (B) τινά; з pt. скорше, перше, перший, вперед, поперед (P), раньше (B); φθάμενος перше, скорше, вперед, наперед; з ἡ чим, ніж, λ 58. Παρ-, ὑπο-.

φθέγγομαι, іpv. -εο, іpf. (ἐ)φθέγγοντο, аог. 3. sg. φθέγγετο, conі. φθέγγομαι(αι), pt. -φθήμενος, видаю голос, звук, звучу, говорю, промовляю, вимовляю, проказую, висловлюю, виголошую, кличу, зову, озиваю ся, відзиваю ся, відкликаю ся, кричу, гомону, піднімаю крик; ἐφθέγγοντο χαλεῶντες стали голосно відкликатись, кликати, звати; φθεγγόμενος προσηύδα озвавшись; φθ. καὶ αὐδάω кличу і говорю.

φθείρω, нищу, спонищую, нівечу, гублю, зананащую, збавляю; med. гину, загиваю, пропадаю. Δι-.

Φθειρὼν ἕρος, τέ, гора в Карнії B 668; також Φθιρῶν.

φθέωμεν, -έωσιν, φθῆ, φθήη, φθῆσιν, гл. φθάνω.

Φθίη, дат. Φθίηρι, Фтия, а) місто в Тессалії, B 683 T 323; б) Ахилля держава довкола Фтиї, λ 496, A 155. — Φθίηνδε до Фтиї A 169.

φθίμενος, гл. φθίνω.

φθινύθω, іpf. φθινύθων, it. φθινύθεσκε, intr. сохну, нидію, марнію, вялю ся (B), чахну, вяну, χρώς, παρειά; гину, вмираю, погибаю (люди, звірята); trans. нищу, збавляю, спонищую, про-

їдаю, обїдаю, прогаїную, мар-
ную, οίκον, οἶνον; φθινύθεις κῆρ
журив ся в серцю; οἱ μὲν φθ.
κῆρ гризуть мое серце; αἰώνα ко-
ротаю (Б); погубляю, убиваю;
минаю, проминаю, проходжу
(про час). Απο-.

φθίνω, ipv. -έτω, pt. ὢν, οντες,
від φθίω conі. φθίης, ipf. ἔφθινεν,
f. φθίσονται, pf. p. ἔφθιται, plpf.
ἔφθιμην, 3. pl. ἔφθιθ', aor. 2. ἔφθιτ',
conі φθίωμι, -εται, -έμεσθα, opt.
φθίμην, φθίτο, inf. -ίσθαι, pt. φθί-
μενος, aor. p. 3. pl. ἔφθυθεν, intr.
сохну, нидію, чахну, гину, κακὸν
οἶτον лихою смертию, вмираю,
погибаю, переводжу ся (К), зни-
каю (С) Α 251; минаю, проми-
наю, проходжу (час); θυμὸν ἀπὸ
μέλεων φθίσθαι щоби душа (житє)
із тіла улетіла; φθίμενος що по-
гиб, втратив житє, убитий, мер-
твий; гину, пропадаю, гризу ся,
журю ся, горюю; trans. f. act.
φθίσει, ein, i aor. 3. pl. φθίσαν,
conі. -ωμεν, if. -ίσαι, нищу, погу-
бляю, вбиваю, страчую, з сьвіта
зводжу (Б). 'Απο-, ἐκ-, κατ-.

Φθίσι, ὢν, Фтийці, мешканці
Фтиї N 686.

Φθιρῶν, гл. Фθειρῶν.

φθισ-ήνωρ (ἀνής), ora, погуб-
ний для людей, пагуба смерт-
них (Б), πόλεμος.

φθισί-μβροτος, on, гл. φθισήνωρ;
μάχη, αἰγίς.

φθογγή, ἤς, i φθόγγος, é, 'φθέγ-
γμα), голос, звук, гомін, крик,
клик, шелест; φθόγγω ἐπερχόμεναι
з шумом, криком, голосно.

φθονέω, éεις, opt. ἐςμι, inf.
έειν, pt. έους', завидую, бороню,
заборонюю, недозволю, жалую,
жалію, я нерадний, відказую,
відмовляю, τινι ἡμιόνων; не ба-
жаю, недопускаю; εὐ φθονέω та-
кож: не перечу, мені байдуже
(Б). 'Επι-.

φι(ν), suff., що заступає gen.
i dat. sg. i pl. (як instr. loc. i abl.);
εὐνῆσι = εὐνῆς, ἡσι βίησι = ἡ βίη,
θεοῖσι = θεοῖς i т. н.

φῖάλη, ἡ, чарка, чаша; котел,
казан, урна, ἀμφοτερος, ἀπύρωτος.

φῖλαι, φίλατο, aor. до φίλέω.

φιλέω (φίλος), 3. s. εἶ, έει, opt.
οίη, inf. εἶν, -ήμεναι, pt. -εὐντας,
ipf. (έ)φίλει, it. φίλέεσκε, inf. f. -η-
σέμεν, aor. (έ)φίλησα, pass. 3. pl.
(έ)φίληθεν; med. f. φίλησεν, aor.
ἐφίλαμην, 3. s. (έ)φίλατο, ipv. φίλαι,
а) люблю, оказую любов, жи-
чливість, прихильність, приязно
обходжу ся з ким, поступаю
ласкаво, людяно; я прихильний,
ласкавий, милостивий, жичли-
вий; оборонюю, захищаю, засту-
паю ся, помагаю (боги); б) ви-
таю, приймаю гостинно, вгощаю.
Med. i pass. приймають мене
щиро, гостинно, вгощають; φίλη-
σενι будеш милим гостем; med.
в aor. 1. як act.

φιλ-ήρεμος, on (έρετμός), ве-
слолюбивий, мореплавний, мо-
реходний (Р), Φάιηκες, Τάριοι.

Φίλητοριδής, син Філетора, Де-
мух Y 457.

Φιλοίиος, Філойтій, вірний
пастух Одиссея u 185 и.

φιλο-κέρτομος, on, що любить
глузувати, глумовати, на сьміх
підіймати, глумливий, наругли-
вий, що з усіх глузувати охо-
чий (Б) γ 287.

φιλο-κτέανος (κτέανον), superl.
-κτεανώτατος, користолюбний,
зисколюбивий (К), захопчивий
(У), лакомий, Α 122.

Φιλο-κτιής, ac, Філюктет, син
Поянта, з Мелібої в Тессалії.

Φίλο-μηλίδης, ac, Фільомелід,
кор. на Лєзбі, δ 343, ρ 134.

φίλο-μμειδής (μεῖδιω), що радо,
або мило сьміє ся, усьміхлива
(Б), весела (Р).

φίλο-ξεϊνος, *ον* (ξένος), гостинний, привітний, гостелюбний (Б), ζ 121, θ 576, ι 176, ν 202.

φίλο-παίγμων, *ονος* (παῖς), шутиливий, веселий, ἐρχηθμός, ψ 134.

φίλο-πιόλεμος, *ον*, що любить війну, охотний до бою, воївний (Р), войовитий (У), хорообрий.

φίλος, 3. voc. φίλε, φίλε, φίλος α 301, Δ 189, comp. **φίλτερος**, і **φιλίων**, sup. **φίλιτατος**, а) suus, свій (власний), εἶματτα, αἰών, χεῖρες и.; pl. φίλοι, свої, рідня δ 475; б) милий, любий, сердечний, дорогий, приємний, дружний, ласкавий, приятельський, людяний, привітний, ввічливий; φίλον ἐστὶ τινι мило, подобає ся, має звичай Δ 372; φίλα φρονεῖν τινι, εἰδέναι бути приятним, ласкавим, щирим, жичливим, прихильним, добра бажати; φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς з жичливою радою, щирими думками в серцю, щирий серцем. Subst. приятель, приятелька.

φίλοτης, *ητος*, ή (φίλος), любов, дружба, приязнь, згода, гостинність, гостина, гостинне прийняте, почот (Б), ο 55, 197, Γ 354.

φίλοτήσιος (φιλότης), любовний, дружний, любощий (Б) λ 246.

φίλο-φροσῶνη, *ή*, ласкавість, дружність, людяність, ввічливість, жичливість, миролюбність.

φίλο-ψευδής, *ές* (ψεύδος), що любить лож, неправду, лживий, брехливий, фальшивий М 164.

φίλιτατος, **φίλτερος**, гл. φίλος.

φίλως, adv. радо, охотно, з охотою, з серця, дружно, мирно, з любовію.

φιρός, *ό* (φῆν), відземок, пень, колода, бервено, пняк, поліно, дерево.

φλεγέθω (φλέγω), opt. p. 3. pl. φλεγεθοίκατο, палю, спалюю, intr. горю, палю ся.

φλέγμα, *τό* (φλέγω), пожежа, пожар, полемінь, поломя, жар.

Флэгүүες, або -αι, Флегійці, розбизацкний нарід в Тессалії.

φλέγω (flagro), палю, запалюю, пеку, ipf. p. φλέγεται, палили ся, горіли. Ἐπι-, κατ-.

φλέψ, *βός*, ή, жила (живчикова).

φλίζω, f. m. φλίσεται = θλίψεται, стираю, обтираю, витираю, чухаю (Б) ὤμους, ρ 221.

φλή, *ή*, одвірок, ρ 221.

φλόγ-εος, 3. (φλέξ), блискучий, блистучий, ἔχρα E 745.

φλοῖος, *ό*, кора, лико, Λ 237.

φλοῖστος (φλύξω), *ου, οιο, ό*, власт. хвилюване; натовп боевий, мрява, метушня.

φλόξ, *γός*, (φλέγω), *ή*, полемінь, поломя, огонь, жар, жара (Р), ἀτβέστη.

φλύω (fluo), кишу, бурю ся, брискаю в гору, піну ся, бухаю, Φ 361, гл. ἀνα-φλύω.

φοβέω (fugo), *εἰ, εἴτε, έουσι*, aor. (εἰ)φόβησα, prs. p. φοβεῖται, έονται, pt. εὔμενος, ipf. φοβέοντο, aor. 3. pl. (εἰ)φόβηθεν, pt. θείς, plpf. 3. pl. πεφοβήκατο, pf. πεφοβημένος, лякаю, страшу, полошу, страху набаляю; гоню, проганяю, силую до утечі, розганяю, кидаю в розтіч. — Pass. i fut. m. -ήσομαι, мене лякають, полошать, я прогнаний, K 510, іду в розтіч, утікаю зі страху, ὑπό τινος, ὑπό τινι, τινά перед ким; (бою ся, лякаю ся). Ἀμφι-.

φόβος (φεβομαι), *ου, οιο, ό*, утеча, побіг (Р); μῆστωρ φόβοιο що страх счиняє, кидає пострах, спричиняє утечу, справник утечі; страх, боязнь, ляк, острах; φόβου ἐταίρη дружина побігу (Р); **φόβονδε**, до утечі, втікати: πρὸ φόβοιο в страху. — **Φόβος** Страх, син Ареса N 299, Δ 440 и.; візник Ареса O 119.

Φοῖβος, Фойб, прізвище Аполлона, звич. Ф. 'Απ., раз 'Απ. Ф. Υ 68; ἀναξ, ἀφ' ἑτέρω, ἐκ ἑτέρου, χρυσάρεος, ἀκέρσευτος.

φοινῖεις, εσσα, εν (φοινός), червоний, δράκων.

Φοινῖκες, сі, Фойнікійці, мешк. Фойнікії, що займались торгівлею і морським хижацтвом.

Φοινίκη, Фойнікія, край побережний в зах. Азії, на північ від Юдеї, δ 83, ξ 291.

φοινικ-όεις, εσσα, εν, червоний, багрянний, багровий, χλαῖνα, σμῶδιγγες; (-όεσσα з синіц. = ουσσα).

φοινικο-λάρνος, ον (παρεῖα), червонолиций, червонобокий, νηῦς.

Φοῖνιξ, Фойнік, а) син Амінтора, товариш Ахілля, проклятий вітцем утік до Пелея у Фтії; сей поставив його володарем Долюнів I 168, 223 и.; б) отець Європи ξ 321.

φοῖνιξ, ἵκος, ή, а) пальма ζ 163; б) багра, червона краска; φοινικι φαεινός червоно-лискуций, червоноастий (Р); як adī. (про коня) дереш, дерешоватий, буланний.

φοῖνιος, 3. (φοινός), червоний.

Φοῖνισσα, Фойнікійка, -кіянка.

φοινός, 3. червоний, αἵματι за-кровоавлений II 159.

φοιτάω, (φοῖτος), τᾶ, ὦσι, pt. du. ὄντε, ipf. (ἐ)φοίτων як 1. sg. i 3. pl. -ταον, (ἐ)φοῖτα, 3. du. ipf. φοιτήτην, pt. aor. φοιτήσας, іду, спішу, ходжу, ходжу довкола, обходжу, переходжу, сюди й туди ходжу; приходжу, збігаю ся; літаю.

φολκός (falx), кривонігий, ко-соногий, В 217.

φον-εύς, ἥρος, ό, убійник, душегуб, -губець.

φον-ή, ή (φεν), d. pl. -ῆσι, убийство, смерть.

φόν-ος (φεν), ό, убийство, кров Ω 610, різня, пролив крові, кровава різня, погибель, смерть;

причина убийства, смерті, φ 24; φόνος αἵματος кров убийства, кров убитої дичини.

φοῖός, заострений, острый, кінчастий, κεφαλὴν що має голову кінчасту, з к. головою, остро-головий В 219.

Φόρβας, αντος, Форбант, а) кор. Лезбу, отець Діомеди I 665; б) отець Іліонея, Троянець ξ 490.

φορβή, ή (φέρβω, herba), паша, пожива, корм, трава.

φορεύς, ἥρος, ό (φέρω), носильник, ношак, збирач, Σ 566.

φορέω (φέρω), -έεις, -έει, coni. 3. s. -έησι, opt. -οίη, inf. -έειν, -ῆναι, -ήμεναι, ipf. (ἐ)φέρει, εон (χ 456 1. скл. ευν), it. φορέεσθε, aor. φόρησεν, ipf. m. φορέοντο, (заєдно, звичайно) ношу, ὕδωρ, обношу μέθυ, показую, заявляю, ἀγλαΐας (несу ся гордо), зношу πάντα; виношу νέκυας; уношу, пориваю, гоню, мечу, розношу, кидаю; везу, вожу (коні). Δια-, ἐκ-.

φορήμεναι, φορήναι, гл. φορέω. Φόρκυнос λιμήν, залив Форкіса на Ітації γ 96, 345.

Φόρκυς, ὕνος, а) отець Тооси, син Понта і Гаї α 72; б) син Файнопа з Фригії В 862 Р 312 и.

φόρμιγξ, γγος, ή, кобза, бан-дура, ліра, китара; περιχαλῆς, δαχιδάλη.

φορμιζω, ων, граю на кобзі.

φορτίς (φόρτος), ίδος, ή, набір-ний, вючний, тягаровий νηῦς.

φόρτος, ό (φέρω), набір, крам (Б), клажа, поклажа (У), товари.

φορύνω (φύρω), ipf. φορύνετο, ва-ляю, каляю (Б), бруджу χ 21.

φορύσσω (φύρω), pt. aor. φορύξας, валяю, обрискую, забрискую, за-скверню, з'огиджую, αἵματι πολλῷ зовсім покровавляю, закрсва-вляю.

φόως, φώσδε, гл. φάος.

φράδ-ής, ἐς (φράζω), ясний, розумний, второпний, мудрий, φρ. νόου ἔργα Ω 354.

Φραδμονίδης, син Фрадмона, Агелай, Θ 257.

φράδ-μων (φραδής), ον, обачний, розважний, вбачливий, уважний, оглядний, Π 638.

φράζω, аог. 3. s. φράσε, аог. red. (ἐ)πέφραδον, opt. -αι, ipv. πέφραδε, inf. -δέειν, -δέμεν, med. prs. φράζεαι, conl. -ζώμεσθαι, ipv. φράζεο, -ζεу, if. -εσθαι, ipf. it. φράζεσθε, f. φρά(σ)ομαι, аог. (ἐ)φρά(σ)σάμεν, conl. φράσσεται, ipv. φράσαι, аог. p. ἐφράσθης, показую, вказую, δέμον, δῶ, σήματα, ᾠδόν; μῦθον річ представляю; πέφραδ' ὅπως τέλει розставляв (Б); означую, назначаю, загадую (Б), ἐδόν; оповіщаю, звіщаю, доношу, подаю, ἡγερέμεσθαι вказую, поручаю. — Med. а) обдумую, розважаю, заставляю ся, вбачаю, зважаю, міркую, роздумую, розгадую, думаю, надумую ся, розмишляю, замишляю (Б), θυμῶ, κατὰ θυμόν, ἐνὶ φρεσίν; гляджу, я обачний, стережу ся, з μὴ щоби не p 595, E 411 и.; б) видумую, вигадую, придумую, наміряю, укладаю, готовлю, призначую, постановляю, ἐσθλά, βουλὴν, μῆτιν, κακία; θάνατον φράσσαντο судили (Б); ἥριον призначую; в) спостерігаю προσιόντα, виджу, бачу, гляджу, пізнаю, понимаю, маю на оці, пильную, χ 129; ἀμφὶς φράζεσθαι гл. ἀμφίς. 'Αμφι-, ἀνα-, δια-, ἐπι-, περι-, συμ-.

φράσσω (farcio), аог. 3. sg. φράζε, pt. φράζαντες, аог. m. 3. pl. φράζαντο, pt. a. p. φραχθέντες, обгороджую, окружаю, обводжу, переплітаю (Б), охороную, обезпечую, σκεδὴν рίπεσαι; ἐπαλλεῖς рινοῖσι закриваю; δόρυ δοῦρί припираю ратище до р., опираю; φράχ-

θέντες σάκεσιν охоронені, засло-нені.

φρεῖαρ, pl. φρεῖατα, neutr. кернаця, криниця, колодязь, Φ 197.

φρήν, φρενός, ἡ, а) болона, плінка, перепонка (грудна, що відділює серце і легкі від прочих внутреностий), ι 301, K 10, Π 481; б) особл. в plur. серце, дух, душа, чувство, змисл, сила, душевна сила, розум, ум, мисль, воля K 45, успособлене, свідомість, розум πνεύματι, ἀγαθαί, εἶσαι, φρένες ἐσθλαί здорові гадки, здоровий, (шевний, Б) розум, второпність; φρεσὶν ἦσιν в своїм умі, в душі, в серцю; ἐπὶ φρεσὶ на серце.

φρήτηρ (frater), ἡ, dat. -ῆτιν, рід, родина, рідня, покоління, племя В 362 сл.

φρίζ, ἰκός, ἡ, асс. φρίζ' = φρίζа, хвилюване моря, брижжі (У), (легко) зворушені филі, δ 402; ἐχέυατο πόντον ἐπὶ φρίζ ворушать ся филі на морю; φρίζ' ὑπάξει ἐχθός буде підливати, випливати на хвилююче зеркало моря; ὑπὸ φρικὸς Вореω коли Б. зворушить море.

φρίσσω (frigeo), аог. φρίζεν, pf. 3. pl. πεφρίκασι, pt. -κυία, в нерівний, шереховатий, хрופоватий, найжений, гирю ся, настовбурчу ся, найжу ся, настовпую ся (У), стою або стаю до гори, сторчу вверх; ἀρουραὶ сторчать (колишуть ся) збіжем; μάχη-ἐγχείησι найжилась списами, була, ставала страшна від; дрожу, бою ся, лякаю ся, жахаю ся, тремчу, перестрашую ся τινά; φρίζας εὖ λοφίην сторчки щетину піднявши, нагиривши.

φρονέω (φρήν), εἶσις, conl. 3. s. -έησι, ipf. φρόνεον, я розумний, маю (здоровий) розум; думаю, в мене на думці, в серцю почуваю,

роздумую, розважаю, розумію π 136, ρ 193, помишляю (B) ξ 82, задумую, змагаю ἀλλή, хочу, бажаю; αὐδα ὅ τι φρονέεις чого бажаєш, що тобі треба; ἄριστοι φρονέειν до ради, в радї: ἴσον ἐμοί φρ. згідно, в згодї з моїми думками, однакої думки; φίλх жичливий, приятний, прихильний, щиро жичливий, добра бажаю; κακὸν неприхильний серцем, з ворожими думками, κακὰ я лихо, неприязно успособлений, лиха бажаю, готовлю гибель (P), лихо; так ὁλοά; ἀμρίς φр. гл. ἀμρίς; μέγα φр. є гордий, думний, одушевлений відвагою, завзятий, зажертий, заїлий (кабан); εὖ φр. добрий серцем, жичливий; φρονέων розумний, розважний Ψ 305, 343. Ἐπι-.

Φρόνιος, οιο, Фроній, отець Ноемона, β 386, δ 630.

φρόν-ις, ιος, ή, второпність, розум, досвід, знанє, відомість.

Φρόνις, ιδος, Фронтида, жінка Пантоя P 40.

Φρόνις, ιος, Фронтії, син Онетора, γ 279.

Φρόνεις, ων, Фригійці B 862.

Φρόνιη, Фригія, край в м. Азії над Гелеспонтом, Γ 184 и.

φῦ, зам. ἔφυ, гл. φύω.

φύγᾱδε, adv. до утечі, (щоби) утікати.

φυνέειν, φύεσκε, аог. від φύγω.

φύγή, ή, утеча, побіг, κ 117.

φύγο-πιόλεμος, ου, що лякаєся, цураєся (B) війни, трусливий, боязливий, εὖ φυγ. дуже хоробрый ξ 213.

φύξα, ή (φυγεῖν), страх, боязнь, ляк, острах, переполох: φύξα φόβου ἐταίρη боязнь, дружина побігу (P) Γ 2; впрочім: утеча, побіг.

φύξανικός, З. (φυγεῖν), d. pl. -ής, полохливий, трусливий, боязливий, ἔλαφος N 102.

φῦ-ή (φύω), зріст, постава, по-
стать (C), стать, вигляд.

φύκ-τόεις, εσσα, εν, повний морскої трави, θίς Ψ 693.

φύκος, τό, морська трава, поросьть (P) Γ 7.

φυκ-τός (adi. v. φεύγω), З. той, (те) що перед ним можна втечи, є вихід, спасенє, утеча, що єго можна оминути; οὐκέτι φυκτά πέλονται вже годї, не можна втечи, нема виходу.

Φυλάκην, Філяка, місто в Фтиот. Тессалії, λ 290, ο 236, В 695 и.

φυλάκη (φύλασσω), ή, сторожа, стійка, варта; сторож, K 416.

Φυλάκιδης, ας, син Філяка Іфікль, В 705 N 698.

Φύλακος, Філяк, а) син Дейона і Діомеди, отець Іфікля, основатель Філяки ο 231; б) Троянець Z 35.

φυλάκος, έ, сторож, вартівник.

φύλακ-τήρ, ήρος, έ, гл. φύλαξ.

φύλαξ (φύλασσω), άκος, έ, d. pl. -άκεσσι, сторож, вартівник, сторожа, варта, άνδρες Γ 477.

Φύλας, αντος, Філянт, отець Полімеді і Астиохи, кор. в Ефірі в Теспротії, Π 191 сл.

φύλασσω, ірв. φύλασσε, іф. -σσε-μεναι, ірф. (έ)φύλασσε, f. -άξω, аог. З. s. φύλαξε, conі. -ξομεν, не спю, стою на сторожі, вартую (B), сторожу, держу сторожу, K 312 и., пильную, стережу, περί μήλα; νόκτα проводжу ніч є 466, або сторожу γ 195; бережу, стережу, пильную, στρατόν; хорону, бороню, захищаю, охороняю τινά; κτήματα пильную, доглядаю; εἶνον бережу, зберігаю; χεῖρόν не покидаю, зберігаю; νόστον пильную, виглядаю; ἔρκια стережу, бережу; ἔπος слухаю. Med. а) як act.; б) стережу ся; παφυλαχ-μένος обачний, обережний, осторожний.

Φυλείδης, αο, εω, син Філея, Meeres В 628 N 692 и.

Φυλεύς, ές, Філей, син Авгея з Елїди; коли Авгей відкавав Гераклеви нагороди за очищення стаєн, Філей став проти батька, за те сей прогнав его з Елїди, В 628 О 530.

φύλη, ης, ή, тернина, терен, зостїль; иньші: дике, оливне дерево; дика маслина (B) ε 477. φύλλον, τό (folium), d. pl. -οι-σιν), лист, листє.

Φυλο-μέδουσα, жінка Арейтоя в Арні, Н 10.

φύλον (φύνη), τό, рід, θένων, άνθρωπων, γυναικῶν; рід, порода, поколіє, племя, родина, рідня; Ἑλένης; нарід; рій (про мухи).

φύλο-οις, ίδος, ή, ac. -ιν, -ιδα, борба, бій, сїча, бійка, колотнеча, колотня, метушня, буча (B), валка (У), глота, товпа, натовп, боввий крик; φ. πολέμιο, νεῖκος φύλοπιδος ворожа, завзята борба.

Φυλώ, ους, служниця Гелєни.

φύξ-ηλις, ιος (φύξις), трусливий, боязливий, Р 143.

φύξ-ιμον, neutr. (φύξιμος), захист, пристановище, пристанище, охорона, місце захисту, ε 359.

φύξις (φυγεῖν) ιος, ή, утеча, побіг, К 311, 398, 447.

φύρω, ipf. έφυρον, aor. έφурсα, conip. φύρσω, pt. pf. p. πεφурμένος, змочую, обливаю, заюшу (B), αἷματος кровю; зливаю, зрошую, звохчую, обрискую, забрискую, засквернюю, замараю, червоню; δάκρυσι обливаю, зрошую; δακρύοισι πεφурμένη з заплаканим лицем, видом (B).

φύ-σα, ή, міх ковальський Σ 372.

φυσάω, pt. ὄντες, ipf. έφύσω, дую, дму, дмухаю, вію Σ 470.

φφσιάω, pt. ὄντες, дищу, тяжко дихаю, віддихаю, санаю, соплю, порекаю, форкаю.

φφσι-ζοος, ον (ζωή), животворний, родючий (Р), що дає житє, кормить, αλх мати-земля (B).

φφ-οις, ιος, ή, природа, прикмета, вдача, властивість, питомність, х 303.

φφт-αλήή, ης, ή (φφτόν), город, сад, виноградник.

φφт-εώω, ipf. 3. s. φύτευεν, aor. 3. pl. έφφτευσαν, conip. φφτεύσω, inf. -εφφσαι, саджу, насаджую, обсаджую, щеплю, дєνδρεα; готовлю, задумую, видумую, κηκόν, πημα, φόνον κχι κηρά τινη.

φφ-τόν (φύω), τό, ростина, деревце, дерево, садник.

φφω (fui), ipf. φφεν, f. φφσει, aor. έφφσε, видаю, роджу, рощу, пускаю, випускаю, φύλλα, ποιήν; творю, чиню, утворюю, привожджу на сьвіт, спричиняю ріст, τρίχας щітини. — Med. 3. pl. -ονται, ipf. φφοντο, i aor. 2. έφφν, έφφ, φφ, 3. pl. έφφν, pt. φφντες, pf. 3. pl. πεφφκασι, πεφφκασι, conip. 3. s. πεφφκη, pt. πεφφυιχ, πεφφωτας, plpf. 3. sg. πεφφκει, роджу (ся), повстаю, росту, виростаю, я в, простягнув ся (B) πρхсiai; αλλήλοισιν зросли ся; εν δ' άρα οί φφ χειρί взяв, вхопив его за руку, стиснув ему руку; δδάζ εν χειλει φφνηи прикусити губи, закусити уста. 'Αμρι-, έх-, έμ-, περι-, προσ-.

Φωкеῖς, ήων, Фокійці, мешканці Фокиди в Геляді, В 517 и.

φώκη, ή, тюлень, морський пес, αλιотρεφής, νεποδες.

φωνέω, aor. (ε)φώνησε, pt. ήσας, стаю або починаю говорити, відзиваю ся, озиваю ся, промовляю, заговорю, видаю голос, піднимаю, кажу, повідаю, мовлю, голосно говорю. Прост-, μετα-.

φωνή, ή (φα, fari, fama), звук, голос, мова, бесїда, крик, гомін, сьпів, рев.

φωρ-ῖμος (φωράω); ὁ, скриня, скринка.

φῶς, τός, ὅ, pl. φῶτες, чоловік,

муж, δέκτης прошак, жебрак, παλαιός, καιρός, ἀλλότριος; лицар, герой, ἰσέθεος.

X.

χάδε, χαδέειν, гл. χανδάνω.

χάζομαι (cedo), coni. -ώμεσθαι, ipv. -ζεο, ipf. (ἐ)χάζετο, f. 3. pl. χάσσονται, aor. 3. s. χάσσατο, inf. -ασθαι, pt. -άμενος, aor. red. 3. pl. κεκάδοντο, уступаю, відступаю, відходжу, подаю ся взад, втікаю, віддаляю ся, тινός від, перед; йду назад, вертаю ся, перетягаю ся; ὑπ' ἑγχεος уступаю перед; οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός (Патрокль) не довго уступав перед Гектором, не довго відмагав ся стати проти Г.; лишаю, полишаю, покидаю що, відмагаю ся, відказую ся, перестаю, відпочиваю, спочиваю, з gen. μάχης, δοῦρος; κεκαδέειν τινά тινος позбавляти, відбирати, видирати, θυμοῦ A 334; що до κεκαδέσει φ 153, 170 i κεκαδέσμεσθαι пор. κήδω. Ἄνα-, ἀπο-, ὑπο-.

χαίνω (хавка, hio), opt. aor. χάνει, pt. χανών, pt. pf. κεχηνότα, а) роззівляю, отвираю, рознимаю, розкриваю рота, уста, пащу; πρὸς κύμα χανών заллявши ся хвилею (Б); б) розтвираю ся, розступаю ся, отвираю ся, проглотну, проковтну, χθών.

χαίρω (χαρ), ipf. χαίρον, -ε, ἔχαίρε, it. χαίρεσκειν, inf. f. χαίρησθαι, aor. (ἐ)χάρη, opt. χαρείη, pt. -έντες, pt. pf. κεχαρηέσθαι, red. inf. f. κεχάρησέμεν, med. 3. s. κεχαρήσεται, aor. χήρατο, aor. 2. red. κεχάροντο. opt. κεχάροιτο, 3. pl. -ροίατο, тішу ся, радію, νόω серцем, в серцю; втішаю ся, радую ся, веселю ся, я радий, веселий; pt. χαίρων радий, радісно, на радощах (Б),

веселий; з dat. νίκη, φήμη, οἱ προσ-
ίοντι: его приходом, що прийшов; χαίρε витай, здоров був; прощай, бувай здоров ε 205, ν 59, σ 122 и.; (при ἰδί) на здорове, їдьте здорові δ 60; з part. часто: радо, охотно, з серця, пр. χαίρουσιν ἔδοντες, χαίρε ἰών.

χαίτη, ἡ, (довге) волосе, грива, θαλερή, τηλεθώστα.

χάλαζα (grando), ἡ, град, K 6.

χάλεп-αίνω, ipf. 3. s. χалέπαινε, coni. aor. 3. s. χалепήνη, inf. -ήναι, гніваю ся, серджу ся, ремствую, обурюю ся, злю ся, ἐπὶ τινι, τινί; сварю ся, неприязно, ворожо, жорстоко поступаю; бушую, лютую, шумю, гуджу, реву (бурі); кривджу, обиджаю, накидаю ся, нападаю ся на (Б), π 72, T 183.

χάλεпός, 3. comp. -ώτερος, тяжкий, трудний, небезпечний, ἀεθλος; важкий A 546; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιπέρεσθαι тяжко тобі буде міряться зо мною що до сили, з моєю силою, стати проти мене, противитись мені, змагатись зо мною; χαλεποί θεοὶ ἐναργεῖς φαίνεσθαι небезпечно є, коли; прикрий, утяжливий, твердий, важкий, лютий, погубний, страшний, κερκυνός, θούλλα, ἄλγος, γῆρας и.; λιμένες тяжко приступні; μῦθος тверде, грізне, прикре слово, мова; (про особи) лихий, ворожий, неприязний, страшний, злий, злісний, гнівний, сердитий, жорстокий, лютий; χαλεπὸν трудно, тяжко, не можна, годі, прикро T 80; χάλепως, adv. трудно, тяжко, не легко.

χαλέπτω (χαλέπος), серджу ся, гніваю ся, я сердитий, δ 423.

χαλινός, ό, удило, ховства, ховстало, ховсто, повід, Т 393.

χαλι-φρονέω, я є нерозумний, дурний, ψ 13.

χαλι-φροσύνη, ή, легкодушність, нерозум; χ. μέ γ' ἔχουσιν я легкодушний, pl. π 310.

χαλί-φρων, ονος, (χαλάω, φρήν), легкодушний, нерозумний, дурний.

χαλκεο-θώρηξ, κος, в мідянім панцирі, панцирний.

χαλκεος і χαλκειος, 3. а) мідяний, мідний, з міді, з ковані; θώρηξ, χιτών, ἔγχος, ἄρο, ἔντεα и.; αὐγή блеск міді, від міді; κύλα оковані мідію, так σάκος, οὐδός; б) наче мідяний, проте: твердий, міцний, сильний, кріпкий, дужий, непобідний, ἥτορ, ὄψ; ὕπνος вічний, смертний сон; Ἄρης в мідянім панцирі, панцирний.

χαλκεό-φωνος, ον (φωνή), з мідяним, сильним голосом, тяжко голосний (Р), Στέντωρ E 785.

χαλκεύς, ἥος, ό (χαλκός), мідник, кітляр, коваль; 391, ἀνήρ; золотник, позолотник, золотар, γ 432.

χαλκεύω, ipf. χαλκεύων, роблю з міді, виробляю, кую, виковую Σ 400.

χαλκεών, ὄνος, ό, кузня, θ 273.

χαλκήιος, 3. мідяний; ὅπλα ковальські знаряди, начиня (Б); δόμος кузня.

χαλκ-ήρης, es (ἀραρεῖν), gen. eos, мідяний, мідню окований, оббитий, κυνέη, κόρυθες, σάκος, ζυστόν, δέρο, ἐργεῖν, τεύχεα; іοі з мідними вістрями, наконечниками (Б).

Χαλκίς, іδος, Халькида, а) гол. місто Евбої В 537; б) місто в Айтолї, В 640, о 295.

χαλκίς, іδος, ή, нічний ястріб.

χαλκο-βάρης, es (βάρος), fem. -βάρεα. тяжкий від міді, з тяжкої міді, мідню окований, мідяний, іος, δέρο, μελίη, στεφάνη.

χαλκο-βάτης, es, з мідяним порою, δω.

χαλκο-γλώχιν, ινος, з мідяним вістрем, наконечником, μελίη.

χαλκο-κνήμις, ιδος, з мідяними наголінниками, Ἀχαιοί Н 41.

χαλκο-κορυστής (κορύσσω), в мідяній збруї.

χαλκο-πάρεος, ον (παρεά), з мідяними налечниками (т. є. застугами на лице) κόρυς.

χαλκό-πους, οδος, мідноногий (Р), т. є. міднокопитний, мідню підкований.

χαλκός, οῦ, οἷο і χαλκίφειν, ό, мідь, ковань; мідяні знаряди, посуда, оружє, пр. котел, баняк, гачок, вудка, топір, сокира, ніж; шолом, панцир, меч, списа; αἶθος, ἥνος, νόρος, νηλής, τακήκης, ἀτειρής, и.

χαλκό-τύπος (τύπω), ον, вдарений мідяним оружєм, ὠτειλά рани від мідяного оружя, Т 25.

χαλκο-χίτων, ονος, в мідянім панцирі, міднозбройний (С).

Χαλκωδον-τιάδης, Елєфенор, син Халькодонта, короля Абантів в Евбої В 541 и.

Χάλκων, ονος, Мірмідонець.

χαῖμα-δις, adv. на землю, на землі.

χαῖμαζε, adv. на землю.

χαῖμαί, adv. (loc. humi), на землі, по землі, ἐρχεσθαι, ἦσθαι; на землю, об землю, πίπτειν, βάλλειν.

χαμαι-εὐνης (εὐνή), pl. -εὔναι, що лежить або спить на (голії) землі II 235.

χαμαι-ευνάς, άδος, гл. χαμαιεύνης.

χανδάνω, ipf. (ε)χάνδανε, f. 3. s. χείσεται, aor. ἔχαδε, χάζе, inf.

-εἶν, pt. pf. асс. *καχανδέτα*, plpf. 3. s. *καχάνδει*, обнимаю, займаю, міщу, уміщаю, вміщаю в собі, *ἐξ μέτρα*; я повний, *πολλά* добра; скриваю, перемагаю, одолію, *χέλον*; гл. *ἀμφιβάλλω* і *κεφαλή*.

χαλ-δόν (*χαλδάνω*), adv. з отвертим ротом; лакомо, жадібно, жадливо (V), заздро (B).

χάνοι, opt. aor. від *χαίνω*.

χάρᾱδ-ρη (*χαράσσω*), ης, ή, розпалина, розсілина, ущелина, діл, яр, *κοίλη*; лісний потік, бистриця, II 390.

χαρείη, *χάρη*, aor. від *χαίρω*.

χαρί-εις, εσσα, εν, sup. -έστατος, 3. милій, любий, гожий, приємний, гарний, (*χάρη*, πρόσωπον, φᾶρος, εἴματα), вродливий, чарівний, понадний, принадний, до вподоби (K), *δῶρα*, *ἔργα*, *ἀρετή*, *ηῖς*, *ἥβη*, *ἀμοιβή*; pl. *χαρίεντα* миле добро, дари.

χαρί-ζομαι, ipf. *χαρίζετο*, opt. aor. *χαρίσαιο*, inf. -σασθαι, вгоджую, прислугую ся кому, вволяю волю, оказую ласку, жичливість, прихильність, дружну услугу, роблю прислугу, приємність, радість; *οὐ πάντεςσι χαρίζομενος* — *ἀείδει* не всіх звеселяє своїм сьпівом; я ввічливий, прихильний, ласкавий; еднаю, приєдную, підходжу кого *φεύδεις*; ти, *τινός* радо даю, дарую, приношу, жертвую, *δῶρα*, *ἄποινα*, *ἀλλοτρίων* з чужого, чуже, *παρέοντων* з того, що є, було, чим хата богата; pf. *καχάρισμαι* я є милій, любий, приємний, пожаданий, подобаю ся; *καχχαρισμένος* милій, по серцю; *εἰδέναι* бути прихильним, жичливим; *καχ. θεῖναι* прислугу, приємність зробити; *ἀρχαλέον ἕνα προικὸς χαρίσασθαι* тяжко є одному без винагороди дати дар (комусь), зробити прислугу, приємність.

χάρις, ἵτος, ή (*χαίρω*), а) краса, врода, принадність, принада, приємність, любість, розкіш, понада, β 12, ζ 235, θ 19, 175, ο 320, Ξ 183 и.; б) дружна прислуга, ласка, жичливість, прихильність, чемність, людяність, ввічливість; *χαρίν φέρω* = *χαρίζομαι*, також: в догоду; в) вдячність, вдяка, подяка, відплата; *χαρίν ἀρνυμαι* *τινι* дізнаю, діжду ся вдячності від кого; *χαρίς εὐεργέων* вдяка за добро; *οὐκ ἦν τις χάρις* не було жадної відплати, була річ невдячна; *χ. διδωμι* *ἀντί* *τινός* віддячую ся, відплачую ся за що, нагороджаю що; так *χ. ἴδμεναι*; *οὐ χάριν ἰδεῖν* *τινός* не дізнати, не діждати ся вдячності від кого; *χαρίν* *Ἑκτορος*, в догоду, в волю, по волі, за ддя, ізза Гектора. — *Χάρις*, ἵτος, pl. *Χάριτες*, εσαι, Хариті, Грації, богині краси і товаришки Афродити, ζ 18, P 51, θ 364 и.; жінка Гефайста Ξ 382.

χάρ-μα, ατος, τό, (*χαίρω*), радість, утіха, просьвіток (V), відрада, уподоба, розкіш.

χάρ-μη, ης, ή, охота до борби, N 82, 104, и.; *λήθεσθαι χάρμης* стратити охоту до борби; *εἴκειν χάρμης* *τινί* уступати кому в охоті до бою; *παύειν* *τινὰ χάρμης* відняти, вибити охоту до б.; відвага в бою; борба, бій, січа.

Χάρωπος, Хароп, отець Нирея, король Сіми B 672.

χάρ-οπός, з блискучими очима, *λέοντες*, λ 611.

Χάρωφ, σπος, Хароп, син Гиппаза, Троянець, его вбив Одисей Λ 426.

Χάρυβδις, ιος, ή (*χάραδρα*), Харибда, морске чудовище, себ-то небезпечний вир напроти Силлі в сицилійській вузині, μ 104 сл., φ 327

χᾶτ-έω (χάσκω, κῆτος), потре-
бую, θεῶν χαιτέουσ' ἀνθρώποι, γ 48;
жадаю, бажаю, хочу, баную за
ним, побиваю ся, β 249, σ 376.

χᾶ-τίζω (χατέω), жадаю, до-
биваю ся чого, бажаю, баную
за чим, сумую, побиваю ся, νό-
στοι; потребу, мені недостає,
бракує, τινός Σ 392, πληθύν Ρ 221.

χε ή, ή (χάσκω, hio), яма, нора,
печера, вертеп.

χεῖλος, εος, τό, губа, уста; бе-
ріг, край δ 132, 616, М 52.

χεῖμα, ατος, τό, (χιών, hiems),
зимове верем'я, зима пора, сту-
дін'я, холод, мороз, зима.

χεῖμά-ρροος, ον, і χεῖμάρρους,
χεῖμαρρος (ρέω), що в зимі пливе,
що розливаєсь або прибуває від
снігової води; ε χ. бистриця, би-
стрий потік.

χεῖμέριος (χεῖμα), зимовий, зи-
мний, в зимі, ἀλλὰ, νηῶδες, ὥρη,
ἤμαρ; ὕδωρ снігова вода.

χεῖμών, ὤνος, ε (χεῖμα), зимове
верем'я, зима, Γ 4; буря, заве-
руха, хуртовина, дощ, негода,
непогода.

χεῖρ, ρός, ή, χεῖρ, χεῖρ, χεῖρα, ες,
ὦν, χεῖρε(σ)σι, χεῖρε(ν), ας, рука,
кулак, рама, обійми, φίλων ἐν
χεῖρσιν на руках товаришів; ἐν
χεῖρσιν τίθει віддав в руки; χεῖρες
ἐπονται, гл. ἐπω; βραχία, παχεῖα, σπι-
βαρῆ, ἀπαλῆ, ἐλαφρῆ.

χεῖρίς, ἴδος, рукавиця, рукав.

χεῖρότερος і χεῖρων, ον, сопр.
(χέρης), гірший, -е, лихший, під-
лійший, слабший, посліднійший,
меньший, низший.

Χεῖρων, ὤνος, Кентавр, лікар
і віщун, учитель Асклепія і А-
хіл'ля, Δ 219, δικιότατος Κενταύ-
ρων, Α 832, Π 143.

χεῖσομαι, fut. від χανθάνω.

χελιδών, ὄνος, ή (hirundo), ла-
стівка.

χέρᾱδος, εος, τό, ріняк, валун,
рінь, жорст'я (Υ), μυρίον, Φ 319.

χέρειον, гл. χερεῖων.

χεῖρότερος, ον (χέρης), гірший,
меньший.

χερείων, ον (χέρης), гірший,
слабший, поганійший (C), під-
лійший; п. sg. οὐ μὲν γάρ τι χέ-
ρειον бо-ж то зовсім не лиха річ,
не в зле, діло не кепське (B);
п. pl. що гірше, гірша річ, зло-
чин.

χέρης (χερ, χεῖρ), dat. χέρη, асс.
χέρη, pl. χέρηες, χέρη і χέρηες,
лихий, злий, не добрий, малий,
слабкий, простий (K) Α 80, σ 324,
малозначний; зі знач. сопрар.:
гірший, Δ 400 Ξ 352, πατρός, εἶο;
п. pl. χέρηες що негоже (B) σ 229.

χεῖμάδιον, τό (χεῖρ, χερμάς), ка-
мінь, ἀνδραχθές.

χερ-νήτις (χεῖρ, νέω), ἴδος, ή,
пряжа, робітниця, поденниця,
наймичка, γυνή Μ 433.

χέρ-νίβον, τό (νίπτω), умиваль-
ниця, мийниця, мидниця, ло-
хання Ω 304.

χερ-νίπτομαι, аог. -νίψαντο, мию,
умиваю собі руки, Α 449.

χέρ-νιψ, ἴβος, ή, (νίπτω), вода
до умивання рук.

Χερσὶ-δάμας, ατος, Херсида-
мант, син Пріама, Δ 423.

χέρσον-δε, adv. на землю, на
беріг, Φ 238.

χέρσος, ου, ή, тверда земля,
суша, суходіл, беріг (морський).

χεῦαι, χεῦαν, χεῦε, аог. від
χέω.

χεῦμα (χέω), τό, відлив, χ. κα-
σιτέροιο беріг або обвідка вилита
з цини Ψ 561.

χέω, 3. s. χέει, inf. m. χεῖσθαι,
fut. χέω β 222, ipf. χέει, ον, m.
χεόμεν, χέοντο, аог. ἔχεον, 3. pl.
ἔχεον, ἔχευε, χεῦε, сопі. χέω, -η,
-ομεν, -ωσι, ipv. χέουσιν, -άντων, inf.
χεῖναι, pt. χέουας, аог. m. (ἐ)χέουατο,

aor. 2. 3. s. ἔχυτο, χύτο, 3. pl. (ἐ)χυντο, pt. χύμενος, -η, pf. p. 3. pl. κέχυνται, plpf. 3. s. κέχυτο, 3. pl. (ἐ)κέχυντο, opt. aor. p. χυθείη, ллю, вливаю, наливаю; ὕδωρ ллю дощем, посилаю дощ (Зеве); χέει (Ζεὺς χιόνα) посилає сніг, сипле снігом, паде сніг; кидаю, викидаю φύκος I 7; δάκρυ проливаю; стрясаю φύλλα, καρπόν; сиплю, насыпаю, висипаю, σῆμα, τύμβον; стинаю, скошую καλάμην; κρέας εἰν ἐλεοῖσιν викладаю на стільницю; скидаю, мені упадає δέσματα ἀπὸ κρατός; накидную, настелюю ῥόπας; καὶ δ' κεφαλῆς χεῦ' αὐτμένα вїддыхом досягав голови; ἀμφί, κατὰ, περὶ δ' ἡέρα χ. туманом, мракою вкриваю, оповиваю, обгортаю; ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν вітри спустив, наслав (на море); ἀγλὺν κατ' ὀφθαλμῶν пускаю на очи, оповиваю; так ὕπνον, або: насылаю (Б) сон; αἰσχος соромом покриваю, осоромлюю; κάλλος красою наділяю; φωνήν сыпваю, тьохкаю. — Pass. i aor. 2. m. виливаю ся, розливаю ся, ллю ся, теку, пускаю ся, заливаю ся (слізми); αὐτοῖς-χύτο ἀήρ розвіяв ся; χιόν сипле ся, припорошує; κέπρος κέχυτο лежав порозкиданий; випадаю χολάδες; лежу (покотом) ἐπ' ἀλλήλοισι; висипаю ся, випадаю, вибігаю, кидаю ся, ἐκ νεῶν; ἐμὲ ἔχυντο тиснули ся, кинулись до мене, обступили; простираю ся, оповиваю; κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀγλὺς очи вкрила, оповила, очи зайшли; пускаю ся, одоліваю (сон); обіймаю, ἀμφ' αὐτῷ χυμένη обіймаючи его; ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρεσὶ простирає ся по морю. — Med ллю (собі), виливаю, χολήν на (в) жертву, творю офіру (Б); сиплю (собі), посипаю, κόνιν κακ. κεφαλῆς порохом голову; ἐπὶ δὲ

βέλας χέοντο сипали стрілами на; ἀμφὶ οὖν ἐχεύατο πήγας обняла раменами. Ἀμφί-, ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐγ-, ἐκ-, ἐπι-, ἐπικατα-, περι-, περι-προ-, προ-, συγ-, ὑπο-.

χηλός (χάτω), ου, οἶο, ἡ, скриня, скринка; καλή, περικαλήτης, διδαχέη, εὐξέστη, πυκινή.

χήμεῖς, краза з καὶ ἡμεῖς В 238.

χην, χηνός, ε, ἡ (anser), гуска.

χηροῦς, ε (χάτω), розпаліна, скалубина, розколина, щелина, шпара, діра, яма, нора, печера.

χίρατο, aor. від χάτω.

χηρεύω (χίρη), я позбавлений чого, не маю, ἀνδρῶν ε без людий, ι 124.

χήρη (χῆρος), повдовіла, позбавлена, осирочена, μήτηρ, χυναῖκας; subst. вдова, вдовиця, σεῦ по тобі.

χηρώω (χῆρος), aor. 2. s. χηρώσας, роблю, чиню пустим, безлюдним, пустошу, опустошую, ἀγυῖας; позбавляю мужа, роблю вдовою, сиротою, осирочу, Ρ 36.

χηρωστής, ε (χηρώ), дальший свояк (наслідник того, що вмер бездітний), Е 158, лише pl.

χῆρ-ος, εος, τό (χατέω), dat. χῆρ-αι, -ται, брак, недостача, потреба, туга, бажанє; χῆται з, задля недостачі, браку, з туги, без, τινός π 35, Z 463 н.

χθᾶμᾱ-λός, 3. (χθών, humilis), comp. -ώτερος, sup. -ώτατος, на землі, н и з ь к и й, плоский, рівний, εὐνή, σκέπελος, τεῖχος, νῆσος.

χθι-ζός, 3. (χθές), adv. neutr. χθιζόν, -α, вчорашний, вчєра; χθιζά τε καὶ πρόωξα вчєра і передвчєра, або: недавно, онєгда (лиш кілька днів тому).

χθών, онός, ἡ (χαμαί), земля, край, околиця, сторона, δία, εὐρεῖα, εὐρυδεία, πολυβότειρα.

χίλιοι, 3. mille, тисяч.

Χίμαιρα, Хімайра, страшна потвора в Лікії (спереду лев, в середині коза, з задуга гадина) що дихає огнем, єї вбив Беле-рофонт, Z 179 сл. II 328.

χίμαιρα, ή (сарга), коза, Z 181.

Χίος, ος, острів в егейскім морю, γ 170.

χιτών, ὄνος, ё, хитон, жупан, спідна одіж, як наша сорочка, без рукавів, в горі спинана спряджкою, підперізувана поясом; **χάλκεος** χ. мідяний жупан, т. в. панцир, панцирний жупан; **λάινον** χ. гл. ἔννυμι; **σιγαλόεις**, λαμπρός, **μαλακός**, **τερμικεύς**, **ἐύνητος**, **νηγάτος**, **νεκτάρεις**, **στρεπτός**.

χιτών, ὄνος, ή (hiems), снїг.

χλαίνα, ης, ή, а) верхній одяг, загортка, кирея (Б), плащ, (власт. чотиригранний кусень грубого, вовняного сукна, та кож иноді **διπλή**, **δίπλαξ**, **ἀπλήξ**); б) ліжник, вкривало або ковдра, γ 349, δ 229, λ 189 и.; **οὐλή**, **πυλ(ι)νή**, **ἀνεμοσκεπής**, **ἀλεξάνεμος**, **ἐκταδή**, **πορφυρέη**, **φοινικέσσα**.

χλούνης (χλόη, εὐνή); ου, що лежить в траві, живе на свободі, сильний, сὺς I 539.

χλωρής, ιδος (χλωρός), зеленоватий, зеленавий, блідожовтий, жовтавий τ 518.

Χλωρίς, ιδος, Хльорида, донька Амфіона, кор. в Орхоменї, жінка Нелея, мати Нестора, Хромія, Періклімена і Перої.

χλωρός, 3. зеленаво-жовтий, жовтий, **μέλι**; блідий **δέρος**; зелений, сьвіжий, сирій **ῥόπαλον**, **μοχλός**, **ῥώπες**.

χνόος, ё (χνάω), піна, твань (Б), **ἀλός** ζ 226.

χόανος (χέω), ё, горен (у кузнях), топильна ринка, або піч.

χοή, ή (χέω), жертва, офіра (Б), (з вина, молока й меду, води).

χοῖνιξ, κος, ή, міра збіжа; **χοῖνικος** **ἄπτεσθαι**, чийсь хліб їсти, его хлібом жити, харч збавляти (Б) τ 28.

χοῖρ-εος, 3. поросенячий; neutr. pl. **χοῖρεα** (κρέα) поросятина, ξ 81.

χοῖρος, ё, поросеня, молодий кабан ξ 73.

χολάς, ἄδος, ή (χορδή), лише pl. утроба, кишки, потрохи, кендюх (У).

χόλος, ου, οιο, ё, (χορδή, fel), жовч II 203; гнів, ненависть, вражда, лютість, сердитість, бішеність.

χολόω, inf. f. **χολώσμεν**, aor. **ἐχόλωσεν**, conі. **χολώσῃς**, med. prs. **χολοῦμαι**, -οῦται, fut. (κς) **χολώσεται**, aor. 3. s. (ς) **χολώσεται**, pf. 3. sg. **κεχόλωται**, inf. -οῦσθαι, pt. 3. sg. **πρpf.** 2. s. **κεχόλωτο**, 3. -ωτο, 3. pl. -ώατο, aor. p. 3. s. (ς) **χολώθη**, conі. **χολώθῃς**, pt. -θεις, спонукою до гніву, розгніваю, розсерджую. Med. (про)гніваю ся, серджу ся, розсерджую ся, розізлию ся (К); ремствую (Б), я сердитий, мене гніває (хтось, щось); **τινός** о кого, о що, задля, ізза кого, чого; **τινί** на кого, також **ἐνενκα νίχης**, **ἀμφί τινι**.

χολ-ωτός, 3. гнівний, розгніваний, гнівливий, **ἔπεα**.

χορδή (χολάς) ή, струна (з кишки), φ 407.

χοροί-τυπία, ή (τύπ-τω), хоро-водний танець Ω 261.

χορός, οιο, ё, а) місце танцю, для танців, φ 260, μ 4, 318; б) (хороводний) танець, танок, хороводи (Б), **καλός**, **ἡμερόεις**; **χορόνδε** до танцю, на танець, **ἔρχεσθαι**.

χόρτος, ё (hortus), огорожа, оплета, пліт, загорода, **αὐλή** о-городжене подвірє.

χραισιμέω (χρήσιμος), aor. **χραί-σμησε**, inf. -ήσαι, aor. 2. **ἔχραισμε**, **χραίσμε**, conі. -ή(σι), -ωσι, inf. -εῖν,

f. -ήσει, inf. -ησέμεν, помагаю, даю поміч, я пожиточний, хо-сенний, помічний, підпомагаю, спасаю, обороною, охороною; ἑλεῖν τινι відвертаю, охороною від; μή νύ τοι οὐ χράσμιωσιν — ἄσπον ἰόντες (ἰόντες ἐμέ) не допоможуть, як я...

χράσμι (χρέος), pt. χρεώμενος (3. скл.), pt. pf. κεκρημένος, plpf. 3. sg. κέκρητο, а) в prs. уживаю, пожиткую, послугую ся; ἔχω χρεώμενος маю до ужитку; б) в prf. уживаю, маю, φρεσὶ κέκρηται ἀγαθῶν маю; в) потребую, жадаю, бажаю, тужу, побиваю ся, баную за, χάμου, σίτου, νόστου; pt. pf. κεκρημένος що потребує, бідний, бідолашний, потрібний, злиденний, § 155, ρ 347.

χράω, χρεῖω, pt. prs. χρεῖων § 79, pt. f. m. χρησόμενος, а) act. даю вирочно, одвіт, пророчу, напро-рочу (Б), § 79; б) med. питаю вирочні, питаю, звідую, розпиту-ую, ψυχῇ запитати душу о ви-рочно. Пор. χρεῖων.

χραύω (χράζω, χράζω), aor. ἔχραε, ἀετ(ε), conl. aor. 1. χράυστη, а) легко дотикаю, дросну, легко раню E 138; б) нападаю, впа-даю, намираю, кидаю ся, мучу ε 396, допікаю, шкоджу, пере-слідую κ 64, тисну, докучаю, доскірляю; змагаю, беру ся до чого, стараю ся, я напосів ся, κήδεν ῥόν; так і δώμα = ἐσθιέμεν (або: нападаю, щоби).

χρεῖος, зам. χρέος.

χρεμετίζω, ipf. 3. pl. χρεμέτιζον, ipзаю M 51.

χρεῖος, χρέος, і χρεῖως, τό, а) потреба, справа, діло (Б), α 409, β 45; ἔλθον Τειρεσίχο κατὰ χρέος задля Т., бо мені потреба Т.; б) довг, уплата, заплата, вина-города, § 353, ρ 17, γ 367, и. χρεῖων, § 79, part. до χράω.

χρεῖω = χρεώ.

χρεῖω (χρέος, χράσμι), χρεῖος, χреῖοι, ή, і χρεῖω, потреба, треба (Р), нужда (Б), konieczність; χ. τινος ἐστὶν чогось потреба, я по-требую, належить ся; ἐμὲ χρεῖω γίγνεται мені потрібно; τίπτε δέ σε χρεῖω длячого потребуєш сего? нащо, пощо тобі сего? α 225; або: чого тобі потреба K 85; οὐδὲ τί μιν χρεῖω ἐστίμ ему (для него) не треба буде, він не бу-де потребувати; (χρεῖω завжди 1. скл.).

χρεώμενος, part. від χράσμι.

χρή (= χρεῖω), потреба, потреба, годить ся, належить ся, мусить ся, пристало, яло ся; οὐδέ τι σε χρή і зовсім не потребуєш, не яло ся, не пристало (Б) тобі, тобі не годить ся, ти не повин-нен; τί σε χρή нащо, пощо маєш?... не потребуєш, не слід (Б); χρή μέ τινος потребую чогось, мені треба.

χρη-ίζω (χρή), потребую, мені потреба, τινος; part. що потребує, бідний, потрібний, убогий.

χρη-μα, τό, (χράσμι), лише pl. власт. потреба; майно, добро, маєток, богатство.

χρίμιτω, pt. aor. p. χρίμθεις, дотикаю, доторкаю ся; pss. χρ. πέλας підходжу, або приходжу близько, наближаю ся, прибли-жаю ся, κ 516; ἐνι-, ἐγχριμπτω.

χρίω, ipf. χρίων, aor. 3. s. ἔχρι-σε, χρίσε, ipv. χρίσον, inf. χρίσαι, f. m. χρίσμι, pt. aor. -σάμεναι, мащу, намащую, натираю, по-тираю. Med. намащую ся, на-тираю ся ἐλαίῳ, καλλεῖ сияю; намащую, натираю собі, напу-скаю, ἰούς φαρμάκῳ. Ἐπι-.

χροτή, ή (χρώς), шкіра, тіло, § 164.

χρόμ-αδος (χρεμίζω), ε, скри-
гіт, скрип, скрипява (У), стук,
стукіт, грюк, тріск, тріскот, Ч 688.

Χροῖος, οιο, Хромій, а) син
Нелєя і Хлєориди λ 286, Δ 295;
б) син Пріяма, єго убив Діо-
мед Е 160; в) Лікієць, погіб
з руки Одисея Е 677; г) два
Троянці Θ 275 Р 218.

Χρόμης, ιος, Хромій, син Мі-
дона, вожд Мізійців, В 858.

χρόν-ιος, 3. по довгім часі,
пізно, ἐλθέντι, ρ 112.

χρόν-ος, ε, час; (ἐπὶ) χρόνον
(через) якийсь час, на якийсь
ч., (на) хвилю, довго, (на) дов-
гий час; ἐνх χρ. в одній хвилі,
відразу.

χρόος, χροή, χρόα, гл. χρώς.

χρῶσ-άμπνξ, ὄκρος, з золотою
чілкою, начолкою, налобником,
злотогнуздий (Р) ἱππρι.

χρῶσ-όρος, ον, з золитим ме-
чем, Ἀπύλλων.

χρῶσ-εος, 3 і χρῶσειος, 3. зо-
лотий, золотом украшений, по-
золочений, золотастий, золотої
краски, барви, золотистий, золо-
тожовтий; Ἀφροδίτη золотом стрій-
на; (ἐγ. ἐγξ, ἐγ ἐγн, ἐω синіц.).

Χρῶση, Хриза, місто на по-
бережу Троади, проти Тенеду,
з храмом Аποльона, Α 37, 390.

Χρῶσης, ἴδος, Хризівна, донь-
ка Хриза, Астинома Α 111, и.

χρῶσ-ηλᾶκῆτος, ον (ηλᾶκῆτη), з
золотою стрілою, золотострілий,
Ἀρτεμης.

χρῶσ-ήμιος (ἡμις), що золотом
сияє, золотом стрійний; (иньші
від ἡνίχ: з золотими поводами).

Χρῶσης, ας, voc. η, Хриз, отець
Астиноми, жрець Аποльона в
Хризі, Α 11 сл. 430 сл.

Χρῶσ-θεμης, Хризотемида,
донька Агамемнона і Клітай-
мнестри I 145, 287.

χρῶσ-θρονος, ον, що сидить

на золотім стільці, престолі,
золототронний.

χρῶσ-πέδιλος (πέδιλον), ον, з
золотими підшваами, сандалами,
постолами, Ἡφρ λ 604.

χρῶσ-πτερος, з золотими кри-
лами, золотокрилий, Ἴρις.

χρῶσ-ραῖις, ιος, з золотою
палицею, булавою, Ἑρμείας,

χρῶσος, οίος, ού, ε, золото, зо-
лотий знаряд, посуда, знадібе,
стрій, прикраса; ἐρίτιμος, τιμήεις,
πολυδαίδαλος.

χρῶσ-χόος, ε (χέω), золотар,
золотник, позолотник, γ 425.

χρώς, -ωτός, асс. χρώτις і gen.
χρώδης, d. -οί, ас. χρώς, власт. по-
верхність тіла; скіра а, кожа,
болона; краска, барва скіри,
тіла, лица, лице; πᾶσι χρώς ἐτρά-
πετο зблідли з лица (В); тіло,
мясо, λ 191, Δ 137, 510, γ 113 и.

χρῶειν, χυμέην, χύντο, гл. χέω.

χῶσις, ἡ (χέω), купа, φύλλον.

χυν-τλόομαι (χύντο), opt. aor.
ώσαιο, скупавшись намащую ся.

χυν-τός, 3. (χέω), насипаний;
χυντή χλῖς курган, могила.

χωλέω (χωλός), кульгаю, ку-
ляю, храмаю, криваю.

χωλός, 3. кривий, кульгавий,
кулявий, косоногий, кривоногий,
ἑτερον πόδα на одну ногу.

χῶμαι, ірв. χῶεο, ірф. 3. sg.
χῶετο, аог. 3. s. (ἐ)χῶσται, сопі.

χῶσεται, рт. -σάμενος, гніваю ся,
серджу ся, я в гніві, лютую,
злю ся, розізлю ся (К), гнів по-
кладаю на (С), тινі на кого, τι-
νός задля, ізза, з причини, τόδε
за се; я гнівний, реметний (В),
лютий, неохотний, засмучений,
сумний, сумую; κῆρ в серцю,
(κατὰ) θυμέν, φρεσίν. Περι-

χῶρέω, f. 3. s. χωρήσους, аог.
(ἐ)χώρησх, opt. 3. s. εἰεν, рт. -χυνтх,
χυνтєз, уступаю, тині перед ким
N 324, кому; тινός від чого, ко-

го, звідки; подаю ся взад, відходжу, відступаю, νεῶν від к., ἀπὸ νηῶν. Υἱό.

χώρη, ἤ, ἡ (χώρος), простір, місце π 352, Υ 349, 521; сторона, околиця, край, земля, θ 573.

χωρίς, adv. (χωρὸς), особно, окремо, особливо (Б), окрім сего, для, про себе.

χωρός, ἑ, простір, місце; край, околиця, сторона, ὁλῆεις.

Ψ.

ψάμαθος (ψάμμος), ου, οιο, ἡ, пісок, (пісчаний) морекий беріг.

ψάμμος, ἡ, пісок, μ 243.

ψάρ, ψάρες, ἑ, g. pl. ψάρων, ас. ψήρες, шпак.

ψάυω (ψάFω), ipf. ψάου, copl. аог. ψάου, порушаю, дотикаю ся, доторкаю ся, ἐπισσώτρου; ψάου κέρουθες φάλλισι νεούτων шоломи доторкали ся дашками або затулами одні других, коли (боєві ряди) похилили ся.

ψεῦδ-νός (ψάω), 3. тонкий, рідкий, λάχνη В 219.

ψεῦδ-ἀγγελος (ψεῦδος), ἑ, ложний вістун, післанець, О 159.

ψεῦδής, ἑς, брехливий, обманчивий, неправдивий; брехун, ошуканець, облудник, Δ 235.

ψεῦδος, εος, τό, неправда, лож, брехня, обмана, облуда, ошуканство, підступ, хитрощі; οὔτι ψεῦδος зовсім по правді, I 115.

ψεῦδομαι (ψεῦδος), ipv. -εο, fut. -σομαι, рі. аог. -σάμενοι, -η, говорю неправду, видумую, вигадую, ошукую, обманюю, дурю; помиляю ся, оманюю ся, К 534, δ 140; ἐρμαι ломлю.

ψευστέω, fut. 2. s. -ήσεις, неправду говорю, Т 107.

ψεῦστης, ὁ (ψεῦδος), брехун, скоробреха (У), дурисьвіт, мантій, ошуканець, Ω 261.

ψηλαφάω, pt. -φέων, мацаю, помацки, навіпомацки шукаю.

ψηφρας, гл. ψάρ.

ψηφίς, ιδос, ἡ (ψηφος), камінець, камінчик, Ф 260.

ψιάς, άдос, ἡ, капля, II 459.

ψιλός, 3. лисий, голомозий; облїзлий, голий, гладкий, витертий, δέρμα; τὴν (νῆα) ψιλήν без боків, обломок корабля; άρσις без дерев, незасаджена ріля, поле.

ψολόεις, εσσα, εν, (ψόλος дим), димний, огнений, κεραυνός.

Ψύρη, ἡ, Псирия, остров між Лезбом а Хиосом γ 171; тепер Ipsara.

ψυχή, ῆς, ἡ, дух, душа, жите γ 74, I 322 X 161, сила життя; про звірята: жите; τὸν δ' ἔλιπε ψυχή він (кабан) повалив ся без життя, неживий; τοῦ δὲ λύθη ψυχή те μένος те духа й сили не стало ему, і сила і душа пропала (Р).

ψυχος, εος, τό, холод, зимно, студінь, κ 555.

ψυχρός (ψυχος), 3. студений, зимний, холодний, ὕδωρ, χαλκός, χαλάζει, χιών.

ψύχω, (σπυο), pt. аог. φύσσα, дую, дму, дихаю, дмухаю. Ἄνα-, ἀπο-.

ψωμός (ψάω), ἑ, кавалок, кусок, кусень, ἀνδρόμεοι, ι 374.

Ω.

ὦ, ὦ, о, ох, ах!; ὦ μοι ἐγὼ горе мені! ὦ μοι ἐγὼ δειλός ох, я нещасний.

Ὠγυγία, Oigія, казочний остров, де проживала Каліпсо, α 85, ζ 172, η 244 и.

ὥδε, adv. (від ὅδε), так, ось так, в той спосіб, тим способом; так само, ὥς νό περ ὥδε (саме) так як тепер; так дуже М 346; лише так, саме так, так як я ту є, як ту стою, як бачите α 182; зараз, таки зараз ρ 544.

ὥδεε, гл. οἶδέω.

ὠδίνω, корчу ся, вю ся, ἐδούην з болю, ι 415; роджу, при породі, Α 269.

ὠδῖς, ἴνσς, ἡ (ὠδίνω), біль, Α 271.

ὠδύσαο, -ατο, aor. від ἐδύσσομαι.

ὠθέω (ὠθ, odi), ipf. 3. s. ὠθει, it. ὠθεσκε, aor. ὠσα, ἔωσε, pt. -ας, conl. -η, opt. -αμεν, inf. -αι, aor. it. ὠσασκε, aor. m. ὠτατο, opt. -ατο, -ασθε, inf. -ασθαι, тручаю, пхаю, тисну, пру, відпираю, гоню до ἰθὺς τάχροις, проти ἄστν; проганяю, відганяю, ἀπὸ σφείων; відпихаю, вишпихаю, спихаю, скидаю, по-валюю, звалюю, ἀφ' ἑππων з во-за; ἐκ Πηλίου проганяю; ξίφος ἐς κουλέον ветромлюю, складаю; κύμα поті ріон гоню, наганяю на; ἐδέντας вибиваю; λάαν пхаю, ко-чу поті λόφον; δόρυ ὑπὲκ δίφροιο від-биваю, ἐκ μηροῦ добуваю, витя-гаю, вириваю; νέφος ἀχλύος роз-віваю; παρέξ (νῆα) відпихаю. — Med. як act. гоню, проганяю від себе, пру наперед, відпираю, відпихаю, пхаю ся, тисну ся наперед; проганяю ἀπὸ ἑθεν, τεί-χεος, від муру, відпираю, гоню, проти Τίμον. Ἄν-, ἀπ-, δι-, ἐκ-, κχδ-.

ὠίετο, ὠιοθεῖς, гл. οἶμαι.

ὠίξεν, aor. від οἶσθαι.

ὠχα, adv. (ὠχύς), sup. ὠχιστα, скоро, жваво, швидко, борзо, духом.

Ὀχάλλη, Окаля, місц. в Бой-отні В 501.

Ὀχεῖνός, οἶο, Океан, ріка, що пливе довкруги землі; з него вириваються на сході зірниця, сонце, звїзди а поринають в

него на заході (крім медведиці); на заході по тім боці Океану є підземний свїт κ 508, а по сім елізіон з 568. — Як божок є Океан муж Тетиди, зове ся часто „батьком богів“, а що до могутости уступає лише Зевсови Υ 7; він є початком всіх річнй з 246, 311, з 568 и.

ὠχει, гл. οἶκέω.

ὠχιστος, гл. ὠχύς.

ὠχτειρε, гл. οἶχτειρω.

Ὀχῦἄλος, Окіяль, Фаяк ф 111.

ὠχῦ-ἄλος (ἄλς), скорий, би-стрий, швидкий, ρ 182 О 705.

ὠχῦ-μορος, ον, sup. -ώτατος, що скоро, скорою смертюю вми-рає, погибав, недовготчасний (У), що єму вік не довгий судив ся (С); що скоро смерть прино-сить, заподївав, спричиняє, ско-ро вбивав, смертоносний (Б) ἰοί.

ὠχῦ-πέτης (πέτομαι), du. -πέτῃ, що скоро летить, бистрий, швид-кий, прудкий, шпаркий, ἔπποι.

ὠχῦ-πορος, ον, що скоро пли-ве, скороходний (Б), швидкий, бистрий, νῆες.

ὠχῦ-πους, οδος, скороногий, скоропадний, бистрий, меткий, баский, ἔπποι.

ὠχῦ-πτερος, ον, що скоро лі-тає, бистрокрилий, бистролет-ний, ἱετῆς N 62.

ὠχῦ-ροος, ον (ρέω), що скоро пливе, бистротечний, бистрий, ποταμός.

ὠχύς (acus, ociter), -εῖς і ὠχέα, -ύ, pl. f. -εῖαι, sup. ὠχιστος, ὠχῦ-τατος, скорий, прудкий, жвавий, швидкий, бистрий, вітристий (Р. про Іриду), πόδας скороногий, бистроногий, скоропадний, пруд-кий на бігу (С); adv. neutr. ὠχα, ὠχιστα.

Ὀλενίη πέτρη, „ольська ске-ля“ на вершкy гори Сколіє в Ахаї, т. Santa-Meri В 617, Α 757.

Ὠλενος, Олен, місто в Аїтолїї.
ὠλεσα, ὠλεο, ετο, аог. від ἔλλυμι.

ὠλεσῖ-καρπος, он (ἔλλυμι), що тратить, або скидає овоч, безплідний, ітєхи х 510.

ὠλξ (ἔλλω), асс. ὠλхх, борозда.

ὠμ-ησιῆς (ὠμός, ἐσθίω), що їсть сире мясо, жадний крови, кровожадний, пажерливий, хижий, лютий, жорстокий *ἀνὴρ*; *ἐχθύες, κύνες, οἰωνοί*.

ὠμο-γέρον (ὠμός, εὐτος, ἐ, кремізний, бодрий, свѣжий, здоровий, яркий, черствий старець.

ὠμο-θετέω (ὠμός, θεῖναι), іpf. 3. s. ὠμοθετέιτο, аог. 3. pl. ὠμοθετήσαν, кладу сирі кусні мяса, (або сире мясо) богам в жертву, жертвую. — Med. кажу, ведлю покласти сирі кусні мяса, жертвувати.

ὦ μοι, гл. ὦ.

ὠμος (umerus), су, ою, ἐ, gen. і dat. du. ὠμοιν, плече, рамя, карк, εὐρύς, στιβαρός.

ὠμός, 3. (amarus), сирий, неварений; (про овочі) незрілий, неспілий; завчасний, невчасний, передчасний, γῆρας; ὠμὸν βεβρώθειν живцем пожерти; adv. *ὠμὰ δάσασθαι* сирим пожерти.

ὠμο-φάγος, он (φαγεῖν), що їсть сире мясо, хижий, жадний крови.

ὠμοσα, гл. ἐμνυμι.

ὠμῶξαν, ε, гл. οἰμῶξω.

ὠνато, гл. ἐννυμι.

ὠνήμην, ὠνησας, гл. ἐνήνυμι.

ὠνητός (adi. verb. від ὠνέσμι), куплений, покупний (Б), § 202.

ὠνος (venum, віно), ἐ, ціна (покупна), вартість, торгова ціна, плата *τινός* за кого; бариш, хосен, зиск, заробіток; *ἐδάκων* обміна, мінба, проміна набору, товарів.

ὠνοάμην, гл. ἐννυμι.

φροχόει, іpf. від εἰνoχoεῶ.

ὦξε, аог. від οἴνυμι.

ὦ πόποι, гл. πόποι.

Ὠρεΐ-θνια, Орейтия, нерейда

Ὠρεσσιν, гл. ἔαρ.

Ὠρετο, гл. ἐρνυμι.

ὦρη, ἡ (hora), пора року, *εἰ-αρινή, ἔαρος, χειμαρῆς*; *περὶ δ' ἔτραπον ὦρη* пори року почали повертатись, обернули ся; весна: 51, В 468; час, властивий, відповідний, пригідний, добрий час, пора, *ὑπνου, δόρποιο, κοίτοιο, γάμου, μύθων*; (ἐν) *ὦρη* в пору, в пригідний час, в своїм часі; *εἰς ὦρας ἀμην* в свою пору, в літі, в часі жнива; *πρὶν ὦρη* раньше пори (Б). — Plur. pers. Гори, Години (Р), що стережуть дверий Олімпу, також богині пори року, х 469, Е 749, Θ 393, *πολυγηθέες*.

ὦρίζεσκε, іpf. it. від ὠρίζω.

ὦρια, τὰ (ὦρη), в свою пору, в свій час: 131.

ὦριστος, = ὁ ἀριστος.

Ὠρίων, *ωνος*, Оріон, син Гирієя з Гири в Бойотії, славний і гарний стрілець, любимець богині Еос, ε 121, λ 310; его вбила Артеміда, та він і в підземнім свѣті не покинув ловецтва, λ 572; его зьвізда Σ 486 п.

Ὠριηνα, аог. від ἐρμαινω.

ὦρορε, гл. ἐρνυμι.

Ὠρος, Грек, его убив Гектор. **ὦρσε**, -то, *ὠρώρει*, гл. ἐρνυμι.

ὦς, ὦς (εἰς, dem.), adv. так, в такий спосіб, таким чином; (ἀλλὰ) *καὶ ὦς* (але) й так, але мимо того, однак, всетаки; *οὐδ' ὦς* але й так не, мимо того не, однак не; *ὦς — ὦς* так — як, такий — як, як — так, скоро (коли) — (то) так; так, так отже, отже, проте, β 137, δ 93, ε 306; так приміром. Пор. грам.

1. **ὦς** (εἰς, rel.), 1) Adv. ut, sicut, як, так як, так певно як,

як коли би, наче би; ὥς ὅτε як коли; часто без дієсл.; так як, в тім самім значінню ὥς εἰ і ὥς εἴ τε; в божбі: так певно, як, αἱ γὰρ δὴ — ὥς о коли-б так певно — як певно, що : 525; в бажаннях: о коли-б то, ὥς μή θάνοι, ὅστις бодай би не вмирав так той, що о 359. — 2) Сопі. а) про час: ut, як, коли, скоро; б) про причину: позаяк, тому що, задля того, що; в) намір: щоби, аби, що-б; г) наслідок: також ὥς хє: так що, що; як ὅτι: що, наче-б то, ніби то; (ὥς є охут. на кінци стиха і перед енкліт., багут. на початку і в середині стиха, коли не слідує енкліт.).

2. ὥς, праер. з асс. до, ρ 218.

ὥσα, ὥσασθον, аог. від ὥθέω.

ὥς δ' αὐτως, (якраз) так само, зовсім так, саме так.

ὥς εἰ, ὥσει, як коли би, наче би, якби, як, мов, ніби (Б); з part. ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν як коли би ти — зробила; з subst. так як, як.

ὥσπερ, ὥς περ, рівно як, саме як, подібно як, так як, як

от, як; ὥς ἔσεται пер як стане ся, як буде, як попаде А 211.

ὥστε, ὥς τε, як, так як, рівно як, подібно як, якби, як коли би; ὥστε θεός як богиня, бо она б., Г 381; після того що, о стільки що, бо α 227; так що, що, щоби, так щоби.

ὥτειλή, ἤς, ἡ (οὐτάω), рана, χαλκότηπος.

ᾠτιος, а) син Позейдона і Іфідамеї, брат Ефіяльта Е 385; б) товариш Мегеса з Кіллени.

ὥτώεις, εσσα, εν, (οὗς, ὥτα), з ушками, з ручками, τρίπους.

ὥνιός, зам. ε αὐτός, Е 396.

ὥφελлон, ὥφеле, гл. ἐφέλω.

ὥχράω (ὥχρος), pt. aor. -ήσαντα, стаю блідний, блідну, λ 529.

ὥχρος, ε, блідість, блідота (У).

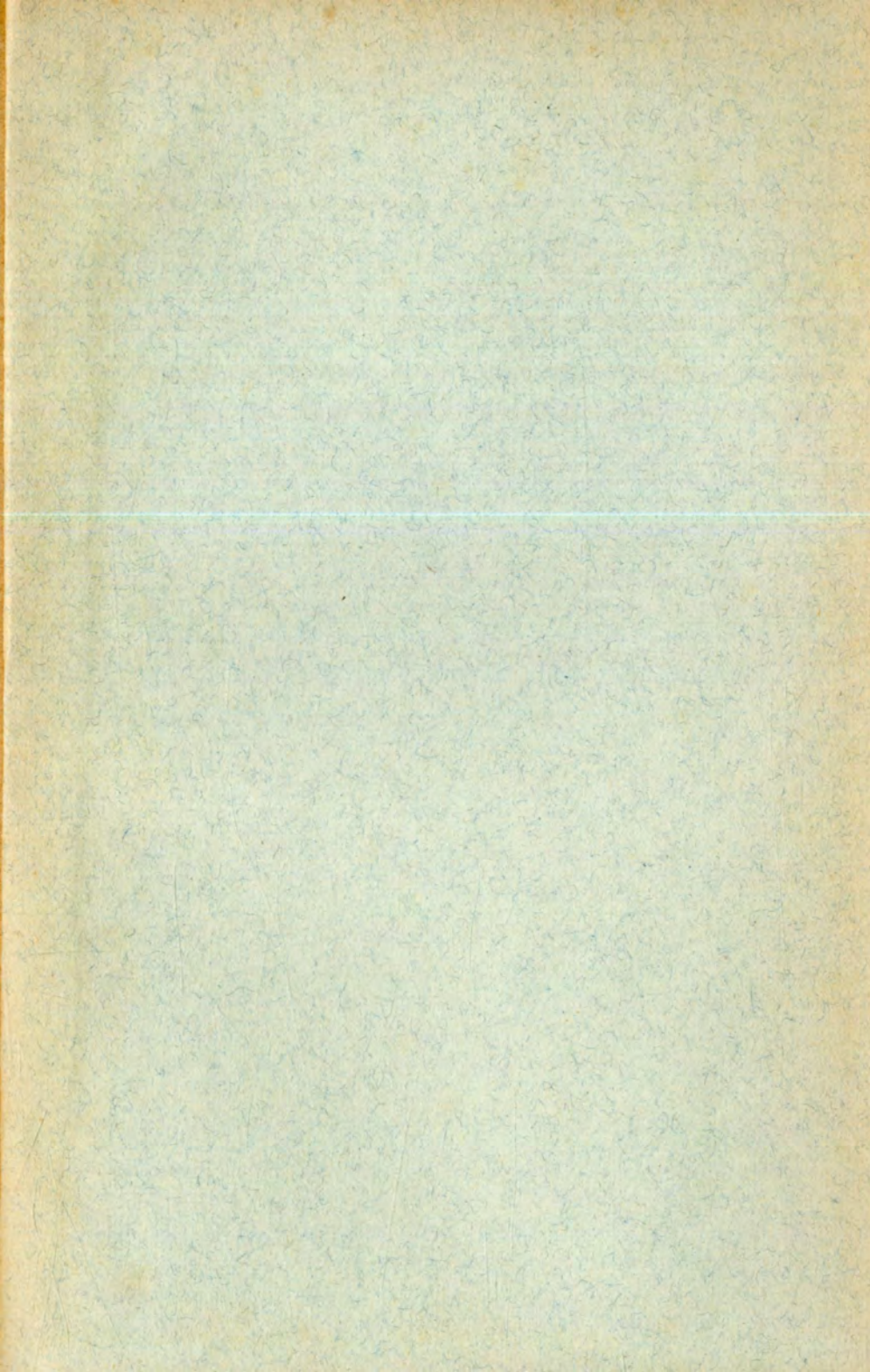
ᾠψ, ᾠπος, Опе, отець Евриклей, син Пейзенора, α 429, β 347.

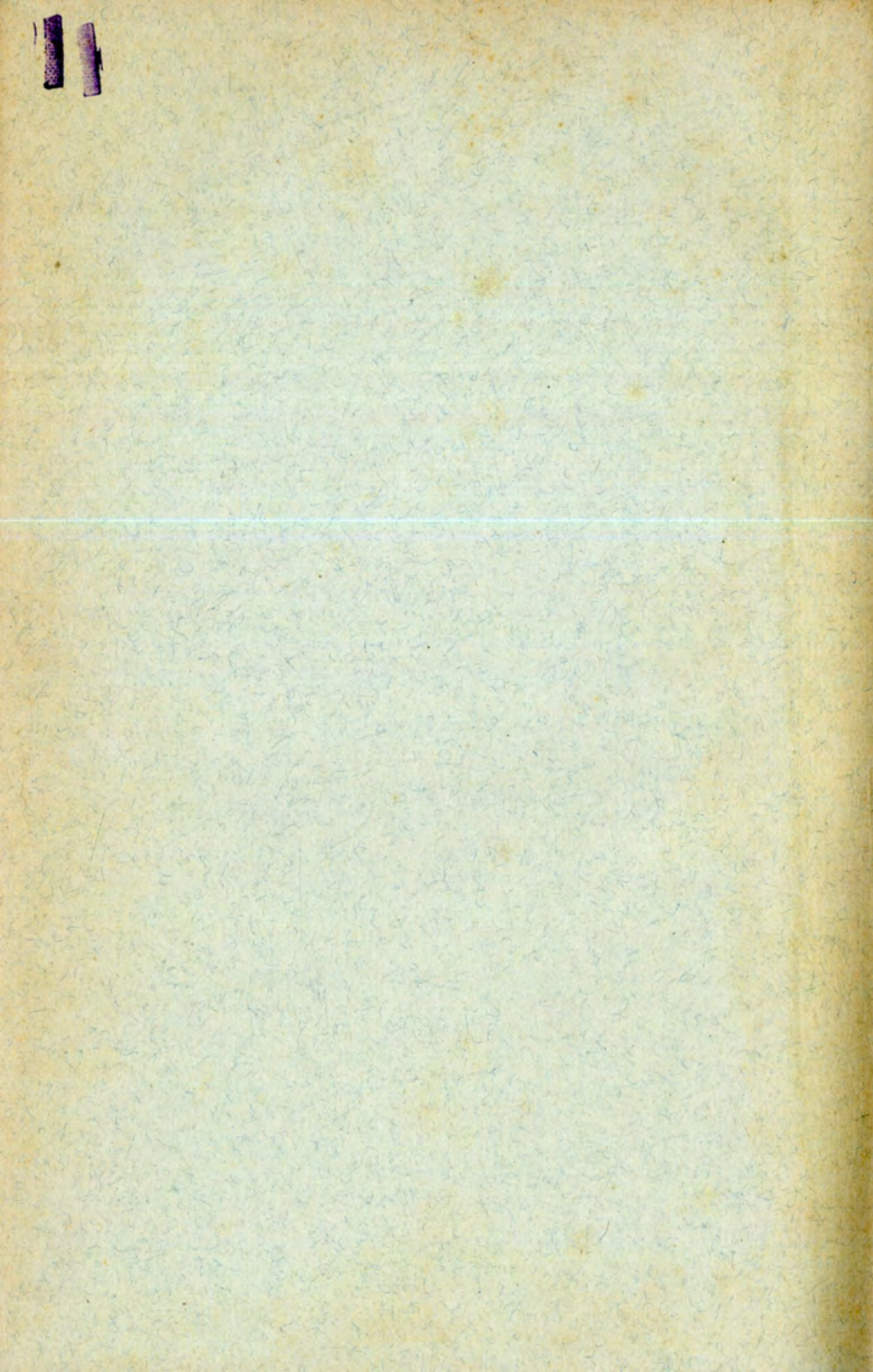
ὥψ (ἔωπα), лише асс. ὥπα, око, лице, погляд, вид, вигляд, постава; εἰς ὥπα в очи, в лице, ἰδέσθαι; εἰς ὥπα ἐφάειν з лиця, по лицю, на вид, з вигляду, виглядом.

Доповнення і справлення.

- стор. 19. *αἰχμητής* додати: списоносний (К).
- „ 29. *ἄκυλος* „ буква.
- „ 25. *ἀλέομαι*, — *ἀλεύωτο* — *παρὰ κλήινας κεφαλὴν* охоронив ся, остеріг ся, схиливши на бік голову, або омивув, виминув (удар).
- „ 27. *Φαῖκῖν* чит. *Фаякῖν*
- „ 33. *ἀμοιβή* додати: винагорода.
- „ 39. *ἀμφιχέω*, *ἤερα* туманом вкриваю.
- „ 70. *ἀργματα*, додати: початки (Б. Р.).
- „ 75. *ἄρυνμαι* „ побиваю ся за чим.
- „ 84. *οὐτονῶχί* чит. *οὐτονῶχι*.
- „ 89. *ἄχυνμαι* додати: журю ся.
- „ 98. *βωτῆάνειρα* „ людодживний (К).
- „ 120. *διοτρεφής* „ вигодованець божий (К).
- „ 135. *εἰρύεται* гл. *ἐρύομαι* і *ἐρύω*.
- „ 147. *ἐμποιέω* додати: роблю на чім.
- „ 151. *ἐνόρυνμι* „ счинаю (страх).
- „ 158. *ἐπαυρίσκω* „ втішаю ся.
- „ 164. *ἐπιβρίθω* „ спричиняю зрілість.
- „ 167. *ἐπιμίξ* „ в заколоті.
- „ 172. *ἐπιχέω* „ насилаю (вітер).
- „ 176. *ἐριβώλαξ* „ буйнопашний (К).
- „ 209. *ιαίνω* „ (med.) огріваю ся.
- „ 227. *κατάγω*, *κατὰ δὲ φόβον ἤγχι* — досевід, знанє.
- „ 243. *κομάω*, *καρὴ κομῶντες* додати: патлаті (Р).
- „ 277. *μήστωρ*, *μ. φόβοιο* додати: що страх счиняє.
-

195138

II
И 161.159

Бібліотека Митропол.

573

І. ОРОНІСКИЙ
СЛОВАР
ДО
ГОМЕРОВОЇ
ОДИСИЇ І ІЛІЯДИ

